

Nekrolog namodralému dýmu

TISK, Datum: 01.06.2021, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 10, Autor: Adéla Sovová, Vytlačeno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 00:14, Vydavatel: Portál, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Téma, AVE: 53 296,10 Kč

...sdílí sám za sebe, se stírá. Pro běžné uživatele sociálních sítí je složité to odlišit. O těchto neférových praktikách pojednává nový výzkum **Fakulty sociálních věd**. Svůj podíl na přitažlivosti jistě má i jemný a jednoduchý design, který nehyzdí varování o škodlivosti tabáku. Design v něčem stejně...

Až do dna!

TISK, Datum: 01.06.2021, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 34, Autor: Mojmir Sedláček, Vytlačeno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 00:14, Vydavatel: Portál, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Film, AVE: 32 564,79 Kč

Alkohol ve filmech škodí i baví ALKOHOL PODÁVANÝ V MALÝCH DÁVKÁCH NEŠKODÍ V JAKÉMKOLI MNOŽSTVÍ, PRAVÍ PRORADNÝ PADOUCH HOGO FOGO V JEDNOM Z NEJSLAVNĚJŠÍCH ČESKÝCH FILMŮ. LIMONÁDOVÝ JOE SE JEHO TRIKY OBLAFNOUT NENECHÁ, SPOUSTA Z NÁS VŠAK ANO... Počátkem 20. století, když se z kinematografie začala st...

Postřehy z „laborky“ Česko

TISK, Datum: 01.06.2021, Zdroj: Vesmír, Strana: 33, Autor: Dino Numerato, Vytlačeno: 5 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 00:58, Vydavatel: VESMÍR, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Sociologie, AVE: 150 730,18 Kč

Zvládání a nezvládání pandemie SARS-CoV-2 z pohledu sociálních věd. Jaké jsou dopady na společnost? Jak s ní zacházeli klíčoví institucionální aktéři v Česku? V průběhu pandemie covidu-19 jsme si za poslední měsíce zvykli slyšet a číst tři termíny: sociální distancování, riziková populace a šíření...

Náhle zemřel odborník na fotografii a vysokoškolský pedagog Filip Láb [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: jto, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 10:27, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Lidé, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...odborných textů. U některých z nich byl autorem spolu se svou matkou Alenou Lábovou, taktéž pedagožkou. O jeho smrti informovala na svém webu **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**. Filip Láb se narodil v roce 1976. Spolu s Alicí Tejkalovou byl vedoucím katedry žurnalistiky při **Fakultě**...

Vláda schválila vyšší růst penzí. Důchodový systém se propadá do schodku [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: denikreferendum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 11:08, Celková návštěvnost: 145 110, RU / měsíc: 39 312, RU / den: 5 662, Vydavatel: Referendum s.r.o., Země: Česko, AVE: 8 000,00 Kč, GRP: 0,06

...ovšem chybějí data, neboť nevíme, jaký je u různých skupin seniorů sklon k úsporám," navázal ekonom Petr Janský z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Kdyby vláda opatřením chtěla stimulovat poptávku, zaměřila by se nejspíše na chudé seniory. Ale neúčinnější..."

Filip Láb: Pořídít snímek je dnes sice rychlejší, ale drobné úpravy na počítači zaberou tolik času jako dřív [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Kateřina Cibulka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 11:12, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

...rychlejší," popisoval ve Studiu Leonardo změny v oblasti zpravodajské fotografie Filip Láb z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. V červnu 2021 náhle zemřel. „Ale na straně druhé dochází k tomu, že se pořizují obrovská kvanta snímků..."

Formanová jde do vězení! Pomáhá ženě odsouzené na smrt! [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 11:46, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Ze života hvězd, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...režisérovi zázemí, starala se o děti a jejich rozsáhlé sídlo v Connecticutu. Časem ale zatoužila rozšířit si obzor a začala studovat v USA **fakultu sociálních věd**. „Nakonec jsem ji nedodělala, protože poslední dva semestry bych musela chodit na praxi. A kluci byli tehdy ještě na základní škole,..."

Obrovský smutek na FSV: Zemřel pedagog a fotograf Filip Láb (†45) [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 12:12, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...smutek zasáhl studenty a pedagogy **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)**. Ve věku 45 let náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. **FSV UK**, kde působil, to v úterý ráno uvedla na svém webu. „Je mi strašně, strašně smutno. Učitel kamarád, v tom..."

Bývalý ministr zahraničí Petříček bude externě působit v akademické sféře [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 12:33, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

...ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) bude od příštího akademického roku externě vyučovat na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Uvedl to dnes na dotaz ČTK. Na twitteru zároveň avizoval, že nově spolupracuje s Ústavem mezinárodních vztahů, kde ale nemá...

Obrovský smutek na Karlově univerzitě: Zemřel vážený pedagog a fotograf Filip Láb (†45) [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 12:50, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...smutek zasáhl studenty a pedagogy **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)**. Ve věku 45 let náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. **FSV UK**, kde působil jako šéf Institutu komunikačních studií a žurnalistiky, to v úterý ráno uvedla na svém webu. ...

Studenti truchlí. Zemřel známý fotograf a pedagog Filip Láb (45)! [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: tn.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 13:19, Celková návštěvnost: 15 514 249, RU / měsíc: 2 942 884, RU / den: 341 691, Vydavatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Rubrika: TN.CZ/default, AVE: 19 000,00 Kč, GRP: 3,80

...velmi bolestivé a osobní. Předpokládám, že se někdo ujme nekrologu, zatím plánujeme zřídit kondolenční knihu," uvedla na dotaz TN.cz mluvčí **Fakulty sociálních věd** Jana Chloubová. Kondolence mohou lidé posílat sem. Láb se profesně věnoval úloze fotografie v době digitalizace, publikoval...

Zemřel teoretik fotografie a pedagog Filip Láb

TV, Datum: 01.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 6, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 14:06, Sledovanost pořadu: 65 185, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 13:00 Zprávy, AVE: 24 449,00 Kč, GRP: 0,72

...**TAKÁČ, moderátor** Zemřel teoretik fotografie, pedagog a fotograf Filip Láb. Bylo mu 45 let. O jeho úmrtí informovala **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**, kde působil jako vedoucí katedry žurnalistiky. Láb se specializoval mimo jiné na teorii a praxi klasické a digitální...

Personální změny

TISK, Datum: 01.06.2021, Zdroj: Pojistný obzor, Strana: 42, Autor: Lucie Teisler, Vyištěno: 120, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 14:06, Vydavatel: Česká asociace pojišťoven, Země: Česko, Rubrika: Personální změny, AVE: 33 054,96 Kč

...udržení a posílení pozice ČSOB Leasing jakožto lídra na českém leasingovém trhu. Josef získal magisterský titul na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**. V rámci studia absolvoval i roční stáž na Univerzitě J. W. Goetheho v německém Frankfurtu, se zaměřením...

Studenti truchlí. Zemřel známý fotograf a pedagog Filip Láb (45)! [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 14:16, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Vydavatel: Mediafax, Země: Česko, AVE: 2 000,00 Kč, GRP: 0,05

...věku pouhých 45 let zemřel fotograf, teoretik fotografie a vysokoškolský pedagog Filip Láb. O jeho náhlém skonu informovala na svých stránkách **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**, kde Láb léta působil. "Vedení fakulty s hlubokým zármutkem oznamuje, že náhle a nečekaně zemřel doc. Mgr....

Volební model Deníku: ČSSD je zpět ve hře, do sněmovny by se dostala [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: podripsy.denik.cz, Autor: Michal Janko, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 14:29, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...průběžně aktualizován podle nových průzkumů. Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**. Syndrom skrytého voliče „U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v...

Měli ho rádi studenti i kolegové. Oblíbený pedagog ve 45 letech náhle zemřel [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: FtvPrima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 14:34, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...Karlovu zasáhla velká rána. Ve věku 45 let totiž zemřel vážený pedagog a specialista na novinářskou fotografii Filip Láb, který vedl na **Fakultě sociálních věd (FSV)** katedru žurnalistiky. Na zesnulého učitele vzpomínají studenti i kolegové, mezi nimi i komentátor Robert Záruba. „Vedení fakulty s...

Obrovský smutek na Karlově univerzitě: Zemřel vážený pedagog a fotograf Filip Láb (†45) [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 15:24, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...smutek zasáhl studenty a pedagogy **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)**. Ve věku 45 let náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. **FSV UK**, kde působil jako šéf Institutu komunikačních studií a žurnalistiky, to v úterý ráno uvedla na svém webu. ...

Zemřel Filip Láb, fotograf a vedoucí katedry žurnalistiky [FSV UK](#) [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: MaMcz, Autor: Redakce MAM, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 15:55, RU / měsíc: 130 809, RU / den: 10 351, Vydavatel: Forum Media, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Lidé, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,12

...věku 45 let nečekaně skončil teoretik fotografie, uznávaný fotograf a pedagog [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#) v [Praze](#), která informaci zveřejnila na svém webu. „Ve Filipu Lábovi ztrácí nejen [Fakulta sociálních věd](#), ale i Univerzita Karlova jednoho z nejtalentovanějších a nejjodanějších...

Černochová: Chybí nám omluva ze strany Ruska. Pro začátek nových vztahů by měla jasně zazníť [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Martina Mašková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 16:28, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...v právu! Český ministr zahraničních věcí Jakub Kulhánek už vyzval Rusko ke zrušení zmíněného seznamu. A politický geograf Michael Romancov z [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#) a Metropolitní univerzity Praha připomíná reakci mluvčí ruské diplomacie Mariji Zacharovové: „Prohlásila, že...

Zažili jste obtěžování? Fakulta se ptá studentů na nevhodné chování [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: zpravyIDNES.cz, Autor: slo, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 20:49, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...mělo dojít, kolikrát se student v takovém momentu ocitnul nebo jak si s takovým incidentem poradil. Dotazník Zkušenosti s nevhodným chováním na [FSV UK](#) (1. června 2021) Otázky pak postihují i situace, kdy si vyučující na někoho takzvaně zasedl a v souvislosti s takovým vztahem studenta...

Obrovský smutek na Karlově univerzitě: Zemřel vážený pedagog a fotograf Filip Láb (†45) [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 21:42, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...smutek zasáhl studenty a pedagogy [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy \(FSV UK\)](#). Ve věku 45 let náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. [FSV UK](#), kde působil jako šéf Institutu komunikačních studií a žurnalistiky, to v úterý ráno uvedla na svém webu. ...

Speciál - Vývoj česko-ruských vztahů po kauze Vrbětice

RADIO, Datum: 01.06.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 22:04, Poslechovost pořadu: 28 488, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:10 Speciál, AVE: 373 920,00 Kč, GRP: 0,32

...----- Posloucháte Plus a Speciál, který věnujeme česko-ruským vztahům, teď uzavře politický geograf Michael Romancov z [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#). Dobrý den i vám. **Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK** Dobrý den. Martina MAŠKOVÁ,...

Musíme se naučit být svými vlastními šéfy

TISK, Datum: 02.06.2021, Zdroj: Lawyers & Business, Strana: 46, Autor: Iva Vokurková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 00:32, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 734 751,32 Kč

...i něco dobrého a naopak. Jsem zkrátka nenapravitelný optimista. Tomáš Sedláček Rodák z Roudnice nad Labem, vystudoval teoretickou ekonomii na [FSV UK](#). Ve věku 24 let se stal ekonomickým poradcem prezidenta Václava Havla. Byl stipendistou na Yale University a členem Světového ekonomického fóra...

Zemřel teoretik fotografie Filip Láb

TISK, Datum: 02.06.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 6, Autor: čtk, Vytisťeno: 31 424, Prodáno: 24 068, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 00:54, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Kultura, AVE: 13 024,72 Kč, GRP: 1,70

...Ve věku 45 let v pondělí náhle zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. Na svém webu to uvedla [Fakulta sociálních věd UK](#), kde působil. Filip Láb se specializoval na teorii a praxi klasické a digitální fotografie, fotožurnalismus, vizuální komunikaci, přechod od tradičního obrazu k...

Komunisté na koni, vláda v nejistotě

TISK, Datum: 02.06.2021, Zdroj: Madá fronta DNES, Strana: 2, Autor: Eva Pospíšilová Jiří Vachtl, Vytisťeno: 101 519, Prodáno: 87 586, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 03:00, Čtenost: 454 857, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Z domova, AVE: 404 781,56 Kč, GRP: 5,05

...tom nyní trochu lépe. Mohou si to tedy vyhodnotit tak, že budou hledět pouze na volební výsledek a vládu shodí," tvrdí politolog Josef Mlejnek z [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#). Naopak podle Jana Kubáčka poslanci KSČM nakonec vládu zachrání odchodem ze sálu. „Bylo by pro ně...

Irena Reifová: Reality TV je kulturním projevem neoliberalismu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.06.2021, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Jan Bělíček, Pavel Šplíchal, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 06:38, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, Vydavatel: A2 o.s., Země: Česko, AVE: 5 200,00 Kč, GRP: 0,09

...Výměna manželek. Především na Výměnu manželek se zaměřoval dnes už slavný výzkum socioložky médií Ireny Reifové z Katedry mediálních studií na [Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy](#). V novém Kolapsu jsme se jí ptali, na co při analyzování české reality TV přišla a jestli se její poznatky dají...

Pokud se budeme tvářit, že lze očistit racionalitu od emocí, tak se nikam nedostaneme, říká socioložka Anna Durnová [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: ČRo - wave.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 12:28, RU / měsíc: 412 129, RU / den: 31 043, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,34

...chvilí stav emocí ve veřejném prostoru? Na to hledá odpovědi socioložka a politoložka Anna Durnová z vídeňského Institute for Advanced Studies a **Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity**. Anna se ve svých výzkumech zabývá rolí emocí ve společnosti a v minulosti vydala např. monografii Politics of...

Izraelci se dnes dozví jméno nové hlavy státu

RÁDIO, Datum: 02.06.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 14:12, Poslechovost pořadu: 181 266, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 204 048,00 Kč, GRP: 2,01

...ředitelku Hertlova centra izraelských studií Univerzity Karlovy, dobrý den. **Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK** Dobrý den. **Tomáš PAVLÍČEK, moderátor** Jak odlišné pojetí funkce nabízí Miriam Perecová a Jicchak Herzog? ...

Vrtěti psem po rusku [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.06.2021, Zdroj: nfnz.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 15:23, RU / den: 5 000, Vydavatel: nfnz.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

...je přesně to, čeho Praha není schopna. Řečeno s Haškem, byla přemožena idiotstvím. Michael Romancov je politický geograf, pedagog, vyučuje na **Fakultě sociálních věd UK**. ...

Soudružka cenzura a Svobodná Evropa

TISK, Datum: 03.06.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 00:28, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 339 167,35 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. Další témata najdete v...

NOVNKY A ZAJÍMAVOSTI

TISK, Datum: 03.06.2021, Zdroj: Mjbe země, Strana: 6, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 00:28, Vydavatel: MOJE ZEMĚ ČESKO s.r.o., Země: Česko

ČESKÝ HISTORICKÝ ATLAS Pokud vás zajímá česká historie a máte rádi mapy, jistě zajásáte nad on-line katalogem českých dějin. Historici a kartografové v rámci společného projektu vytvořili a veřejnosti zdarma zpřístupnili webový portál plný zajímavostí (cha.fsv.cvut.cz), z nichž některé jsou kartog...

Trochu rave, trochu Barthes. Teoretik fotografie Filip Láb bral nadšení studentů vážně [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: a2lam.cz, Autor: Miloš Hroch, Ondřej Trhoň, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 06:26, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, Vydavatel: A2 o.s., Země: Česko, AVE: 5 200,00 Kč, GRP: 0,09

...On sám kdysi psával do časopisu Živel o těch nejdivnějších deskách a hrával v hardcorové kapele Class Enemy. Vedoucí katedry žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd**, teoretik fotografie, fotoreportér a stálý člen poroty Czech Press Photo zemřel náhle ve věku pouhých pětáctičtyřiceti let. Věřil, že...

Další rána pro Karlovu univerzitu: Náhle zemřela nadějná vědkyně Kristýna Vysloužilová (†30) [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 07:32, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...smutek zasáhl Institut komunikačních studií na **Fakultě sociálních věd univerzity Karlovy**. Poté, co se na jeho stránkách v úterý objevilo oznámení o smrti vedoucího katedry žurnalistiky, oblíbeného pedagoga a fotografa Filipa Lába (†45), přišla další rána. Náhle zemřela vědkyně Kristýna Vysloužilová...

Drahoňovský končí v ČT. Bylo mi ctí být součástí nejlepšího zpravodajství, vzkázal [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jan Pánik, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 11:08, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

...také zkušenosti z Lidových novin, Českého rozhlasu a Deníků Bohemia. Vystudoval žurnalistiku, mezinárodní vztahy a evropská studia postupně na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a Metropolitní univerzitě v Praze....

Připojte se k diskusi o politickém kabaretu 20. a 30. let [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: protisedi.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 11:20, Celková návštěvnost: 337 050, RU / měsíc: 149 157, RU / den: 11 235, Vydavatel: PROTISEDI s.r.o., Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,12

...se bude konat na platformě Zoom. Odkaz brzy doplníme. Tento pořad vznikl ve spolupráci s Institutem komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a byl podpořen Česko-německým fondem budoucnosti. Kdy: 10.6. od 19 hodin Kde: Online – sledujte web akce Comments...

ZCT odchází Tomáš Drahoňovský. Moderátor, který ustál kuriózní útok koblihou [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: echo24.cz, Autor: Echo24, red, čtk, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 11:28, Celková návštěvnost: 3 710 000, RU / měsíc: 1 374 605, RU / den: 103 540, Vydavatel: Echo Media a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,15

...a příležitost! Jdeme bojovat za pivo rozmanitější," napsal Drahoňovský na Twitteru. Šestatřicetiletý Drahoňovský vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a získal titul bakaláře, v roce 2009 dokončil studia mezinárodních vztahů a evropských studií na Metropolitní...

Z České televize odchází moderátor Tomáš Drahoňovský [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: novinky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 11:35, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, Vydavatel: Borgis, a.s., Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

...bližších podrobností moderátor. ČT poděkoval za „neuvěřitelnou škálu“ příležitostí. Šestatřicetiletý Drahoňovský vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a získal titul bakaláře, v roce 2009 dokončil studia mezinárodních vztahů a evropských studií na Metropolitní...

Moderátor Drahoňovský končí v ČT. Přišla nabídka, kvůli které opouští „celoživotní sen“ [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 11:39, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Události, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...a díky, Tomáši pic.twitter.com/Fo3aNbUT5 — Česká televize (@CzechTV) 3. června 2021 Šestatřicetiletý Drahoňovský vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a získal titul bakaláře, v roce 2009 dokončil studia mezinárodních vztahů a evropských studií na Metropolitní...

Další tragédie na Univerzitě Karlově: Po oblíbeném pedagogovi zemřela 31letá vědkyně [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 12:47, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...vědkyně Kristýna Vysloužilova, která pracovala na katedře marketingové komunikace a public relations. Zdroj: **Fakulta sociálních věd Fakulty sociálních věd na Univerzitě Karlově** zasáhla další tragédie. V úterý byla zveřejněna informace o úmrtí fotografa a šéfa katedry žurnalistiky Filipa Lába. Jen...

Z České televize odchází moderátor Tomáš Drahoňovský. Bude dělat manažera v Plzeňském Prazdroji [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 13:24, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Média, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...do Rady České televize. Poslanci přerušili jednání, neshodli se na způsobu hlasování Šestatřicetiletý Drahoňovský vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a získal titul bakaláře, v roce 2009 dokončil studia mezinárodních vztahů a evropských studií na Metropolitní...

Další rána pro Univerzitu Karlovu, kromě docenta zemřela i vědkyně (30) [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: tn.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 17:47, Celková návštěvnost: 15 514 249, RU / měsíc: 2 942 884, RU / den: 341 691, Vydavatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Rubrika: TN.CZ/default, AVE: 19 000,00 Kč, GRP: 3,80

...praxí a věst složitě, velké projekty. Bude nám nesmírně chybět," uvedl Institut. Jedná se už o druhé úmrtí v této instituci za krátký čas. **Fakulta sociálních věd** v úterý oznámila úmrtí fotografa a pedagoga Filipa Lába. Ten zemřel ve věku 45 let. Pracoval jako vedoucí katedry žurnalistiky a...

Další rána pro Univerzitu Karlovu, kromě docenta zemřela i vědkyně (30) [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 17:47, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Vydavatel: Mediafax, Země: Česko, AVE: 2 000,00 Kč, GRP: 0,05

...smutnou zprávu oznámila **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**. Jen den po oznámení úmrtí fotografa a pedagoga Filipa Lába zveřejnila informaci o smrti Kristýny Vysloužilové. Mladé pedagožce bylo teprve 30 let. Pracovnice Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) Univerzity Karlovy...

Tomáš Drahoňovský mříží z České televize do Plzeňského Prazdroje [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: zboziaprodej.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 19:41, RU / měsíc: 52 202, RU / den: 3 932, Vydavatel: ATOZ Marketing Services, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,04

...Kovář, tiskový mluvčí Plzeňského Prazdroje. Tomáš Drahoňovský (36) vystudoval žurnalistiku, mezinárodní vztahy a evropská studia postupně na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a Metropolitní univerzitě v Praze. V České televizi pracuje od roku 2014, předtím působil v TV Prima. Novinářské...

UK přišla o dva pedagogy za pár dní, ve 30 letech zemřela vědkyně Kristýna Vysloužilová [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: echo24.cz, Autor: Echo24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 19:58, Celková návštěvnost: 3 710 000, RU / měsíc: 1 374 605, RU / den: 103 540, Vydavatel: Echo Media a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, Krátké zprávy, Homepage, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,15

...nedožítých 31 letech nečekaně zemřela vědkyně Kristýna Vysloužilová, která pracovala na katedře marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Smutná zpráva se objevila ve středu na webu Institutu komunikačních studií fakulty. Přitom jen o den dříve vyšla najevo...

Netanjahu pp 12 letech končí

TV, Datum: 03.06.2021, Zdroj: Prima, Zpráva: 13, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 22:06, Sledovanost pořadu: 532 533, Provozovatel: FTVPrima, spol. s r.o., Země: Česko, Pořad: 18:55 Hlavní zprávy, AVE: 884 884,00 Kč, GRP: 5,92

...na povinnou vojenskou službu. Stal se vojákem v elitní jednotce Sajeret Matkal Irena **KALHOUSOVÁ**, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, **FSV UK** Netanjahu patří k takové velmi významné izraelské rodině. Jeho tatínek byl významným izraelským historikem. Patrik KAIZR,...

Průšvih s PCR testy zdarma není v ČR první. Připomeňte si ty dřívější [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 22:06, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Vydavatel: Mediafax, Země: Česko, AVE: 2 000,00 Kč, GRP: 0,05

...se spíš vystraší, než že by se nechalo očkovat," zhodnotila snahu úředníků vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová. Mezi nejpodivnější nápady se zařadilo také uzavření čtyřiařiceti tisíc lidí z Uničovska a...

Ukázalo se, o koho se vláda opírá, myslí si o hlasování o nedůvěře většina opozice. Podle Havlíčka to byl debakl [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: sob, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.06.2021 00:49, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...v otázce podpory vlády dal podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze očekávat. Krok komunistů nepřekvapil ani Josefa Mlejnka z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Mají k němu své důvody, nechtějí být v jednom šiku s oběma opozičními koalicemi a být svou tolerancí vůči vládě...“

TZ: Petra Švecová v Art Space NOV [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.06.2021, Zdroj: czpravky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.06.2021 12:08, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, Vydavatel: czpravky.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,30

...2018. Prošla ateliéry Milana Knížáka, Vladimíra Kokolii a Vladimíra Skrepla, ale má za sebou také studium fotografie na FAMU a mediální studia na **FSV UK**. V novinách občas najdete její článek, nebo ji v rozhlasu uslyšíte povídat si o umění. Na pražské akademii působí i dnes, stará se o kontakt s...

Další rána pro Karlovu univerzitu: Po úmrtí oblíbeného pedagoga zemřela i nadějná vědkyně (†30) [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: extra.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.06.2021 12:18, Celková návštěvnost: 16 010 000, RU / měsíc: 3 899 530, RU / den: 680 431, Vydavatel: extra.cz, Země: Česko, AVE: 45 000,00 Kč, GRP: 7,56

...Předchozí Další ÚMRTÍ Další smutnou informaci přinesl Institut komunikačních studií na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Po oznámení smrti oblíbeného pedagoga, jenž byl vedoucím katedry žurnalistiky, Filipa Lába (†45) přinesl institut další tragickou informaci, a to o náhlém úmrtí vědkyně...

V kuklách a se samopaly. Razie v punkovém klubu Propast před 25 lety sjednotila subkultury [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.06.2021, Zdroj: ČRo - wave.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.06.2021 14:58, RU / měsíc: 412 129, RU / den: 31 043, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Hudba, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,34

...vyjádření korigovala, že šlo o drogy. Pražská scéna se po razii v Propasti začala víc organizovat, potvrzuje to i politolog Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Podle něj byla symbolickým začátkem organizovaného antirasismu v Česku. Pro pankáče a skinheady totiž zásah byl...

Volební model Deníku: Síly se vyrovnávají, u pětiprocentní hranice je těsno [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.06.2021, Zdroj: podripsy.denik.cz, Autor: Michal Janko, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.06.2021 20:44, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...průběžně aktualizován podle nových průzkumů. Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**. Syndrom skrytého voliče „U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v...“

Tomáš Drahoňovský odchází z ČT do Plzeňského Prazdroje [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.06.2021, Zdroj: ceskepivo-ceskezlato.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.06.2021 01:41, RU / měsíc: 52 202, RU / den: 3 932, Vydavatel: ceskepivo-ceskezlato.cz, Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,04

...o craftové pivo a českou, slovenskou, ale i mezinárodní pivní scénu, uvedl pivovar. Šestatřicetiletý Drahoňovský vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a získal titul bakaláře, v roce 2009 dokončil studia mezinárodních vztahů a evropských studií na Metropolitní...

Konec v devatenácti. Profikem být nechci, hlásí Mikulenka

TISK, Datum: 05.06.2021, Zdroj: Kladenský deník, Strana: 66, Autor: JIŘÍ NAGY, Vytlačeno: 640, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.06.2021 02:15, Čtenost: 15 260, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Příloha - Deník extra/Sport, AVE: 8 306,42 Kč, GRP: 0,17

...se věnuje beach volejbalu a hlavně má velkou radost, že se dostal na pro něj prestižní vysokou školu. Na Univerzitě Karlově bude studovat na **fakultě sociálních věd** institut ekonomických studií. „Splnil se mi sen. Byla to moje první volba,“ přiznal a doplnil, že vrcholovému sportu už dal dost...

Do práce jen čtyři dny v týdnu? Na Slovensku to už navrhuji. ANKETA [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.06.2021, Zdroj: tn.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.06.2021 11:10, Celková návštěvnost: 15 514 249, RU / měsíc: 2 942 884, RU / den: 341 691, Vydavatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Rubrika: TN.CZ/default, AVE: 19 000,00 Kč, GRP: 3,80

...Čtyřtýdenní pracovní týden prosazuje v Česku například ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD). Ta během debaty v Politickém klubu **FSV UK** uvedla, že po vyřešení krize vyvolané koronavirem přijde digitalizace a automatizace, kvůli čemuž podle ní mnoho lidí přijde o práci, pokud ke...

Do práce jen čtyři dny v týdnu? Na Slovensku to už navrhuji. ANKETA [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.06.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.06.2021 11:42, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Vydavatel: Mediafax, Země: Česko, AVE: 2 000,00 Kč, GRP: 0,05

...Čtyřtýdenní pracovní týden prosazuje v Česku například ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD). Ta během debaty v Politickém klubu **FSV UK** uvedla, že po vyřešení krize vyvolané koronavirem přijde digitalizace a automatizace, kvůli čemuž podle ní mnoho lidí přijde o práci, pokud ke...

Zlo tu bylo, je a bude. My ho jen musíme udržet na uzdě, říká spisovatelka Lenka Elbe. I o tom je její Uranova [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.06.2021, Zdroj: ČRo - vltava.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.06.2021 17:56, RU / měsíc: 291 476, RU / den: 21 955, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Literatura, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,24

...značky dnes na volné noze ráda využívá ve prospěch kampaní, které mají společenský přesah. Ve Vízitce mluvila také o tom, proč si během studia **Fakulty sociálních věd** zamílovala semináře sémiotiky a jak se její principy uplatňují v reklamě; tehdy dokonce na toto téma připravila přednášku pro své...

Artalk.cz [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.06.2021, Zdroj: artalk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.06.2021 23:53, RU / den: 15 000, Vydavatel: artalk.cz, Země: Česko, AVE: 2 000,00 Kč, GRP: 0,17

...fotograf a pedagog Filip Láb Ve věku 45 náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. Na svém webu to dnes uvedla **Fakulta sociálních věd UK**, kde působil. ČTK to potvrdila mluvčí školy Jana Chloubová. Filip Láb se specializoval na teorii a praxi klasické a digitální...

Kultura/mix [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.06.2021, Zdroj: respekt.cz, Autor: Respekt, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.06.2021 12:25, Celková návštěvnost: 1 560 000, RU / měsíc: 572 511, RU / den: 37 033, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Kultura, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,41

...věrná realitě a kdy zase zkresluje a manipuluje? Přesně to byly otázky, které přitahovaly Filipa Lába, teoretika fotografie, fotografa a pedagoga **FSV UK**. Znáte je to už z názvu knih, jichž byl autorem či spoluautorem: Fotografie po fotografii, Soumrak fotožurnalistu? nebo zcela aktuální...

Vůdkyně běloruské opozice Cichanouská na návštěvě Prahy

TV, Datum: 06.06.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 13, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 01:16, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 332 396,00 Kč, GRP: 9,67

...zatykač. Lukašenkova protivnice zítra vystoupí i na demonstraci podporující svobodné Bělorusko. **Jan ŠÍR, politolog, Institut mezinárodních studií FSV UK** Určité je to velká vzruha pro běloruskou občanskou společnost, která se nachází pod velkým tlakem. Karolína PAVLÍNOVÁ,...

Fotografie

TV, Datum: 06.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 01:27, Sledovanost pořadu: 93 019, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:05 Newsroom ČT24, AVE: 304 580,00 Kč, GRP: 1,03

...nikdo by mu to nemohl vyčítat, ale on chtěl jak učit, tak pracovat pro fakultu a v obojím byl nepřekonatelný, vzpomíná Alice Tejkalová, děkanka **pražské fakulty sociálních věd**. Právě tamní katedru žurnalistiky Filip Láb vedl. Teď v 45 letech náhle odešel. Učitel, fotograf, kolega i kamarád. Jeho...

NEKROLOG

TISK, Datum: 07.06.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 66, Autor: tur, Vytiskeno: 44 699, Prodáno: 36 580, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 03:13, Čtenost: 219 868, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Kultura,mix, AVE: 59 747,98 Kč, GRP: 2,44

...věrná realitě a kdy zase zkresluje a manipuluje? Přesně to byly otázky, které přitahovaly Filipa Lába, teoretika fotografie, fotografa a pedagoga **FSV UK**. Znáte je to už z názvu knih, jichž byl autorem či spoluautorem: Fotografie po fotografii, Soumrak fotožurnalistu? nebo zcela aktuální...

'Paní Novák' nejspíš příliš nepřibude. Ženy s nepřechýleným příjmením musí očekávat rozpaky, říká jazykovědkyně [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.06.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Markéta Rizikyová, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 07:12, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...roku 2001 působí v Ústavu pro jazyk český Akademie věd Vystudovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy (filozofie – český jazyk, 1999)Na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** pak i mediální studia (PhD., 2005)V Ústavu pro jazyk český vedla oddělení jazykové kultury a redakci časopisu Naše...

Volební model Deníku: Spolu posiluje, Přísaha dotáhla Trikolóru [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.06.2021, Zdroj: jablonecky.denik.cz, Autor: Michal Janko, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 12:51, RU / měsíc: 30 121, RU / den: 4 072, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,05, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...průběžně aktualizován podle nových průzkumů. Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**. Syndrom skrytého voliče „U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v...

MAREK WOLLNER: LEŽ JE ZBRAŇ HROMADNÉHO NIČENÍ [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.06.2021, Zdroj: neovlivni.cz, Autor: JAN DRAŽAN, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 13:42, Celková návštěvnost: 304 570, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Vydavatel: Dead Line Media s.r.o., Země: Česko, Rubrika: PROFILOVÉ ROZHOVORY, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

...(53) * Investigativní novinář a spisovatel. * Pochází z Plzně. Vystudoval žurnalistiku na **FSV UK**. * Působil v Lidových novinách, Respektu a v časopisu Týden. * Od roku 1999 pracuje v České televizi....

Univerzita Karlova je podle rektora připravena rozšířit pomoc běloruským studentům [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.06.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 22:14, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...a to 26. Na lékařské fakultě v Plzni jich je 18, na 1. lékařské fakultě 15, na filozofické fakultě 11, na fakultě humanitních studií 11 a na **fakultě sociálních věd** deset. Šest Bělorusů je na UK na krátkodobém studijním pobytu. Běloruská politička je ve své zemi stíhána na základě článku trestního...

Přesvědčivá výhra ve východním Německu pootevírá nástupci Merkelové cestu ke kancléřství

TISK, Datum: 08.06.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 2, Autor: Václav Lavička, Vyištěno: 19 525, Prodáno: 27 858, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 01:58, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Události, AVE: 87 144,37 Kč, GRP: 1,65

...kandidáta CDU a bavorské CSU na post spolkového kancléře,“ okomentoval pro HN výsledky voleb Vladimír Handl z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Volby v Sasku-Anhaltsku znamenají pro celou konzervativní unii významné etapové vítězství v závodu o následnictví...

Ferihovo nástupce v mlze. Strany tápou ve zviditelnění svých mladých

TISK, Datum: 08.06.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 3, Autor: Ondřej Leinert, Kristýna Matějková, Vyištěno: 19 525, Prodáno: 27 858, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 01:58, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Události, AVE: 268 188,51 Kč, GRP: 1,65

Politika S dnes už bývalým poslancem TOP 09 Dominikem Ferim odešel z politiky muž, který si uměl na sociálních sítích získat popularitu jako nikdo jiný. A byť strany věří, že mají spoustu nadějných politiků, jejich propagace se jim nedaří. Platí to přitom politickými stranami napříč. „Většina ml...

Letních brigád je víc než loni

TISK, Datum: 08.06.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 13, Autor: ŠÁRKA VLASÁKOVÁ, Vyištěno: 31 424, Prodáno: 24 068, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 01:58, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mařa, a.s., Země: Česko, Rubrika: Akademie, AVE: 218 590,65 Kč, GRP: 1,70

Studenti mají letos v létě více možností, jak si přivydělat. Průměrný brigádník pracuje za 127 Kč/hod. Přichází léto a s ním i šance pro studentské přivýdělků. Loni v létě nabídku i poptávku prázdninových brigád ovlivnila pandemie a příležitostí ubylo. Letos se ale množství inzerovaných brigádníků...

CDU prošla testem v Sasku-Anhaltsku. Pro nástupce Merkelové se volby staly klíčovou záchranou [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.06.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 07:06, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...o jednotném a koordinovaném zvládnutí krize prudce snížila,“ popisuje pro iROZHLAS.cz Vladimír Handl z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Nyní se ale ukazuje, že koronavirová krize postupně přestává být jediným velkým kritériem. Situace se postupně...

České literární centrum udělilo 38 stipendií [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.06.2021, Zdroj: mistnikultura.cz, Autor: Klára Přibyllová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 07:24, RU / den: 5 000, Vydavatel: mistnikultura.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

...Foret, Ph.D. (Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci) Tvorba pro děti a mládež: PhDr. Jana Čerňková, Ph.D. (Katedra žurnalistiky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**) a Mgr. Blanka Činátlová, Ph.D. (Ústav české literatury a komparatistiky Filozofické fakulty Univerzity Karlovy) ...

Názor: Kdo se bude radovat po jednání Senátu o exekučním řádu? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.06.2021, Zdroj: penize.cz, Autor: Petr Koblovský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 08:21, Celková návštěvnost: 2 960 000, RU / měsíc: 1 858 125, RU / den: 122 276, Vydavatel: Partners media, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: FINMARKET, AVE: 45 000,00 Kč, GRP: 1,36

...Petr Koblovský ----- Autor je behaviorální ekonom a advokát, působí na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a v Liberálním institutu. Autor není exekutorem ani se na činnosti exekutorů jakkoliv nepodílí.

===== ...

Revolut spouští nákupy dogecoinu, ale cena kryptoměny zůstává za očekáváním [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.06.2021, Zdroj: e15.cz, Autor: vaj, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 12:54, Celková návštěvnost: 2 790 000, RU / měsíc: 1 504 515, RU / den: 117 688, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Kryptoměny, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,31

...byli lidé, kteří zapoměli, že nějaký dogecoin vlastní. Jak již dříve poznamenal na Twitteru Ladislav Křišťoufek z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd UK**, na dogecoinu by maximálně vydělat zvládl jen málokdo. „Kdybyste do nich (podobných menších kryptoměn typu dogecoinu – pozn....

Feri je nejsledovanějším Čechem Instagramu, navzdory obviněním ze sexuálního násilí. Z první pozice sesadil Leoše Mareše [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.06.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Viktor Votruba, Kristýna Matějková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 17:46, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...studií a žurnalistiky Masarykovy univerzity. Stejně to vidí i Marek Vranka, zástupce vedoucího katedry marketingové komunikace a PR z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Zároveň připomíná, že sledování na sociálních sítích nutně neznamená vyjádření podpory. Za příklad uvádí velké množství...

V čem jsou církevní školy jiné

TISK, Datum: 08.06.2021, Zdroj: Katolický týdeník, Strana: 7, Autor: Barbora Spalová, Ivana Lukeš Rybanská, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 17:46, Vydavatel: Katolický týdeník, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Perspektivy, AVE: 77 122,48 Kč

...církev. Ve fungující komunikaci se společností mají totiž školy před církvemi zjevný náskok. Barbora Spalová je sociální antropoložka z **FSV UK**, věnuje se výzkumům postavení církvi ve středoevropských společnostech. Její poslední monografie nese název Laici a klerici v české katolické církvi: Na...

8 tipů, jak na Instagramu (nechtěně) neubližovat

TISK, Datum: 09.06.2021, Zdroj: Heroine, Strana: 108, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.06.2021 00:24, Vydavatel: Partners media, s. r. o., Země: Česko, Rubrika: Výzva

...Jsou to nablýskané fotky pro naše nablýskané profily. Sociální sítě a zdraví STUDENTI UNIVERZITY KARLOVY, OBORU MARKETINGOVÁ KOMUNIKACE A PR NA **FAKULTĚ SOCIÁLNÍCH VĚD**, PŘIPRAVILI VE SPOLUPRÁCI S 3PE DOTAZNÍK, KTERÝ ZMAPOVAL VLIV INFLUENCERŮ NA NÁŠ VZTAH K TĚLU I PŘEDSTAVY O JÍDLE A POHYBU. DO...

Speciál - Menšinový kabinet hnutí ANO a ČSSD přestál i třetí hlasování o vyslovení nedůvěry v tomto volebním období

RÁDIO, Datum: 04.06.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.06.2021 00:41, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 14:10 Speciál II.

..... A po telefonních linkách teď už zdravím ve vysílání politologa Josefa Mlejnků z Institutu politologických studií při **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobré ráno. **Josef MLEJNEK, politolog, Institut politologických studií FSV UK** Dobrý den. Renata...

Těžila z těla? „Miss ČT“ válčí s muži, jeden jí dal zabrat [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.06.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: kas, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.06.2021 08:44, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...Němec. „Argument, že jsem z toho ‚vytěžila, co jsem mohla‘, je tak lichý, že ho nechám bez reakce,“ bránila se moderátorka, řádná absolventka **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Předevčírem se Linda Bartošová, moderátorka ČT, svěřila se svými zkušenostmi se sexuálním obtěžováním. Chodí...

Petr Kratochvíl [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.06.2021, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.06.2021 16:22, RU / den: 25 000, Vydavatel: iir.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,28

...evropské politiky. Vystudoval Teologii křesťanských tradic na Ekumenickém institutu Evangelické teologické fakulty UK, mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, mezinárodní politické vztahy na Vysoké škole ekonomické v Praze, v roce 2011 byl jmenován docentem a v roce 2016...

Dlouhodobý monitoring kolejových konstrukcí u tramvajových křižovatek se zaměřením na mělké srdcovky

TISK, Datum: 09.06.2021, Zdroj: Silnice a železnice, Strana: 62, Autor: Ing. Ondřej Bret, Bc. Magdalena Křečková, Vytlačeno: 4 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.06.2021 16:26, Vydavatel: Bauer Media, v.o.s., Země: Česko, Rubrika: Kolejový průmysl, AVE: 98 651,43 Kč

Od roku 2020 řeší pracovní skupina na Fakultě stavební ČVUT v Praze a v Pražské strojírně a. s. v kooperaci s Dopravním podnikem hlavního města Prahy a. s. projekt dlouhodobého monitoringu kolejových konstrukcí u tramvajových křižovatek se zaměřením na mělké srdcovky za účelem optimalizace jejich úd...

Zdá se, že s dluhy vše jede dál. V historii je ale smazala jen válka, říká Mlčoch

TISK, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 16, Autor: Julie Hrstková, Vytlačeno: 19 525, Prodáno: 27 858, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 02:16, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 263 154,94 Kč, GRP: 1,65

...globalizace a zadlužila svět, říká v rozhovoru pro Hospodářské noviny Lubomír Mlčoch, emeritní profesor ekonomie Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, který loni dostal Cenu České společnosti ekonomické za dlouhodobý přínos k rozvoji českého ekonomického učení....

Estébé, co si počnem bez tebe?

TISK, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlik, Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 02:16, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 340 330,61 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. ...

Přepis: Jak to vidí Denisa Hejlová – 9. června 2021 [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.06.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 08:39, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,44

...byla vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová. Vladimír KROC, moderátor Hostem pořadu jak to vidí je dnes vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa...

Málokdo v Evropě ví, co je to Rusko [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: databazeknih.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 11:59, Celková návštěvnost: 3 420 000, RU / den: 41 100, Vydavatel: databazeknih.cz, Země: Česko, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,46

...ukazuje hlavní tváře Ruska tak, jak ho znám ze svých pobytů. Doc. PhDr. Slavomír HORÁK, Ph.D., Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK** kniha CESTA NA TAJMYR nepředstavuje jenom pouhý další cestopis o Rusku. Jde o cestopis "literárně-sociologicko-politologický", resp. plastický...

NOVINKA: Kupte si knihu Jaromíra Bosáka a zavzpomínejte na slavné zápasy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: czpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 15:44, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, Vydavatel: czpravy.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,30

...FORUM ZDE Jaromír Bosák je český sportovní komentátor a novinář. Vystudoval **Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy**. Se svou novinářskou kariérou začínal v rádiu Bonton. Psal také články o fotbalu do časopisu Gól, hlavně o německé Bundeslize. Ve sportovně-žurnalistických kruzích se o něm mluví...

NOVINKA: Kupte si knihu Jaromíra Bosáka a zavzpomínejte na slavné zápasy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: FORUM24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 15:57, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Komerční sdělení, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

...Bosák: Zápasy, které změnilý můj život objednávejte na e-shopu FORUM ZDE. Jaromír Bosák je český sportovní komentátor a novinář. Vystudoval **Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy**. Se svou novinářskou kariérou začínal v rádiu Bonton. Psal také články o fotbalu do časopisu Gól, hlavně o německé...

Axios: Až půlka pandemických dávek USA pro nezaměstnané mohla skončit u zločinců [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: fxstreet.cz, Autor: Tým FXstreet.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 17:49, Celková návštěvnost: 211 540, RU / den: 3 000, Vydavatel: fxstreet.cz, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,03

...eurozóny. Koruna je pro Česko výhodná, zejména pro případ, kdyby přišla další hospodářská krize, řekl dnes Babiš v debatě Politologického klubu **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Pro rychlé přijetí eura se naopak vyslovil předseda opoziční TOP 09 Miroslav Kalousek. Babiš odmítá přijetí...

Komentář ČBAk Senátem schválené „exekční novely“ [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: czech-ba.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 22:45, RU / den: 2 000, Vydavatel: czech-ba.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,02

... Filip Hanzlík Filip Hanzlík je náměstkem výkonné ředitelky ČBA. Absolvoval magisterské studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v **Praze**, bakalářské studium na **Fakultě sociálních věd** tamtéž a postgraduální studium na Ann Arbor Law School, University of Michigan. V letech 1998–2011 působil...

Europoslance nezajímají české volby, chrání evropský rozpočet, shodují se odborníci [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: apm, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 23:35, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...závažným dokumentem, česká vláda by ji měla brát vážně, i kdyby jen z pohledu prestiže, je přesvědčen Tomáš Weiss z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Pokud se vámi zabývá Evropský parlament a proti vám přijme rezoluci, tak už to něco znamená. Evropané se v...“

Boj s klimatickou změnou a riziko blackoutů

TISK, Datum: 11.06.2021, Zdroj: PRO-ENERGY, Strana: 20, Autor: Dominik David, Martin Svozil, Vytlačeno: 2 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 00:15, Vydavatel: STENELLA s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Elektroenergetika, AVE: 146 259,26 Kč

Stále větší extrémní počasí mohou mít negativní vliv na funkčnost přenosových soustav. Rizikem pro jejich stabilitu může být mimo jiné i přechod na obnovitelné zdroje, spojený s větší volatilitou dodávek energie do sítě. At present, blackouts hit mostly networks of developing countries. In the futur...

Fenomén Popelka

TV, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Prima, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 01:24, Sledovanost pořadu: 532 533, Provozovatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, Pořad: 18:55 Hlavní zprávy, AVE: 1 085 656,00 Kč, GRP: 5,92

...dostal za scénář 26 000 korun československých, Karel Svoboda za hudbu 40 000. **Petr BEDNAŘÍK, filmový historik, Katedra mediálních studií Fakulty sociálních věd UK** Ústřední dramaturg Barrandova Ludvík Toman, který rozhodoval o všem, co se točí, že si tak nechával, dával peníze...

Od ozdoby k šéfkám: Mexičanky s kokainem a kalašnikovem

TISK, Datum: 11.06.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 4, Autor: TOMÁŠ NIDR, Vytlačeno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 02:54, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Příloha - Kontext, AVE: 59 672,87 Kč

...od tří předešlých expertů na latinskoamerické mafie. V úvodu citovaná Elaine Careyová, která vede na univerzitě v Perdue ve státě Indiana **fakultu sociálních věd**, na to na dálku reaguje: „Machismus je v Mexiku nepochybně velmi silný. Ale nezapomeňme, že pro všechny narcos je ještě jedna...

Kuřáků ubylo, výrobci proto mří na mladé konzumenty

TISK, Datum: 11.06.2021, Zdroj: Metro, Strana: 6, Autor: PAVEL HRABICA, Vytlačeno: 192 332, Prodáno: 257, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 02:54, Čtenost: 340 232, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 161 770,05 Kč, GRP: 3,78

...pozornost, protože tyto produkty jsou velmi lehce návykové,“ říká Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Tato věková skupina je rozvojem závislosti ohrožena nejvíce,“ doplňuje Adam Kulhánek. Jde to dolů 7 Od roku...

EP odsoudil údajný střet zájmů premiéra Babiše

TV, Datum: 10.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 04:16, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 3 002 832,00 Kč, GRP: 0,75

...právní a ani faktický důvod. **Roman FOJTA, moderátor** Na další komentář teď přidá Tomáš Weiss z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, i vám přeju dobrý večer. Tak ta rezoluce Evropského parlamentu je právně nezávazná. Prezident Zeman se nechal...

Co bude vrchol Bidenovy cesty v Evropě

Podcast, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Ranní brifink - podcast, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 08:06, Země: Česko, Pořad: 7:57 Ranní brifink - podcast

...tzn. že ta jeho rétorika vůči Rusku je poměrně poměrně vyhocená. Děkuji Kryštof Kozákovi z **fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. A teď do Bruselu za naší zpravodajkou Kateřinou Šafaříkovou....

Feri? Bartošové přišla nechutnost. Nadávky a výčitky URL Automatický překlad

WEB, Datum: 11.06.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: jav, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 10:56, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...V roce 2012 se účastnila finále soutěže Česká miss a byla vybrána do soutěže Miss World. Zároveň je, jak sama zdůrazňuje, řádnou absolventkou **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Na Bartošovou je „více vidět“ od loňského podzimu, když se po odchodu Daniely Písařovicové stala členkou...

Další náhlá smrt na „Karlovce“: Zemřel pedagog práv Alexandr Thöndel. „Nejmilejší člověk,“ truchlí studenti URL Automatický překlad

WEB, Datum: 11.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 13:59, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...obrovská rána zasáhla Univerzitu Karlovu (UK) v **Praze**. Poté, co **Fakulta sociálních věd** krátce po sobě oznámila úmrtí dvou pedagogů - fotografa Filipa Lába (†45) a vědkyně Kristýny Vysloužilové (†30), postihlo neštěstí i Právnickou fakultu. Zemřel odborný asistent katedry občanského práva Alexandr...

Interview Plus: Kryštof Kozák, amerikanista

RÁDIO, Datum: 11.06.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 14:24, Poslechovost pořadu: 32 456, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 11:34 Interview Plus, AVE: 4 998 400,00 Kč, GRP: 0,36

...s Evropany třeba na tom, jak ukončit současnou pandemii koronaviru? Dobrý poslech přeje Jan Bumba. Naším hostem je amerikanista Kryštof Kozák z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý den. **Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK** Dobrý den. Jan BUMBA, moderátor...

Digitalizace stavebního řízení: krok dopředu, nebo do tmy?

TISK, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Stavebnictví, Strana: 30, Autor: Mgr. Martin Kupka, Vytlačeno: 33 793, Prodáno: 139, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 15:30, Vydavatel: EXPO DATA spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Digitalizace ve stavebnictví, AVE: 245 959,44 Kč

Významným krokem pro celé české stavebnictví a zejména pro proces stavebního řízení je jeho digitalizace. To slovo má ovšem často negativní konotace, a to nejenom v oblasti stavebního průmyslu, ale i jinde. Digitalizace se u nás bohužel často spojovala s přemrštěným očekáváním, předraženými zakázkami...

Úloha geotechniky v procesu BIM

TISK, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Stavebnictví, Strana: 44, Autor: doc. Dr. Ing. Jan Pruška, Vytlačeno: 33 793, Prodáno: 139, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 15:30, Vydavatel: EXPO DATA spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Digitalizace ve stavebnictví, AVE: 332 942,52 Kč

Absolvoval Fakultu stavební ČVUT v Praze, obor konstrukce a dopravní stavby, poté doktorské studium tamtéž. Zabývá se podzemními stavbami a numerickým modelováním úloh geomechaniky. Podílí se na tvorbě norem a technických předpisů, je hlavním řešitelem a spoluřešitelem výzkumných projektů TAČR. Je d...

Černý červen Univerzity Karlovy. Škola hlásí třetí úmrtí, zemřel oblíbený pedagog Thöndel URL Automatický překlad

WEB, Datum: 11.06.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 17:32, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...o jedinou smutnou zprávu, která školu v červnu zasáhla. Z kraje měsíce ohlásila Univerzita Karlova úmrtí vedoucího katedry žurnalistiky při **fakultě sociálních věd** a váženého fotografa Filipa Lába. Ten zemřel ve věku 45 let. Jen o den později pak **fakulta sociálních věd** informovala, že v pouhých 31...

Němečtí Zelení dnes zahájili svůj třídenní sjezd

RÁDIO, Datum: 11.06.2021, Zdroj: ČRo Radiožumál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 21:56, Poslechovost pořadu: 284 676, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 18:10 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 236 748,00 Kč, GRP: 3,16

...týdnech ale preference Zelených klesly k aktuálně 21 procentům. My jsme teď ve spojení s vedoucí Katedry německých a rakouských studií na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Zuzanou Lizcovou, dobrý den. Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií **FSV UK** -----...

Doživotí pro Mladice jako poslední velký proces v Haagu. ‚Nejde o protisrbský soud,‘ říká balkanista [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.06.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Jakub Grim, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.06.2021 07:23, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...Byť to potom popíral – tvrdil, že u masakrů nebyl,“ říká pro iROZHLAS.cz historik a balkanista František Šístek z Institutu mezinárodních studií **FSV UK**. Hlavním problémem souvisejícím s verdikty Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY) jsou nacionalistické narativy...

Lidé v privatizaci nevyzvedli až patnáct miliard. Požádat o ně musejí do září [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.06.2021, Zdroj: podripsy.denik.cz, Autor: Jiří Janda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.06.2021 16:21, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...„Když lidé něco dostanou zadarmo, tak si toho neváží, a v kuponové privatizaci to zadarmo dostali,“ řekl Deníku ekonom Evžen Kočenda z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Kdo se o to nedokázal postarat a nevážil si toho, tak ať nic nemá,“ dodal. Kuponová privatizace se v tehdejších...

Děsivé: tři mladé mrtvoly během týdne na Karlově univerzitě jsou náhoda? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.06.2021, Zdroj: skrytapravda.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.06.2021 19:20, Celková návštěvnost: 167 290, RU / měsíc: 10 548, RU / den: 879, Vydavatel: Skrytá Pravda, Země: Česko, AVE: 250,00 Kč, GRP: 0,01

...o jedinou smutnou zprávu, která školu v červnu zasáhla. Z kraje měsíce ohlásila Univerzita Karlova úmrtí vedoucího katedry žurnalistiky při **fakultě sociálních věd** a váženého fotografa Filipa Lába. Ten zemřel ve věku 45 let. Jen o den později pak **fakulta sociálních věd** informovala, že v pouhých 31...

Kuřáků ubylo, výrobci proto míří hlavně na mladé konzumenty [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.06.2021, Zdroj: metro.cz, Autor: Pavel Hrabica, Metro.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 06:14, Celková návštěvnost: 90 310, RU / měsíc: 51 314, RU / den: 5 117, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 79 000,00 Kč, GRP: 0,06

...pozornost, protože tyto produkty jsou velmi lehce návykové,“ říká Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Tato věková skupina je rozvojem závislosti ohrožena nejvíce,“ doplňuje Adam Kulhánek. Nikotinové figle ...

Můj nejnudnější vstup zachránil vysílání ČT24, směje se moderátor Tomáš Drahoňovský [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČRo - pardubice.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 09:23, RU / měsíc: 525 228, RU / den: 39 562, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,44

...hlavních televizních zpráv. Pracoval v tištěných médiích, soukromé televizi i Českém rozhlasu. Narodil se v Turnově, vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a Mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě v Praze. Jak si kluk z Turnova vybere...

Tři úmrtí mladých lidí během týdne na Karlově univerzitě jsou náhoda? Následky vakcinace? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.06.2021, Zdroj: zpravy.dt24.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 11:39, Celková návštěvnost: 20 000, RU / den: 5 000, Vydavatel: zpravy.dt24.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,06

...o jedinou smutnou zprávu, která školu v červnu zasáhla. Z kraje měsíce ohlásila Univerzita Karlova úmrtí vedoucího katedry žurnalistiky při **fakultě sociálních věd** a váženého fotografa Filipa Lába. Ten zemřel ve věku 45 let. Jen o den později pak **fakulta sociálních věd** informovala, že v pouhých 31...

Host: Tomáš Drahoňovský

RÁDIO, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČRo Pardubice, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 11:53, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 09:04 Zálety Aleny Zárybnické

...se cítil v okamžiku, kdy vzduchem létaly koblihy. Jsem ráda, že nás posloucháte. Tomáš Drahoňovský, rozený Turnovák, vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě v Praze. Za poslední rok a půl si ve...

Pro nás je paradoxně dobré, pokud afghánský Tálibán znovu posiluje, myslí si analytik Tureček [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 18:02, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zahraniční, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

...chce vzít vojenskou silou to, co nevyjednal s Američany. Poslechněte si celé Zaostřeno se Slavomírem Horákem z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a analytikem Břetislavem Turečkem. Připravil Vít Pohanka....

Otázky Václava Moravce - Adéla Sípová /nestr. za Piráty/, Martin Meissner

TV, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 20:08, Sledovanost pořadu: 121 532, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 13:05 Otázky Václava Moravce II., AVE: 4 253 774,00 Kč, GRP: 1,35

...**MORAVEC, moderátor** Promiňte, na fakultách vysokých škol akademické senáty se volí distančně, kupříkladu i na naší fakultě, **Fakultě sociálních věd**, a je ta tajnost zajištěna. Vy nedůvěřujete... **Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK** To by mě...

Americké bojové jednotky opouštějí Afghánistán

RÁDIO, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 21:39, Poslechovost pořadu: 38 604, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 17:10 Zaostřeno, AVE: 4 267 200,00 Kč, GRP: 0,43

...byla v živé paměti zkušenost z vlastní války v Afghánistánu v osmdesátých letech. Doc. Slavomír Horák pracuje na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Začátek americké invaze do Afghánistánu ho zastihl na studijním pobytu v Moskvě. Slavomír HORÁK, Institut...

Výsledky summitu skupiny G7

TV, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 23:25, Sledovanost pořadu: 59 318, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:30 Horizont, AVE: 3 005 640,00 Kč, GRP: 0,66

...**SCHARFFOVÁ, moderátorka** Po Skypu se teď připojil politický geograf Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý večer. **Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK** Dobrý večer. **Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka** Lidři...

„Oligarchická struktura“

TV, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 00:51, Sledovanost pořadu: 384 828, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:45 168 hodin, AVE: 2 838 315,00 Kč, GRP: 4,28

...podle ve čtvrtek přijaté rezoluce kvůli svému majiteli nemá nárok na evropské dotace. **Ivo ŠLOSARČÍK, právník se zaměřením na evropské právo, FSV UK, Europeum** Tím klíčovým slovem je „střet zájmů“. A to, že se tam objevuje Andrej Babiš, je prostě důsledkem politické situace v...

Praha netrpělivě čeká na Metropolitní plán

TISK, Datum: 14.06.2021, Zdroj: Madá fronta DNES, Strana: 11, Autor: Ivo Horváth, Vytiskeno: 101 519, Prodáno: 87 586, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 01:34, Čtenost: 454 857, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha, AVE: 234 417,81 Kč, GRP: 5,05

...onak. Problém souvisí i s tím, jak má Praha dvojitý charakter,“ popisuje Petr Jüptner, který je ředitelem Institutu politologických studií na **FSV Univerzity Karlovy**. Z oslovených městských částí v metropoli nejsou všude se současným stavem věcí nespokojení. „Vše jsme si s týmem Petra Hlaváčka...

Americký prezident Joe Biden poprvé od nástupu do úřadu na zahraniční cestě

TV, Datum: 13.06.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 02:23, Sledovanost pořadu: 352 066, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 027 700,00 Kč, GRP: 3,91

...vakin pod 100 dní. Evropa i Spojené státy se také shodly na distribuci vakcín do rozvojových zemí. **Jan HORNÁT, Katedra severoamerických studií, FSV UK** Myslím si, že Evropská unie a Spojené státy by měly více vlastně vyvažovat tu měkkou sílu Číny, která vlastně nabízí svou...

Vrbětice v reálných kulisách roku 2014 URL Automatický překlad

WEB, Datum: 14.06.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jaroslav Kurfürst, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 11:19, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Nová Orientace, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

...a Bruselu (v letech 2014–2019 jako velvyslanec). Od roku 2019 je zvláštním zmocněncem MZV pro Východní partnerství, externě přednáší na **FSV UK** a FF UK. Myšlenky a tvrzení uvedené v tomto textu jsou výhradně vyjádřením autorových osobních názorů a nepředstavují oficiální stanovisko Ministerstva...

Uvěznění v neoliberálních zákopech. Proč Česko zůstává na místě, zatímco svět se mění URL Automatický překlad

WEB, Datum: 12.06.2021, Zdroj: a2larm.cz, Autor: DANIEL ŠITERA, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 14:38, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, Vydavatel: A2 o.s., Země: Česko, AVE: 5 200,00 Kč, GRP: 0,09

...do Evropy po vzoru neoliberální globalizace. Globalisté čerpají expertně z akademicko-manažerských sítí kolem Institutu ekonomických studií **FSV UK** a CERGE-EI, společného pracoviště Akademie věd a UK. CERGE-EI, jeho think-tank IDEA i jejich spoluzakladatel Švejnár představují názorný příklad této...

Barevný dětský svět. Mateřská škola v Dolních Břežanech URL Automatický překlad

WEB, Datum: 14.06.2021, Zdroj: era21.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 15:16, RU / měsíc: 100 800, RU / den: 7 200, Vydavatel: ERA Média, s. r. o., Země: Česko, AVE: 800,00 Kč, GRP: 0,08

Vladimíra Holubová, Lukáš Holub, Lubor Sladký / S.H.S architekti Dolní Břežany platí za výspu současné architektury zhruba od roku 2009, kdy spolupráce starosty Věslava Michalíka a obecní architektky Anny Šlapetové začala nést první plody. K řadě architektonicky pozoruhodných projektů přibyla v roc...

Dvacet minut Radiožurnálu: Irena Kalhousová, ředitelka Herzlova centra izraelských studií

RÁDIO, Datum: 14.06.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 20:04, Poslechovost pořadu: 211 282, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 17:06 Dvacet minut Radiožurnálu, AVE: 939 144,00 Kč, GRP: 2,35

...centra izraelských studií na Univerzitě Karlově Irena Kalhousová, dobrý den. **Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK** Dobrý den. **Vladimír KROC, moderátor** Po 12 letech končí v čele izraelské vlády Benjamin Netanjahu, střídá ho...

Ceská demokracie se plíživě proměňuje v autokracii, oligarchii a buranokracii. KOD je potřeba [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.06.2021, Zdroj: bohumiidolezal.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.06.2021 01:23, RU / den: 100, Vydavatel: bohumiidolezal.cz, Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

...Demokratická iniciativa. Dále na přátele z okruhu Revolver Revue, časopisu, který má kořeny v disentu. Dále na některé své bývalé studenty z **Fakulty sociálních věd UK** (učil jsem tam v letech 1993–2003); a konečně na čtenáře mého internetového zápisníku Události (provozoval jsem ho v letech...

Slezské divadlo mění ředitele

TISK, Datum: 15.06.2021, Zdroj: Týdeník Opavský a Hlučínský Region, Strana: 2, Autor: JITKA HRUŠKOVÁ, Vyištěno: 1 890, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.06.2021 01:23, Čtenost: 26 000, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Z regionu, AVE: 6 828,43 Kč, GRP: 0,29

...sezóny. Ilja Racek Do Slezského divadla nastoupil syn známého herce po výběrovém řízení 1. června 2016. Absolvent televizní publicistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, režie na DAMU a doktorského studijního programu v oblasti divadelní vědy profesně působil v Československém...

Rozhovor Britských listů 398. Zeman udělil Řád Bílého lva muži s vazbami na kriminální podsvětí

Youtube, Datum: 14.06.2021, Zdroj: Britské listy - youtube, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.06.2021 11:41, Provozovatel: YOUTUBE-CZ, Země: Česko, Pořad: 23:22 Britské listy - youtube

...PŘEPIS Dobrý den. Vážení diváci britských listů. Dnes máme jako hosta prof. Miloslavě těm z **fakulty sociálních věd** podle ní budeme s ním hovořit o situaci médií ve Slovinsku. Srbsku také. Nějakým...

Žalují Babiše kvůli lžím, sami je jako on šíří. Kalousek se vysmál Pirátům [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.06.2021, Zdroj: zpravyiDNES.cz, Autor: baky, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.06.2021 17:00, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...Miroslava Kalouska. Pirátská strana FotoGallery: Andrej Babiš a Miroslav Kalousek před debatou lídrů, kterou zorganizoval Politologický klub **FSV UK** Dan Materna, MAFRA Předseda TOP 09 Jiří Pospíšil a šéf poslaneckého klubu strany Miroslav Kalousek Josef Kopecký, iDNES.cz Volební autobus Pirátů....

Dějiny zavřené do mramoru

TISK, Datum: 17.06.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlik a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.06.2021 00:36, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 351 673,47 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. ...

Volební model Deníku: Hnutí Přísaha posiluje na úkor Babišova ANO [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.06.2021, Zdroj: pelhřimovsky.denik.cz, Autor: Michal Janko, Aleš Vojíš, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.06.2021 11:45, RU / měsíc: 24 559, RU / den: 3 320, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,04, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...průběžně aktualizován podle nových průzkumů. Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**. Syndrom skrytého voliče „U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v...

Kauza Turów poukázala na neřešenou otázku budoucnosti polských horníků [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.06.2021, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Aneta Lakomá, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.06.2021 14:11, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, Vydavatel: A2 o.s., Země: Česko, AVE: 5 200,00 Kč, GRP: 0,09

...a jsou současnou politickou reprezentací ve svém strachu ještě utvrzováni. Prostoru pro rozumné řešení zbývá zoufale málo. Autorka studuje na **FSV UK**....

Amerikanista Hornát: Vztahy USA a Ruska se stabilizují, země může spojovat i přístup k Číně [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.06.2021, Zdroj: proglas.cz, Autor: Anna Janošková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.06.2021 15:58, Celková návštěvnost: 86 120, RU / den: 1 500, Vydavatel: proglas.cz, Země: Česko, AVE: 8 500,00 Kč, GRP: 0,02

...ve společném prohlášení. O summitu, spolupráci i napětí mezi Ruskem a USA jsme hovořili s Janem Hornátem z Katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity**. Oba prezidenti se dohodli na brzkém návratu svých velvyslanců na ambasády v Moskvě a Washingtonu. Země chtějí také...

FactumOU: Kanál Dunaj–Odra–Labe [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.06.2021, Zdroj: alive.osu.cz, Autor: Barbora Vrátná, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.06.2021 13:07, RU / den: 2 500, Vydavatel: alive.osu.cz, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

...Moravskoslezském kraji už započaly. Hosty rektora Jana Laty budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Jan Hradecký a Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Do problematiky nás uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvizda. Tématem 5. dílu diskuzního pořadu...

Reditel STEM Martin Buchtík: Česká společnost je v nejhlušší krizi za 30 let [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.06.2021, Zdroj: podripsy.denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.06.2021 17:09, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Osobnosti voleb, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...na několik posledních voleb včetně prezidentských a krajských, zdá se, že je to obtížnější. Kdo je Martin Buchtík? Narodil se v roce 1984 v Praze. Doktorské studium absolvoval na Fakultě sociálních věd na Univerzitě Karlově se zaměřením na metodologii sociologického výzkumu. Mimo jiné řídil Centrum pro...

Primark není výjimečný, má jen dobré PR, říká šéfka katedry marketingu UK [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.06.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Dominik Stein, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.06.2021 19:39, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...na titulku Blesku nedával,“ říká v rozhovoru pro server Lidovky.cz Denisa Hejlová, vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na FSV UK. Fronty skvěle zaujmou spotřebitele. „Jdeme pryč, babi.“ Na nově otevřený Primark se stála fronta přes půlku Václaváku Lidovky.cz: Proč má...

Přes Moskvu a Washington zpátky do Prahy: proč Lenka Kabrhelová získala Cenu Karla Havlíčka Borovského [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.06.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Jana Klímová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.06.2021 21:58, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...12. Byla korona, Český rozhlas preventivně kvůli nešíření nákazy zavřel studia, bylo třeba improvizovat. Lenka Kabrhelová Vystudovala Fakultu sociálních věd na Univerzitě Karlově. Působila v redakci BBC World Service a dodnes v Českém rozhlasu. V letech 2008 až 2013 pracovala jako zpravodajka z...

Bibliometrická analýza UK

RÁDIO, Datum: 18.06.2021, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.06.2021 00:24, Poslechovost pořadu: 151 305, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 08:30 Jak to vidí, AVE: 548 493,00 Kč, GRP: 1,68

...a budoucích. Říkám, na českých univerzitách působí a přijali jsme řadu studentů z Běloruska, i pak s nimi byla beseda, a se studenty z naší Fakulty sociálních věd, kdy jsme řešili nějaké problémy, které jsou. Ministerstvo školství vypsal i granty nebo stipendia pro tyto studenty, a my se jim...

Západ spojila čínská hrozba

TISK, Datum: 19.06.2021, Zdroj: Madá fronta DNES, Strana: 8, Autor: Kryštof Kozák, Vytlačeno: 101 519, Prodáno: 87 586, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.06.2021 01:35, Čtenost: 454 857, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 206 402,91 Kč, GRP: 5,05

Výsledek evropské cesty amerického prezidenta Joea Bidena? Tím, že Amerika potřebuje budovat jednotnou frontu proti „žlutému nebezpečí“, přitiskla zase Evropu na svou hrud. Bidenova cesta do Evropy byla pro příznivce transatlantického společenství pastvou pro oči. Choval se státnicky a usmíval se, ...

Prezidentské volby v Íránu

TV, Datum: 18.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.06.2021 16:07, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 445 912,00 Kč, GRP: 0,73

...k dosažení nejvyššího titulu a vůdcovství v zemi. **Tomáš ŠPONAR, moderátor** Říká Josef Kraus, bezpečnostní analytik Fakulty sociálních věd Masarykovy univerzity děkujeme a přejeme hezký večer. **Tomáš ŠPONAR, moderátor** Díky za pozvání pěkný večer....

Steinmeier k 80. výročí přepadení SSSR Německem [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.06.2021, Zdroj: pokec24.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.06.2021 19:53, Celková návštěvnost: 57 180, RU / měsíc: 3 626, RU / den: 259, Vydavatel: Pokec24, Země: Česko, AVE: 250,00 Kč, GRP: 0,00

...a ruskými oběťmi – před všemi oběťmi na území bývalého Sovětského svazu. – Richard Seemann Narodil se v roce 1933. Je absolventem dnešní Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, kde získal titul PhDr. Pracoval v Československém rozhlasu, zahraničním vysílání. Po propuštění v roce 1970 byl...

Fužball: FSV Zwickau startet Vorbereitung [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.06.2021, Zdroj: czpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.06.2021 14:35, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, Vydavatel: czpravy.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,30

Fužball: **FSV** Zwickau startet Vorbereitung related

Novým vedením rakouští svobodní ještě více přitvrdí v populismu, říká historik [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.06.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Václav Lavička, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.06.2021 18:00, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...Kickl. „Je to muž, pro něhož je příznačný útočný, konfrontační styl,“ uvádí v rozhovoru pro HN Miroslav Kunštát z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd UK. HN: Co znamená Kicklův nástup pro FPÖ a celou rakouskou politickou scénu? Je to bezpochyby posílení populistického kurzu...

Ivana Recmanová: Politici ukázali, co si myslí o budoucnosti školství [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.06.2021, Zdroj: ucitelske-listy.cz, Autor: Magazín Perpetuum, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 01:35, RU / den: 100, Vydavatel: ucitelske-listy.cz, Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

... Covid se na učitelích podepsal Tématem posledního bloku byl dopad pandemie COVIDu-19 na vyučující. Sociolog Daniel Prokop, vyučující na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a člen Národní ekonomické rady vlády a expertní skupiny pro tvorbu Strategie vzdělávání 2030, představil výsledky...

Největší změna za sto let

TISK, Datum: 21.06.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 44, Autor: JIŘÍ NÁDOBA, Vytiskeno: 44 699, Prodáno: 36 580, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 02:47, Čtenost: 219 868, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 1 089 940,53 Kč, GRP: 2,44

...ekonom se specializací na problematiku podnikových daní a daňových rájů. Vyučuje ekonomii a veřejné finance na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, kde vede katedru evropské ekonomické integrace a hospodářské politiky. Je jedním ze dvou autorů letos zveřejněné...

Zvýšení úroků nám cenovou stabilitu nezajistí. Mnohem více jde o očekávání

TISK, Datum: 21.06.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 17, Autor: Tomáš Havránek, Vytiskeno: 19 525, Prodáno: 27 858, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 03:24, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 83 243,68 Kč, GRP: 1,65

Inflace Tváří v tvář stupňujícím se inflačním tlakům zřejmě ve středu zvedne Česká národní banka svou základní úrokovou sazbu o čtvrt procentního bodu na 0,5 %. To pomůže zmírnit zdražování, ale efekt bude spíše symbolický: podle 67 výzkumných studií je průměrný dopad takového opatření na ceny je...

Setkala se s Mussoliniovou a brojí proti migraci. Bratry Itálie vede "ocelová žena" [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.06.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Helena Truchlá, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 06:31, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zahraničí, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...si roli kritika establishmentu a přebírají hlasy Salviniho i bývalému premiérovi Silviu Berlusconiho," míní Martin Mejstřík, politolog z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Vlastenecká opozice Salviniho Liga, Berlusconiho partaj Vzhůru Itálie a Bratři Itálie jsou oficiálně spojenci....

Diskuze o kontroverzním projektu se zajímavým hosty [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.06.2021, Zdroj: eprogram.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 06:50, RU / den: 10 000, Vydavatel: eprogram.cz, Země: Česko, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,11

... Hosty rektora Ostravské univerzity Jana Laty k diskusi budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Jan Hradecký a Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Do problematiky nás uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvizda. Pořad FactumOU tak zájemcům pomůže...

Online diskuze FactumOU na téma Kanál Dunaj-Odra-Labe [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.06.2021, Zdroj: ostravainfo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 11:40, Celková návštěvnost: 18 310, RU / den: 10 000, Vydavatel: ostravainfo.cz, Země: Česko, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,11

...Moravskoslezském kraji už započaly. Hosty rektora Jana Laty budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Jan Hradecký a Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Do problematiky nás uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvizda. Stavba kanálu Dunaj-Odra-Labe...

O námluvách Testuj.to s Heureka Group [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.06.2021, Zdroj: roklen24.cz, Autor: Roklen24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 21:31, Celková návštěvnost: 337 350, RU / měsíc: 26 844, RU / den: 2 022, Vydavatel: Roklen Holding a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory a komentáře, podnikání, Startup, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,02

...letos o nás uslyší i za hranicemi! Bez vás bych to tak rychle nedala. Autorkou textu je Eva Čejková, CEO Ženy, s.r.o. Eva Čejková vystudovala **FSV UK** obor Mediální studia a deset let podnikala v oblasti PR a marketingu. V roce 2012 založila během své mateřské dovolené komunitu Ženy, s.r.o. a o dva...

Jun 21 29.6.: Debata „Velká“ revize RVP [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: pedagogicke.info, Autor: Jiří Lizec, Jan Menšík, Václav Korbel, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 07:11, RU / den: 2 500, Vydavatel: pedagogicke.info, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

...ředitel odboru základního vzdělávání a mládeže prof. PhDr. Arnošt Veselý, Ph.D., vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie (CESES), **FSV UK** Událost na sociální síti Facebook. ...

Nástupce Merkelové láká německé voliče na daňové dárky. Bez ohledu na obrovské dluhy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Václav Lavička, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 07:11, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...finanční zátěže pro menší a střední podnikatelský stav, což ale bude spíše symbolické," komentuje Vladimír Handl z Institutu mezinárodních studií **FSV UK**. Přitom poukazuje na to, že rozsáhlá vládní podpora sice německému hospodářství pomohla, ale zároveň enormně zatížila rozpočet. Veřejné finance...

On-line debata o připravovaném vodním kanálu Dunaj–Odra–Labe

TISK, Datum: 22.06.2021, Zdroj: Karvinský a havířovský deník, Strana: 1, Vydání: 1 660, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 07:40, Čtenost: 4 945, Vydavatel: MLTAVALABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Titulní strana, AVE: 2 554,53 Kč, GRP: 0,05

...Hosty rektora Jana Laty budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity geoeolog Jan Hradecký a odborník na megaprojekty Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Z ekonomického pohledu zájemce do problematiky uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvizda. Na projekt...

Pandemie vyčerpala veřejné zdravotní pojištění, na tahu je stát [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: avcr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 10:52, Celková návštěvnost: 119 040, RU / den: 1 500, Vydavatel: avcr.cz, Země: Česko, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,02

Omezení růstu příjmů z pojistného a vysoký nárůst nákladů nejen v souvislosti s pandemií vytvoří v systému veřejného zdravotního pojištění v následujících letech deficit v řádu desítek miliard korun. Platby státu do systému veřejného zdravotního pojištění bez jejich dalšího zvýšení nevyrovňají výraz...

Cesta ke smíření. Španělská vláda omilostnila devět katalánských politiků [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Eva Soukeníková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 15:16, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...del Liceu, přítomni byli i někteří zástupci katalánské vlády. Španělsko je dlouhodobě rozdělené, jak pro Seznam Zprávy potvrzuje politolog z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Martin Mejstřík. Podle něj je „katalánská otázka“ daleko větší téma, než by se před několika lety očekávalo. „Po...

Filip Láb nevnímal fotografii jen jako umění nebo záznam reality, dokázal oba přístupy kombinovat

RÁDIO, Datum: 22.06.2021, Zdroj: ČRo Vltava, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 18:28, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 16:30 Akcent

...fotografie, což je i název nové knihy nedávno předčasně zesnulého Filipa Lába, který byl vedoucím katedry, mimo jiné žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Nejprve se zeptám Pavla Turka. Pavle, ty jsi před 12 lety vydal s Filipem Lábem knihu Fotografie po fotografii. Jak byla...

Inflace otřásá trhy. Co by o ní investor měl a musí vědět? Přihlaste se zdarma na webinar s hlavním analytikem Patrie již zítra, 23. června! [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: kurzy.cz, Autor: Patria (Patria Finance), Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 18:40, Celková návštěvnost: 7 050 000, RU / měsíc: 1 995 572, RU / den: 151 154, Vydavatel: AliaWeb, spol. s r. o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,68

...pracoval ve stejném oddělení jako makroanalytik pokrývající nejprve českou ekonomiku a poté Spojené státy a eurozónu. Vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd UK** se specializací na finanční trhy a bankovníctví. Patria.cz je investiční portál společnosti Patria Finance a.s. s real-time daty...

Kanál Dunaj–Odra–Labe: Ptejte se odborníků v živé diskuzi pořadu FactumOU [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: pravdive.eu, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 19:25, Celková návštěvnost: 111 840, RU / den: 500, Vydavatel: pravdive.eu, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01, Návštěvy za měsíc: 36 225

...Moravskoslezském kraji už započaly. Hosty rektora Jana Laty budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Jan Hradecký a Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Do problematiky nás uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvizda. Stavba kanálu Dunaj–Odra–Labe vyvolává...

Kontroverzní kanál Dunaj–Odra–Labe. Sledujte debatu odborníků na OU [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: bruntalsky.denik.cz, Autor: Tisková zpráva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 00:42, RU / měsíc: 31 656, RU / den: 4 280, Vydavatel: MLTAVALABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Z okolí, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,05, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...kraji už započaly. "Hosty rektora Jana Laty budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Jan Hradecký a Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Do problematiky nás uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvizda. Tématem 5. dílu diskuzního pořadu FactumOU bude...

Desatero východisek pro diskuzi o budoucnosti česko-ruských vztahů [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jaroslav Kurfürst, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 05:28, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Nová Orientace, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

...a Bruselu (v letech 2014–2019 jako velvyslanec). Od roku 2019 je zvláštním zmocněncem MZV pro Východní partnerství, externě přednáší na **FSV UK** a **FF UK**. Myšlenky a tvrzení uvedené v tomto textu jsou výhradně vyjádřením autorových osobních názorů a nepředstavují oficiální stanovisko Ministerstva...

Inflace otřásá trhy. Co by o ní investor měl a musí vědět? Webinar zdarma s hlavním analytikem Patrie již dnes od 15:00 [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: patria.cz, Autor: Redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 11:51, Celková návštěvnost: 1 150 000, RU / měsíc: 100 582, RU / den: 15 519, Vydavatel: Patria Online, a.s., Země: Česko, AVE: 25 000,00 Kč, GRP: 0,17

...pracoval ve stejném oddělení jako makroanalytik pokrývající nejprve českou ekonomiku a poté Spojené státy a eurozónu. Vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd UK** se specializací na finanční trhy a bankovníctví. ...

Obrovský smutek na Karlově univerzitě: Zemřel uznávaný fyziolog Jan Mareš (†72), zkoumal epilepsii [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 11:55, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...vědkyně Kristýna Vysloužilová (†30), která pracovala na katedře marketingové komunikace a PR Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd**. Ještě předtím oznámila fakulta smrt vedoucího katedry žurnalistiky, oblíbeného pedagoga a uznávaného fotografa Filipa Lába (†45)....

Z ministra pedagog. Tomáš Petříček povede kurz na Univerzitě Karlově [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: vysokeskolky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 13:48, Celková návštěvnost: 297 950, RU / den: 2 500, Vydavatel: vysokeskolky.cz, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

...Tomáš Petříček bude od příštího roku externě vyučovat na Univerzitě Karlově v Praze. Na Institutu mezinárodních studií, který spadá pod **Fakultu sociálních věd**, povede kurz zaměřený na českou zahraniční politiku. Tomáš Petříček se tak vrací na svou alma mater. Na **Fakultě sociálních věd** totiž...

Putin píše Evropanům: o sjednoceném kontinentu, neoddělitelném kulturním spojení... Sázka na Čínu nevyšla? [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michal Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 16:31, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...SSSR. A vidí to asi každý, kdo není slepý či podplacený. Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě **Praha**. V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce. ...

Další tragédie na Univerzitě Karlově. Zemřel pedagog a bývalý sportovec Jan Mareš [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 18:24, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...o jedinou smutnou zprávu, která školu v červnu zasáhla. Z kraje měsíce Univerzita Karlova ohlásila úmrtí vedoucího katedry žurnalistiky při **fakultě sociálních věd** a uznávaného fotografa Filipa Lába. Ten zemřel ve věku 45 let. Jen o den později pak **fakulta sociálních věd** informovala, že v pouhých 31...

Noví profesori převzali po půl roce své dekrety [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 21:29, RU / měsíc: 1 482, RU / den: 114, Vydavatel: Univerzita Karlova, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...(LF v Hradci Králové) pro obor vnitřní nemoci. Přednosta IV. interní hematologické kliniky FN Hradec Králové. doc. PhDr. Emil Aslan, Ph.D. (**FSV**) pro obor politologie. Působí na katedře bezpečnostních studií Institutu politologických studií **FSV UK**. Ve výzkumu se věnuje zejména problematice...

Poslední volby demokratů

TISK, Datum: 24.06.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 38, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 00:30, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 340 032,65 Kč

...Filozofické fakulty **UK** v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. Další témata najdete v...

Politolog Just: Starší část Čechů vnímá EU jako obdobu SSSR. Z toho Babiš těží [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.06.2021, Zdroj: pisecky.denik.cz, Autor: Luboš Palata, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 00:57, RU / měsíc: 23 852, RU / den: 3 225, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,04, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...jsme suverénní premiér a nikdo, nám tady nebude zasahovat“. PhDr. Petr Just Ph.D. (1978) – politolog, bývalý prorektor Metropolitní univerzity v **Praze**, přednáší na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a Metropolitní univerzitě. Autor mnoha publikací o české a středoevropské politice. Není to...

UŽIVAT ŽIVOTA S OTEVŘENÝMA OČIMA

TISK, Datum: 24.06.2021, Zdroj: Glanc, Strana: 40, Autor: ADÉLA NOSKOVÁ, Vytlačeno: 46 496, Prodáno: 32 458, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 02:05, Čtenost: 157 780, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Publicistika, AVE: 903 883,80 Kč, GRP: 1,75

...říká Vladimír. VLADIMÍR KOŘEN Narodil se 30. prosince 1973 v Teplicích. Roku 1998 vystudoval žurnalistiku se zaměřením na politologii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Byl dlouholetým redaktorem České televize se specializací na vědu a přírodu. Za svou práci dostal mj. ocenění Česká...

Další oslabení pro liberály v ČSSD. Po Petříčkovi nemá chuť kandidovat ani Dienstbier

TISK, Datum: 24.06.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 3, Autor: Ondřej Leinert, Vytlačeno: 19 525, Prodáno: 27 858, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 02:05, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Události, AVE: 158 322,30 Kč, GRP: 1,65

...podle svých slov v plánu nemá. Politice se hodlá věnovat dál, i když spíše teoreticky – od podzimu bude přednášet českou zahraniční politiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, nově spolupracuje s europoslankyní Radkou Maxovou, která nedávno opustila hnutí ANO a zastupuje ČSSD. „Další...

Vybrané otázky práva mezinárodní bezpečnosti a odzbrojení [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.06.2021, Zdroj: kosmas.cz, Autor: Jan Ondřej, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 03:28, Celková návštěvnost: 777 920, RU / den: 2 500, Vydavatel: kosmas.cz, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,03

...(1983). V roce 2002 byl jmenován docentem pro obor mezinárodní právo na Univerzitě Karlově. V letech 1994–2002 působil jako odborný asistent na **Fakultě sociálních věd UK** v **Praze**. V letech 1994–1995 působil rovněž jako právník katastrálního úřadu Praha-východ. Od roku 1996 je zapsán v seznamu...

Miroslav Sígl: O etice, morálce a svědomí v dnešních médiích [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.06.2021, Zdroj: pozitivni-noviny.cz, Autor: Miroslav Sígl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 08:38, RU / den: 5 000, Vydavatel: pozitivni-noviny.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,06

...předseda Syndikátu novinářů ČR, pracují dobrovolně ve svém volném čase a zdarma novináři (a věřme, že jsou mezi nimi i ti nejen vzeší z **Fakulty sociálních věd** a univerzity, kde se žurnalistika profesně studuje, ale také s právnickým vzděláním). To jsou také jedny z důvodů, proč se složení komise...

Rostou ceny nebo spíše klesá hodnota peněz? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.06.2021, Zdroj: pravdive.eu, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 15:17, Celková návštěvnost: 111 840, RU / den: 500, Vydavatel: pravdive.eu, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01, Návštěvy za měsíc: 36 225

...novinách 21. června 2021 vyšel článek „Zvýšení úroků cenovou stabilitu nezajistí“ autora Tomáše Havránka, docenta na Institutu ekonomických studií **FSV UK**, bývalého poradce viceguvernéra ČNB. Tyhle „chytrosti“ určitě dobře zná a nějak na ně ale nebere ohled. Citují: „T omu by pomohlo, kdyby ČNB...

Volební model Deníku: Piráti stále první. Ale o mandát je obrala koalice Spolu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.06.2021, Zdroj: podpisky.denik.cz, Autor: Michal Janko, Kateřina Perknerová, Aleš Vojří, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 18:34, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...průběžně aktualizován podle nových průzkumů. Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**. Syndrom skrytého voliče „U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v...

MILUJU OTÁZKU „PROČ?“

TISK, Datum: 25.06.2021, Zdroj: Pátek Lidových novin, Strana: 6, Autor: Marie Niček, Vytlačeno: 45 120, Prodáno: 34 145, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.06.2021 00:21, Čtenost: 203 459, Vydavatel: Lidové noviny, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 757 471,58 Kč, GRP: 2,26

...děti nemají co pít. To je už něco úplně jiného! DANIEL STACH (33) Pochází z Českých Budějovic. Vystudoval Fakultu mezinárodních vztahů VŠE v **Praze** a **Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy**. Od roku 2010 působí v České televizi. Je moderátorem pořadu zaměřeného na vědu a současnou civilizaci Hyde...

Kdo jsou letošní laureáti cen Univerzity Karlovy? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.06.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vědavyzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.06.2021 09:10, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Vydavatel: Vědavyzkum.cz, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Z domova, AVE: 1 200,00 Kč, GRP: 0,02

...Karla Engliše pro nejlepší absolventy společenskovedních oborů si letos odnesla Marie - Anna Hamanová z Filozofické fakulty a Tomáš Boukal z **Fakulty sociálních věd**. Cenou Jaroslava Heyrovského pro nejlepší absolventy přírodovědných oborů je oceněn Lukáš Janošík z Přírodovědecké fakulty a Marian...

Jan Daniel [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.06.2021, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.06.2021 10:15, RU / den: 25 000, Vydavatel: iir.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,28

...v čele Výzkumné skupiny pro Střední východ a severní Afriku. Doktorský titul v oboru mezinárodní vztahy získal na Institutu politických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a působil jako hostující výzkumník na European University Institute, Free University of Berlin, nebo...

„Francouzská demokracie je nemocná,“ varuje politolog. Země čelí nejnižší volební účasti za posledních 60 let [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.06.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Ernestina Čemá, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.06.2021 12:57, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...výsledky získalo Národní sdružení pouze v regionu na jihu Francie Provence-Alpes-Côte d'Azur. David Emler z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** pro server iROZHLAS.cz upozorňuje, že Le Penová je sice v celosvětovém měřítku jedna z nejdělitelnějších tváří krajní pravice, ale...

Praha otevře čapadlo u Hollaru. Ještě v červnu tu vznikne bar i místo pro relaxaci [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.06.2021 18:31, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...nový prostor vysoutěžila provozovatele, bude jím Michal Řepka známý pod uměleckým pseudonymem Mike Trafik Čapadlo se nachází hned vedle budovy **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a díky své bezbariérovosti zpřístupní nábreží i lidem na vozíku nebo rodičům s kočárky. Doteď se k řece totiž...

Z ulice rovnou k řece. Revitalizované čapadlo Hollar se otevírá veřejnosti [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.06.2021, Zdroj: prazsky.denik.cz, Autor: Monika Dorňáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.06.2021 10:23, RU / měsíc: 467 459, RU / den: 63 201, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,70, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...a věřím, že už brzy na ni naváže pěší lávka a částečná revitalizace čapadla v Anenském trojúhelníku. Praha 1 v uplynulých měsících spolu s **Fakultou sociálních věd UK**, místními občany a Magistrátem hl. m. Prahy značně zkultivovala zdejší proluku mezi Smetanovým nábřežím a Divadelní ulicí, jejíž stav...

Maturanti nejčastěji chtějí být učiteli. Univerzity hlásí rekordní zájem [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.06.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: brz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.06.2021 22:03, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...pracovat i po střední,“ popisuje Michal Svoboda, který by rád pokračoval ve studiu ekonomie a finančnictví. Takové obory nabízí například **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**, kam se ve srovnání s loňským rokem hlásí o osm procent více lidí. „U bakalářských programů bylo nejvíce...

Nacisté vstoupili do Pobaltí jako osvoboditelé, to je zkrátka role druhého okupanta, tvrdí historik Švec [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Ondřej Čihák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 08:24, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: 20. století, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

...Pobaltí a začaly dekády sovětizace. Šlo o období devastace kulturní i národní, se kterou se region vyrovnává dodnes, říká historik Luboš Švec z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Tváří v tvář přicházející válce pobaltské státy vyhlásily neutralitu. Domnívaly se, že uniknou nebezpečí...

Zeman ve volbách hodí hlas hnutí ANO, volební koalice považuje za podvod. Jen útočí na konkurenci Babiše, míní politologové [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: ČTK, kul, foto ČTK/AP, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 12:41, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...řekl HN už dříve politolog Lukáš Jelínek, který měl dříve blízko k ČSSD, teď je na volné noze. Podobně promluvil i politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Dává tím najevo, že se to bude snažit vznikajícím koalicím znepříjemnit, jak to jen půjde,“ řekl Mlejnek. Podle...

Zeman ve volbách hodí hlas hnutí ANO, volební koalice považuje za podvod. Jen útočí na konkurenci Babiše, míní politologové [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Markéta Řeháková, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 14:20, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...řekl HN už dříve politolog Lukáš Jelínek, který měl dříve blízko k ČSSD, teď je na volné noze. Podobně promluvil i politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Dává tím najevo, že se to bude snažit vznikajícím koalicím znepříjemnit, jak to jen půjde,“ řekl Mlejnek. Podle...

Na Smetanově nábřeží se otevře historický průchod k Vltavě [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: prazskypatriot.cz, Autor: Jan Pucí, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 14:20, Celková návštěvnost: 248 540, RU / měsíc: 201 081, RU / den: 11 575, Vydavatel: Pražský Patriot s. r. o., Země: Česko, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,13

...a věřím, že už brzy na ni naváže pěší lávka a částečná revitalizace čapadla v Anenském trojúhelníku. Praha 1 v uplynulých měsících spolu s **Fakultou sociálních věd UK**, místními občany a magistrátem značně zkultivovala zdejší proluku mezi Smetanovým nábřežím a Divadelní ulicí, jejíž stav místní...

Třeštiková: Pražanům vracíme další kus veřejného prostoru v srdci města [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: PV, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 16:07, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...a věřím, že už brzy na ni naváže pěší lávka a částečná revitalizace čapadla v Anenském trojúhelníku. Praha 1 v uplynulých měsících spolu s **Fakultou sociálních věd UK**, místními občany a Magistrátem hl. m. Prahy značně zkultivovala zdejší proluku mezi Smetanovým nábřežím a Divadelní ulicí, jejíž stav...

Proč se nescházet s Putinem? Dokud si EU neujasní, co vlastně od Ruska chce (a může dostat), nemá smysl, aby s ním jednala [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 17:20, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...nebo se pokusí ze svízelné situace vyklouznout. Klíčem je Krym. Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě **Praha**. V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko...

kontext Když se z kamarádů stane rodina

TISK, Datum: 28.06.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 38, Autor: BARBORA CHALOUPOKOVÁ, Vytlačeno: 44 699, Prodáno: 36 580, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.06.2021 00:59, Čtenost: 219 868, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Kontext, AVE: 1 020 130,43 Kč, GRP: 2,44

...takže se dostáváme do nové fáze životního běhu, ve které jsou lidé aktivní a mají víc času," vysvětluje Jaroslava Hasmanová Marhánková z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, která se věnuje sociologii stárnutí. „Je to ale samozřejmě závislé na vaší ekonomické i zdravotní situaci," dodává. S...

Pád lanovky v Itálii

TV, Datum: 27.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 7, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.06.2021 03:03, Sledovanost pořadu: 93 019, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:05 Newsroom ČT24, AVE: 744 180,00 Kč, GRP: 1,03

...pro diváky. Padající tělo bylo zdůrazněno červeným kroužkem. V opakovaném záběru navíc televize video zpomalila. **Alice NĚMCOVÁ TEJKALOVÁ, děkanka FSV UK** Už ve chvíli, kdy to vysíláte, jak ta věc dopadla, tak mi připadá neetické ukazovat takový záběr čistě proto, že je to věc...

Rotundu nedáme! Ikonické hospodě na Praze 1 hrozí zánik [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.06.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: Kryštof Pavelka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.06.2021 06:42, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 2,28

...z poloviny dvacátého století, která stojí jen pár metrů vedle. V jejím nejbližším okolí sídlí několik vysokých škol, například DAMU, FAMU, **Fakulta sociálních věd** nebo Filozofická fakulta Univerzity Karlovy. V hostinci se vystřídaly generace studentů, kteří se nad pivem a malými rummy střídavě učili...

Volební model Deníku: Koalice Pirátů a STAN ztrácí, Spolu sílí [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.06.2021, Zdroj: podpisky.denik.cz, Autor: Michal Janko, Aleš Vojří, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.06.2021 11:20, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...průběžně aktualizován podle nových průzkumů. Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**. Syndrom skrytého voliče „U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v...

Tento týden nabídne dividendy od Goldman Sachs BDC, JPMorgan, Smith & Wesson, Deere a spousty dalších

[URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.06.2021, Zdroj: kurzy.cz, Autor: Jiří Zendulka (Kurzy.cz), Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.06.2021 13:58, Celková návštěvnost: 7 050 000, RU / měsíc: 1 995 572, RU / den: 151 154, Vydavatel: AliaWeb, spol. s r. o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,68

... EXETF Extencicare FITB Fifth Third Bancorp TNSGF Findev FBNC First Bancorp quarterly FR First Industrial Realty Trust quarterly **FSV** FirstService quarterly FLXS Flexsteel Industries quarterly FMC FMC quarterly FCPT Four Corners Property Trust quarterly FTF...

Příjmy zdravotnictví řešme systematicky

TISK, Datum: 29.06.2021, Zdroj: Medical Tribune, Strana: 7, Autor: ač, Vytlačeno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.06.2021 00:10, Čtenost: 40 000, Vydavatel: Medical Tribune CZ, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Informace - ze světa farmacie, AVE: 24 079,00 Kč, GRP: 0,44

...zdravotního pojištění. Takový závěr vyplývá ze studie, kterou ekonomky Lucie Bryndová a Lenka Šlegerová z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** vydaly v projektu IDEA Národohospodářského ústavu Akademie věd. Studie s názvem Zásah nutný: Dopady budoucího...

Konference SCI-PO 2021: Veřejná politika v oblasti výzkumu, vývoje a inovací [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.06.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vědavyzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.06.2021 00:42, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Vydavatel: Vědavyzkum.cz, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Akce, AVE: 1 200,00 Kč, GRP: 0,02

...centrem AV ČR, Tertiary Education & Research Institute (TERI), think-tankem IDEA při CERGE EI, Centrem pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a Filozofickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci pořádají letošní ročník SCIPO 2021 dne 30. září 2021. ...

Dobrodružství snů na plátně

TISK, Datum: 29.06.2021, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 36, Autor: Mjmir Sedláček, Vytlačeno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.06.2021 02:44, Vydavatel: Portál, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Film, AVE: 26 941,70 Kč

SLEDUJEME POSTAVU NA PLÁTNĚ, JAK SI LEHÁ DO POSTELE. USÍNÁ, OBRAZ SE ROZMLŽÍ A MY SE OCITÁME V ODLIŠNÉM SVĚTĚ, V NĚMŽ MOHOU PALETY BAREV A ZVUKŮ NABÝVAT ZCELA NOVÝCH DIMENZÍ. JSME V HLAVĚ FILMOVÉ POSTAVY A PROSTŘEDNICTVÍM POZOROVÁNÍ JEJÍHO SNU SE MŮŽEME DOZVĚDĚT I TO, CO BY NÁM O SOBĚ NEŘEKLA. 31 sn...

ČVUT: Univerzitní centrum energeticky efektivních budov má nové vedení [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.06.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: Tisková zpráva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.06.2021 14:44, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...Envitrail. Ing. Robert Jára, Ph.D., v roce 2018 absolvoval doktorské studium na Katedře ocelových a dřevěných konstrukcí Fakulty stavební (**FSV**) ČVUT v Praze, kde dosud působí jako odborný asistent se zaměřením na dřevostavby. Na UCEEB zastával od roku 2016 funkci zástupce vedoucího výzkumného...

Fußball: Stefan Hofmann bleibt Vorsitzender des FSV Mainz [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.06.2021, Zdroj: czpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.06.2021 23:27, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, Vydavatel: czpravy.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,30

Fußball: Stefan Hofmann bleibt Vorsitzender des **FSV Mainz** related

Z démonizované stalo akademické zábavy se odvětví

TISK, Datum: 30.06.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 18, Autor: MICHAL TOMEŠ, Vyištěno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 00:31, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 50 026,98 Kč

...populárnější médium, a sílí proto také přesvědčení, že by se mělo studovat," vysvětluje Jaroslav Švelch, který se studiem her zabývá jak na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, tak právě na FAMU. Proč stojí za to jít hry studovat? Lidí schopných počítačové hry vyvíjet je v Česku nedostatek....

Tomáš Havránek: Hodnocení ERC je velmi poctivé, nápady vynikající [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.06.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vědavyzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 00:56, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Vydavatel: Vědavyzkum.cz, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovory, AVE: 1 200,00 Kč, GRP: 0,02

...ale jsem za to nakonec rád,“? říká docent Tomáš Havránek, v současnosti nejcitovanější český ekonom. Působí na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd UK** a přede dvěma lety byl Evropskou výzkumnou radou (ERC) osloven pro hodnocení prestižních ERC grantů – jako první český ekonom a...

Jourová: Teď krizi oddřou demokraticky zvolené vlády, ale mám obavu, aby po covidu nepřišli populisté [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.06.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Zuzana Marková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 18:08, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

...spravedlnosti, který po Janu Kněžínkovi obsadila Marie Benešová (za ANO). Jaký je populismus u nás? Politolog z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Martin Mejstřík připomíná, že populismus v České republice není tak docela podobný tomu, který můžeme vidět za...

Kvůli olympiádě si musíme vzít neplacené volno, říkají první čeští olympionici v curlingu [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.06.2021, Zdroj: hradeckadrba.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 19:08, Celková návštěvnost: 570 145, RU / měsíc: 305 642, RU / den: 10 188, Vydavatel: TRIMA CB, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Zprávy, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,11

...a sám si utahuje z toho, že se kvůli vztahu se Zuzanou postupně vzdaluje od centra Prahy. Po střední škole Tomáš vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Tomášova cesta ke curlingu byla podobná jako u Zuzany. I on začal hrát díky kamarádovi. „Standardním problémem v...

Dvacet minut Radiožurnálu: politický geograf Michal Romancov

RÁDIO, Datum: 30.06.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 19:13, Poslechovost pořadu: 211 282, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 17:06 Dvacet minut Radiožurnálu, AVE: 938 490,00 Kč, GRP: 2,35

...Evropskou unií? Dnešním hostem Dvaceti minut Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus, je politický geograf, odborník na Rusko a pedagog působící na **Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity** a také na Metropolitní univerzitě Praha Michael Romancov, dobrý den, vítejte v našem studiu. Michael ROMANCOV,...

Speciál - 100 dnů do voleb

RÁDIO, Datum: 30.06.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 22:39, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 14:10 Speciál II.

...**Šárka FENYKOVÁ, moderátorka** A na druhé lince teď zvú do vysílání Miroslava Kunštáta z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobré dopoledne. **Miroslav KUNŠTÁT, Katedra německých a rakouských studií FSV UK** Také...

Přepis: Jak to vidí Jiří Pondělíček – 30. června 2021 [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.06.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.07.2021 08:53, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,44

...Jiří Pondělíček. Vladimír KROC, moderátor Hostem pořadu Jak to vidí je dnes amerikanista Jiří Pondělíček z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**. Dobrý den. Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií **FSV UK** Dobrý den. Vladimír KROC,...

Nekrolog namodralému dýmu

TISK, Datum: 01.06.2021, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 10, Autor: Adéla Sovová, Vyištěno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 00:14, Rubrika: Téma, AVE: 53 296,10 Kč, Země: Česko

Podle Výroční zprávy o stavu ve věcech drog Úřadu vlády ČR se za první rok pandemie snížila spotřeba cigaret. K mírnému poklesu kuřáctví ale v Česku dochází během několika posledních let. Jak na to reaguje tabákový průmysl?

Designové kouření

Tabákový průmysl ještě před pandemií stihl rozšířit portfolio o produkty, které obstojí i v dnešní době.

S přístrojem na zahřívání tabák a „necigaretami“ se mohou zájemci setkat od roku 2017. V satirickém snímku Jasona Reitmana Děkujeme, že kouříte z roku 2005 se lobbyista Nick Naylor v závěru filmu přeorientuje na odvětví mobilních telefonů. Možná, kdyby Nick věděl, že přijde zahřívání tabák, zůstal by v tabákové společnosti dodnes. Nickův šéf klade svým zaměstnancům na srdce, že vymyslet účinnou propagaci cigaret není přece tak těžké – cigarety jsou cool a jsou návykové, a tak je jejich práce skoro hotová.

Nelze popřít, že v odvětví marketingu zahřívání tabáku pracují šikovní lidé a daří se jim vytvářet přitažlivou tvář jejich

produktu. Inspiraci je možné najít u starších kolegů. Nicméně od dob, kdy tváří cigaret byli Marlene Dietrich nebo Ronald Regan, se změnilo mnohé. Dnes již neprodává obraz síly, svobody a sexappealu, ale zdravý životní styl a kouzlo moderních technologií. V období postpravdy je všechno možné – zacílit personalizovanou reklamu na mladé lidi, ale přitom tvrdit, že se nejedná o reklamu, využívat k propagaci influencersy, kteří vyfotí své zařízení na zahřívání tabák jen tak mimochodem na stolku ve své oblíbené restauraci se zdravou stravou. Rozdíl mezi tím, co je reklama, co je product placement, a co někdo sdílí sám za sebe, se stírá. Pro běžné uživatele sociálních sítí je složité to odlišit. O těchto neférových praktikách pojednává nový výzkum **Fakulty sociálních věd**. Svůj podíl na přitažlivosti jistě má i jemný a jednoduchý design, který nehyzdí varování o škodlivosti tabáku.

Design v něčem stejně subtilní jako třeba produkty Apple.

Nedostatek informací

Tabákový průmysl se snaží zajistit si nové perspektivní klienty, kteří nějaký čas vydrží. Největší procento uživatelů zahřívání tabáku je ve věkové skupině 15–24 let. S věkem užívání této formy tabáku klesá.

Jak a kde lidé nahřívají tabák užívají, to se od klasických cigaret příliš neliší. Nicméně vlivem slibované absence pasivního kouření vznikají i nové vzorce užívání zahřívání tabáku, a to ve vnitřních prostorách – doma, v restauraci, v autě. Obdobná je i situace s užíváním elektronických cigaret – nejvíce uživatelů je shodně ve věkové kategorii 15–24 let, a celkový počet uživatelů elektronických cigaret meziročně narostl o 3,2 %. Téměř polovina uživatelů elektronických cigaret kouří zároveň klasické tabákové cigarety. Je pro mě alarmující, že 17,3 % před užíváním e-cigaret nikdy nekouřilo. Více než polovina uživatelů elektronických cigaret užívá náplně s nikotinem.

Stav zkoumání škodlivosti zahřívání tabáku na lidské zdraví není uspokojivý – zpočátku vycházely studie, které zadávaly a financovaly samy firmy, které tyto výrobky uváděly na trh. Co se informací týče, stejně bídne na tom jsou i uživatelé e-cigaret – podle Nicole Aemilie Urban, která v rámci 1. lékařské fakulty UK prováděla výzkum o elektronických cigaretách, se cítí většina uživatelů těchto výrobků (81,8 %) nedostatečně informována. Sama se ve své praxi setkávám s otázkou, zdali jsou tyto formy tabákových výrobků méně škodlivé než klasické cigarety, a odpovídám na ni, že o jejich menší škodlivosti informují stejné společnosti, které ještě před pár dekadami tvrdily, že kouření cigaret je dobré proti kašli. Jak mnohdy fungují studie o škodlivosti tabáku, je dobře vidět i ve zmiňovaném filmu *Děkujeme, že kouříte*. Hlavní hrdina Nick přivádí na scénu vědce, který provádí výzkumy pro jejich Academy of Tobacco Studies. Podle Nicka je to génius – dokázal by popřít i gravitaci, kdyby mu to zadali.

Závislost a co s ní?

Jednu věc popřít nelze: i kdyby se prokázalo, že užívání zahřívání tabáku má pozitivní vliv třeba na obnovu deštného pralesa, v tabáku je obsažen nikotin, a ten způsobuje závislost.

Jak zmiňuji v úvodu, prevalence kouření v populaci v posledních letech klesá, nicméně zastoupení všech kuřáků v populaci bylo v roce 2019 24,9 %. To představuje něco přes 2 600 000 lidí. Kolik z nich by splňovalo diagnostická kritéria pro určení diagnózy závislosti na tabáku (F17.2), nevím, ale podle výzkumu odbornice na léčbu tabákové závislosti Evy Králíkové z roku 2013 chce většina kuřáků přestat. Z nejnovějších dat za rok 2019 vyplývá, že se pokusila přestat necelá třetina všech kuřáků, z toho nejvíce jich bylo v několikrát zmiňované skupině nejmladších kuřáků ve věkovém rozmezí 15–24 let.

Mám pochopení pro uživatele zahřívání tabáku a e-cigaret, kteří mnohdy mohou skutečně věřit, že přechodem na tyto „alternativní“ produkty dělají něco pro své zdraví. Často se ale stává, že lidé, kteří e-cigarety nebo zahřívání tabák začnou používat jako prostředek k odvykání, svoji závislost ještě prohloubí.

S prvními kroky k odvykání může pomoci Národní linka pro závislosti (800 350 000) nebo Společnost pro léčbu závislosti na tabáku a její síť ambulancí (slz.cz). Nezávislost na tabákovém průmyslu a nekuřáctví, bohémové prominou, patří k zdravému životnímu stylu o poznání více.

Zdroje:

CSÉMY, L., DVOŘÁKOVÁ, Z., FIALOVÁ, A., KODL, M., MALÝ, M. & SKÝVOVÁ, M. 2020. Užívání tabáku a alkoholu v České republice 2019. Praha: Státní zdravotní ústav. GILMAN, S. L., XUN, Z. (2006). Příběh kouře člověk a kouření od úsvitu dějin až po současnost. Dybbuk. Praha. ISBN 80-86862-23-2 HOUDKOVÁ, Denisa. Kvalitativní analýza vzorců užívání IQOS mezi uživateli tabáku v České republice. [A qualitative analysis of IQOS usage patterns among tobacco users in the Czech Republic]. Praha, 2019. 74 s., 6 příl. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, 1. lékařská fakulta, Klinika adiktologie 1. LF UK 2019. Vedoucí závěrečné práce Mgr. Adam Kulhánek. KRÁLÍKOVÁ, E., et al. (2013). Závislost na tabáku: epidemiologie, prevence a léčba. Adamira, s.r.o. Břeclav. ISBN 978-80-904217-4-5 MRAVČÍK, V., CHOMYNOVÁ, P., GROHMANNOVÁ, K., JANIŠKOVÁ, B., ČERNÍKOVÁ, T., ROUS, Z., CIBULKA, J., FIDESOVÁ, H., VOPRAVIL, J. (2020). Výroční zpráva o stavu ve věcech drog v České republice v roce 2019 [Annual Report on Drug Situation in the Czech Republic in 2019] MRAVČÍK, V. (ed.). Praha: Úřad vlády České republiky. ŘÍMAN, Jakub. Nový výzkum **FSV UK** ukazuje neférové praktiky tabákových společností. In: **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy** [online]. Dostupné z: <https://fsv.cuni.cz/tz-novy-vyzkum-fsv-uk-ukazujeneferovepraktiky-tabakovych-spolecnosti>. 12. 5. 2021 URBAN, N. A. 2020. Náplně a substance užívané v elektronických cigaretách v ČR. Bc., Univerzita Karlova v Praze, 1. lékařská fakulta, obor adiktologie (BADI).

Často se ale stává, že lidé, kteří e-cigarety nebo zahřívání tabák začnou používat jako prostředek k odvykání, svoji závislost ještě prohloubí.

Až do dna!

TISK, Datum: 01.06.2021, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 34, Autor: Mjmir Sedláček, Vydáno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 00:14, Rubrika: Film, AVE: 32 564,79 Kč, Země: Česko

Alkohol ve filmech škodí i baví

ALKOHOL PODÁVANÝ V MALÝCH DÁVKÁCH NEŠKODÍ V JAKÉMKOLI MNOŽSTVÍ, PRAVÍ PRORADNÝ PADOUCH HOGO FOGO V JEDNOM Z NEJSLAVNĚJŠÍCH ČESKÝCH FILMŮ. LIMONÁDOVÝ JOE SE JEHO TRIKY OBLAFNOUT NENECHÁ,

SPOUSTA Z NÁS VŠAK ANO... Počátkem 20. století, když se z kinematografie začala stávat oblíbená zábava, se objevily názory, že by se pro leckoho mohlo jednat o zdravou alternativu k nadměrnému pití alkoholu. A skutečně, některé filmy s tímto názorem pracovaly a zobrazovaly tragické příběhy opilců, jimž náklonnost k lihovinám zničila život. Postupem času se však ukázalo, že tyto dvě kratochvíle nemusejí stát v opozici, naopak dává smysl alkohol s filmy propojit.

„Můžu vás pozvat na drink?“ Okřídlená seznamovací věta jasně ukazuje, jak hluboce je v naší společnosti alkohol zakořeněný. Není ani potřeba, aby byly výrobky ve filmech přesně pojmenovány – zjevný product placement, při němž se filmová postava usměje do kamery při pečlivém zaostření na značku, na nás působí spíše trapně a vytrhne diváka ze zážitku podobně jako reklamní blok.

Ale běžné popíjení alkoholických nápojů je standardní součástí naprosté většiny filmů, takže ho diváci obvykle už ani nevnímají. Na tomto nenápadném podsouvání sdělení, že pít alkohol je normální a zcela v pořádku, si odborníci kritizující projevy ideologie v médiích dozajista rádi smlsnou.

Stojí přitom za pozornost, že na rozdíl od tabákových společností se výrobcům alkoholu zatím daří zbavit zodpovědnosti za zdravotní problémy vznikající v souvislosti s užíváním jejich produktů. A tak zatímco tabákové firmy nesmí financovat vývoj filmů, spojení lihu a celuloidu zatím žádné pohoršení nevzbuzuje – a to navzdory řadě výzkumů, podle nichž vystavení diváků filmům s častou konzumací alkoholu toto jednání u dospívajícího publika normalizuje a v důsledku i podporuje. Lidské chování nelze v praxi redukovat na behavioristický model podnět-reakce, ale přesto není pochyb o tom, že dlouhodobé vystavení určitým jevům zvyšuje šanci na jejich výskyt ve společnosti.

Chlast jako řešení

Stále prestižního Oscara za nejlepší zahraniční snímek vyhrál na konci dubna dánský film Chlast, který sleduje propad čtveřice středoškolských učitelů do závislosti na alkoholu. Ti se inspirovali předpokladem norského psychiatra Finna Skarderuda, že děti při porodu mají v krvi o půl promile alkoholu méně, než by měly.

Jiná studie z roku 2013 přišla na to, že určitá míra intoxikace vede ke krátkodobému zlepšení některých kognitivních funkcí, především pozornosti a schopnosti vnímat změny v prostředí. Jenže stejně jako v případě filmových hrdinů se i v tomto výzkumu ukázalo, že pro většinu úloh nutných pro běžný život je alkoholové opojení spíše přítěží.

Rostoucí inklinace hrdinů ke konzumaci lihovin odhaluje především vyprázdňenost jejich životů a množství problémů, které nejsou schopni vyřešit.

Režisér Thomas Vinterberg se uchýlil k typicky severské, chirurgicky přesné sondě, jež se zvládla vyvarovat patosu a jednoznačného morálního odsudku, jak by se nabízelo. Namísto toho ukázal, nakolik je pití alkoholu v dánské (a koneckonců i v té naší) kultuře spjata s množstvím všedních situací. Dopřát si sklenku oblíbeného nápoje není nic proti ničemu, ale využívat jej k úniku před krizí středního věku (jako postava Madse Mikkelsena a jeho kolegů) či jinými životními trable samozřejmě k ničemu dobrému nepovede.

Pije celý svět

Dalších zahraničních snímků, které se nestřídmou konzumací alkoholu zabývají, je nepřeborné množství. V dramatu Leaving Las Vegas se scenárista s tváří Nicolase Cage snaží na dně skleničky v září lasvegaských neonů najít vysvobození z rozpadu manželství. O poznání odlehčeněji k následkům nezřízených pitek přistupuje komediální Pařba ve Vegas. Biografie Johnnyho Cashe s názvem Walk the Line zase ukazuje vnitřní boj umělce s démony, již ho zřetelně přesahují. Nebezpečnému spojení hudby a alkoholu se věnuje i nedávná romantika Zrodila se hvězda.

Mezi tuzemskými snímky je třeba zmínit především tři zástupce. Hvězdně obsazené snímky Dobří holubi se vracejí a Úsměvy smutných mužů se pokouší zprostředkovat trudné osudy pacientů hospitalizovaných v protialkoholní léčebně. Přestože v nich nechybí komediální prvky, zaměřují se především na vyobrazení traumat, pocitů viny a dalších psychologických důsledků (a leckdy i příčin) závislosti na alkoholu. Zatímco starší snímek z roku 1988 neskrývá množství uštěpačných narážek na dosluhující socialistický režim, tři roky staré Úsměvy smutných mužů se snaží v naturalistických epizodách postihnout nepříliš dobré vyhlídky těch, kteří alkoholu propadli. A konečně Rok ďábla se vyplatí vidět bez ohledu na naše snahy o proniknutí do pijákovy duše – Petr Zelenka v roce 2002 vytvořil svérázný žánrový mix, v němž se spojují témata útěku od společnosti a touhy po blízkosti; pocity, které spoustě alkoholiků rozhodně nejsou cizí. Protřepat, nemíchat

Nesmrtelná filmová série o nejslavnějším tajemném agentovi skvěle ukazuje, jak se postupem času měnil přístup k alkoholu ve filmu. Jeho ikonickým nápojem zůstává Martini, v průběhu dosavadních 24 filmů napříč šesti dekadami ale ochutnal i leccos jiného. Humorný, ale zároveň pečlivý výzkum z roku 2018 vystopoval celkem 109 momentů, v nichž James Bond pije – což značí v průměru 4,5 alkoholových zážitků na jeden film!

Agent 007 údajně splňuje šest z jedenácti kritérií pro závislost na alkoholu podle diagnostického manuálu DSM-5. Po konzumaci alkoholu se navíc pravidelně oddává nebezpečným činnostem: rvačkám, řízení vozidel, hazardním hrám, ovládání těžkých strojů, soubojům se zvířaty, sportovním výkonům. Závěr vědců zní jasně: „James Bond má vážné a dlouhodobé problémy s alkoholem. Měl by zvážit vyhledání profesionální pomoci a najít jiné strategie ke zvládnutí pracovního stresu.“ Ale zpět ke slibovanému vývoji. Srovnání množství alkoholu, který jednotliví představitelé slavného hrdiny ve filmech vypili, vyznívá celkem jednoznačně. První James Bond s tváří Seana Conneryho to s alkoholem zrovna nepřeháněl, zato George Lazenby si ve svém jediném snímku vcelku dopřával. Roger Moore se vrátil k větší umírněnosti, ale jednoznačně nejasketičtější byl Timothy Dalton – jeho dva snímky z konce 80. let stavěly spíše na drsně akci, nikoli na špiónském šarmu podpořeném alkoholem. Pierce Brosnan však své předchůdce v konzumaci alkoholu překonal a zatím poslední Bond v podání Daniela Craiga se doslova utrl ze řetězu: ve snímku Quantum of Solace si dokonce dopřál alkoholovou seanci, jež by pro většinu lidí nutně skončila smrtí. A tak navzdory tomu, že je současný Bond citlivější a vrstevnatější postavou nežli jeho předchůdci od 60. let, vyznává životní styl, za nějž by mu játra ve skutečnosti rozhodně nepoděkovala.

Takové závěry jsou v souladu se zjištěními dvě dekády starého výzkumu, že ve filmech jsou pijáci alkoholu vykresleni obvykle jako sexuálně aktivnější, bohatší i agresivnější – což do značné míry údajně odpovídá i tehdejší realitě. Vyznavači lihovin jsou však ve filmech také atraktivnější nežli abstinenti, pro což už v datech ze skutečného světa žádná opora není. Navíc se na stříbrném plátně většinou nedozvíme o negativních důsledcích dlouhodobého pití (samozřejmě s výjimkami filmů, jež na toto téma přímo cílí). Zobrazení alkoholu ve filmech tedy určitým způsobem vychází z naší každodenní reality, zároveň si ji však do značné míry upravuje podle potřeb vyprávění dramatu či příspěvků sponzorů. A na to bychom neměli zapomenat.

Zdroje:

Colflesh, G. J. H., & Wiley, J. (2013). Drunk, but not blind: The effects of alcohol intoxication on change blindness. *Consciousness and Cognition*, 22, 1, pp. 231–236. Hanewinkel, R. et al. (2014). Portrayal of alcohol consumption in movies and drinking initiation in low-risk adolescents. *Pediatrics*, 133, 6, pp. 973–982. McIntosh, W. D., Smith, S. M., Bazzini, D. G., & Mills, P. S. (1999). Alcohol in the movies: Characteristics of drinkers and nondrinkers in films from 1940–1989. *Journal of Applied Social Psychology*, 29, 6, pp. 1191–1199. Wilson, N., Tucker, A., Heath, D., & Scarborough, P. (2018). Licence to swill: James Bond's drinking over six decades. *The Medical Journal of Australia*, 209, pp. 495–500.

O autorovi: Mojmir Sedláček, Autor vystudoval psychologii na FF UK a mediální studia na FSV UK. V současnosti pracuje jako novinář a filmový kritik.

Postřehy z „laborky“ Česko

TISK, Datum: 01.06.2021, Zdroj: Vesmír, Strana: 33, Autor: Dino Numerato, Vydáno: 5 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 00:58, Rubrika: Sociologie, AVE: 150 730,18 Kč, Země: Česko

Zvládání a nezvládání pandemie SARS-CoV-2 z pohledu sociálních věd. Jaké jsou dopady na společnost? Jak s ní zacházeli klíčoví institucionální aktéři v Česku?

V průběhu pandemie covidu-19 jsme si za poslední měsíce zvykli slyšet a číst tři termíny: sociální distancování, riziková populace a šíření viru. Vypůjčím si tyto tři termíny a použiji je v poněkud odlišném významu.

Sociální distancování

Dovolím si tvrdit, že jedním z problémů neúspěšného zvládání pandemie – a měl bych upřesnit, že takové zvládání nejistoty a rizika nevnímám jako banální úkol, jako nějakou mechanickou věc – bylo sociální distancování. A nemám teď na mysli to, že se lidé od sebe nedrželi dostatečně daleko, ale že byly omezené nebo úplně chyběly kontakty mezi aktéry, kteří do řešení krize svým rozhodováním a poradním hlasem více či méně mohli zasahovat. Jinými slovy, kromě toho, že k sobě měli příliš blízko běžní občané, tak od sebe měli příliš daleko klíčoví činitelé, kteří se do zvládání pandemie zapojovali.

Konkrétněji, debata politická se příliš distancovala od debaty expertní. Podobně si od sebe držely odstup debaty uvnitř vědních oborů, například epidemiologie od medicíny, ekonomie a sociálních věd.

K pandemii se přistupovalo jako k problému, který je řešitelný matematickými modely, v nichž analyticky těžko uchopitelné neurčitosti spojené se sociálním jednáním neměly místo. Mohli jsme pozorovat i sociální distancování zainteresovaných resortů státní správy, stejně jako české národní debaty od debaty mezinárodní. Daleko k sobě měli i tvůrci politiky a představitelé občanské společnosti. Tato oddělování či nepropojování neprobíhala nutně nahodile, ale docházelo k nim v kontextu medializovaných politických, ekonomických a kariérních zájmů.

Přemíra sociálního distancování tak zásadním způsobem bránila dialogu, zprostředkování dat a informací, výměně know-how a vědění, bez nichž se zvládání tak komplexního a urgentního problému veřejného zdraví těžko obejde. Jako nesystematický sociologický pozorovatel jsem byl za poslední měsíce svědkem mnoha paralelních a často soupeřících, od sebe vzdálených, tedy distancovaných debat, spíše než dialogických rozhodnutí, založených na shodě. V kritických momentech v debatě chyběli aktéři, kteří by dokázali různorodé a vzdálené pohledy přemostovat a usměrňovat.

Takové přemostování snad trochu lépe fungovalo v paralelních, svým způsobem stranou stojících expertních fórech, jako jsou například Iniciativa Sníh, Centrum pro modelování biologických a společenských procesů, nebo v peticích či jednorázových otevřených dopisech. Cesta závěrů z těchto fór do politického rozhodování a veřejného prostoru byla ale mnohdy komplikovaná a trnitá, často partyzánská, podmíněná algoritmy sociálních sítí a zájmem omezené skupiny novinářů. Vláda má svůj poradní orgán NERV, ale jeho členové se museli paradoxně hlásit o slovo otevřeným dopisem,¹ podobně, a teď se omlouvám za odlehčení, jako ten pro média přitažlivý a zprvu tajemný pán s excelovou tabulkou.²

Určité náznaky zohledňování různorodosti expertiz jsme pozorovali při přípravě politicky ohýbaného systému PES. Budiž potěšením, že jsme k ročnímu výročí pandemie dostali jako dárek Mezioborovou skupinu pro epidemické situace (MeSES),³ která by roli „mostu“ měla plnit. Snad by si jen zasloužila experta či expertku na komunikaci v oblasti veřejného zdraví. Každopádně až budoucnost ukáže, zda mezioborová skupina sociálního distancování dokáže překlenout a zda se podaří její návrhy otiskovat do politického rozhodování.

Důsledky distancování

K čemu výše zmíněné sociální distancování mimo jiné vedlo? Pokud teď upozadíme nikoli nepodstatný aspekt, že rozhodování o pandemii bylo po úvodním solidárním semknutí stále častěji podmíněno bojem o hlasy voličů, mohli jsme také sledovat, že veřejná debata byla nezdědka redukována na dilema ekonomika, nebo zdraví. Taková „buď–anebo“ dichotomie je ale silně zavádějící a upozaduje nebo vylučuje témata jako společnost, vzdělání či kultura. Odtahuje pozornost od prohlubování problémů již znevýhodněných sociálních skupin, na něž pandemie dopadá materiálně či zdravotně více a do nichž dle existujících dat zjevně patří lidé z nižších sociálních tříd, migranti, etnické menšiny či ženy.⁴ Další témata, která silně rezonují v sociálně-vědní komunitě, ale ve skutečnosti ustupují do pozadí, představují digitální propast, domácí násilí, dopad pandemie na duševní zdraví či problémy spojené s digitálním dohledem.

Upozadění sociálních věd také znamená, že se na opatření nahlíží technokraticky, mechanickou optikou, a že nejsou dostatečně zohledněny sociální či psychologické aspekty, na jejichž základě lidé (ne)dodržovali opatření a (ne)brali je vážně. Řešení komplexního a nelineárního problému nelze řešit prostřednictvím lineární mentality a naprogramovatelné kauzality, která opomíjí nutně experimentální povahu zvládání pandemie. S institucionálním rozhodováním souvisí i to, jak politici komunikují s veřejností, jak si dokážou občany pro svoje rozhodnutí a opatření získat, zda se jim snaží porozumět a zda dokážou předvídat dopady, které mohou daná rozhodnutí mít, včetně potenciálních vedlejších důsledků. Snaha o pochopení potřeb byla omezená, což dokládá i příklad mimořádného příspěvku při nařízené karanténě (tzv. izolačce), jehož prosazení trvalo měsíce, a i poté zůstala stranou důležitá skupina osob samostatně výdělečně činných. Jakkoli je zvládání pandemie nesnadné ze své experimentální podstaty a ani mnohá zahraniční řešení nelze idealizovat, pozornější naslouchání mezinárodním debatám by patrně umožnilo o dost lépe a rychleji dostat pod kontrolu virus i důslednějším trasováním a adekvátním testováním.

Riziková populace

O seniorech či o chronicky nemocných se v souvislosti s pandemií často hovořilo jako o rizikové, zranitelné populaci. Ponechám teď stranou, že senioři představují velmi heterogenní skupinu, ke které rozhodně nepatří jen v médiích často zdůrazňovaná pasivita a zranitelnost, a vypůjčím si termín riziková populace. Rizikovou a zranitelnou populací je tentokrát obecněji i česká a svým způsobem i globální společnost. K výše zmíněným důsledkům sociálního distancování totiž dochází i proto, že zasáhlo společnost, která byla na zvládnání rizik infrastrukturně, institucionálně a kulturně nepřipravená. Pandemie je fenoménem novým a urychleným a řešit ji znamenalo pro všechny učit se.

Jaké aspekty činí českou společnost zranitelnou? Jakkoli je možné pozorovat určité posuny za poslední dvě desetiletí, mezioborová spolupráce se v době předcovidové pěstovala spíše ve strategických dokumentech než ve vědní praxi, expertiza je při politickém rozhodování mnohdy do počtu a politické rozhodování napříč sektory nepředstavuje rutinně zavedenou praxi. Boj s virem ovlivnila i bezprecedentní politická instrumentalizace zdravotních témat, populismus a s nimi spojená redukce a banalizace komplexnosti pandemické situace.

Výsledkem je ztráta důvěry ve vládu v ČR, která se dostala na nejnižší úroveň v EU,5 přitom by měla být jedním z pilířů dobře fungujících opatření. Míra rizika se měnila v čase a zranitelnost českého prostředí byla, tak trochu paradoxně, i důsledkem zvládnutí pandemie na jaře 2020. Pozornější pohled do států s přetíženým systémem zdravotnictví, vysokou smrtností a s tím související traumatizující kolektivní zkušeností, jakou jsme mohli v prvních měsících globální pandemie pozorovat například v Číně nebo Itálii, by patrně umožnil přistoupit k pandemii od konce léta 2020 do konce roku u nás důsledněji.

Nelze opomenout ani nedostatečnou adaptaci na digitalizaci, která by umožnila pružnější reakce v boji o čas se zrychlujícím virem ať už při trasování, rozhodování, nebo – a to zejména – při analýze kvality zdravotní péče, opřená o data z národních zdravotních registrů otevřená vědecké komunitě, propojitelná a individuální, spíše než agregovaná.

Ale nejsou všechny chyby jen ryze české, nesmíme zapomenout na širší společenský kontext, v němž nás pandemie postihla. Ať se jedná o globalizační procesy společnosti, které šíření viru umožnily, mezinárodní politiku, v jejímž rámci nelze zvládnání pandemie a zprostředkování pomoci oddělit od strategických zájmů národních států, nebo šíření falešných zpráv, relativismu a dezinformací.

Rostoucí nedůvěru v expertní vědění jsme mohli ve zdravotním kontextu pozorovat již před pandemií například u očkování, často ve vazbě na nedůvěru v politické instituce a farmaceutický průmysl.

Nízkou míru důvěry v instituce jako by kompenzovala důvěra mezilidská. Zejména v prvních fázích pandemie přispívala k formování solidarity, ale postupem času se stala oporou nezodpovědnosti. Jak se rozpadalo institucionální zvládnání pandemie, mezilidská důvěra stále častěji živila vysvětlitelné a zároveň velmi nešťastné spikleneckví lidí, kteří zatajovali kontakty, nedbali opatrnosti a potají se setkávali a udržovali v chodu služby, které byly oficiálně zablokovány. Jako problematický se ukazoval i tlak zaměstnavatelů. Nedodržování opatření proti šíření nákazy, které jistě pomohlo upevnit řadu mezilidských vztahů, ale rozhodně nepomohlo veřejnému zdraví, mohly lépe zviditelnit i kvalitativní společenské vědy, s porozuměním a bez břemene formálnosti dotazníkových šetření. Takové jednání nelze jednoduše vysvětlit jen jako důsledek individuálních selhání, nezodpovědných občanů nebo kognitivního deficitu, ale také jako důsledek toho, že se lidé takto rozhodují ve zraněném a zranitelném sociálním prostředí s podlomenou institucionální důvěrou.

Šíření (informačního) viru

Viru se v rizikové a zranitelné populaci daří. Vypůjčím si potřeby pandemickou terminologii a pokusím se vysvětlit, že současně s pohledem na to, jak se šíří virus, musíme nahlížet na to, jak se šíří virus vědění, ale i nevědění a kvazivědění a jak se ve vysoce nejistém prostředí produkuje potenciálně zavádějící jistota.

To, jak se o viru v masových a sociálních médiích pojednává, má i zpětný dopad na chování lidí, a tudíž na šíření viru. Ne nadarmo se v této souvislosti zdůrazňoval termín infodemie. Potenciálně zavádějící jistotu bezpochyby nabízely konspirační teorie a falešné zprávy. Dezinformační virus nicméně nepředstoval jedinou infodemickou hrozbu. Infodemie zahrnuje i přemíru dat, tabulek a grafů, v nichž se ne každý snadno zorientoval, ale i nebezpečí toho, že jen málo lidí si dokáže uvědomit limity, jaké taková data mají. Rozkvět infodemie umožnila slabá tradice vědecké a datové žurnalistiky v ČR. Česká novinářská scéna byla konfrontována s množstvím dat, aniž by měla kapacity a dovednosti potřebné k jejich zpracování a interpretaci (výjimky samozřejmě existují). Nelehká byla i orientace mezi názorově rozdělenými experty, které nepomohli ani vědecké instituce a experti samotní (mnozí se interakcí s médii učí za běhu). Svou roli v šíření informačního viru a infodemii sehrála i absence expertů na komunikaci v oblasti veřejného zdraví; ta má oproti politickému marketingu poněkud jinou logiku, jenž funguje maximálně při reklamních kampaních farmaceutického průmyslu.

Na dalších dvou případech se pokusím vysvětlit, jak se šíří potenciálně zavádějící jistota. Konkrétně jak se během pandemie zachází s termínem expertiza a jak se trochu nebezpečně šermuje s relativizujícím poznáním sociálních věd.

Pandemie je komplexní, komplikovaná, plná nejistot a je pochopitelné, že debaty o ní směřují k hledání řádu. Medializované hledání řádu a jistoty ale místy postrádalo pokoru k nutně nedokonalému vědění o tom, co virus dokáže. Média také ne vždy zohlednila různorodost expertízy. Ne vždy bylo zřejmé, že jiná je expertiza vycházející z reputace v akademické obci, jiná ta, která je primárně založená na mediální proslulosti, jiná ta, která upozorňuje na partikulární problém (např. nutnost prevence i chronických nemocí, která je v době pandemie upozaděna), a jiná je i expertiza úřednická. Citlivost vůči těmto různým formám byla ve veřejné debatě často upozaděvaná a tyto byly směřovány do jedné kategorie. Jako by hlavní záruku kredibility představovalo samotné obecné označení expert. Kardiolog nebo zubař tak mohl ve veřejné debatě řešit otázky epidemiologické, zrovna tak jako epidemiolog mohl řešit otázky z oblasti mediálních studií. Problémem přitom není vystupování samotné, protože profesní zkušenost kardiologa, zubaře či epidemiologa je důležitá, ale žádná z nich nenabízí holistický pohled.

Druhým problémem infodemie je skutečnost, že někteří experti a politici roli médií neopatrně a nešikovně reflektovali. Svým způsobem se zde sociální vědy staly obětí vlastního úspěchu. Mediální studia sama odkazují na potenciální diskrepanci mezi událostí a mediální reprezentací. Kritika médií byla často formulována zjednodušeně, což nešťastně mohlo přispívat k falešné jistotě o špatných, nepřesných, manipulujících médiích, o tom, že pandemie je jen jakási uměle vyráběná „mediální panika“. Problémem tedy nebyla jen média samotná, ale i jejich laická kritika, byť často označovaná za expertní. Ta mimo jiné pracovala s obecnou kategorií média, aniž by dokázala odlišit jejich různorodost nebo zohlednit roli mediálního vlastnictví, a tím i specifickou roli médií veřejné služby. K médiím se vyjadřovali aktéři, kteří s nimi mají spíše uživatelskou než výzkumnou zkušenost. Relativizující poznání společenských věd, které poukazuje na složitost toho, jak se produkuje, vytváří a komunikuje expertní vědění, či na to, jak může být podmíněno sociálními vazbami, velkou politikou, stejně jako politikou vědy, ekonomickými zájmy či dokonce nahodilostí, je potřebné. Nicméně v případě globální pandemie a obecněji ve světě postpravdy vidíme, jak je problematické, když se bagatelizuje a když se s ním neopatrně, autoritativně a někdy strategicky šermuje ve veřejných debatách. Víme, že média nutně realitu neodrážejí, ale to neznamená, že ji nespoluvtvářejí, nebo dokonce že jsou mediální

informace nutně zavádějí.

Otázky pátrající po roli médií jsou důležité, ale musíme je klást rozvážně a opatrně. Infodemie tak neznamená jen nadbytek informací, ale také nadbytek informací o informacích, k nimž patří i kritika médií. I s ohledem na nadbytek takové kritiky nemůžeme teze o mediální panice jednoduše přijmout. Jejich artikulace by nás spíše měla přimět k ostražitosti, k promyšlení toho, zda negativní pohled na média není rutinně apriorní, zda nepředstavuje nějakou mocenskou strategii či zda není zdrojem jakéhosi falešného (sebe)uklidnění. Tedy jestli na kritice něco obsahově je, nebo zda jen neplní nějakou sociální či psychologickou funkci.

zvládání pandemie v „laborce“ Česko

Navzdory tomu, že se viru SARS-CoV-2 v Česku daří, musíme věřit, že kritická pozorování nás poučí a pandemií dostaneme pod kontrolu. To však předpokládá, že se podaří omezit nežádoucí sociální distancování těch, kteří by spolu měli mluvit, upozadit zavádějící pohled na rizikové populace a podpořit šíření informací a vědění na straně jedné, stejně jako omezit nevědění a dezinformace.

Takové zvládání viru si pochopitelně nemůžeme představit lineárně a mechanicky. Není totiž kontrolovaným zvládáním viru z „laborky“, jakkoli role biomedicínského výzkumu zůstane pro zkracení viru klíčová a zásadní. Nesmíme ale zapomenout, že řešení z laborky biomedicínské jsou aplikována v laborce Česko, která má sociální povahu, je nevyhnutelně politizovaná, medializovaná a emocionalizovaná.

Množství intervenujících faktorů v takové „laborce“ je nepoměrně větší. Jejich důslednější a systematické zohlednění může jistě pomoci k lepšímu předcházení a pochopení rizik, jimž jsme byli a dosud jsme vystaveni. Dopady budou každopádně dlouhodobé.

1) <https://www.bisop.eu/zabranme-obrovskym-a-zbytecnym-ztratam-lidskych-zivotu-ekonomickym-dopadum-i-rozpadu-verejneduvery>. 2) https://www.irozhlas.cz/zivotni-styl/spolecnost/pavel-rehak-koronavirus-babis-hamacek-kniha-pandemie-kubalgibis_2010171950_jgr. 3) <https://www.meses.cz>. 4) Burström B., Tao W.: Social determinants of health and inequalities in COVID-19. *European Journal of Public Health* 30, 617–618, 2020/4. 5) <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2355>. K dalšímu čtení... Císař O., Kubát M.: Czech Republic: Running the State Like a Family Business. in: Bobba G., Hubé N. (eds.): *Populism and the Politicization of the COVID-19 Crisis in Europe*, 101–114, 2021. Numerato D., Vochocová L., Štětka V., Macková A.: The vaccination debate in the “post-truth” era: social media as sites of multi-layered reflexivity. *Sociology of Health & Illness* 41, 82–97, 2019. Sismondo S.: Casting a wider net: A reply to Collins, Evans and Weinel. *Social studies of science* 47, 587–592, 2017/4.

O autorovi: Doc. PhDr. Dino Numerato, Ph. D., (*1978) působí na katedře sociologie na Fakultě sociálních věd UK. Zabývá se sociologií medicíny a sportu, v poslední době i sociologií migrace. Od března 2021 je zapojen do mezinárodního projektu VA X-TRUST, který se soustředí na očkování. Podílel se také na projektu Občanská angažovanost a politika zdravotní péče (GA ČR) a zkušenost s interdisciplinární spoluprací s epidemiologií získal v projektu EuroHOPE. Publikoval mimo jiné v časopisech *Social Science and Medicine*, *Sociology of Health and Illness* nebo *Health Policy*.

Foto autor: Kresba Ivan Steiger

Foto popis: Velká otázka důvěry. Kresba Ivan Steiger

Foto popis: Moudrost mne pronásleduje, ale já jsem rychlejší.

Náhle zemřel odborník na fotografii a vysokoškolský pedagog Filip Láb [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: jto, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 10:27, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Lidé, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

V úterý dopoledne postihla svět žurnalistiky smutná zpráva, zemřel teoretik fotografie Filip Láb, který za svého života publikoval celou řadu odborných textů. U některých z nich byl autorem spolu se svou matkou Alenou Lábovou, taktéž pedagožkou. O jeho smrti informovala na svém webu **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Filip Láb se narodil v roce 1976. Spolu s Alicí Tejkalovou byl vedoucím katedry žurnalistiky při **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Právě na **pražské** žurnalistice absolvoval své bakalářská i magisterská studia. Na pražské FAMU pak absolvoval doktorské studium v oboru Fotografie a nová média.

Láb se odborně specializoval na teorii a praxi klasické a digitální fotografie, fotožurnalismus, vizuální komunikaci, přechod od tradičního obrazu k digitálnímu a nové funkce obrazových materiálů v digitálním prostředí. Na tato témata publikoval řadu odborných textů či přispíval do vědeckých publikací a knih.

Letos vyšla Lábovi u nakladatelství Karolinum publikace Postdigitální fotografie mapující moderní možnosti úpravy digitálních fotografií pomocí počítačových programů.

Filip Láb byl synem pedagožky, fotografky a novinářky Aleny Lábové. Byla autorkou celé řady odborných textů o fotografii a její historii. Několik textů a publikací vydala právě v tandemu se svým synem. Zemřela v únoru 2019.

Foto:
Docent Filip Láb.
IKSŽ

FotoGallery:
Docent Filip Láb.
IKSŽ

Důchody by se podle představ vlády měly v příštím roce zvýšit bezmála o sedm set šedesát korun. Opozice se záměrem nesouhlasí.

A před vyšším než zákonem stanoveným zvyšováním důchodů s ohledem na stav veřejných financí varují i ekonomové.

Důchody v příštím roce vzrostou o tři sta korun nad zákonem stanovenou valorizaci, shodla se na svém pondělním zasedání vláda Andreje Babiše (ANO). Pokud novelu zákona o důchodovém pojištění schválí i obě komory Parlamentu, peníze se celkově zvýší bezmála o sedm set šedesát korun. Podle odhadů ministerstva práce a sociálních věcí v čele s Janou Maláčovou (ČSSD) dodatečný růst důchodů vyjde státní rozpočet na více než deset miliard korun ročně.

„Každoročně jsem navýšovala důchody v průměru o devět set korun. Loni jsem místo valorizace zvolila cestu jednorázového příspěvku. Důchody jsou nízké a senioři si zaslouží dostat přidáno. Již teď je jasné, že ekonomiku výrazně ovlivnila pandemie koronavirovu a valorizace bude nízká. Vše zdražuje a já nechci, aby důchodci nedostali, co si zaslouží, a to jen proto, že se jim nestihlo přidat včas,“ řekla Maláčová s odkazem na blížící se konec volebního období.

Odsouhlasí-li novelu jak Sněmovna, tak Senát průměrný důchod v příštím roce podle odhadů ministerstva překročí šestnáct tisíc korun, přičemž bude činit přes dvaadvacet procent průměrné mzdy. Navzdory setrvalému růstu penzí zůstává výrazný rozdíl mezi starobními důchody mužů a žen, ten v loňském roce činil bezmála šestnáct set korun. Hlavním důvodem byla vedle kratší doby důchodové pojištění zejména rozdílná mzdová úroveň žen a mužů.

Případné schválení materiálu dále posílí nerovnováhu důchodového systému, který je — jak před dvěma lety konstatovalo samo ministerstvo — dlouhodobě neudržitelný a bez důchodové reformy se v příštích desetiletích začne propadat do stamiliardových schodků. Před koronavirovou krizí rezort předpokládal, že se systém udrží v plusu ještě zhruba deset let, ekonomický propad ovšem zapříčinil, že jen za první čtyři měsíce se jeho deficit vyšplhal na deset miliard korun.

Právě z důvodů strmě narůstajícího zadlužení země někteří opoziční politikové avizovali, že novelu ve Sněmovně nepodpoří.

„Rozpočtově to nevychází. Vzhledem ke stavu státního rozpočtu si dost dobře neumím představit, že bychom pro ni zvedli ruku. Potřebujeme peníze na financování zdravotnictví a sociálních služeb. Tenhle návrh jde přímo proti tomu,“ řekl Deníku Referendum místopředseda rozpočtové výboru Mikuláš Ferjenčík (Piráti).

„Těch deset miliard každoročně navíc na důchody není kryto příjmy, ale jen dluhem. Ano, vím, desítka sem, desítka tam. Vždyť rozhazujeme po stovkách,“ podotkl náměstek hejtmanky Středočeského kraje a jeden z uchazečů o post ministra financí v příští vládě Věslav Michalík (STAN). „Pokud dostaneme možnost, vrátíme to během čtyř let zpět do normální situace, kdy deficit v řádu desítek miliard korun bude téma k diskusi,“ dodal na závěr.

A před vyšším než zákonem stanoveným zvyšováním důchodů s ohledem na stav veřejných financí varují i ekonomové. „Přidat seniorům dalších tři sta korun není v současné situaci rozumné. Chybí nám zdroje,“ uvedla v rozhovoru pro Deník Referendum hlavní ekonomka Raiffeisenbank Helena Horská. „S návrhem bych souhlasila tehdy, pokud by se vláda rozhodla přidat lidem s nízkými důchody, což jsou zejména ženy. Tím by současně pomohla i české ekonomice,“ podotkla.

Podle jedné ze studií Mezinárodního měnového fondu totiž příjmové nerovnosti výrazně ovlivňují růst a jeho udržitelnost.

„Pokud se zvýší příjmy horních dvaceti procent, růst HDP ve střednědobém horizontu poklesne. Naopak nárůst příjmů chudší části společnosti je vždy spojen s vyšším růstem HDP,“ napsali její autoři s dodatkem, že dlouhodobě obhajovaný koncept „prokapávání bohatství z vyšších vrstev k nižším“ neboli „trickle-down economics“ nefunguje.

„Navýšení důchodů může částečně zapůsobit jako protikrizové opatření, pro jeho vyhodnocení nám ovšem chybějí data, neboť nevíme, jaký je u různých skupin seniorů sklon k úsporám,“ navázal ekonom Petr Janský z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd, Univerzity Karlovy**. „Kdyby vláda opatřením chtěla stimulovat poptávku, zaměřila by se nejspíše na chudé seniory. Ale neúčinnější podpora poptávky podle všeho nebyla cílem tohoto opatření,“ shrnul.

V zásadě totéž si myslí i sociolog a ředitel Ústavu empirických studií STEM Martin Buchtík. „Babišův kabinet tímto krokem neusiluje o změnu nebo narovnání systému, chce si toliko upevnit svou voličskou základnu. O tom netřeba vůbec diskutovat,“ řekl Deníku Referendum. „Ostatně z toho důvodu zřejmě nepřistoupil ke zvyšování důchodů jen těm nejchudším seniorům. Tihle lidé jsou totiž zpravidla nevoliči, takže by se to politicky nevyplatilo,“ uzavřel.

Provedení důchodové reformy si Babišova vláda ve svém programovém prohlášení vytkla jako prvořadý úkol. „Chceme konkrétní kroky bez zdoluhavých a neplodných diskusí,“ slibovala. Čtyři měsíce před volbami je ovšem zcela zřejmé, že kabinet svůj slib nedodrží. Maláčová sice na sklonku loňského roku návrh reformy představila, v koalici na její podobě ale napanuje shoda. Přestavba důchodového systému, zejména jeho příjmové stránky, proto čeká až na příští vládu.

Feriho kauza je zápasem o duše nastupující generace

Toxický vejlupek předchozích garnitur

Vztah k vlkům je měřítkem stavu společnosti

Deblokace ruského dluhu a politická korupce

Dívka bez hranic zemřela

Snažme se vracet účtu novinářské profesi. Pracujeme ve skromných poměrech. Ale nemůžeme pracovat zadarmo. Prosíme, podpořte nás a pomozte nám stabilizovat provoz naší redakce!

Filip Láb: Pořídít snímek je dnes sice rychlejší, ale drobné úpravy na počítači zaberou tolik času jako dřív fotokomora [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Kateřina Cibulka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 11:12, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Rubrika: Společnost, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

„Celý proces fotografování se v digitální éře zrychlil. Najednou není potřeba fyzicky přenášet nafocený film, není potřeba ho zpracovávat. Bezdrátové technologie umožňují poslat snímek přímo z místa do redakce. V tomto směru je to nesrovnatelně rychlejší,“ popisoval ve Studiu Leonardo změny v oblasti zpravodajské fotografie Filip Láb z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na [Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze](#). V červnu 2021 náhle zemřel.

„Ale na straně druhé dochází k tomu, že se pořizují obrovská kvanta snímků. Je potřeba je vybírat z velkých objemů. A navíc každá fotografie musí být editována,“ upozorňoval na stinnou stránku zrychlení práce v oblasti zpravodajských fotografií Láb.

„A najednou se začalo mluvit o mýtu akcelerace. Sice se říká, že samotný proces fotografování je rychlejší, ale všechny ty následné kroky, zabírají stejný čas jako v klasické éře. Třeba proto, že každý snímek je potřeba opatřit klíčovými slovy, aby se dal archivovat,“ připomněl.

„Všechny dílčí procesy tak zabírají ve výsledku tolik času, kolik dřív trávili fotografové ve fotokomoře. Dnes je to před obrazovkou počítačů. A vlastně to ve výsledku o moc rychlejší není.“

V čem byla unikátní fotografie utonulého syrského chlapce u tureckých břehů? Jaké úpravy fotografií jsou a nejsou etické?

Formanová jde do vězení! Pomáhá ženě odsouzené na smrt! [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 11:46, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Ze života hvězd, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Jednu knihu právě pokřtila a na druhou možná sbírá materiál. Martina Formanová se chystá do vězení. „Léta si dopisují s ženou z Texasu, která je odsouzena k trestu smrti. Chtěla bych ji tam navštívit,“ šokuje vdova po Miloši Formanovi.

Absolventka scenáristiky na pražské FAMU na svůj profesní život rezignovala ve chvíli, kdy se jí narodila dvojčata Andrew a James. Vytvářela oscarovému režisérovi zázemí, starala se o děti a jejich rozsáhlé sídlo v Connecticutu. Časem ale zatoužila rozšířit si obzor a začala studovat v USA **fakultu sociálních věd**.

„Nakonec jsem ji nedodělala, protože poslední dva semestry bych musela chodit na praxi. A kluci byli tehdy ještě na základní škole, takže bych je nestihla odvézt ráno do školy ani je z ní přivést. Tak jsem si řekla: O co mi jde? Abych měla druhý diplom?“

vysvětluje Martina Formanová.

„Miloš mi to sice nerozmlouval, ale cítila jsem, že i vůči němu by bylo nefér, kdybych si najednou na úkor rodiny začala řešit nějaké svoje zájmy.“

Ztracených roků na studiích ale nelituje.

„Zlepšilo mi to angličtinu a setkala jsem se tam zároveň s různými názory na problematiku věcí, které jsme probírali, což mě velmi obohatilo. Bylo to fajn, hodně jsem si to užila. A ten diplom by mi byl beztak k ničemu.“

Navíc sociální problematika ji ani poté nepřestala zajímat, zapojuje se do charitativních projektů. V současné době podporuje organizaci Innocent Project.

„Snažím se pomoci lidem, kteří jsou nespravedlivě odsouzeni. Vedou mě k tomu ale absolutně sobecké důvody, nějakým způsobem mi to dělá dobře. Sama jsem měla v životě štěstí, tak mám pocit, že bych to měla někde vrátit.“

snaží se nezveličovat své zásluhy.

„Tato organizace zaměstnává právníky, hodně z nich s ní spolupracuje i zadarmo. Prostudovávají případy, kdy jsou důvodná podezření, že nebyly spravedlivě posouzeny. Teď zrovna plánuji navštívit jednu vězeňkyni, která dostala trest smrti,“

šokuje Formanová.

„Přemýšlela jsem: dám to vůbec psychicky? Byla jsem v americkém vězení, když Miloš točil Lid versus Larry Flynt, takže jsem to zažila. A musím říct, že ten pocit úzkosti, když se před vámi postupně otvírají jednotlivé brány, je strašně silný. Je to velmi emocionální. A to jsme točili ve věznici, která zdaleka nepatří k nejtvrdějším.“

Martina Formanová věří, že její „chráněnkyně“ bude nakonec omilostněna.

„Píšeme si už několik let, znám její verzi toho, co se stalo, i verzi žalobce a věřím, že je nevinná. Ale chci ji osobně vidět, setkat se s ní. Má teď strašně silnou podporu právníků, tak věřím, že se jim její rozsudek podaří zvrátit.“

Když spolupracujete s takovou organizací, vyslechnete si spoustu příběhů, což je velmi zajímavé. Možná mě to bude jednou inspirovat k napsání knihy,“

říká Formanová, která v Praze právě pokřtila svou poslední knížku Nalakuj to narůžovo. Vzpomíná v ní mimo jiné na život po boku Miloše Formana, s nímž prožila třidvacet let.

autor: Ivana Bachoríková

Obrovský smutek na FSV: Zemřel pedagog a fotograf Filip Láb (†45) URL Automatický překlad

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 12:12, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Obrovský smutek zasáhl studenty a pedagogy Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK). Ve věku 45 let náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. FSV UK, kde působil, to v úterý ráno uvedla na svém webu.

„Je mi strašně, strašně smutno. Učitel kamarád, v tom nejlepším slova smyslu. Nikdy se nepovyšoval a všichni jsme si ho vážili...“

Tak hodně krásnejch obrazů tam nahoře,“ vzkázala mu do nebe se zármutkem v srdci moderátorka České televize Linda Bartošová.

Je mi strašně, strašně smutno.

Učitel kamarád, v tom nejlepším slova smyslu. Nikdy se nepovyšoval a všichni jsme si ho vážili...
Tak hodně krásnejch obrazů tam nahoře... <https://t.co/r9b2WKwwUW>

— Linda Bartošová (@lindabartos)

1. června 2021

Filip Láb se specializoval na teorii a praxi klasické a digitální fotografie, fotožurnalismus, vizuální komunikaci, přechod od tradičního obrazu k digitálnímu a nové funkce obrazových materiálů v digitálním prostředí. Externě spolupracoval s New York University v Praze, pracoval jako fotograf na volné noze, psal pro kulturní časopisy a servery.

Je spoluautorem monografií Fotografie po fotografii (s Pavlem Turkem, 2009) a Soumrak fotožurnalismu? (s Alenou Lábovou, 2009) a publikoval další texty z teorie fotografie.

Filip Láb přednášel na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze.

Absolvoval bakalářské a magisterské studium v oboru žurnalistika a mediální studia na FSV UK, vystudoval bakalářské a magisterské studium v oboru fotografie na Filmové a televizní akademii múzických umění v Praze. Na FAMU absolvoval doktorské studium v oboru fotografie a nová média. Na FSV byl vedoucím katedry žurnalistiky Institutu komunikačních studií. „Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast,“ uvedla fakulta ve svém vyjádření.

Bývalý ministr zahraničí Petříček bude externě působit v akademické sféře URL Automatický překlad

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 12:33, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

Bývalý ministr zahraničí Tomáš Petříček (ČSSD) bude od příštího akademického roku externě vyučovat na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Uvedl to dnes na dotaz ČTK.

Na twitteru zároveň avizoval, že nově spolupracuje s Ústavem mezinárodních vztahů, kde ale nemá pracovní úvazek. V Ústavu mezinárodních vztahů bude mimo jiné řešit téma zelené diplomacie, jak se problematika klimatických změn promítá v mezinárodních vztazích a co to znamená pro českou zahraniční politiku, uvedl. Působit bude v Centru globální politické ekonomie.

Petříček skončil jako šéf české diplomacie v polovině dubna. Předseda sociální demokracie Jan Hamáček navrhl jeho konec s odůvodněním, že ČSSD musí působit před volbami srozumitelně. Petříček, který proti Hamáčkově na sjezdu kandidoval na pozici předsedy strany, podle Hamáčka nabízel jinou koncepci a postoj k vládě. Po Petříčkově resort krátce vedl Hamáček, následně se novým ministrem stal Jakub Kulháněk (ČSSD).

Související

Ze společnosti

Aktuálně se děje

Obrovský smutek na Karlově univerzitě: Zemřel vážený pedagog a fotograf Filip Láb (†45) URL Automatický překlad

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 12:50, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Obrovský smutek zasáhl studenty a pedagogy Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK). Ve věku 45 let náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. FSV UK, kde působil jako šéf Institutu komunikačních studií a žurnalistiky, to v úterý ráno uvedla na svém webu.

Kolegové, kamarádi i známí začali poté, co se o tragické zprávě dozvěděli, na sociálních sítích sdílet vzpomínky. „Je mi strašně, strašně smutno.“

Učitel kamarád, v tom nejlepším slova smyslu. Nikdy se nepovyšoval a všichni jsme si ho vážili... Tak hodně krásnejch obrazů tam nahoře,“ vzkázala mu do nebe se zármutkem v srdci moderátorka České televize Linda Bartošová.

Je mi strašně, strašně smutno.

Učitel kamarád, v tom nejlepším slova smyslu. Nikdy se nepovyšoval a všichni jsme si ho vážili... Tak hodně krásnejch obrazů tam nahoře... <https://t.co/r9b2WKwwUW>

— Linda Bartošová (@lindabartos)

1. června 2021

Dojemná slova sdílel i sportovní komentátor Robert Záruba, který na katedře žurnalistiky při **FSV UK** také působí. „Některým zprávám z domova se nechce věřit,“ napsal v úvodu. „Jeho rodiče kdysi shovívavě započítali moje studentské fotografie.

Filip sám byl skvělý fotograf a pedagog zaměřený na nové formy žurnalistiky. Tak jako jeho rodiče poctivý při focení i v životě,“ dodal.

Některým zprávám z domova se nechce věřit. Bohužel, zemřel šéf IKSŽ **FSV UK** Filip Láb. Jeho rodiče kdysi shovívavě započítali moje studentské fotografie. Filip sám byl skvělý fotograf a pedagog zaměřený na nové formy žurnalistiky. Tak jako jeho rodiče, poctivý při focení i v životě

— Robert Záruba (@robertzaruba)

1. června 2021

Na zárubova slova reagovala reportérka České televize Darina Vymětalíková. „To je moc smutná zpráva.

Moje studentské fotografie zase shovívavě započítával on. Upřímnou soustrast,“ uvedla.

Svůj zármutek vyjádřil také novinář týdeníku Respekt Pavel Turek. „Tohle, prosím, ne. Filip Láb byl pro mě nejdřív starší a vstřícný spolužák, ke kterému jsem vzhlížel. Pak kolega a kamarád.

Člověk, který k sobě - stejně jako jeho máma - dokázal na fakultě přitáhnout výrazné a kreativní lidi, jimž věnoval všechnu péči,“ uvedl.

Tohle, prosím, ne. Filip Láb byl pro mě nejdřív starší a vstřícný spolužák, ke kterému jsem vzhlížel. Pak kolega a kamarád. Člověk, který k sobě - stejně jako jeho máma - dokázal na fakultě přitáhnout výrazné a kreativní lidi, jimž věnoval všechnu péči.

<https://t.co/iHrg1p2k8V>

— Pavel Turek (@pavelturek)

1. června 2021

„Hrozně mě mrzí, že Filip Láb už mezi náma není.

Člověk, k jeho práci a přístupu se pořád vztahuju i dneska, osm let potom, co jsme se na **FSV** potkali.

Upřímnou soustrast všem, kterým bude chybět. A že jich bude hodně,“ uvedl Ondřej Trhoň, který na **FSV** vystudoval žurnalistiku.

Filip Láb se specializoval na teorii a praxi klasické a digitální fotografie, fotožurnalismus, vizuální komunikaci, přechod od tradičního obrazu k digitálnímu a nové funkce obrazových materiálů v digitálním prostředí.

Externě spolupracoval s New York University v Praze, pracoval jako fotograf na volné noze, psal pro kulturní časopisy a servery.

Je spoluautorem monografií Fotografie po fotografii (s Pavlem Turkem, 2009) a Soumrak fotožurnalistiky? (s Alenou Lábovou, 2009) a publikoval další texty z teorie fotografie.

Filip Láb přednášel na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Absolvoval bakalářské a magisterské studium v oboru žurnalistika a mediální studia na **FSV UK**, vystudoval bakalářské a magisterské studium v oboru fotografie na Filmové a televizní akademii múzických umění v Praze. Na FAMU absolvoval doktorské studium v oboru fotografie a nová média.

Na **FSV** byl vedoucím katedry žurnalistiky Institutu komunikačních studií. „Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast,“ uvedla fakulta ve svém vyjádření.

Studenti truchlí. Zemřel známý fotograf a pedagog Filip Láb (45)! URL Automatický překlad

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: tn.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 13:19, Celková návštěvnost: 15 514 249, RU / měsíc: 2 942 884, RU / den: 341 691, Rubrika: TN.CZ/default, AVE: 19 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,80

"Vedení fakulty s hlubokým zármutkem oznamuje, že náhle a nečekaně zemřel doc. Mgr. MgA. Filip Láb, Ph.D., vedoucí katedry žurnalistiky a garant doktorského studia na IKSŽ (Institut komunikačních studií a žurnalistiky)," vyvěsila fakulta v úterý na svých webových stránkách.

Láb zde dříve působil také jako proděkan pro vnější vztahy, předseda legislativní komise, léta byl také členem akademického senátu fakulty.

"Je to pro nás všechny velmi bolestivé a osobní. Předpokládám, že se někdo ujme nekrologu, zatím plánujeme zřídit kondolenční knihu," uvedla na dotaz TN.cz mluvčí **Fakulty sociálních věd** Jana Chloubová. Kondolence mohou lidé posílat sem.

Láb se profesně věnoval úloze fotografie v době digitalizace, publikoval například monografii Soumrak fotožurnalismu? (manipulace fotografií v digitální éře), podílel se na řadě dalších odborných knih a článků. Příčinu jeho smrti fakulta neuvedla.

Zemřel teoretik fotografie a pedagog Filip Láb

TV, Datum: 01.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 6, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 14:06, Sledovanost pořadu: 65 185, Pořad: 13:00 Zprávy, AVE: 24 449,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,72

Daniel TAKÁČ, moderátor

Zemřel teoretik fotografie, pedagog a fotograf Filip Láb. Bylo mu 45 let. O jeho úmrtí informovala **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**, kde působil jako vedoucí katedry žurnalistiky. Láb se specializoval mimo jiné na teorii a praxi klasické a digitální fotografie a fotožurnalismus. Byl taky fotografem na volné noze a psal články pro kulturní časopisy a servery.

Personální změny

TISK, Datum: 01.06.2021, Zdroj: Pojistný obzor, Strana: 42, Autor: Lucie Teisler, Vytlačeno: 120, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 14:06, Rubrika: Personální změny, AVE: 33 054,96 Kč, Země: Česko

COFACE ČR a SR Roman Krupička, obchodní ředitel

Novým obchodním ředitelem COFACE ČR a SR se stal Roman Krupička, který je zodpovědný za řízení prodejních týmů v ČR a SR. K jeho cílům v nové pozici bude patřit zvýšení podílu COFACE na trhu pojištění firemních pohledávek. Před příchodem do COFACE působil jako regionální ředitel komerčního bankovníctví Sberbank CZ. Předtím se více než 10 let věnoval korporátnímu bankovníctví v České spořitelně. Svou profesní kariéru zahájil v roce 1997 v Citibank.

ČSOB Leasing Josef Vajsejtl, generální ředitel

Josef Vajsejtl pracuje ve Skupině ČSOB již od roku 2004, kdy začínal na pozici manažera zodpovědného za řízení úrokových sazeb. Mezi lety 2006 a 2008 byl projektovým manažerem zodpovědným za implementaci významné evropské směrnice MiFID, regulující oblast finančních trhů. Poté již působil v oblasti korporátního bankovníctví, přičemž od roku 2015 je ředitelem pražské pobočky Korporátního bankovníctví ČSOB, Praha 1. Ve své nové roli se chce zaměřit na pokračující digitalizaci klientských a interních procesů, efektivitu jednotlivých obchodních aktivit a vše, co povede k udržení a posílení pozice ČSOB Leasing jakožto lídra na českém leasingovém trhu.

Josef získal magisterský titul na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** v Praze. V rámci studia absolvoval i roční stáž na Univerzitě J. W. Goetheho v německém Frankfurtu, se zaměřením na bankovníctví a finance.

ČSOB Penzijní společnost Václav Lokaj, obchodní a marketingový ředitel

Václav Lokaj ve Skupině ČSOB pracuje od roku 2003 a po celou dobu své profesní kariéry se zaměřuje na oblast obchodu – nejprve v pobočkové síti jako retailový i firemní bankéř a od roku 2008 v manažerských rolích. Následně pracoval v centrálních útvech, mj. jako projektový manažer útvaru produktů a služeb, a zaváděl v ČSOB věrnostní program pro retailové klienty. Od roku 2016 pak vedl tým segmentových manažerů se zaměřením na řízení retailového klientského portfolia a rozvoj spolupráce ve Skupině ČSOB. V rámci této pozice je také součástí projektu integrace ČMSS do Skupiny ČSOB. Řídí i aktivity spojené s věrnostním programem ČSOB a Poštovní spořitelny a motivačním programem pro retailové zaměstnance partnerských společností.

Václav se v rámci nové pozice zaměří na činnosti spojené s probíhající digitalizací jednotlivých procesů Penzijní společnosti a na portfolio managementu klientské báze. Mezi jeho další aktivity bude patřit zefektivnění interních procesů a sjednocování jednotlivých postupů ve spojení se Skupinou ČSOB.

Europ Assistance Beáta Petrušová, chief financial officer

Novou finanční ředitelkou společnosti Europ Assistance se v březnu 2021 stala Beáta Petrušová. Svou pojišťovnickou praxi obohatila např. v roli CFO v Generali Romania nebo členky dozorčí rady v Generali Bulgaria. To poukazuje na její flexibilitu pracovat v mezinárodních týmech. Ve výkonném managementu se orientuje zejména na standardy kvality, zlepšování procesů a řízení změn. Vystudovala Ekonomickou univerzitu v Bratislavě.

Generali Česká pojišťovna Petr Hrabě, customer data officer Na pozici customer data officer v Generali České pojišťovně nastoupil počátkem roku 2021 Petr Hrabě.

Petr je zblhlým datovým analytikem; řadu zkušeností nabyt v sektorech bankovníctví a pojišťovnictví – od CRM analytika v dřívější GE Money Bank přes team lídra v České pojišťovně až po customer analysis manažera v Air Bank. Má bohaté zkušenosti se správou kampaní, integrací dat či nástroji CI a systémy CRM. Petr drží inženýrský titul z Vysoké školy ekonomické v Praze.

Generali Česká pojišťovna Jakub Nožička, head of CRM

Vedoucím oddělení řízení vztahů se zákazníky ve společnosti Generali Česká pojišťovna se v březnu 2021 stal Jakub Nožička. V pojišťovnictví zastával řadu manažerských pozic; posledních téměř pět let působil jako vedoucí CRM pro ČR a SR v AXA pojišťovně. Petr je vysoce kvalifikovaný v oblastech obchodních procesů, řízení vztahů se zákazníky a hodnot zákazníků, obchodní analýze či řízení změn. Vystudoval informační technologie a management na Vysoké škole ekonomické v Praze.

UNIQA penzijní společnost a UNIQA investiční společnost Martin Žáček, člen představenstva

Martin Žáček zahájil svoji profesní dráhu jako vědecký pracovník. V roce 1994 vstoupil do pojišťovnictví, nejprve jako šéf oddělení controllingu, protože čísla byla a jsou jeho svět.

Strávil celou svoji kariéru v našem odvětví v jednom dresu: nejprve Česko-rakouské pojišťovny (1994–2001) a po jejím přejmenování v UNIQA (od roku 2001). Martin Žáček zastával v průběhu let různé top manažerské pozice v představenstvu společnosti, mj. jako CITO a CFO. Generálním ředitelem (CEO) se stal v české UNIQA v roce 2008. Roku 2014 byl jmenován do stejné funkce i pro sesterskou UNIQA na Slovensku.

Kromě toho je činný i v prezidiu České a Slovenské asociace pojišťoven. Několikrát obdržel prestižní ocenění Pojišťovák roku, a to jak v ČR, tak SR.

Martin Žáček je ženatý a má dvě dcery. Rovněž je hrdým dědečkem tří vnúčků. Ve volném čase je vášnivým běžcem a triatlonistou (v dorostenecké kategorii byl držitelem československého mistrovského titulu v atletice). Mluví čtyřmi jazyky a zajímá se o historii a geografii.

UNIQA penzijní společnost a UNIQA investiční společnost Lucie Urválková, člen představenstva

Lucie Urválková absolvovala Slezskou univerzitu v Karviné a poté spojila svou kariéru na řadu let s auditem a poradenstvím. Působila v konzultačních firmách „velké čtyřky“ a kromě jiného se specializovala na oblast pojišťovnictví. Propracovala se postupně až na pozici manažerky finančního poradenství pro střední a východní Evropu, kde pomáhala českým i zahraničním korporátním klientům. O roku 2007 pracuje v představenstvu nejprve české UNIQA pojišťovny a od roku 2014 současně i slovenské UNIQA poisťovni (CFO; místopředsedkyně představenstva). V uplynulých letech byla opakovaně zvolena mezi nejvýznamnější manažerky (top ženy Česka, Nejvlivnější ženy Česka). UNIQA koncernem je pravidelně pověřována i vedením různých strategických mezinárodních projektů; v současné době řídí celý integrační proces s AXA.

UNIQA penzijní společnost a UNIQA investiční společnost Peter Socha, předseda představenstva

Peter Socha zahájil svoji kariéru po studiu zahraničního obchodu na Vysoké škole ekonomické v Bratislavě v sektoru bankovníctví, kde v oblasti obchodování na mezibankovním trhu strávil na různých pozicích osm let. V roce 2000 nastoupil do DDP Lipa, společnosti zaměřené na 3. penzijní pilíř. Její akvizice společnosti Winterthur, spolu s postupným přidáním 2. pilíře – životního a neživotního pojištění a investic, byla základem vzniku finanční skupiny převzaté v roce 2008 společností AXA, která se nyní stává součástí UNIQA Group. Během tohoto období prošel Peter Socha různými manažerskými pozicemi. Začal jako CFO, pokračoval jako COO a následně mu byla svěřena odpovědnost za kompletní řízení segmentu Life&Savings.

UNIQA penzijní společnost a UNIQA investiční společnost Rastislav Havran, člen představenstva

Nejmladší člen nového představenstva Rastislav Havran po studiu politologie na Univerzitě Komenského v Bratislavě a na Univerzitě v Salcburku zahájil profesní život ve slovenské UNIQA poisťovni jako člen mezinárodního trainee programu v roce 2006. Postupně byl koncernem UNIQA International nasazen jako manažer různých rozvojových projektů v sesterských společnostech UNIQA v Rumunsku, Srbsku, Bulharsku, Chorvatsku a dalších zemích. Mj. vedl i program Target Operating Model, zaměřený na vzájemné využití synergií pro UNIQA Česko a UNIQA Slovensko.

Od roku 2014 pracoval jako ředitel operací pro UNIQA ČR a SR a od roku 2016 je činný jako člen představenstva ve funkci COO.

UNIQA investiční společnost Jan Vinter, člen představenstva

Jan Vinter studoval Vysokou školu finanční a správní v Praze a Investment Management School v Londýně.

V oblasti investic a asset managementu se pohybuje přes 20 let. Začínal v oboru audit, daně a poradenství v malé americké firmě McDowell. Koncem 90. let nastoupil do Credit Suisse Asset Management jako administrátor podílových fondů a analytik. Od roku 2004 byl ve funkci portfolio manažera zodpovědný za správu majetku penzijního fondu a pojišťovny Winterthur; o dva roky později získal pozici portfolio manažera v rámci AXA investiční společnosti. Do jeho odpovědnosti spadaly správa majetku a alokace aktiv institucionálních klientů v ČR i SR. Posledních pět let pracoval jako vedoucí asset managementu AXA investiční společnosti pro Česko i Slovensko a od roku 2017 je členem jejího představenstva.

O autorovi: Lucie Teisler / partner / Anderson Willinger Andrea Zápotočná / associate / Anderson Willinger

Foto autor: Foto: ČSOB

Foto popis: Josef Vajsejtl

Foto autor: Ilustrační foto: iStock

Foto popis: Václav Lokaj

Foto autor: Foto: ČSOB

Foto popis: Martin Žáček

Foto autor: Foto: UNIQA

Studenti truchlí. Zemřel známý fotograf a pedagog Filip Láb (45)! URL Automatický překlad

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 14:16, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, AVE: 2 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Ve věku pouhých 45 let zemřel fotograf, teoretik fotografie a vysokoškolský pedagog Filip Láb. O jeho náhlém skonu informovala na svých stránkách **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**, kde Láb léta působil.

"Vedení fakulty s hlubokým zármutkem oznamuje, že náhle a nečekaně zemřel doc. Mgr. MgA. Filip Láb, Ph.D., vedoucí katedry žurnalistiky a garant doktorského studia na IKSŽ (Institut komunikačních studií a žurnalistiky)," vyvěsila fakulta v úterý na svých webových stránkách.

Láb zde dříve působil také jako proděkan pro vnější vztahy, předseda legislativní komise, léta byl také členem akademického senátu fakulty.

"Je to pro nás všechny velmi bolestivé a osobní. Předpokládám, že se někdo ujme nekrologu, zatím plánujeme zřídit kondolenční knihu," uvedla na dotaz TN.cz mluvčí **Fakulty sociálních věd** Jana Chloubová. Kondolence mohou lidé. Láb se profesně věnoval úloze fotografie v době digitalizace, publikoval například monografii *Soumrak fotožurnalistiky?*: (manipulace fotografií v digitální éře), podílel se na řadě dalších odborných knih a článků. Příčinu jeho smrti fakulta neuvedla.

Volební model Deníku: ČSSD je zpět ve hře, do sněmovny by se dostala [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: podripsy.denik.cz, Autor: Michal Janko, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 14:29, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Deník připravil unikátní model, který počítá možné složení budoucí poslanecké sněmovny vzniklé po podzimních parlamentních volbách. A to na základě průzkumů pěti renomovaných agentur.

"Pět procent a čtyři setiny. Takový zisk aktuálně přisuzuje sociální demokracii volební model Deníku, který kombinuje všech 15 letošních průzkumů stranických preferencí od pěti renomovaných agentur. Aktuálně v něm byl zohledněn v úterý zveřejněný volební model agentury Median. Pro nejstarší českou politickou stranu tak svítá naděje, že se po říjnových volbách udrží ve sněmovně.

Na přelomu května a června došlo i k dalším zajímavým posunům. Obě nejsilnější formace – koalice Starostů a Pirátů i hnutí ANO – přibližně o půl procentního bodu oslabily. Pro Piráty a STAN je to vůbec první letošní pokles, který volební model Deníku zaznamenal.

O dvě desetiny naopak posílila konzervativní koalice ODS, TOP 09 a KDU-ČSL. SPD přestala posilovat a komunisté už neklesají. Koalici Trikolóry, Svobodných a Soukromníků model aktuálně přisuzuje 3,2 procenta hlasů a hnutí Přísaha 2,9 procenta.

Pokud by se nyní konaly volby, stále by mohly obě koalice tvořící současnou demokratickou opozici sestavit většinový kabinet opírající se o hlasy 106 poslanců. Teoretická koalice Pirátů, STAN a ANO by ve sněmovně disponovala 109 hlasy. Pokud by chtěla koalice Spolu chtít vládnout s hnutím ANO, potřebovala by ke „stojedničce“ ještě dalšího partnera – například ČSSD.

Podle posledního modelu agentury Median, který Deník do svého modelu začlenil, by v květnu sněmovní voby vyhrála koalice Pirátů a Starostů se ziskem 24 procent hlasů. Druhé ANO by podpořilo 23 procent voličů. Ve srovnání s dubnem klesla podpora Pirátů a Starostů o tři procentní body. ANO si naopak o dva body polepšilo. Pozici třetího nejsilnějšího subjektu přisuzuje Median koalici Spolu, kterou tvoří ODS, lidovci a TOP 09. Hlas by jí odevzdalo 19,5 procenta voličů, zatímco v dubnu to bylo 17 procent. Čtvrté hnutí SPD by získalo hlas devíti procent voličů. V dubnu byla jeho podpora o 2,5 procentního bodu vyšší.

Do Sněmovny by se podle Medianu dostala ještě ČSSD a komunisté. Sociálním demokratům přisuzuje zisk sedmi procent hlasů. KSČM by získala šest procent. Bez zastoupení v dolní parlamentní komoře by zůstalo hnutí Přísaha Roberta Šlachty. Jak Deník model počítá

Model Deníku je inspirován takzvanými „poll of polls“ obvyklými v zahraničních médiích. Je založen na váženém průměru všech letošních průzkumů stranických preferencí zveřejněných renomovanými agenturami IPSOS, Kantar TNS, Median, STEM a Data Collect – aktuálně jde o patnáct posledních průzkumů zmíněných společností.

K přepočtu na mandáty Deník použil pravidla schválené novely volebního zákona, která začne platit 1. července. Počítá se stejným počtem odevzdaných hlasů jako při volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2017.

Model bude až do říjnových voleb průběžně aktualizován podle nových průzkumů. Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií [Fakulty sociálních věd UK](#).

Syndrom skrytého voliče

„U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v průzkumech, které probíhají nezávisle na sobě různými agenturami. Pokud jsou splněny obě tyto podmínky, je zvolená metoda velmi přínosná a dá se podle ní orientovat,“ řekl Deníku politolog z Metropolitní univerzity Praha Petr Just.

Média a interpreti předvolebních preferencí podle Petra Justa někdy dělají chybu, když na základě jednoho aktuálního průzkumu, který například KSČM přisuzuje čtyři procenta, udělají závěr, že komunisté se do sněmovny nedostanou.

„Vždy je třeba vnímat dlouhodobé trendy a nezapomínat na statistickou chybu, která činí dvě až tři procenta,“ míní Just. Žádná agentura proto nikdy neřekne, že míra pravděpodobnosti jejího výzkumu je stoprocentní.

Politici mnohdy opakují, že jediným relevantním průzkumem jsou volby a na odhady proto neberou ohled a mají je za mylné vodítko.

Proč se někdy skutečně realita o dost liší od skutečnosti?

„Rád bych upozornil na tzv. syndrom skrytého voliče neboli spirálu mlčení. Někteří lidé se za svou volbu stydí a nechtějí ji zveřejňovat. Když je tazatel osloví na ulici, odpoví mu falešně. To vedlo k překvapivým výsledkům v několika zemích, kdy například zabodovala Alternativa pro Německo nebo Kotleba na Slovensku, ačkoli před volbami to tak nevypadalo. V průzkumech měl Kotleba kolem dvou procent, ale dostal osm. Agentury s tím nemohou nic dělat, protože pracují s odpověďmi, které dostanou,“ vysvětluje Just.

Zajímavé je, že na Slovensku sociologové začali zohledňovat rozdíl mezi deklarovanou volbou a reálnými výsledky.

Měli ho rádi studenti i kolegové. Oblíbený pedagog ve 45 letech náhle zemřel [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: FtvPrima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 14:34, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Zemřel oblíbený pedagog Filip Láb. Zdroj: Univerzita Karlova Univerzitu Karlovu zasáhla velká rána.

Ve věku 45 let totiž zemřel vážený pedagog a specialista na novinářskou fotografii Filip Láb, který vedl na **Fakultě sociálních věd (FSV)** katedru žurnalistiky. Na zesnulého učitele vzpomínají studenti i kolegové, mezi nimi i komentátor Robert Záruba. „Vedení fakulty s hlubokým zármutkem oznamuje, že náhle a nečekaně zemřel doc. Mgr. MgA. Filip Láb, Ph.D., vedoucí katedry žurnalistiky,“ objevilo se na webu univerzitní fakulty v úterý dopoledne.

Zpráva o náhlém úmrtí oblíbeného pedagoga se brzy dostala mezi jeho současné i bývalé studenty a kolegy. Na Lába vzpomínal na Twitteru například sportovní komentátor Robert Záruba, který sám na stejné fakultě vyučuje.

„Některým zprávám z domova se nechce věřit. Bohužel, zemřel šéf IKSŽ **FSV UK** Filip Láb. Jeho rodiče kdysi shovívavě započítali moje studentské fotografie. Filip sám byl skvělý fotograf a pedagog zaměřený na nové formy žurnalistiky. Tak jako jeho rodiče, poctivý při focení i v životě,“ napsal Záruba.

Úterní den měl být přitom pro Lába i pro celou Univerzitu Karlovu významný a radostný. **Fakulta sociálních věd** totiž oslavuje 31. výročí vzniku. „Dnes je 31. výročí založení **Fakulty sociálních věd** a chtěli jsme slavit. Radost ale zhasla hned ráno, když jsme se dozvěděli zdrcující zprávu,“ píše se na Facebooku **FSV**.

Sám Láb studoval na **FSV** i na FAMU (Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění), specializoval se hlavně na novinářskou fotografii, pro níž byl v akademické obci i mimo ní velmi vážený. Na **FSV** vyučovala taktéž jeho zesnulá matka Alena.

Už dříve začal internetový obchod Alza nabízet řadu elektromobilů, jako jsou BMW i3s, Jaguar I-PACE nebo třeba Nissan Leaf. Nyní však přišel s něčím jedinečným.

Obrovský smutek na Karlově univerzitě: Zemřel vážený pedagog a fotograf Filip Láb (†45) [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 15:24, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Obrovský smutek zasáhl studenty a pedagogy **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)**. Ve věku 45 let náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. **FSV UK**, kde působil jako šéf Institutu komunikačních studií a žurnalistiky, to v úterý ráno uvedla na svém webu.

Kolegové, kamarádi i známí začali poté, co se o tragické zprávě dozvěděli, na sociálních sítích sdílet vzpomínky. „Je mi strašně, strašně smutno.“

Učitel kamarád, v tom nejlepším slova smyslu. Nikdy se nepovyšoval a všichni jsme si ho vážili... Tak hodně krásnejch obrazů tam nahoře,“ vzkázala mu do nebe se zármutkem v srdci moderátorka České televize Linda Bartošová.

Je mi strašně, strašně smutno.

Učitel kamarád, v tom nejlepším slova smyslu. Nikdy se nepovyšoval a všichni jsme si ho vážili... Tak hodně krásnejch obrazů tam nahoře... <https://t.co/r9b2WKwwUW>

— Linda Bartošová (@lindabartos)

1. června 2021

Dojemná slova sdílel i sportovní komentátor Robert Záruba, který na katedře žurnalistiky při **FSV UK** také působí. „Některým zprávám z domova se nechce věřit,“ napsal v úvodu. „Jeho rodiče kdysi shovívavě započítali moje studentské fotografie.“

Filip sám byl skvělý fotograf a pedagog zaměřený na nové formy žurnalistiky. Tak jako jeho rodiče poctivý při focení i v životě,“ dodal.

Některým zprávám z domova se nechce věřit. Bohužel, zemřel šéf IKSŽ **FSV UK** Filip Láb. Jeho rodiče kdysi shovívavě započítali moje studentské fotografie. Filip sám byl skvělý fotograf a pedagog zaměřený na nové formy žurnalistiky. Tak jako jeho rodiče, poctivý při focení i v životě

— Robert Záruba (@robertzaruba)

1. června 2021

Na Zárubova slova reagovala reportérka České televize Darina Vymétalíková. „To je moc smutná zpráva.“

Moje studentské fotografie zase shovívavě započítával on. Upřímnou soustrast,“ uvedla.

Svůj zármutek vyjádřil také novinář týdeníku Respekt Pavel Turek. „Tohle, prosím, ne. Filip Láb byl pro mě nejdřív starší a vstřícný spolužák, ke kterému jsem vzhlížel. Pak kolega a kamarád.“

Člověk, který k sobě - stejně jako jeho máma - dokázal na fakultě přitáhnout výrazné a kreativní lidi, jimž věnoval všechnu péči,“ uvedl.

Tohle, prosím, ne. Filip Láb byl pro mě nejdřív starší a vstřícný spolužák, ke kterému jsem vzhlížel. Pak kolega a kamarád. Člověk, který k sobě - stejně jako jeho máma - dokázal na fakultě přitáhnout výrazné a kreativní lidi, jimž věnoval všechnu péči.

<https://t.co/iHrg1p2k8V>

— Pavel Turek (@pavelturek)

1. června 2021

„Hrozně mě mrzí, že Filip Láb už mezi náma není.

Člověk, k jehož práci a přístupu se pořád vztahuju i dneska, osm let potom, co jsme se na **FSV** potkali.

Upřímnou soustrast všem, kterým bude chybět. A že jich bude hodně,“ uvedl Ondřej Trhoň, který na **FSV** vystudoval žurnalistiku.

Filip Láb se specializoval na teorii a praxi klasické a digitální fotografie, fotožurnalismus, vizuální komunikaci, přechod od tradičního obrazu k digitálnímu a nové funkce obrazových materiálů v digitálním prostředí.

Externě spolupracoval s New York University v Praze, pracoval jako fotograf na volné noze, psal pro kulturní časopisy a servery.

Je spoluautorem monografií Fotografie po fotografii (s Pavlem Turkem, 2009) a Soumrak fotožurnalismu? (s Alenou Lábovou, 2009) a publikoval další texty z teorie fotografie.

Filip Láb přednášel na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Absolvoval bakalářské a magisterské studium v oboru žurnalistika a mediální studia na **FSV UK**, vystudoval bakalářské a magisterské studium v oboru fotografie na Filmové a televizní akademii múzických umění v Praze. Na FAMU absolvoval doktorské studium v oboru fotografie a nová média.

Na **FSV** byl vedoucím katedry žurnalistiky Institutu komunikačních studií. „Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast,“ uvedla fakulta ve svém vyjádření.

Na svého kolegu zavzpomínala také Alice Němcová Tejkalová, která je od roku 2018 děkankou **Fakulty sociálních věd**. „Filip Láb pro mě byl

posledních čtrnáct let jedním z nejbližších přátel, důvodem, proč se místo hlavně novinářské práce rozhodnout především pro tu akademickou. Chtěli jsme společně s dalšími přáteli vybudovat fakultu otevřenou, férovou, podporující studentky a studenty v jejich ambicích udělat z naší společnosti lepší. Budeme se snažit dál, Filipe, slibuju, ale budeš nám tady strašně moc chybět...“ věnovala mu dojemná slova.

„Ve Filipu Lábovi

ztrácí nejen **Fakulta sociálních věd**, ale i Univerzita Karlova jednoho z nejtalentovanějších a nejoddanějších kolegů, jeho rodina a přátelé mimořádného člověka. Filip měl dar skloubit v sobě gentlemana v tom nejlepším slova smyslu se svobodomyšlným umělcem, nadaným vidět krásu a zajímavou fotku v situacích, kde se nám ostatním nedostávalo fantazie,“ dodala děkanka.

Zemřel Filip Láb, fotograf a vedoucí katedry žurnalistiky **FSV UK** [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: MaMcz, Autor: Redakce MAM, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 15:55, RU / měsíc: 130 809, RU / den: 10 351, Rubrika: Lidé, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,12

Ve věku 45 let nečekaně skonal teoretik fotografie, uznávaný fotograf a pedagog **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**, která informaci zveřejnila na svém webu.

„Ve Filipu Lábovi ztrácí nejen **Fakulta sociálních věd**, ale i Univerzita Karlova jednoho z nejtalentovanějších a nejoddanějších kolegů, jeho rodina a přátelé mimořádného člověka. Filip měl dar skloubit v sobě gentlemana v tom nejlepším slova smyslu se svobodomyšlným umělcem, nadaným vidět krásu a zajímavou fotku v situacích, kde se nám ostatním nedostávalo fantazie,“ uvedla ve své vzpomínce Alice Němcová Tejkalová, děkanka **FSV UK**.

Láb byl na **FSV UK**, která dnes (v úterý 1. června) slaví 31 let od svého založení, vedoucí katedry žurnalistiky a garant doktorského studia na IKSŽ. Jak na svém webu fakulta připomíná, byl též bývalým proděkanem pro vnější vztahy, předsedou legislativní komise a dlouholetým senátorem Akademického senátu **FSV UK**, členem vědecké rady Univerzity Karlovy a uznávaným fotografem. Specializoval se na teorii a praxi klasické a digitální fotografie, fotožurnalismus, vizuální komunikaci, přechod od tradičního obrazu k digitálnímu a nové funkce obrazových materiálů v digitálním prostředí. Externě spolupracoval s New York University v Praze, pracoval jako fotograf na volné noze, psal pro kulturní časopisy a servery.

Je mimo jiné spoluautorem monografií Soumrak fotožurnalistu? (s Alenou Lábovou, 2009) a Fotografie po fotografii (s Pavlem Turkem, 2009). „Filip Láb byl pro mě nejdřív starší a vstřícný spolužák, ke kterému jsem vzhlížel. Pak kolega a kamarád. Člověk, který k sobě – stejně jako jeho máma – dokázal na fakultě přitáhnout výrazné a kreativní lidi, jimž věnoval všechnu péči,“ uvedl Pavel Turek na Twitteru.

Filip Láb absolvoval bakalářské a magisterské studium žurnalistiky a mediálních studií na **FSV UK**, vystudoval bakalářské a magisterské studium v oboru fotografie na Filmové a televizní akademii múzických umění v Praze. Na FAMU absolvoval doktorské studium v oboru fotografie a nová média. Na **FSV** byl vedoucím katedry žurnalistiky Institutu komunikačních studií.

„Dobrovolně propůjčil významnou část své svobody službě **Fakultě sociálních věd** a Univerzitě Karlově a v nevděčných funkcionářských rolích se snažil zlepšovat svět kolem sebe. Vždycky plný entuziazmu, pochopení a černého humoru. Nemusel, mohl fotit a psát a nikdo by mu to nemohl vyčítat. Ale on chtěl. Jak učit, tak pracovat pro fakultu. A v obojím byl nepřekonatelný,“ dodala mimo jiné Alice Němcová Tejkalová s odkazem na online kondoleční knihu.

Černochová: Chybí nám omluva ze strany Ruska. Pro začátek nových vztahů by měla jasně zazníť [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Martina Mašková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 16:28, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Pondělním odletem ruského speciálu se završil odchod více než šesti desítek pracovníků ruské ambasády a jejich rodin. Výsledkem je paritní zastoupení na ruské ambasádě v Praze a české v Moskvě. Poslankyně Jana Černochová (ODS) je ráda, že se odjezdu podařilo dosáhnout. „Chybí nám ale omluva ze strany Ruské federace. Ta by pro začátek nových diplomatických vztahů měla jasně zazníť,“ tvrdí.

Omluva za podobné útoky bohužel nepatří k bontonu Ruské federace, dodává občanská demokratka a předsedkyně výboru pro obranu.

Černochová také připomíná v souvislosti s vrbětickou kauzou často skloňované jméno dvojitého agenta Sergeje Skripala a události v britském Salisbury.

„Myslím, že Britové měli dostatek důkazů, které nezpochybovala ani královna a premiér, když použijí analogii s námi, a přeče se Ruská federace za útok neomluvila,“ připomíná.

Co se týká označení České republiky jako státu, který neprovádí přátelské kroky vůči Rusku, jde podle ředitele zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky Rudolfa Jindráka o závažnou věc, kterou nelze přehlížet. Usednout k jednacímu stolu a začít s Ruskem debatovat politické otázky je v tuto chvíli nereálné, domnívá se.

„Nelze se tvářit, jako by se nic nestalo – že byznys jede dál a Česko se tím nemusí nijak zabývat. Tak to prostě není. Ruská strana musí to označení vypustit.“

Jindrák přitom nevylučuje, že na seznamu zemí „neprovádějících přátelské kroky“ se vedle České republiky a USA v budoucnu objeví i další státy. „Protože ta ruská politika je v současné době vůči některým zemím velmi asertivní.“

„Myslí si, že jsou v právu“

Český ministr zahraničních věcí Jakub Kulhánek už vyzval Rusko ke zrušení zmíněného seznamu.

A politický geograf Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a Metropolitní univerzity Praha připomíná reakci mluvčí ruské diplomacie Mariji Zacharovové: „Prohlásila, že vyhošťování ruských diplomatů z České republiky kvůli naší letité neschopnosti vyšetřovat vlastní incidenty je v rozporu s Vídeňskou úmluvou.“

Vídeňská úmluva, která upravuje diplomatické vztahy a mise, naopak podle Zacharovové nezakazuje nazývat věci pravými jmény, upozornila směrem k seznamu „ne přátelských“ zemí. Rusové jsou zkrátka přesvědčeni, že jsou v právu, uzavírá Romancov.

Poslechněte si celý audiozáznam Speciálu Martiny Maškové a Jana Burdy.

Zažili jste obtěžování? Fakulta se ptá studentů na nevhodné chování [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: zpravyiDNES.cz, Autor: slo, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 20:49, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

V návaznosti na kauzu Dominika Feriho, při které byly údajně studentky sexuálně obtěžovány, reagovala Právnická fakulta Univerzity Karlovy rozesláním dotazníku, ve kterém chce zjistit zkušenosti studentů s takovým chováním. Vyplývá to z e-mailu děkana fakulty Jana Kuklíka.

„Máme na mysli nejen obtěžování se sexuálním podtextem, ale také například zneužívání mocenské pozice zakládající ponižující či urážlivé situace. Jsme si vědomi toho, že se jedná o subjektivní vnímání situací, i toho, že je s informacemi od vás potřeba zacházet tak, abyste se necítili ohroženi,“ píše podle serveru Novinky.cz Kuklík v úvodu dotazníku.

V něm jsou studenti anonymně dotazováni, jestli zažili problémové situace, které byly způsobeny zneužitím autority zaměstnanců. Fakulta se doptává i na podrobnější informace, jako například kdy k takovému chování mělo dojít, kolikrát se student v takovém momentu ocitnul nebo jak si s takovým incidentem poradil.

Dotazník Zkušenosti s nevhodným chováním na **FSV UK** (1. června 2021)

Otázky pak postihují i situace, kdy si vyučující na někoho takzvaně zasedl a v souvislosti s takovým vztahem studenta neadekvátně a nespravedlivě hodnotil.

Dalším krokem pak ze strany univerzity bude ustavení postu studentského ombudsmana, jehož volba proběhne v říjnu.

Kuklík v úvodu e-mailu avizoval, že dotazník navazuje na kauzu Dominika Feriho, jehož údajné nevhodné chování se dostalo v minulém týdnu do popředí zájmu médií a veřejnosti.

Čin proti lidské důstojnosti v sexu. Feriho už vyšetřují, hledají poškozené

Bývalý poslanec a bývalý člen TOP 09, který je také absolventem fakulty, byl v minulém týdnu obviněn, že na domácích večírcích sexuálně zneužil několik studentek. Deník N a A2larm přinesly svědectví dívek, které poslance viní z toho, že je v opilosti i přes výslovný nesouhlas přinutil k pohlavnímu styku. Policie v úterý informovala, že zahájila úkony trestního řízení v tomto případě a žádá případné poškozené, aby se přihlásily.

Foto:

Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Profimedia.cz

FotoGallery:

Jiří Pospíšil a Dominik Feri
Yan Renelt, MAFRA

Dominik Feri spolu s vykonáváním poslaneckého mandátu vystudoval právnickou fakultu Univerzity Karlovy. V Poslanecké sněmovně se zaměřoval mimo jiné i na novely trestního zákoníku a byl i v ústavně právním výboru. Na fotce s ministryní spravedlnosti Marií Benešovou. (3. prosince 2019)
Profimedia.cz

Dominik Feri s Aňou Geislerovou. (11. srpna 2018)
Profimedia.cz

Dominik Feri s přítelkyní na pochodu hrdosti LGBTQ+ komunity Prahou Prague Pride. (11. srpna 2018)
Profimedia.cz

Dominik Feri s přítelkyní na pochodu hrdosti LGBTQ+ komunity Prahou Prague Pride. (11. srpna 2018)
Profimedia.cz

Dominika Feriho může ve Sněmovně nahradit Olga Sommerová.
Koláž iDNES.cz

Dominik Feri (2021)
Anna Vavříková, MAFRA

Dominik Feri (2018)
Petr Topič, MAFRA

Dominik Feri (2017)
Němec Ladislav, MAFRA

Dominik Feri (2017)
Němec Ladislav, MAFRA

Dominik Feri (2017)
Petr Topič, MAFRA

Dominik Feri (2017)
Petr Topič, MAFRA

Obrovský smutek na Karlově univerzitě: Zemřel vážený pedagog a fotograf Filip Láb (†45) [URL](#) [Automatický překlad](#)
[WEB](#), Datum: 01.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 21:42, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU /
měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Obrovský smutek zasáhl studenty a pedagogy **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)**. Ve věku 45 let náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. **FSV UK**, kde působil jako šéf Institutu komunikačních studií a žurnalistiky, to v úterý ráno uvedla na svém webu.

Kolegové, kamarádi i známí začali poté, co se o tragické zprávě dozvěděli, na sociálních sítích sdílet vzpomínky. „Je mi strašně, strašně smutno.

Učitel kamarád, v tom nejlepším slova smyslu. Nikdy se nepovyšoval a všichni jsme si ho vážili... Tak hodně krásnejch obrazů tam nahoře,“ vzkázala mu do nebe se zármutkem v srdci moderátorka České televize Linda Bartošová.

Je mi strašně, strašně smutno.

Učitel kamarád, v tom nejlepším slova smyslu. Nikdy se nepovyšoval a všichni jsme si ho vážili...
Tak hodně krásnejch obrazů tam nahoře... <https://t.co/r9b2WKwwUW>

— Linda Bartošová (@lindabartos)

1. června 2021

Dojemná slova sdílel i sportovní komentátor Robert Záruba, který na katedře žurnalistiky při FSV UK také působí. „Některým zprávám z domova se nechce věřit,“ napsal v úvodu. „Jeho rodiče kdysi shovívavě započítali moje studentské fotografie.

Filip sám byl skvělý fotograf a pedagog zaměřený na nové formy žurnalistiky. Tak jako jeho rodiče poctivý při focení i v životě,“ dodal.

Některým zprávám z domova se nechce věřit. Bohužel, zemřel šéf IKSŽ FSV UK Filip Láb. Jeho rodiče kdysi shovívavě započítali moje studentské fotografie. Filip sám byl skvělý fotograf a pedagog zaměřený na nové formy žurnalistiky. Tak jako jeho rodiče, poctivý při focení i v životě

— Robert Záruba (@robertzaruba)

1. června 2021

Na Zárubova slova reagovala reportérka České televize Darina Vymětalíková. „To je moc smutná zpráva.

Moje studentské fotografie zase shovívavě započítával on. Upřímnou soustrast,“ uvedla.

Svůj zármutek vyjádřil také novinář týdeníku Respekt Pavel Turek. „Tohle, prosím, ne. Filip Láb byl pro mě nejdřív starší a vstřícný spolužák, ke kterému jsem vzhlížel. Pak kolega a kamarád.

Člověk, který k sobě - stejně jako jeho máma - dokázal na fakultě přitáhnout výrazné a kreativní lidi, jimž věnoval všechnu péči,“ uvedl.

Spolužákem byl Lábovi také fotograf Jiří Macht2, kterého zráta kamaráda zasáhla. „Byl to můj spolužák,

chodil o dva roky níže na FAMU.

Byl to b ezvadný kluk, super člověk.

Hodně mne to zasáhlo, takže jsem z toho sám dost špatný. Nevím, co se mu stalo,“ sdělil pro Blesk.cz

Tohle, prosím, ne. Filip Láb byl pro mě nejdřív starší a vstřícný spolužák, ke kterému jsem vzhlížel. Pak kolega a kamarád. Člověk, který k sobě - stejně jako jeho máma - dokázal na fakultě přitáhnout výrazné a kreativní lidi, jimž věnoval všechnu péči.

<https://t.co/iHrg1p2k8V>

— Pavel Turek (@pavelturek)

1. června 2021

„Hrozně mě mrzí, že Filip Láb už mezi náma není.

Člověk, k jehož práci a přístupu se pořád vztahuju i dneska, osm let potom, co jsme se na FSV potkali.

Upřímnou soustrast všem, kterým bude chybět. A že jich bude hodně,“ uvedl Ondřej Trhoň, který na FSV vystudoval žurnalistiku.

Filip Láb se specializoval na teorii a praxi klasické a digitální fotografie, fotožurnalismus, vizuální komunikaci, přechod od tradičního obrazu k digitálnímu a nové funkce obrazových materiálů v digitálním prostředí.

Externě spolupracoval s New York University v Praze, pracoval jako fotograf na volné noze, psal pro kulturní časopisy a servery.

Je spoluautorem monografií Fotografie po fotografii (s Pavlem Turkem, 2009) a Soumrak fotožurnalistiky? (s Alenou Lábovou, 2009) a publikoval další texty z teorie fotografie.

Filip Láb přednášel na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval bakalářské a magisterské studium v oboru žurnalistika a mediální studia na FSV UK, vystudoval bakalářské a magisterské studium v oboru fotografie na Filmové a televizní akademii múzických umění v Praze. Na FAMU absolvoval doktorské studium v oboru fotografie a nová média.

Na FSV byl vedoucím katedry žurnalistiky Institutu komunikačních studií. „Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast,“ uvedla fakulta ve svém vyjádření.

Na svého kolegu zavzpomínala také Alice Němcová Tejkalová, která je od roku 2018 děkankou Fakulty sociálních věd. „Filip Láb pro mě byl

posledních čtrnáct let jedním z nejbližších přátel, důvodem, proč se místo hlavně novinářské práce rozhodnout především pro tu akademickou. Chtěli jsme společně s dalšími přáteli vybudovat fakultu otevřenou, férovou, podporující studentky a studenty

v jejich ambicích udělat z naší společnosti lepší. Budeme se snažit dál, Filipe, slibuju, ale budeš nám tady strašně moc chybět..." věnovala mu dojemná slova.

„Ve Filipu Lábovi

ztrácí nejen **Fakulta sociálních věd**, ale i Univerzita Karlova jednoho z nejtalentovanějších a nejoddanějších kolegů, jeho rodina a přátelé mimořádného člověka. Filip měl dar skloubit v sobě gentlemana v tom nejlepší smyslu se svobodomyšlným umělcem, nadaným vidět krásu a zajímavou fotku v situacích, kde se nám ostatním nedostávalo fantazie," dodala děkanka.

Krátce před sedmou hodinou večer se před **Fakultou sociálních věd** na **pražském** Smetanově nábřeží začali scházet studenti.

Krátce po sedmé zde se skloněnou hlavou a často v slzách stálo několik desítek mladých lidí, kteří vzpomínali na svého oblíbeného pedagoga. Hned vedle vchodu do fakulty pak vzniklo spontánní pietní místo, kde vedle fotografie zesnulého Filipa Lába přichází zapalovali svíčky a někteří zanechali i krátký vzkaz nebo vzpomínku.

„Děkuji za inspiraci, motivaci, ochotu a hlavně za tu radost," stálo na papírku pod jednou ze svíček. „Děkujeme, že jste nám připomněli, že fotka a film jsou média plná radosti a krásy," vzkazoval další z papírků. I další ze vzkazů vzpomínaly na Lábovu laskavou povahu. „Děkuji za všechno. Vaše hodiny byly nepřekonatelné. Budete strašně chybět," napsala Anja V. „Děkuji za všechny momenty a dobrou náladu, kterou jste kolem sebe šířil," připsala Nikola K.

Speciál - Vývoj česko-ruských vztahů po kauze Vrbětice

RÁDIO, Datum: 01.06.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.06.2021 22:04, Poslechovost pořadu: 28 488, Pořad: 12:10 Speciál, AVE: 373 920,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,32

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Přejeme dobré ráno. Jaký se dá očekávat vývoj česko-ruských vztahů po kauze Vrbětice a vyhoštění jejich diplomatů?

Jan BURDA, moderátor

Potřebujeme nadstandardní vztahy s Ruskem?

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A kdo nebo co tyto vztahy teď může nejlépe ovlivnit?

Jan BURDA, moderátor

To je téma, to jsou náměty příštích 20 minut vysílání Českého rozhlasu Plus. Provázejí vás Jan Burda...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

... a Martina Mašková. /znělka/

Jan BURDA, moderátor

Česko-ruské vztahy jsou po včerejším odletu více než 60 pracovníků ruské ambasády na nové startovací čáře. Po vzájemném vyhošťování diplomatů kvůli kauze Vrbětice Česko a Rusko dospěly k paritnímu zastoupení na ambasádách. Na velvyslanectvích v Praze a v Moskvě bude 7 diplomatů a 25 administrativně technických zaměstnanců. Do Moskvy se teď obracím na naši tamní zpravodajku, zpravodajku Českého rozhlasu Ivanu Milenkovičovou. Dobrý den.

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

Dobré ráno.

Jan BURDA, moderátor

Ivano, zaznamenala jsi nějaké ohlasy na přilet druhé skupiny pracovníků velvyslanectví z Prahy?

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

Ve srovnání s tou úplně první skupinou vyhoštěných Rusů, kteří museli opustit Česko už v dubnu, se dá říct, že ty reakce na ruské straně byly poměrně skromné. A to přesto, že počet lidí, kteří aktuálně odjíždějí, je tentokrát výrazně převyšuje, výrazně převyšuje tu dubnovou skupinu. Pokud budeme brát v potaz nejenom samotné diplomaty a takzvané administrativně technické pracovníky, ale i jejich rodiny, manžely a manželky a děti, které taky musely opustit Česko, tak se bavíme v součtu o víc než 100 lidech, kteří teď odjeli. Jak v sobotu, tak včera to sice zaznamenaly třeba ruské státní agentury, ruská média ty informace přejímala formou servisního agenturního zpravodajství, ale nebyly to už na rozdíl od dubna hlavní zprávy a potřebu zvlášť to komentovat neměli doteď ani vrcholní ruští představitelé. Ta pozornost, která byla teď celé věci věnovaná v Česku, je o poznání větší než přímo tady v Rusku.

Jan BURDA, moderátor

Dá se odhadnout, jak by mohla Ruská federace dál vůči České republice postupovat? A to jak po kauze Vrbětice, tak i následném vyhošťování? Byli jsme zařazeni, připomenu, na seznam nepřátelských zemí společně se Spojenými státy, ale vyplývají z toho ještě nějaká další opatření vůči Česku?

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

Momentálně panuje jakýsi klid, možná jenom dočasný, mluvčí ruské ambasády v Praze Nikolaj Brjakin mluvil o tom, že tím včerejším odjezdem poslední skupiny tamních zaměstnanců skončil proces narovnání počtů členů diplomatických misí, nicméně to neznamená, že do budoucna by byly vyloučené nějaké další kroky z ruské strany. Na příkladu právě Spojených států se totiž

ukazuje určitá paleta opatření, kterou by Rusové mohli uplatnit, pokud by se tak rozhodli. Připomenu, že americké ambasádě mimo jiné úplně zakázali najímat jako zaměstnance jak Rusy, tak občany třetích zemí a taky, co přináší další výrazné komplikace pro provoz amerického velvyslanectví v Moskvě, tak je i to, že jim navíc souběžně s tím omezili krátkodobé pobyty diplomatů. To jsou třeba tříměsíční mise, které nepodléhají takovému schvalování přijímací stranou, a díky tomu se tak zajišťoval provoz ambasády navzdory různým vyhoštěním. Američanům teď Rusové ale zastropovali počet těch krátkých služebních cest na 10 lidí ročně. Čímž tedy nefikám, že něco takového zákonitě potká i Česko, je ale zřejmé, že ruskou stranu přinejmenším rozladilo, když české Ministerstvo zahraničí teď trvalo na odjezdu učitelů a dalších zaměstnanců ruské školy při ambasádě v Praze v rámci srovnání toho počtu personálu.

Jan BURDA, moderátor

Jedním z důsledků je omezení provozu českého velvyslanectví v Moskvě. Především kvůli omezení možnosti najímat místní pracovníky. Dotkne se to především provozu Českého domu, kde se uzavřel hotel a restaurace, jaká další omezení z toho vyplývají?

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

Jedna věc je, že Český dům byl takové centrum, kolem kterého se soustředila krajanská komunita a čeští podnikatelé, ti tam měli určité zázemí a o to teď přišli, co je ale, řekněme, neméně podstatné, tak je to, že Český dům z Moskvy reálně a taky významně dotoval i provoz dalších českých center ve světě, pod která tedy Český dům spadá. Přestože se komplexní náklady na provoz Českého domu pohybovaly někde mezi 74 a 78 000 000 Kč za rok v posledních letech, tak výnosy byly skoro dvojnásobné a pravidelně převyšovaly částku, kterou českým centřům jako celku vlastně přispívá i Ministerstvo zahraničí coby jejich zřizovatel, takže i toto jsou dopady těch akcí posledních týdnů.

Jan BURDA, moderátor

A může být nějak ztížená dostupnost diplomatických služeb pro české občany v Rusku?

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

Pokud jde o české občany, tak bude zcela určitě snaha zachovat služby, jak jenom to bude možné v plném rozsahu, zvlášť pokud jde o nějaké naléhavé konzulární otázky. Něco jiného jsou ale služby pro samotné Rusy v důsledku té diplomatické vybíjené, když to tak nazveme. Už v dubnu muselo konzulární oddělení české ambasády v Moskvě pozastavit svůj provoz, to znamená, že ani nepřijímalo žádné žádosti o víza do Česka nebo povolení k pobytu, koncem května sice konzulární oddělení ohlásilo opětovné obnovení provozu, ale ještě tentýž den informovalo, že se 2 minuty po spuštění registrací už naplnila kapacita do konce června a že znovu pozastavuje příjem dalších žádostí, takže ty služby jsou skutečně limitované.

Jan BURDA, moderátor

Shrnuje zpravodajka Českého rozhlasu v Moskvě Ivana Milenkovičová. Děkuji.

Ivana MILENKOVIČOVÁ, redaktorka

Na slyšenou, hezký den.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Debatujeme o nastavení česko-ruských vztahů po vzájemném vyhoštění diplomatů a kauze Vrbětice. Hostem Speciálu na Plusu je teď Rudolf Jindrák, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky. Dobrý den.

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

Dobré ráno.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Ještě se krátce dotknu toho, co zaznělo předtím. Působil jste řadu let jako diplomat, jak se podle vás teď dá nejlépe řešit omezení obsazení ambasád? Je možnost třeba obracet se na české krajanů v Rusku, kteří by doplnili personál?

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

Těch možností je samozřejmě několik, v každém případě takovýto, bych řekl, až brutální zásah do složení toho úřadu jako takového samozřejmě bude mít důsledky ne pro ten běžný denní chod, já jsem vždycky odmítal takovou tu tezi, že máme přizpůsobovat počty diplomatů počtům domovních a různých údržbářů, ale u některých těch ambasád je to bohužel určitá vyvolaná nutnost a ta ambasáda zejména v Moskvě, ale třeba i v Berlíně nebo další ty velké ambasády mezi ně patří, takže samozřejmě to omezení těch početních stavů je velkým zásahem do toho běžného denního chodu té ambasády. Na druhou stranu, jak jste správně říkala, je možné hledat nějaké další cesty, dokud budou možné prostě služební cesty pracovníků z ústředí nebo najímání případně některých tedy pracovníků z řad třeba krajanů a tak dále, pokud to samozřejmě připustí ta druhá strana. To je zase další prostě téma na diskuzi, jak se vlastně ty vztahy budou vyvíjet teď po tom 31. květnu.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Ministr zahraničí Jakub Kulhánek vyzval k tomu, aby Rusko upustilo od označování Česka za zemi, která je k Rusku nepřátelská. Je reálné z vašeho pohledu toho docílit?

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

Je to otázka, ke každému jednání potřebujete mít dvě strany, já bych jenom to upřesnil, oni nás označili za zemi, která provádí nepřátelská opatření vůči Ruské federaci. V téhle diskusi trochu mi vadí a omlouvám se za to, že na to upozorňuji, prostě trochu to znatelně těch termínů. Tady také dneska čtu noviny, tam všude jsou velké titulky, bylo vyhoštěno tolik a tolik lidí. Těm lidem byl ukončen pobyt v České republice, protože vyhoštění znamená sankci. To znamená, že člověk, který je vyhoštěn, nemůže cestovat do země. V tomto případě došlo ke snížení stavu, takže to je prostě věc trochu jiná. Co se týče těch opatření Ruska vůči České republice, respektive označení České republiky jako státu, který neprovádí přátelské kroky vůči Ruské federaci, je závažnou věcí samozřejmě. To je třeba vzít v potaz a v této věci nelze se tvářit tak, že by se nic nestalo a že vlastně byznys jede dál, myslím ten politický byznys, a nemusí se Česká republika nějakým způsobem tím zabývat. Tak to prostě není.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

No, já jsem se ptala, co z vašeho pohledu by mohlo tedy pomoci docílit toho, aby Rusko upustilo od toho označení Česka tímto, v uvozovkách řečeno, labelem.

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

No, je to problém, protože samozřejmě v první řadě tímto labelem nás označila ruská strana, to znamená, ruská strana musí to označení prostě vypustit, protože je známo, že toto označení vzniklo na základě nějakého nařízení prezidenta Putina, prostě zatím byly jmenovány 2 státy, Česká republika a Spojené státy, nelze vyloučit, že se ten seznam bude dále rozšiřovat, protože ta ruská politika v současné době vůči některým státům je, bych řekl, velmi asertivní diplomatickým jazykem, takže to nelze vyloučit, ale co lze dělat, je to těžké, protože teď si sednout za jednací stůl a začít vyjednávat s Ruskou federací o nějakých politických otázkách, já to nevidím jako reálnou možnost.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Také šance domoci se odškodnění za Vrbětice kvůli předpokládané účasti agentů GRU bude asi obtížný úkol, pokud Rusko nepřiznalo vinu.

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

No, je to nějaký proces, přesně tak, samozřejmě vůbec otázka odškodnění v jednáních států, které navíc ještě nejsou v podstatě členy stejných uskupení, teď mám na mysli třeba Polsko a ten důl v Turówě, kde se skutečně jedna či druhá strana musí podřídit rozhodnutí těch evropských soudů, to v tomto sporu neplatí, samozřejmě jsou tady precedenty, je to holandské letadlo, jsou to další věci, kde teda je Ruská federace označována jako ten, který způsobil tyto katastrofy nebo tato neštěstí, ale říkám znovu, tohleto je otázka dlouhodobého charakteru, zatím ještě, pokud jsem informován, nebylo rozhodnuto o podání té žádosti o to odškodní, respektive nějakého jednání s ruskou stranou, tak si myslím, že je potřeba vyčkat ještě.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Rudolf Jindrák, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky. Děkuji.

Rudolf JINDRÁK, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky

Děkuji za pozvání. Na shledanou.

Jan BURDA, moderátor

A do Speciálu Českého rozhlasu Plus teď vstupuje paní Jana Černochová, členka sněmovního bezpečnostního výboru a poslankyně za opoziční ODS. Dobrý den i vám.

Jana ČERNOCHOVÁ, předsedkyně sněmovního výboru pro obranu, členka zahraničního výboru /ODS/

Dobré ráno, nejsem členka bezpečnostního výboru, jsem předsedkyně výboru pro obranu a členka zahraničního výboru.

Jan BURDA, moderátor

Omlouvám se, příště to napravím. Já bych z dovolení začal citací pana Jindráka, který mluvil před vámi, ten ke vztahům mezi Českou republikou a Ruskem právě teď, řekněme, po tom vzájemném vyhošťování k tomu bodu 0 řekl, že vyjednávání teď není reálná možnost. Jak by teď vláda měla začít ladit vztahy s Ruskem politicky a ekonomicky? A je na to čas?

Jana ČERNOCHOVÁ, předsedkyně sněmovního výboru pro obranu, členka zahraničního výboru /ODS/

Tak začínáme vlastně od nuly, já jsem velice ráda za to, že ten odlet včerejších ruských diplomatů a osob se služební pasem byl završen, že vlastně jedno ruské letadlo odletělo v sobotu, dvě včera, výjezdní příkaz z naší země obdrželo celkem 123 osob, pro zajímavost je, že z toho pouze 30 mělo diplomatický pas, zbytek měl pasy služební, takže já si myslím, že tímto krokem, kdy jsme vlastně dosáhli na obou stranách té parity, tak můžou nastartovat nové diplomatické vztahy. Takhle já i čtu pana Kulhána, pana ministra zahraničních věcí, který tedy vyzval vládu Ruské federace k tomu, aby tedy přehodnotila to označení České republiky na jejich seznamu, je to taková ta diplomatická speech, na druhou stranu určitě to pan Kulhánek myslel dobře, ale dopadlo to jako vždycky, že dostatečně ten krok před občany České republiky nevysvětlil, a samozřejmě pořád v hlavách nejenom nás politiků, kteří máme informace z těch tajných služeb, ale i ve veřejnosti přetrvává celá řada otázek k té kauze Vrbětice a hlavně nám chybí ta omluva ze strany Ruské federace. A to si myslím, že pro ten začátek nových diplomatických vztahů, tak by tady mělo jasně zaznít.

Jan BURDA, moderátor

A je reálné očekávat omluvu z Moskvy?

Jana ČERNOCHOVÁ, předsedkyně sněmovního výboru pro obranu, členka zahraničního výboru /ODS/

Vzhledem k tomu, že Ruská federace je známá tím, že se za akty terorismu zásadně neomlouvá, že je zásadně zapírá, tak jak reálné to bude, nevím, myslím si, že Britové měli dostatek důkazů, opravdu důkazů, které nezpochybňovala ani britská královna, ani britský premiér jako u nás, když použiju analogii, prezident a premiér, a přesto Ruská federace se za útok na Skripala a jeho dceru neomluvila. Stejně tak se Ruská federace neomluvila za jiné útoky, o kterých jste i hovořili s mým předěčnickem, panem Jindrákem. Takže nepatří to k jejich bontonu, já to považuji za chybu a myslím si, že pro každé diplomatické vztahy by měl být tohleto nějaký základní postulát, že ti lidé přijmou odpovědnost za to, co se tady stalo.

Jan BURDA, moderátor

A umíte si, paní Černochová, tedy představit něco, co by mohlo sloužit jako vyjednávací karta mezi Českem a Ruskem, co by mohlo znovu, řekněme, alespoň částečně obnovit diplomatické vztahy nebo ten dialog?

Jana ČERNOCHOVÁ, předsedkyně sněmovního výboru pro obranu, členka zahraničního výboru /ODS/

Tak já si myslím, že v České republice žije celá řada Rusů, normálních spořádaných občanů, kteří možná i řada z nich opouštěla Ruskou federaci právě kvůli Putinovu režimu, a že i v zájmu ruské diplomacie je, aby ti lidé tady dál mohli fungovat, aby na ně nebylo pohlíženo jako na osoby, vůči kterým tady bude uplatňován princip kolektivní viny. Tomu já se snažím také vyhýbat. Já znám celou řadu Rusů, kteří tady žijí a kteří sem víceméně odešli z donucení, takže si myslím, že tohle je možná dobrý začátek využít nějakých kontaktů, které jsou tady v České republice a jsou to lidé, kteří jsou vzdělaní, kteří rozumí mezinárodnímu společenství a chápou i právě to, co se v té diplomacii může a nemůže, takže tady si myslím, že tohle by mohl

být dobrý začátek navázání nějakých standardizovaných vztahů se zemí, která tady spáchala akt státního terorismu.

Jan BURDA, moderátor

Říká poslankyně ODS Jana Černochová, předsedkyně sněmovního výboru pro obranu. Děkuji, na slyšenou.

Jana ČERNOCHOVÁ, předsedkyně sněmovního výboru pro obranu, členka zahraničního výboru /ODS/

Já také děkuji, na slyšenou.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Posloucháte Plus a Speciál, který věnujeme česko-ruským vztahům, teď uzavře politický geograf Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý den i vám.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Dobrý den.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Je podle vás reálné, aby Rusko ustoupilo z toho uvedení Česka na seznamu zemí, které pokud to znovu ocitují, provádí takzvané nepřátelské akce vůči Ruské federaci?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

V krátkodobém horizontu určitě ne. Upřímně řečeno, o tom vypovídá i reakce mluvčí ruského ministerstva zahraničních věcí, paní Zacharovové, kterou včera citovala agentura TASS, paní Zacharovová prohlásila v kontextu toho, že náš ministr zahraničních věcí právě vyzval ruskou stranu k tomu, aby ten seznam vlastně zrušila, a vlastně vyjádřil se, že se jedná o něco, co je v rozporu s vídeňskou úmluvou o diplomatických vztazích, tak paní Zacharovová prohlásila, že právě v rozporu s vídeňskou úmluvou je vyhošťování ruských diplomatů z České republiky kvůli letité neschopnosti naší vlastně vyšetřovat své vlastní incidenty a vídeňská úmluva prý nezakazuje nazývat věci jejich pravými jmény. Čili Rusové jsou přesvědčeni, že jsou v právu, a bude tomu tak minimálně v tom krátkodobém horizontu.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A nemůže být tato rétorika také součástí nějakého celkového přitvrzení vztahu k Evropské unii jako celku?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Upřímně řečeno, ano, ale asi daleko důležitější, protože jsme na tom seznamu slavném spolu se Spojenými státy, tak nejspíš daleko důležitější to bude ve vztazích k Severoatlantické alianci než k Evropské unii. Koneckonců víme, že Evropská unie kvůli neschopnosti české vlády prostě vyjednat si dostatečně dopředu podporu od spojenců, tak že Evropská unie vlastně nevyhověla potom našim žádostem o dalším tedy vypovězení ruských diplomatů, a to v Moskvě kvitovali jako jejich obrovský úspěch.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pokud si zasadíme ty česko-ruské vztahy do kontextu celkových mezinárodních vztahů, 16. června se sejdou ruský a americký prezident. Mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov uvedl, že od summitu neočekává restart vztahů Spojené státy - Rusko. To slovo restart mě zaujalo, protože to byl výraz, který použil-li, použil zejména Barack Obama, když podepisovali s Dmitrijem Medveděvem v roce 2010 v Praze dohodu o jaderném odzbrojení. Jak se na to díváte vy?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Já myslím, že ten termín restart je v Rusku právě kvůli tomu, co jste naznačila, vnímán jaksí velmi pejorativně. Obamova administrativa možná, aniž by si to tehdy uvědomila, tak vlastně to, co Rusům navrhla, respektive to, co od Ruska požadovala, to znamená vlastně zlikvidování jaderných zbraní, tak tím by vlastně Rusko ztratilo ten poslední důležitý aspekt, kterým reálně může ve světě nějak jaksí zaujmout v uvozovkách. Čili vlastně americká nabídka na restart v ruských očích znamenala pokus o likvidaci jakéhokoliv podstatného vlivu Ruska v mezinárodních vztazích. Takže to, že od toho Rusové neočekávají tohle, to je celkem srozumitelné. Otázkou je, že se vůbec můžou ti prezidenti na něčem podstatném dohodnout, předpokládejme tedy, že schůzka proběhne, že nějakým způsobem jakoby se osobně poznají, ale z toho, co zveřejňuje ať už Putinův mluvčí, nebo vysocí představitelé ruské diplomacie, tak to vypadá, že zatím je obrovský problém i jenom se dohodnout na tom vlastně, o čem se bude, respektive o čem se nebude na tom setkání jednat.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Ten kontext vztahů Ruska se Západem určují i události kolem Alexeje Navalného, uvězněného ruského opozičního vůdce, ten mimo jiné žádal včera soud, aby ukončil praxi věznic, kdy ho dozorcí údajně kontrolovali a budili v hodinovém intervalu každou noc, očekáváte, že na tom summitu se nějakým způsobem více jako Západ zatvrdí v této věci, v ochraně lidských práv, čili změní se ta rétorika třeba oproti Trumpově éře?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Já myslím, že ta snaha západních politiků, předpokládejme, že tomu tak bude i u prezidenta Bidena, vlastně vůči Rusku podobně, jako tomu bylo v osmdesátých letech vůči Sovětskému svazu, vlastně vytáhnout problematiku lidských práv, že je docela logická. Na druhou stranu Rusové dávají najevo, že jaksí nepřipadá v úvahu, že by to mohlo vlastně vyústit právě v něco podobného, čeho jsme byli svědky v těch osmdesátých letech. I oni mají teďka svou agendu lidských práv, kterou chtějí zase pro změnu jaksí předhazovat Američanům, to se týká problematiky třeba soužití Afroameričanů s většinovou společností a tak dále a tak podobně.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Michael Romancov, politický geograf z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, uzavřel náš dnešní Speciál na Plusu. Děkuji za to.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Já děkuji za pozvání, hezký den.

Musíme se naučit být svými vlastními šéfy

TISK, Datum: 02.06.2021, Zdroj: Lawyers & Business, Strana: 46, Autor: Iva Vokurková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 00:32, Rubrika: Rozhovor, AVE: 734 751,32 Kč, Země: Česko

Kdo bude chtít v budoucnosti uspět, bude muset projevít tvrdou sebedisciplínu a být sám sobě nesmlouvavým manažerem. Ti, kteří o práci přijdou, dostanou od státu stipendium na další vzdělávání. A sociální a zdravotnický systém bude fungovat na celoplanetární úrovni, aby všude měly děti nárok na stejnou základní péči. Taková je vize předního českého ekonomického filozofa Tomáše Sedláčka, o níž mluvil pro Mladý svět.

* Covidový rok jste označil za ochutnávku toho, jak by mohla vypadat práce v budoucnosti. Jak, kromě toho, že budeme pracovat na dálku, z domova? Práce z domova byla dlouhodobě, a to nejen před pěti, 20, 100 lety, považována za výsadu. Před covidem se home office povoloval jen spolehlivým lidem, kteří se dokázali sami řídit. To se teď stalo 30 procentům populace. Práce se nám čím dál více integruje do života, můžeme ji vykonávat individuálně, jednotlivě, na dálku, ne společně ve fyzických týmech. Po člověku se chce jiný typ práce než před dvě stě lety, kdy dělal robotickou práci dnes nahraditelnou robotem. Řeklo se mu, co má dělat, a on to tak od rána do večera dělal. Teď se naopak čeká kreativita, inovativnost, self-management. Někteří zaměstnavatelé ale pořád nevěří, že jsou lidé sebeřízení schopní, a home office stále umožňují jen neradi. Korona nám ale ukázala, že to překvapivě funguje. Ekonomiku jsme loni až na výjimky uzavřeli a HDP nám spadl o pouhých 5,6 procenta. Stále jsme produkovali více než 90 procent toho, co za normální zdravý rok. Hrubý domácí produkt se stal skutečně „domácí“, protože 30 procent z něj jsme dělali doslova a do písmene z domova. Jaké nároky na nás bude práce v budoucnosti klást? Člověk se musí stát šéfem sebe sama. Specializace, která nás v jednotlivých oblastech dovedla tak daleko a k takovému bohatství, nám najednou dala pocítit svá úskalí. Některé specializace kvůli karanténě přestaly fungovat. Třeba gastronomie. Najednou byli lidé nuceni si alespoň částečně zase začít sami vařit.

* Takže se ukázalo, že kromě pracovní specializace musíme mít i jistou míru univerzálních dovedností, mimo jiné být si schopnými šéfy?

Ano, protože další věc, o kterou jsme karanténou přišli, je management. Jednotkou, se kterou jsme dosud jen málo pracovali, je lidský kapitál – to, co umím. Doteď jsme na to měli specializované manažery, kteří zajišťovali mikromanagement a říkali nám, co, kdy a jak máme udělat. A najednou jsme o to přišli a člověk se musel stát sám sobě pasáčkem. S touto myšlenkou jsem si hrál, když jsem sledoval pořad Gordona Ramsayho (britský šéfkuchař oceněný několika michelinskými hvězdami, jeho TV show byla předobrazem české Ano, šéfe! – pozn. red.).

* Vy sledujete televizní pořady o vaření? No vida!

To je takové moje guilty pleasure (tajná libůstka – pozn. red.). Občas mám takové „splachovací touhy“ a koukám třeba dvě hodiny na to, jak Gordon Ramsay chodí do restaurací a řve na personál, že mají špinavou ledničku, nevaří z dostatečně čerstvých rajčat, a tvrdě jim říká, co mají změnit. Vlastně jim dává rychlý kurz mikromanagementu. A ten by se teď hodil každému z nás. V budoucnosti nebudeme pracovat pro jednoho zaměstnavatele, ale pro vícero firem, mít několik menších úvazků. Staneme se sami sobě kapitalistou našeho individuálního lidského kapitálu a budeme chtít ze sebe vytřískat ten nejlepší potenciál.

* Jaké další změny s sebou taková proměna trhu práce přinese?

Ušetříme náklady na dopravu, za udržování kanceláří. Zaměstnavatelé teď zjistili, že mohou na nákladech ušetřit hromadu peněz. I na lidech, protože nepotřebujete personál na úklid, recepci a další služby. Zaměstnanci zase ušetřili spoustu času, který jinak tráví dojížděním. Kdyby se trend práce z domova trvale ujal, změnilo by to charakter společnosti. Centra měst by se „vykancelářovala“, mohli by se tam vrátit běžní lidé. Jiní by zase mohli bydlet na svých chalupách. Dříve byla práce z domova výsadou pár privilegovaných zaměstnání – umělců, spisovatelů. Naopak ještě dříve, když jsme byli ještě rustikální společnost, pracoval člověk často tam, kde žil – na statku, na poli. Práce a domov byly spojené, takže v tomto ohledu se vracíme do minulosti.

* Krize vždycky uspiší určité společenské tendence. Které urychlil covid-19?

Ukazuje se, že zdravotní a sociální systém potřebujeme na celoplanetární úrovni, abychom byli schopní bojovat s globálními výzvami, jakou je i covid-19, a dokázali se domluvit na společném postupu. Díky pandemii jsme se začali mnohem více vnímat jako jeden celek, jako lidstvo. Všichni jsme byli zasaženi. Nevím, jestli se jindy v dějinách světa stalo, že by v jednu chvíli celé lidstvo sdílelo stejnou emoci. Nejen zprostředkovanou, jako když jsme poprvé přistávali na Měsíci. I tam jsme nepřistávali „my“, ale jen dva lidi, my jen zástupně, symbolicky.

* Jak by ten celosvětový zdravotnický a sociální systém měl podle vás fungovat?

Vznik takového systému by byl součástí trendu, který je patrný od počátku civilizace: lidstvo se stává duševnější. Ne snad že bychom byli více duševně založení, ale máme více duši venku. Naše duše, emoce, morálka se přesouvají ven, mimo nás, do fungování společnosti. Třeba na internetu nebo v kině prožíváme emoce jiných.

* Ve svém eseji v knize 2036: Jak budeme žít za 20 let? Pišete o exoskeletu, kdy naši morálku přesouváme na instituce, které se za nás starají o nemocné, chudé, potřebné. Vaše vize globálního systému je tedy vrcholnou formou exoskeletu?

Ano. Morálku už nemáme tak moc uvnitř nás samých, ale v institucích, za jejichž chod jsme v demokratické společnosti zodpovědní všichni. Podařilo se nám postavit exoskelet na úrovni národa, popřípadě Evropy. Čeká nás tedy ještě jeden krok. Uvedu to na příkladu. Když najdete na ulici ležet opuštěné dítě, zavoláte na policii. Tím aktivujete exoskelet, který se o dítě postará. Vy ani nemáte právo se o něj postarat sama.

* Jako by to bylo běžné dřívě.

Přesně. Dříve, když se nad vámi někdo slitoval, vzal si vás k sobě. Teď se snažíme exoskeleton budovat na úrovni Evropy. Moc nám to zatím nejde, ale některé části už jsou srostlé, obzvláště ty ekonomické. Dnes se tedy o opuštěné dítě postarají instituce (exoskeleton) a dobrodinci stačí, když zavolá na 119 a skoro nic ho to nestojí. Etika se stala levnou a společnou, což je důležité. V dřívějších dobách bych se musel rozmyslet, jestli mám na to vzít si dítě k sobě, nebo jestli mu seženu opatrovníka nebo ho dám do kláštera. Dnes toto dilema řešit nemusím. Problém ovšem nastává v okamžiku, kdy se ukáže, že jde například o syrské dítě. Tam ještě exoskeleton nedorostl. To, jak se k dítěti zachováme, určuje jeho cestovní pas – jestli je české, ze země EU nebo z třetích zemí.

* V budoucnu by tedy mělo být jedno, odkud dítě pochází, systém by se o všechny postaral stejně?

Kdyby systém zdravotnictví fungoval podobně jako internet, tedy byl propojený a odnárodněný, tak bychom se navzájem informovali v otázkách zdraví a zdravotnictví včetně hlášení počátků pandemie. Dosud jsme se v rámci Evropy integrovali hlavně ekonomicky. Teď to ale vypadá, že dalším motorem celoplanetární integrace nebude už jen internet a byznys, ale dost možná právě zdravotnictví. Pochopili jsme, že to musíme řešit jako lidstvo. Nejde o to naočkovat sebe, musíme se proočkovat všichni. Dokud bude část světa, kde bude epidemie narůstat, jsme také v nebezpečí všichni.

* Jak by ten globální zdravotnický systém fungoval prakticky?

Museli bychom sjednotit statistiky, mít jednotné informace, umět je vyhodnotit a podle toho stanovit společná pravidla. Časem by se ustanovilo minimální zdravotní pojištění pro děti na celém světě. Každé dítě by při narození získalo poukázku, která by se dala proměnit za zdravotnické služby. To samé by mohlo fungovat ve školství. Svým narozením by dítě získalo nárok na řekněme 100 tisíc korun z tohoto globálního fondu a za ty by si koupilo vzdělání, ať už v České republice, v Ghaně nebo kdekoli jinde. Nemusela by se nutně zavádět planetární minimální mzda, o které se teď také hovoří. Celosvětová infrastruktura zdravotnictví a školství by se vystavěla skrze minimální fond dítěte. Myslím, že se toho dožijí až naše vnoučata. Koronakrize nás ale směrem k jednotnému zdravotnickému systému signifikantně posunula.

* Základní nepodmíněný příjem má řešit budoucí nezaměstnanost, kterou přinese digitalizace a robotizace. Problém nezaměstnaných fond pro děti nevyřeší.

Myšlenka garantovaného příjmu se mi nikdy nepozdávala. Jako filozof nevím, jestli je smyslem člověka zahálet, být pasivní a dostávat za to peníze. Ekonomicky a psychologicky to podle mě správné není. Být užitečný a překonávat se, dělat věci, o kterých bych nemyslel, že je zvládnutelné, je smyslem bytí a ne se neustále hledat. A jestli se člověk chce hledat, ať se hledá pořádně a minimální příjem je testován vzděláváním se.

* Takže byste byl pro dávku podmíněnou studiem nebo rekvalifikací?

Ano, základní mzdu bych podmínil vzděláváním, takže by člověk nedostával podporu v nezaměstnanosti, ale stipendium. Uvedu příklad. Jsem řidič Uberu, ale kvůli karanténě nemám koho vozit. Od státu dostanu stipendium, garantovaný příjem, ale musím se vzdělávat. Řeknu si: vždycky mě bavil film, nebo jsem se chtěl naučit anglicky, připravovat sushi, cokoli. Přihlásím na kurz angličtiny nebo teorie filmu a výstupem bude jazyková zkouška nebo esej porovnávající použití kamery ve filmech Davida Lynche a George Lucase. Já jsem se teď během karantény naučil čalounit.

* Nepovídejte! Pomocí tutorialů na YouTube? A dá se na tom sedět?

Jasně. Syn zase pochytil základy japonštiny z kreslených seriálů. Takže za rok se skutečně lze naučit nové věci. Lidé by se pak vraceli do ekonomiky vzdělanější, poučenější. Ale ne, aby dostávali peníze za nic, jak navrhuje minimální nepodmíněný příjem.

* Otázka je, jestli se lidé budou jednou mít kam vracet, jestli vůbec bude pro všechny práce. Mnozí ekonomové tvrdí, že ne.

Je pravda, jak ukazuje i současná situace, že technologie sebrala práci spoustě lidem. V budoucnu by se dalo uvažovat o systému celoživotního vzdělávání jako o dlouhodobém nosníku HDP. Vzdělávání by obstaralo jeho velkou část, protože by lidé „chodili do školy“ průběžně celý život.

* Takže manuálně pracující, pro které jednou nebude práce, se budou celý život „jen“ vzdělávat?

A také vykonávat nové manuální, sofistikovanější práce. Robotizace neznamená, že manuální práce pro lidi vůbec nebudou. Ale budou individualizovanější, sofistikovanější. Lidé nebudou pracovat v továrnách, ale přijdou k vám domů, třeba vyčalounit nábytek. Dnes používáme mobilní aplikace jen na nákupy, rozvoz jídla a taxi, ale lze je používat mnohem zajímavěji, třeba v rámci sousedské výpomoci. Třeba jedni se budou druhým starat o chalupy.

* Takové práce ale zdaleka nebudou stačit pro všechny, obzvláště při stále stoupajícím celosvětovém počtu obyvatel. Co budou dělat – kromě vzdělávání se – ti ostatní?

K vymizení manuální práce dojde až časem, tipuji za 200 let. Pak bude manuální práce čistě jen koníček. Stejně jako je dnes jízda na koni. Dříve to byla nutnost, jediný dopravní prostředek například na cestu do práce. Podobně to bude s manuální prací. Bude to rarita, zpestření. Práce budoucnosti bude podle mě psychologicko-intelektodusevnoumělecky zaměřená.

* V eseji píšete, že to budou profese zabývající se naplněním našeho volného času: filmaři, designéři PC her atd. Stejně mi pořád vrtá hlavou, co budou dělat ti, pro něž práce nebude? Tohle přece nejsou profese pro každého.

Nejspíš vznikne, čemu izraelský historik Yuval Noah Harari říká „useless class“, třída „nepotřebných“. I když těžko říct, zatím se digitalizace neprojevuje ve velkém nárůstu nezaměstnanosti nikde. Země technologicky nejpokročilejší nemají vysokou nezaměstnanost. Digitalizace pro nás zároveň novou práci vytváří. Ale je to jiný typ práce, jemnější. Dřívější ekonomika dělala

maskulinní HDP, stála na oceli, železu, výrobcích, na které si člověk mohl sáhnout. Ekonomika se ale dlouhodobě stěhuje do terciárních a kvartálních sektorů, které nejsou hmatatelné, jako jsou služby, vzdělávání. Může ji vykonávat žena jako muž. Ale zpátky k vaší otázce: i kdyby vznikla třída „nepotřebných“, tak já říkám, ať se celoživotně vzdělává. Myslím, že jinak to nicnedělání pro ně bude k nevydržení.

* Říkáte, že dříve jste byl pracovně rozlitaný po celém světě a bál se být přikovaný na jednom místě. To se vám teď kvůli pandemii stalo. Jak to prožíváte?

Jsem pořád doma a už asi ani nechci, aby se to vrátilo zpět. Naprosto mi to takto vyhovuje. Pracuju z domova, jsem celé dny se svým synem, nemusím cestovat. Nikdy v dějinách neměli otcové tolik času na trávení se svými dětmi jako teď my. Až skončíme náš rozhovor, budu se moci lechtat se synem, než mě přeroste. Proto se snažím v karanténě vidět dar, požehnání v prokletí. Nikdy nic nechodí v čistě podobě, všechno zlé s sebou nese i něco dobrého a naopak. Jsem zkrátka nenapravitelný optimista.

Tomáš Sedláček

Rodák z Roudnice nad Labem, vystudoval teoretickou ekonomii na **FSV UK**. Ve věku 24 let se stal ekonomickým poradcem prezidenta Václava Havla. Byl stipendistou na Yale University a členem Světového ekonomického fóra. Je dlouholetým členem Národní ekonomické rady vlády (NERV). V současné době působí jako hlavní makroekonomický stratég ČSOB a přednáší na Metropolitní univerzitě Praha. Pravidelně přispívá do médií (soubor jeho novinových sloupků vyšel ve dvou svazcích Druhá derivace touhy I a II), publikuje knihy a přednáší po celém světě (nyní online). Jeho první kniha Ekonomie dobra a zla obdržela prestižní německou cenu za ekonomickou knihu roku a byla přeložena do 23 jazyků. Potřebujeme celopla netární zd rav otně-sociální systém Vznikne třída „nepotřebných“, al e i nové ma nuální práce

Foto autor: FOTO Daniel Hromada

Zemřel teoretik fotografie Filip Láb

TISK, Datum: 02.06.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 6, Autor: čtk, Vydáno: 31 424, Prodáno: 24 068, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 00:54, Čtenost: 152 666, Rubrika: Kultura, AVE: 13 024,72 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

PRAHA Ve věku 45 let v pondělí náhle zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. Na svém webu to uvedla **Fakulta sociálních věd UK**, kde působil. Filip Láb se specializoval na teorii a praxi klasické a digitální fotografie, fotožurnalismus, vizuální komunikaci, přechod od tradičního obrazu k digitálnímu a nové funkce obrazových materiálů v digitálním prostředí. Externě spolupracoval s New York University v Praze, pracoval jako fotograf na volné noze, psal pro kulturní časopisy a servery. Je spoluautorem monografií Fotografie po fotografii (2009) a Soumrak fotožurnalismu? (2009) a publikoval další texty z teorie fotografie.

Filip Láb přednášel na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**.

Komunisté na koni, vláda v nejistotě

TISK, Datum: 02.06.2021, Zdroj: Madá fronta DNES, Strana: 2, Autor: Eva Pospíšilová Jiří Vachtl, Vydáno: 101 519, Prodáno: 87 586, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 03:00, Čtenost: 454 857, Rubrika: Z domova, AVE: 404 781,56 Kč, Země: Česko, GRP: 5,05

KSČM před zítřejším jednáním napíná, zda premiéra podpoří

Už zítra čeká Sněmovna na návrh opozičních koalic Spolu (ODS, TOP 09 a KDU-ČSL) a Pirátů a STAN hlasování o vyslovení nedůvěry vládě premiéra Andreje Babiše (ANO).

Navzdory tomu, že členská základna KSČM měla čas do pondělí, aby vyjádřila názor, jak má jejich patnáct poslanců hlasovat, výsledek není stále znám. A s největší pravděpodobností nebude do zítřejšího rána, kdy se k tomu ještě sejde komunistický poslanecký klub.

„Budu hlasovat dle doporučení našich politických orgánů. V této čistě politické otázce musí jít osobní preference stranou,“ uvedl na dotaz MF DNES místopředseda poslaneckého klubu KSČM Leo Luzar. A ostatní reagovali obdobně.

Podle předsedy KSČM Vojtěcha Filipa ve straně oscilují názory od vyslovení nedůvěry vládě po opuštění jednacího sálu. Žádný z nich ale podle informací MF DNES není dominantní. Filip se navíc už minulý týden pro MF DNES nechal slyšet, že komunističtí poslanci by se měli oddělit jak od vlády, tak od ostatní opozice.

Účast, nebo neúčast?

Jako nejpravděpodobnější varianta by se tak nabízela buď neúčast poslanců KSČM při hlasování v jednací sále, nebo zdržení se hlasování. Oběma variantami by přitom komunisté umožnili dovládnutí Babišovy vlády s důvěrou až do podzimních voleb. K vyslovení nedůvěry je totiž zapotřebí 101 hlasů, a ty by v takovém případě opozice neměla. V současné chvíli nicméně komunisté vylučují jen možnost aktivní podpory vlády. Vyloučeno tak není, že nakonec se přes slova předsedy neoddelí od pravicové opozice a budou hlasovat s ní. A vládě tak společnými silami vyjádří nedůvěru. MF DNES přináší možné scénáře toho, co by se v takovém případě mohlo dít.

Babiš se sbalí a půjde

Pokud opozice i s hlasy komunistů vysloví vládě nedůvěru, nabízí se možnost, že Andrej Babiš a jeho kabinet skončí. Jde však o nejméně pravděpodobnou variantu, protože prezident Miloš Zeman opakovaně říká, že nechá vládu do voleb dovládnout i v demisi. A tomu, že to myslí vážně, nasvědčují historiky návštěvníků Hradu z poslední doby, kterým se Zeman rád chlubí, jak „vyškolil“ předsedu Pirátů Ivana Bartoše. Právě ten by totiž v tuto chvíli mohl být za opoziční prvním na pásce při možném sestavování nového kabinetu. „A sto jedničku ve Sněmovně už máte?“ ptal se prý Zeman Bartoše s vědomím, že koalice Pirátů a STAN a Spolu dají ve dvousetčlenné dolní komoře dohromady maximálně 68 poslanců.

Do voleb s ČSSD, nebo bez

Jako naopak nejpravděpodobnější varianta pro vládu v demisi se jeví ta, při které Zeman nechá premiéra Babiše dovládnout až do voleb.

V takovém případě by nejspíš jeho kabinet podle lidí z ANO opustili ministři za ČSSD. Tuto variantu nepřímě připustil v rozhovoru pro MF DNES i premiér Babiš, když uvedl: „Pro mě nejlepší období premiérování bylo od 13. prosince 2017 až do června 2018, kdy jsme zažili 208 dní jednobarevné vlády ANO.“ Statutární místopředseda ČSSD Roman Onderka však věří, že jejich ministři by ani v takovém případě ve vládě neskončili. „S ohledem na vyjádření prezidenta jsem přesvědčen, že tato vláda dovládne do konce volebního období,“ řekl MF DNES.

Do voleb bez Babiše

Jako o možné třetí variantě pro vládu v demisi se pak mluví o zachování současného kabinetu. Jen s tím rozdílem, že Babiše by v pozici premiéra vystřídal vicepremiér Karel Havlíček (za ANO). Šéf hnutí ANO by se totiž v takovém případě mohl na čtyři měsíce rozjet po republice a naplno dělat předvolební kampaň.

Politologové se neshodnou

Politologové, které redakce MF DNES oslovila, se na výsledku zítřejšího hlasování neshodnou. „Komunisté na začátku roku zjistili, že jim podpora vlády politické body příliš nepřináší. Tak svůj postoj přehodnotili a i podle průzkumů se ukázalo, že jsou na tom nyní trochu lépe. Mohou si to tedy vyhodnotit tak, že budou hledět pouze na volební výsledek a vládu shodí,“ tvrdí politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Naopak podle Jana Kubáčka poslanci KSČM nakonec vládu zachrání odchodem ze sálu. „Bylo by pro ně sebevražedné, kdyby se přidali k Pirátům a ODS. Varianta odejít a aktivně pro pád vlády nehlasovat je pro ně nejschůdnější,“ míní.

Oba se nicméně shodují, že poslance zítra čeká dlouhý den. U mikrofonu bude chtít svůj názor vyjádřit každý. „Sázet bych na to, že se bude hlasovat hodně pozdě, možná až v nočních hodinách,“ myslí si Kubáček. Jeho odhad potvrzuje i místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal (Piráti). „Začínáme hned ráno a doufám, že budeme hotovi před půlnocí. Záleží, jak se poslanci rozmluví,“ uvedl.

Každý hlasuje za sebe. Pokud má opozice pocit, že je to teď dobře, tak ať nám nedůvěru vysloví.

Poslanci ČSSD budou hlasovat proti nedůvěře vládě. Roman Onderka poslanec a statutární místopředseda ČSSD

I přes některé výhrady ke konkrétním ministrům by nebylo zodpovědné hlasovat pro nedůvěru celé vládě. Antonín Staněk poslanec ČSSD

Řekneme si svoje k mrtvým, zavražděným touto vládou, a potom se této domluvené šaškárny nebudeme hlasováním účastnit. Lubomír Volný nezařazený poslanec

Myslíte, že ta schůze je smysluplná? Volby čiši ze všech kroků v Poslanecké sněmovně. Jiří Běhounek poslanec ČSSD

Aktivně podporu vládě nevyjádřím. Rozhoduji se mezi opuštěním sálu a vyjádřením přímé nepodpory. Jiří Valenta poslanec KSČM

Požadujeme rekonstrukci vlády. Chceme kabinet odborníků, který by stabilizoval situaci. Tomio Okamura šéf SPD a místopředseda Sněmovny

Nechceme destabilizovat zemi ani předčasné volby. Vládu Andreje Babiše ale podržet nemůžeme. Tereza Hyťhová poslankyně Trikolóry

Jasně stanovisko bude až ve čtvrtek ráno. Určitě však nebude aktivní podpora vlády. Hana Aulická Jírovcová poslankyně KSČM

Foto autor: Foto: Jakub Stadler, MAFRA

Foto popis: Andrej Babiš premiér

Irena Reifová: Reality TV je kulturním projevem neoliberalismu [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.06.2021, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Jan Bělíček, Pavel Šplíchal, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 06:38, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, AVE: 5 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Na začátku nového tisíciletí se po celém světě začal šířit nový fenomén televizní zábavy – reality TV. Pořady jako Survivor, Big Brother, ale také čeští Vyvolení najednou zaplnily mediální prostor a vnesly do něj zcela novou dynamiku. V Česku a na Slovensku jsou dodnes populární pořady jako Farmář hledá ženu, Mamo, ožeň ma, Prostřeno nebo Výměna manželek. Především na Výměnu manželek se zaměřoval dnes už slavný výzkum socioložky médií Ireny Reifové z Katedry mediálních studií na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. V novém Kolapsu jsme se jí ptali, na co při analýze české reality TV přišla a jestli se její poznatky dají aplikovat na obecnější tendence v české společnosti. Mluvili jsme také o zostuzování chudých a o tom, jak do reality show „prokapává“ ideologie neoliberalismu.

Kamil Fila v článku z roku 2012 do Respektu napsal, že v českém a slovenském prostředí formát reality TV trochu ztvrdnul a jeho hlavním tématem se stalo ponižování účastníků z řad chudších vrstev. Máte stejný dojem?

To bylo tehdy od Kamila Fily nesmírně poučené, protože to je hlavní teze, o níž se opírá většina odborné literatury a výzkumu zabývajícího se „reality television“. Nelze však říci, že je to česká specialita. Až na drobné výjimky je to celosvětový přístup. Od Spojených států až po Skandinávii najdete tento přístup k zobrazování lidí, kteří jsou ve špatné socioekonomické situaci. Odborná literatura to nechápe jako náhodu, nebo naopak jako nějakou cílenou rafinovanost. Mluví se o tom, že reality television je kulturní extenze neoliberalismu. Reality TV do sebe nasává klima ekonomického modelu, který se v západním světě etabloval od sedmdesátých let v ekonomických představách Margaret Thatcherové nebo v takzvané reaganomics ve Spojených státech. Je to myšlení založené na ideji, že stát nedokáže koordinovat ekonomické jednání lidí a že by koordinaci ekonomických vztahů měl mediovat především trh. S tímto základním rámcem jsou pak spojeny pojmy jako individualismus, privatizace, deregulace.

Jak tohle všechno protéká do reality television?

Ano, tam to prokapává...

Konečně to prokapávání někde funguje?

Ano, tam to funguje výborně... Úplně jinde, než kde by k prokapávání mělo údajně docházet, ale je to tak. Najdeme zde étos seberozvoje, osobního růstu, kultivace vlastního já. Vidíme tu ideály jako „vzít osud do vlastních rukou“, „nehledat pomoc u někoho jiného“, „dostat se na trajektorii vzestupu“, „být úspěšný, sám sebe kontrolující jedinec“. Najít si novou práci, zhubnout, stát se novým člověkem. Reality TV částečně určuje, co to znamená být správný člověk, určuje ideální subjektivitu, určuje, co to znamená žít normální, hodnotný a zodpovědný život.

<https://soundcloud.com/advojka2013/kolaps-39-irena-reifova-reality-tv-je-kulturnim-projevem-neoliberalismu>

Všechny díly podcastu Kolaps si můžete poslechnout nejen na webu Alarmu, ale také na Spotify, Apple Podcasts, PlayerFM nebo pomocí RSS feedu našeho účtu na Soundcloudu. Alarm je finančně závislý na podpoře čtenářů. Pokud se vám líbí naše podcasty nebo rádi čtete Alarm a chtěli byste ho finančně podpořit, můžete tak učinit v dlouhodobé crowdfundingové kampani.

Pokud se budeme tvářit, že lze očistit racionalitu od emocí, tak se nikam nedostaneme, říká socioložka Anna Durnová [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.06.2021, Zdroj: ČRo - wave.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 12:28, RU / měsíc: 412 129, RU / den: 31 043, Rubrika: Společnost, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,34

Jaký je v současné chvíli stav emocí ve veřejném prostoru? Na to hledá odpovědi socioložka a politoložka Anna Durnová z vídeňského Institute for Advanced Studies a **Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity**.

Anna se ve svých výzkumech zabývá rolí emocí ve společnosti a v minulosti vydala např. monografii Politics of Intimacy (což se dá přeložit jako Politika intimity) a zároveň zkoumala politiku umírání nebo komplexní motivace žen, které se rozhodly pro domácí porod.

Anna Durnová se rolí emocí ve veřejném prostoru zabývá od roku 2004. Po kolektivním prožitku celosvětové pandemie začínají podle ní tyto výzkumy nabývat na významu. „Bylo zajímavé, že během covidu se uvědomění si lidského utrpení dostalo ven. Do komunikace, která je jinak profesní, veřejná, nějakým způsobem jasně ohraničená,“ říká socioložka.

Pandemie viru Covid-19 podle Durnové potřebu diskuze o veřejně sdílených emocích ve společnosti jen prohloubila. „Málo se mluvilo o tom, že ČR si na začátku roku 2021 prošla docela specifickým a silným kulturním traumatem,“ vysvětluje v rozhovoru Durnová. V české společnosti podle ní nejsme zvyklí a ochotní sdílet veřejně emoce, ať už jde o ty pozitivní, nebo negativní.

Durnová zkoumá například i hněv a to, jak je tahle emoce vnímaná úplně opačným prizmatem, podle toho, kdo ji na veřejnosti projevuje. „Spravedlivý hněv je navíc, banálně řečeno, mnohem jednodušší u bílých mužů, kteří mají určitou pozici. Etablovaný muž, nejlépe v nějaké politické pozici, když praští do stolu a zařve, že takhle to bude, tak má hlas, umí se prosadit. Je to muž činu. Když to udělá žena, tak je to radikální aktivistka nebo feministka. Pokud to udělá někdo barevné pleti, tak je to rozzuřený člověk, který neumí udržet svoje emoce na uzdě,“ upozorňuje.

Kde Anna Durnová zažila nejsrdečnější setkání se studenty? A proč je pro společnost tak důležité investovat do emočního zdraví svých obyvatel? Poslechněte si celý rozhovor.

Izraelci se dnes dozví jméno nové hlavy státu

RÁDIO, Datum: 02.06.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 14:12, Poslechovost pořadu: 181 266, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy a rozhovory a komentáře, AVE: 204 048,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,01

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Izraelci se dnes dozví jméno nové hlavy státu. Kneset, tedy tamní parlament rozhodne, zda se prezidentkou stane Miriam Perecová, nebo novým prezidentem bude Jicchaka Herzoga, ačkoliv jde o funkci spíše formální a reprezentativní, tak prezident v Izraeli má zásadní pravomoc, když pověřuje politiky pokusem o sestavení koalice, což je teď v zemi nejdůležitější téma. Do dnešní třetí hodiny totiž musí Ja'ir Lapid šéf strany Ješ Atid oznámit dohodu na koaliční vládě. Pokud nedosáhne dohody na vládní koalici, bude pak mít parlament 21 dní na výběr premiéra, když se na nich neshodne budou se v Izraeli konat další volby už páté za 2,5 roku. Já zvu do vysílání Irenu Kalhousovou ředitelku Hertlova centra izraelských studií Univerzity Karlovy, dobrý den.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak odlišné pojetí funkce nabízí Miriam Perecová a Jicchak Herzog?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Tak já musím jenom drobně aktualizovat Jicchaka Herzog už byl zvolen prezidentem v těch předchozích minutách, a to velkou většinou, ale vlastně ta otázka je moc dobrá, protože mnoho Izraelců by si přálo, aby vlastně oba 2 ty kandidáti splynuly v jednoho, protože oni oba reprezentují takovéto typické pro Izrael z obou stran. Na jedné straně Jicchaka Herzog je prostě velmi vzdělaný právník z takové, dalo by se říct, až jakoby šlechtické, v uvozovkách izraelské rodiny. Jeho tatínek byl vysoký voják, úspěšný právník a potom šestý prezident Izraele. Jeho dědeček byl nejvyšší aškenázský rabin v Palestině a v Izraeli, zatímco Miriam Perecová se narodila v Maroku v Casablance. Vyrůstala ve velmi chudých poměrech, když se rodina přestěhovala do Izraele a vlastně její hlavní kredit nebo taková morální síla je to, že její vlastní zahynuli ve válkách, které Izrael vedou v Libanonu a v Gaze. Ona vystupuje taková velká jakoby velká usmířitelka mezi těmi různými skupinami v rámci izraelské společnosti. Takže oba jsou velmi odlišní. A nakonec tedy členové Knesetu dali přednost zkušenosti a jaksi diplomatickému profesionálovi by se dalo říct.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Já vám moc děkuji za tu aktualizaci. Teď tedy k tomu sestavování vlády. Podle médií se Ja'ir Lapid dohodl už před několika dny na rotačním principu na postu premiéra s Naftali Bennettem, který stojí v čele pravicové strany Jamina. Proč tedy zatím tu dohodu oficiálně nepotvrdily? Znamená to že není jistá nebo se třeba čeká, jak dopadne právě, nebo jak dopadne ta dnešní prezidentská volba?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Já si myslím, že touto úplně nesouvisí, že prostě je to koalice, která bude velmi ideologicky rozdílná a prostě ty různé sporné body bylo třeba vyřešit, ale vlastně ty zprávy, které máme jsou takové, že opravdu snaha je dohodnout, že prostě ty strany nechtějí k pátým volbám, nechtějí vlastně dát Benjaminu Netanjahuovi další šanci, aby prostě, případně dal dohromady koalici pod jeho vedením, ale ty rozdíly jsou veliké a vlastně jedním z těch hlavních sporů, které se musí vyřešit vlastně, do jaké míry tato koalice bude moci třeba rozhodovat v tak zásadních otázkách, jako je jmenování soudců, což je něco, co si ta angažovaná pravice přeje, protože bych chtěla, aby prostě soudy byly více pod kontrolu, pod politickou kontrolu, zatímco ten středový levicový tábor si to nepřeje. Tak to si myslím, že je ten hlavní problém. A také pozice Arabské strany, která bude tuto koalici podporovat pravděpodobně dokonce přímo zevnitř.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dlouholetý premiér Benjamin Netanjahu se pokoušel u současného prezidenta Reuvena Rivlina tu vznikající koalici napadnout kvůli tomu, že Bennett nemůže být premiérem, protože nebyl pověřen sestavením vlády, ale neuspěl. Může ještě Netanjahu něco udělat, aby zabránil vzniku té koalice a vlády?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Já si myslím, že on už opravdu se pokusil o všechno. Vyhržoval různým členům právě těch pravicových stran, aby se nepřipojovali k té, jak on, říká levicové koalici, říká to, že prostě vlastně to bude...Mluví už takovým jako až bych řekla fatalisticky způsobem, že prostě to ohrozí bezpečnost státu Izrael, a tak dále. Ale myslím si, že prostě ty možné kroky, které mohl učinit už učinil a že prostě teď už to opravdu mají v rukách ti vyjednávači a že ta koalice je blízko a spíše teď je obava, že to rozdělení izraelské společnosti na ty, kteří se chtějí Benjaminu Netanjahu v pozici premiéra ti, kteří nechtějí tak hluboké, že vlastně mnozí představitelé těch pravicových stran, kteří se připojí pravděpodobně k té středové koalici tak museli dostat ochranku, protože jim je vyhrožováno. Takže spíše jde o to, aby v Izraeli jaksi nedošlo k nějakým nepokojům jako jsme například viděli ve Spojených státech amerických při volbě nového prezidenta.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Děkuji za rozhovor. Tolik Irena Kalhousová ředitelka Herzlova centra izraelských studií Univerzity Karlovy. Na slyšenou.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Děkuju za pozvání, na slyšenou.

Vrtěti psem po rusku URL Automatický překlad

WEB, Datum: 02.06.2021, Zdroj: nfnz.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.06.2021 15:23, RU / den: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Česká republika nepatří k zemím, kterým by ruské sdělovací prostředky často věnovaly pozornost. Ponecháme-li stranou výsledky sportovních utkání, tak je Česko v ruských médiích nejčastěji zmiňováno v souvislosti s možností cestovat, studovat u

nemohli nechat ujít. Senátor Alexej Puškov (bývalý předseda zahraničního výboru dolní komory ruského parlamentu) označil dění v ČR za „mizernou estrádu“. RG (<https://rg.ru/2021/05/18/pushkov-nazval-durnym-vodevilem-novuiu-versiiu-vzryvov-v-vrbetice.html>) citovala jeho slova: „Nyní se po nás žádá, abychom věřili, že se majitel skladů setkal s ruskými agenty, aby mu podle všeho pomohli vyhodit je do vzduchu“. Senátor zdůraznil, že to všechno „připomíná mizernou estrádu“, která v politice nemá co dělat. Ve stejném textu byla citována i slova ministra zahraničních věcí Lavrova, jenž dění v ČR označil za ostudné: „Vidíte, s jakou ostudou se nyní v České republice odkrývá příběh výbuchů, ke kterým došlo před sedmi lety, a nikdo zatím nedokázal vysvětlit, co vyšetřovací orgány celé ty roky dělaly, pouze přibývají zmatená svědectví, stále se objevují další a další verze.“.

Ústa Putinova

V neděli 23. května byla reportáž o dění v ČR okolo Vrbětic věnována pozornost v pořadu Novinky týdne (????? ??????), který je vysílán na kanálu Rossija 1. Jedná se o dlouhý pořad (standardní stopáž 120 minut, ale bývá i delší), který je prezentován jako politicko-analytický rozbor důležitých událostí uplynulého týdne, ale ve skutečnosti se jedná o propagandisticko-manipulativní show, kterou osobně prezentuje generální ředitel mediálního koncernu Rusko dnes (?????? ??????) Dmitrij Kiseljov. Pravděpodobně se jedná o nejvýznamnějšího Putinova člověka v ruských médiích, jemuž je, v narážce na postavu z Pána prstenů známou jako Ústa Sauronova přezdíváno „Ústa Putinova“.

Vrbětické kauze a jejím dopadům na vztahy mezi Ruskem a Českem/Západem bylo věnováno 8 minut a ČR byla ruským divákům byla představena jako země, která byla přemožena idiotstvím (https://smotrim.ru/article/2565718?utm_source=share): „Při pátrání po osobách odpovědných za výbuch skladů zbraní v České republice chybí jen Hašek a jeho Švejka. Idiocie je ohromující.“.

Ruskému divákovi bylo nejprve předloženo shrnutí celé kauzy, pochopitelně pouze pohledem Moskvy: „Šéf ruského ministerstva zahraničí Sergej Lavrov na otázku novinářů komentoval příběh výbuchů v českých skladech zbraní ve Vrběticích, ke kterým došlo před sedmi lety, žertovným tónem. Poté, co Češi sedm let, jak se říká mlátili prázdnou slámu, jim podle mého názoru Britové a možná Američané předložili dobře známou verzi: „Boširova a Petrova“. A výsledek se hned dostavil: Může za to Rusko! Za trest Praha okamžitě vypověděla osmnáct našich diplomatů a my na oplátku dvacet Čechů. Česká republika byla navíc zařazena do seznamu nepřátelských států. Poté šéf evropské diplomacie řekl, že další eskalace s Ruskem není nutná. Že už se, jak se říká, natropili dosti hloupostí... A teď Sergej Lavrov, z nadhledu všech svých zkušeností, nenápadně, ale přesto ironicky sděluje: „Vidíte, jak ostudně v České republice nyní odkrývají příběh výbuchů, ke kterým došlo před sedmi lety. Nikdo dosud nedokázal vysvětlit, co vyšetřující orgány dělaly celé ty roky. Předkládaná svědectví jsou zmatená a pořád přicházejí s novými verzemi. Nejprve si přece musíte takové věci řešit doma, a ne, že vyhostíte diplomaty a obviníte je, když vyšetřování ještě nebylo dokončeno. Soudě podle toho, co zatím předvádějí, je nepravděpodobné, že se dočkáme nějakého konkrétního výsledku,“ uvedl šéf ruského ministerstva zahraničí.

Aby zdůraznil chaos a absenci jakékoli logiky, která na české straně panuje – s jedinou výjimkou, již je prezident Zeman, který zmínkou o možném úmyslu výbuchem v muničních skladech zakrýt manko, míří přímo „na kořeny problému“, citoval Kiseljov často z Haškova Švejka: „Jako jednou v Nuslích, právě u mostu přes Botič, přišel ke mně v noci jeden pán, když jsem se vracel od Banzetů, a praštil mě bejkovcem přes hlavu, a když jsem ležel na zemi, posvítil si na mne a povídá: ‚Tohle je mejlka, to není von: A dopálil se tak na to, že se zmejlil, že mě přetáhnul ještě jednou přes záda. To už je tak v přirozenosti lidský, že se člověk mejlí až do své smrti.“.

„Člověk má dojem, že české úřady nejen nejsou schopny vést objektivní vyšetřování, ale také nejsou schopny logicky a souvisle vysvětlit nepořádky, k nimž v jejich vlastní zemi dochází. V celém tomto příběhu je zřejmá pouze jedna skutečnost: v panujícím zmatku v Praze nenašli nic lepšího, než se pokusit přesunout veškerou vinu na notoricky známého „vnějšího nepřítele“ v podobě Ruska,“ uvedla oficiální zástupkyně ruského ministerstva zahraničí Maria Zacharovová.

Jak řekl statečný voják Švejka, „hlavní věcí je jasně se vyjádřit.“ Což je přesně to, čeho Praha není schopna. Řečeno s Haškem, byla přemožena idiotstvím.

Michael Romancov je politický geograf, pedagog, vyučuje na [Fakultě sociálních věd UK](#).

Soudružka cenzura a Svobodná Evropa

TISK, Datum: 03.06.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 00:28, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 339 167,35 Kč, Země: Česko

Proč jsme slovu cenzura vzali jeho původní význam a nechali mu jen ten totalitní?

Mnoho pojmů si nese svoji historickou zátěž, pro kterou je dnes v původním významu už nepoužíváme – třeba soudruh. Za první republiky bylo běžné, že prezident měl nad nějakou akcí protektorát, dnešní záštitu. Jsou ale pojmy, které právě pro jejich historickou konotaci naopak záměrně používáme – typicky cenzura.

Cenzura je institucionální zásah do svobody projevu, či úžeji tisku. Projevuje se v dějinách od objevení knihtisku a často šlo o opatření sice bránící vyjadřování opozičních či „nesprávných“ myšlenek, ale nelze ji chápat jen v jejím totalitárním pojetí.

Jakmile dnes toto začnete říkat, jste za suchara nebo rovnou za revizionistu.

Při čtení konspiračních webů, diskusí na sociálních sítích, ale i v parlamentu se jen těžko ubráníte dojmu, že cenzura řadí všude kolem nás. Zaměňujeme ji za běžnou editaci, kdy někomu upravíte nebo odmítnete text pro věcné chyby, nesmysly nebo vydávání vlastního názoru za informaci apod. Zaměňujeme ji za právo nevydat text jdoucí proti přesvědčení nebo politice vydavatele. Zaměňujeme ji za regulaci hloupých a lživých projevů nesnášenlivostí nebo bludů. Ne, cenzura není ani každá regulace. Ta je v moderních společnostech běžná, a i demokracie se musí účinně bránit lžím, polopravdám, stejně jako jedině svatě pravdě. Regulace svobody projevu je na místě všude, kde svoboda projevu jednoho brání svobodám jiným, například svobodě vyznání, politického přesvědčení, projevování sexuální orientace atd. Nevydat xenofobní, rasistický nebo homofobní text nemusí být hned cenzura, může jít jen o logickou obranu svobod jiných.

Připomínali jsme si na počátku května 70 let od zahájení československého vysílání Rádia Svobodná Evropa (RFE). Právě ji často vnímáme jako ostrov svobodných informací v moři komunistické cenzury. Ve skutečnosti to ale od počátku byla psychologická operace studené války, kdy si její autoři v americké administrativě uvědomili, že porazit východní blok nepůjde čistě vojensky, ale hospodářsky a na poli idejí.

RFE od počátku patřila do tohoto konceptu.

Dlouhodobě nabourávala cenzurou sešněrovaný svět informací za železnou oponou. Nešla na to jen politickými komentáři, jak by se dnes mohlo zdát, ale hlavně pravdivým zpravodajstvím, věcností, profesionálně odvedenou žurnalistikou a také pořady pro mladé se západní hudbou, duchovními obsahy. Naslouchala svým posluchačům, vysílala pro jejich děti, mluvila k váhajícím řadovým komunistům. Nechovala se k posluchačům jako k nepříteli, ale snažila se je skutečnému nepříteli – komunistické věrchušce – ideově vyfouknout.

Stačí otevřít knihu historika Prokopa Tomka o Svobodné Evropě a můžeme i po letech obdivovat šíři a nápaditost původní programové koncepce československého vysílání RFE. Sepsal ji tehdejší programový ředitel rádia Pavel Tigrid, a i v jeho pozdější koncepci gradualismu, na které postavil revue Svědectví, je kus této vize.

Naslouchat těm na druhé straně, chápat je, sice kritizovat, ale vést dialog, nezakopávat se mezi svými a nedělat z protivníka bubáka.

Někde tady je nejen hlavní odkaz Rádia Svobodná Evropa, ale možná i klíč k tomu, jak se z dějin poučit, a nejen jimi harašit. Poučit se v tom, že s těmi, se kterými nesouhlasím, má cenu se bavit. Aspoň cenu pokusu. Jinak se taky můžeme jednoho dne probudit do světa, kde nebudeme chápat už vůbec nikoho a Svobodná Evropa bude zase vysílat česky.

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D.

Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Foto autor: Foto: Archiv respondentů

Foto popis: Fotografie z bombového útoku na RFE z roku 1981

Foto popis: Budova Rádia Svobodná Evropa v Mnichově

Foto popis: Pavel Tigrid sepsal na počátku RFE ambiciózní programový plán

ČESKÝ HISTORICKÝ ATLAS

Pokud vás zajímá česká historie a máte rádi mapy, jistě zajásáte nad on-line katalogem českých dějin. Historici a kartografové v rámci společného projektu vytvořili a veřejnosti zdarma zpřístupnili webový portál plný zajímavostí (cha.fsv.cvut.cz), z nichž některé jsou kartograficky zpracovány vůbec poprvé. Hlavní husitské bitvy, místní srovnání výsledků parlamentních voleb, zmapované zajatecké tábory za první světové války, rozmístění rozhleden nebo český tramping – to je jen pár příkladů, jaká témata portál přináší. Pro ty, kteří elektronické verzi úplně neholdují, jsou připraveny knihy Český historický atlas a Akademický atlas českých dějin.

VÝLETY ZA NEVŠEDNÍ ARCHITEKTUROU

Teprve patnáctiletý nadšenec Ondřej Filgas stojí za vznikem inspirativního webu Rare Places neboli Vzácná místa. Když firma jeho strýce před pár lety vyráběla pozorovatelnu Durch, začal se více zajímat o architekturu. Zaměřil se na tu originální, zasazenou do přírody, ke které se můžete vydat na výlet. Z osmdesáti tipů nevšedních staveb, mezi kterými nechybí rozhledny, útulny, ale třeba i lávky, kapličky nebo veřejné toalety, sám přibližně polovinu navštívil. Díky krásným fotografiím a přehledné mapě dává pak prostřednictvím webových stránek možnost všem naplánovat si také výlet na „vzácná místa“.

NAŠE KRAJINA V KAŽDÉM DOUŠKU

Dovedete si představit, jak chutná gin inspirovaný českou krajinou? Není nic jednoduššího než ho vyzkoušet. „Žádné náhrady, žádné líbivé citrusy, pouze bohémská krása z našich luhů a hájů, léto uprostřed české louky, vůně meduňky, pampelišky či chuť brusinek, ostružin a dalších pečlivě vybraných bylinek a lesních plodů,“ přibližuje kořenář a palíč Martin Žufánek ingredience nového Bohemian Ginu, jehož je tvůrcem.

Trochu rave, trochu Barthes. Teoretik fotografie Filip Láb bral nadšení studentů vážně [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: a2lam.cz, Autor: Miloš Hroch, Ondřej Trhoň, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 06:26, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, AVE: 5 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

„Pro mě je nejdůležitější vidět zájem a ten zájem může být o cokoliv,“ říkával Filip Láb studentům žurnalistiky při hodinách fotografie. Snažil se zájem u lidí v učebně probudit, pomáhal nám ho objevit a pojmenovat. Věnoval všechny svoje síly tomu, aby na škole vytvořil bezpečný a otevřený prostor, kde je možné probuzený zájem rozvíjet – něco takového přitom ve vysokoškolském prostředí plném termínů, zápočtů a pravidel není samozřejmost.

Bylo jedno, co vás bavilo: ať to bylo chození na techno party, kyberpunk a body hacking, pečení chleba nebo antifašistické demonstrace. On sám v roce 2001 dokumentoval v ulicích Prahy protesty proti zasedání Mezinárodního měnového fondu a v rámci úkolů nás často posílal fotit do ulic. Při seznamování prosil studentky a studenty, aby mu naposílali svou oblíbenou hudbu a playlisty. Věděl, že nejrychlejší porozumění vede právě skrze hudbu. Ještě nedávno se radoval, že naši studenti poslouchají „divný metal“. On sám kdysi psával do časopisu Živel o těch nejdivnějších deskách a hrával v hardcorové kapele Class Enemy.

Vedoucí katedry žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd**, teoretik fotografie, fotoreportér a stálý člen poroty Czech Press Photo zemřel náhle ve věku pouhých pětácti let.

Věřil, že všechno začíná entuziasmem, oddaností a absolutním zápletem pro věc, který mu nikdy nedocházel a měl ho na rozdávání. Svou energii přitahoval podobně „zapálené“, „nemocné“, „osvícené“ nebo jednoduše kreativní lidi. Kolem Filipa Lába se v ročnících formovaly spiklenecké party, které – přestože pocházejí z rozdílných generací – mluví společnou řečí. „Jsou okamžiky, kdy má člověk pocit, že je vše jak má být a dává to smysl,“ napsal ještě před pár dny v jednom emailu. Stejně jako to dělala na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky jeho matka Alena Lábová, uměl i Filip Láb spojovat a propojovat.

Vedoucí katedry žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd**, teoretik fotografie, fotoreportér a stálý člen poroty Czech Press Photo zemřel náhle ve věku pouhých pětácti let. Jako teoretik patřil k předním představitelům vizuálních studií. Mnoha studentům ukázal, jak mohou být obrazy silné – ať už skrze své přednášky nebo své knihy a články. V úterý 1. června se s ním před budovu Hollaru přišly rozloučit stovky studentů, které nasměroval a formoval. Vchod do budovy obsypaly hromady růží a zapálených svíček. Ten večer nedávalo smysl vůbec nic.

Mezi digitálem a analogem

Oba jsme sice nastupovali na žurnalistiku s úctou k investigativním reportérům a s Respektem v batohu, brzy jsme ale po Lábových přednáškách listovali fotoknihami a vyhlíželi výstavy Jürgena Tellera nebo Wolfganga Tillmanse. Dnes oba sami učíme a Filipův styl je pro nás tou největší inspirací. Dokázal naslouchat našim potížím a říct nám „Když nevíte co fotit, tak prostě vezměte foťák s sebou všude“. Učil lidsky, ale nikdy nepřekračoval hranice. Na rapový koncert Zebra Katze při výjezdu do Bratislavy s námi šel, ale zůstal v zadní řadě. Byl laskavý, vstřícný, nápomocný, ale nikdy neztrácel autoritu – vydobytou nikoliv jen docentským titulem nebo postavením ve škole, ale znalostmi a zkušeností. Dokázal je zúročit na seminářích, workshopech a setkáních, jež byly přístupné pro všechny. Ve třídě nepanovala ani odtaziťá netečnost akademické hierarchie, ale ani bohémsky nemizely všechny hranice, což může v důsledku vést k plíživému prohloubení mocenských nerovností. Filip Láb balancoval svůj pedagogický přístup dokonale. Uměl v jednu chvíli řešit rychlá auta a vzpomínat na vlastní raverská léta v devadesátkách, aby vám o pět minut později sebejistě vysvětlil Benjaminovu knihu Umělecké dílo ve věku své technické reprodukovatelnosti.

Letos v květnu mu vyšla nová kniha Postdigitální fotografie, kde shrnuje, jak digitální technologie proměnily tradiční fotografické principy. Šlo o celoživotní téma pro člověka, který si během svých studií přecházel mezi žurnalistikou a na FAMU – a mohl sledovat razantní změnu pracovního rytmu při přechodu z analogu do digitálu. „Najednou se začalo mluvit o mytu

akcelerace. Sice se říká, že samotný proces fotografování je rychlejší, ale všechny ty následné kroky zabírají stejný čas jako v klasické éře. Třeba proto, že každý snímek je potřeba opatřit klíčovými slovy, aby se dal archivovat,“ připomněl nedávno v rozhovoru pro Český rozhlas. „Všechny dílčí procesy tak zabírají ve výsledku tolik času, kolik dřív trávili fotografové ve fotokomoře. Dnes je to před obrazovkou počítačů. A vlastně to ve výsledku o moc rychlejší není,“ poznamenal také.

Jako by stál na rozcestí. Miloval klasickou fotografii i analogové snapshoty, dokázal ale vnímat příchod digitalizace a zásadní obrát v našem obrazovém světě. Často mluvil o ztrátě pravdivosti novinářské fotografie a fotografické manipulaci, ale to byl jen jeden z dílů skládačky. V jiné knize, Fotografii po fotografii, s Pavlem Turkem mluví o proměňující se podstatě digitálního obrazu, který se z fyzického otisku na kinofilmu stává jen číselným kódem na paměťové kartě. V éře TikToku, algoritmů určujících náš vkus na Instagramu nebo neuronových sítí pro rozpoznávání tváře nám bude teoretik, jakým byl Filip Láb, chybět. Teorii rozuměl a uměl ji předat způsobem, který oslovil intelektuály i praktiky. V jeho výkladech ožívali Roland Barthes, Vilém Flusser nebo Walter Benjamin jako postavy v románech a my jejich knížky hltali. Dokázal nadchnout a jeho nadšení z četby nebylo nikdy hrané nebo falešné. Ještě nedávno jednomu z nás telefonoval a vyprávěl o tom, jak ho učení neskutečně nabíjí a že při opakovaném čtení Světlé komory nachází i po letech netušené souvislosti. Bylo znát, že bez učení nemůže být. Péče jako samozřejmost

„Ještě větší byla má radost, když jsem tam našel vás dva jako autory... Jako fakt mě to pobavilo a udělalo mi to nějak radost, nevím proč, ale prostě tak,“ napsal nám Filip Láb v jednom impulzivním emailu, když vyšlo po letech mlčení nové číslo Živlu. Radoval se z toho, že časopis, který jeho samotného formoval, pořád přežívá. Měl taky ze srdce radost, že tam píšou jeho studenti a že jím podporovaná společenství drží. Taková kontinuita byla pro něj největším zadostiučněním.

V dnešní době se nadužívá a skloňuje slovo péče všemi možnými způsoby. Mluví se o pečujících komunitách, sebestěci, výuce založené na emocích a empatii. Někdy se ale nelze zbavit pocitu, že lidé ohánějící se péčí koukají skrz vás, když se jim svěřujete. To však nebyl případ Filipa – péče pro něj nebyla módním termínem, teorií nebo prázdným slovem, ale samozřejmostí, kterou ani nemusíte zmiňovat. Byl pro nás nepostradatelnou oporou v křehké době, kdy student bojuje se sebevědomím a vyrovnává se se strachem komunikovat s okolním světem skrze své psaní, focení nebo cokoliv jiného. I mimo konzultační hodiny se dokázal nadchnout pracemi, které nemohly být nijak výjimečně dobré, a nikdy nebral studentské nadšení na lehkou váhu. Jestli byl někdo skutečně pečující, byl to Filip Láb.

Autoři jsou studenti Filipa Lába.

Další rána pro Karlovu univerzitu: Náhle zemřela nadějná vědkyně Kristýna Vysloužilová (†30) [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 07:32, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Dvojitý smutek zasáhl Institut komunikačních studií na **Fakultě sociálních věd univerzity Karlovy**. Poté, co se na jeho stránkách v úterý objevilo oznámení o smrti vedoucího katedry žurnalistiky, oblíbeného pedagoga a fotografa Filipa Lába (†45), přišla další rána. Náhle zemřela vědkyně Kristýna Vysloužilová (†30), která pracovala na katedře marketingové komunikace a PR, oznámil institut na svých webových stránkách o den později.

„Ve čtvrtek 27. května náhle a předčasně zesnula naše kolegyně, vědkyně Mgr. Kristýna Vysloužilová, Ph.D.,“

stojí v oznámení, které na webu Institutu komunikačních studií a žurnalistiky zveřejnili 2. června.

„Kristýna byla absolventkou oborů Marketingová komunikace a public relations a Mediální studia, která absolvovala úspěšně i v doktorském programu.

Měla dar kombinovat teorii s praxí a vést složité, velké projekty. Bude nám nesmírně chybět,“ píše dále institut. Zveřejnil také parte. „A láska zůstala - ta smrti nezná,“ nechala na něj vepsat její rodina. Po mladé vědkyni truchlí dcerka, partner, rodiče i další příbuzní.

Pro katedru je to další rána. Už v úterý totiž oznámili, že náhle zemřel vedoucí katedry žurnalistiky, oblíbený fotograf, pedagog a teoretik Filip Láb. „Ve Filipu Lábovi ztrácí nejen **Fakulta sociálních věd**, ale i Univerzita Karlova jednoho z nejtalentovanějších a nejoddanějších kolegů, jeho rodina a přátelé mimořádného člověka.

Filip měl dar skloubit v sobě gentlemana v tom nejlepší smyslu se svobodomyšlným umělcem, nadaným vidět krásu a zajímavou fotku v situacích, kde se nám ostatním nedostávalo fantazie,“ zavzpomínala na něj děkanka fakulty Alice Němcová Tejkalová.

„Filip Láb pro mě byl posledních čtrnáct let jedním z nejbližších přátel, důvodem, proč se místo hlavně novinářské práce rozhodnout především pro tu akademickou. Chtěli jsme společně s dalšími přáteli vybudovat fakultu otevřenou, férovou, podporující studentky a studenty v jejich ambicích udělat z naší společnosti lepší. Budeme se snažit dál, Filipe, slibuju, ale budeš nám tady strašně moc chybět...“ dodala. Příčinu Lábovy smrti institut nechtěl komentovat, proč zemřela Kristýna Vysloužilová, také nevedl.

Drahoňovský končí v ČT. Bylo mi ctí být součástí nejlepšího zpravodajství, vzkázal [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jan Páník, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 11:08, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Rubrika: Zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

Moderátor zpravodajských pořadů Tomáš Drahoňovský končí v České televizi. Měl dostat nabídku, která ho zviklala v jeho celoživotním snu řadit se mezi profesionály veřejnoprávní televize. Podle webu Digizone.cz odchází Drahoňovský do Plzeňského Prazdroje.

„Existuje jen málo nabídek, které by mě mohly zviklat v mém celoživotním snu řadit se mezi profesionály České televize. To, že jedna taková přišla, mě spíš překvapilo,“ vysvětlil moderátor Tomáš Drahoňovský svůj odchod z České televize.

<https://twitter.com/CzechTV/status/1400346517442121729>

„Napořád budu vděčný za neuvěřitelnou škálu příležitostí, které mi televize veřejné služby poskytla. Všechny totiž naplňovaly krédo, které jsem si na počátku své novinářské kariéry osobně stanovil: nezkrmeně a vyváženě informovat veřejnost o současném světě. Řečeno fotbalovou terminologií: pískat všem rovnu. Jsem proto rád, že řady svých kolegů, kteří cítí stejně, neopouštím ve zlém, ale s jejich maximálním pochopením pro mou potřebu životní změny,“ doplnil Drahoňovský.

Novým působištěm Tomáš Drahoňovského bude od července pivovar Plzeňský Prazdroj. „Mohu potvrdit, že nastupuje do Plzeňského Prazdroje na pozici manažera řemeslných pív a pivních speciálů pro Česko a Slovensko,“ sdělil na dotaz Digizone.cz mluvčí firmy Zdeněk Kovář.

„Tomáš Drahoňovský se rozhodl začít zcela novou etapu. Bude v ní stejně skvělý jako v novinářině. Hodně štěstí a díky,“ vzkázala Česká televize na svém twitterovém účtu. „Je to asi podobný pocit, jako když opouštíte rodinu a odjíždíte do světa na zkušenou. Je vám smutno, ale těšíte se na zkušenosti, o kterých jste dosud jen přemýšleli. Bylo mi ctí být sedm let součástí nejlepšího zpravodajství v zemi. Hodně sil, kolegové,“ reagoval Drahoňovský.

Turnovský rodák pracuje v České televizi od roku 2014. Kromě 90' moderuje denní kontinuální zpravodajství Studio ČT24 a reportuje o aktivitách českého kabinetu coby stálý zpravodaj při Úřadu vlády. Předtím působil v televizi Prima, kde postupně pracoval jako politický reportér, moderátor hlavní zpravodajské relace a editor odpoledního zpravodajství. Má za sebou také zkušenosti z Lidových novin, Českého rozhlasu a Deníků Bohemia. Vystudoval žurnalistiku, mezinárodní vztahy a evropská studia postupně na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a Metropolitní univerzitě v Praze.

Připojte se k diskusi o politickém kabaretu 20. a 30. let [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: protisedi.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 11:20, Celková návštěvnost: 337 050, RU / měsíc: 149 157, RU / den: 11 235, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,12

U příležitosti výstavy Erika Mann. Kabaretistka – válečná reportérka – politická komentátorka budou hovořit herečka Markéta RichtEROVÁ, historik Jiří

Knapík, divadelní kritik a spisovatel Vladimír Just a teoretik médií Jan JiráK o politickém kabaretu 20. a 30. let v Německu a tehdejší Československu. Diskuse se zaměří na paralely v obou zemích, na inspiraci a recepci politického kabaretu. Markéta RichtEROVÁ pohovoří o tom, proč hrát dnes kabaret a proč se zabývat Erikou Mann. Jiří Knapík představí zajímavý objev z Opavy a pozornost zaměříme také na současnost.

Die Pfeffermühle (Mlýnek na pepř) byl název legendárního politického kabaretu, který vystoupil poprvé 1. ledna 1933 v Mnichově a o pouhých pár týdnů později musel uprchnout z Německa před nacisty. Jeho zakladateli byli Klaus a Erika Mannovi, Therese Giehse a Magnus Henning, který vznik kabaretu inicioval. Mezi roky 1933 a 1937 odehrál kabaret více než 1.000 představení v sedmi zemích, mimo jiné také v tehdejší Československu. Kvůli protinacistickému programu Pfeffermühle byla Erika Mann v roce 1935 zbavena německého občanství. Klaus Mann popsal Pfeffermühle jako „nejúspěšnější a neúčinnější divadelní počin emigrace“. Erika Mann ho zpětně označila za nejdůležitější činnost svého života.

Účastníci a účastnice diskuse:

Markéta RichtEROVÁ, Jiří Knapík a Vladimír Just

Moderace:

Jan JiráK

Diskuse se bude konat na platformě Zoom. Odkaz brzy doplníme.

Tento pořad vznikl ve spolupráci s Institutem komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a byl podpořen Česko-německým fondem budoucnosti.

Kdy: 10.6. od 19 hodin

Kde: Online – sledujte web akce

Comments comments

Z ČT odchází Tomáš Drahoňovský. Moderátor, který ustál kuriózní útok koblihou [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: echo24.cz, Autor: Echo24, red, čtk, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 11:28, Celková návštěvnost: 3 710 000, RU / měsíc: 1 374 605, RU / den: 103 540, Rubrika: Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,15

Z České televize (ČT) odchází moderátor Tomáš Drahoňovský. Ve veřejnoprávním médiu působil od roku 2014, věnoval se zejména české politice. Nyní se ale rozhodl začít zcela novou etapu, uvedla ČT na twitteru. Drahoňovský odchází do pivovaru Plzeňský prazdroj, kde bude manažerem řemeslných piv a pivních speciálů pro Česko a Slovensko.

„Existuje jen málo nabídek, které mě mohly zviklat v mém celoživotním snu řadit se mezi profesionály České televize. To, že jedna taková přišla, mě spíš překvapilo,“ uvedl bez bližších podrobností moderátor. ČT poděkovala za „neuvěřitelnou škálu“ příležitostí.

V @CzechTV je @TomDrahonovsky od roku 2014. Moderátor kontinuálního vysílání, mimořádných pořadů, speciálů a 90' ČT24 se po celou dobu věnuje zejména české politice. Nyní se ale rozhodl začít zcela novou etapu. Bude v ní stejně skvělý jako v novinářině. Hodně štěstí a díky, Tomáši pic.twitter.com/Fo3aNBUT5

— Česká televize (@CzechTV)

June 3, 2021

„Je to asi podobný pocit, jako když opouštíte rodinu a odjíždíte do světa na zkušenou. Je vám smutno, ale těšíte se na zkušenosti, o kterých jste dosud jen přemýšleli. Bylo mi ctí být 7 let součástí nejlepšího zpravodajství v zemi,“ okomentoval pak odchod sám Drahoňovský na twitteru. Moderátor bude nyní pracovat pro Plzeňský prazdroj jako manažer řemeslných piv a pivních speciálů, kde se má podílet na navazování vztahů s minipivovary spolupracovat na vytváření strategie.

„Není moc pracovních pozic, co by mě přesvědčily k odchodu z nejlepšího zpravodajství v zemi. Tohle je jedna z nich. Chci zkusit, jestli jde vašeň přetavit v zaměstnání. Díky Pilsneru za nabídku a příležitost! Jdeme bojovat za pivo rozmanitější,“ napsal Drahoňovský na Twitteru.

Šestatřicetiletý Drahoňovský vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a získal titul bakaláře, v roce 2009 dokončil studia mezinárodních vztahů a evropských studií na Metropolitní univerzitě Praha. V letech 2002 až 2005 pracoval pro Deníky Bohemia jako externí regionální reportér. V období od září 2004 do prosince 2005 působil v České rozhlase, poté odešel do Lidových novin.

Drahoňovský jako moderátor zvládl i nezvyklou situaci, když na něj v přímém přenosu někdo hodil koblihu. V dubnu 2020 totiž ČT vysílala kvůli pandemii koronaviru z venkovního prostranství na Malostranském náměstí. Během jednoho živého vstupu na jeho obleku přistála kobliha. Moderátor situaci ustál a rozhovor s hosty, kteří ve vysílání byli, domoderoval. Drahoňovský si dele svého vyjádření muže s koblihou všiml až na poslední chvíli. „Byl jsem v živém vstupu, takže jsem tolik nevnímal, ale viděl jsem, jak se na mě někdo rítí, pak jsem ucítil tupý náraz,“ uvedl moderátor pro Echo24. „Nevěděl jsem, že to byla kobliha, ale necítil jsem bolest ani krev, takže jsem pokračoval ve vysílání,“ dodal.

Od června 2006 do dubna 2014 pracoval v televizi Prima, kde se zabýval českou politickou scénou, od srpna 2010 tam moderoval hlavní zpravodajskou relaci a od srpna 2013 editoval Odpolední zprávy.

Z České televize odchází moderátor Tomáš Drahoňovský [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: novinky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 11:35, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 23,13, Návštěv za měsíc: 117 000 000

Z České televize (ČT) odchází moderátor Tomáš Drahoňovský. Ve veřejnoprávním médiu působil od roku 2014, věnoval se zejména české politice. Nyní se ale rozhodl začít zcela novou etapu, uvedla ČT na twitteru. O jeho dalším působení televize ani Drahoňovský bližší informace neposkytl.

„Existuje jen málo nabídek, které mě mohly zviklat v mém celoživotním snu řadit se mezi profesionály České televize. To, že jedna taková přišla, mě spíš překvapilo,“ uvedl bez bližších podrobností moderátor. ČT poděkovala za „neuvěřitelnou škálu“ příležitostí.

Šestatřicetiletý Drahoňovský vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a získal titul bakaláře, v roce 2009 dokončil studia mezinárodních vztahů a evropských studií na Metropolitní univerzitě Praha. V letech 2002 až 2005 pracoval pro Deníky Bohemia jako externí regionální reportér. V období od září 2004 do prosince 2005 působil v České rozhlase, poté odešel do Lidových novin.

Od června 2006 do dubna 2014 pracoval v televizi Prima, kde se zabýval českou politickou scénou, od srpna 2010 tam moderoval hlavní zpravodajskou relaci a od srpna 2013 editoval Odpolední zprávy.

Moderátor Drahoňovský končí v ČT. Přišla nabídka, kvůli které opouští „celoživotní sen“ [URL Automatický překlad](#)
[WEB](#), Datum: 03.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 11:39, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Události, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Z České televize (ČT) odchází moderátor Tomáš Drahoňovský. Ve veřejnoprávním médiu působil od roku 2014, věnoval se zejména české politice. Nyní se ale rozhodl začít zcela novou etapu, uvedla ČT na twitteru. O jeho dalším působení televize ani Drahoňovský bližší informace neposkytl.

„Existuje jen málo nabídek, které mě mohly zvíkat v mém celoživotním snu řadit se mezi profesionály České televize.

To, že jedna taková příšla, mě spíš překvapilo,“ uvedl bez bližších podrobností moderátor. ČT poděkoval za „neuvěřitelnou škálu“ příležitostí.

V

@CzechTV

je

@TomDrahonovsky

od roku 2014. Moderátor kontinuálního vysílání, mimořádných pořadů, speciálů a 90' ČT24 se po celou dobu věnuje zejména české politice. Nyní se ale rozhodl začít zcela novou etapu. Bude v ní stejně skvělý jako v novinářině. Hodně štěstí a díky, Tomáši

pic.twitter.com/Fo3aNIbUT5

— Česká televize (@CzechTV)

3. června 2021

Šestatřicetiletý Drahoňovský vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a získal titul bakaláře, v roce 2009 dokončil studia mezinárodních vztahů a evropských studií na Metropolitní univerzitě Praha. V letech 2002 až 2005 pracoval pro Deník Bohemia jako externí regionální reportér.

V období od září 2004 do prosince 2005 působil v Českém rozhlase, poté odešel do Lidových novin.

Od června 2006 do dubna 2014 pracoval v televizi Prima, kde se zabýval českou politickou scénou, od srpna 2010 tam moderoval hlavní zpravodajskou relaci a

od srpna 2013 editoval Odpolední zprávy.

Další tragédie na Univerzitě Karlově: Po oblíbeném pedagogovi zemřela 31letá vědkyně [URL Automatický překlad](#)

[WEB](#), Datum: 03.06.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 12:47, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Zemřela vědkyně Kristýna Vysloužilova, která pracovala na katedře marketingové komunikace a public relations. Zdroj:

Fakulta sociálních věd

Fakultu sociálních věd na Univerzitě Karlově zasáhla další tragédie. V úterý byla zveřejněna informace o úmrtí fotografa a šéfa katedry žurnalistiky Filipa Lába. Jen o den později fakulta informovala o úmrtí vědkyně Kristýny Vysloužilové, která pracovala na katedře marketingové komunikace a public relations. Bylo jí pouhých 31 let.

Vysloužilová náhle zemřela 27. května. Sama byla absolventkou oborů Marketingová komunikace a public relations a Mediální studia. „Měla dar kombinovat teorii s praxí a vést složité, velké projekty,“ napsala ve středu o kolegyni a matce jedné dcery fakulta.

Zemřel i šéf katedry žurnalistiky

Bohužel se nejedná o jedinou tragédii, se kterou se musí zaměstnanci a studenti vypořádávat. V úterý fakulta informovala o úmrtí specialisty na novinářskou fotografii Filipa Lába, který vedl na **Fakultě sociálních věd (FSV)** katedru žurnalistiky. Na pětáctýřetiletého pedagoga vzpomínal i sportovní komentátor Robert Záruba. „Jeho rodiče kdysi shovívavě započítali moje studentské fotografie. Filip sám byl skvělý fotograf a pedagog zaměřený na nové formy žurnalistiky. Tak jako jeho rodiče, poctivý při focení i v životě,“ napsal Záruba na Twitter.

„Filip Láb pro mě byl posledních 14 let jedním z nejbližších přátel, důvodem, proč se místo hlavně novinářské práce rozhodnout především pro tu akademickou,“ dodala děkanka Alice Němcová Tejkalová.

Z České televize odchází moderátor Tomáš Drahoňovský. Bude dělat manažera v Plzeňském Prazdroji [URL](#) Automatický překlad

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 13:24, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Média, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Z České televize (ČT) odchází moderátor Tomáš Drahoňovský. Ve veřejnoprávním médiu působil od roku 2014, věnoval se zejména české politice. Nyní se ale rozhodl začít zcela novou etapu, uvedla ČT na twitteru.

Drahoňovský poté na sociálních sítích napsal, že přijal nabídku Plzeňského Prazdroje. Působit bude na pozici manažera řemeslných piv a pivních speciálů pro Česko a Slovensko.

„Není moc pracovních pozic, co by mě přesvědčily k odchodu z nejlepšího zpravodajství v zemi. Tohle je jedna z nich. Chci zkusit, jestli jde vašeň přetavit v zaměstnání. Díky Plzeňskému Prazdroji za nabídku a příležitost! Jdeme bojovat za pivo rozmanitější!“ napsal moderátor na twitteru. ČT poděkoval za „neuvěřitelnou škálu“ příležitostí.

Česká televize (Twitter)@CzechTV
03.června 2021 v 09:00, příspěvek archivován:03.června 2021 v 12:52

V @CzechTV je @TomDrahoňovský od roku 2014. Moderátor kontinuálního vysílání, mimořádných pořadů, speciálů a 90 'ČT24 se po celou dobu věnuje zejména české politice. Nyní se ale rozhodl začít zcela novou etapu. Bude v ní stejně skvělý jako v novinářině. Hodně štěstí a díky, Tomáši <https://t.co/Fo3aNlBUT5>

6 lidí to sdílí
odpověď
retweet
oblíbit

Prazdroj na sociálních sítích uvedl, že Drahoňovský nastoupí na pozici manažera řemeslných piv a pivních speciálů pro Česko a Slovensko. V nově vytvořené pozici se bude podílet na tvorbě strategie pro speciály a řemeslná piva, jako je například program Volba sládků nebo budování spolupráce s minipivovary. „Oceňujeme Tomášovy komunikační zkušenosti, nadšení a zájem o craftové pivo a českou, slovenskou, ale i mezinárodní pivní scénu,“ uvedl pivovar.

Vyhrocená volba do Rady České televize. Poslanci přerušili jednání, neshodli se na způsobu hlasování

Šestatřicetiletý Drahoňovský vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a získal titul bakaláře, v roce 2009 dokončil studia mezinárodních vztahů a evropských studií na Metropolitní univerzitě Praha. V letech 2002 až 2005 pracoval pro Deník Bohemia jako externí regionální reportér. V období od září 2004 do prosince 2005 působil v České rozhlasě, poté odešel do Lidových novin.

Od června 2006 do dubna 2014 pracoval v televizi Prima, kde se zabýval českou politickou scénou, od srpna 2010 tam moderoval hlavní zpravodajskou relaci a od srpna 2013 editoval Odpolední zprávy.

Foto:
Tomáš Drahoňovský
Česká televize

Další rána pro Univerzitu Karlovu, kromě docenta zemřela i vědkyně (30) [URL](#) Automatický překlad

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: tn.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 17:47, Celková návštěvnost: 15 514 249, RU / měsíc: 2 942 884, RU / den: 341 691, Rubrika: TN.CZ/default, AVE: 19 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,80

Pracovnice Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) Univerzity Karlovy Kristýna Vysloužilová náhle zesnula 27. května. Informaci přinesl Blesk.cz.

"Kristýna byla absolventkou oborů Marketingová komunikace a public relations a Mediální studia, která absolvovala úspěšně i v doktorském programu. Měla dar kombinovat teorii s praxí a vést složité, velké projekty. Bude nám nesmírně chybět," uvedl Institut.

Jedná se už o druhé úmrtí v této instituci za krátký čas. **Fakulta sociálních věd** v úterý oznámila úmrtí fotografa a pedagoga Filipa Lába. Ten zemřel ve věku 45 let. Pracoval jako vedoucí katedry žurnalistiky a garant doktorského studia na IKSŽ, kde působila i Kristýna Vysloužilová.

Další rána pro Univerzitu Karlovu, kromě docenta zemřela i vědkyně (30) [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 17:47, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, AVE: 2 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Další smutnou zprávu oznámila **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**. Jen den po oznámení úmrtí fotografa a pedagoga Filipa Lába zveřejnila informaci o smrti Kristýny Vysloužilové. Mladé pedagožce bylo teprve 30 let.

Pracovnice Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) Univerzity Karlovy Kristýna Vysloužilová náhle zesnula 27. května. Informaci přinesl.

"Kristýna byla absolventkou oborů Marketingová komunikace a public relations a Mediální studia, která absolvovala úspěšně i v doktorském programu. Měla dar kombinovat teorii s praxí a vést složité, velké projekty. Bude nám nesmírně chybět," uvedl Institut.

Jedná se už o druhé úmrtí v této instituci za krátký čas. **Fakulta sociálních věd** v úterý oznámila úmrtí fotografa a pedagoga Filipa Lába. Ten zemřel ve věku 45 let. Pracoval jako vedoucí katedry žurnalistiky a garant doktorského studia na IKSŽ, kde působila i Kristýna Vysloužilová.

Tomáš Drahoňovský míří z České televize do Plzeňského Prazdroje [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: zboziaprodej.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 19:41, RU / měsíc: 52 202, RU / den: 3 932, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Z pozice moderátora veřejnoprávní stanice ČT24 odchází Tomáš Drahoňovský a jeho dalším působištěm bude Plzeňský Prazdroj.

Stane se manažerem řemeslných piv a pivních speciálů pro Česko a Slovensko.

„Můžeme potvrdit, že se Tomáš Drahoňovský rozhodl svou budoucí kariéru spojit s Plzeňským Prazdrojem, kam od července nastoupí na pozici Manažera řemeslných piv a pivních speciálů pro Česko a Slovensko. V této nově vytvořené pozici se bude podílet na tvorbě a realizaci naší strategie pro speciály a řemeslná piva, jako je například program Volba sládků nebo budování spolupráce s minipivovary. Oceňujeme Tomášovy komunikační zkušenosti, nadšení a zájem o craftové pivo a českou, slovenskou, ale i mezinárodní pivní scénu,“ informuje Zdeněk Kovář, tiskový mluvčí Plzeňského Prazdroje.

Tomáš Drahoňovský (36) vystudoval žurnalistiku, mezinárodní vztahy a evropská studia postupně na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a Metropolitní univerzitě v Praze. V České televizi pracuje od roku 2014, předtím působil v TV Prima. Novinářské zkušenosti získával i v Lidových novinách, Českém rozhlasu a Denících Bohemia.

UK přišla o dva pedagogy za pár dní, ve 30 letech zemřela vědkyně Kristýna Vysloužilová [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: echo24.cz, Autor: Echo24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 19:58, Celková návštěvnost: 3 710 000, RU / měsíc: 1 374 605, RU / den: 103 540, Rubrika: Domov, Krátké zprávy, Homepage, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,15

V nedožitých 31 letech nečekaně zemřela vědkyně Kristýna Vysloužilová, která pracovala na katedře marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Smutná zpráva se objevila ve středu na webu Institutu komunikačních studií fakulty. Přitom jen o den dříve vyšla najevo informace o nenadálém úmrtí vyučujícího z téže fakulty, vedoucího katedry žurnalistiky, teoretika fotografie a fotografa Filipa Lába.

„Ve čtvrtek 27. května náhle a předčasně zesnula naše kolegyně, vědkyně Mgr. Kristýna Vysloužilová, Ph.D. Kristýna byla absolventkou oborů Marketingová komunikace a public relations a Mediální studia, která absolvovala úspěšně i v doktorském programu. Měla dar kombinovat teorii s praxí a vést složité, velké projekty. Bude nám nesmírně chybět,“ uvedl institut na svých stránkách.

Zpráva o smrti Filipa Lába se objevila v úterý, zemřel o den dříve v 45 letech. Filip Láb se specializoval na teorii a praxi klasické a digitální fotografie, fotožurnalismus, vizuální komunikaci, přechod od tradičního obrazu k digitálnímu a nové funkce obrazových materiálů v digitálním prostředí. Externě spolupracoval s New York University v Praze, pracoval jako fotograf na volné noze, psal pro kulturní časopisy a servery.

Je spoluautorem monografií Fotografie po fotografii (s Pavlem Turkem, 2009) a Soumrak fotožurnalistiky? (s Alenou Lábovou, 2009) a publikoval další texty z teorie fotografie.

Filip Láb přednášel na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v Praze. Absolvoval bakalářské a magisterské studium v oboru žurnalistika a mediální studia na **FSV UK**, vystudoval bakalářské a magisterské studium v oboru fotografie na Filmové a televizní akademii múzických umění v Praze. Na FAMU absolvoval doktorské studium v oboru fotografie a nová média. Na **FSV** byl vedoucím katedry žurnalistiky Institutu komunikačních studií.

Netanjahu po 12 letech končí

TV, Datum: 03.06.2021, Zdroj: Prima, Zpráva: 13, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 22:06, Sledovanost pořadu: 532 533, Pořad: 18:55 Hlavní zprávy, AVE: 884 884,00 Kč, Země: Česko, GRP: 5,92

Roman ŠEBRLE, moderátor

Benjamin Netanjahu po 12 letech končí ve funkci izraelského premiéra.

Eva PERKAUSOVÁ, moderátorka

Lídr izraelské opozice Jaira Lapida totiž sestavil vládní koalici. Netanjahuovi se za dobu vládnutí podařily 2 věci.

Roman ŠEBRLE, moderátor

Byl nejdéle sloužícím premiérem a také prvním předsedou vlády, který ještě ve funkci čelí trestnímu stíhání kvůli úplatkářství a podvodu.

Patrik KAIZR, redaktor

Král Bibi nebo Kouzelník - přezdívky Benjamin Netanjahua. Kouzelník proto, jak umí vyhrávat volby s obrazem muže, který ochrání Izrael před nepřáteli. A on ho chránil i ve skutečnosti. V roce 1967 nastoupil na povinnou vojenskou službu. Stal se vojákem v elitní jednotce Sajeret Matkal

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Netanjahu patří k takové velmi významné izraelské rodině. Jeho tatínek byl významným izraelským historikem.

Patrik KAIZR, redaktor

V roce 1988 se stal Benjamin Netanjahu poslancem za stranu Likud. Za 5 let usedl poprvé na premiérské křeslo. Znovu pak v roce 2009.

Jossi AFFNER, politolog

Myslím si, že Netanjahu je v jádru pragmatický politik a je také velmi úspěšný politik. Je si ale vědom nutnosti učinit určité kroky, které by u některých jeho následovníků mohly být nepopulární.

Patrik KAIZR, redaktor

Jako kdokoliv jiný, kdo tak dlouho vydržel ve vrcholné politice, se i Benjamin Netanjahu proměnil. Podle komentátorů se z něj stal autoritář a populista a je trestně stíhaný. S manželkou Sárou si údajně brali peníze z darů, které patřily státu. Za státní peníze si měli platit například služebnictvo v jejich domě. Korumpovali pryč i média.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Sára Netanjahu má ráda komfort. Má ráda luxus. Společnost ve vysoké politice se jí velmi zalíbila.

Patrik KAIZR, redaktor

Na konci listopadu 2019 generální prokurátor formálně obvinil Benjamin Netanjahua z korupce, podplácení a zneužití důvěry. Jeho kariéra končí méně slavně než začala. Patrik Kaizr, CNN Prima News.

Průsvih s PCR testy zdarma není v ČR první. Připomeňte si ty dřívější [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.06.2021 22:06, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, AVE: 2 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Současné problémy s PCR testy zdarma většinu lidí nepřekvapily. Stát podle nich během pandemie chyboval už tolikrát, že to v podstatě považují za normální stav.

Chybovat je lidské a státní aparát to dokazuje snad každý den. Nepovedené testování zdarma je jen dalším z řady průsvihů. Ten nejviditelnější se stal symbolem boje proti koronaviru.

"Ano, chytrá karanténa funguje," hlásal v červenci 2020 ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (za ANO). Ministr chtěl virus utrasovat k smrti. Vznikla tak eRouška, mapy pohybu, ale chytrý plán měl trhlinu. Hygienici nestíhali ani zvedat telefony. V prosinci "umřel" i protiepidemický systém PES.

Podobné nápady stát chrlil jeden za druhým. Nejstarší lidé se mohli očkovat až po registraci přes internet, při které museli zadávat kódy z telefonu. Nikdo neřešil, že pro seniory to může být problém.

Úředníci ukázali i talent na marketing a aby lidi dostali na očkování, vymysleli "burcující" inzerát. Efekt měl přesně opačný.

"Mnoho lidí, když uvidí ten obrázek, tak se spíš vystraší, než že by se nechalo očkovat," zhodnotila snahu úředníků vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na [Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy](#) Denisa Hejlová.

Mezi nejpodivnější nápady se zařadilo také uzavření čtyřiaadvaceti tisíc lidí z Uničovska a Litovelska. V celém kraji bylo v té době 38 nakažených.

A výpadky měly tento týden po spuštění také webové stránky ministerstva, na kterých si lidé měli generovat covid pasy. Stát nezvládl ani rozeslání patnácti milionů roušek seniorům, které na poště ručně skládali do obálek.

Úřad pro kontrolu léčiv tehdy konstatoval porušení zákona. Stejně verdikty zaznávají i v posledních dnech ohledně zavřených restaurací, škol nebo školek.

Ukázalo se, o koho se vláda opírá, myslí si o hlasování o nedůvěře většina opozice. Podle Havlíčka to byl debakl

[URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: sob, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.06.2021 00:49, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Domácí, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěv za měsíc: 17 300 000

Menšinová vláda ANO a ČSSD odolala v Poslanecké sněmovně dalšímu pokusu části opozice o vyslovení nedůvěry. Kabinet premiéra Andreje Babiše (ANO) podrželi komunisté, kteří jej do poloviny dubna tolerovali a ve čtvrtek při hlasování opustili jednací sál. Podle lídrů stran, které vyjádřily nedůvěru, bylo hlasování prospěšné, aby se ukázalo, kdo vládu podporuje. Vícepremiér Karel Havlíček (za ANO) pak hlasování označil za „debakl opozice“.

„Podle průzkumu má tato vláda důvěru 19 procent občanů. I naše chování ve sněmovně reflektuje názory veřejnosti. Vláda objektivně ztratila důvěru veřejnosti. Naše práce tím nekončí, pokračujeme dál,“ komentoval sněmovní jednání předseda Pirátů Ivan Bartoš.

„Sněmovna bude ještě čtyři měsíce fungovat. Vláda by měla reflektovat, že sem nebude pohodlně házet zákony ke schválení jako psovi. Možná pan Babiš najde trochu pokory, když už nemá podporu komunistů,“ myslí si Bartoš.

„Byla to věc, kterou jsme museli udělat,“ podotkl k neúspěšnému hlasování o nedůvěře předseda ODS Petr Fiala. „O důvěru měla požádat sama vláda, když komunisté vykládali, že vládu nepodporují. Když mohli prokázat, že vláda nemá jejich důvěru, odešli ze sálu. Nakonec se ukázalo, že komunisté lhali. Pokračuje polokomunistická vláda,“ reagoval Fiala.

Podle předsedy komunistů Vojtěcha Filipa důvěru vláda ztratila zejména kvůli diplomatické krizi s Ruskem. „Ztratili jsme trhy i slušné jednání na mezinárodním poli. Všichni se nám vysmáli. To byly důvody, pro které jsem předpokládal, že členská základna bude akceptovat náš postoj,“ vysvětluje Filip.

„Pravicová opozice i zástupci Pirátů a STAN se chovali tak, jako by s námi nemuseli jednat,“ hodnotí pak Filip snahu ostatních opozičních stran. Jestliže něčeho chtějí dosáhnout, a nejednají, tak se nemůžou divit, že mají špatný výsledek, myslí si.

Vládu nepodporují, ale odešli ze sálu

„Komunisté prohlásili, že jejich podporu vláda ztratila. Nedůvěru však nevyslovili. Zbaběle utekli a udrželi u moci premiéra, který nemá v Poslanecké sněmovně podporu,“ reagovala na hlasování předsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová. Komunisté podle ní takto přijímají zodpovědnost za nejhorší polistopadovou vládu.

Předseda SPD Tomio Okamura už na plénu Poslanecké sněmovny obvinil vládu z lokajského postoje vůči Bruselu a administrativě amerického prezidenta Joea Bidena a zkritizoval postup kabinetu při koronavirové krizi. Poslanci SPD narozdíl od komunistů hlasovali pro nedůvěru vládě.

„Pro vyslovení nedůvěry vládě hlasovalo 89 poslanců, proti 82 a 29 poslanců nepřišlo do práce. Zodpovědnost za to, co vláda dělala, dělá a dělat bude nesou poslanci ANO, ČSSD a KSČM,“ napsal pak předseda KDU-ČSL Marian Jurečka.

Podle vicepremiéra Karla Havlíčka (za ANO) je neúspěšné hlasování debaklem opozice. „Nejde jen o to, že dostali 89 hlasů, ale ani jejich vlastní poslanci tam neposlouchali, nebyli přítomni, tak si myslím, že k tomu nemělo cenu nic dodávat, pouze poslouchat,“ uvedl k jednání Havlíček.

Výsledek hlasování o nedůvěře vládě je podle vicepremiérky a ministryně financí Aleny Schillerové (za ANO) velmi dobrou zprávou. „Této zemi bude dále vládnout vláda s důvěrou. Je to podle mého názoru velmi dobrá zpráva, protože vedle zdravotní a ekonomické krize, kterou prochází naše země, se k ní nepřidá ještě krize politická,“ řekla Schillerová. Opozice podle ní ukázala, že neměla žádný plán B.

Oba členové vlády připustili, že kabinet během koronavirové pandemie udělal řadu chyb. „Ale nikdo nám nemůže odpárat to, že jsme se rok a půl velmi tvrdě a zodpovědně snažili tvořit, uchránit zdraví obyvatel. Někdy se nám to dařilo více, někdy méně. Balancovali jsme na tenkém ledě ochrany zdraví, záchrany ekonomiky a omezení svobody pohybu jedince,“ poznamenal Havlíček.

Podle předsedy Starostů a nezávislých Víta Rakušana pak přijde další šance na změnu v podzimních volbách do Poslanecké sněmovny.

Dneska to mělo symbolický význam. Ukázalo se, že tuhle vládu drží u moci komunisti. Šanci něco změnit budeme mít v říjnu. #vratmezemibudoucnost

— Vít Rakušan (@Vit_Rakusan) June 3, 2021

Politology postoj KSČM k hlasování o nedůvěře nepřekvapil

Postoj KSČM k hlasování o nedůvěře vládě politologové očekávali. Krok komunistů se vzhledem k vnitrostraničné rozpčlenosti v otázce podpory vlády dal podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze očekávat.

Krok komunistů nepřekvapil ani Josefa Mlejnk z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Mají k němu své důvody, nechtějí být v jednom šiku s oběma opozičními koalicemi a být svou tolerancí vůči vládě zrušili, mají k ní jisté vazby a nechtějí je zcela přetnout,“ uvedl. Schůzi sněmovny tak vnímá jen jako rétorické cvičením a součástí předvolební kampaně.

Za měkké „ano“ vládě, to znamená podržet ji, avšak nepřímou, považuje komunistické rozhodnutí Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. „Vzhledem k názoru územních organizací KSČM, které zjevně nebyly pro pád vlády, se to čekát dalo,“ uvedl. Pro KSČM to podle něj de facto znamená pokračování tolerance vlády, přestože v dubnu komunisté vypověděli dohodu.

Znamená to zároveň rezignaci KSČM na snahu o získání protestně protivládně naladěných voličů, kteří by mohli být hodně důležití pro překročení pětiprocentní hranice v říjnových sněmovních volbách, dodal.

TZ: Petra Švecová v Art Space NOV [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.06.2021, Zdroj: czpravny.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.06.2021 12:08, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,30

Petra Švecová / Ordinary Matter / Galerie Art Space NOV / Pardubice / 10. 6. – 24. 7. 2021

Po mužných Obrázcích z venkovského života Filipa Nádvořníka Art Space NOV připravil výstavu obrazů Petry Švecové, jež nemohou být odlišnější. Chlapíky v holinách a kovbojských kloboucích střídají jemné pastelové barvy, květiny, mísy, stoly, vázy a domácí zátiší. Nová kapitola v práci Petry Švecové je trochu překvapivá, dosud ji charakterizovaly spíše monochromy a abstraktní krajiny. V sérii profíznutých pláten je zakódováno Fontanovo otevření prostoru malby z dvourozměrné plochy do nekonečné dimenze.

Malba je pro Petru Švecovou alchymický proces, zpočátku se uvažovalo o tématu Smaragdové desky, na níž se píše: Nahoře nebe, dole taky. Malířka se zamýšlí nad vztahem hermetismu a současného poznávání světa, kdy si víc a víc uvědomujeme složitost a komplexnost vazeb. Malba jako neustálý proces, při němž se snažíme dosáhnout výsledného díla, ale který nás zároveň postupně pohlcuje, kdy neustálé hledání je vlastně stejně důležité, jako výsledek. Autorce pod rukama vzniká jakási mapa myšlenek a pocitů, jež nejsou náhodné, ale vycházejí z naší podvědomé paměti i kulturní historie. Mohou si nárokovat univerzální platnost. Autorka ve své vizi výstavy vnímá podzemní prostor Art Space NOV jako podsvětí, prostor kořenů, v němž se aktivuje naše podvědomí, naše schopnost číst symboly a porozumět archetypům = prastarým vzorům, jež si neseme v individuální i kolektivní mysli. Úkolem malíře je přinést do podzemí světlo, ani ne tak fyzicky, jako symbolicky. Teprve v té chvíli se kořeny změní v rostliny a vytvoří kvetoucí zahradu. Nadčasová emoce uložená v malbě Petry Švecové se rozpíná od doteku reality, a osobního výrazu, k idealitě, k čistému bytí věcí. Britská uměnověda používá pojem New Spirit Painting – Nový duch malby, či nový duchovní obraz podle výstavy v Královské akademii v Londýně v roce 1981. Pojem zahrnuje i obrazy, jež nejsou čistě neoexpresivní. Můžeme si povšimnout také zvláštní vazby mezi abstrakcí a vztahem k žitému světu. Malba se dotýká reality, ale nepopisuje ji, nekopíruje. Jak to popsal Wilhelm Worringer, abstrakce je vcitěním se do skutečnosti, naopak realismus mnohých historických epoch, helenismu nebo dvorské gotiky, byl symbolem existenciální úzkosti. Rozpor mezi určitostí a neurčitostí tematizují ve svých plátech také velké světové hvězdy Marlene Dumas nebo Luc Tuymans. Zátiší tradičně vypovídá o životě člověka, aniž by nutně muselo obsahovat živou bytost, ještě podstatnější se zdá význam zátiší jako žítí v klidu (klidožití, stilleben).

Soudobá malba nepojmenovává témata nebo problémy, spíš nás vede k přemýšlení nad věcmi světa, a tím nás činí moudřejšími. Obraz vzniká jako soukromý rituál. Soukromost tvorby obrazu spojená s rukodělnou výrobou díla má v současném technicistním klimatu zvláštní přitažlivost. Obrazy se vztahují k umění i k životu, jedno ani druhé se nedá uměle vyrábět. Umělec současnosti je experimentátor a pokusitel, obraz můžeme chápat jako laboratoř, prostor hledání, scéna pro hypotézy a konstrukce. Současná malba nikdy není pouhým popisem nebo reflexí, obraz nasycuje a zmožuje odlišnosti, zasévající pochybnosti do oka a mysli diváka. Obrazy nás těší a zároveň provokují, iritují nebo trýzní. Název výstavy by se dal přeložit jako Obyčejná záležitost, ovšem autorčin výklad snese přirovnání s vesmírem: Obyčejná atomická hmota kosmos sice utváří, ale je vlastně jen viditelnými pěti procenty, zbytek jsou temná hmota a temná energie, o níž mnoho nevíme, přestože ovlivňuje fyzikální zákony. I v našem vlastním známém světě vidíme jen malou část, jež je součástí mnohem složitějšího celku. O pozadí se můžeme jen dohadovat, přesto však platí: Vše je „jediné“. Uspořádání obrazů je vytváření světa, který odráží principy a řád vesmíru.

Petra Švecová je absolventkou Akademie výtvarných umění v Praze v roce 2018. Prošla ateliéry Milana Knížáka, Vladimíra Kokolii a Vladimíra Skrepla, ale má za sebou také studium fotografie na FAMU a mediální studia na [FSV UK](#). V novinách občas najdete její článek, nebo ji v rozhlasu uslyšíte povídat si o umění. Na pražské akademii působí i dnes, stará se o kontakt s veřejností.

Příspěvek TZ: Petra Švecová v Art Space NOV pochází z [Artalk.cz](#)

TZ: Petra Švecová v Art Space NOV

Další rána pro Karlovu univerzitu: Po úmrtí oblíbeného pedagoga zemřela i nadějná vědkyně (†30) [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.06.2021, Zdroj: extra.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.06.2021 12:18, Celková návštěvnost: 16 010 000, RU / měsíc: 3 899 530, RU / den: 680 431, AVE: 45 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,56

PředchozíDalší ÚMRTÍ Další smutnou informaci přinesl Institut komunikačních studií na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Po oznámení smrti oblíbeného pedagoga, jenž byl vedoucím katedry žurnalistky, Filipa Lába (†45) přinesl institut další tragickou informaci, a to o náhlém úmrtí vědkyně Kristýny Vysloužilové (†30), která byla součástí katedry marketingové komunikace a PR. 03. 06. 2021 15:48 Autor Josef Onderka "Ve čtvrtek 27. května náhle a předčasně zesnula naše kolegyně, vědkyně Mgr. Kristýna Vysloužilová, Ph.D. Kristýna byla absolventkou oborů Marketingová komunikace a public relations a Mediální studia, která absolvovala úspěšně i v doktorském programu. Měla dar kombinovat teorii s praxí a vést složité, velké projekty. Bude nám nesmírně chybět," píše se v oznámení, které zveřejnil institut 2. června na svých webových stránkách. Institut komunikačních studií na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** zveřejnil také parte. Kristýna za sebou zanechala dcerku, partnera, rodiče a další příbuzné. ÚMRTÍ Zemřel Muž roku 2013: Antonína Beránka (†30) zastihla tragická smrt v Šanghaji! Pro katedru marketingové komunikace a PR je to již druhá smutná rána. Před pár dny oznámila úmrtí oblíbeného pedagoga, vedoucího katedry žurnalistky a fotografa Filipa Lába, který zemřel ve věku pětáctýřiceti let. "Ve Filipu Lábovi ztrácí nejen **Fakulta sociálních věd**, ale i Univerzita Karlova jednoho z nejtalentovanějších a nejdodanějších kolegů, jeho rodina a přátelé mimořádného člověka. Filip měl dar skloubit v sobě gentlemana v tom nejlepším slova smyslu se svobodomyšlným umělcem, nadaným vidět krásu a zajímavou fotku v situacích, kde se nám ostatním nedostávalo fantazie," vzpomíná se zármutkem v srdci děkanka fakulty Alice Němcová Tejkalová. "Filip Láb pro mě byl posledních čtrnáct let jedním z nejbližších přátel. Chtěli jsme společně s dalšími přáteli vybudovat fakultu otevřenou, férovou, podporující studentky a studenty v jejich ambicích udělat z naší společnosti lepší. Budeme se snažit dál, Filipe, slibuju, ale budeš nám tady strašně moc chybět...." uvedla. Příčinu úmrtí ani jednoho z pedagogů institut neuvedl.

Zdroj: <https://www.extra.cz/dalsi-rana-pro-karlovu-univerzitu-po-umrti-oblibeneho-pedagoga-zemrela-i-nadejna-vedkyne-30--fa7e4>

V kuklách a se samopaly. Razie v punkovém klubu Propast před 25 lety sjednotila subkultury [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.06.2021, Zdroj: ČRo - wave.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.06.2021 14:58, RU / měsíc: 412 129, RU / den: 31 043, Rubrika: Hudba, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,34

4. května 1996 přerušila rozjetý hardcorový koncert v pražském klubu Propast náhlá razie. Šlo o benefici pro antifašistu, který v sebeobraně zabil neonacistu. Maskované a po zuby ozbrojené policejní jednotky proti návštěvníkům zakročily nevybíravě a incident se propíral v celostátních médiích. Ten večer dnes mnoho pamětníků i odborníků považuje za jeden ze zlomových okamžiků pro pražské subkultury.

Žižkovský klub Propast byl v 90. letech základnou pro punk, ska a reggae scénu, kde pravidelně probíhaly koncerty nebo „pouštěčky“, a dokonce tam fungoval i malý obchůdek s hudbou. „Bylo to takové naše hnízdo,“ vzpomíná tehdejší barman z Propasti Buqičák, dnes známá postava pražské protirasistické skinheadské scény a ostřílený DJ.

Právě pro tuto skinheadskou subkulturu, která miluje reggae, ska nebo soul a opovrhuje rasismem, přizívaným silně v 90. letech kapelou Orlík, se Propast stala naprosto zásadním místem.

Policie razii paradoxně odůvodnila tím, že se v klubu scházejí neonacisté. Později v médiích vyjádření korigovala, že šlo o drogy. Pražská scéna se po razii v Propasti začala víc organizovat, potvrzuje to i politolog Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Podle něj byla symbolickým začátkem organizovaného antirasismu v Česku.

Pro pankáče a skinheady totiž zásah byl vyvrcholením porevoluční šikany od policie, která naopak proti eskalující vlně rasistického násilí zakročovala velmi vlažně. Na stranu protirasistických subkultur se tehdy postavilo i Hnutí občanské solidarity a tolerance, vycházející z disidentských kruhů. Kauza byla tak medializovaná, že se dostala i na titulky novin a otřásla židlemi policejních funkcionářů.

Co klub Propast znamenal pro pražské subkultury a jak se na něj vzpomíná dnes? Jak veřejnost v 90. letech vnímala skinheady? Jak se v posledních 30 letech proměnil pohled policie na subkultury? Poslechněte si Špinu s pamětníkem Propasti Buqičákem a politologem Janem Charvátém.

Volební model Deníku: Síly se vyrovnávají, u pětiprocentní hranice je těсно [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.06.2021, Zdroj: podripsky.denik.cz, Autor: Michal Janko, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.06.2021 20:44, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Deník připravil unikátní model, který počítá možné složení budoucí poslancecké sněmovny vzniklé po podzimních parlamentních volbách. A to na základě všech 16 letošních průzkumů pěti renomovaných agentur.

"Před podzimními volbami se rýsují hned dva napínavé trojboje. Ten první svedou koalice Pirátů a STAN, Spolu sdružující ODS, TOP 09 a KDU-ČSL a hnutí ANO o to, kdo vyhraje volby a bude si moci nárokovat premiéra. Jak totiž ukazují nejnovější data volebního modelu Deníku, jejich preference se začínají přibližovat.

Hnutí ANO dále mírně ztrácí, v posledních týdnech však začali oslabovat také Piráti a Starostové. Koalice Spolu naopak od začátku května téměř o jeden procentní bod posílila. Rozdíl preferencí mezi třemi nejsilnějšími subjekty se tak zmenšují, některé průzkumy dokonce hnutí ANO přisuzují až třetí místo.

Druhý neméně zajímavý boj můžeme čekat mezi ČSSD, hnutím Přísaha a koalici Trikolóry, Svobodných a Soukromníků. Povede se o bytí a nebytí ve sněmovně. I zde se totiž síly vyrovnávají. Zatímco ČSSD lavíruje na pětiprocentní hranici (před pár dny byla těsně nad ní, nyní je těsně pod ní), Přísaha s koalici Trikolóry se k ní přibližují zezdola. Aktuálně patří Trikolóře 3,2 procenta a Přísaze 3,1 procenta hlasů, nicméně obliba Přísahy roste rychleji.

Pokud se žádný z těchto tří subjektů do sněmovny nedostane, jak momentální podoba volebního modelu naznačuje, bude se vítězům voleb vládnout snadněji. Případná vláda Pirátů, Starostů, ODS, TOP 09 a KDU-ČSL by se mohla opřít o 114 poslanců, teoretický kabinet Pirátů, STAN a hnutí ANO by disponoval dokonce ústavní většinou 123 hlasů.

Poslední změny v modelu přinesl čerstvý průzkum společnosti Ipsos, podle které by ve volbách zvítězili Piráti a Starostové s 23,7 procenta hlasů a koalice Spolu by s 23,1 procentem hlasů přeskročila hnutí ANO s 22,1 procentem. Na čtvrtém místě by skončila SPD s 10,2 procenty hlasů. Hnutí Přísaha průzkum přisoudil vyšší oblibu než ČSSD (4,3 versus 4,1 procento hlasů). Jak Deník model počítá

Model Deníku je inspirován takzvanými „poll of polls“ obvyklými v zahraničních médiích. Je založen na váženém průměru všech letošních průzkumů stranických preferencí zveřejněných renomovanými agenturami IPSOS, Kantar TNS, Median, STEM a Data Collect – aktuálně jde o patnáct posledních průzkumů zmíněných společností.

K přepočtu na mandáty Deník použil pravidla schválené novely volebního zákona, která začne platit 1. července. Počítá se stejným počtem odezvaných hlasů jako při volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2017.

Model bude až do říjnových voleb průběžně aktualizován podle nových průzkumů.

Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Syndrom skrytého voliče

„U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v průzkumech, které probíhají nezávisle na sobě různými agenturami. Pokud jsou splněny obě tyto podmínky, je zvolená metoda velmi přínosná a dá se podle ní orientovat,“ řekl Deníku politolog z Metropolitní univerzity Praha Petr Just.

Média a interpreti předvolebních preferencí podle Petra Justa někdy dělají chybu, když na základě jednoho aktuálního průzkumu, který například KSČM přisuzuje čtyři procenta, udělají závěr, že komunisté se do sněmovny nedostanou.

„Vždy je třeba vnímat dlouhodobé trendy a nezapomínat na statistickou chybu, která činí dvě až tři procenta,“ míní Just. Žádná agentura proto nikdy neřekne, že míra pravděpodobnosti jejího výzkumu je stoprocentní.

Tomáš Drahoňovský odchází z ČT do Plzeňského Prazdroje [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.06.2021, Zdroj: ceskepivo-ceskezato.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.06.2021 01:41, RU / měsíc: 52 202, RU / den: 3 932, AVE: 2 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Tomáš Drahoňovský odchází z ČT do Plzeňského Prazdroje Publikováno: před 7

hodinami Zdroj: MediaGuru.cz Autor: ČTKPrazdroj Z České televize (ČT) odchází moderátor Tomáš Drahoňovský.

Ve veřejnoprávním médiu působil od roku 2014, věnoval se zejména české politice. Nyní se ale rozhodl začít zcela novou etapou, uvedla ČT na twitteru. Drahoňovský poté na sociálních sítích napsal, že přijal nabídku Plzeňského Prazdroje. Působit bude na pozici manažera řemeslných piv a pivních speciálů pro Česko a Slovensko. „Není moc pracovních pozic, co by mě přesvědčily k odchodu z nejlepšího zpravodajství v zemi. Tohle je jedna z nich. Chci zkusit, jestli jde vášeň přetavit v zaměstnání. Díky Plzeňskému Prazdroji za nabídku a příležitost! Jdeme bojovat za pivo rozmanitější!“ napsal moderátor na twitteru. ČT poděkoval za „neuvěřitelnou škálu“ příležitostí. Prazdroj na sociálních sítích uvedl, že Drahoňovský nastoupí na pozici manažera řemeslných piv a pivních speciálů pro Česko a Slovensko. V nově vytvořené pozici se bude podílet na tvorbě strategie pro speciály a řemeslná piva, jako je například program Volba sládků nebo budování spolupráce s minipivovary. „Oceňujeme Tomášovy komunikační zkušenosti, nadšení a zájem o craftové pivo a českou, slovenskou, ale i mezinárodní pivní scénu,“ uvedl pivovar. Šestatřicetiletý Drahoňovský vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a získal titul bakaláře, v roce 2009 dokončil studia mezinárodních vztahů a evropských studií na Metropolitní univerzitě Praha. V letech 2002 až 2005 pracoval pro Deník Bohemia jako externí regionální reportér. V období od září 2004 do prosince 2005 působil v Českém rozhlasu, poté odešel do Lidových novin. Od června 2006 do dubna 2014 pracoval v televizi Prima, kde se zabýval českou politickou scénou, od srpna 2010 tam moderoval hlavní zpravodajskou relaci a od srpna 2013 editoval Odpolední zprávy. Odkaz na celý článek setMsg(210604175800,1);

Konec v devatenácti. Profikem být nechci, hlásí Mikulenka

TISK, Datum: 05.06.2021, Zdroj: Kladenský deník, Strana: 66, Autor: JIŘÍ NAGY, Vytlačeno: 640, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.06.2021 02:15, Čtenost: 15 260, Rubrika: Příloha - Deník extra/Sport, AVE: 8 306,42 Kč, Země: Česko, GRP: 0,17

Nečekaně skončilo angažmá mladého volejbalisty kladenských Orliů Jiřího Mikulenky. Univerzál české juniorské reprezentace se domluvil s trenérem Milanem Fortuníkem na rozvázání smlouvy.

„Navenek to sice vypadá, že se to seběhlo rychle, já si ale s touto myšlenkou pohrával delší dobu,“ prozradil devatenáctiletý talent, jenž bude pod vysokou sítí pokračovat, ne však na profesionální úrovni.

Zkušenost z nepřilíh úspěšné uplynulé sezony v podání Kladna byla také jedním z důvodů konce jeho ročního působení.

„Dalším bylo, že jsem přestal vidět v profesionálním volejbalu smysl. Nabral jsem pocit, že takový životní styl není pro mě,“ podotkl s tím, že podstatným bylo také zklamání z výkonů juniorské reprezentace na evropském šampionátu, který bezprostředně předcházel startu extraligy.

Jak přiznal, roční zkušenost z Kladna byla smíšená. „Nemohu ale házet jakoukoli negativní zkušenost jen na klub. Víceméně udělal vše, abychom během složitého ročníku fungovali, co nejlépe to šlo,“ uznal.

Účast na zmíněném evropském šampionátu mu nedovolila letní přípravu s Orly, a když se k tomu přidá karanténa, která Orly provázela na začátku sezony, bylo pro něj mnohem těžší si v týmu získat pozici.

„Každopádně sezona obecně nebyla úplně špatná, to bych lhal, proto ji nemohu označit za hlavní důvod konce mé profesionální kariéry,“ uvedl mladý univerzál, jenž upoutal pozornost fanoušků Orliů ve čtvrtfinále play off proti Karlovarsku. Proti pozdějšímu mistru dokázal zaskakovat za mnohem zkušenějšího Filipa Křesťana.

„Ke konci sezony jsem šanci dostával a také jsem si to opravdu užil. O tom není pochyb,“ řekl a uznal, že na začátku sezony nebyla jeho výkonnost dostatečná a od toho se odvíjela jeho herní využití. I tato skutečnost ho přesvědčila, že to není cesta, po které by se chtěl vydat.

V lednu ukončil angažmá v Kladně i jeho starší bratr Vladimír, který dal přednost studiu a volejbal zatím odsunul na vedlejší kolej. „Jeho odchod ale neměl na mé rozhodnutí žádný vliv,“ konstatoval Jiří Mikulenka.

Oba přišli k Orliům z Příbrami, s volejbalem však začínali v SK Kometa Praha.

O úplný konec kariéry se u Jiřího nejspíš nejedná.

Rád by si zahrál druhou nejvyšší soutěž za Dobřichovice, kde letos hostoval z Kladna. První liga se však vůbec nerozjela, takže další zápas si do prvotní sbírky nepřidal.

Zůstaly v ní pouze duely v barvách MFF Praha, kde dva roky hostoval z Příbrami.

Aktuálně se věnuje beach volejbalu a hlavně má velkou radost, že se dostal na pro něj prestižní vysokou školu. Na Univerzitě Karlově bude studovat na **fakultě sociálních věd** institut ekonomických studií.

„Splnil se mi sen.

Byla to moje první volba,“ přiznal a doplnil, že vrcholovému sportu už dal dost šancí. Až čas prý ukáže, zda únavu z průměry volejbalu pramenící z tří náročných sezon neměl raději překonat.

„Sezona nebyla úplně špatná. Nemohu ji označit za hlavní důvod konce mé profesionální kariéry.“

Jiří Mikulenka

Foto autor: Foto: Bohumil Kučera

Foto popis: Jiří Mikulenka.

Do práce jen čtyři dny v týdnu? Na Slovensku to už navrhuji. ANKETA URL Automatický překlad

WEB, Datum: 05.06.2021, Zdroj: tn.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.06.2021 11:10, Celková návštěvnost: 15 514 249, RU / měsíc: 2 942 884, RU / den: 341 691, Rubrika: TN.CZ/default, AVE: 19 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,80

Čtyřdenní pracovní týden má být podle návrhu opoziční strany Smer-SD o možnosti dohody mezi odboráři a zaměstnavatelem, uvádí portál tvnoviny.sk. Zkrácení pracovního týdne chce navrhnout v rámci novelizace zákoníku práce.

Podle předsedy strany Roberta Fica by množství lidí bylo ochotno v rámci čtyřdenního pracovního týdne pracovat denně o hodinu více. "Pořád by to bylo dohromady méně, kdyby byl pátek volný, než je dnes při pěti pracovních dnech," řekl Fico.

Podle něj by to mělo výrazný vliv na produktivitu práce, protože lidé jsou nejproduktivnější právě v prvních čtyřech dnech.

Čtyřtýdenní pracovní týden prosazuje v Česku například ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD). Ta během debaty v Politickém klubu **FSV UK** uvedla, že po vyřešení krize vyvolané koronavirem přijde digitalizace a automatizace, kvůli čemuž podle ní mnoho lidí přijde o práci, pokud ke zkrácení pracovního týdne nedojde. Prvním krokem by podle ministryně mělo být zkrácení pracovní doby na 35 hodin týdně.

Do práce jen čtyři dny v týdnu? Na Slovensku to už navrhuji. ANKETA [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.06.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.06.2021 11:42, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, AVE: 2 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Slovenská opoziční strana Smer-SD přišla s návrhem na zkrácení pracovní doby. V rámci novelizace zákoníku práce chce prosadit zkrácení pracovního týdne. Lidé by podle návrhu chodili do práce jen čtyři dny v týdnu. V Česku se o kratším pracovním týdnem zatím pouze hovoří.

Čtyřdenní pracovní týden má být podle návrhu opoziční strany Smer-SD o možnosti dohody mezi odboráři a zaměstnavatelem, uvádí portál. Zkrácení pracovního týdne chce navrhnout v rámci novelizace zákoníku práce.

Podle předsedy strany Roberta Fica by množství lidí bylo ochotno v rámci čtyřdenního pracovního týdne pracovat denně o hodinu více. "Pořád by to bylo dohromady méně, kdyby byl pátek volný, než je dnes při pěti pracovních dnech," řekl Fico. Podle něj by to mělo výrazný vliv na produktivitu práce, protože lidé jsou nejproduktivnější právě v prvních čtyřech dnech. Čtyřtýdenní pracovní týden prosazuje v Česku například ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD). Ta během debaty v Politickém klubu **FSV UK** uvedla, že po vyřešení krize vyvolané koronavirem přijde digitalizace a automatizace, kvůli čemuž podle ní mnoho lidí přijde o práci, pokud ke zkrácení pracovního týdne nedojde. Prvním krokem by podle ministryně mělo být zkrácení pracovní doby na 35 hodin týdně.

Zlo tu bylo, je a bude. My ho jen musíme udržet na uzdě, říká spisovatelka Lenka Elbe. I o tom je její Uranova [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.06.2021, Zdroj: ČRo - vltava.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.06.2021 17:56, RU / měsíc: 291 476, RU / den: 21 955, Rubrika: Literatura, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,24

Atmosféra a rytmus skladeb Petera Gabriela nebo Davida Bowieho – i ty se propsaly do debutového románu Uranova spisovatelky Lenky Elbe. Kniha je letos nominovaná na cenu Magnesia Litera. Z jakého důvodu v ní kombinuje realitu a fikci? Proč jsou její hrdinové Angličani? A čím si Lenku Elbe získala sémiotika? Mluvila o tom ve Vizitce s Markétou Kaňkovou.

Když Lenka Elbe slyšela, jak jedna z komunistických poslankyň vyzývá stalinistický kult, cosi se v ní zlomilo a po šesti letech konečně dopsala svůj debut zvaný Uranova. Je inspirovaný příběhem dědy, který strávil nějaký čas jako politický vězeň v uranových dolech v Jáchymově a později o tom malé Lence vyprávěl. Elbe si v sobě téma hrůzných padesátých let nesla dlouho. Hlavní linku rozepsala za tři měsíce, jak ve Vizitce řekla, příběh Angely a Henryho se jí doslova zjevil v hlavě. Mezi dalším psaním pak ale přišly pauzy dlouhé i deset měsíců: náročná péče o potomka Lence dovolovala na knize pracovat jen o víkendech.

Uranova kombinuje realitu s fikcí, která v očích Lenky realitu ještě zesiluje, mísí v sobě také prvky detektivky, thrilleru a romance. Důležitým momentem příběhu je fakt, že hlavní hrdinové pochází z Británie. „To, co se stalo v Jáchymově, pro mě bylo velmi důležité nahlídnout optikou cizinců. Chtěla jsem se vyhnout kolektivnímu traumatu, které s sebou může nést postava českého původu. Spousta lidí měla v Jáchymově buď někoho zavražděného, anebo naopak pochází z rodiny, jejíž členové byli součástí totalitního režimu. Angličan je v tomto směru naprosto nedotčený,“ vysvětluje. Uranovu lze podle ní číst i jako archetypální příběh boje dobra se zlem, které bylo a je mezi lidmi přítomné. „Jakou práci si dáme s tím, abychom ho udrželi na uzdě? Zlo tu je a my se ho musíme snažit blokovat,“ konstatuje autorka, která v současné době pracuje na dalších čtyřech knihách. Hluboko v šuplíku jí leží dvě knížky pohádek pro nejmenší děti, občas reviduje povídky a detailněji ve Vizitce mluvila o chystaném románu s tématem víry v širším slova smyslu.

Eco jako čtenářský zážitek

Souboj zla s dobrem je nejen jedním z témat románu Uranova, ale, obrazně řečeno, i Lenčina života. Jako copywriterka a někdejší zaměstnankyně reklamní agentury narazila na klienta, kvůli jehož praktikám nakonec dala výpověď.

Zkušenosti nasbírané za dvacet let práce pro komerční značky dnes na volné noze ráda využívá ve prospěch kampaní, které mají společenský přesah. Ve Vizitce mluvila také o tom, proč si během studia **Fakulty sociálních věd** zamilovala semináře sémiotiky a jak se její principy uplatňují v reklamě; tehdy dokonce na toto téma připravila přednášku pro své kolegy. Stejně radostně dnes vzpomíná na četbu tematické knihy Foucaultovo kyvadlo od Umberta Eca. „Když jsem ji četla poprvé, narazila jsem na svoje intelektuální limity. Vrátila jsem se k tomu za několik let, kdy už jsem měla přečtené jiné Ecovy texty a taky prostudovanou kabalou. Najednou se mi otevřel celý svět, byla to pro mě krásná čtenářská zkušenost.“

Ve věku 45 let zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb

Ve věku 45 náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb. Na svém webu to dnes uvedla **Fakulta sociálních věd UK**, kde působil. ČTK to potvrdila mluvčí školy Jana Chloubová.

Filip Láb se specializoval na teorii a praxi klasické a digitální fotografie, fotožurnalismus, vizuální komunikaci, přechod od tradičního obrazu k digitálnímu a nové funkce obrazových materiálů v digitálním prostředí. Externě spolupracoval s New York University v Praze, pracoval jako fotograf na volné noze, psal pro kulturní časopisy a servery.

Je spoluautorem monografií Fotografie po fotografii (s Pavlem Turkem, 2009) a Soumrak fotožurnalismu? (s Alenou Lábovou, 2009) a publikoval další texty z teorie fotografie.

Filip Láb přednášel na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Absolvoval bakalářské a magisterské studium v oboru žurnalistika a mediální studia na **FSV UK**, vystudoval bakalářské a magisterské studium v oboru fotografie na Filmové a televizní akademii múzických umění v Praze. Na FAMU absolvoval doktorské studium v oboru fotografie a nová média. Na **FSV** byl vedoucím katedry žurnalistiky Institutu komunikačních studií.

Kultura/mix URL Automatický překlad

WEB, Datum: 06.06.2021, Zdroj: respekt.cz, Autor: Respekt, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.06.2021 12:25, Celková návštěvnost: 1 560 000, RU / měsíc: 572 511, RU / den: 37 033, Rubrika: Kultura, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,41

Dělníci kultury

V roce 1905 se během týdenní vědecké expedice na dno propasti Macocha vypilo 240 piv. To není zdaleka nejzajímavější fakt, který přináší kniha Karel Absolon: Objevitel, manažer, vědec, již nyní vydala Academia trojici badatelů ve složení Petr Zajíček, Martin Oliva a Petr Kostrhun. Absolonova biografie obsahuje spoustu důležitých sdělení. Tím dalším může být třeba dopis malíře Otakara Kubína, který se zmíněného sestupu do moravského osmého divu světa rovněž zúčastnil a který po letech v dopise Absolonovi vzpomínal, že to byly právě obrazy z pobytu v alkoholovými výpary nasycené Macoše, díky nimž se mohl následně natrvalo usadit v Paříži: „Já tenkrát pilně tam maloval a vše na to uplatnil a hlavně to, že vše prodal, otevřela se mi cesta, ku které bych se sotva jinak vypravil. Dnes jsem Vám vděčen, že jste mě s sebou vzal.“

Karel Absolon (1877–1960) byl nicméně komplikovaná osobnost. Vlastně není divu, že už v předmluvě jeho životopisu se píše, že ho chtěli autoři současným čtenářům přiblížit „v co možná nejméně kritickém světle“. Vinit by se dal z lecčeho. Když pro veřejnost zpřístupňoval Punkevní jeskyně, aby se dalo z Macochy proplout ven na lodičkách, neváhal odstřelovat stěny přírodní památky a vytěženým materiálem zasypal dna desítky tisíc let nedotčených vodních sifonů. Když později v Dolních Věstonicích jeho vedoucí dělník Seidl našel Věstonickou venuši (prý u toho vykřikl výstižná slova „To je ženská!“), Absolon si nález přisvojil a Seidla vymazal z dějin archeologie.

„Z hlediska profesionální archeologie, a to nejen dnešní, ale i tehdejší, jsou rozsah a způsob provádění jeho výzkumů spíše politováníhodné. Plochy se prokopávaly v horečnatém chvatu s vidinou získání ‚epochálních‘ nálezů, profily a situace se zakreslovaly zcela amatérsky, bez konzultace s odborníky,“ musí v knize přiznat jinak vstřícní portrétista Absolona, který se zapsal do historie výzkumů našich nejstarších předků zlatým písmem, aniž by kdy archeologii a její rizikové prvky studoval.

Oním nejzajímavějším faktem v jeho knižním portrétu tak je, že už před 100 lety se úspěšnost měřila hlavně popularitou a odhodláním jít si za svým. Absolon byl výjimečně schopný manažer, který dokázal důležité lidi přesvědčit, že speleologie nebo archeologie může být velká zábava, za níž budou lidé ochotni platit velké peníze. Z Macochy díky sponzorům vytvořil dodnes funkční atrakci, z venuše dobrodružný příběh, který lidi (včetně sběratelů) pro téma strhával dávno před dinosauromanií. Svým způsobem to byl takový Andrej Babiš české vědy minulého století. Avšak s tím zásadním rozdílem, že toho rozhodně víc objevil, než zničil.

Jan H. Vitvar

Deska týdne

Potkaly se v backstagi na koncertě v Sacramentu v roce 2017 a už tehdy patřily k výrazným novým jménům nezávislé písničkářské scény. Co víc: každá byla fanynkou té druhé, i proto se dohodly, že spolu musí někdy něco natočit. Čerstvé album Doomin' Sun zachycuje setkání Meliny Duterte, která nahrává sólo pod jménem Jay Som, a Elleny Kempner, jež stojí v čele kapely Palehound. Společně si ironicky říkají Bachelor – podle slavné seznamovací reality show, protože jestli se tento televizní pořad dominantně zabývá starostmi heterosexuálních námluv, tak ony je coby otevřené queer umělkyně rozhodně nemají.

Doomin' Sun

Album vzniklo během dvou týdnů, kdy se společně s nahrávacím vybavením nastěhovaly do pronajatého domu. Po večerech každá zvlášť psala a sbírala nápady, přes den je společně dávaly dohromady. I proto se na nahrávce objevuje a prolíná rukopis obou. Duterte přináší cit pro experimentální zvuk a syntetické efekty, Kempner staví na kapelním fundamentu a kytaře. Jedná se o další z řady populárního a sympatického trendu spoluprací na písničkářské scéně. V Better Oblivion Community Center se sešli věkově i žánrově odlišní Conor Oberst a Phoebe Bridgers. Bridgers figuruje i v triu boygenius, kde ji doplňují Julien Baker a Lucy Dacus.

Na Bachelor je pozoruhodné, jak jsou si obě autorky podobné. Mají k sobě blízko, souzní spolu a především v textech zachycují nejruznější a v popkultuře dosud ne příliš plasticky zobrazená úskalí soužití stejnopohlavních párů. Zobrazují napětí, konflikty,

nedorozumění i snahu je překonat.

Tak jako třeba v malém příběhu ženy čekající v autě, než ta druhá nakoupí, Stay in the Car, která se nese v duchu devadesátkových kapel jako The Breeders či Belly. Anebo tu je mírně odlehčený příběh touhy, jakou může cítit jen dospívající hudební fanynka ke svému idolu v Back of My Hand: „Má tvou píseň v hlavě a plakát nad postelí. Sleduješ mě ve spánku.“

V jistém smyslu je Doomin' Sun také právě o fanouškovství a radosti, která může vzejít z toho, když se spolu dva vzájemní fanoušci pustí do práce. tur

Výstava týdne

Těžkou práci na výstavě v pražské The Chemistry Gallery s názvem Hard Work nečekejte. Adéla Janská (40) a Martin Skalický (45) tvoří naopak s nebyvalou lehkostí, ať už jde o autorčiny malby nebo Skalického sochy. Unikátní je už jejich technika. Janská maluje na plátna natažená na překližce, Skalický plastiky odlévá většinou z textilních materiálů fixovaných polyuretanem. Důležitější je ale samozřejmě jejich obsah a vyznění.

Hard Work

Skalický byl až doteď známý jako smíšek českého sochařství, který skořepinovými objekty dává druhý život zapomenutým pomníkům. Tentokrát si vybral Štursova díla držící se zuby nehty na Hlávkově mostě, přes který šílení urbanisté natáhli dálnici. Originály jsou vysekané do betonu, ve Skalického kutilském pojetí jsou vyrobené z izolační fólie, papírové lepenky, plat na vajíčka či starého koberce ožehnutého letlampou. Nový experimentální materiál dává původně neutrálním dílům silně existenciální rozměr, při kterém jde zábava stranou: jsou to křehké pomníčky ještě křehčí krásy, již denně míváme bez většího zájmu.

Této náladě hodně pomáhají obrazy Adély Janské. Její cyklus Nevěsty je věnován rovněž nestálé krásě: ženám, které od života čekaly jistě víc, než že se stanou pouhými objekty k cizí potěše, ať už na to mají chuť či ne. Tváře dívek jsou sice schované za maskami z plexiskla, unavené oči, rozmazané rtěnky a vystrašené výrazy však prozrazují, že jde o ochranu jen pofiderní. Jsou to nádherné obrazy, až je z nich člověku smutno.

Kurátor výstavy Radek Wohlmuth opět odvedl výbornou práci a z konfrontací obou zdánlivě rozdílných uměleckých přístupů sestavil povedenou zprávu o stýkání a potýkání se mužského a ženského světa. jhv

Stavba týdne

Vesnice Lužec nad Vltavou je jediná česká obec ležící na ostrově – což doteď působilo komplikace hlavně cyklistům. Vede tudy totiž mezinárodní cyklotrasa EURO-VELO 7, jež protíná celou Evropu ze Švédska až na Sicílii, a všichni cestovatelé tu čekali na přívoz; pokud zrovna jel. Teď je tu spojení a zároveň drobná atrakce – elegantní lávka z vysokopevnostního betonu.

Lužec nad Vltavou • Autor: www.boysplaynice.com

Lužcem protéká Vltava, která však v tomto místě není splavná, pro lodě byl proto na začátku 20. století vybudován „obchvat“, Vraňansko-hořínský kanál, který vesnici uzavřel mezi dva toky. Zatímco přes kanál vede několik mostů, přes Vltavu spojení nebylo. Přitom právě za ní je malebnější a lákavější krajina, kde se dá procházet a jezdit na kole.

Po letech debat navrhl lávku architekt Petr Tej, místní rodák a autor několika mostů z vysokopevnostního betonu UHPC (ultra-high performance concrete). Je to beton s rozptýlenou výztuží – namísto armatur jsou v něm malé kousky železa. Lávka je díky němu subtilní, a přitom pevná. Tenká mostovka zavěšená na jednom pylonu dodává okolní krajině architektonický akcent. UHPC je trvanlivý materiál, a most by tak měl bez větších oprav sloužit dalších 200 let. kv

Reedice

Na dvojvinylu a 2CD vychází takřka po 40 letech v reedici kompilační album Pavol Hammel & Prúdy 1966–1975. Jedná se de facto o dramaturgicky nezměněnou reedici původního titulu, který vyšel v roce 1982 a zachycoval první tvůrčí období slovenské legendy – v této éře Hammel vyrostl z talentovaného začátečníka ve vyhraněnou a originální osobnost. Bezmála 30 původních písní doprovází dvojice doprovodných textů: původní z roku 1982 od Júlia Kinčeka je konfrontován s aktuálním pohledem Juraje Čurného. tur

Hudební ceny

Favoritem letošního ceremoniálu Cen Anděl se stala Lenka Dusilová. Za album Řeka si odnesla vítězství ve třech kategoriích: Album, Sólová interpretka a Skladba, v níž bodovala díky singlu Vlákna. V dalších kategoriích se dařilo Tata Bojs (Skupina), zpěvákovi 7krát3 (Sólový interpret) nebo Kateřině Marii Tiché (Objev). Do Síň slávy porota uvedla Roberta Křesťana. tur

Nekrolog

Překladatel z polštiny, ukrajinštiny, básník a dlouholetý kastelán na hradu Pecka Jiří Červenka zemřel ve věku 78 let. Do češtiny převedl texty Czesława Miłosze, Andrzeje Stasiuka či Kazimierze Orłóse, z jeho básnických sbírek lze jmenovat Konec sezony, Uvidět Znojmo či Na obou stranách. O milované podkrkonošské Pecce napsal: „Tajemné proudy kolem nás. Slova požirají slova. Věci zanikají. Pouze hrad je hradem. Zevnitř nedobytný, zvenčí nepoznatelný. Je víc mnou než já jím. Ta těsná hranice mezi významem a smyslem. Prodírám se temnými chodbami. Prostupuji zdívm. Kámen se usazuje uvnitř. Kořeny mnou prorůstají. Skryvám se v dutinách času. Ale mlha se rozlila po údolí. Ostrovy kopců ozářené sluncem. Zvuky se třísťí o výčnělky skal. Doba se projasňuje. Slyším vzdálený rachot živlů. Města mizí pod hladinou. Lesy mi vyplouvají vstříc. Krajina se rozestupuje. Vesmír zaobljuje. Na obzoru hory. Mohutné, mlčenlivé, bez pohybu. Jako by život měl už skončit.“ jhv

Vzácný nález

Nečekaný objev byl učiněn v Paříži. Kuriózní náhodou se v ní podařilo najít jediný dochovaný zápisník neprávem opomíjeného česko-francouzského hudebního skladatele Antonína Rejchy (1770–1836). Na začátku příběhu byla obyvatelka Paříže se zájmem o historii, která si u popelnic svého domu všimla krabice. Obsah prostudovala a vykoukl na ni vzácný zápisník s přiloženou obálkou a podpisem skladatele. „Jedná se o jediný zápisník tohoto druhu dochovaný od Antonína Rejchy, který na několika stranách obsahuje poznámky k právě tvořeným skladbám a notové záznamy související s jeho pedagogickým působením. Tento nález je unikátní nejen svými okolnostmi, ale i svým obsahem, který bude předmětem dalšího výzkumu,“ říká k tomu Jana Franková z Moravské zemské knihovny, která se podílela na přípravách virtuální výstavy o Rejchovi. tur

Architektura

Po vynucené pauze v Plzni ožívá projekt snažící se zpřístupnit veřejnosti stále málo známé realizace architekta Adolfa Loose. Příští pátek bude možné se vůbec poprvé dostat do apartmánu Richarda Hirsche, který se nachází v Plachého ulici. Byl to úplně první plzeňský interiér upravený Loosem, k vidění teď bude zhruba jednou měsíčně až do podzimu, pokud bude zájem veliký, budou se přidávat termíny. jhv

Film

Kanya

Krátký film indické režisérky Apoorvy Satish Kanya, který vznikl v produkci pražské FAMU International a Lonely Production, bude od příštího pátku promítán v Národní soutěži akce Pragueshorts Film Festival. Od 20. června se pak představí na tokijském Short Shorts Film Festival & Asia, díky čemuž získá šanci soutěžit o studentského Oscara. Film vypráví o autorčině krajanec vyrovnávající se s dospíváním, jež provází – v Indii stále tabuizovaná – menstruace. jhv

Nekrolog

Filip Láb • Autor: ČTK

Kolik je na ní pravdy a kdy lže? Kdy je nezpochybnitelná a věrná realitě a kdy zase zkresluje a manipuluje? Přesně to byly otázky, které přitahovaly Filipa Lába, teoretika fotografie, fotografa a pedagoga **FSV UK**. Znáť je to už z názvu knih, jichž byl autorem či spoluautorem: Fotografie po fotografii, Soumrak fotožurnalismu? nebo zcela aktuální Postdigitální fotografie – každý titul signalizuje končící éru a přicházející zlom. Filip Láb minulý pondělí náhle zemřel ve věku 45 let.

Svou generační zkušeností se trefil do okamžiku, kdy se ze scény poroučela analogová a nastupovala digitální doba. Lába v textech i přemýšlení zajímalo, o co tím přicházíme, co získáváme, co se mění a co zůstává stejné. Fotografii neviděl jen jako uměleckou disciplínu nebo žurnalistickou praxi, nesledoval životopisy autorů či příběhy slavných snímků, pohlížel na ni jako na médium v nejširším slova smyslu, což bylo pro české teoretické prostředí velmi obohacující. Viděl ji jako jazyk, kterým se ve 21. století rozmluvil celý svět. Jazyk, který v době fotících telefonů a obrazových sociálních sítí náhle používali všichni, a Lába zajímalo, co říkají.

Stejně tak ho vždy jako pedagoga zajímalo, co říkají jeho studenti na katedře žurnalistiky, kde patřil k nejoblíbenějším učitelům. Dokázal kolem sebe vytvořit kreativní a podnětné prostředí a přitahoval podobně naladěné studenty. Upřímně a soustavně se zajímal o to, co dělají oni, a na oplátku je zase dokázal nadchnout pro to, co fascinovalo jeho. tur

Album

„Na nové desce nám šlo nejvíc o to, aby každá píseň měla jasnou vizi, jasné téma a byla co nejvíc semknutá,“ říká Jarda Švelch, zpěvák stoner rockové kapely Rest in Haste, která má také blízko k postpunku a indie rocku. Novinka kapely Hello Young Traveler vznikala ve velkých geografických vzdálenostech. V Praze ji nahrával Dan Šatra, v Baltimoru mixoval J Robbins, veterán spojený s punkovými kapelami z Washingtonu, který ale zároveň produkoval klasiky stoner rocku Clutch. Nové písně Rest in Haste nabízejí poetické i satirické pohledy na polarizovaný a roztržštěný svět. Content Farm vypráví o frustracích „tvůrců obsahu“, kteří jsou jen nevolníky ve službě on-line platform; 5000 Tractors zase pojednává o prodeji traktorů do Ruska, který měl zachránit českou ekonomiku. tur

Výstava

Sluneční králové

Národnímu muzeu v Praze se podařilo s egyptskými partnery vyjednat prodloužení mimořádně atraktivní expozice Sluneční králové až do konce září. Exponáty z Egyptského muzea v Káhiře, Velkého egyptského muzea v Gize, berlínských, lipských či frankfurtských muzeí tak budou moci při očekávaném dalším uvolnění protiepidemických pravidel pro muzea spatřit všichni, kdo o to budou stát. jhv

Divadlo

Novým uměleckým šéfem brněnského Divadla Husa na provázku se stal dramaturg Martin Sládeček. Vystřídal Annu Davidovou, která odchází na mateřskou dovolenou, a jak zdůrazňuje, na koncepci nastolenou před dvěma lety, jež má Provázek nasměrovat k progresivnímu a otevřenému divadelnímu domu, se nic nemění: „S radostí a pokorou chci dále rozvíjet naši společnou koncepci jako společensky angažovaného divadla se silnými lokálními kořeny a celorepublikovým renomé, kde se pozoruhodní tvůrci z různých uměleckých oborů v soustředěné atmosféře potkávají s výjimečně inspirativním a pracovitým hereckým souborem.“ jhv

Galerie

Karpuchina Gallery

Pražská Karpuchina Gallery se stala první českou soukromou galerií, která oficiálně prodala umělecké dílo za kryptoměnu. Obraz Julia Reichela Run to Ruin – Mars attack serie si podnikatel Michal Zatřepálek koupil za 0,14368542 bitcoinu. V klasických korunách to zní o něco líp, neboť jde zhruba o 110 tisíc. jhv

Nekrolog

V 56 letech zemřela scénografka, kostýmní výtvarnice a v neposlední řadě kurátorka výstav art brut Ivana Brádková. Spolu s kolegyní Terezií Zemánkovou stála za prvním zpřístupněním sbírky abcd, pro kterou léta pracovala, společně vytvořily také výstavy Prinzhornovy sbírky, díla Adolfa Wölfliho či Anny Zemánkové. Objevila mimo jiné dílo Oty Prouzy, v pražském DOXu připravila velmi úspěšnou výstavu ilustrátora Petra Sise O létání a jiných snech. Pro svět syrového umění autorů na okraji a za okrajem obvyklých norem je její odchod nenahraditelnou ztrátou. jhv

Festival

V pátek začíná devátý ročník Landscape festivalu, jenž se věnuje městské krajině a veřejnému prostoru. Koná se až do konce září v Krnově a zahájí ho koncert Květů a Cirkusu Problem. Ve městě a jeho okolí návštěvníci narazí na intervence Patrika Hábla, Veroniky Richterové, Ateliéru 38 nebo studia Archwerk. Před radnicí vyroste bludiště s výmluvným názvem Cesta na úřad, na vrchu Cvilín vznikne originální mobiliář, cílem projektu je „vytvořit lepší prostředí pro život našim občanům, chovat se šetrněji k životnímu prostředí, podpořit lokální ekonomiku a také vrátit do veřejného prostoru umění“. jhv

Z webu Respektu

Jak se máte? • Autor: Milan Jaroš

Ela Tolstova a Michal Smetana z kapely Tolstoys jsou dalšími hosty seriálu Jak se máte? kolegyně Hany Řičicové. První vlna pandemie bratislavskou indie dvojici uvěznila v Praze, a tak dala vzniknout karanténnímu houpavému singlu Tempo, v němž Tolstoys popisují neschopnost zpomalit. Další desku už přes Zoom nahrávat nechtějí. Během letošního jara a léta se rozhodli postupně vydat album Mirror Me, tematizující lásku, rozchody, ale i toxické vzorce chování, které si můžeme odnášet z rodiny. „Nečekejte ale nic existenciálního,“ říká Michal. „Pořád jsme hodnými syny a dcerami svých rodičů.“ jhv

Vůdkyně běloruské opozice Cichanouská na návštěvě Prahy

TV, Datum: 06.06.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 13, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 01:16, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 332 396,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Kristina KLOUBKOVÁ, moderátorka

Běloruská opoziční vůdkyně Svjatlana Cichanouská dnes přiletěla do Česka. Pozvání přijala od předsedy Senátu Miloše Vystrčila. Sejde se i s prezidentem Milošem Zemanem, premiérem Andrejem Babišem a se zástupci opozice. Zúčastní se také demonstrace na Staroměstském náměstí.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Pozvání předsedy Senátu dostala Svjatlana Cichanouská letos v lednu. V Česku se zdrží 4 dny a svou návštěvu zahájila procházkou na Karlově mostě. Oficiální návštěvu odstartuje vůdkyně běloruské opozice na půdě Senátu, kde ji v pondělí přivítá Miloš Vystrčil.

Miloš VYSTRČIL, předseda Senátu /ODS/

A ve středu bude mít přijetí přímo před plénem Senátu a vystoupení před senátory.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Disidentka, prezidentská kandidátka a podle mnohých i vítězka loňských voleb musela vlast opustit po násilných protestech. Nyní žije v sousední Litvě. Bělorusko s Ruskem na ni vydaly zatykač. Lukašenkova protivnice zítra vystoupí i na demonstraci podporující svobodné Bělorusko.

Jan ŠÍR, politolog, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Určitě je to velká vzpruha pro běloruskou občanskou společnost, která se nachází pod velkým tlakem.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

V úterý se má setkat s premiérem. Ten s ní ale už jednu schůzku odmítl. S Cichanouskou Babiš odmítl setkání na loňském summitu Visegrádské čtyřky.

Tomáš PETŘÍČEK, bývalý ministr zahraničí /ČSSD/

Já jsem doporučoval, aby k tomuto setkání došlo. Bylo to jeho rozhodnutí.

Jakub KULHÁNEK, ministr zahraničí /ČSSD/

Já se budu muset pana premiéra na to zeptat.

Jiří OVČÁČEK, mluvčí prezidenta republiky

Pan prezident se setká se Svjatlanou Cichanouskou v úterý v 11:30 v Lánech. Bude se zajímat o situaci v Bělorusku a demokratizační aktivity opozice.

Jan ŠÍR, politolog, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Miloš Zeman tím podpoří tu ruskou pozici v tom, že vlastně nejtvrdší režim v Evropě vládne ne v Rusku, ale v Bělorusku.

Miloš VYSTRČIL, předseda Senátu /ODS/

Chceme podporovat demokracii a svobodu v Bělorusku a tu můžeme přímo prokázat, že pozveme lídra opozice.

Karolína PAVLÍNOVÁ, redaktorka

Z Česka zamíří ve čtvrtek ráno hlava běloruské opozice do Německa. Karolína Pavlínová, televize Nova.

Fotografie

TV, Datum: 06.06.2021, Zdroj: ČT24, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 01:27, Sledovanost pořadu: 93 019, Pořad: 22:05 Newsroom ČT24, AVE: 304 580,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,03

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka

Vždycky plný entuziasmu, pochopení a černého humoru. Mohl fotit a psát a nikdo by mu to nemohl vyčítat, ale on chtěl jak učit, tak pracovat pro fakultu a v obojím byl nepřekonatelný, vzpomíná Alice Tejkalová, děkanka **pražské fakulty sociálních věd**. Právě tamní katedru žurnalistiky Filip Láb vedl. Teď v 45 letech náhle odešel. Učitel, fotograf, kolega i kamarád. Jeho rukama prošly stovky novinářů, fotografií, kameramanů.

Filip LÁB, fotograf a pedagog, **FSV UK**

Pro mě je nejdůležitější, abych viděl u těch studentů zájem. A ten zájem může být skoro o cokoliv.

Miloš HROCH, student a kolega Filipa Lába

Musím přiznat, že vlastně ten jeho učitelský styl byl v hodně věcech jako jedinečný. Především v tom, jak on dokázal jako být lidský, hledal hodně velký porozumění u těch studentů, ale zároveň tam nedošlo nikdy ani k tomu, že by se rozbořily nějaký ty hranice. Pořád byl tou autoritou a pořád měl ten respekt.

Alice TEJKALOVÁ, děkanka, **FSV UK**

Filip měl velkou výhodu v tom, že byl hrozně příjemnou osobností, která lidi výrazně spojovala napříč jejich zájmy a napříč vlastně i jejich osobnostmi. On se kamarádil s úplně všemi, jak si to dokážete představit doslova, prostě napříč sociálními skupinami.

Miloš HROCH, student a kolega Filipa Lába

V nás jako ve studentech probudil velký nadšení pro fotku, hlavně pro analogovou fotku a díky tomu nadšení jsme strávili velkou část bakalářského studia tady ve fotokomoře.

Filip LÁB, fotograf a pedagog, **FSV UK**

O moc víc magických momentů, než když se vám v tý v tom červeném světle začne jako objevovat obrázek na tom bílém papíře v tý komoře, tak opravdu do dneška neznám a je to takovej jako takový malý každodenní kouzlo

Miloš HROCH, student a kolega Filipa Lába

Myslím si, že už tolik nefotil, ale chtěl se k tomu pořád vrátit a pořád o tom, pořád o tom jako mluvil.

Alice TEJKALOVÁ, děkanka, **FSV UK**

On hrozně rád fotil, zároveň by měl daleko víc času na focení, kdyby tolik nefunkcionářil a neučil a přesto fungonářil a učil, protože ho to taky moc bavilo.

Filip LÁB, fotograf a pedagog, **FSV UK**

Já jako veškerou energii investuju investuju tady do svého působení na fakultě.

Milan JAROŠ, fotograf, Respekt

Já jsem teda k němu vzhlížel, že to je takový jako pro mě vizionář a myslím, že mu jednoznačně zůstala tahleta touha jako objevovat nové věci, a být otevřený novým věcem.

Miloš HROCH, student a kolega Filipa Lába

Mně přijde, že se v současné době nadužívá slovo třeba péče. A on skutečně pečující byl, tedy jako, že se opravdu jako nikdy nechlubil a zajímal se o to, co děláme.

Alice TEJKALOVÁ, děkanka, **FSV UK**

Já si myslím, že byl především velkou osobností, opravdu takovým tím moderním intelektuálem, tak jak já si ho představuju. A není jich moc.

Filip LÁB, fotograf a pedagog, **FSV UK**

Já asi jenom budu schopný zopakovat to, co všichni říkali mně, když jsem byl ve svých studentských letech a mně to vždycky znělo hrozně hloupě a pak jsem zjistil, že bohužel teda všichni ty starší lidi měli pravdu, prostě využijte ten čas pro sebe úplně naplno, čtěte, dělejte všechny ty věci o kterých jsem mluvil předtím, prostě věnujte se sami sobě, cestujte, protože teď na to máte čas.

NEKROLOG

TISK, Datum: 07.06.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 66, Autor: tur, Vytlačeno: 44 699, Prodáno: 36 580, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 03:13, Čtenost: 219 868, Rubrika: Kultura,mix, AVE: 59 747,98 Kč, Země: Česko, GRP: 2,44

Kolik je na ní pravdy a kdy lže? Kdy je nezpochybnitelná a věrná realita a kdy zase zkresluje a manipuluje? Přesně to byly otázky, které přitahovaly Filipa Lába, teoretika fotografie, fotografa a pedagoga **FSV UK**. Znáť je to už z názvu knih, jichž byl autorem či spoluautorem: Fotografie po fotografii, Soumrak fotožurnalistu? nebo zcela aktuální Postdigitální fotografie – každý titul signalizuje končící éru a přicházející zlom. Filip Láb minulý pondělí náhle zemřel ve věku 45 let.

Svou generační zkušeností se trefil do okamžiku, kdy se ze scény poroučela analogová a nastupovala digitální doba. Lába v textech i přemýšlení zajímalo, o co tím přicházíme, co získáváme, co se mění a co zůstává stejné. Fotografii neviděl jen jako uměleckou disciplínu nebo žurnalistickou praxi, nesledoval životopisy autorů či příběhy slavných snímků, pohlížel na ni jako na médium v nejširším slova smyslu, což bylo pro české teoretické prostředí velmi obohacující. Viděl ji jako jazyk, kterým se ve 21. století rozmluvil celý svět. Jazyk, který v době fotičích telefonů a obrazových sociálních sítí náhle používali všichni, a Lába zajímalo, co říkají.

Stejně tak ho vždy jako pedagoga zajímalo, co říkají jeho studenti na katedře žurnalistiky, kde patřil k nejoblíbenějším učitelům. Dokázal kolem sebe vytvořit kreativní a podnětné prostředí a přitahoval podobně naladěné studenty. Upřímně a soustavně se zajímal o to, co dělají oni, a na oplátku je zase dokázal nadchnout pro to, co fascinovalo jeho.

Foto autor: FOTO ČTK

Paní Novák' nejspíš příliš nepřibude. Ženy s nepřechýleným příjmením musí očekávat rozpaky, říká jazykovečkyně [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.06.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Markéta Riziková, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 07:12, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Právo na nepřechýlené příjmení by mohly mít všechny ženy v Česku, pokud to schválí Senát. Přechylování se používá od středověku. Pokud ale například písař neuměl česky, zapsal ženě stejné příjmení, jako měl manžel. Lidé to v historii tolik neřešili, říká v rozhovoru pro server Lidovky.cz jazykovečkyně Markéta Pravdová z Ústavu pro jazyk český.

Lidovky.cz: Sněmovnou v minulém týdnu úspěšně prošel návrh, že by si nepřechýlené příjmení mohly zvolit všechny ženy, bez výjimek. Myslíte, že by vzrostl zájem žen o nepřechýlená příjmení?

Nemyslím, a když, tak ne dramaticky. Zákon už umožňuje nepřechylovat za splnění určitých podmínek a návrh novely zákona chce teď tyto omezující podmínky zrušit. Pokud se tedy žena bude chtít jmenovat Novák, Svoboda nebo Černý, zákon jí v tom bránit nebude. Přesto se domnívám, že většina žen bude i nadále volit tradiční podoby Nováková, Svobodová nebo Černá a žádný masový obrát k nepřechylování nenastane.

Lidovky.cz: Výhodu nepřechýleného příjmení ženy pocítí zejména v zahraničí: nikdo nebude zpochybňovat, že Jan Novák a Dana Novák k sobě patří. Zakončení -ová totiž občas cizince mate. Z jakých dalších důvodů si ženy vybírají nepřechýlenou variantu?

Možná chtějí být svým nepřechýleným jménem pro okolí zajímavé, možná se jim ta nepřechýlená podoba prostě líbí, připadá jim libozvučná nebo k tomu mají jiné osobní důvody. Karel Čapek napsal divadelní hru Věc Makropulos. Hlavní hrdinkou je zpěvačka Emilie Marty. V uměleckém světě ji nikdo nepřechyloje a nepřechyloje ji ani uklízečka, kterou charakterizuje nespisovná čeština. Naopak ostatní postavy ji přechylojí na Martyová. Paní Marty byla umělkyně – i to by mohl být jeden z důvodů.

Markéta Pravdová

Jazykovečkyně, bohemistka Od roku 2001 působí v Ústavu pro jazyk český Akademie věd Vystudovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy (filozofie – český jazyk, 1999) Na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** pak i mediální studia (PhD., 2005) V Ústavu pro jazyk český vedla oddělení jazykové kultury a redakci časopisu Naše řeč; je zástupkyní ředitele Od roku 2017 je členkou akademické rady Akademie věd, v níž se věnuje i popularizaci vědy Odborně se zabývá jazykovou kulturou, normou a kodifikací jazyka

Lidovky.cz: Jaké problémy může nepřechylování způsobit?

Nejprve je dobré si říci, že úřední podoba jména a jeho užívání v běžné komunikaci jsou dvě odlišné věci. Ze jména napsaného v úředním dokladu poznáme pouze podobu prvního pádu. Čeština jich má ale sedm, je to jazyk ohebný a používání koncovek je pro ni celkem přirozené. V běžné komunikaci používáme pádové koncovky a díky nim snadno poznáme i gramatický význam slova.

Jistě, najdeme jména typu Krejčí nebo Pavlů, která se neskloňují, ale většinu jmen – ať už domácích, nebo cizích – v češtině skloňujeme, což u ženských jmen bez přechýlení nejde. Přechylování navíc vychází nejen ze strukturních vlastností češtiny, ale i z jisté tradice, k respektu ke kultuře jazyka a zdejšímu prostředí. Nepřechýlené jméno proto může působit nezvykle a jeho užívání může činit i komunikační potíže. Představme si třeba větu Zavolejte paní Novák, Svoboda a Černý.

Lidovky.cz: Jaká je nálada ve společnosti, tedy jaký je převažující postoj k nepřechylování? Liší se postoje v jednotlivých regionech?

Myslím, že nálada ve společnosti zůstane i nadále ve prospěch přechylování, a věřím, že většina žen žijících v České republice bude i nadále ctít zdejší jazykové tradice. Odhaduji, že v Praze bude postoj k nepřechylování benevolentnější, protože má velký

kontakt se zahraničím, působí v ní mnoho nadnárodních firem, žije v ní hodně cizinců. Obě otázky by byly jistě dobrým tématem pro sociolingvistické průzkumy.

Nepřechýlená příjmení už teď působí zmatky, masově se nerozšíří, míní šéf Ústavu pro jazyk český

Lidovky.cz: Může mít nepřechýlené příjmení vliv na to, jak lidé češtinu používají a jakou míru formálnosti zvolí například v e-mailu? Když se pisatel setká například s paní Dvořák, volí častěji místo formálního oslovení „Vážená paní Dvořák“ méně formální pozdrav „Dobrý den“ a bez oslovení, aby se tak vyhnul jednak případným nepříjemnostem, jednak aby vyhověl svému hodnocení jazyka?

Jistěže, nepřechýlené příjmení může pisatele znejistit. Pokud bude mít žena příjmení Svoboda, mohu váhat, zda ji mám oslovit paní Svoboda, paní Svobodo nebo paní Svobodová. Je poměrně jasné, že v takovém případě člověk hledá alternativní způsob, například oslovení titulem nebo pozdravem Dobrý den, i když ten do oficiální komunikace nepatří. Stejný problém ale může snadno vzniknout i u oslovování mužů, například u jmen jako Vepřek, Švec, Rys, Langer a podobně.

Lidovky.cz: Ovlivňuje nepřechylování příjmení i četnost, s jakou mluvčí používají přímé oslovení v ústní komunikaci? Že se mu třeba raději vyhnou úplně?

Ano, ten problém platí i pro mluvenou řeč. Pokud některé ženy nechtějí svá příjmení přechylovat, musí být tedy na určité rozpaky veřejnosti připraveny. Z praxe jazykové poradny známe i případy, kdy se žena rozhodne si zapsat nepřechýlenou podobu a pak je sama bezradná, jak ji má okolí skloňovat a oslovovat. My jí ale jednoznačně řešení poskytnout nemůžeme, protože gramatický systém češtiny není na tento typ příjmení stavěný.

Lidovky.cz: Jak může nositelka nepřechýleného příjmení vnímat situace, kdy se ostatní vyhýbají jejího přímého oslovení?

Různě, ale bylo by nejlepší se zeptat přímo té nositelky.

Bez přechýlení může být žena i ‚paní Černý‘. Češi více tolerují jména bez koncovky -ová u cizinek

Lidovky.cz: U jakých typů příjmení může přechylování způsobit největší problémy?

Potíže může způsobit přechylování příjmení z jazyků, které mají vlastní jazykové prostředky. Například v řečtině je mužské jméno Kedros a ženská podoba Kedru – v češtině by se pak žena mohla jmenovat Kedru, Kedrosova i Kedruová.

Problémy mohou činit také jména zakončená na samohlásku, kde lze přechýlit více způsoby, například od jména Falke lze přechýlit na Falková i Falkeová, přičemž z přechýleného jména s vypuštěným ‚e‘ nepoznáme základní podobu jména, od kterého se přechyluje. Artikulační problémy mohou činit dlouhá přechýlená jména jako Vítámvásová.

Lidovky.cz: Přechylování v češtině známe už od středověku, kdy se dokonce rozlišovala varianta pro dceru Lazarova a pro manželku Lazarová. Objevil se někdy v historii zájem o nepřechylování příjmení?

Roli jistě hrály spíše vnější faktory – po staletí jsme žili v těsném jazykovém kontaktu s němčinou. Pokud německý písař nebo farář neuměl česky, zapsal do dokumentu jméno ženy ve stejné podobě, jak se jmenoval její muž. Rozkolísaná situace byla nejen v úředních dokumentech, ale i běžném užití. Myslím, že to v minulosti lidé tak neřešili.

Lidovky.cz: Meziválečné Československo bylo domovem pro spoustu národností. Lidé se tehdy setkávali s českými přechýlenými příjmeními i s cizími, například německými. Přechylovaly se cizí varianty?

I v této době byla situace značně rozkolísaná. Každý z jazyků s příjmeními zacházel podle svých pravidel, ale samozřejmě docházelo k interferenci jazyků – jazyky na sebe působily a vzájemně se ovlivňovaly. S plošným přechylováním se začalo až po druhé světové válce.

Foto:
Markéta Pravdová.
ČTK

FotoGallery:
Markéta Pravdová.
ČTK

Volební model Deníku: Spolu posiluje, Přísaha dotáhla Trikolóru [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.06.2021, Zdroj: jablonecky.denik.cz, Autor: Michal Janko, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 12:51, RU / měsíc: 30 121, RU / den: 4 072, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Deník připravil unikátní model, který počítá možné složení budoucí poslanecké sněmovny vzniklé po podzimních parlamentních volbách. A to na základě všech 17 letošních průzkumů pěti renomovaných agentur.

"Preference hnutí ANO dál mírně klesají, oslabují také Piráti a Starostové. Zato třetí v pořadí, koalice Spolu tvořená ODS, TOP 09 a KDU-ČSL, se přiblížila 20 procentům. Sociálním demokratům se sněmovna vzdaluje. To jsou hlavní změny ve volebním modelu Deníku, který kombinuje všechny letošní průzkumy stranických preferencí renomovaných agentur.

Nejnověji do výsledků promluvil nedělní průzkum společnosti Kantar CZ, který ANO přisoudil až třetí místo a hnutí Přísaha poprvé pět procent hlasů. Ve volebním modelu Deníku to znamená, že Přísaha posílila na 3,3 procenta hlasů a dotáhla tak koalici Trikolóry, Svobodných a Soukromníků. Tyto dva subjekty tak budou hlavními konkurenty ČSSD a KSČM v boji o překonání pětiprocentní hranice potřebné pro vstup do poslanecké sněmovny.

Jak Deník model počítá

Model Deníku je inspirován takzvanými „poll of polls“ obvyklými v zahraničních médiích. Je založen na váženém průměru všech letošních průzkumů stranických preferencí zveřejněných renomovanými agenturami IPSOS, Kantar TNS, Median, STEM a Data Collect – aktuálně jde o sedmáct posledních průzkumů zmíněných společností.

K přepočtu na mandáty Deník použil pravidla schválené novely volebního zákona, která začne platit 1. července. Počítá se stejným počtem odevzdaných hlasů jako při volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2017.

Model bude až do říjnových voleb průběžně aktualizován podle nových průzkumů.

Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Syndrom skrytého voliče

„U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v průzkumech, které probíhají nezávisle na sobě různými agenturami. Pokud jsou splněny obě tyto podmínky, je zvolená metoda velmi přínosná a dá se podle ní orientovat,“ řekl Deníku politolog z Metropolitní univerzity Praha Petr Just.

Média a interpreti předvolebních preferencí podle Petra Justa někdy dělají chybu, když na základě jednoho aktuálního průzkumu, který například KSČM přisuzuje čtyři procenta, udělají závěr, že komunisté se do sněmovny nedostanou.

„Vždy je třeba vnímat dlouhodobé trendy a nezapomínat na statistickou chybu, která činí dvě až tři procenta,“ míní Just. Žádná agentura proto nikdy nefekne, že míra pravděpodobnosti jejího výzkumu je stoprocentní.

Politici mnohdy opakují, že jediným relevantním průzkumem jsou volby a na odhady proto neberou ohled a mají je za mylné vodítko.

Proč se někdy skutečně realita o dost liší od skutečnosti?

„Rád bych upozornil na tzv. syndrom skrytého voliče neboli spirálu mlčení. Někteří lidé se za svou volbu stydí a nechtějí ji zveřejňovat. Když je tazatel osloví na ulici, odpoví mu falešně. To vedlo k překvapivým výsledkům v několika zemích, kdy například zabodovala Alternativa pro Německo nebo Kotleba na Slovensku, ačkoli před volbami to tak nevypadalo. V průzkumech měl Kotleba kolem dvou procent, ale dostal osm. Agentury s tím nemohou nic dělat, protože pracují s odpověďmi, které dostanou,“ vysvětluje Just.

MAREK WOLLNER: LEŽ JE ZBRAŇ HROMADNÉHO NIČENÍ [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.06.2021, Zdroj: neolivni.cz, Autor: JAN DRAŽAN, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.06.2021 13:42, Celková návštěvnost: 304 570, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Rubrika: PROFILOVÉ ROZHOVORY, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

...(53)

* Investigativní novinář a spisovatel.

* Pochází z Plzně. Vystudoval žurnalistiku na **FSV UK**.

* Působil v Lidových novinách, Respektu a v časopisu Týden.

* Od roku 1999 pracuje v České televizi.... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Univerzita Karlova je podle svého rektora připravena rozšířit pomoc běloruským studentům a akademikům. Na podzim by mohla uspořádat mezinárodní konferenci o režimu Alexandra Lukašenka v Bělorusku, lidských právech a demokracii.

V pondělí se rektor univerzity Tomáš Zima setkal s vůdkyní běloruské opozice Svjetlanou Cichanouskou. Vedení největší a nejstarší vysoké školy v ČR podle něj vyjádřilo Cichanouské podporu. „Domluvili jsme se na tom, že budu informovat kolegy z různých evropských univerzitních aliancí a že bychom zde připravili konferenci věnovanou problematice režimu v Bělorusku, lidských práv a demokracii, aby se o tom mohlo diskutovat i s kolegy z Běloruska a dalších evropských univerzit,“ uvedl Zima. Konference by se podle něj mohla konat na podzim. „Nabídl jsem také možnosti výstavy o životě v současném Bělorusku pro veřejnost, která by se konala tady (v ČR),“ řekl.

Se studenty podle něj byla řeč o tom, že by na podporu běloruských studentů v ČR mohl vzniknout nadační fond. Na Univerzitě Karlově nyní studuje 129 studentů z Běloruska, z českých studentů univerzity v Bělorusku nestuduje nikdo, sdělil mluvčí školy Václav Hájek. Studenty, kterým represe totalitního režimu ztěžuje nebo znemožňuje studium, podporuje univerzita dlouhodobě Stipendiem Václava Havla. Zájemci o něj musí nejprve složit přijímací zkoušky, zapsat se ke studiu a doložit, že ve své zemi čelili perzekuci.

„Ta spolupráce, o které jsme mluvili s paní Cichanouskou, je zaměřená na to, abychom také informovali veřejnost o tom, že jsou tam (v Bělorusku) věznění studenti, věznění profesoři a také řada rektorů byla odvolána a perzekvována,“ vysvětlil Zima. „Druhá otázka je pomoc, až dojde k demokratickým proměnám v Bělorusku,“ doplnil. Univerzita podle něj počítá s podporou výměny studentů a učitelů.

Univerzita Karlova podle Hájka v minulosti podpořila pobyt devíti běloruských studentů na Ústavu jazykové a odborné přípravy s tím, že by nadále měli pokračovat ve studiu na 2. lékařské fakultě UK. Nejvíce Bělorusů studuje podle něj nyní na přírodovědecké fakultě, a to 26. Na lékařské fakultě v Plzni jich je 18, na 1. lékařské fakultě 15, na filozofické fakultě 11, na fakultě humanitních studií 11 a na **fakultě sociálních věd** deset. Šest Bělorusů je na UK na krátkodobém studijním pobytu. Běloruská politička je ve své zemi stíhána na základě článku trestního zákoníku, který pojednává o výzvách k uchvácení moci. Konkrétním důvodem má být to, že z iniciativy Cichanouské běloruská opozice vytvořila koordinační radu, která si klade za cíl zprostředkování pokojného předání moci v zemi. Hrozí jí od tří do pěti let odnětí svobody. Azyl našla v Litvě.

Na úvod své čtyřdenní návštěvy ČR dnes jednala s předsedou Senátu Milošem Vystrčillem (ODS). V dalších dnech se má setkat také s prezidentem Milošem Zemanem, premiérem Andrejem Babišem (ANO) nebo ministrem zahraničí Jakubem Kulhánkem (ČSSD).

Přesvědčivá výhra ve východním Německu pootevírá nástupci Merkelové cestu ke kancléřství

TISK, Datum: 08.06.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 2, Autor: Václav Lavička, Vytlačeno: 19 525, Prodáno: 27 858, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 01:58, Čtenost: 148 177, Rubrika: Události, AVE: 87 144,37 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Německé volby

Výsledky voleb ve východoněmecké spolkové zemi Sasko-Anhaltsko se očekávaly s velkým napětím. Už proto, že to bylo poslední zemské hlasování před celostátními volbami, které přijdou na řadu koncem září. Pro konzervativní Křesťanskodemokratickou unii (CDU) přinesly příjemné překvapení. Ze šestice hlavních politických stran nejvíce posílila právě ona. Získala 37,1 procenta hlasů, o 7,3 procentního bodu více než v březnu roku 2016. Naproti tomu pravicově populistická Alternativa pro Německo (AfD), jejíž vzestup se mnozí obávali, v zemi ztratila, přesto dokázala oslovit více než pětinu voličů. „Volební vítězství má zásadní význam pro CDU, osobně pak pro jejího předsedu Armina Lascheta jako kandidáta CDU a bavorské CSU na post spolkového kancléře,“ okomentoval pro HN výsledky voleb Vladimír Handl z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Volby v Sasku-Anhaltsku znamenají pro celou konzervativní unii významné etapové vítězství v závodu o následnictví kancléřky Angely Merkelové,“ dodal.

V celostátních průzkumech vede konzervativní tandem CDU/CSU těsně před stranou Zelených. Ta ale v Sasku-Anhaltsku dopadla mnohem hůře, než její vedení očekávalo. Spolupředsedkyně strany Annalena Baerbocková, jež stejně jako Laschet aspiruje na post spolkové kancléřky, očekávala dvouciferný zisk. Zelení však ve srovnání s rokem 2016 přidali jenom 0,7 procentního bodu, když obdrželi 5,9 procenta hlasů. Ze šestice hlavních stran, které se zúčastnily zemských voleb, je to nejhorší výsledek.

„Je to pro nás určitě zklamání,“ prohlásila Baerbocková. Na druhou stranu je ale nutné uvést, že pozice Zelených ve východních spolkových zemích (tedy v bývalé NDR) nebyla nikdy příliš významná – na rozdíl od západu.

Sasko-Anhaltsko teď čekají vyjednávání o složení příští koaliční vlády. „Vytvořit vládní koalici nebude snadné. Budeme jednat se všemi demokratickými stranami,“ říká předseda zemské vlády, křesťanský demokrat Reiner Haseloff, který vládne v Sasku-Anhaltsku od roku 2011. Zprvu se sociálními demokraty (SPD), po volbách v březnu 2016 do vlády kromě nich přibral ještě Zelené.

V zemském sněmu je 97 křesel, z toho vítězná CDU obsadí rovných 40, k získání těsné většiny potřebuje dalších devět. Přesně tolik bude mít SPD, pro kterou hlasovalo 8,4 sasko-anhaltských voličů (ztráta 2,2 procentního bodu), Zeleným patří pouze šest křesel.

Taková je povolební aritmetika. Jak to bude fakticky? „Premiér Haseloff byl zjevně s koaliční spoluprací CDU-SPD-Zelení spokojen a bude ji zřejmě prosazovat. Jako jasný vítěz bude mít i dobrou vyjednávací pozici ve své straně, kde jsou jinak slyšet i hlasy, které by radši Zelené nahradily liberály ze strany Svobodných demokratů,“ míní Vladimír Handl.

Takovou variantu nelze podle něj rovněž vyloučit, neboť Svobodní demokraté (FDP) na rozdíl od sociálních demokratů v Sasku-Anhaltsku posílili. V úvahu připadá i pestrobarevná koalice CDU-FDP-Zelení, nazývaná také „Jamajka“.

Případné pokračování spolupráce se Zelenými v Sasku-Anhaltsku by vyslalo signál i na spolkovou úroveň, kde bude pro konzervativní tandem CDU/CSU spolupráce se Zelenými jednou z velice pravděpodobných variant.

Politické poměry ve zmíněné spolkové zemi jsou podle listu Handelsblatt odrazem poměrů celostátních jenom v omezené míře, ale to není pro další vývoj před zářijovými volbami rozhodující. Hlavní závěr spočívá v tom, že Laschet má nyní cestu do spolkového kancléřství širší a snazší.

Foto autor: Foto: Reuters

Foto popis: Armin Laschet, lídr křesťanských demokratů.

Feriho nástupce v mlze. Strany tápou ve zviditelnění svých mladých

TISK, Datum: 08.06.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 3, Autor: Ondřej Leinert, Kristýna Matějková, Vytlačeno: 19 525, Prodáno: 27 858, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 01:58, Čtenost: 148 177, Rubrika: Události, AVE: 268 188,51 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Politika

S dnes už bývalým poslancem TOP 09 Dominikem Ferim odešel z politiky muž, který si uměl na sociálních sítích získat popularitu jako nikdo jiný. A byť strany věří, že mají spoustu nadějných politiků, jejich propagace se jim nedaří. Platí to přitom politickými stranami napříč.

„Většina mladých členů ODS je na sítích ‚doma‘, a není tedy potřeba jim zvlášť radit,“ říká mluvčí ODS Václav Smolka. Přesto mladí politici největší pravicové strany v Česku jsou na sociálních sítích řádově méně sledovaní než předseda Petr Fiala nebo třeba i bývalá místopředsedkyně Alexandra Udženija.

Ještě hůř jsou na tom Mladí sociální demokraté, z nichž přitom v minulosti vzešli bývalí premiéři Stanislav Gross a Bohuslav Sobotka nebo současný ministr vnitra Jan Hamáček. A zatímco šéf hnutí ANO Andrej Babiš hlavně na Facebooku a Twitteru díky vydatné pomoci svého marketingového odborníka Marka Prchala nasbíral stovky tisíc sledujících, předsedkyně Mladého ANO Markéta Plesníková nemá na Facebooku zřízený ani politický profil a na Twitteru ji sleduje dvanáct lidí. „Twitter zatím nepoužívám jako svoji aktivní komunikační platformu, jsem spíše pasivní konzumentkou,“ vysvětluje Plesníková s tím, že o svoje účty na sociálních sítích se stará sama.

Mezi nejmladší skupinou voličů je momentálně nejpobulárnější koalice Pirátů a STAN. Podle výpočtů agentury Median pro HN, které vychází z dat za březen až květen 2021, by ji volila více než polovina lidí ve věku 18 až 24 let. Za předsedou Ivanem Bartošem, kterého sledují na každé z velkých sociálních sítí desetitisíce lidí, však opět zeje propast. A byť třeba příběh předsedkyně Mladého pirátstva Georgie Hejdukové před rokem zaujal i několik médií, včetně nejčtenějšího deníku Blesk, který popsal její proměnu z muže v ženu, na žádné ze sociálních sítí Facebook, Instagram nebo Twitter ji nesleduje více než 1700 lidí.

Líheň talentů ustoupila do pozadí

Právě mládežnické organizace přidružené k politickým stranám, které zejména v 90. letech sloužily jako brána do politiky, jsou pak ukázkou toho, že strany si se svými politickými talenty často nevědí rady. Jejich členové se sice podílejí na přípravě kampaní a objevují se i na kandidátkách, jen výjimečně ale jde o volitelné pozice.

Třebaže si Mladí občanskí demokraté i Mladí lidovci libují, že je jich na kandidátkách koalice Spolu po deseti a členů TOP týmu

dokonce hned jedenáct, určitou šanci dostat se do sněmovny však mají jen lidovecký právník Radovan Gaudyn, který figuruje jako číslo čtyři v Ústeckém kraji, a občanskodemokratický zastupitel Bratčic na Čáslavsku Jiří Havránek, který je šestý na střeďočeské kandidátce Spolu. „Pevně věřím, že z něj v příštím volebním období bude poslanec,“ doufá předseda Mladých občanských demokratů Mikuláš Halás. „Vedení strany nám pomáhá, mladí občanskí demokraté pracují jako asistenti senátorů, poslanců, jsou mezi námi lidé, v nichž vidím velký potenciál,“ říká.

Mladí Starostové a nezávislí mají na kandidátkách jen pět lidí, většinou na nevolitelných pozicích, případný posun vpřed jim pak komplikuje nepsaná dohoda s Piráty, že si kandidáti nemají dělat kroužkovací kampaň.

Prakticky vyloučený je postup do sněmovny některého z Mladých sociálních demokratů, byť kandidátky zatím strana nemá schválené. Například předseda sociálnědemokratické přípravy Lukáš Ulrych pochází z Prahy, odkud se před čtyřmi lety dostal za ČSSD jen lídr kandidátky. Shodou okolností jim byl bývalý předseda Mladých sociálních demokratů Petr Dolínek. Ulrych však s takto vysokou pozicí na kandidátce počítat nemůže.

Mládežnické organizace ostatně podle odborníků mají celkově ve stranách stále menší vliv. „Často vznikají pro forma, třeba u hnutí ANO, které sice má Mladé ANO, ale o jeho výstupech nebo představitelích nevíme nic,“ říká politolog Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. „Vysloveně bijící do očí je pak pokles toho vlivu u ČSSD. V minulosti měli stanovené kvóty, kolik členů má být na sjezdu ČSSD, dostávali se na volitelné pozice, z jejich řad vzešli premiéři,“ popisuje. Nyní ale mládežnické organizaci zbyl pouze poradní hlas jejího předsedy na zasedáních širšího předsednictva strany.

Z velké části to souvisí s celkovým poklesem popularity ČSSD. Stejně tak pravicové strany, jejichž hlavní přípravkou v minulosti byli hlavně Mladí konzervativci, jejichž řadami prošel europoslanec ODS Jan Zahradil, někdejší ministr vnitra Ivan Langer nebo bývalý předseda TOP 09 Jiří Pospíšil, doplácí na horší volební výsledky svých stran.

Ale příklad Mladého ANO ukazuje, že ani úspěch v celostátní politice nemusí pro mladé politiky znamenat velké šance prosadit se. Za šest let působení Mladého ANO je jeho nejúspěšnější tváří jihočeský poslanec Ondřej Babka, který se do sněmovny dostal až před dvěma lety, když jako náhradník zaujal místo po Radce Maxové, která byla zvolena do Evropského parlamentu.

„Souvisí to s tím, jak se profesionalizovaly volební kampaně. Získání voličů je spojeno s jiným druhem komunikace, než je aktivita mládežnických organizací,“ uvažuje Kopeček, proč mladí politici stran příliš nejsou vidět. Nejvíce je tento dopad podle Kopečka znát právě u hnutí ANO, které hodně sází na práci profesionálních marketérů. „Třeba u lidovců má mládežnická organizace velkou historickou hodnotu, ale i tam je to dnes mnohem víc na okraji zájmu, než to bylo,“ dodává.

Problém nicméně odborníci vidí i v samotných mladých politicích. Byť stranám radí externí PR agentury, to je příklad třeba i ČSSD nebo ODS, politici k úspěchu na sociálních sítích potřebují zaujmout i něčím osobitým. A to jim podle Karla Komínka z Institutu politického marketingu chybí.

„Sociální sítě hodně pomáhají autenticitě, když je za člověkem nějaký zajímavý příběh, tak má třeba i řadový starosta z hlediska nástrojů v podstatě vyrovnané možnosti jako mnohem vlivnější politik a může se stát perfektním komunikátorem,“ říká Komínek a přidává příklad Feriho, který začal být na sociálních sítích populární už jako středoškolský student. Tehdy o politice psal srozumitelně a jinak, než bylo zvykem. A navázal na to i během svého působení ve sněmovně, když stručně a výstižně shrnoval vládní opatření týkající se koronaviru. „V podstatě suploval činnost vlády. Odhlédneme-li od jeho současné kauzy, kvůli které teď na něho samozřejmě nahlížíme jinak, tak to byl příklad politické osobnosti, která se vypracovala z nuly. Politika dnes je hlavně o osobnostech. Komunikace na sociálních sítích na nich musí být postavena,“ říká Komínek.

TOP 09 hodlá vsadit na starostu vesnice

Komínek si zároveň není jistý, zda mládežnické organizace stran takové osobnosti vůbec mají. „Potkal jsem třeba lidi z řad Mladých sociálních demokratů nebo Mladých křesťanských demokratů, jsou to příjemní lidé, ale nevypozoroval jsem, že by mezi nimi byli takoví, kteří dokážou skutečně zaujmout,“ přiznává.

A podobně nad tím, proč za Ferim na sociálních sítích zeje mezi mladými politiky tak velká propast, uvažuje odbornice na politický marketing Denisa Hejlová z Fakulty sociální věd Univerzity Karlovy. „Těžko říci, zda jde nejen o politický marketing, ale také o talent a schopnosti každého politika či političky,“ říká. O tom vypovídají i čísla. Feri s více než milionem sledujících na Instagramu byl sice výjimka v české politice vůbec, další jeho bývalí kolegové z TOP 09 však zaostávají o několik řádů.

Podle mluvčího TOP 09 Vladana Vaňka se strana snaží na mladé voliče cílit dál. Kromě podcastů je chce zaujmout třeba i krátkými videoklipy na Instagramu. „Prozrazovat komplexní strategii nebudeme, nicméně chceme v ní zohledňovat politiky, jako je například Marek Sovka. Mladý starosta zvelebuje ‚své‘ Branišovice tak dobře, že si toho všímají nejenom místní obyvatelé, ale také média a sociální sítě,“ uvádí Vaňek příklad nadějněho politika z Branišovic v Brně-venkov.

Čeká ji ale hodně práce, Sovka zatím na Instagramu oslovil kolem 2000 lidí, na Facebooku a Twitteru ho pak sleduje 251, respektive 384 uživatelů. Aktivitu mu však nelze upřít, na Facebooku se snaží publikovat příspěvky o životě ve svojí obci skoro každý den. To předseda Mladých sociálních demokratů Ulrych svou aktivitou trochu dokresluje uvádající vliv této organizace ve straně. Od svého zvolení předsedou letos v únoru zatím publikoval na Facebooku i Twitteru jen tři veřejné příspěvky. Tomu odpovídá i počet sledujících v řádu desítek, na Instagramu pak kolem dvou stovek.

Mládežnické organizace přidružené k politickým stranám sloužily jako brána do politiky. Teď jejich vliv klesá.

Foto popis: Koho chtějí volit mladí Většina lidí ve věku 18 až 24 let by v současné době volila koalici Pirátů a STAN, vládní strany ANO a ČSSD mezi těmito voliči výrazně zaostávají. Mladí tvoří 15 procent všech potenciálních voličů koalice Pirátů se starosty a zhruba 10 procent koalice Spolu.

Foto popis: Volební preference ve skupině 18–24 let v procentech, průměr za březen, duben a květen 2021

Foto popis: Kolik lidí sleduje mladé politiky na sociálních sítích (Facebook, Instagram, Twitter, k 7. 6. 2021)

Letních brigád je víc než loni

TISK, Datum: 08.06.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 13, Autor: ŠÁRKA VLASÁKOVÁ, Vytiskeno: 31 424, Prodáno: 24 068, Infotype:

Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 01:58, Čtenost: 152 666, Rubrika: Akademie, AVE: 218 590,65 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

Studenti mají letos v létě více možností, jak si přivydělat. Průměrný brigádník pracuje za 127 Kč/hod.

Přichází léto a s ním i šance pro studentské přivýdělků. Loni v létě nabídku i poptávku prázdninových brigád ovlivnila pandemie a příležitostí ubylo. Letos se ale množství inzerovaných brigádnických pozic opět vrátilo na úroveň doby předcovidové. O práci v zahraničí však studenti příliš zájem nemají. Finanční odměny jsou srovnatelné s loňským rokem – nejvyšší nabízí velká města jako Praha, Plzeň nebo Brno, nejnížší Moravskoslezský či Zlínský kraj.

„Nemám obecně ráda monotónnost a už vůbec ne v práci. Od svých osmnácti jsem si o letním volnu musela hledat brigády a rozhodla jsem se, že prostě vyzkouším co nejvíc různých věcí. Dělal jsem průvodce na jednom moravském zámku, jela jsem do Španělska jako animátorka, prodávala jsem v pojízdném stánku kávu, pomáhala na bio farmě a spoustu dalších věcí,“ vypráví Renata, studentka Vysoké školy ekonomické v Praze a dodává: „Letos se mi přes známou povedlo získat brigádu v oboru a doufám, že mi nabídnou zůstat tam na delší dobu. Takže tím moje letní dobrodružství asi končí.“ Opačně to má studentka Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy Jana, která každé léto jezdí na Lipno, kde vytváří zábavný program pro ubytované děti: „Máme tam skvělou partu převážně animátorů, scházíme se každé léto. Pořád mě to neomrzelo: to sluníčko, voda, práce s dětmi a večerní posezení s kamarády.“ Přiznává ale, že letos to kvůli epidemiologické situaci nebylo vůbec jednoduché. „Obvykle si rezervujeme termíny tak půl roku dopředu, ale v téhle době je kvůli covidu všechno dost nejisté. Vlastně doteď na sto procent nevím, jestli se tak velká skupina bude moct sejít, jak to bude v létě vypadat a tak. Ale minulý rok to taky nakonec dopadlo dobře. Museli jsme jen dodržovat navíc různá hygienická opatření, jako dezinfekce prostor po společných aktivitách a tak dále, což bude letos asi podobné.“ Protože se bála, že se její obvyklé pracovní léto na Lipně může zrušit, začala už na jaře hledat na internetu i jiné letní brigády. „V březnu a v dubnu jsem ale moc nabídek, které by mě zaujaly, nenašla. Sháněla jsem něco v gastru, protože mám z mojí první práce zkušenosti jako servírka, nebo znovu něco s dětmi. Ale skoro nic. Asi proto, že v té době bylo ještě skoro všechno zavřené a nikdo moc nevěděl, jak dlouho to ještě potrvá.“

Za pokladnu, do kaváren nebo k bazénu

Teď by ale měl být počet nabídek i jejich rozmanitost výrazně větší. „S rozvolněním opatření mají nejenom studenti mnohem větší možnosti uplatnění. Mezi dubnem a květnem se počty inzerátů na brigády zvedly o 50 procent. Hledat se dá již ve všech oborech, které mohou mít otevřené své provozovny,“ popisuje statistiky jednatel serveru Fajn-brigady.cz Daniel Hrtáň a vypočítává nejčastěji se objevující nabídky: „Jde o klasické pozice, které se obsazují celoročně – doplňování zboží, práce na pokladnách, úklid nebo třeba ostraha. Ale už je také možnost práce na zahrádkách restaurací, v kavárnách či fitness centrech. Navíc se otevřely i bazény, kde brigádníci také najdou uplatnění.“

Právě na otevření bazénů čekal i vysokoškolák Adam, který přes léto dělá plavčíka v pražském Podolí. „Mám tu práci rád, i plat mám slušný. Jsem hodně sportovně založený a odmalička plavu, takže se mi najednou v létě nechtělo jít pracovat někam do McDonalds nebo za kasu v Albertu. Takové nabídky jsem na internetových stránkách vídal nejvíc.“ Podle Daniela Hrtáně patřila právě pozice prodavačky k nevyhledávanějším i k nejvíce poptávaným na celém webu: „Za květen evidujeme nejvíce inzerátů na pozicích prodavač/ka a uklízeč/ka, které tvořily každá deset procent z celkové nabídky. Uchazeči pak ve stejném měsíci nejvíce reagovali na ty prodavačské, které s výrazným nárůstem představovaly 17 procent všech odpovědí.“ I na portálu Jobs.cz tvoří inzeráty na práci „za kasou“ významnou část celkové nabídky. Zájemci o tuto pozici si mohou vybírat z různých supermarketových řetězců, ale také se stát prodejcem chovatelských potřeb nebo pracovat ve zlatnictví. Odměna se liší v závislosti na lokalitě i na druhu brigády. Jako pokladní společnosti Kaufland si v Českých Budějovicích můžete vydělat 140 korun za hodinu, v Kadani je práce za pokladnu uzenářství Zeman odměněná 120 korunami za hodinu a třeba v modřanském OBI na Praze 12 nabízí vykladačům zboží za hodinu práce 150 korun.

„Celorepublikově vychází dle dat portálu Fajn-brigady.cz průměrná mzda u brigád na 127 Kč/hod, ale částku výrazně zvedá hlavní město Praha. V jednotlivých krajích byly průměrné mzdy za květen různé, třeba Praha měla 137 Kč/hod, Středočeský kraj 131 Kč/hod a v Plzeňském kraji o dvě koruny na hodinu méně,“ popisuje Hrtáň. Naopak mezi nejslabší kraje, co se mezd týče, patřil Moravskoslezský kraj se 116 korunami na hodinu a Zlínský i Olomoucký kraj, oba se 120 korunami na hodinu. Otázkou je, zda je pro studenty důležitější výše platu nebo spíše atraktivita nabízené práce. „Pracuju v jedné brněnské kavárně, kde rozhodně nemám tak dobré peníze, jako bych si vydělala třeba v nějaké větší firmě. Ale mám moc ráda náš kolektiv, zákazníky i práci s kávou, takže jsem se rozhodla, že si tam naberu hodně směn i přes léto,“ tvrdí dvaadvacetiletá Anna.

Ne všichni si ale mohou vybírat. „Příští rok budu nastupovat na vysokou do Prahy, kde je všechno dražší, hlavně bydlení. Tak jsem na léto vzala práci u nás v jednom obchodě, jako prodavačka bot. Není to sice žádný zážrak, ale plat nebude špatný, což je pro mě to hlavní. A taky jsem teď skoro celý rok neměla kvůli covidu moc možnost někde pracovat, takže bych vlastně měla být ráda, že teď můžu,“ říká Adéla z Písku.

Ačkoliv to momentálně vypadá, že epidemie ustupuje, stále budou platit zvýšená hygienická opatření. „Brigádníci určitě musí počítat s testováním, které se stalo nedílnou součástí pracovních rutin v českých podnicích. Ve většině případů je také nutné mít ochranu úst či nosu v podobě respirátoru, roušky či jiných pomůcek splňující stanovené normy. Standardem už by pak měla být zvýšená hygiena, aby se co nejvíce omezilo riziko nákazy,“ osvětluje jednatel serveru Fajn-brigady.cz. Ten také srovnává množství nabízených brigád se stejným obdobím loňského roku, kdy se funkčnost různých opatření teprve testovala. „Počet nabídek se oproti květnu 2020 zvednul o 67 procent, čímž jsme se dostali na podobná čísla jako v roce 2019.“

O brigády za hranicemi je menší zájem

Větší výběr letních brigád zaznamenal server Fajn-brigady.cz i v zahraniční sekci: „Nabídka brigád v cizině je vyšší o 22 procent než loni ve stejném období. Zájem uchazečů však oproti roku 2020 klesl o 35 procent.“ Mezi ně se řadí i Eliška, studentka pražské Vysoké školy ekonomické, která byla v minulých letech jako animátorka ve Španělsku a Itálii, letos už se jí ale jet nechce. „Loni, kdy už byly problémy s covidem, jsem nejela nikam, protože jsem měla trochu strach o rodiče. A letos, vzhledem k tomu, že jsem byla dost dlouho zavřená, studovala a pořád na něčem pracovala, jsem se rozhodla, že si chci dát konečně volno, když se u nás začíná pomalu rozvolňovat.“ Naopak Markéta za zkušenostmi mimo svoji vlast letos vyrazí, a to dokonce poprvé. Podařilo se jí získat práci jako au-pair v jedné německé rodině. „Měla jsem štěstí, jelikož moje teta žila dlouhou dobu ve Frankfurtu. Má spoustu mladých známých, kteří mají děti a potřebují s nimi na léto pomoci. Protože umím dobře německy, nabídla mi teta tuhle šanci. A já ji hned využila,“ popisuje dvacetiletá dívka.

Jedním z důvodů, proč se v současnosti řadě studentů do ciziny na brigádu příliš nechce, může být i větší množství komplikací při cestování mezi zeměmi. To komentuje Daniel Hrtáň: „Práci v zahraničí je sice možné vykonávat i v době omezení souvisejících s covidem-19, ovšem obnáší to o něco více vyřizování než v minulosti. Podmínky se liší dle oblasti, kam se dotýčný chystá za práci vydat. Stejně tak se různí i požadavky na uchazeče a očekávaná finanční odměna. Dle našich statistik se v květnu nabízely práce i brigády v zahraničí s průměrnou mzdou přes 46 tisíc Kč za měsíc.“

I portál pro vyhledávání brigád Jooble.org nabízí rozmanitý výběr zahraničních pracovních míst. V seznamu figurují země jako Německo, Holandsko, Belgie, Kypr, Rakousko, Slovensko, USA nebo Polsko, kde je možné pracovat zejména na pozicích hotelového personálu, kuchařů, pečovatelských či skladníků.

Také platy jsou rozdílné. Jako personál zábavního parku v Německu si můžete vydělat až 3300 eur měsíčně, tedy zhruba 82

tisíc korun. Hotelový zaměstnanec na Kypru si za měsíc přijde až na 800 eur (cca 20 tisíc korun), se stravou i ubytováním zdarma a příspěvkem na letenku. A práce ve skladu v Nizozemsku může za jeden letní měsíc vynést až 2100 eur, tedy asi 52 tisíc korun. Nicméně statistiky zatím napovídají, že studenti letos asi dají přednost spíše tuzemským brigádám.

Počet nabídek brigádnických míst se oproti květnu 2020 zvednul o 67 procent, čímž jsme se dostali na podobná čísla jako v roce 2019

Práci v zahraničí je sice možné vykonávat i v době protipandemických opatření, ale obnáší to o něco víc vyřizování než v minulosti

Foto autor: FOTO SHUTTERSTOCK

Foto popis: Co si dáte? Prázdninové brigády v kavárnách či pekárnách patří mezi studenty k těm často vyhledávaným. Letos to nepůjde bez zvýšených hygienických opatření.

CDU prošla testem v Sasku-Anhaltsku. Pro nástupce Merkelové se volby staly klíčovou záchranou [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.06.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 07:06, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Důležitý test a poslední velká zkouška před zářijovými volbami do Spolkového sněmu, které po 16 letech kancléřství Angely Merkelové rozhodnou o novém lídrovi Německa. Tak byly označovány nedělní volby ve východoněmeckém Sasku-Anhaltsku, ve kterých Křesťanskodemokratická unie jasně zvítězila. Výsledek se stává důležitým momentem nejen pro stranu Merkelové, ale také jejího nástupce Armina Lascheta, pro kterého jsou volby „etapovým vítězstvím“.

Během posledních dnů to pro Křesťanskodemokratickou unii (CDU) nevypadalo zrovna růžově. V předvolebních průzkumech, které vycházely v Sasku-Anhaltsku těsně před nedělním hlasováním, dosahovala strana Angely Merkelové podobných výsledků jako krajně pravicová Alternativa pro Německo (AfD), předpovědi se ale nakonec nepotvrdily.

Předvolební průzkumy CDU přisuzovaly zhruba 27 až 30 procent hlasů, v konečném sčítání ale dosáhla na více než 37 procent a druhou AfD s necelými 21 procenty jasně porazila. Volby, které jsou německými médii vnímány jako důležitý test před zářijovým hlasováním na celonárodní úrovni, tak pro stranu Angely Merkelové skončily příjemným překvapením.

„Křesťanskodemokratická unie by si sotva mohla přát lepší odrazový můstek pro zářijové celostátní volby, než je její překvapivé vítězství ve východním Sasku-Anhaltsku,“ píše zpravodajský server Deutsche Welle, podle kterého se na výsledku významnou měrou podepsal zemský premiér Saska-Anhaltska Reiner Haseloff.

Křesťanskodemokratický politik si vysloužil cenné voličské body mimo jiné i díky svému přístupu k epidemii covidu-19, v kterém se se spolkovou vládou v čele s Merkelovou v leccem neshodl. A zatímco Haseloff díky boji proti koronaviru v posledních týdnech spíš získával, CDU naopak trátila.

Unavenost lidí z probíhající pandemie, pomalý rozjezd očkování a aféra kolem zakázek na nákup respirátorů způsobily strmý pokles preferencí, který strana pocítila hlavně začátkem letošního jara. Podpora konzervativního bloku CDU/CSU, který v roce 2017 vyhrál parlamentní volby s téměř 33 procenty hlasů, se v březnových průzkumech propadla na zhruba 25 procent, i proto je pro ni překvapivě jasné vítězství v Sasku-Anhaltsku tak důležité.

„CDU v poslední době zažila poměrně katastrofický vývoj, protože po roce přesvědčivého managementu koronavirové krize důvěra v její politiku prudce poklesla. Jedním z hlavních důvodů byly obtíže při dohodě, kdy jednotlivé země – včetně Saska-Anhaltska v čele s Reinerem Haseloffem – prosazovaly vlastní linii vůči Angele Merkelové. Kvůli tomu se pak celková přesvědčivost o jednotném a koordinovaném zvládnutí krize prudce snížila,“ popisuje pro iROZHLAS.cz Vladimír Handl z Institutu politologických studií [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#).

„Nyní se ale ukazuje, že koronavirová krize postupně přestává být jediným velkým kritériem. Situace se postupně normalizuje, koronavirus už proto není téma, které by přebilo všechna ostatní, i když část veřejnosti stále zůstává kritická,“ dodává odborník na Německo, podle kterého volební výsledek CDU zvyšuje její šance pro celonárodní hlasování, které se odehraje 26. září.

CDU versus Zelení

Volby v Sasku-Anhaltsku jsou naopak zklamáním pro Zelené, se kterými bude konzervativní blok CDU/CSU v září s největší pravděpodobností soupeřit o první místo.

V nedělním hlasování dosáhli jen na 5,9 procenta hlasů, spolupředsedkyně Zelených a jejich kancléřská kandidátka Annalena Baerbocková proto krátce po ohlášení výsledků připustila, že doufala v lepší výsledek.

„Volby nabídly otázku, zda vydrží dosavadní vlna podpory a přitažlivosti Zelených. Ukazuje se, že ve východních zemích, kde nejsou velkoměstské aglomerace, mají Zelení nadále problém,“ poukazuje Handl.

Faktem nicméně zůstává, že na celoněmecké úrovni se Zelení těší nebývalé podpoře a podle předvolebních průzkumů jsou aktuálně jednou z nejsilnějších stran v Německu. Přispělo k tomu i dubnové jmenování Baerbockové do pozice kandidátky na příští německou kancléřku, po kterém v průzkumu Trendbarometer dokonce dosáhli na 28 procent hlasů, a konzervativní unii CDU/CSU tak předstihli o sedm procentních bodů.

Od spolkových voleb v roce 2017, kdy Zelení získali ani ne 10 procent hlasů, je to pro německou ekologickou stranu obrovský skok. Ten je podle Handla dán mimo jiné i tím, že se z ochrany klimatu v Německu stává namísto politické otázky celospolečenské téma, které zajímá stále větší počet lidí. Dalším důvodem je pak vnitřní posun samotných Zelených směrem k

modernizačnímu, liberálnímu křídlu, díky kterému začali na svou stranu získávat „progresivní“ voličské hlasy.

„Voliče přebírají ze všech možných středových stran, ať už to jsou strany středo-levé, nebo středo-pravé. Je to hlavně vzdělanější, urbánní část společnosti a platí to i v případě východního Německa. Zejména v oblastech velkých městských aglomerací, kde jsou univerzity a větší vzdělanost, zaměstnanost či etnická a kulturní promíšenost obyvatel, mají Zelení podobnou podporu jako v západní části země,“ vysvětluje odborník.

Naopak ve východních spolkových zemích, které trpí vyšší nezaměstnaností a řadou strukturálních problémů, mají Zelení šance minimální, což se ukázalo i během nedělních voleb. Oslovovat se jí daří pouze voliče velkých měst, jako je Berlín, Lipsko, Postupim nebo Drážďany. V ostatních částech východních zemí pak CDU bojuje především s krajně pravicovou, populistickou stranou Alternativa pro Německo, která v celonárodních průzkumech dosahuje na zhruba 12 procent hlasů.

„Východoněmecké země činí v celoněmeckých volebních výsledcích asi 20 procent hlasů, východní Německo tedy volby nevyhrává. Německé parlamentní volby vyhrávají strany, které zvítězí na západě země. Samozřejmě mohou kvůli výsledkům na východě prohrát, protože jim může těch pár procent z východu chybět, vítězství ale musí uhrát hlavně na západě. A tam proti sobě stojí dva hlavní konkurenti – CDU/CSU a Zelení. AfD tam až tak důležitá není,“ popisuje Handl.

Ve šlépějích Merkelové

Od voličských preferencí v Sasku-Anhaltsku se podpora jednotlivých stran na celonárodní úrovni sice výrazně liší, přesto byly volby vnímány jako poslední velká zkouška před zářijovým hlasováním, které ukončí 16letou vládu kancléřky Angely Merkelové.

Strana nyní doufá, že výsledek zemských voleb posílí nejen stranu jako celek, ale především jejího kandidáta na kancléřský post Armina Lascheta. Šéf CDU a premiér největší spolkové země Severní Porýní-Vestfálsko se do této doby totiž netěšil zrovna velké popularitě, podotýká Deutsche Welle.

„Pro Armina Lascheta je to skutečně záchrana. Pokud by volby dopadly pro CDU špatně, pro Lascheta by to byla velká zátěž. Jeho nástup do kandidátské funkce nebyl vůbec jednoduchý, protože způsob, jakým strana řešila kandidaturu na kancléře, byl velice složitý a kontroverzní. Strana se potopila do vnitřních rozbrojů, které CDU/CSU strašně zatížily, a moc dobře pro ni nedopadly ani březnové volby v Bádensku-Württembersku a Porýní-Falci. Současný výsledek tedy nepřináší katastrofu, která by pro Lascheta znamenala konec,“ říká Handl.

Až do dubnového zasedání lídrů CDU Laschet soupeřil o kandidaturu s výrazně oblíbenějším bavorským premiérem Markusem Söderem, kterého v dubnu považovalo za vhodného kandidáta na kancléře 54 procent Němců. V případě Armina Lascheta to bylo jen 26 procent, navzdory voličským preferencím ale strana nakonec dala přednost právě blízkému spojenci Angely Merkelové.

Laschetovi nyní pomohlo i jeho ostré odmítnutí možné spolupráce CDU s pravicovou AfD, které byla část křesťanských demokratů v Sasku-Anhaltsku před nedělními volbami nakloněná, Laschet a Haseloff ale byli striktně proti.

„Toto je pro něj velice důležitý strategický moment. Laschet byl jedním z předních politiků CDU, kteří se před volbami zcela jednoznačně a nekompromisně vymezili vůči AfD, a tato strategie ve volbách zvítězila. V nižších patrech CDU jsou náhledy na AfD trochu jiné, díky výsledkům voleb v Sasku-Anhaltsku se ale vymezení se vůči AfD zcela jasně prosadilo. Pro Lascheta je to velice důležitý moment a etapové vítězství na cestě k zářijovým volbám. Myslím, že mu to skutečně zvýšilo šance na dobrý výsledek pro CDU,“ míní expert na Německo.

Krátce po ohlášení výsledků dal Laschet jasně najevo, že se stejné strategie chce držet i v zářijových volbách – křesťanští demokraté jsou podle jeho slov „hradbou proti extremismu“ a z nastoleného středového kurzu „neuhnou ani o milimetr“. Jestli si CDU tento směr udrží, napoví začátek léta, kdy má vedení strany zveřejnit i svůj předvolební program.

Německo teď čekají perné tři měsíce, které koncem září vyvrcholí očekávaným hlasováním o novém složení Spolkového sněmu. Jestli nakonec zvítězí CDU, nebo se sestavování vlády chopí Zelení, se teprve ukáže, pokud se ale kancléřského postu ujme Armin Laschet, dá se očekávat zachování podobné politiky, jakou posledních 16 let razila odcházející Angela Merkelová.

„Laschet je výborný manažer a týmový hráč, který dokáže lidi oslovit, i když to není strhující osobnost. Má podobné kvality krizového managementu, jaké měla Angela Merkelová, což se ukázalo už během řešení krizí v Severním Porýní-Vestfálsku. Je ale otázkou, do jaké míry bude schopný prosadit se také na mezinárodní scéně. Nicméně ani Angela Merkelová na počátku žádné velké nadšení a očekávání nevyvolávala, postupně se však dokázala prosadit díky svému klidu a racionalitě, a to má Laschet také,“ uzavírá Handl.

České literární centrum udělilo 38 stipendií [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.06.2021, Zdroj: místnikultura.cz, Autor: Klára Příbylová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 07:24, RU / den: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

ČR: V souvislosti s pandemií koronaviru vypsal o Ministerstva kultury ČR České literární centrum, sekce Moravské zemské knihovny v Brně, ve spolupráci s Asociací spisovatelů stipendia pro autorky a autory z České republiky. Ze 160 žádostí vybrala odborná komise 38 stipendistů v pěti žánrových skupinách, kterým rozdělila celkem 1 520 tisíc korun.

Následky pandemie postihly všechny aktéry knižního trhu. Mimořádná stipendia mají podpořit, stejně jako v loňském roce, tvůrčí psaní českých autorek a autorů v době, kdy jim byly zrušeny rezidenční pobyty, autorská čtení a účasti na festivalech a veletrzích.

Během května zaslalo žádost o stipendium 160 tvůrců, z toho 67 autorek a 93 autorů. Rozděleny byly do 5 žánrových sekcí: umělecká próza, poezie, komiks, tvorba pro děti a mládež a drama. „Právě drama je letošní žánrovou novinkou. Výše stipendií se oproti těm loňským ztrojnásobila, což umožňuje podpořit téměř čtyři desítky zajímavých literárních projektů. Iniciativu Asociace spisovatelů jsme velmi přivítali a ceníme si i vstřícnosti ministerstva kultury,“ uvedl Martin Krafl, pověřený řízením Českého literárního centra, sekce Moravské zemské knihovny Brno.

Nejvíce žadatelů – 75 – bylo v oblasti umělecké prózy, stejně jako v loňském roce, následovala tvorba pro děti a mládež se 36 uchazeči, žánr poezie s 31, drama s 13 žádostmi a komiks s 5 uchazeči. Stipendia mohou být čerpána v měsících červen, červenec a srpen 2021. České literární centrum předpokládá, že podpořená díla vyjdou knižně a budou příští rok prezentována na centrem spolupořádaných literárních akcích.

V jednotlivých žánrových kategoriích komise vybrala následující stipendisty:

Umělecká próza (17) : Bianca Bellová, Anna Bolavá, Pavel Brycz, Markéta Hejkalová, Marie Ijašenko, Pavel Klusák, Hana Lundiačková, Jan Němec, Martin Němec, Ondřej Nezbeda, Alžběta Stančáková, Daniela Šafránková, Petr Tureček, Jaromír Typl, Lukáš Vavrečka, Klára Vlasáková, Jonáš Zbořil, Poezie (8) : J. H. Krchovský, Daniel Hradecký, Kristina Láníková, Alžběta Michalová, Martin Poch, Pavel Rajchman, Jakub Řehák, Ladislav Zedník, Komiks (2) : Marek Berger, Štěpánka Jislová, Tvorba pro děti a mládež (7) : Michal Čunderle, Mariana Hlubiňáková, Lidmila Kábrtová, Alena Kastnerová, Radek Malý, Simona Martínková Racková, Petr Stančík, Drama (4) : Markéta Bidlasová, Martin Čičvák, Pavel Jurda, Jiří Ondra.

Členové odborné komise:

Umělecká próza: prof. PhDr. Petr A. Bílek, CSc. (Ústav české literatury a komparatistiky Filozofické fakulty Univerzity Karlovy) a Mgr. Eva Klíčová (Ústav pro českou literaturu AV ČR)

Poezie: Mgr. Olga Stehlíková, Ph.D., a Mgr. Michal Jareš, Ph.D. (Ústav pro českou literaturu AV ČR)

Komiks: Mgr. Pavel Kofínek, Ph.D. (Ústav pro českou literaturu Akademie věd ČR) a Mgr. Martin Foret, Ph.D. (Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci)

Tvorba pro děti a mládež: PhDr. Jana Čeňková, Ph.D. (Katedra žurnalistiky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**) a Mgr. Blanka Činátlová, Ph.D. (Ústav české literatury a komparatistiky Filozofické fakulty Univerzity Karlovy)

Drama: doc. Mgr. Petr Christov, Ph.D. (Katedra divadelní vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy) a Mgr. Michal Zahálka (Institut umění – Divadelní ústav)

Předseda odborné komise: Ing. Martin Krafl (České literární centrum/Moravská zemská knihovna)

Názor: Kdo se bude radovat po jednání Senátu o exekučním řádu? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 07.06.2021, Zdroj: penize.cz, Autor: Petr Kobloucký, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 08:21, Celková návštěvnost: 2 960 000, RU / měsíc: 1 858 125, RU / den: 122 276, Rubrika: FINMARKET, AVE: 45 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,36

Po dvou letech se projednávání exekučního řádu chýlí k finále v Senátu. Za pár dní se dozvíme, kdo bude moci slavit. Jak by to vypadalo, kdyby prošel návrh bez dalších úprav?

Zásadně se zlepší situace dlužníků. Malé dluhy do 1500 korun se odpustí automaticky. Dluhy u státu, obcí, zdravotních pojišťoven, dopravních podniků a dalších veřejnoprávních institucí by šlo smazat splacením jistiny, původní výše dluhu. Dluhy, které na úrocích, penále a nákladech vymáhání nabobtnaly z tisíců na statisíce, by se najednou scvrkly zpět do splatitelné výše. Ulevila by jim i nová pravidla mobiliárních exekucí.

Ta by sice exekutorům ztížila práci, ale velký důvod k oslavě by jim zůstal. Zavedení povinných záloh na náklady placených věřiteli by jim garantovalo miliardy korun bez ohledu na výsledek jejich práce.

A kdo slavit nemůže? Věřitelé. Protože všechny změny, jakkoli užitečné, jdou na jejich úkor, protože sníží procento pohledávek, které se vymohou. I když jeden důvod mají i oni. Sněmovna zamítla řadu návrhů, které by pro ně byly daleko horší. V první řadě takzvanou teritorialitu – tedy nahrazení volby exekutora věřitelem jeho automatickým přidělováním podle místní příslušnosti.

A co občané, kteří nikomu nedluží a nikdo nedluží jim? Ti si mohou oddechnout. Rozumný kompromis zachrání systém vymáhání pohledávek před rozvratem, který by zdražil služby i úvěry. Pokud by totiž prošla teritorialita a některé další nápady, tak by nesplácené dluhy zaplatili poctiví zákazníci, na které by firmy přenesly své ztráty.

=====

Víc exekucí

- * Chráněný účet bez karty. Jedna z bank bude k dlužníkům přísnější
- * Exekutoři mají nové vedení. Chtějí teritorialitu
- * Exekuce čeká milostivé léto. Projděte si schválené změny
- * Dětské dluhy končí. Ručit budou rodiče
- * Exekutorům vstup zakázán! Chráněný účet očima expertů

=====

=====

Petr Kobloucký

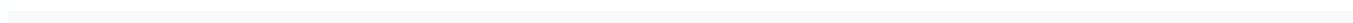
Autor je behaviorální ekonom a advokát, působí na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a v Liberálním institutu. Autor není exekutorem ani se na činnosti exekutorů jakkoliv nepodílí.

=====

=====

FINMARKET je rubrika zasvěcená obsahu, který připravujeme ve spolupráci s obchodními partnery na míru společnostem, které chtějí seznámit čtenáře se svými produkty nebo službami.

=====

Revolut spouští nákupy dogecoinu, ale cena kryptoměny zůstává za očekáváním [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.06.2021, Zdroj: e15.cz, Autor: vaj, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 12:54, Celková návštěvnost: 2 790 000, RU / měsíc: 1 504 515, RU / den: 117 688, Rubrika: Kryptoměny, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,31

Mánie kolem dogecoinu nekončí. Do parodických virtuálních mincí mohou nově investovat i uživatelé fintechové aplikace Revolut. Služba jim kvůli tomu rozeslala upozornění. Zpráva ale s cenou dogecoinu nezažhála.

Během posledních 24 hodin

dogecoin

oslabil o více než desetinu, podobně jako zbytek trhu včetně nejrozšířenějšího bitcoinu. Neopakuje se tedy nedávný scénář, kdy zařazení kryptoměny na jednu z největších světových burz Coinbase vedlo ke čtvrtinovému nárůstu ceny digitální mince s logem v podobě psa.

Přístup Coinbase a Revolut ke kryptoměnám se ale v řadě důležitých detailů liší. Kryptospekulanti si například nemohou z Revolutu posílat své digitální mince do externí peněženky. Ve světě kryptoměn přitom platí, že kdo je nemá ve vlastní úschovně představované speciální aplikací či hardwarem připomínajícím USB disk, jako by nad nimi neměl kontrolu.

Velké finanční platformy svými kroky reagují na vlnu mimořádného zájmu o

dogecoin . Ten dokazuje i letošní popularita názvu kryptoměny mezi uživateli internetového vyhledávače Google. Vyhledávání „dogecoinu“ dosáhlo v posledních měsících maxima.

Samotný dogecoin ale není novým fenoménem, vznikl už před více než sedmi lety jako doplněk populárního memu označovaného Doge. Ústředním motivem byly fotomontáže se psem japonského plemene Shiba-inu.

Zájem o

dogecoin

ale výrazným způsobem podnítl šéf Tesly Elon Musk, který na svém Twitteru vystupoval z pozice velkého fanouška kryptoměny. Přiznal ji také sdílením četných vtipných obrázků, kde digitální mince figurovala.

Kde se vzal dogecoin? Podrobnosti najdete ve videu:

Musk si také ve svých tweetech opakovaně pohrával s motivem náhlého vystřelení ceny dogecoinu na Měsíc. Z toho se stalo samonaplňující proroctví. Kurz této specifické digitální mince posílil během posledních dvanácti měsíců stokrát. Dogecoin zcela zastínil výnosy ostatních kryptoměn a z řady držitelů udělal milionáře.

Mnohdy to ale byli lidé, kteří zapoměli, že nějaký dogecoin vlastní. Jak již dříve poznamenal na Twitteru Ladislav Křišťoufek z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd UK**, na dogecoinu by maximálně vydělat zvládl jen málokdo.

„Kdybyste do nich

(podobných menších kryptoměn typu dogecoinu – pozn. red.)

v minulosti investovali znatelné peníze – sto dolarů se tedy nepočítá – stejně byste je už nejspíš dávno prodali při zisku dvou set procent. Anebo jste gambleři, ale to už je úplně jiné téma,“ uvedl akademik.

Feri je nejsledovanějším Čechem Instagramu, navzdory obviněním ze sexuálního násilí. Z první pozice sesadil [Leoše Mareše](#) [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.06.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Viktor Votruba, Kristýna Matějková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 17:46, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Skončil ve sněmovně i v TOP 09. Stáhl se do ústraní. Poté, co řada žen poskytla svědectví o nevhodném chování Dominika Feriho, který se podle některých z nich dopouštěl i sexuálního násilí, změnil se dnes již bývalému poslanci razantně život. Shodil i své kultovní afro. Jedno mu ale nehledě na problémy v reálném životě zůstává – ohromné množství sledujících na Instagramu.

Jak redakce HN s pomocí dat od společnosti Lafluence zjistila, přišel na něm Feri pouze o necelého 1,5 procenta z nich. A nejen to. Aktuálně je nejsledovanějším Čechem na této sociální síti, jenž má alespoň 10 procent svých sledujících z Česka. Ještě před svou kauzou z prvního místa sesadil moderátora Leoše Mareše. Feri je tak v čele nejvýznamnějších českých influencerů, jak se označují osobnosti sociálních sítí.

Od své kauzy však na Instagram dává jen příspěvky týkající se protiepidemických opatření a očkování. Komentáře zakázal.

Svědectví o jeho nevhodném a násilnickém chování přinesly 25. května redakce Deníku N a Alarmu. Několik žen se jim svěřilo se svými špatnými a traumatizujícími zkušenostmi s ním. Dominik Feri nařčení ze sexuálního násilí označil za lživá. Obvinění se kvůli podezření ze spáchání některého z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti zabývá policie.

Než se kauza sexuálního násilí Dominika Feriho dostala na veřejnost, zažíval mladý politik za TOP 09 setrvalý růst sledujících a fanoušků na Instagramu. Teprve před dvěma týdny, po zveřejnění kauzy, u něj došlo k poklesu přibližně o 15 tisíc fanoušků a

zvrácení jeho růstového trendu. Vzhledem k tomu, že má přes 1,1 milionu sledujících, se ale jednalo jen o drobný úbytek.

8. června – 1 127 019

3. června – 1 134 082

29. května – 1 138 431

15.

května – 1 149 505

(10 dní před kauzou)

1.

května – 1 139 503

7. dubna – 1 119 774

2. března – 1 066 127

1. ledna – 903 316

(Zdroj: Lafluence)

Podle odborníků ale tak malý pokles není nic nečekaného. Lidé na sociálních sítích takhle fungují. „Dominik Feri je jako on-line persona stále zajímavý. Publikum, nebo přinejmenším část z něj, očekává, co se na straně Feriho ještě může dít. Je to příběh, který neskončil,“ hodnotí Jakub Macek z katedry mediálních studií a žurnalistiky Masarykovy univerzity.

Stejně to vidí i Marek Vranka, zástupce vedoucího katedry marketingové komunikace a PR z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Zároveň připomíná, že sledování na sociálních sítích nutně neznamená vyjádření podpory. Za příklad uvádí velké množství sledujících bývalého amerického prezidenta Donalda Trumpa nebo mluvčího českého prezidenta Jiřího Ověčáčka.

„Řada lidí sleduje profily proto, aby se u někoho přesvědčila, že je to takové trdlo, za jaké ho má. Nebo jim to umožňuje ho kritizovat či si z něj dělat legraci,“ doplňuje Macek.

Navíc na sociálních sítích funguje setrvačnost. „Lidé obecně nemají moc tendenci opouštět profily, které už sledují, pokud na nich není vyloženo něco, co by jim bylo dramaticky odpudivé. Každé takové odhlášení je pro člověka akcí navíc. Mnohem jednodušší je zůstat pasivní a nechat věci běžet,“ vysvětluje Macek. Podle Vranky by úbytek podpory na sociálních sítích byl výraznější jen v případě, že by byl součástí nějaké kampaně typu „dislike Feri“.

Namísto toho ale lidé na sociálních sítích Ferimu často vyjadřují podporu. „Podívejme se na všechny možné diskuse, ve kterých se lidé ke kauze vyjadřují. Většina z nich je od těch, kteří za Dominikem stojí za každou cenu,“ říká Patrik Rychlý, odborník na influencer marketing společnosti The Hive. Vzhledem k závažnosti obvinění by sám čekal, že pokles Feriho fanoušků bude výraznější.

„Může to být způsobeno jeho silnou, až autoritativní osobností nebo třeba tím, že česká společnost je nastavena tak, že dokud není vyřčen rozsudek, stojí na straně svého oblíbence,“ dodává Rychlý. Podle něj je to ze strany jeho fanoušků logické, protože lidé nechtějí věřit tomu, že by byl jejich idol něčeho takového schopen. „Zároveň zde hraje velkou roli to, že se jedná o politika a řada lidí ocenila, že odstoupil ze své funkce a zpochybňuje míru obvinění,“ pokračuje Rychlý.

Někdy přitom podle něj mohou ke konci kariéry influencerů vést i malé přešlapy. „Velmi záleží na tom, jak se influencer k problému postaví a zdali dokáže přijmout odpovědnost a ze svých chyb se poučit,“ uvádí Rychlý.

I přesto je podle politoložky Evy Lebedové z Univerzity Palackého Feriho kauza zdrojem velké deziluze pro mladé, kteří si s ním spojovali nějakou kvalitativní změnu a byl u nich populární. „Dominik Feri, byl pro TOP 09 a obecně pro českou politiku nadějí, symbolem, že se politika dá dělat jinak, atraktivně pro mladé lidi. Pro ně byl ikonou fungování a komunikace na sociálních sítích,“ říká Lebedová.

V čem jsou církevní školy jiné

TISK, Datum: 08.06.2021, Zdroj: Katolický týdeník, Strana: 7, Autor: Barbora Spalová, Ivana Lukeš Rybanská, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.06.2021 17:46, Rubrika: Perspektivy, AVE: 77 122,48 Kč, Země: Česko

Církevní školy vznikly v atmosféře radosti ze svobody a staly se přijímanou součástí české vzdělávací krajiny.

Až do té míry, že propojení škol s rozmanitými náboženskými obcemi někdy není na první pohled zřejmé. Jakými i nenápadnými způsoby promítají církevní školy své duchovní cíle do prostředí vzdělávání?

Kromě jiného nás v tříletém výzkumném projektu zajímalo, v čem žáci, studenti, absolventi, rodiče i učitelé vidí odlišnost „své“ církevní školy od škol s jinými zřizovateli. „Nemusíte se koukat na Zemanův portrét, koukáte se na kříž, to je příjemné. Jinak nevím. Možná, že je ta škola příjemná, hezky se tam existuje. Je tam velká koncentrace lidí, kteří uvažují v jiné než materialistické rovině, možná je to i tím,“ shrnula svůj pocit absolventka Církevního gymnázia v Plzni. Tato subjektivně vnímaná odlišnost leccos prozrazuje o obecnější situaci církevního školství.

Mnoho z dnešních církevních škol v Česku vzniklo záhy po roce 1989 v nadšení ze svobody, že „se to může“. Iniciátory byly církevní řády se vzdělávacím charismatem či biskupství, ale i skupiny pedagogů a rodičů, které v církevní škole viděly potřebnou alternativu k veřejnému školství. Podle nového školského zákona z roku 1990 mohla školu založit jakákoli registrovaná církev či náboženská společnost. Taková škola zároveň získala nárok na 100% státní financování svých neinvestičních nákladů, tedy platů učitelů a provozních nákladů budov.

Mezi zakladateli církevních škol převládají různé subjekty římskokatolické církve. Školy zřizuje také Českobratrská církev evangelická a Diakonie CČE, Církev československá husitská, Jednota bratrská, Církev bratrská, Církev adventistů sedmého dne a Židovská obec v Praze. Dohromady tvoří stabilně asi jedno procento z celého českého školství. Pro srovnání, soukromé školy jsou podle výroční zprávy České školní inspekce zastoupeny ve všech stupních vzdělávání násobně víc.

Po třiceti letech fungování je církevní školství etablovanou součástí české vzdělávací krajiny. Svědčí o tom nejen vesměs vynikající hodnocení České školní inspekce, ale i časté granty MŠMT církevním školám na pokusné ověřování pedagogických postupů.

Co přináší církevní školy církvim?

Jinou otázkou je vztah církevních škol a zřizujících církví. Význam toho mít svou školu se liší církev od církve a diecéze od diecéze. V posledních letech zejména katolická ústředí věnují svým školám víc pozornosti. Byť církve přispívají do rozpočtu svých škol průměrně jedním až třemi procenty (s výjimkou židovských Lauderových škol, kde je příspěvek vyšší), přesto jde pro církve o nemalé prostředky. V dnešní situaci, kdy každá diecéze i řád musí hledat nové modely fungování, vyvstávají nové otázky. V čem spočívá církevní identita těchto škol? Odpovídá to našim představám o roli církví ve společnosti? A co přináší školy církvim?

Tyto otázky si ředitelky, ředitelé a pedagogické sbory církevních škol kladou již léta: denně působí v sekulární společnosti a musí nacházet způsoby komunikace se širokou paletou rodin. Dnes totiž většina žactva a studentstva církevních škol pochází z nepraktikujících rodin, přičemž tento trend je stále patrnější i v tradičních katolických oblastech.

Pestrá křesťanskost na školách

Duchovní rozměr neboli křesťanskost škol se projevuje rozličně. Společné je, že na tomto rozměru záleží žákům, studentům, učitelům i rodičům. Školy vždy reagují na situaci ve svém okolí a snaží se svou nabídku formulovat tak, aby jí porozuměl každý. Mateřské a někdy i základní školy často ztělesňují potřebu místní farnosti nebo sboru mít školské prostředí, ve kterém by pokračovala domácí křesťanská či židovská výchova. Jak říká matka dítěte navštěvující MŠ kardinála Berana: „Jak ho školka proměňuje, vidím, když se s ním večer snažím modlit. Nedívá se, proč to chci dělat, není mu to cizí. Je mnohem snazší v tom pokračovat, protože to tak nemá jen doma. Kdyby chodil do normální školky, nebylo by to tak přirozené.“ Podobnou koncepci vyznávají také Lauderovy školy, které explicitně vznikly s podporou Nadace R. S. Laudera jako prostředek obnovy židovských komunit v postkomunistické Evropě.

Vyšším stupňům vzdělávání nebo základním školám v méně religiózních krajích tento model nepostačuje. Křesťanskost školy proto posouvají do obecnější polohy, která by mohla oslovit i děti z nepraktikujících rodin. Ve výčtech zaměření škol se tak objevují sociální kompetence, osobnostní rozvoj, včetně toho duchovního, poskytování prostoru a času pro vyvážené zrání studentek a studentů, vedení k empatii a solidaritě.

Církevní školy tak mohou být alternativou k výkonnostně zaměřeným školám, zvláště pak v kategorii gymnázií. Příkladem takové školy je Stojanovo gymnázium Velehrad, které v regionu nabízí právě tuto alternativu k tlaku na individuální výkon. Jak říká zástupce ředitele: „My jdeme spíše druhou cestou. Studenti by si naopak měli pomáhat, aby se všichni povytáhli dál, získali co nejlepší znalosti a dovednosti. Protože to se společnosti vždy vrátí.“

Důraz na celostní rozvoj neznamená, že církevní školy neposkytují excelentní vzdělání. Naopak, některé vidí křesťanskost právě zde. Podle kaplana Biskupského gymnázia Hradec Králové by „církev měla mít vzdělání na té nejvyšší úrovni! Jak se to daří, to je otázka, ale mladému člověku by se mělo pomoci, aby žil jeden život v jednom světě, který je sice komplexní, ale jeden. Dnes je ta specializace věd taková, že člověk je buď ‚fachdiot‘, nebo má zájmy široké, ale rozptýlené.“

Sloužit odstrkovaným a pomáhat sloužícím

Česká republika patří mezi země, ve kterých rodinné zázemí zásadně ovlivňuje vzdělávací úspěch dítěte. Církevní školy vytvářejí prostor pro kvalitní vzdělávání i těch žáků a studentů, s nimiž si veřejné školy často neví rady. ZŠ Přemysla Pittra úspěšně vzdělává romské žáky z Ostravy, jezuitská Nativity v Děčíně navrací sebevědomí dětem, které byly na prvním stupni šikanovány, diakonické speciální školy se zase věnují dětem s nejtěžším kombinovaným handicapem. „V tom je pro mě právě křesťanskost naší školy, že děti neodmítáme, ale i aktivně vyhledáváme. A když nevládají kolektiv, tak za nimi jezdíme domů,“ objasňuje ředitelka soběslavské diakonické školy Rolnička. Pro celou společnost je totiž zásadní, aby každé dítě mohlo co nejvíc rozvinout své zájmy a nadání, získat znalosti potřebné pro kvalitní život.

Další církevní školy realizují svou křesťanskost tím, že vzdělávají lidi, kteří budou pracovat v různých pomáhajících profesích. To se týká zejména četných středoškolských sociálních a zdravotních oborů, ale i vyšších odborných škol, jako je Caritas Olomouc, Jabok Praha či Svatojánská kolej. Přidanou hodnotu církevních škol v této oblasti vnímá kaplanka Evangelické akademie Brno tak, že „církev dává příležitost, aby mladí lidé, kteří půjdou do pomáhajících profesí, byli vybaveni citlivostí k duchovním potřebám klientů. Já se je snažím povzbuzovat, protože společnost to moc nedocení, ani finančně, ale má to obrovský smysl. Ta práce je extrémně náročná.“

Jak ukazuje pestrá, a přitom nevyčerpávající přehledka přístupů škol, ty církevní vědí, co je jejich identitou. Otázkou ovšem je, zda jsou zřizovatelské církve připraveny přijmout a podporovat tyto interpretace církevnosti, které vznikly v intenzivním dialogu se sekulárním světem a mohou tak být poněkud vzdáleny tomu, co církve žijí ve svých vnitřních prostorech.

V několika diecézích nyní probíhá snaha o koncepční uchopení sektoru církevního školství. Vzhledem k pestrým a bohatým

zkušenostem jednotlivých škol je více než vhodné, aby tvorba těchto koncepcí vznikala v co nejširším a nejpoctivějším dialogu s ředitelkami, řediteli, zaměstnanci škol, včetně spirituálů a spirituálek, ale ideálně i s rodiči a studentstvem. U zatím jediné publikované koncepce pro pražskou arcidiecézi tento proces bohužel absentoval.

Školní spirituálové – práce všeho druhu

Možná první oblastí, do které by mohli církevní zřizovatelé investovat, je intenzivnější vzdělávání, formace a hlavně podpora školních spirituálů. Jak říká religionistka Andrea Beláňová, která se věnuje výzkumu různých kaplanských služeb, „spirituálové jsou děvečky pro všechno, reprezentují zřizovatele, ale musí být i co nejbližší studentům, dětem, rodičům a pedagogům, musí učit, vysluhovat svátosti, ale i jezdit na lyžáky a výlety. A přitom všem být autentičtí!“

Zároveň školní spirituálové (či kaplani), na rozdíl od vězeňských či nemocničních, nemají žádnou asociaci, žádnou oborovou platformu, žádnou speciální formaci. I bez této podpůrné sítě jsou ale mnozí kaplani schopni naplňovat mnohá (nebo i všechna) očekávání.

Včera alternativa, dnes hlavní proud

V českém vzdělávacím systému je klíčová role ředitelů a ředitelky. To byla v ustanovování církevního školství silná stránka, ředitelování se totiž ujali učitelé se silnou vizí a konkrétními řešeními pro vytváření bezpečného prostředí k výuce. Byli si vědomi toho, jak důležité je věnovat se ve škole vztahům a jaký mají vliv na úspěšné vzdělávání. I když před 30 lety šlo o takzvaně alternativní postoje, dnes už jsou hlavním proudem a v tomto smyslu jsou alternativní mnohé veřejné školy. Podpora inovací v pedagogice církevních škol na všech stupních je také v souladu se směřováním celého školního sektoru. Jednou z klíčových výzev českého školství je změna obsahu vzdělávání tak, aby děti lépe připravoval na komplexní a měnící se svět. To vyžaduje odvážné změny v tom, co mnohdy na školách rutinně probíhá. Vedení škol a učitelské sbory je v hledání nových cest potřeba podpořit.

Církevní školy pochopitelně i v pedagogice čerpají z duchovních zdrojů svých církví. Rozhodly se být bezpečnými místy pro žáky a studenty s různými potřebami a jsou schopny své jednotlivé vize sdělovat společnosti. Právě v tom se od nich mohou inspirovat zřizující církve. Ve fungující komunikaci se společností mají totiž školy před církvemi zjevný náskok.

Barbora Spalová je sociální antropoložka z **FSV UK**, věnuje se výzkumům postavení církve ve středoevropských společnostech.

Její poslední monografie nese název Laici a klerici v české katolické církvi: Na cestě ke spiritualitě spolupráce? (CDK, 2017)

Ivana Lukeš Rybanská je socioložka, působící na FPH VŠE. Věnuje se kvalitativnímu výzkumu organizací a církevního školství

Foto popis: Řada církevních škol navazuje na domácí křesťanskou výchovu, jsou však otevřené i nevěřícím. Snímek Michael Bujnovský / Člověk a Víra

8 tipů, jak na Instagramu (nechtěně) neublížovat

TISK, Datum: 09.06.2021, Zdroj: Heroine, Strana: 108, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.06.2021 00:24, Rubrika: Výzva, Země: Česko

PŘETISKUJEME KODEX ZODPOVĚDNÉHO INFLUENCERA, KTERÝ VZNIKL PRO PLATFORMU 3PE.CZ. NEPROMYŠLENÝ OBSAH NA SÍTÍCH MŮŽE TOTIŽ OSOBÁM SE SKLONY K PORUCHÁM PŘÍJMU POTRAVY UBLÍŽIT.

aše virtuální profily mají na sledující větší vliv, než dohlédneme – někteří je berou za nezpochybnitelný vzor a staví si podle nich vlastní životy. Sepsali jsme proto osm bodů, které bychom měli mít na paměti, pokud si chceme být jistější, že svými příspěvky někomu nevědomě neublížíme. „Roky jsem bojovala s poruchou příjmu potravy. Čím více času jsem na Instagramu trávila, tím hůř mi bylo.

Hodiny jsem procházela tipy, jak být víc #healthy. Každý takový příspěvek nemoc přivívá.“ 1 –

UPŘÍMNOST, HLAVNĚ K SOBĚ

Na začátku je dobré vrátit se na začátek. Jak mě napadlo právě tohle sdílet? Proč jsem vybrala tuto konkrétní fotku a jakým textem ji doprovázím?

Dovedu si představit, že můj příspěvek někomu pomůže? A nezraní někoho?

Je přirozené, že sdílíme fotky, ze kterých máme dobrý pocit, na kterých jsme se sebou spokojeni. Snadno se nám pak ale může stát, že spíše než chuť druhé inspirovat nás ke sdílení vedou očekávané pozitivní ohlasy.

2 –

TŘI TISÍCE SLEDUJÍCÍCH = TŘI TISÍCE PŘÍBĚHŮ

Výskyt problémů s jídlom je obrovský a je téměř jisté, že mezi našimi sledujícími je někdo, kdo se s nesvobodou v jídle potýká. Nevinná věta „Zítřka musím cvičit, abych spálila pizzu, co jsem si dala k večeři.“ může být pro lidi s poruchou příjmu potravy velmi nebezpečná, protože je utvrzuje v přesvědčení, že se přijatých kalorií musí zbavit, že se musí potrestat.

3 –

HRANICE ODBORNOSTI

Sdílet tipy, které nám samotným pomohly, vypadá jako ta správná motivace. Je ale důležité být k sobě i sledujícím upřímný ve své odbornosti. Z jaké pozice se k tématu vyjadřuju? Kde jsou moje hranice? Nikdo, kdo zhubne 10 kilogramů nebo začne žít ze svého pohledu zdravěji, by neměl radit ostatním, jak se stravovat a hýbat. Samo o sobě to z něj nedělá nutričního terapeuta ani kvalifikovaného trenéra. 4 –

POUZE MOJE ZKUŠENOST

Upozorňuju své sledující, aby nezapomínali, že každé tělo je jiné, že máme odlišné zkušenosti a jsme v různých fázích života.

Co funguje mně, nemusí být dobré pro druhého. Jsem ráda, že moje cesta inspiruje, ale připomínám, že je nutné, aby každý naslouchal především svému tělu a potřebám a nechápal sdílený obsah jako jediný možný návod.

5 –

ČASOVÝ ODSTUP A NADHLED

Když vyzkouším něco, co mi funguje, sdílím zkušenost s časovým odstupem. Je skvělé, že mi keto dieta prospěla, ale dokážu ji zhodnotit v širších souvislostech? Bude moje nadšení trvat i za půl roku? Je o. k. sdílet cestu, ale je důležité ji sdílet s vědomím, že zatímco já za pár měsíců zjistím, že nebyla tak přímočará, pro někoho to může být spouštěč poruchy příjmu potravy.

6 –

ŠKRTNOUT ČÍSLA

Čísla, hodnoty, tabulky a statistiky poruchu příjmu potravy živí. Nesdílím proto svou hmotnost, kolik kilogramů se mi povedlo shodit (nebo ještě shodit plánuji), velikost oblečení, ale ani počet nachozených kroků/kilometrů. Svět lidí s poruchou příjmu potravy se točí okolo kalorií, nekonečného porovnávání a sebe devastující snahy posouvat vlastní hranice. Nesdílím proto, kolik kalorií jsem snědla, vycvičila nebo kolik jich obsahuje dort, který jsem si dala ke kafi.

7 –

FOTKY PŘED A PO

Fotky porovnávající dvě fáze, kdy naše tělo vypadalo jinak, jsou pro lidi s poruchou příjmu potravy obrovský trigger. V léčbě je klíčové sdělení, že život není o kultu dokonalého těla – cílem je mít tělo reálné a zdravé. Přitom právě fotky před a po tento kult živí. Pokud upravím fotku nebo video pomocí efektů, které mění proporce těla a/nebo obličeje, je důležité na to upozornit.

8 –

INSTAGRAM VS. REALITA

Příspěvky Instagram vs. realita, které tvoříme ve snaze vnímat tělo realisticky, mohou být paradoxně velmi zraňující. Fotka, na které ukazují svoje nedokonalosti, totiž může být pro někoho nedosažitelným cílem.

Je přirozené, že se s ostatními porovnáváme. Všichni máme svoje nejistoty, toužíme být druhými přijímáni. Sdílené fotky často nejsou odrazem skutečnosti. Jsou to nablýskané fotky pro naše nablýskané profily.

Sociální sítě a zdraví STUDENTI UNIVERZITY KARLOVY, OBORU MARKETINGOVÁ KOMUNIKACE A PR NA **FAKULTĚ SOCIÁLNÍCH VĚD**, PŘIPRAVILI VE SPOLUPRÁCI S 3PE DOTAZNÍK, KTERÝ ZMAPOVAL VLIV INFLUENCERŮ NA NÁŠ VZTAH K TĚLU I PŘEDSTAVY O JÍDLE A POHYBU. DO VÝZKUMU SE ZAPOJILO 1498 LIDÍ. UKÁZAL, ŽE: * Sociální sítěmi jsou v oblastech zdraví a vzhledu více ovlivněny ženy. * Sociální sítě mají největší vliv na mladší uživatele, zejména ve věku 13–17 let. * Vzárustající vliv sociálních sítí koreluje s rostoucím časem na nich stráveným. Influencerům (často bezmezně) věříme. 69 % lidí už někdy vyzkoušelo cvičit nebo jíst podle influencera. 45 % lidí si k informacím od influencerů nedohledává žádné další informace. Porovnáváme s nimi své jídelníčky. 51 % lidí věří, že musí změnit své stravování, když vidí influencera jíst zdravé jídlo. Porovnáváme s nimi svůj vzhled. 22 % lidí porovnává svůj vzhled s influencerem na sociálních sítích. Sport na sociálních sítích může motivovat, ale i ohrožovat. 67 % lidí porovnává své sportovní výkony s influencerem.

3pe 3pe je vznikající platforma pro lidi, kterým do života vstoupila porucha příjmu potravy. Založily ji Lada Brúnová, která má osobní zkušenost s mentální anorexií, a Tereza Maková, klinická psycholožka a psychoterapeutka, jejímž největším odborným zájmem je právě problematika a komplexní terapie poruch příjmu potravy. Obě si přejí, aby informace o poruchách příjmu potravy byly přehlednější a péče dostupnější.

Foto autor: FOTO: LEONIE VREDEN, LUKÁŠ MASNER (2)

Foto popis: Pomohl vám 3pe kodex jinak přemýšlet o obsahu, který sdílíte? Pomozte ho dostat k dalším lidem. Můžete sdílet například příspěvek, který najdete na instagramovém profilu @jsme3pe. K snadnějšímu šíření kodexu použijte hashtag #3peKodex.

Speciál - Menšinový kabinet hnutí ANO a ČSSD přestál i třetí hlasování o vyslovení nedůvěry v tomto volebním období

RÁDIO, Datum: 04.06.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.06.2021 00:41, Pořad: 14:10 Speciál II., Země: Česko

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Mělo hlasování o nedůvěře vládě smysl? Kdo z něj měl největší prospěch? Vysvětlili dostatečně komunisté svůj postoj, proč vládu podpořili? Měla pravicová opozice skutečně plán B, nebo může být ráda, že vláda pár měsíců před volbami nepadla? Otázky, na které hledáme odpovědi v našem Speciálu. Od mikrofonu zdraví Renata Kropáčková. /znělka/

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Menšinový kabinet hnutí ANO a ČSSD tedy přestál i třetí hlasování o vyslovení nedůvěry v tomto volebním období. Umožnili mu to poslanci KSČM, kteří opustili jednací sál. Schůzi vyvolaly koalice Spolu a Pirátů se STAN, kteří během 12hodinové debaty poukazovali na nezvládnutí boje s epidemií koronaviru, kauzu Vrbětice a poukazovali také na střet zájmů premiéra Andreje Babiše. Pro vyslovení nedůvěry bylo 89 poslanců, proti jich hlasovalo 82. Hlasování 4 měsíce před říjnovými volbami označil premiér Babiš za zbytečné a za další pokus, aby odešel z politiky. Svou vládu označil ve svém projevu ve sněmovně za úspěšnou a odmítl podezření ze střetu zájmů. V Ranním interview na Radiožurnálu před pár minutami premiér Babiš ještě řekl, že opozice ve skutečnosti vládu shodit nechtěla.

Andrej BABIŠ, premiér /ANO/

Tak já myslím, že opozice to nikdy nemyslela vážně, že by chtěla shodit naši vládu. Co by dělali? Oni nemají ani stínovou vládu, oni nemají žádné alternativy a byl to jenom předvolební mýtink. Kdyby chtěli shodit vládu, tak by oslovili KSČM s společně nás mohli shodit, ale na tom nemá nikdo zájem, protože si neumím představit, jak by oni tady seděli na našem místě, když nezvládali řídit náš stát ani v dobrých časech. A teďka myslím hlavně koalici Spolu. Takže byl to takový předvolební mýtink, já jsem si to užil, protože jsem sdělil lidem, co jsme všechno tady pro ně udělali. Tato vláda není jenom o pandemii, ale udělala plno dobrých věcí, ale měli jsme tu smůlu, že ten vir přišel a stal se spojencem opozice. Jediná opozice u nás zneužila tohle politicky. Nikde jinde v Evropě to nebylo.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Premiér Babiš také odmítl opoziční kritiku, že vláda neúprosně zadlužuje stát.

Andrej BABIŠ, premiér /ANO/

Já jsem se stal ministrem financí 29. ledna 2014. Tehdy bylo zadlužení 41,1 % vůči HDP a já jsem ho snížil podstatně i paní Schillerová pokračovala a zadlužení bylo 29 %. A zadlužení po tom, co jsme se museli zadlužit kvůli pandemii, a mimochodem úspory domácností stouply za rok o 360 miliard, je stále čtvrté nejmenší v Evropě. Tak jsou to jenom takové nesmysly, není to pravda, a když byla u vlády opozice, tak nadělali dluhy za dobrých časů, za dobrého růstu. Takže já to zásadně odmítám a věřte mi, že ty čísla jsou jasná.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Důvěru vlády premiéra Babiše pomohl udržet postoj komunistů, kteří se jednání nezúčastnili a k opozici se nepřipojili, premiér Babiš je přesto nevnímá jako podporovatele vlády.

Andrej BABIŠ, premiér /ANO/

Ne, ne, určitě nepodporuju vládu, ale komunisti tam sedí 30 let a viděli ty hrůzy, co jsme tady prožili. Jak tady zničili banky, kuponová privatizace, rozkradené firmy, my jsme všechno prodali cizákům, ty strategické věci, i ten ČEZ není sto procentně náš. Plyn, voda, cukrovary, cementárny, všechno je pryč. Nemáme žádnou banku de facto v českých rukou. Takže tyhle věci se už nedají napravit bohužel a ti komunisti u toho seděli a viděli to, jak to všechno opozice tady řešila. Takže se jim nedivím, že se nechtěli přidat, a opozice je ani neoslovila. Kdyby chtěli, mohli s nimi jednat, společně nás mohli teda odvolat nebo donutit k demisi.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Tolik tedy premiér Andrej Babiš v dnešním Ranním interview Radiožurnálu před pár minutami, postoj komunistů k včerejšímu hlasování se vyjasnil až ve čtvrtek ráno, poslanci, jak připomínám, opustili sál, fakticky tak menšinový kabinet podpořili. Já teď ve vysílání v ranním Speciálu vítám předsedu komunistů Vojtěcha Filipa. Dobrý den.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Dobrý den vám i posluchačům.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Co říkáte na slova premiéra Babiše, který vás vlastně označil za spoluvíníky toho současného stavu?

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Tak my žádní spoluvíníci současného stavu nejsme, protože my jsme protestovali proti tomu, co se odehrávalo v devadesátých letech, co se odehrávalo v letech 2006-2013, kdy tady ODS, TOP 09, respektive jiné politické strany napravo na jedno použítí vládly.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Pardon, předtím jste vládli vy komunisté 40 let, jenom připomínám. Před rokem 89.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Komunistická strana Čech a Moravy nebyla nikdy ve vládě. Vznikla v roce 1990, a jestli si to takhle chcete plést, paní redaktorko...

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Ale navazujete na svou předchůdkyni KSČ.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Paní redaktorko, víte, kolik za 30 let vstoupilo do naší strany lidí, kteří s tím nemají nic společného, kteří se narodili třeba až po roce 1990? Víte, ono tohleto vaše zjednodušování je trochu trapné. Už ho lidé neberou, tak si to uvědomte.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Pardon, já jsem chtěla jenom upřesnit některé věci.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Pokud chcete se mnou mluvit tímto tónem, tak já vám jenom říkám, že ten tón je pro ty lidi nepřijatelný, ne pro mě, já se s ním snadno vypořádám.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Tak budeme odpovídat na otázky, které se týkají včerejšího hlasování, jestli tedy dovolíte.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Ano, na to já snadno odpovím. Vy jste začala tím, že jsme u toho byli a že jsme to zavinili.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

To říkal pan premiér, já jenom se ptám, jak na to budete reagovat.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

No, ano. My jsme to nezavinili a jsme rádi, že jsme mohli například v tomto volebním období přijmout usnesení o zločinech privatizace. To se předtím udělat nedalo, protože privatizaci zahájila ODS, pokračovala v ní dokonce i sociální demokracie a my jsme byli zásadně proti tomu. Akorát jsme měli málo hlasů na to, abychom tomu zabránili.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Teď tedy k tomu včerejšímu hlasování, kdy jste opustili sál, a vlastně tak podpořili menšinový kabinet hnutí ANO a ČSSD. Proč jste se tak moc chtěli odlišit od navrhovatelů Pirátů a STAN, když jak tvrdíte, vláda vaši důvěru stejně nemá?

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Ano, my jsme ztratili důvěru ve vládu, vypověděli jsme dohodu o toleranci, kterou jsme uzavřeli jenom s hnutím ANO, protože sociální demokracie do dnešního dne nezrušila bohumínské usnesení a nespolupracuje s námi na centrální úrovni. To je jejich problém. My jsme suverénní politická strana. A to naše odlišení je dáno právě tím, že máme i jiné důvody, pro které nedůvěřujeme vládě. Například otázku zahraničněpolitickou, otázku daňovou a máme samozřejmě i výhrady proti některým opatřením, které jsou v bezpečnostní oblasti.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Podle opozice vláda přijala tím hlasováním odpovědnost za nezvládnutou vlnu pandemie, připomněla těch 30 000 mrtvých za lockdown i rozvrat veřejných financí, když jste tedy vládu podpořili, přijímáte za to spoluzodpovědnost?

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

My jsme vládu nepodpořili. Naše hlasy nebyly pro vládu. Já jsem to řekl v tom svém projevu zcela jasně. A řekl jsem, že s těmi ubožáky, kteří...

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Neshodili jste tedy vládu. Tím pádem jste ji pomohli udržet u moci. Jaký je v tom rozdíl?

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Paní redaktorko, můžu domluvit aspoň jednu větu?

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Ne, tak jaký je v tom rozdíl, už máme málo času, pane předsedo.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Paní redaktorko, můžu domluvit jednu větu bez toho, aniž byste mi skákala do řeči? Jste slušně vychovaná, nebo ne?

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Pane předsedo, nekřičte na mě. Jste slušně vychovaný také?

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Ano, já jsem slušně vychovaný na rozdíl od vás, protože vy mi neustále skáčete do řeči. My jsme udělali krok, který nás odlišil jak od vlády, protože jí nedůvěřujeme, tak od opozice, která nebyla schopná s námi jednat o tom, čeho chce dosáhnout. A nedosáhla toho, protože není ochotná jednat a jenom na nás nadává.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Takže vám vadilo, že vás opozice neoslovila.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Ano, neoslovila nás. Je to jejich chyba.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Kdyby vás oslovila, tak by váš postoj byl jiný.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Tak bychom o tom jednali a samozřejmě bychom to sdělili i naší členské základně, která by o tom mohla také rozhodovat.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Říká předseda komunistů Vojtěch Filip. Děkuji vám za rozhovor, na slyšenou.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Na shledanou.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Výsledek hlasování ve sněmovně je podle vicepremiérky a ministryně financí Aleny Schillerové za hnutí ANO velmi dobrou zprávou, vicepremiér Karel Havlíček ze stejného hnutí ho označil za debakl opozice. Naším dalším hostem našeho ranního speciálu je předseda sněmovny a místopředseda hnutí ANO Radek Vondráček. Dobrý den.

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny, místopředseda strany /ANO/

Dobrý den.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jste také spokojen s výsledkem hlasování?

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny, místopředseda strany /ANO/

Já ani nevím, jestli mám pocit spokojenosti, trvalo to 13 hodin a já samozřejmě velmi respektuji demokratickou debatu, na druhou stranu té obrovské energie, co se tam vyplývalo, která vyletěla kominem, tak je mi to líto.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Bylo to podle vás zbytečné?

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny, místopředseda strany /ANO/

Bylo to nepřipravené nejenom technicky, kdybych navázal teda na svého kolegu z KSČM, který tady mluvil o tom, že s nimi nikdo nejednal, když potřebujete 101 hlasů, tak to musíte zařídit. Nestačí jenom něco deklarovat. Tak si myslím, že obsahově jsme i opakovaně upozorňovali na to, že tady neexistuje žádná jiná vládní většina a neexistuje žádný plán pro to, co bude, když bude vyslovena nedůvěra, takže já se snažím opravdu být nad věcí, ale jenom říkám, neměli to nachystané obsahově a pak to neměli nachystané ani technicky. Prostě tam nebyl ani náznak toho, že by těch 101 hlasů měli, než o to požádali.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

No, ještě do čtvrtého rána nebyl jasný postoj komunistů, kteří se tedy vyjádřili vlastně až těsně před hlasováním, že odejdou ze sněmovny, jakou cenu pro vás má jejich odchod ze sněmovny, že vás vlastně podpořili a vládu nechali u moci?

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny, místopředseda strany /ANO/

No, kdybyste byla na místě opozice, nešla byste se aspoň zeptat, jak budou hlasovat? Oni prostě absolutně spolu nekomunikovali, ale to je /nesrozumitelné/.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

No, tak jakou cenu pro vás má ten postoj komunistů, pro vás pro hnutí ANO?

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny, místopředseda strany /ANO/

No, šlo to trochu mimo ANO, bych řekl.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Proč jste s nimi nejednali?

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny, místopředseda strany /ANO/

Ne, KSČM nechce mít nic společného s opozicí, s těmi stranami, s těmi dvěma koalicemi a ten rozpor je tam naprosto zásadní, takže oni prostě nechtějí být ani s námi, ani s nimi. Jsou si svojí cestou.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

A jakou máte vládní většinu vy, když vás od dubna vlastně komunisté přestali tolerovat a jste s ČSSD menšinovou vládou?

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny, místopředseda strany /ANO/

No, my jsme menšinová vláda 4 roky.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Ale do dubna vás tolerovali komunisté.

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny, místopředseda strany /ANO/

A když se o tom budem bavit, třeba o té 101, tak se nám mockrát stalo, že jsme opravdu vyjednávali jednotlivé zákony ad hoc, někdy jsme získali podporu ODS, někdy jsme získali podporu KSČM, někdy jsme získali podporu SPD. Ono celkově jsme nastavení jako hnutí na to, abysme řešili konkrétní reálné problémy, a někde ta ideologie převládá, což je problém opoziční, místo toho, aby opravdu sedli ke stolu a snažili se domluvit. My jsme mockrát nabízeli, koneckonců když se podíváte na začátek, nabídku na spolupráci jsme první dali ODS, kdy se vyjednávalo, ale nechtěli. Nechtěli se bavit a oni se nechtějí bavit ani teď. No a pak to dopadá, jak to dopadá. Těch 89 opravdu není dobrá vizitka pro ně, Poslanecká sněmovna je původem historické šlechtické divadlo, ten sál, a já se bojím, že jsme to zase včera trochu zažili, že to divadlo jsme zase viděli a tentokrát ani scénář, ani režisér, ani dramaturgie, nepodařilo se vůbec nic.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Domnívá se předseda sněmovny a místopředseda hnutí ANO Radek Vondráček. I vám děkuji za váš čas. Na slyšenou.

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny, místopředseda strany /ANO/

Děkuji za pozvání, na shledanou.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Hlasování o vyslovení nedůvěry vládě iniciovala koalice Pirátů a Starostů a nezávislých, ke kterým se později přidala i koalice Spolu složená z ODS, TOP 09 a lidovců, já už teď ve vysílání vítám místopředsedkyni Pirátské strany Olgu Richterovou. Dobrý den.

Olga RICHTEROVÁ, místopředsedkyně strany /Piráti/

Dobrý den.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Slyšeli jsme od obou vašich předřečníků, vlastně i od premiéra Babiše, že za ten neúspěch hlasování o nedůvěře vládě může opozice, protože si dostatečně nepředjednala tu podporu. Tak proč jste neoslovili komunisty?

Olga RICHTEROVÁ, místopředsedkyně strany /Piráti/

A to je právě ta lež, my jsme je oslovili. My jsme s komunisty samozřejmě jednali. Je pro mě úplně nepochopitelné, jak tady mohou oba pánové říkat takové nepravdy v tom vysílání, protože prostě tam bylo jasné jednání, z kterého jsou pak i třeba mediální výstupy, jde třeba najít i potom Interview České televize, kde v květnu pan Filip říkal, že komunisté budou hlasovat pro

vyslovení nedůvěry. On ten dával takovou závorku, jako že ještě to není úplně stoprocentní, ale řekl to jasně. A při vyjednávání o předčasných volbách, které jsme vedli jako prioritní, protože jsme chtěli, aby voliči, aby lidé mohli rozhodnout, nám jasně řekl, že pokud bude vyvolané to hlasování, tak podpoří nedůvěru. Takže prostě otočil o 180 stupňů, teďka mediálně říká nepravdy, úplně nepravdy, ale my jsme prostě féroví a jednáme.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

No a proč jste se tedy s komunisty nedohodli?

Olga RICHTEROVÁ, místopředsdkyně strany /Piráti/

To je evidentně nějaká jejich hra v pozadí, ale to původní stanovisko komunistů bylo, že budou pro vyslovení nedůvěry. Proto to celé samozřejmě dávalo smysl a stejně tak to měla být jakoby ukázka toho, kdo je tedy odpovědný za to, že drží tu vládu, která má vlastně jeden z naprosto nejhorších výsledků boje s pandemií na světě, u moci.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Teď ale, když vlastně vláda to hlasování o nedůvěře ustála, nezdá se, že z toho vyšla posílena?

Olga RICHTEROVÁ, místopředsdkyně strany /Piráti/

Právě že tím, že je jasné, že to je vláda, která je téměř v pevném objetí s komunistickou stranou, která se prostě plně opírá o komunistickou stranu, tak je aspoň jasně vidět, kdo hraje na které straně hřiště. Stejně tak třeba já osobně a i další z Pirátů a hnutí STAN jsme varovali prostě před druhou vlnou pandemie, v září 2020 jsme žádali o zpřísnění opatření a /nesrozumitelné/ jednání aspoň ukázalo, v jakém jako sebeklamu žije hnutí ANO, když tvrdí, že opozice nikdy nevarovala. Varovali jsme. Mnohokrát.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Hodně se také mluvilo o tom, že vlastně nemáte plán B, pokud by vláda skutečně padla, tak jaký byl ten váš plán B, pokud by se to podařilo?

Olga RICHTEROVÁ, místopředsdkyně strany /Piráti/

Ten plán B nastínil prezident Miloš Zeman tím, že říkal, že by nejspíš nechal dovládnout tuto vládu do voleb, nicméně ačkoliv jsme s komunisty jednali a ačkoliv jsme měli to jejich slovo, tak na druhou stranu s blížícím se hlasováním bylo stále jasnější, že nejenomže otočí ten svůj názor, ale taky ještě budou lživě obviňovat, že jsme s nimi nejednali.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Platí tedy po tom včerejšku, že vlastně tato vláda už může jmenovat nejvyššího státního zástupce, nástupce Pavla Zemana a dělat všechny kroky tak, jako kdyby měla důvěru?

Olga RICHTEROVÁ, místopředsdkyně strany /Piráti/

Na to jsme chtěli poukázat, protože to jsou zásadní věci, které ovlivní naši zemi na mnoho let dopředu, nezávislost justice je klíčová a chceme, aby toto bylo až na další vládě, která vyjde opravdu z voleb, protože tato vláda má podle průzkumu maximálně důvěru 19 % lidí. To není vláda, která by se opírala nyní o podporu většiny veřejnosti. A přitom si to pan premiér Babiš prohrál sám. Na začátku pandemie tu podporu měl.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Dobře a má důvěru Poslanecké sněmovny, pardon, vy mluvíte o důvěře voličů?

Olga RICHTEROVÁ, místopředsdkyně strany /Piráti/

Díky komunistům si důvěru udržela. Bylo to čistě rozhodnutí KSČM.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Říká místopředsdkyně Pirátské strany, poslankyně Olga Richterová, která byla dalším hostem ranního Speciálu na Plusu, i vám děkuju za váš čas. Na slyšenou.

Olga RICHTEROVÁ, místopředsdkyně strany /Piráti/

Na slyšenou příště.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

A po telefonních linkách teď už zdravím ve vysílání politologa Josefa Mlejníka z Institutu politologických studií při **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobré ráno.

Josef MLEJNEK, politolog, Institut politologických studií **FSV UK**

Dobrý den.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Kdo je vítězem toho včerejšího hlasování ve sněmovně? Vláda? Komunisté?

Josef MLEJNEK, politolog, Institut politologických studií **FSV UK**

Tak samozřejmě záleží na tom, z jakého úhlu pohledu to budeme hodnotit, vláda je určitě vítězem v tom smyslu, že pořad je to vláda s důvěrou, což je samozřejmě pro tu vládu důležité. Co se týče opozice, tak to se ukáže, samozřejmě to hlasování o nedůvěře bylo příležitostí pro opozici, aby veřejnosti demonstrovala chyby vlády a sebe samu jako možnou alternativu, tak jestli to pomůže nebo pomohlo, nebo nepomohlo ve volbách, to uvidíme až na podzim. A pokud jde o komunisty, tak oni každopádně té situace využili k tomu, aby se maximálně zviditelnili, poněvadž na nich to celé záleželo, jak to dopadne, dělali drahoty a hodně mediální pozornosti strhli na sebe.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jak hodnotíte právě ten postoj komunistů, kteří při hlasování odešli ze sálu, protože se nechtěli přidat na stranu pravicové

opozice, i když zase říkají, že taky vládu kritizují a že ji nepodporují z jiných důvodů? Je to srozumitelné pro jejich voliče?

Josef MLEJNEK, politolog, Institut politologických studií **FSV UK**

No, to se uvidí na podzim, myslím si, že to pro voliče srozumitelné být může, zevnitř členské základny komunistické strany sílila už v uplynulých měsících kritika, že ta tolerance Babišově vládě, že to není správná politika, koneckonců se to projevilo právě i v tom, že ta tolerance byla samotnými komunisty odvolána, tak nyní tadyto svým způsobem šalamounské řešení odráží ty nálady uvnitř strany a patrně s největší pravděpodobností i uvnitř nebo mezi elektorátem. Oni zvolili takovéto taktické řešení, že vládu jaksi aktivně nepodpoří a dají nějakým způsobem najevo odstup, tak jak jsem říkal, bude záležet na voličích KSČM, jak tuto věc přijmou a jak s ní naloží.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Ta mimořádná schůze sněmovny trvala přes 12 hodin, pan předseda sněmovny Radek Vondráček ji v našem vysílání přirovnal k divadlu, pro jaké diváky bylo to divadlo určeno?

Josef MLEJNEK, politolog, Institut politologických studií **FSV UK**

To divadlo bylo určeno voličům a samozřejmě voličstvo v České republice je rozděleno dle stranických preferencí nějakým způsobem, takže samozřejmě záleží na tom nebo možná by se dalo říct to, že na tom jevišti se odehrávalo několik divadelních her. A záleží na konkrétním voliči, na jakou se vlastně chtěl dívat, jak si to vlastně celé chtěl přečíst a interpretovat.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

A nebyla ta mimořádná schůze, to divadlo, jen pro přesvědčené voliče? O jaké se teď hraje?

Josef MLEJNEK, politolog, Institut politologických studií **FSV UK**

Samozřejmě ono se hraje spíš o ty voliče, kteří ještě váhají, kteří přesvědčení nejsou, a zase sázka na to, že vyvolám hlasování o nedůvěře vládě, tak je samozřejmě svým způsobem riskantní nebo může se ukázat, že to nepřináší těm aktérům to, co oni si od toho slibovali nebo slibují, ale může se ukázat, že ano. Samozřejmě pro voliče opozičních stran tahle opozice se zase jako zviditelnila, chtěla dát najevo, že je aktivní, že něco dělá, ale samozřejmě i ti voliči opozičních stran si to mohou vyhodnotit tak, že nakonec to bylo k ničemu, žádný výsledek to nepřineslo, vítězství to nebylo, vláda nepadla, takže to samozřejmě se i může obrátit proti iniciátorům.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Říká politolog Josef Mlejnek na závěr ranního Speciálu, děkuji vám za rozhovor. Na slyšenou.

Těžila z těla? „Miss ČT“ válčí s muži, jeden jí dal zabrat [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.06.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: kas, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.06.2021 08:44, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Na webu Aktuálně.cz se moderátorka ČT Linda Bartošová svěřila se zkušenostmi s obtěžováním ze strany mužů. Ale objevilo se obvinění od advokáta Petra Němce, že je farizejské si stěžovat, když byla finalistkou soutěže Česká Miss, která z žen dělá „sexuální objekty“. Též zastupovala ČR ve světové soutěži Miss World. „Vytěžila z toho, co mohla, stala se i díky tomu moderátorkou,“ nedal mladé hvězde pokoj Němec. „Argument, že jsem z toho ‚vytěžila, co jsem mohla‘, je tak lichý, že ho nechám bez reakce,“ bránila se moderátorka, řádná absolventka **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Předevčirem se Linda Bartošová, moderátorka ČT, svěřila se svými zkušenostmi se sexuálním obtěžováním. Chodí jí dle textu obrázky mužského pohlaví, muži se jí chlubí fotkami v autě nebo se zbraněmi. Zmínila, že se setkává i s narážkami ze strany českých politiků, a sice chvíli před společným rozhovorem. Politici se prý snaží navodit „falešné teplíčko“ výroky jako „Dneska to bude kráska a zvíře“. A byla by ráda, „aby tato černá díra oplzlosti zmizela“.

K článku připojila na twitteru i dovětek s pár poznámkami. Zdůraznila, že jí nevdá slušné komplimenty a že by se lidé neměli primárně zaměřovat na její zkušenosti, že se jedná o příspěvek do debaty. „Ano, byla jsem před deseti lety v miss, ne, není to bianco šek k obtěžování,“ ohradila se také. A dodala, že není v jejich silách reagovat jednotlivě na všechny příspěvky. „Jsem ráda, že diskutujete, prosím, buďme k sobě slušní, i když máme jiný názor,“ poděkovala.

+ Moc se omlouvám, není v mých silách reagovat jednotlivě. Jsem ráda, že diskutujete, prosím, buďme k sobě slušní, i když máme jiný názor.

— Linda Bartošová (@lindabartos) June 8, 2021

Na jeden příspěvek ovšem reagovala hned několikrát. Pochází od advokáta Petra Němce. „Šla do soutěže krásy, protože jí vadilo, že se na ni dívají muži a komentují její vzhled,“ rýpl si advokát do moderátorky. „Svět je dynamické místo, pořád se mění, ale některé konstanty zůstávají. Už by to ani nebylo ono, kdybyste tenhle předpotopní argument nevytáhli. Ten článek je i pro vás, díky, že jste ho přečetli,“ odpověděla moderátorka. Ale to nebyl konec.

Svět je dynamické místo, pořád se mění, ale některé konstanty zůstávají ?? Už by to ani nebylo ono, kdybyste tenhle předpotopní argument nevytáhli. Ten článek je i pro vás, díky, že jste ho přečetli.

— Linda Bartošová (@lindabartos) June 7, 2021

Němec rozebíral tuto linii dál pod jinými komentáři. Podle něj se jedná o pokrytectví. „Je to o tom, že byla součástí byznysu, kde se z žen dělá jen sexualizovaný objekt, vytěžila z toho, co mohla, stala se i díky tomu moderátorkou, ale nejen díky tomu. Její stěžování si je tedy trochu farizejství. Ona byla aktivním hráčem daného problému, nikoliv obětí,“ tvrdí advokát.

Nikoliv. Je to o tom, že byla součástí byznysu, kde se z žen dělá jen sexualizovaný objekt, vytěžila z toho, co mohla, stala se i díky tomu moderátorkou, ale nejen díky tomu. Její stěžování si je tedy trochu farizejství. Ona byla aktivním hráčem daného problému, nikoliv obětí.

— Petr Němec (@SemSuchar) June 7, 2021

„Už jsme tuhle debatu jednou vedli, ale asi je potřeba si to osvěžit. Pro více diskutérů. Do soutěže krásy jsem se v osmnácti dostala náhodně, ale ano, samozřejmě vědomě a konsenzuálně. Brzy jsem zjistila, že chci žít jinak, a tak jsem svou realitu poctivou prací změnila. Nerozumím tomu, proč by mi deset let stará zkušenost měla zavřít ústa ve věcech, které dnes a denně trápí tolik lidí na tomhle světě. Zkuste mi to prosím vysvětlit, nerozumím tomu. Argument, že jsem z toho ‚vytěžila, co jsem mohla‘, je tak lichý, že ho nechám bez reakce,“ bránila se moderátorka.

1/2 Už jsme tuhle debatu jednou vedli, ale asi je potřeba si to osvěžit. Pro více diskutérů. Do soutěže krásy jsem se v osmnácti dostala náhodně, ale ano, samozřejmě vědomě a konsenzuálně. Brzy jsem zjistila, že chci žít jinak, a tak jsem svou realitu poctivou prací změnila.

— Linda Bartošová (@lindabartos) June 8, 2021

2/2 Nerozumím tomu, proč by mi deset let stará zkušenost měla zavřít ústa ve věcech, které dnes a denně trápí tolik lidí na tomhle světě. Zkuste mi to prosím vysvětlit, nerozumím tomu. Argument, že jsem z toho ‚vytěžila, co jsem mohla‘, je tak lichý, že ho nechám bez reakce.

— Linda Bartošová (@lindabartos) June 8, 2021

Petr Němec se však dotkl i jejího soukromého života, tedy že jejím partnerem je fotbalista a rapper Tomáš Kučera. „Já s tou paní už debatu vedl. Dozvěděl jsem se něco i o vysokém umění rapu. Například v písni, kde zpívá i její přítel, stojí: ‚Víkendová obživa, Pekovou chci na privát, Vytrollit a poplivat, čum jak bude polykat‘. Člověka pak nářky nad skupinkami pokřikujících zarazí,“ podotkl. Jedná se o narážku na píseň rappera Ca\$hanovy Bulhara 'Off Season', ve které účinkoval i Kučera.

Bartošová se bránila, že jednak text vznikl před začátkem jejich vztahu a také že její partner ho nenapsal. „Ani jeden text, který můj přítel napsal, není sexistický,“ tvrdí. A poučila ho, že by aspoň měl vědět souvislosti.

Citujete text, který Tomáš nikdy nenapsal a mimochodem taky text, který vznikl před začátkem našeho vztahu. Ani jeden text, který můj přítel napsal, není sexistický. Aspoň mějte souvislosti, když už komentujete něco, v čem nemáte ani elementární znalosti.

— Linda Bartošová (@lindabartos) June 8, 2021

„Tu hudbu přítele tady obhajovala. Myslíte, že daný text souzní s tím, co paní moderátorka píše, nebo spíše je součástí toho, proti čemu brojí? Já vás nebudu trápit hádankami, ten text je hnus a paní moderátorka by jej měla odsoudit,“ trval si na svém advokát. A ještě se otočil patičkou: „Ale chápu, že když z toho jsou doma peníze...“

„Jste v té zbytečné válce proti nám čím dál lacinější... Nominace na Anděla, hudební cena Vinyla, nový vítr na hudební scéně. Jenže tam bez znalosti žánru nikdy nedohlédnete. Atak na peníze je už úplně směšný – žívím se penězi, které vydělávám novinářinou. Už osm let,“ odpověděla moderátorka.

Němec otočil, písni jejího přítele se tento problém až na „Off Season“ netýká. „Ale pokud chcete obhajovat celý žánr, tak narazíme na velký problém. Pokud tam spojitost s problémem obtěžování žen nevidíte, tak to je celkem problém,“ kritizoval advokát rap a rappery jako takové a Bartošová namítla, že to už je ale jiná debata. Připustila, že v té by se možná i shodli. „Vy jste se pustil do obžaloby člověka, který sexismus ve svých textech nemá. A to je faul, jeden z mnohých, kterých jste se tu dopustil. Já si za tím textem i svým životním postojem stojím,“ kritizovala advokátovu argumentaci.

Já s tou paní už debatu vedl. Dozvěděl jsem se něco i o vysokém umění rapu. Například v písni, kde zpívá i její přítel, stojí:

„Víkendová obživa, Pekovou chci na privát,

Vytrollit a poplivat, čum jak bude polykat“. Člověka pak nářky nad skupinkami pokřikujících zarazí.

— Petr Němec (@SemSuchar) June 7, 2021

Tu hudbu přítele tady obhajovala. Myslíte, že daný text souzní s tím, co paní moderátorka píše, nebo spíše je součástí toho, proti čemu brojí? Já vás nebudu trápit hádankami, ten text je hnus a paní moderátorka by jej měla odsoudit. Ale chápu, že když z toho jsou doma peníze...

— Petr Němec (@SemSuchar) June 7, 2021

Přítom zrovna písni vašeho přítele se to netýká, když pomíneme ten jeden exces. Ale pokud chcete obhajovat celý žánr, tak narazíme na velký problém. Pokud tam spojitost s problémem obtěžování žen nevidíte, tak to je celkem problém.
— Petr Němec (@SemSuchar) June 8, 2021

Ale to je úplně jiná debata, ve které bychom se dokonce třeba i vzácně shodli, vy jste se pustil do obžaloby člověka, který sexismus ve svých textech nemá. A to je faul, jeden z mnohých, kterých jste se tu dopustil. Já si za tím textem i svým životním postojem stojím. Mějte se
— Linda Bartošová (@lindabartos) June 8, 2021

Na obhajobu rapové muziky ovšem došlo i v další konverzaci, kde Němec uvedl, že zkušenosti Lindy Bartošové popsané v článku nijak nerozporuje. „Jen poukazují na to, že nám někdo tvrdí, jak mu vadí catcall (hvízdání a oplzlé narážky – pozn. red) a pak jde do Miss. Někdo, kdo se ozve vždy jen s vlnou tématu, aby napsal, jak je krásný a ublížený. A pak nám tu obhajuje muziku plnou sexismu. Tématu škodí nebo prospívá?“ ptal se.

Bartošová argumentovala, že tématu se věnuje už několik let a článek sepsala na nabídku Aktuálně.cz. „Vzhledem ke stovkám reakcí od dívek, žen, ale i osvícených mužů, bych řekla, že tématu neškodím,“ řekla a postěžovala si, že advokát dává samé podpásovky.

„Víte co, pojdte někdy na kafe, zkusím vám to všechno vysvětlit osobně a vy mi zkusíte popsat svou motivaci pro to, proč vás dva lidé, kteří se mají rádi a snaží se žít poctivě a neškodit, tak moc rozpalují doběla,“ zvala advokáta na osobní konfrontaci.

Ale Petr Němec nabídku nepřijal s tím, že necítí potřebu. „Pokud chcete nějaké vysvětlení, tak mi prostě váš příběh přijde farizejský, postoj neautentický a mám z něho dojem, že jde spíše o snahu o pozornost. S tím moc neuděláte. A vadí mi to právě proto, protože si myslím, že to je důležité téma,“ vysvětlil moderátorce. „Rukavici jste dostal. Můžete si samozřejmě myslet, co chcete. Jen je mi líto, ale budete to muset snést, mlčení je totiž podle mě u tohoto tématu mnohem horší,“ rozloučila se Linda Bartošová s přáním krásného léta.

Tématu se věnuju v rozhovorech nebo na sociálních sítích několik let, teď jsem na nabídku Aktuálně sepsala tento shrnující text. Vzhledem ke stovkám reakcí od dívek, žen, ale i osvícených mužů, bych řekla, že tématu neškodím. Opravdu každá vaše rána je tak moc pod pás.
— Linda Bartošová (@lindabartos) June 8, 2021

To sice děkuji, ale necítím tu potřebu. Pokud chcete nějaké vysvětlení, tak mi prostě váš příběh přijde farizejský, postoj neautentický a mám z něho dojem, že jde spíše o snahu o pozornost. S tím moc neuděláte. A vadí mi to právě proto, protože si myslím, že to je důležité téma.
— Petr Němec (@SemSuchar) June 8, 2021

Rozumím a nebudu s tím bojovat. Rukavici jste dostal. Můžete si samozřejmě myslet, co chcete. Jen je mi líto, ale budete to muset snést, mlčení je totiž podle mě u tohoto tématu mnohem horší. Krásné léto!
— Linda Bartošová (@lindabartos) June 8, 2021

Petr Kratochvíl [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.06.2021, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.06.2021 16:22, RU / den: 25 000, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Petr Kratochvíl je seniorním výzkumným pracovníkem v Centru evropské politiky. Vystudoval Teologii křesťanských tradic na Ekumenickém institutu Evangelické teologické fakulty UK, mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, mezinárodní politické vztahy na Vysoké škole ekonomické v Praze, v roce 2011 byl jmenován docentem a v roce 2016 profesorem. V současnosti přednáší na Sciences Po v Paříži a na Metropolitní univerzitě v Praze. V minulosti byl předsedou Vědecké rady Diplomatické akademie MZV ČR, zástupcem ředitele ÚMV (2004-2013) a poté jeho ředitelem (období 2013-2018). Spolupracuje s řadou dalších českých i zahraničních univerzit, naposledy například s univerzitou Sapienza v Římě, s Papežskou gregoriánskou univerzitou či s University of Madras, v roce 2020 se zapojil do série přednášek na University of Cambridge. Předmětem jeho odborného zájmu je především náboženství v mezinárodních vztazích a role křesťanství v globální politice, ale také teorie mezinárodních vztahů, česká zahraniční politika, evropská integrace a ruská zahraniční politika. Je také zvláštním představitelům ÚMV v European Consortium for Political Research (ECPR), zástupcem ÚMV v Trans European Policy Studies Association a člen Rady tamtéž (TEPSA), místopředsedou Rady ÚMV a dále členem několika univerzitních vědeckých a oborových rad. Byl zvolen členem Řídícího výboru Konference evropských církví.

Dlouhodobý monitoring kolejových konstrukcí u tramvajových křižovatek se zaměřením na mělké srdcovky

TISK, Datum: 09.06.2021, Zdroj: Silnice a železnice, Strana: 62, Autor: Ing. Ondřej Bret, Bc. Magdalena Křečková, Vydáno: 4 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.06.2021 16:26, Rubrika: Kolejový průmysl, AVE: 98 651,43 Kč, Země: Česko

Od roku 2020 řeší pracovní skupina na Fakultě stavební ČVUT v Praze a v Pražské strojárně a. s. v kooperaci s Dopravním podnikem hlavního města Prahy a. s. projekt dlouhodobého monitoringu kolejových konstrukcí u tramvajových křižovatek se zaměřením na mělké srdcovky za účelem optimalizace jejich údržby a snížení hluku.

Řešený projekt má tři hlavní roviny. První řešenou oblastí je dlouhodobé kontinuální sledování vývoje ojetí a deformace žlábků v srdcovce, náběžné kolejnice před srdcovkou a v protilehlém kolejnicovém pásu proti srdcovce – tzv. „protikolejnici“. V této oblasti je hlavním cílem ze získaných dat umožnit predikci stavu jednotlivých konstrukcí v závislosti na jejich umístění, provozním zatížení a dalších parametrech.

Druhou oblastí je sledování hlukové zátěže emitované do okolí od sledovaných kolejových konstrukcí, a to opět zejména v závislosti na stavu (ojetí) žlábků jednotlivých konstrukcí.

Třetí oblastí a hlavním cílem projektu je pak, na základě všech zjištěných dat, návrh optimalizace údržby kolejových konstrukcí s mělkým žlábkem, zejména případný systém preventivního navařování a broušení s cílem prodloužit životnost a snížit hlukovou zátěž okolí. V rámci projektu jsou dlouhodobě periodicky sledovány kolejové konstrukce v obratišti „Spojovací“ a v křižovatkách „Výtoň“, „Lazarská“, „Dolní Klárov“ a v odbočení rychlostní výhybky „R04 Braník“.

MĚŘENÍ PŘÍČNÉHO PROFILU ŽLÁBKŮ

Měření příčného profilu žlábků, respektive vývoj jejich ojetí a deformace, probíhá pomocí měřicího přístroje Contour II., který se využívá především pro kontrolu ojetí kolejnic v obloucích. Přístroj měří pomocí laseru s červeným bodovým paprskem, který je rozmítán po kolejnici a je zároveň snímán pomocí kamery. Pro optimální funkčnost je vhodné na povrch kolejnice nanést křídový sprej pro zamezení nežádoucích odlesků. Naměřená data jsou následně vyhodnocována pomocí programu Contour III – Eval, srovnání profilů je pak následně provedeno ve standardních SW nástrojích. Ukázka vývoje ojetí a deformace žlábků za dobu cca 16 měsíců od vložení nové srdcovky do konstrukce v jednom ze sledovaných profilů je na následujícím obrázku.

TECHNICKÉ MĚŘENÍ HLUKU

Druhou ze stěžejních částí projektu je sledování emitované hlukové zátěže do okolí sledovaných kolejových konstrukcí. Cílem sledování je vyhodnotit/určit stav, kdy dochází k výraznějšímu zvýšení hlukové zátěže, respektive potvrdit/vyvrátit hypotézu, že v určitém okamžiku životnosti (resp. ojetí) srdcovek dochází ke skokovému zhoršení hlukové situace. Cílem je pak odhalit tento stav s ohledem na dobu od vložení/opravy srdcovky, popřípadě tento moment predikovat na základě projeté zátěže nebo stavu příčného profilu žlábků, aby bylo možné provést preventivní zásah eliminující tuto nepříznivou hlukovou situaci. Prováděná technická měření vycházejí z norem ČSN EN ISO 3095 a ČSN ISO 1996 a probíhají s využitím zvukoměrů Brüel&Kjaer 2270 a Brüel&Kjaer 2250L. Výsledky z technických měření hluku nejsou ještě v této fázi řešení projektu kompletní a vypovídající a budou publikovány až po jejich komplexním vyhodnocení v budoucnosti.

MĚŘENÍ AKUSTICKOU KAMEROU

Při obhlídkách a měřeních na sledovaných lokalitách bylo subjektivně zhodnoceno, že na některých sledovaných kolejových konstrukcích emituje svar náběžné kolejnice, umístěný před srdcovkou, významný příspěvek k celkovému hluku z průjezdu přes kolejovou konstrukci. Jedná se o místo, kde je proveden svar náběžné kolejnice ke standardní žlábkové kolejnici. Tento jev byl subjektivně pozorován například na sledované kolejové konstrukci „Výtoň“, nebo na výhybce „R04 Braník“, kde je svar náběžné kolejnice umístěn ve vzdálenosti 2,05 m od středu srdcovky. Tato vzdálenost významně ovlivňuje i výslednou situaci, neboť je tato délka téměř shodná se vzdáleností náprav v tramvajovém podvozku (1 880 mm pro typ 14T a 1 900 mm pro ostatní typy vozů). To způsobuje, že prakticky ve stejném okamžiku projíždí na této sledované konstrukci první náprava podvozku přes srdcovku a druhá náprava přes sledovaný svar. To ovlivňuje hodnocení hlukových náměrů, ale zejména celkovou emitovanou akustickou energii při průjezdu.

Měření bylo provedeno s využitím tzv. akustické kamery, což je souhrnný název pro zařízení složené z mikrofonního pole, optické kamery a záznamové a vyhodnocovací jednotky. Základním účelem je možnost zobrazení zdroje (zdrojů) hluku do zaznamenávaného obrazu a tím vytvoření tzv. „hlukové mapy“, která umožní jejich lokalizaci. Uspořádání mikrofónů v prostoru i jejich vzájemná vzdálenost mohou být různé. Zde prezentované měření probíhalo s akustickou kamerou Bionic L-112, která je složena ze soustavy 112 MEMS mikrofónů uspořádaných do mikrofonního pole o průměru 1 700 mm a optické kamery. Akustická kamera byla pro měření umístěna do vzdálenosti 3,0 m („R04 Braník“), resp. 3,5 m („Výtoň“) od sledovaného kolejnicového pásu ve výšce 1,5 m. Poloha akustické kamery byla zvolena tak, aby byla na výsledných záznamech dobře patrná jak poloha svaru náběžné kolejnice, tak sledovaná srdcovka. Kamera byla umístěna do polohy uprostřed mezi sledovanými body. Pro snadnější zpracování i zobrazení výsledků byla poloha svaru náběžné kolejnice i střed srdcovky zvýrazněny na vozovku.

Měření i vyhodnocování probíhalo v software NoiseInspector. Vzhledem k rozsahu článku je zde zobrazen jen jeden průjezd vozem 15T, který byl vybrán jako charakteristický. Na obrázku vpravo je zobrazen časový záznam akustické energie podle frekvencí (tzv. „akustický otisk průjezdu“) tramvaje 15T měřicím profilem.

Ze záznamu je patrné, že nejvyšší podíl akustické energie je emitován na frekvencích cca 300 – 1 200 Hz (červené oblasti). Další významné zdroje hluku jsou patrné v pásmu okolo střední frekvence 8 kHz. Ty souvisí s hlukem pohonů, které pracují na střední frekvenci 4 000 Hz ± 500 Hz a souvisejících harmonických frekvencích. Toto zesílení signálu je nejlépe viditelné jako pás na frekvenci 8 kHz, ale patrné je i okolo frekvence 16 kHz. Tyto zdroje však nebyly předmětem řešené problematiky.

Za povšimnutí stojí i průběh akustické energie od průjezdu jednotlivých podvozků. Průjezd prvního podvozku je dobře patrný v čase okolo cca 6 s, druhý podvozek v čase cca 8 s, a tak dále. Je zřetelné, že průjezd každého podvozku přes kolejovou konstrukci má vždy tři významné vrcholy emitované energie: 1) průjezd první nápravy přes svar, 2) průjezd první nápravy přes srdcovku a zároveň druhé nápravy podvozku přes svar (způsobeno podobnou vzdáleností svaru od srdcovky – 2,05 m a vzdáleností náprav – 1,90 m) a 3) průjezd druhé nápravy přes srdcovku. Hluková mapa ukazuje průjezd vozem 15T v momentu průjezdu přes svar náběžné kolejnice a srdcovku. Výsledek potvrzuje, že je v tomto okamžik hluk emitován jak na styku kol-srdcovka, tak od průjezdu kola přes svar náběžné kolejnice.

DOSAVADNÍ ZÁVĚRY

Ačkoli je nyní řešení projektu, který je řešen od července 2020 a bude řešen do června 2022, zhruba v polovině, lze již nyní konstatovat některá dílčí zjištění. Měření akustickou kamerou prokázala, že svar náběžné kolejnice, umístěný před srdcovkou, může přispívat k celkové hlukové zátěži od průjezdu tramvajových vozů přes kolejovou konstrukci podobně jako průjezd přes srdcovku samotnou. Možnou cestou ke snížení hluku tak může být mimo jiné i úprava délky náběžných kolejnic (tzv „klepet“) navařovaných na blok srdcovky. Tyto kolejnice mají v současnosti délku 1 500 mm, což v kombinaci s délkou bloku srdcovky a vzdáleností náprav u současných tramvajových vozů vede k tomu, že v první náprava přejíždí přes hrot srdcovky ve stejný okamžik jako druhá náprava přes svar náběžné kolejnice. Úprava délky náběžné kolejnice tak může tyto dva děje (časově) oddělit, čímž nebude docházet ke sčítání jednotlivých složek emitovaného hluku v jeden okamžik.

Další závěry týkající se zejména vývoje ojetí, možné optimalizace údržby srdcovek s mělkým žlábkem, preventivních zásahů a podobně, budou publikovány v dalších fázích řešení projektu po komplexním zpracování a hodnocení všech získaných dat ve sledované časové řadě v kontextu životního cyklu srdcovek.

Měření publikovaná v tomto příspěvku byla realizována za podpory Technologické agentury ČR v rámci programu TAČR Zéta reg. č. projektu TJ04000257 Dlouhodobý monitoring kolejových konstrukcí u tramvajových křižovatek se zaměřením na mělké srdcovky za účelem optimalizace jejich údržby a snížení hluku.

Long-Term Monitoring of Track Construction at Tram Junctions, with a Specific Focus on Shallow Frogs Since 2020, a working group from the Faculty of Civil Engineering at CTU in Prague and Pražská strojírna a. s., in cooperation with the Prague Public Transit Co, has been engaged in a project of the long-term monitoring of track construction at tram junctions with a specific focus on shallow frogs in order to optimise maintenance and reduce noise.

Foto popis: Měření příčného profilu žlábků na křižovatce Dolní Klárov

Foto popis: Sledovaná srdcovka Výtoň 18 měsíců od vložení do konstrukce – pohled na rozjezdový hrot srdcovky

Foto popis: Vývoj deformace a ojetí žlábků na sledované konstrukci

Foto popis: Měření akustickou kamerou na lokalitě Výtoň, patrně je zvýraznění sledovaných profilů značkovacím sprejem (střed srdcovky a svar náběžné kolejnice)

Foto popis: Hluková mapa průjezdu tramvaje 15T přes kolejovou konstrukci Výtoň pro nízké frekvence

Foto popis: „Akustický otisk“ – časový záznam akustické energie při průjezdu vozu 15T sledovaným profilem

Foto popis: Akustické měření na sledované srdcovce „Výtoň“

Zdá se, že s dluhy vše jede dál. V historii je ale smazala jen válka, říká Mlčoch

TISK, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 16, Autor: Julie Hrstková, Vytlačeno: 19 525, Prodáno: 27 858, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 02:16, Čtenost: 148 177, Rubrika: Rozhovor, AVE: 263 154,94 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Pandemie významně rozdělila společnost, ukázala na limity globalizace a zadlužila svět, říká v rozhovoru pro Hospodářské noviny Lubomír Mlčoch, emeritní profesor ekonomie Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, který loni dostal Cenu České společnosti ekonomické za dlouhodobý přínos k rozvoji českého ekonomického učení. Přesný návod, jak z toho ven, nemá. I proto se domnívá, že by po mnoha letech měla vzniknout nová ekonomická teorie, protože ty stávající neodpovídají na současné problémy.

A na to, jak vypadá společnost, použil následující příměr: „Když se v Americe budovala první železnice, vlak jel stále dopředu a strojívedce věřil, že tam jsou koleje. Naše civilizace také jede v rychlíku, někteří dokonce sedí v první třídě, a všichni také věří tomu, že koleje tam někdo položil.“ Že to nemusí být tak docela pravda, ukazuje následující rozhovor.

* HN: Společnost i ekonomika žije posledních 15 měsíců pod vlivem pandemie koronaviru. Je stávající situace srovnatelná s čímkoliv, co si pamatujeme?

Vývoj potvrdil, že jde skutečně o cosi výjimečného, neobvyklého. Svým způsobem má pandemie závažnější charakter než válka. Ty první dvě byly takzvané světové. Přesto byly některé země, dokonce i některé kontinenty, mimo tyto válečné konflikty. Pandemie je první skutečně globální věc, která se týká naprosto všech. A jako taková se musí také řešit na celosvětové úrovni. Virus se nedá uzavřít do národních hranic. Můžeme ji také brát jako nějaký test pro lidstvo, kam směřuje. Zatím bych řekl, že se svět mění k horšímu. Zažili jsme vznik národního sobectví, země uzavřely hranice, nechťely se dělit. Pro farmaceutické firmy se pandemie stala byznysem, ve kterém se dostane na toho, kdo nabídne víc. Pandemie také dál rozdělila společnost. Ti, kteří neměli na to, aby mohli volně jezdit po světě, ještě víc nenávidí ty, kteří cestují. Nově je vnímají jako ty, kteří přivezli koronavirus. Další dělítko je profesní. Dlouho se zdálo, že v České republice takřka neexistuje dělnická třída. Ale někdo musí věci vyrobit, někdo je musí dále distribuovat a někdo je také musí prodat. Všechny tyto profese i za pandemie pokračovaly jako dřív. Home office se jich netýkal, nijak jim nepomohl. Rozdělení na intelektuály, kteří se žijí na počítači, doma, a na ty ostatní je další rána společnosti, která půjde jen těžko zacelit. Ukázalo se také, že obrovským problémem je erodovaná rodina. Neúplné rodiny byly postiženy nejvíce. Ve chvíli, kdy jsou děti doma, protože jsou zavřené školy a školky, otec nedává peníze a matka nemůže chodit do práce, jde fakticky o neřešitelnou situaci. Tato situace pak vede k prohlubování příkopů a růstu vzájemné nenávisti. A to k ničemu dobrému nevede.

* HN: Vedle společenských škod pandemie ale přinesla i velké ekonomické škody. Mimo jiné přispěla k růstu zadlužení všech zemí včetně České republiky. Nakolik jde o nebezpečný vývoj?

To je jedna z nejzajímavějších věcí v ekonomii, jak se vůbec stalo, že se úplně přestala hlídat hranice dluhu. Jako by to nikoho netrápilo. Vzpomínám, že když jsem začal v roce 1962 studovat, jako jeden z prvních předmětů jsme měli dějiny národního hospodářství. A z nich vyplývá, že státní dluhy se několikrát anulovaly, bohužel ale vždy až po válce. Zatím se zdá, že i s dluhy vše jede dál. To ale nemůže jít donekonečna. Jak ukazuje historie, jde o velmi nebezpečnou cestu.

* HN: Politici obhajují vyšší dluhy pomocí ekonomice. Byla taková masivní pomoc potřeba?

V tomto kontextu jsem si vzpomněl na maďarského ekonoma Jánose Kornaie, který stát založený na socialistické ekonomice přirovnal k univerzální pojišťovně, která sice nenechá nikoho padnout, ale také stojí spoustu peněz. A teď se ukázalo, že natažená ruka pro státní pomoc se netýká pouze sociálně slabých, ale dokonce firem, které před pandemií vydělávaly stovky

milionů a které by měly mít dostatečné rezervy, aby přežily. A naopak ti, kteří neměli žádné prostředky, na pomoc mnohdy nedosáhli. Začalo to vlastně už za minulé, finanční krize, když se ukázalo, že ti velcí jsou příliš velcí a důležití na to, aby zkrachovali. Takže státy v podstatě zachraňovaly ty nejbohatší. Když krize skončila, vyšlo najevo, že nejvíc zbohatli ti, kteří krizi způsobili. Ukazuje to na změnu mentality, jako by stát měl garantovat cokoliv. To dřív nikoho nenapadlo. Vlastně se ukázalo, že se v 21. století státy socializují, ale velmi podivným způsobem. I tento způsob pomoci, kdy je významně narušený princip zásluhovosti a nejhůř jsou na tom ti, kteří nic nezavinili, velmi rozděluje společnost. Na jedné straně tento vývoj vede k cynismu a aroganci, na druhé k nenávisti. To jsou velmi nebezpečné tendence a jejich výsledkem je, že se potom objevují v politice spasitelé, kteří nás všechny zachrání.

* HN: Prozatím se politici tváří, že všechny dluhy vyřeší nové daně. Do jaké míry je tento předpoklad reálný?

Ve chvíli, kdy daňový systém ovlivňují nejvíc ti, kteří na změnách vydělávají, ztrácí na výšila znamu. Potom je to jako loterie, kde si každý bere, co chce. A ničemu to nepomůže. Vzpomínám si na anglickou ekonomku Joan Robinsonovou, která v 70. letech minulého století psala o krizi ekonomické teorie v letech třicátých. Její výrok, že „dřív, než stačil Keynes dovysvětlit svým současníkům, proč vzniká krize, měl Adolf Hitler už recept na její řešení“, lze vztáhnout i na dnešní dobu. Já osobně žádný recept neznám. Ale chtěl bych se zabývat odpovědností ekonomické teorie, která na dnešní problémy nedává žádnou odpověď. Nutně potřebujeme novou teorii úroku, zaměstnanosti a peněz. Nikdo na ní ale nepracuje. Existuje škola ekonomie, která tvrdí, že i teoretik se zabývá tím, co nejvíce vynáší. A to nová teorie není, tak proč se s ní namáhat. Namísto toho se objevují naprosto nesmyslné pojmy, odborné pyjdepe. Kdybychom se zeptali Keynesa, co je to kvantitativní uvolňování, nevěděl by. Současná politika si vzala z Keynesa jen jednu část a to je veřejný dluh, který nastupuje, když se neví kudy kam a ať už se hlásí politici k monetarismu nebo čemukoliv jinému. Když nastupuje krize, politici nemají v ruce nic jiného než zadlužování státu.

* HN: S krizí minulého století je spojený i nárůst protekcionismu. Pandemie vážně naruglobální obchod, viděli jsme to na kontejnerové přepravě, ale také na dodávkách jídla nebo čipů. Jde o další návrat do minulosti?

Celou dobu tady panovala filozofie volného obchodu. První, kdo nastavil opačný směr, byly Spojené státy pod vedením Donalda Trumpa, který začal odstupovat od světových smluv a řešit problémy z pozice síly, sankcí, zavádění cel. To vše jsou politiky 30. let.

* HN: Jaký vliv bude mít pandemie na světovou ekonomiku?

Řekl bych, že nám pandemie ukázala, jaké limity má současný ekonomický vývoj. Stěhování firem, outsourcing, ke kterému dochází nejen v rámci jedné země či jednoho kontinentu, ale skutečně přes celý svět, má svoje přírodní důsledky, které pandemie zvýraznila. Ale i před tím se kvůli globálnímu přesunu zboží, firem a lidí šířily epidemie, náказы závažné nejen pro člověka, ale i pro rostliny a zvířata. Vidíme šíření invazivních druhů a to všechno musíme vzít do úvahy. Osobně bych řekl, že dojde k omezení globalizace ve prospěch lokálního hospodářství. Musíme zkrátka přepólovat ekonomiku tak, aby byla víc slučitelná s přírodou.

* HN: Do jaké míry se lidstvo dokáže poučit z pandemie?

Dlouhodobě zastávám pojem, který v ekonomii neexistuje. A to je společné neboli globální dobro a zlo. Pandemie byla jasným globálním zlem a její odstranění je silným argumentem ke spolupráci, solidaritě. Paralelou k pandemii jsou otázky, které se týkají klimatu. Ani tady není mnoho času na řešení a situace se dál zhoršuje. Státy váhají, svět rozděluje to, kdo má nést náklady. Teď se veškerá kritika snáší na Čínu. Zapomínáme ale na to, že tamní industrializace začala s řádově stoletým zpožděním za Západem, a kdybychom se podívali třeba na evropské továrny po sto letech existence, asi bychom byli nepřijemně překvapení. A mimochodem když už kritizujeme podmínky v čínských továrnách, bylo by dobré se podívat na to, komu ty továrny patří, pro koho vyrábějí. Pokud se ztratí jakýkoliv pojem společného dobra v globálním měřítku, není nám pomoci a spěje to k válce. Ona vlastně svým způsobem běží, máme tady kybernetické útoky, státní terorismus, kdy země nerespektují pravidla zahraniční politiky. To je cesta k anarchii na globální úrovni a to je nejhorší, co může nastat. Protože kde nejsou pravidla, není se o co opřít.

* HN: Jak velkou vidíte šanci na změnu k lepšímu?

Pokud budeme předstírat, že se nic nestalo, vymstí se nám to. Osobně bych řekl, že to nejdůležitější, co pandemie doopravdy ukázala, je, že člověk je přes všechny překážky a problémy tvorem společenským a že dlouhodobá izolace se snáší jen velmi těžce. Současně ale moderní společnost, a to všude na světě, vedla k vypjatému individualismu a právě pandemie ukázala, že to není dobrý vývoj. Jestli ale výsledkem bude větší vzájemná solidarita, to si skutečně netroufnu odhadnout. Mladá generace vnímá jako především svůj problém dosažení souladu mezi zákony ekonomie a přírody, stejně jako to, že jejich životní štěstí je podmíněno uděláním si pořádku ve vlastních životních hodnotách. Pro ekonomii jako vědu je to výzva k reformě dosavadního paradigmatu jako podmínka přežití budoucnosti lidstva vůbec.

To nejdůležitější, co pandemie ukázala, je, že člověk je tvor společenský a že dlouhodobá izolace se snáší jen velmi těžce.

Foto autor: Foto: Jan Rasch

Foto popis: Lubomír Mlčoch je emeritním profesorem ekonomie Institutu ekonomických studií [FSV](#) [UK](#). Loni dostal cenu České společnosti ekonomické.

Estébé, co si počnem bez tebe?

TISK, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlík, Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 02:16, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 340 330,61 Kč, Země: Česko

Estébácké metody! Estébáctví! Estébák! Docela často veřejný prostor ovládnou podobné výkřiky využívající příkladu komunistické tajné policie. Děje se tak skoro vždy v případech, které nijak s daným fenoménem nesouvisí.

Ostatně, náš veřejný prostor covidové doby ovládla z velké části válečná a bojová rétorika. Vyostřený slovník má zaujmout a vytvářet atmosféru zásadního střetu s (nějakým) nepřítelem. Nebylo tomu jinak ani v naší historii, kdy byla například dobová média 50. let 20. století plná válečné rétoriky v očekávání třetí světové války. Velmi podobné je to s odkazy na historické fenomény a ostrými přirovnáními v návaznosti na komunistickou éru. A častým příkladem je právě využívání pojmu „estébák“ či „estébácké metody“. Z ostrého slovníku se však po letech stal jen vyprázdněný rétorický klacek.

Ještě na začátku 90. let 20. byla role tohoto pojmu logicky docela jiná. Pojmy „estébák“ či „estébáctví“ byly objektivně negativní vizitkou i reálně akceptovaným označením zla, které bylo v dobré paměti. Co se ale stalo během posledních třiceti let? Česká společnost se zjevně nevyrovнала s dědictvím komunismu, přičemž nejde o nějaké metafyzické vyrovnání. Přinejmenším jsme se nedostali do situace společenské shody, jak se vlastně na komunistickou nadvládu dívat. K soudům se dostalo minimum představitelů režimu a veřejný prostor se více podobá honu na ty, kteří podepsali spolupráci – a mnohem méně jsme se věnovali samotným organizátorům a hybatelům násilí. Druhým aspektem je nadužívání tohoto pojmu s nesmyslných situacích, které rozhodně se skutečným charakterem StB nemají nic společného. Leckterý politik či veřejná osoba se hlasně vymezuje proti intenzivnímu mediálnímu zájmu o svou osobu s odkazem na „estébácké metody“. Dochází tak k absurdní situaci, kdy jsou právě veřejná kontrola a svoboda slova zaměňovány za metody tajné policie.

Zamlžuje se vzhledem k tomu skutečný brutální charakter této zločinecké organizace. Ta má za sebou kruté výslechy, podíly na vraždách, fyzické i psychické týrání, odposlechy, sledování, vydírání, tichý či naopak brutální vstup do privátního prostoru. Atmosféra strachu, strach o život, o osudy dětí, nucené emigrace – nic z toho se nepodobá tomu, když novinář vyfotografuje utajené schůzky politiků či jiných veřejných osob. Ani kladení nepřijemných otázek veřejné osobě ve veřejném zájmu není jakkoli srovnatelné s výsledkem Státní bezpečnosti.

A výsledek? Neschopnost vyrovnat se s minulostí kombinovaná se zprofanováním tohoto pojmu končí tím, že se v nejvyšších státních funkcích mohou pohybovat lidé s přímou vazbou na StB, o ekonomických elitách nemluvě. Místo toho, abychom využili svoji těžkou historickou zkušenost směrem k jasnému vymezení hodnot, podobá se náš přístup k tomuto fenoménu spíše dobové odrhovačce z dílny Peterky a spol. „Estébé, estébé, co si počnem bez tebe?“.

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D. Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Foto autor: Foto: Archiv respondentů

Foto popis: Sledování patřilo k tradičním metodám StB, jako zde zachycený příslušník na tzv. Svíčkové demonstraci v Bratislavě 1988

Foto popis: Pohled na náves v Babicích, kde se v roce 1951 i s podílem StB odehrála tragédie, na jejímž konci byly popravy i dlouholetá vězení 31

Foto popis: Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Foto popis: Odznak příslušníka Státní bezpečnosti

Přepis: Jak to vidí Denisa Hejlová – 9. června 2021 URL Automatický překlad

WEB, Datum: 09.06.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 08:39, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,44

Hostem byla vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová.

Vladimír KROC, moderátor Hostem pořadu jak to vidí je dnes vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová, dobrý den. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Dobrý den. Vladimír KROC, moderátor Proč vláda neumí komunikovat s občany, jak přesvědčit o potřebnosti preventivního očkování mladé lidi, jak pomohou osvětové kampaně influenceři a co s mladými voliči může udělat kauza Dominika Feriho. Jak může být úspěšná komunikace založená na kouřových signálech. Tak to jsou některá z témat, která společně probereme, příjemný poslech vám přeje Vladimír Kroc. Zdá se mi to nebo vláda chronicky nezvládá komunikovat s občany. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** To se vám určitě nezdá, je to tak, a přestože vláda mnohokrát říkala, že tu komunikaci chce zlepšit, tak tam žádné kroky nenastaly, ačkoliv na to měla téměř rok a půl, tak ani. Vladimír KROC, moderátor V souvislosti s covidem? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Ano v souvislosti s koronavirem, ale vlastně nejenom s ním, tam je problém v celé té struktuře té vládní komunikace, která nám tady jaksi zůstala z toho našeho socialistického zřízení a nezměnila se. Dneska ta situace jiná. Lidé nevyjadřují svůj politický hlas jenom jednou 4 roky za 4 roky ve volbách, ale vyjadřují je neustále a vláda se nenaučila s nimi mluvit, naslouchat jim a promítat vlastně některá ta jejich přání do té aktuální situace. Vladimír KROC, moderátor Nedeprimuje vás to jako odborníci, neprobouzí to vás pocit zmaru, kde jsou ti odborníci, které vzděláváte? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** Je to tak, ale já jsem samozřejmě optimistka až idealistka, proto také jsem na akademické půdě. Věřím v to, že když budeme vzdělávat mladé lidi v tom novém oboru, který k nám vlastně přichází ve strategické komunikace a ve vládní komunikace, takže se to jednou za několik letlepší. Vladimír KROC, moderátor Je zvláštní, že někteří politici mají osobní PR dokonale zvládnuto, ale jakto, že vláda jako celek, jako kolektiv a vlastně ani jednotlivá ministerstva ji evidentně nezvládají. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UK** To je velmi dobrá otázka. Tam totiž takový rozdíl, když děláte politické PR nebo politický marketing, tak opravdu vlastně se snažíte ten svůj produkt doručit co nejvíce lidem a přesvědčit je o tom, aby s ním souzněli. Takzvaně, aby ho koupili. Ale když dělá ta vládní komunikace, tak tam je potřeba nejenom ta jednosměrná komunikace, ale skutečného dialogu, naslouchání a vlastně rozpoznávání potřeb těch jednotlivých skupin lidí, co oni potřebují a co by jim mělo pomoci. Takže ten vztah opravdu není jednosměrný, je oboustranný a

to je hrozně těžké. Na to nemáme vytvořenou infrastrukturu a i ti odborníci musejí být vlastně vzděláni v něčem trochu jiném. Vladimír KROC, moderátor Co byste tedy pod poradila, kdyby se na vás obrátili z úřadu vlády, řekli, tak dobře, jak to mám dělat, jak máme naslouchat lidem, co chtějí, co potřebují, co by od nás rádi slyšeli. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK /nesrozumitelné/ našťastí nikdo neobrátil, ale určitě samozřejmě co vláda měla v první řadě udělat, je já tu komunikaci koordinovat. To znamená vytvořit jeden komunikační tým a expertní tým zároveň, který to bude řídit, protože tím, jak to bylo rozseté po mnoha institucích, tak ti lidé se nedokázali spolu domluvit a pak docházelo k těm chybám v komunikaci a k tomu, že každý říkal něco trochu jiného a lidé byli zahlcení a té komunikace bylo příliš. Vladimír KROC, moderátor Je to jenom naše bolest, anebo se s tím potýkají i třeba v zahraničí pokud máte o tom informace. Máte příklad toho, jak to třeba někdy některé zahraniční či zemi funguje. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Tak ta koronavirová epidemie není a nebyla lehká. A určitě tady není jeden dobrý příklad. Ale vidíme třeba právě na průzkumech, která se nedávno objevily, že v těch jiných zemích, přestože ta situace byla stejně těžká jako u nás, tak lidé zpětně ji hodnotí jako lepší, pozitivněji, a to jsou třeba i naši sousedé. Třeba Rakousko, nemusíme chodit zrovna Velké Británie, kde také ty chyby té komunikace tam také byly, byly v každé zemi, ale třeba ne tak velké jako u nás. Vladimír KROC, moderátor Týden burčující inzerát, který musí úředníci na podporu očkování, měl možná spíš opačný efekt, někdy působí skoro jako parodie. Máte pro to vysvětlení, že se to nedaří, i když věřím, že na začátku asi musel být dobrý záměr. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Určitě takhle to bylo také právě způsobeno nějakou tou nekoordinací a já jsem vlastně ráda, že ten inzerát vyšel, protože upozornil na to, jak moc ta vládní komunikace je špatná. Vladimír KROC, moderátor Jak měl vypadat jinak? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK No, on neměl vůbec vyjít takto ojedinele jo. To prostě je otázkou nějaké soustavné, sousledné práce nejenom jednoho obrázku, který vyjde někde v novinách ještě špatně grafické a textově upravený. Vladimír KROC, moderátor Proč myslíte, že zejména u mladších lidí přetrvává velká nedůvěra vůči vakcínám proti covidu 19? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Jako je to tak, v první řadě chci na to jako upozornit, že skutečně z těch čísel, která máme, tak to opravdu tak je, že mladí lidé prostě odmítají vakcíny. Těch důvodů je mnoho a jedním z nich je, že nepovažují to za důležité. Mnozí třeba koronavirus prodělali, ale pro mě samozřejmě z komunikačního hlediska je zajímavý ten vliv té komunikace. A tam my vidíme, že i řada těch mladých lidí byla zasazena různými informačními zprávami. A že jim věří a na tomto základě vlastně staví svůj odpor vůči očkování, což je velmi zajímavé. Asi byste si možná nemyslel, že mladí lidé se dostanou k dezinformacím, ale je to tak. Vladimír KROC, moderátor Spíš možná otázka zní, kudy se k nim dostávají, je to od rodičů nejspíš? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Přesně to nevíme, ale určitě je to od ostatních lidí a samozřejmě zejména ze sociálních médií, kde to vidí třeba i jako vtip, ale mohou začít o tom přece jen pochybovat. Vladimír KROC, moderátor Když mu je o kampani na podporu očkování, jak důležité je tam mít zainteresované i influencery, tedy jak, jak to říct to slovo česky? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Influenceri sami, sami sebe někdy nazývají on-line tvůrci, že jsou proto, jsou to tvůrci nějakého obsahu, který vysílají sami v on-line světě. Vladimír KROC, moderátor A mají alespoň podle svého přesvědčení velký dosah vliv? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Ano a ten dosah se dá i změřit ale jenom někteří. Máme tady různé skupiny těch insolvenců. To není jenom jedna kategorie. A oni se velmi liší podle svého zaměření. Máme tady influencery, kteří mluví o počítačových hrách a influencery třeba, kteří, které mluví o kosmetice. Jsou to úplně jiná skupina a také podle toho dosahu. Dneska vlastně v marketingu se využívají i ti, kteří mají poměrně malou skupinu sledujících, protože s nimi dokáží navázat autentický kontakt. Vladimír KROC, moderátor Čili i ty, jestli tomu dobře rozumím i ti menší v uvozovkách stejně jako ti velcí by měli být zainteresováni v takové kampani. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Ono je totiž zajímavé, že ty influencery dneska mladí lidé berou jako své takové vzdálené přátele. Oni jim v leccems i to reálné přátelství někdy nahrazují. A právě to, že mají vztah s tím svým publikem, je to, že když jim potom něco řeknou, tak ti lidé jim více věří, což samozřejmě má i svá úskalí. Vladimír KROC, moderátor Změnil se podle vás způsob komunikace ministerstva zdravotnictví po odchodu Jana Blatného, respektive potom Petra Arenbergera a návratu staronového šéfa rezortu Adama Vojtěcha? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK To je jako ještě poměrně těžké nějakým způsobem hodnotit. Samozřejmě Adam Vojtěch má velkou výhodu v tom, že on je právník a zároveň vystudoval mediální studia na Univerzitě Karlově. Takže on tomu světu rozumí lépe než ti ostatní ministři, ale zase nemyslím si, že by v tak krátké době prostě byl schopný vůbec udělat některé ty systémové změny, které je potřeba tam udělat. Vladimír KROC, moderátor A teď jenom obecně řečeno, je důležité nebo možná důležitější umět tu práci prodat, byť třeba nemusí být stejně kvalitní, jako byla ta předchozí, ale je lépe prodaná, rozumím tomu dobře? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK No a tam je trochu problematické to slovíčko prodat, protože právě vy to nepotřebujete jenom prodat, ale skutečně navázat jako vztah s těmi lidmi, aby vám to uvěřili. Vy potřebujete, aby byl s vámi na jedné, na jedné lodi. Vladimír KROC, moderátor Dobře, takže správně vykomunikovat? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Ano. Je to určitě důležité, protože vám to pomůže dosáhnout svého cíle a pomůže to zlepšit tu situaci, když víte, jak na to. Vladimír KROC, moderátor Když premiér užije slova cizáky tu nechceme a potom se omluví, že se překlil. Stačí to, je to takto jednoduché? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Určitě to nestačí, těch přefeků tam v poslední době bylo nějak asi více, než je úplně únosné a ty musíme si uvědomit, že většina té komunikace je plánovaná, ne všechno co pan prezident říká, je spontánní. Vladimír KROC, moderátor Ale na to jsem se právě chtěl zeptat, to mi vrtá hlavou, jestli tady i v tom případě jde o diletantismus, jak to, že takový výrok pustí jeho PR tým na předtočeném videu nebo to užili záměrně a teprve z reakcí zjistili, že přestřelili? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Nemám o tom žádné další informace, takže tady jenom můžu spekulovat, ale samozřejmě ono některé lidi to pobouří a jiná lidi to může potěšit. Vladimír KROC, moderátor Takže tomu se říká ten vypuštěný balon. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Přesně tak. Vladimír KROC, moderátor Hostem pořadu Jak to vidí je Denisa Hejlová z Katedry marketingové komunikace Univerzity Karlovy. Na kolik ovlivní podobu další politické kampaně nebo předvolební kampaně odchod Dominika Feriho z politiky, co myslíte? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Domnívám se, že to komunikačně může být ztráta pro jejich koalici a možná to také povede k deziluzi některých mladých lidí, kteří by je mohli volit. Vladimír KROC, moderátor A když mluvíte o deziluzi, máte dojem, že mladé fanoušky Feriho může ta aféra odradit třeba i od toho, aby šli volit? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Ano mám takový dojem. Vladimír KROC, moderátor Jaký on měl vliv, když se k tomu vrátím nebo z čeho to vycházelo, že od měl přes milion fanoušků na Instagramu tuším? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Dominik Feri velmi výrazná osobnost a dokázal velmi dobře komunikovat se svojí fanouškovskou skupinou, zejména s mladými lidmi, ale nejenom s mladými lidmi. Tam i přes tu aféru prostě komunikačně on je velmi zdatný, a přestože část třeba té komunikace tvořil jeho tým, tak ne vždycky vy můžete v tom politickém marketingu toho politika jako úplně přetvořit. Musí tam být nějaký určitý talent. To ale samozřejmě neznamená, že ten talent nemůžete třeba potenciálně i využít pro jiné věci, pro negativní věci. Vladimír KROC, moderátor Kdybychom to řekli otevřeně, tak když někdo umí dobře komunikovat, může to být i třeba způsob, jak manipuluje s lidmi, rozumím tomu správně? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Ano, rozumíte tomu přesně správně. Ta komunikace je velmi efektivní a může být velmi nebezpečná. Může to být i velmi nebezpečná zbraň. My

jsme to v minulosti viděli na řadě příkladů. Viděli jsme to na politické propagandě. Vidíme to na tom, když třeba někteří prodejci zneužívají psychologických taktik, jak dostat zákazníka tam, jak mu prodat něco, co vlastně ten člověk nechce. Takže je potřeba a já na to kladu obzvlášť třeba právě při vzdělávání mých studentů jako velký důraz, aby si uvědomili ty etická hranice, protože ta komunikace může být prostě stejně nebezpečná jako nějaká zbraň. Vladimír KROC, moderátor Tady bychom měli podtrhnout, že v tomto konkrétním případě ctíme presumpci nevinu. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Já mluvím naprosto obecně. Vladimír KROC, moderátor Nehodnotíme tu kauzu samotnou. Na druhou stranu to co Dominik Feri, když se otevřela ta kauza, udělal, jak to hodnotíte to, že okamžitě odešel z politiky? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Je to spíše hodnocení na politology. Myslím, že to všichni kvitovali kladně. Zbytek je otázkou nějakého policejního šetření. Vladimír KROC, moderátor Může to být svým způsobem chápáno jako přiznání viny? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Do toho bych se asi nerada, nerada pouštěla. Vladimír KROC, moderátor To jistě člověk musí zvažovat, když se rozhoduje k takovému ráznému kroku. To znamená vy jako odbornice na komunikaci, kdyby se vás přišel zeptat na radu, co byste mu řekla? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Já si myslím, že tady asi nebylo jako jiného možného řešení, protože vlastně je to policejní šetření začalo záhy, takže. Vladimír KROC, moderátor A to, že se cosi, co se mělo vléci roky provalilo teď před volbami, dá se to nějakým způsobem spojovat, právě s tou předvolební kampaní, že někdo si s tou kauzou takzvané počkal, než jí zveřejní? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK No, ono tady na ty věci nikdy není nějaká správná doba. Vždycky je buď před volbami nebo po volbách nebo je nějaká jiná situace, která je, na kterou se to dá svést. Vladimír KROC, moderátor Na čem je založena volební strategie hnutí Přísaha, že má tak raketový start a už se mluví i možnosti, že by mohla krátce po svém vzniku vstoupit do sněmovny. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Myslím si, že je to pouze na tom, že hodně investuje do reklamy, že je hodně vidět, má hodně billboardů, má hodně osobní kontaktní komunikace a nabízí něco pseudo nového, něco co oni říkají, že to je nové. Vladimír KROC, moderátor Když jsme tu v pondělí mluvili s politologem Janem Kubáčkem, tak připomněl, že Robert Šlachta poctivě objel celou republiku. Vlastně s tím začal ještě předtím než, než ohlásil vstup do politiky, jak důležitý je osobní kontakt s voličem. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Osobní kontakt s voličem je velmi důležitý a řada politiků, kteří objíždějí republiku a mluví s lidmi, tak má tady v tom úspěchy. A například hodně tu kontaktní kampaň třeba dělá strana SPD a Tomio Okamura, kteří potom vlastně následně ta setkání s voliči využívají pro své sociální sítě, že se s nimi vyfotí, a tak říkají, podívejte se, toto jsou lidé jako vy, to co jsou lidé, kteří nás volí. Vladimír KROC, moderátor Jakým způsobem komunikace funguje v politickém marketingu? Je to zejména on-line prostředí. V současné době osloví ještě někoho, třeba ty zmíněné billboardy? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Tak určitě samozřejmě i billboardy jsou potřeba, protože dokládají to, že vy jste natolik velká strana, že si je můžete dovolit. A my tam to nazýváme efekt prosté vizibility, viditelnosti. A lidé potřebují, aby to sdělení vlastně jim bylo opakováno. To je taková stará, to je staré pravidlo reklamy. To se nemění a musí být jako v různých formátech, takže když právě vidí ten člověk politika na náměstí ve svém městě, na billboardu. Vidí ho potom i v televizi a ty vlivy se sečtou a ještě si potom třeba o tom popovídá s kamarádem v restauraci, tak to vlastně má největší úspěch, když vy zkombinujete tyhle dvě dohromady. Vladimír KROC, moderátor A význam toho online prostředí? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Význam online prostředí je dneska naprosto neopomenutelný a velmi důležitý a už jenom také proto, že tam dokážete velmi dobře cílit na ty lidi, u kterých víte, že je potenciál, že by vás volili. Vladimír KROC, moderátor Tušíte už, na čem bude založena ta letošní volební kampaň, která témata mohou vévodit? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Předpokládám, že se to všechno bude točit okolo koronavirové pandemie, jak jsme ji zvládli, co potřebujeme udělat do budoucna a že politici budou slibovat to, jak nás vyvedou z té krize, kterou budeme procházet. Vladimír KROC, moderátor Mimo chodem, jak v současné době veřejnost, česká veřejnost hodnotí to, jak vláda zvládla pandemii? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Česká veřejnost to hodnotí poměrně špatně, a to i ve srovnání s okolními státy a opravdu řekla bych, že celá řada lidí je na vládu naštvaná. Takže i ty emoce tam jsou a je jenom otázka, jestli přes léto si takzvané vezmou dovolenou, jak predikují někteří jiní třeba sociologové. A zapomenou na to a anebo zda i na podzim bude, budou pamatovat ty problémy. Vladimír KROC, moderátor Hostem pořadu Jak to vidí je dnes Denisa Hejlová z katedry marketingové komunikace A PR Karlovy Univerzity. Jak máme rozumět pojmu strategická komunikace, ostatně už tady zaznělo. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Strategická komunikace je podle definice komunikace, která vám pomáhá dosáhnout svých cílů, což vám příliš mnoho neřekne, ale je to v podstatě komunikace nějakých organizací nebo i může být jednotlivců, kteří se snaží jaksi využívat tu komunikaci proto, aby podpořili to, co je vlastně jejich posláním. Takže mají tu komunikaci nejenom jako nějakou nálepku, jako nějaký obal, ale skutečně vlastně je to v centru řízení té organizace. Vladimír KROC, moderátor A nezaměňujeme jí někdy za politický marketing, respektive jaký je rozdíl mezi strategickou komunikací a politickým marketingem? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Určitě taková ta strategická komunikace jednak mnohem šířeji využitelná. Je využitelná jak pro neziskové organizace, pro kulturní organizace, pro různá muzea a samozřejmě i pro vládní instituce, například pro ministerstvo. Ještě je tady takový vlastně druhý výklad té strategické komunikace, který přichází ze zahraničí, zejména ze Spojených států. Kde ta strategická komunikace je hodně spojená s bezpečnostními tématy a vlastně s obranou státu. Vladimír KROC, moderátor Proto bychom měli vlastně nepodceňovat zásadní důraz a ptát se, jestli se jí věnuje dostatečně, vlastně stát jako, jako tedy instituce, jednotlivé instituce právě té strategické komunikace. Jak byste na takovou otázku odpověděla? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Stát by rozhodně strategickou komunikaci měl implementovat. Měl by na ní klást velký důraz, protože když se bavíme právě o té bezpečnostní politice a o obraně státu, tak dneska skutečně není jenom o tom, kolik tanků máte v zásobě a kolik letadel si koupíte, a právě tato komunikační část, kam spadá třeba i kyberbezpečnost, ta je u nás poměrně dobrá. Ale jinak je jako dost podceňená a ta vláda prostě tomu nevěnuje dostatečnou pozornost. Vladimír KROC, moderátor V minulém semestru jste na fakultě otevřeli magisterský obor strategická komunikace, jaký je o něj zájem? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Teď už můžeme říct, že zájem je velký. Za ten první rok se nám podařilo dostat na vlastně úplně stejnou úroveň se srovnatelnými obory. Takže máme uchazečů opravdu hodně. Jsem za to ráda a jsou to uchazeči ze všech nejrůznějších oborů. A my máme poměrně přísné přijímací řízení, dvoukolové, písemné i ústní. Takže naše ti studenti se k nám dostanou, musí skutečně něco prokázat. A já jsem velmi ráda, že prostě ti kandidáti, uchazeči jsou kvalitní, jsou to chytrí, mladí lidé, se kterými se skvěle povídá a vidím tohle to velmi optimisticky, mám z toho radost. Vladimír KROC, moderátor Jaká je jejich motivace ucházet právě o tento magisterský obor? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK Ta motivace je různá, někteří z nich chtějí pracovat v tom klasickém komunikačním prostředí, ať už jsou to nějaké reklamní či zejména digitální agentury, on-line marketing. A jsou tam ale i tací, kteří třeba jednou se chtějí věnovat řízení vlastního podniku. Dneska už tady máme celou řadu lidí, kteří mladší generace budou přebírat rodinné podniky po starší generace. A to je pro mě jako velmi dobrá zpráva, že i tyto lidé vlastně se chtějí zabývat řízením a komunikací firem. A potom jsou tam i skvělí lidé, kteří přicházejí v dalších humanitních oborů, sociálně vědních oborů, z politologie sociologie, kteří právě budou směřovat jednou třeba doufám do té státní správy, i když přirozeně poté pandemií se jim tam příliš nechce. Vladimír KROC, moderátor Teď je otázka, jestli právě po nich bude poptávka, respektive

jaké bude jejich uplatnění, kromě toho o čem jste teď mluvila včetně těch třeba rodinných firem. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UKA** zatím to naše uplatnění, uplatnění našich absolventů je takové, že se musíme spíše potýkat s tím, že studenti mají příliš mnoho práce, tak aby preferovali školu. To je samozřejmě vždycky můj primární zájem. Ale opravdu ti naši absolventi jsou na nejlepších pozicích. Pracují buď pro velké firmy nebo právě třeba i pro ty rodinné, pracují v nejrůznějších institucích. Hlavně bych řekla, že dělají to, co je baví. Takže opravdu se našli to, s čím jsou oni sami spokojeni a ráno jsem třeba dělala jeden takový výzkum, kde jsem se ptala našich absolventek v komunikaci a tam mě velmi potěšilo, že ty absolventky kvitovaly to, že prostě dělají něco, co je naplňuje a že ta práce, jako je dobře vlastně sladitelná s jejich životem, že je to baví. Vladimír KROC, moderátor Mluvíte o absolventkách, znamená to, že převažují ženy v tom oboru. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UKT** výzkum byl zaměřený jenom na ženy, ale jinak je to u nás tak půl na půl. Vladimír KROC, moderátor Pokud ten člověk skončí, kam by se měl vydat na zkušenou do světa, kde to dělají nejlíp v tom vašem oboru. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UKM** moje první odpověď je, rozhodně by se měl vydat na zkušenou. To je velmi důležité až nepostradatelné a v podstatě kamkoliv se vydá, tak, tak to bude dobře. Samozřejmě já preferuji demokratický svět se svobodnými hodnotami, ale pro tu mladou generaci je důležité i poznat jako jiné systémy. Tím lidem, které já učím, tak už nezažili komunismus a tak je opravdu velký rozdíl s tím, že zatímco já dokážu třeba i vycítit nějakou formu /nesrozumitelné/ nebezpečné propagandy a tak dál. Tak oni už ten cit nemají a potřebují ho někde získat. Vladimír KROC, moderátor Jaký je rozdíl mezi propagandou a strategickou komunikací. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UKJ** je tam poměrně zásadní rozdíl, v té propagandě můžete dělat v podstatě všechny neetické věci, které vás napadnou a v té strategické komunikaci na. Tam se musíte řídit určitými pravidly. Vladimír KROC, moderátor Jeden americký řetězec rychlého občerstvení přišel ve své nové kampani se snad nejstarším způsobem komunikace, dá-li se to tak říci, a to kouřovými signály. Co to pro váš obor znamená, vracíte se ke kořenům? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UKS** samozřejmě je to pro nás velmi vtipná situace, když my přednášky z historie komunikace začínáme kouřovými signály, ale jinak je to spíše takový pokus asi o vtip. Je to řetěz co se častokrát jako snaží přesvědčit zákazníky, že jejich jídlo není z umělé hmoty. A naposledy se třeba jednomu řetězci ve Velké Británii vlastně velmi povedla taková krizová situace, kdy jim došlo kuřecí maso. A oni museli ty restaurace zavřít, a pro ty zákazníky vlastně to přetvořili v to sdělení, podívejte se, naše výrobky jsou ze skutečných kuřat. To není žádná umělá hmota, takže toho vlastně využili. Vladimír KROC, moderátor Takže tohle je skutečný kouř a kouřové signály. No, vy jste vlastně teď v jednom kole, protože máte státnice, zkoušky. Když jste mluvila o uzavření rychlého řetězového občerstvení kvůli tomu, že nebyl dostatek kuřecího masa. Vy jste byli uzavřeni z jiných důvodů nám známých. Co to pro vás znamená vlastně už půl roku, třetí semestr v tom nouzovém opatření? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UKL** je to tak, obzvlášť když učíte komunikaci, tak je zřejmé, že chcete mluvit s těmi lidmi a pokud možno na živo. Takže ta situace pro nás určitě nebyla jednoduchá. A na druhou stranu my jsme to byli poměrně připraveni, protože už třeba všechny ty kurzy jsme měli v nějakém online systému Moodle, takže jsme mohli jaksí začít budovat na nějakých základech. A jsem velmi ráda, že třeba i naši kolegové nejrůznějšího věku se do toho zapojili, ale samozřejmě preferujeme to, když se studenty můžeme potkat. Vladimír KROC, moderátor No a přináší ta zkušenost třeba i něco pozitivního? To, že vlastně můžete komunikovat v podstatě s celým světem v tom oboru. Dá se tak třeba říci, že to je to pozitivní stránka, když to chceme tak nahlížet? Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UKM** je to tak, pozitivní to bylo zejména pro kurzy, kde máte více lidí. Pro kurzy, kde máte 80-200 lidí, tak tam skutečně téměř nedochází k žádné interakci. A i třeba v zahraničí, kde jsem byla na University of Amsterdam před koronavirovou pandemií. Tak tam jsem viděla, že vlastně oni v těch velkých kurzech komunikují už jen přes Messengery a promítají ty otázky na plátno za sebou. Takže tam nemá smysl vlastně, aby ty kurzy se dělaly na živo, to on-line prostředí je úplně stejné. Vladimír KROC, moderátor To byla v pořadí jak to vidí vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations z Fakulty sociální věd Univerzity Karlovy Denisa Hejlová, já moc děkuju za rozhovor hezký den na shledanou. Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace **FSV UKP** pěkný den, na shledanou. Vladimír KROC, moderátor Příjemný poslech dalších pořadů přeje Vladimír Kroc.

Pořady Českého rozhlasu automaticky přepisuje aplikace Beeye www.beeye.io. Texty neprocházejí korekturou.

Málokdo v Evropě ví, co je to Rusko [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: databazeknih.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 11:59, Celková návštěvnost: 3 420 000, RU / den: 41 100, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,46

Cesta na Tajmyr aneb Po Jeniseji k Severnímu ledovému oceánu (2020) fero6868 Václav MARHOUL Filmový režisér

Je to velmi čtivé, fundované a prožité. Myslím, že trefně ukazuje hlavní tváře Ruska tak, jak ho znám ze svých pobytů. Doc. PhDr. Slavomír HORÁK, Ph.D.,

Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

Kniha CESTA NA TAJMYR nepředstavuje jenom pouhý další cestopis o Rusku. Jde o cestopis "literárně-sociologicko-politologický", resp. plasticky podaný reálný obraz dnešního Ruska z pera renomovaného českého cestovatele, jenž zná Rusko zřejmě lépe, než 90% Rusů, jelikož ho během posledních 10 let projel doslova křížem krážem, absolvujíc desítky kilometrů – od Petrohradu po Vladivostok, od Murmansk po Magadan, od Čečenska po Čukotku a od Altaje po Jamal, Tajmyr a Jakutsko – a navštívil de facto všechny oblasti a republiky Ruské federace, vyhýbajíc se vesměs turistickým destinacím. Jednoduše a krátce, z jeho vyprávění úplně číší, že zná Rusko zevnitř, že ho má doslova bytostně prožité. Navíc, své osobní zážitky a prožitky dokáže zároveň projikovat do širšího kontextu kulturních, historických a politických souvislostí, čímž vzniká plastický obraz, který dokáže oslovit i čtenáře, obeznámené dosud - byť i dokonale - pouze s jeho jednotlivými aspekty. Každopádně Hrabal-Krondak momentálně nepochybně patří k největším znalcům dnešního Ruska; neznám nikoho, kdo by tuto zemi poznal na vlastní kůži tak jako on, kdo by ji dokázal tak věrohodně popsat.

Během svého několikaletého putování napříč Ruskem navštívil nejen četná muzea, archivy a chrámy, ale též mnohé školy a výzkumné ústavy i řadu těžko dostupných míst – starověká posvátná místa, opuštěné vojenské základny, archeologická naleziště, zlaté doly i polární stanice, megalitické svatyně, továrny i mrtvá města, hroby čs. legionářů i pozůstatky stalinských lágrů, redakce a ateliéry umělců, ale i pozoruhodné přírodní scenérie, zahraničním turistům nedostupné.

Pomáhal vakcinovat soby jamalským pastevcům, účastnil se lovu kalmarů v Japonském moři a sobů na Čukotce, lovil jesetery na Leně a kambaly na Kolymě, zúčastnil se šamanských obřadů na Altaji, v Burjatsku, Tuvě a Jakutsku, splavil mohutné a divoké sibiřské řeky - Jenisej, Irtyš, Lenu, Kolymu, Angaru a Podkamennou Tunguzku...

Díky tříletému pobytu uvnitř nejrůznějších místních etnických a sociálních komunit, sdílejíc s domorodci mnohé intimní životní epizody (rodinné oslavy, svatby, křtiny a náboženské rituály), měl možnost seznámit se zdejšími poměry – každodenním životem

a názory obyčejných lidí – komplexněji, než se to podaří mnohému "domorodci", žijícímu ve vzdálené metropoli, nebo zahraničnímu "expertovi", mnohdy navíc závislému na službách tlumočnicka, během několikátýdenní expedice. Cestujíc po Rusku autostopem, dálkovými vlaky, maršrutkami a nákladáky, občas pásovými transportéry, na palubě vrtulníku, nákladní lodi či tankeru, setkává se během svých cest s intelektuály i dělníky a řemeslníky, ministry i pastevcí, vědci i domorodými šamany, rektory universit i venkovskými učiteli, žurnalisty, spisovateli, zálesáky, léčiteli, geology a naftaři, představiteli samospráv, byznysmeny i politiky, s polárníky, záchranáři, piloty vrtulníků i šoféry nákladáků; s lodníky, námořníky i rybáři. Diskutuje při šálku čaje či sklence vodky s místními umělci, spisovateli, válečnými veterány, kozáky, lovci a zlatokopy, studenty i penzisty, buddhistickými mnichy, muslimskými imámy i židovskými rabíny, pravoslavnými popy i katolickými misionáři, s etnografy i příslušníky četných původních etnik, aby své poznatky a zážitky následně prezentoval ve svých cestopisech, doplňujíc je vlastními úvahami.

Stejně jako se liší jeho styl cestování od způsobu cestování běžných turistů, tak se liší i styl a forma jeho knih od běžných cestopisů. Neomezuje se jen na pouhý popis místních zajímavostí, památek a přírody, ale reflektuje i všemožné aspekty reálného každodenního života a snaží se v mezích možností přiblížit i historii tohoto regionu, včetně kulturního a politického kontextu. A to jak formou krátkých politologických či etnografických exkurzů, tak prezentací jedinečných fragmentů tzv. malých dějin, získaných během rozhovorů s domorodci. Právě ona orální historie, mapující především „dějiny viděné zdola“ (resp. dějiny každodennosti, všedního dne), je pomyslným kořením všech autorových "literárních cestopisů", které běžný cestopis mapující tu kterou zemi "zvenčí", tj. pohledem turisty, zákonitě postrádá. Zvláště pak, jde-li o návštěvníka, limitovaného při své návštěvě zmíněné země jak krátkostí pobytu, tak způsobem dopravy a ubytování, nežádka i samotnou chatrnou znalostí místního jazyka, což platí dnes, v době Google Translatoru, dvojnásob.

Celá kniha je prakticky dílem interdisciplinárním, i proto je autor charakterizuje celkem výstižně jako "literárně-politologický cestopis". Své vlastní poznatky a fragmenty tzv. malých dějin (vyslechnuté příběhy a svědectví) doplňuje autor údaji a fakty z oblasti historie, etnografie, politikologie a sociologie, ale i řady dalších disciplín (botaniky, kulturologie, lingvistiky, atd.), v míře, nenarušující zásadně čitelnost textu.

Kniha totiž, samozřejmě, nemá ambice suplovat odbornou monografii, nýbrž spíše probudit u běžného laického čtenáře hlubší zájem o uvedenou problematiku, resp. osvětlit širší souvislosti té či oné epizody. Specifickým aspektem autorových knih jsou pak patriotické poukazy na českou, potažmo československou stopu, na kterou lze v navštívených místech narazit.

Není divu, že bezprostřední dojmy a popisy reálného, autentického Ruska zvedají žluč členům ruské páté kolony a naivním "rusofilům", kteří vesměs v Rusku nikdy nebyli (nanejvýš kdysi dávno se zájezdem SČSP) a pro něž je dnešní RF symbolem pořádků zborcených Listopadem i naděje v jejich návrat.

Již vzhledem k jejich rozdílným ideovým východiskům není divu, že mnohým „rusofilům“ připadá autorův pohled na ruskou realitu (a jmenovitě v souvislosti s porušováním základních lidských práv, „morbidní postsovětskou nostalgií“ a ruským imperialismem) jako projev rusofobie. Vezmeme-li však do úvahy, že na rozdíl od těchto svých kritiků Hrabal-Krondak zasvětil podstatnou část svého života jednak odboji proti totalitě, jednak následnému boji proti totalitarismu a neostalinismu, jejichž reliktem je právě současný putinovský režim, nejsou nijak překvapující jeho striktní, resp. nesmlouvavě kritické názory a stanoviska.

Naopak, pro mě, který s autorem sdílí nejen zážitek autentického Ruska (a jmenovitě Kavkazu), ale i prožitek reálného socialismu, během něhož jsme se navíc oba v 70. letech – nezávisle na sobě – podíleli na šíření tzv. samizdatů (ilegální či přesněji zakázané literatury), jsou jeho pocity a postoje zcela pochopitelné a sympatické.

Většinu zemí bývalého Sovětského svazu znám totiž z autopsie velmi dobře, jelikož v letech 1990-2000 jsem tam s nevelkými přestávkami jako novinář Lidových novin, České televize a agentury Epicentrum působil (než jsme byli s mojí kolegyní Petrou Procházkovou označeni za osoby non grata a z Ruska vykázáni, stejně jako Hrabal-Krondak o 20 let později).

Konkrétně třeba v případě Kavkazu jsou nepochybně relevantnější závěry autora, jenž např. místa masakrů – jako Beslan či Horská Balkaria – během svých návštěv regionu navštívil v doprovodu pamětníků a pozůstalých, než předžvýkané či tendenční články pisálků, kteří tato místa nenajdou ani na mapě, o jejich znalosti ruské historie ani nemluvě.

Není divu, že názory kremlobotů, čerpajících ze Sputniku a dalších pochybných virtuálních studnic demagogie, se diametrálně liší od poznatků a závěrů autora, který místo informací instantních čerpal své poznatky ze širokého spektra autentických, místních informačních zdrojů a své apriorní představy mohl dlouhodobě konfrontovat s každodenní realitou i s očitými svědectvími.

A není proto divu, že titíž jedinci, kteří mi uprostřed noci přes telefon vyhrožují „My tě dostaneme, ty česko-čečenská svině“, budou touto knihou pohoršeni, stejně jako naivní „rusofilové“, prostáčky, upřímně věřící iluzi bezpečného spočinutí v lůně bratrských slovanských národů čele s kremelským gosudarem.

Abych to shrnul:

Hrabalův popis Ruska, to není nějaká primitivní antiruská agitka, ideologicky či nacionálně motivovaný žlučovitý projev rusofobie, je to prostě jen syrový popis surové ruské reality vnímané pohledem bezprostředního pozorovatele, s přihlédnutím k historickým souvislostem a nejrůznějším konotacím.

Jako červená nit se vine celou knihou téma konfliktu evropských hodnot a ruského myšlení ("ruské pravdy"), který se nepromítá jen do mezinárodních vztahů (konfliktu Evropa versus Rusko), ale dennodenně i do aktivit českých kremlobotů - jak protievropských politiků, tak internetových trollů - otravujících společenské klima, zamořujících politickou scénu i mediální prostor proruskou propagandou a nihilismem.

Toto je moc důležitá kniha. Málokdo totiž v Evropě ví, co je to Rusko.

Jaromír ŠTĚTINA

předseda hnutí Evropa společně (ESO)

(Bývalý válečný reportér z oblastí Sovětského svazu, spoluzakladatel společnosti Člověk v tísni, senátor PČR a místopředseda podvýboru (SEDE) Evropského parlamentu)

Komentáře

Mohu napsat jen jedno... Doporučuji.... Doporučuji... Doporučuji!

NOVINKA: Kupte si knihu Jaromíra Bosáka a zavzpomínejte na slavné zápasy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: czpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 15:44, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,30

e-shopu FORUM ZDE Jaromír Bosák je český sportovní komentátor a novinář. Vystudoval **Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Se svou novinářskou kariérou začínal v rádiu Bonton. Psal také články o fotbalu do časopisu Gól, hlavně o německé Bundeslize. Ve sportovně-žurnalistických kruzích se o něm mluví jako o velkém odborníkovi na německý fotbal. **OBJEDNÁVEJTE ZDE** Od roku 1994 komentuje fotbalové přenosy pro Českou televizi. V letech 2000 až 2002 byl šéfredaktorem redakce sportu. Momentálně kromě činnosti v České televizi publikuje své články na serveru ČTK – sportovní noviny. Je to v současnosti jeden z nejpůlárnějších komentátorů v Česku. Často své komentáře prokládá vtípem. Kromě fotbalu je také milovníkem golfu, který v současnosti také komentuje. Je šéfredaktorem golfových časopisů Golf Vacations a GolfPunk. Jaromír Bosák také spolu s kolegou Svěceným propůjčil svůj hlas namluvení PC hry FIFA. V roce 2008 se společně s profesionální tanečnicí Evou Krejčířovou zúčastnil třetí řady taneční soutěže a mediální show Star Dance. Ačkoliv nikdy předtím netancoval,[3] měl vysokou podporu televizního publika a úspěšně absolvoval sedm kol soutěže, skončil tedy na pomyslném třetím místě.

NOVINKA: Kupte si knihu Jaromíra Bosáka a zavzpomínejte na slavné zápasy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: FORUM24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 15:57, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Rubrika: Komerční sdělení, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

Jaromír Bosák vzpomíná na fotbalové zápasy, které zásadním způsobem ovlivnily jeho život. Mnohé z nich sledoval ještě jako fanoušek, jiné už jako televizní komentátor. Začíná na mistrovství světa v roce 1974 a přes slavný bělehradský šampionát (s ještě slavnější penaltou Antonína Panenky) a velké zápasy českých klubů dojde ke světovému šampionátu 1990 v Itálii s československou účastí nebo stříbrnému mistrovství Evropy 1996 v Anglii. Knihu Jaromír Bosák: Zápasy, které změnily můj život objednávejte na e-shopu FORUM ZDE.

Jaromír Bosák je český sportovní komentátor a novinář. Vystudoval **Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy**. Se svou novinářskou kariérou začínal v rádiu Bonton. Psal také články o fotbalu do časopisu Gól, hlavně o německé Bundeslize. Ve sportovně-žurnalistických kruzích se o něm mluví jako o velkém odborníkovi na německý fotbal.

OBJEDNÁVEJTE ZDE

Od roku 1994 komentuje fotbalové přenosy pro Českou televizi. V letech 2000 až 2002 byl šéfredaktorem redakce sportu. Momentálně kromě činnosti v České televizi publikuje své články na serveru ČTK – sportovní noviny. Je to v současnosti jeden z nejpůlárnějších komentátorů v Česku.

Často své komentáře prokládá vtípem. Kromě fotbalu je také milovníkem golfu, který v současnosti také komentuje. Je šéfredaktorem golfových časopisů Golf Vacations a GolfPunk. Jaromír Bosák také spolu s kolegou Petrem Svěceným propůjčil svůj hlas namluvení PC hry FIFA.

V roce 2008 se společně s profesionální tanečnicí Evou Krejčířovou zúčastnil třetí řady taneční soutěže a mediální show Star Dance. Ačkoliv nikdy předtím netancoval, měl vysokou podporu televizního publika a úspěšně absolvoval sedm kol soutěže, skončil tedy na pomyslném třetím místě.

Axios: Až půlka pandemických dávek USA pro nezaměstnané mohla skončit u zločinců [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: fstreet.cz, Autor: Tým Fxstreet.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 17:49, Celková návštěvnost: 211 540, RU / den: 3 000, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Možná až polovina dávek pro nezaměstnané vyplacených Spojenými státy během posledního roku skončila podle některých odborníků v rukách zločinců. Napsal to dnes zpravodajský web Axios. Podvodníci vydávající se za legitimní žadatele o podporu si údajně mohli přijít na stovky miliard dolarů.

Vláda USA po začátku pandemie zavedla mimořádné dávky v nezaměstnanosti, aby podpořila miliony lidí, kteří kvůli koronaviru přicházeli o práci. Podle webu Axios jednotlivé státy nebyly připraveny na nápor žádostí o dávky a nakonec daly přednost co nejrychlejší distribuci peněz mezi občany na úkor zabezpečení těchto programů před podvodny.

Podle Blakea Halla, který vede firmu ID.me bojující proti tomuto typu kriminality, je možná výsledkem krádež až 50 procent všech vyplacených dávek. Hall řekl, že USA kvůli podvodným žádostem přišly o více než 400 miliard dolarů (přes osm bilionů Kč).

Navíc se odhaduje, že peníze určené pro strádající Američany často končily v rukách zahraničních zločineckých skupin. " Nešlo by tak jen o krádež, nýbrž o otázku národní bezpečnosti, " píše Axios. Americké ministerstvo financí se podle něj k věci odmítlo vyjádřit.

Článek popisuje, že podvodníci se k vládním penězům dostávají například díky ukradeným osobním údajům, jiní zločinci zase tlačí oběti k tomu, aby jim potřebné informace předaly dobrovolně. " Mnohé státy si už počínají sofistikovanějším způsobem ve snaze těmto podvodům zabránit. Je však úplně pozdě, " hodnotí Axios.

Šéf poradenské společnosti LexisNexis Risk Solutions Haywood Talcove odhaduje, že nejméně 70 procent z ukradených sociálních dávek bylo v konečném důsledku vyvedeno z USA. Peníze podle něj z velké části skončily v rukách organizovaného zločinu v Číně, Rusku nebo Nigérii. " Tyto skupiny jsou zcela jistě podporované danými státy, " dodal Talcove.

Zdroj: Reuters, ČTK, Axios

Čtěte více

Automobilky na Slovensku se postupně vracejí k režimu před krizí

Závody čtyř automobilek na Slovensku se postupně přibližují režimu výroby z období před přerušením produkce kvůli dopadům pandemie nemoci covid-19. Vyplývá to z vyjádření jednotlivých továren. Automobilový průmysl je hlavním motorem slovenské ekonomiky.

Automobilový sektor může doufat v podporu od EU

Automobilový průmysl, který těžce zasáhla koronavirová krize, může doufat v podporu od Evropské unie. V jednom z pracovních dokumentů Evropské komise se například navrhuje vynaložit v následujících dvou letech 20 miliard eur (téměř 550 miliard Kč) na program, který by motivoval spotřebitele k nákupu vozů šetrných k životnímu prostředí. Informuje o tom dnes agentura DPA.

AVA Trade a iCFD se v Belgii dohodli na urovnání

Belgický finanční regulátor finančních trhů Financial Services and Markets Authority (FSMA) informoval, že se s brokery AVA Trade a iCFD dohodl na finančním urovnání.

Averze k riziku budí zájem o JPY a CHF

Japonský jen a švýcarský frank dnes na forexových trzích zpevňují, k růstu jim pomáhá útlum na akciových trzích...

Averze k riziku opět vzrostla, EURUSD pod 1.2900

USD je opět silnější proti všem nejdůležitějším měnám. Relativně nejslabší je AUD a NZD.

Averze k riziku se vrátila; EURUSD zpět pod 1.3000

Americká měna (USD) se obchoduje na vyšších úrovních v průběhu současné obchodní seance.

Averze k riziku se zvyšuje; EURUSD zpět pod 1.2500

Na začátku londýnské seance měnový pár EUR/USD vzrostl kvůli reportu agentury Reuters...

Averze k riziku zvedá kurzy JPY a CHF

Japonský jen a další bezpečné měny dnes posilují a k jejich růstu přispívá hlavně odchod investorů od...

A vítězem taperingu je? EURO?!

Spekulace na počátek taperingu čili snížení nákupů aktiv Fedu v rámci kvantitativního uvolňování včera zesílily. K jihu se porouchely akciové indexy a výrazné ztráty zaznamenaly také měny rozvíjejících se zemí, což se při kroku na utažení měnové politiky ve Spojených státech dalo očekávat. Americký dolar také logicky posiloval takřka ke všem světovým měnám, avšak jeho evropský konkurent tlaku odolal a EUR/USD paradoxně rostl.

Axiory Europe: Přeběh mezinárodní inovativní makléřské značky

Skupina Axiory a její evropská část Axiory Europe poskytují zákazníkům po celém světě inovativní brokerské služby, které jsou podpořené technologickou společností Purple Technology s.r.o.. Naším cílem není být brokerskou společností pro každého, ale dát těm, kteří mají zájem, možnost s námi růst a využívat řešení, které na trh přinášíme.

Ázerbájdžán devalvoval kurz měny o třetinu

Ázerbájdžánská centrální banka včera devalvovala kurz domácí měny vůči americkému dolaru o 33,5 procenta. Zakavkazská země je bohatá na ropu a plyn trpí stejně jako sousední Rusko propadem světových cen ropy, které od poloviny loňského roku ztratily asi polovinu své hodnoty.

Ázerbájdžán chce požádat o finanční pomoc

Ázerbájdžán má v plánu požádat Mezinárodní měnový fond (MMF) o finanční pomoc a Světovou banku o úvěry. Agentuře Reuters to dnes řekl informovaný zdroj. Obě instituce už o pomoci zemi zasažené propadem světových cen ropy jednají, sdělil ve středu mluvčí MMF.

Ázerbájdžán zrušil kontrolu měny

Ázerbájdžán dnes zrušil kontrolu nad kurzem měny a ponechal manat volnému pohybu. Centrální banka rozhodnutí vysvětlila snahou ochránit prudce klesající devizové rezervy a zajistit konkurenceschopnost ekonomiky. Manat se po tomto rozhodnutí vůči dolaru propadl o 32 procent.

Až desetinu peněz na zaměstnanost Británie vyplatila neoprávněně

Britská vláda odhaduje, že pět až deset procent peněz určených na udržení zaměstnanosti v časech koronaviru mohlo být vyplaceno neoprávněně, případně omylem. Uvedl to dnes britský úřad pro výběr daní a cel HMRC. Londýn už do programu investoval 35,4 miliardy liber, desetina této částky tedy představuje 3,5 miliardy liber (asi 103 miliard Kč).

Babiš: ČNB má být nezávislá

Česká národní banka je nezávislá a klást podmínky pro vstup do bankovní rady je nepřijatelné, reagoval...

Babiš: Kurz koruny nyní nemá na ekonomiku vliv

Současný vývoj kurzu koruny není pro ekonomiku problém. Novinářům to dnes řekl ministr financí Andrej Babiš (ANO). Vliv na vývoj ekonomiky má podle něj spíše nedostatek pracovních sil. Česká měna dnes oslabilo k euru a přiblížila se k hranici 27 Kč/EUR, u které ji do 6. dubna udržovala intervencemi Česká národní banka (ČNB). Kolem 14:00 se obchodovala podle údajů serveru Patria Online za 26,92 Kč/EUR.

Babiš nechce, aby Česko vstoupilo do eurozóny

Vicepremiér a ministr financí Andrej Babiš (ANO) nechce, aby Česko vstupovalo do eurozóny. Koruna je pro Česko výhodná, zejména pro případ, kdyby přišla další hospodářská krize, řekl dnes Babiš v debatě Politologického klubu **Fakulty sociálních věd, Univerzity Karlovy**. Pro rychlé přijetí eura se naopak vyslovil předseda opoziční TOP 09 Miroslav Kalousek.

Babiš odmítá přijetí eura i sblížení s EU

Šéf hnutí ANO a ministr financí Andrej Babiš odmítá přijetí eura a jakékoliv další sblížení v rámci Evropské unie. Prosazovat bude vícerychlostní model Evropy, podle něj by země měly mít volbu integrovat se někde více, někde méně. Vicepremiér to řekl v rozhovoru pro týdeník Euro.

BaFin chce ochranu před negativní bilancí

Německý finanční regulátor Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin) připravuje nová nařízení, která se týkají pákového obchodování s takzvanými Contracts for Difference (CFD) a mají ochránit retailové obchodníky před nekontrolovatelnými ztrátami. Tento návrh německého regulátora přišel pouze pár dní poté, co britský finanční regulátor Financial Conduct Authority (FCA) navrhl nová pravidla ohledně bonusů a velikosti finanční páky u CFD.

Baidu ruší zákaz reklamy pro vybrané brokery

Největší čínský vyhledávač Baidu zrušil pro vybrané retailové brokery zákaz poskytování reklamy. S omezením reklamy přišel Baidu letos na jaře, nejdříve přišly na řadu zdravotní produkty, pak produkty investiční a nakonec i elektronická měna bitcoin.

Komentář ČBA k Senátem schválené „exekuční novele“ [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: czech-ba.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 22:45, RU / den: 2 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Česká bankovní asociace vítá, že Senát nepodlehli tlakům na zavedení zcela nesystémového opatření v podobě teritoriality exekutorů, která přinejmenším

v navržené podobě představovala vážnou hrozbu pro vymahatelnost práva v Česku. Pozitivně vnímáme i některé další změny a opravy sněmovní verze, které Senát odsouhlasil, například odstranění povinnosti platit zálohy na náklady exekučního řízení při jeho zahájení. Za kontroverzní naopak považujeme tzv. přechodné ustanovení, které fakticky znamená zastavení exekučních řízení zahájených v minulosti, u kterých doposud nebylo vymoženo žádné nebo jen minimální plnění. Tato řízení se zastavují plošně, zcela bez náhrady a není zcela jasné, zda schválené znění umožňuje věřiteli dosáhnout jejich dalšího pokračování. To považujeme za velmi nespravedlivé opatření, u kterého je třeba klást otázky ohledně jeho ústavnosti. Za velmi nešťastné považujeme také ustanovení, podle kterého se za tzv. marné považují i exekuce, na které nebylo po dobu 6 či více let plněno, ovšem bylo tomu tak proto, že šlo o exekuce v pořadí, na které ze zákona ani plněno být nemohlo, dokud se splácela exekuce první v pořadí. Povinné zastavení exekucí tedy paradoxně postihne i ty exekuce, u kterých je dlužník schopen splácet, popř. disponuje zpeněžitelným majetkem, ale po jistou dobu na ně nesplácel, protože tak ze zákona činit ani nemohl.

Filip Hanzlík

Filip Hanzlík je náměstkem výkonné ředitelky ČBA. Absolvoval magisterské studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, bakalářské studium na Fakultě sociálních věd tamtéž a postgraduální studium na Ann Arbor Law School, University of Michigan. V letech 1998–2011 působil na různých pozicích v advokacii. Od roku 2012 působí v České bankovní asociaci jako hlavní právník, od října 2015 pak jako náměstek. Je stálým představitelem ČBA na jednáních Výkonného výboru Evropské bankovní federace a stálým zástupcem ČBA v regionálním uskupení bankovních asociací ČR, Slovenska, Maďarska, Polska, Slovinska, Chorvatska, Bulharska a Rumunska „V8“. Má dva syny a žije v Praze.

Europoslance nezajímají české volby, chrání evropský rozpočet, shodují se odborníci [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.06.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: apm, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.06.2021 23:35, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Domáci, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

Rezoluce europoslanců o střetu zájmů premiéra Andreje Babiše (ANO) není sice právně závazná, ale vláda by ji měla brát vážně. Evropské orgány konají, aby chránily peníze evropských daňových poplatníků, nikoliv aby ovlivňovaly volby v členských státech, zaznělo od odborníků v Devadesátce ČT24. Při rozboru situace kolem dotací je potřeba stanovisko nezávislého soudu, úplné zastavení evropských dotací by ale Česku hrozit nemělo, domnívají se.

Byť rezoluce není právně závazným dokumentem, česká vláda by ji měla brát vážně, i kdyby jen z pohledu prestiže, je přesvědčen Tomáš Weiss z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Pokud se vámi zabývá Evropský parlament a proti vám přijme rezoluci, tak už to něco znamená. Evropský parlament se v principu nezajímá o jednotlivé členské státy, primárně kontroluje Evropskou komisi,“ připomíná.

Zdůrazňuje, že europoslance zajímá, jak se utrácí peníze z unijního rozpočtu a nejde jim o ovlivňování jakýchkoliv voleb. „Evropský parlament není celek, který by mluvil jedním hlasem, je to politické kolbiště,“ popisuje politolog s tím, že obviňovat EP z postranních úmyslů není logické.

Přesto se Weiss domnívá, že Evropská komise se bude snažit, aby nebyla ze zásahu do českých voleb obviněna, a nebude konat rychle. Podotýká také, že pořádek v Česku musí udělat české orgány samy, přičemž Evropský parlament ani Evropská komise jim v tom nepomohou.

Potřebujeme stanovisko soudu, míní Tomášek

Podle profesora evropského práva Michala Tomáška připomíná argumentace, že Brusel zasahuje do vnitřních záležitostí Česka, slovník Pekingu. Odmítá, že by šlo o vnitřní záležitosti Česka, jelikož je členským státem Evropské unie, podílí se na tvorbě jejího rozpočtu a participuje na jednotném trhu.

„Také musíme respektovat soutěžně právní pravidla Evropské unie. V právní rovině Evropský parlament koná v zájmu EU jako celku, čili ochrany rozpočtu a ochrany evropského daňového poplatníka,“ vysvětluje proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy.

Dilema dle Tomáška existuje v názoru, zda by Evropská komise měla vykládat právo členského státu. Někteří odborníci tvrdí, že nikoliv, na druhou stranu Komise musí dělat cokoliv, aby ochránila rozpočet a daňové poplatníky. „Výklad se v poslední době kloní k tomu, že unijní orgány jsou do jisté míry oprávněny se národním právem zabývat,“ podotýká.

Připomíná, že v obecné rovině má vždy přednost právo evropské před právem členského státu, jde ovšem o zjednodušující pohled. I proto je potřeba, aby celou věc posoudil nezávislý soud, zdůrazňuje profesor evropského práva. „Je velká škoda, že nikdy žádný český vnitrostátní soud se nezabýval otázkou, jestli je pan premiér ve střetu zájmů, nebo není,“ říká Tomášek s tím, že autoritativní výklad dá Soudní dvůr EU, k němuž se obrátila firma z holdingu Agrofert.

Verdikt by měl záležitost vyjasnit. „Až dosud jsou to právní názory úředníků – úředníků EK na jedné straně a úředníků české exekutivy na straně druhé,“ popisuje Tomášek, podle nějž by tuzemské úřady měly postupovat obezřetně.

Zastavení všech dotací nehrozí, míní expert

Na tom, kam evropské peníze směřují, se podílí Evropská komise i české úřady, vysvětluje konzultant Jan Jedlička. Mantinely nastavuje Komise a jeden z nich hovoří o tom, že firma, jejíž majitel může být ve střetu zájmů, by neměla peníze pobírat. „To je kámen úrazu, jestli v tomto případě splnil pan premiér všechny příslušné právní dokumenty tak, aby konflikt zájmů stoprocentně vyloučil, nebo existuje podezření, že trvá,“ konstatuje jednatel DBJ Advisory.

Podle Jedličky si české úřady samy uvědomují, že podezření existuje, a proto nepožádaly Brusel o proplacení některých dotací, které už předtím samy proplatily. „Teď je otázka, jestli by ta příslušná ministerstva, když jim to Evropská komise neproplatí a jsou to evropské dotace, by měla peníze žádat zpět po holdingu Agrofert,“ uvažuje a dodává, že podle něj by tuzemská ministerstva měla finance od Agroferty vymáhat.

Jedlička se dle svých slov nebojí toho, že by Komise zastavila kvůli dotačním kauzám veškeré peníze, které do Česka směřují, připouští ale, že je potřeba počkat na definitivní závěry celého procesu. Dodává, že případné zastavení dotací by znamenalo ránu, zejména v postcovidové ekonomice, tuzemské hospodářství by ale netratilo až natolik, aby se bez evropských peněz dostalo do recese.

Boj s klimatickou změnou a riziko blackoutů

TISK, Datum: 11.06.2021, Zdroj: PRO-ENERGY, Strana: 20, Autor: Dominik David, Martin Svozil, Vytlačeno: 2 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 00:15, Rubrika: Elektroenergetika, AVE: 146 259,26 Kč, Země: Česko

Stále větší extrémní počasí mohou mít negativní vliv na funkčnost přenosových soustav. Rizikem pro jejich stabilitu může být mimo jiné i přechod na obnovitelné zdroje, spojený s větší volatilitou dodávek energie do sítě.

At present, blackouts hit mostly networks of developing countries. In the future, this may become a threat for networks of developed countries as well. The increasing share of renewable energy sources in energy mix is a big challenge to any grid in case of unexpected weather conditions.

Hrozby blackoutů ve vyspělých státech začínají stát na stále reálnějších základech i díky zvyšujícímu se podílu obnovitelných

zdrojů v energetických mixech. V lednu letošního roku byl kolaps evropské přenosové sítě odvrácen jen o setiny sekundy. Jindy synchronní soustava se krátkodobě rozdělila na dva ostrovy, a zatímco jihovýchodní část kontinentu čelila přebytku elektřiny, zbytek Evropy se potýkal s opačným problémem. Bylo by nefer z blackoutu obviňovat pouze obnovitelné zdroje energie, které ovšem na druhou stranu v současnosti nedosahují takové technologické vyspělosti, aby mohly být považované za zcela spolehlivé zdroje energie. Příčin blackoutu může být celá řada a mohou mít dopad na stamiliony obyvatel.

NEJVĚTŠÍ BLACKOUTY POSTIHLY ASIÍ

Dosavadní největší zaznamenaný výpadek dodávek elektřiny co do velikosti zasažené populace se odehrál v Indii a je datován do dvou posledních červencových dnů v roce 2012. Dle některých odhadů mohlo být výpadkem zasaženo přes 600 milionů obyvatel. Skromnější odhady hovoří přibližně o 320 milionech obyvatel, jelikož velká část osob žijících v zasažených regionech neměla přístup k elektrické energii ani před výpadkem. I při skromnějším odhadu si ale indický blackout zachovává své prvenství. Na počátku této katastrofy stála především přenosová linka Bina-Gwalior, která byla dlouhodobě nadměrně zatížená. Paradoxně však za jejím odpojením nestálo kritické přetížení, ale nefungující ochranné systémy. Ty linku vyřadily z provozu, ačkoliv nastala situace nebyla jakkoliv neobvyklá. Velkou roli v nestabilitě odběru hráli především velcí odběratelé, nehlídící na limity plánovaných odběrů.

V sousedním Pákistánu se podobná situace odehrála jak v roce 2015, tak i během současné koronavirové pandemie v lednu tohoto roku. Bez elektřiny se během pár vteřin ocitlo přibližně 90 % veškerých obyvatel Pákistánu. Zatímco za letošním výpadkem stála technická chyba, blackout z roku 2015 byl zapříčiněn útokem balúčistánských separatistů. Ti poškodili přenosovou linku přivádějící elektrickou energii do sítě z privátní elektrárny. Následný výpadek zapříčinil výrazný deficit mezi dodávkami a odběry elektrické energie a bez proudu se muselo na několik hodin obejít přes 140 milionů osob.

Pokud nedojde k významnému útoku na kritickou infrastrukturu jako v případě Pákistánu, scénáře podobné tomu indickému či pákistánskému by se vyspělým zemím mohly vyhnout. Riziko potenciálního evropského blackoutu nevytvěrá z nekvalitní infrastruktury, ale z měněního se energetického mixu v kombinaci s dopadem klimatických změn. O tom vědí své například občané Kalifornie.

KALIFORNSKÝ PŘÍKLAD

Stále častější extrémní projevy počasí, jdoucí ruku v ruce se změnou klimatu, mohou mít velký dopad na fungování přenosových soustav i ve vyspělých zemích. Příkladem budiž série kalifornských blackoutů z loňského srpna, se kterou se poprvé po dvou desetiletích museli potýkat zaměstnanci kalifornského operátora přenosové sítě (CAISO). V polovině srpna 2020 byla Kalifornie zasažena vlnou extrémních veder, kdy teploty vystoupaly o 5 až 10 °C nad průměrnou srpnovou hranici. Tato extrémní horka však nezasáhla pouze kalifornské občany, ale obdobným způsobem bylo zasaženo téměř celé západní pobřeží USA. S vlnou veder bývá ve Spojených státech pravidelně spojován i nápor na síť elektrické energie z důvodu většího využívání klimatizačních jednotek.

CAISO si možného náporu na energetickou síť byl velmi dobře vědomý, a tak vydal 13. srpna varování o možných výpadech dodávek elektřiny během večera následujícího dne. Odpoledne 14. srpna došlo k nečekané vynucené odstávce paroplynové elektrárny Blythe Energy Center, dodávající do sítě 475

MW. Chybějící výkon byl do systému dodán z již tak tenčících se rezervních kapacit. Jistou roli hrál i fakt, že při vysokých venkovních teplotách mají standardní fosilní elektrárny sníženou účinnost.

S nápořem na poptávku po elektřině bojovaly i okolní státy, které tak nemohly do Kalifornie exportovat energii jako obvykle. Pomyslným posledním hřebíčkem byla přicházející oblačnost. Ta nikterak výrazně neovlivnila vysoké teploty, bohužel měla výrazný vliv na výkonnost kalifornských solárních elektráren.

Pokles nabídky předznamenal nevyhnutelné

Situace v přenosové síti se toho dne postupně stávala neudržitelnou a dospěla do situace, kdy CAISO nebyl schopný zajistit potřebné výkonové rezervy nutné pro zajištění stability sítě. Nepřítomnost rezervy předznamenovala nevyhnutelné. Jakákoliv neočekávaná nehoda musela vést k nekontrolovaným výpadekům a destabilizaci celé sítě západního pobřeží. CAISO tak vydal nařízení ukládající povinnost provozovatelům distribučních sítí přerušit dodávky svým zákazníkům. Nařízení platilo jednu hodinu, poté se situace přenosových sítí zlepšila. Během večera se v čase mezi 18:38 a 21:08 s přerušením dodávek setkala téměř půl milionu zákazníků. Na obnovení dodávek šťastnější zákazníci čekali pouhých 15 minut, naprostá většina zákazníků si na dodávku elektřiny musela počkat přibližně 2 hodiny a 30 minut.

Další den se situace bohužel nijak nelepšila, a tak CAISO vydal znovu varování o možném omezení dodávek od poledne do noci 15. srpna. V odpoledních hodinách opětovně došlo k oblačnosti a s ní spojenému snížení výkonu solárních elektráren. Tentokrát však došlo i k propadu výroby elektřiny z větrných elektráren. CAISO opět nebyl schopný zajistit potřebnou výkonovou rezervu a musel přistoupit k nařízení o uložení povinnosti provozovatelům distribučních sítí provést řízený výpadek dodávek svým zákazníkům. Toto nařízení platilo po dobu 20 minut, jelikož došlo ke zlepšení situace ve výrobě větrné energie. Blackout odehrávající se 15. srpna ve večerních hodinách byl nejen kratší, ale zasáhl i méně zákazníků, konkrétně 321 tisíc. Přerušování dodávek energie trvalo mezi 8 a 90 minutami. Vlna veder v Kalifornii nepolevila ani v následujících dnech v období od 16. do 19. srpna. Postupně však docházelo k postupnému snižování extrémních teplot na západním pobřeží, a tak Kalifornie mohla importovat elektřinu z okolních států. Mimo to byl 16. srpna vyhlášen nouzový stav kalifornským guvernérem, díky čemuž mohlo dojít k uvolnění ekologických regulací zabraňujících větší výrobě elektřiny v období vrcholu poptávky. Díky medializaci problému a vyhlášení nouzového stavu došlo po zbytek dní ke snížení poptávky o cca 4 000 MW oproti předpokládané spotřebě během vrcholu. Kalifornský operátor tak již nemusel přistoupit k dalšímu nařízení o odstavení dodávek elektřiny.

Reakce na krizovou situaci

O výjimečnosti kalifornských blackoutů svědčí i vyhlášení nouzového stavu. Vzhledem k tomu, že jednou z hlavních příčin bylo vedro způsobené klimatickou změnou, je potřeba hledat řešení ve zbylých příčinách kolapsu, jelikož do budoucna je možné očekávat další vystupňování globálního oteplování. Toho si je vědom i CAISO, jenž ve spolupráci s Kalifornskou energetickou komisí a Kalifornskou komisí pro veřejné služby publikoval v letošním lednu analýzu, hledající příčiny problému a nabízející prevenci proti dalším blackoutům. Preventivní opatření jsou formulována v krátkodobém (do letošního léta), středním i dlouhodobém časovém horizontu.

Mezi krátkodobé řešení patří například vytvoření pravidel nouzové potřeby vyžadující zajištění dodatečných zdrojů energie, jež

budou schopny pokrýt poptávku v rizikových časech, kdy dochází ke snížení účinnosti solárních zdrojů, ale spotřeba dosahuje svého vrcholu. Další doporučení směřovalo k navýšení cílů přiměřenosti zdrojové základny pro letní období v kritických časech. Opatření směřují i na denní trhy, kde by se měla zvýšit přesnost plánování a má dojít k vhodnému stanovení exportních priorit. Prevence se soustředí na dokončení projektů bateriových úložišť v termínu a aby tato úložiště byla efektivně zapojena do soustavy. Nedílnou součástí je i informovanost obyvatel. Ta má probíhat skrze program Flex Alert, který má pomáhat s plánováním spotřeby v době veder. V neposlední řadě došlo k vypracování pohotovostního plánu, vycházejícího z opatření přijatých během srpnového nouzového stavu. Dlouhodobá a střednědobá opatření se soustředí zejména na budování diverzifikovaných zdrojů schopných rychle reagovat na změny v poptávce. Ve střednědobém horizontu se počítá s importem energie z okolních států. Z dlouhodobého hlediska s přechodem na zelené zdroje energie je za klíčové považováno budování bateriových úložišť a jejich zapojení do systému.

POUČENÍ PRO EVROPU

Na příkladu Kalifornie lze dobře identifikovat rizika spojená se zvyšováním podílu obnovitelných zdrojů v energetickém mixu a nápor na přenosové sítě s touto změnou spojený. Evropská unie se musí z kalifornského případu poučit a ve svých strategiích postupovat tak, aby se případným kolapsům dodávek elektřiny dokázala vyhnout. Zatím se to poměrně daří, byť incident z 8. ledna tohoto roku, kdy byla hrozba blackoutu zažehnána jen milisekundy před výpadkem dodávek elektřiny, nemusí být do budoucna ojedinělým. Je otázkou, zdali současné plány na stále zelenější energetiku, spolu s předpokládaným rychlým rozvojem elektromobility, nejsou příliš ambiciózní. Jak dokládají výše zmíněné případy, v současnosti se dá energetický deficit řešit pouze přeshraničním nákupem či zapojením často neekologických zdrojů, jelikož infrastruktura úložišť elektrické energie je stále na nedostatečné úrovni. Zůstává nezodpovězenou otázkou, zdali současné plány na směřování k uhlíkové neutralitě, bez adekvátní schopnosti akumulovat energii, nejsou pouhým lhaním si do kapsy.

O autorovi: Dominik David, Martin Svozil, O AUTORECH DOMINIK DAVID studuje na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity magisterské programy Bezpečnostní a strategická studia a Mezinárodní vztahy a energetická bezpečnost. V minulosti studoval na Fakultě sociálních věd v Lublani a vykonával stáž na Odboru protidrogové politiky Vlády ČR. V současnosti je stážistou na portálu energyhub.eu. MARTIN SVOZIL studuje na Fakultě sociálních studií a Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity magisterské programy Mezinárodní vztahy a energetická bezpečnost a Hospodářská politika a mezinárodní vztahy. V minulosti absolvoval studijní pobyt na Loughborough University a působil jako stážista na MZV na Odboru politik EU. V současnosti je stážistou na portálu energyhub.eu. Kontakt: dominik.david@gnj.cz, m.svozil96@gmail.com

Foto popis: Výroba elektřiny z větrných a solárních elektráren v Kalifornii ve dnech 14. a 15. 8. 2020 Zdroj: CAISO

Foto popis: Výroba elektřiny z větrných a solárních elektráren v Kalifornii ve dnech 14. a 15. 8. 2020 Zdroj: CAISO

Fenomén Popelka

TV, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Prima, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 01:24, Sledovanost pořadu: 532 533, Pořad: 18:55 Hlavní zprávy, AVE: 1 085 656,00 Kč, Země: Česko, GRP: 5,92

Klára DOLEŽALOVÁ, moderátorka

Za málo peněz chtěli hodně muziky. Pohádka Tři oříšky pro Popelku se zapsala do české i německé filmové historie jako jeden z nejméně úspěšných, ale i nejnákladnějších koprodukčních projektů. Němci chtěli tehdy hodně šetřit. Nakonec se jim to naštěstí nepovedlo. A kolik si vydělali tvůrci?

Daniela RÉVAI, redaktorka

Původní rozpočet pohádky měl být v tehdejších korunách 3,5 milionu. V průběhu natáčení se navýšil o další půlmilion a to byl velký nadstandard. A platilo by to i dnes. V přepočtu by Popelka stála 64,5 milionu korun. František Pavlíček dostal za scénář 26 000 korun československých, Karel Svoboda za hudbu 40 000.

Petr BEDNAŘÍK, filmový historik, Katedra mediálních studií **Fakulty sociálních věd UK**

Ústřední dramaturg Barrandova Ludvík Toman, který rozhodoval o všem, co se točí, že si tak nechával, dával peníze bokem, jo, takže ten režisér že sice dostal nějaký ten honorář, ale ten Toman očekával, že za to taky bude nějaké všimné.

Daniela RÉVAI, redaktorka

I když investice sahaly do královských výšin, vyplatily se. Popelka přinesla skutečně pohádkovou tržbu. Jen za prvních pár let vydělala téměř 8 000 000 korun československých. Největší boom zažila Popelka po roce 2000.

Petr BEDNAŘÍK, filmový historik, Katedra mediálních studií **Fakulty sociálních věd UK**

Začal tam takový tehdy jako boj o to, kdo bude mít vysílací práva na Tři oříšky pro Popelku, takže pak to třeba i bylo, že vlastně televize mezi sebou soutěžily v takové jako dražbě, kdo zaplatí nejvíce za vysílací práva na ni.

Petr MACEK, autor biografie Václava Vorlíčka

Pan režisér Vorlíček a Pavel Trávníček si ten enormní úspěch Popelky, který za ta léta nasbírala, si užívali. Já vím, že Popelka je hrozně slavná v německy mluvících zemích, v Norsku, a oba dva ti pánové hrozně rádi jezdili po tadytěch destinacích, všude je zvali na festivaly a hrozně rádi o tom filmu vyprávěli a vzpomínali na něj.

Daniela RÉVAI, redaktorka

Fanoušci hltají cokoliv, co je s legendou Popelky spojené.

Bohuslav ŠTĚPÁNEK, redaktor

Tady v Národním hřebčíně v Kladrubech nad Labem opečovávají kočár, který si společně s Libuší Šafránkovou zahrál v pohádce Tři oříšky pro Popelku.

Jitka REICHOVÁ, zootechnička, Národní hřebčín Kladruby nad Labem

Největší oblibě se těší kolem vánočních svátků právě v souvislosti s natáčením.

Daniela RÉVAI, redaktorka

Popelka je dodneška úspěšná po celém světě. V Norsku dokonce jednou lidé protestovali pod okny televize, která se rozhodla vyřadit Popelku z vánočního vysílání. Bohuslav Štěpánek a Daniela Révai, CNN Prima News.

Od ozdob k šéfkám: Mexičanky s kokainem a kalašnikem

TISK, Datum: 11.06.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 4, Autor: TOMÁŠ NÍDR, Vytlačeno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 02:54, Rubrika: Příloha - Kontext, AVE: 59 672,87 Kč, Země: Česko

Pokaždé je to stejný úlek: „Taková pohledná mladá dáma! Jak může dělat kšefty s drogami?“ Jenže ženy z narkorodin se na tomto obchodu nějakým způsobem podílely vždy. Třeba nepřímo, když svými podnikatelskými aktivitami praly kokainové zisky, komentuje americká politoložka Elaine Careyová zatčení Emmy Coronelové Aispurové, která je manželkou nejznámějšího mexického mafiána současnosti Joaquína Guzmána Loery známého pod přezdívkou El Chapo (Skrček).

POKREVNÍ SVAZKY NARKOŠLECHTY

Coronelová si vzala Guzmána, se kterým má dvě dcery, v osmnácti letech. Tehdy už proslulý boss podsvětí a šéf mocného Kartelu ze Sinaloa zahlédl bezmála třikrát mladší dívku na volbě královny krásy na Festivalu kávy a kvajávy v obci Canelas. Vztahy miss s gangstery nejsou ničím neobvyklým. V Mexiku zločinci soutěže s promenádami v plavkách cíleně objíždějí, aby si na nich našli co nejúžasnější partnerku jako estetické potvrzení svého vysokého postavení v hierarchii galerky. Žádané dívky dobře vědí, v jakém oboru ctitelé vybavení drahými šperky a nadupanými auty podnikají. Ale Coronelová kromě toho, že vypadala svůdně, měla ještě další cenné plus. Patřila do rodiny významného šibra v drogovém byznysu.

„Emma pochází z dynastie mexické narkošlechty – strýc padl v přestřelce s vojáky, otec a bratr momentálně za delikty spojené s pašováním návykových substancí sedí. Připomíná to novověkou Evropu, kde se členové rodů brali jen mezi sebou, aby pomoci dohodnutých sňatků upevňovali svoji moc a vytvářeli spojenectví,“ vysvětluje po telefonu Careyová, která v roce 2014 publikovala knihu Obchodnice s drogami.

Jedenatřicetiletá Coronelová se účastnila téměř všech soudních jednání v roce 2019, kdy byl v New Yorku souzen její muž. Poté co se mu dvakrát podařilo spektakulárně utéct z žaláře s nejvyšší ostrahou, ho mexická justice v obavě z domácího zkorumpovaného nápravného systému raději předala Američanům. Skrček nakonec odešel s doživotním trestem. Novináři Coronelové začali říkat Ledová královna i proto, jak bez hnutí brvou schovaná za svými masivními slunečními brýlemi poslouchala přepisy telefonátů, v nichž Guzmán vyznával lásku jedné z harému svých početných milenek. Vždy přicházela na vysokých podpatcích v elegantním oblečení nejluxusnějších módních značek. Jenže nyní se musí spokojit s vězeňským mundurem.

V únoru byla Coronelová na letišti ve Washingtonu zadržena a obviněna ze spolupodílení na pašování drog do USA – konkrétně se mělo jednat o kilogram heroinu, pět kilogramů kokainu a tunu marihuany. Takové množství jsou ale jen drobky ve srovnání s tím, co její partner dokázal dostat přes hranici pozemní i vzdušnou cestou, na lodích i pod povrchem pomocí tunelů. Jen v případě kokainu to budou desítky tun, byť přesné číslo se vzhledem k povaze obchodu nikdy nedozvíme. Coronelové hrozí deset let, ale José Carlos Cisneros, který je spoluautorem publikace Narkošéfky z roku 2013, nad jejím překvapivým zatčením kroutí hlavou.

„Nechápu, proč čekali až na letošní rok. Něco podobného jí mohli hodit na triko už dávno. Tam bude jiný zájem. Určitě nepůjde o narušení funkčnosti kartelu. Nemyslím, že by měla nějaké rozhodovací pravomoci. Mohla spíše fungovat jako posel při návštěvách manžela ve vězení,“ zamýšlí se Cisneros, který žije v mexickém státu, podle nějž si Skrčková mafie dala jméno. Jednou z mnoha spekulací, co tím americká justice sleduje, je podle něj získání informací o těch, kteří stále mocný kartel vedou pod Skrčkově zatčením. „Partnerky sice nebývají přímo u pracovních jednání, ale mnohé se doslechnou mimochodem, ač třeba ani nechtějí, při společném jídle nebo na fiestách,“ poznamenává Cisneros. Sám má za to, že hlavní důvod je fakt, že se Coronelová stala více než manželkou slavného kriminálního. Ukazovala se na sociálních sítích. Objevila se v televizi VH1 v pořadu Cartel Crew (volně přeložitelné jako Kartelová sebranka – zpovídají v něm bývalé členy mafií nebo jejich příbuzné), dávala často rozhovory novinářům. Rozjela (neúspěšně) módní značku JGL, jejíž tři písmena reprezentují iniciály choťova jména. Stala se z ní celebrita. Influencerka. Kim Kardashianová ve světě narcos.

„Možná jí za to Američané chtěli praštit přes prsty, aby divákům ukázali, že i celebrita může skončit za mřížemi. Anebo lídry organizace našťvalo, že se jako správná slaměná vdova nedrží diskrétně stranou a dělá si na Skrčkově jméně svoji kariéru. Mohla proto z jejich strany cítit, že jí hrozí nebezpečí a že pro ni vězení může být bezpečnějším místem. A tak se radši vydala gringům výměnou za informace,“ spekuluje Cisneros.

JAK SE NAPARUJE

Přitažlivost jejího života v luxusu je pro mladé ženy nepochybná. Všimnete si jí i na ulicích měst v Sinaloi kvůli takzvaným buchonas. Tento termín vychází ze slova vole (buche – čte se buče) a nejdříve se vztahoval na muže z tamních hor, kde se ve velkém pěstovaly marihuana i makovice na opium.

„Jsou k tomu dvě vysvětlení. První říká, že pití horské vody dělalo chlapům pod bradou vole jako u ptáků. Druhá tvrdí, že nosili na krku výrazné zlaté kříže, aby ukázali své bohatství z drog. Prostě se naparovali jako holubi voláči (buchones),“ vysvětluje Cisneros vznik termínu, který se dnes překlopil výhradně na dívky.

Takové, které výměnou za hodnotné materiální dary rády zamíří do postelí gangsterů, kteří si na všech úrovních zločineckého žebříčku vydělávají lépe, než kdyby zůstali ve svých původních zaměstnáních. Poznáte je podle dlouhých uhlažených vlasů, přehnaného make-upu s množstvím třpytek, barevného vyzývavého oblečení s krátkými sukněmi a hlubokými dekolty přeplněnými vylepšeným poprsím.

Kariéra pro buchonas nemusí být příliš dlouhá, protože narcos milenky často mění za mladší objevy. Ženy si proto snaží svoji pozici zajistit otěhotněním, protože dítě je i v tomto světě nejistější (i když ne stoprocentní) cesta k dalšímu vyživování ze strany členů gangů. I když musí počítat s tím, že věrnost manžela je vyloučena. Ale často se stane, že choť během své práce zahyne. Mexiko se v drogových válkách topí od konce roku 2006, kdy tehdejší prezident Felipe Calderón Hinojosa při svém nástupu do funkce řekl, že s mafiemi vše vyřídí silou, a poslal na ně armádu.

Od té doby se země točí na krvavém kolotoči, který nechce zpomínat. Válčí v něm stát s podsvětím, jednotlivé kartely mezi sebou, ale násilné boje o moc se vedou i uvnitř jednotlivých kriminálních organizací. A tyto jednotlivé bitvy se vzájemně natolik prolínají, že je často těžké rozklíčovat, kdo je čím spojencem.

Každopádně úmrtnost je velká. Za patnáct let narkoválky zemřelo na čtvrt milionu osob. Pochopitelně další desetitisíce mužů skončily ve vězení. A lidské zdroje nejsou bezedné. Právě v tyto momenty, kdy je život rodiny na hřbitově nebo za katrem, se jejich manželky samy pustí do díla a pokračují díky svým společenským vazbám a znalostem „řemesla“ tam, kde jejich choť přestal.

PRODÁVÁJÍ, PAŠUJÍ I VRAŽDÍ

Mexičanky se nacházejí ve všech sférách tohoto nezákonného podnikání, i když nadále jednoznačně dominují muži. Nejde jen o to, prát peníze nebo dělat ze sebe mulu – tedy pašovat kontraband ve svém zavazadle nebo těle. Ale podílejí se i na výrobě nebo jako nájemné vražedkyně na likvidaci soupeřů. Ať už kalašnikovem, nebo jedem.

„V mexické společnosti roste role ženy všeobecně a kartely v tomto ohledy nejsou výjimkou,“ říká o jejich stoupajícím podílu v byznysu Arturo Santamaría, který o tomto fenoménu napsal knihu Karneval, královny krásy a narcos. „Pracují na všech pozicích, jsou různého věku od studentek až po stařenky ze všech společenských tříd,“ dodává s tím, že v posledním desetiletí o polovinu stoupl počet trestankyň odsouzených za drogové delikty.

Podle něj v této drsné profesi musí být žena, pokud chce přežít a uspět, mnohem tvrdší než konkurenti opačného pohlaví.

„Když se dostanou do vedení ještě před svatbou, bývají velice kruté. Ale na rozdíl od mužů je k lepšímu může změnit mateřství,“ říká. Dodává, že to vychází z dojmů nasbíraných z celoživotního pobytu v Sinaloi spíše než z nějakých statistik, které se v daném oboru pochopitelně těžko uskutečňují. Santamaría jmenuje ty, které to v branži dotáhly od píky do nejužší špičky. „Lola La Chata, La Nacha, Griselda Blanco. První dvě působily v polovině 20. století – tedy v době, kdy to bylo na jednu stranu snazší, protože v obchodu s drogami nebyla taková konkurence jako dnes. Na druhou stranu těžší, jelikož ženy byly mnohem více přehlíženy. Ale Griselda začala působit už s nástupem kokainové éry v 70. letech,“ říká o mafiánce, pro kterou – stejně jako pro všechny zločinecké lídry – Mexičané používají buď křestní jméno, nebo přezdívku.

Dodává, že dnes už je pro nováčka (libovolného pohlaví) nemožné dostat se až na vrchol mafiánské pyramidy bez rodinných vazeb. Přes všechno přelévání moci v byznysu s drogami (ale také se zbraněmi, migranty, prostitutkami nebo exotickými zvířaty) jim v cestě pevně stojí dynastie lotrů, které zakořenily v minulém půlstoletí, kdy se heroin, kokain a spol. staly extra výdělečným zbožím.

Ale narkoaristokratky se v nejvyšších patrech řízení kartelů pohybují. Na rozdíl od mužských protějšků nejdou tolik do konfliktu, při posilování pozic jsou trpělivější a nechlubí se veřejně svými úspěchy.

Nevadí jim zůstat ve skrytu, neukazovat své bohatství – místo extravagance volí uměřené kostýmky a nepředvádějí se na veřejnosti jako šéfky. Může to být výhodné i strategicky, když policie nebo protivníci od konkurence nevědí, kdo má opravdu v rukou oště, a své útoky soustředí na domnělého vůdce v kalhotách.

Například v populárních narcocorridos, což jsou pochvalné odrhovačky v polkovém tempu o mafiánech, vystupují v hlavní roli mnohem více muži než ženy. Pochopitelně hlavním důvodem zůstává, že i v reálném životě bossové převažují nad šéfkami, ale dalším je i snaha neupoutávat pozornost.

Když jsem před sedmi lety v Sinaloi navštívil muzikanty z uskupení Los admirables de Sinaloa, kteří ve studiu nahrávali svoje písně, vysvětlovali mi, že nemohou zpívat, o kom chtějí.

Buď je o song někdo požádá a oni ho udělají na zakázku. Anebo, pokud ho o nějakém kápovi udělají z vlastní iniciativy, musí jej pak přes jeho lidi požádat o schválení. A „kmotry“ svoje ano nedávají tak snadno jako „kmoťři“, kteří prahnou po slávě.

Je pravděpodobné, že tuto nenápadnou strategii v budoucnu po skončení divokých let zvolí i pánští narcos. Stalo se tak v Kolumbii, kdy si po 90. letech s excesy kolem vůdce Medellinského kartelu Pabla Escobara jeho nástupci řekli, že pro udržitelnost jejich kšeftů je lepší neviditelnost. Vychází jim to skvěle, protože kokain se z andské země vyváží v rekordních číslech.

LA JEFA A KRÁLOVNA PACIFIKU

Nejznámější mexickou mafiánkou je Sandra Ávilová Beltránová, která si získala proslulost jako Královna Pacifiku a která na osm let skončila v chládku, ale dnes si zase žije v luxusu.

Narodila se do zločinecké rodiny, měla kamarádké i milenecké vazby s klíčovými figurami tohoto nezákonného odvětví a v Kartelu ze Sinaloy zastávala důležitou pozici jako logistická manažerka při kontrabandu drog přes hranici na sever. Její příběh posloužil jako volná inspirace pro populární seriál Královna jihu, který miloval samotný Skrček tak, že si s filmovou představitelkou hlavní postavy Kate del Castilloovou dojednal osobní schůzku.

V úplně nejvyšší pozici šéfky celého kartelu dnes slouží Enedina Arellanová Félixová, která ho převzala v roce 2008 poté, co násilnou smrtí zemřelo, nebo bylo zatčeno všech šest jejích bratrů.

Vystudovaná účetní zvaná La Jefa (Šéfka) nebo Narcomami (Narkomáma) se drží zpět a má co dělat, aby kdysi silnou organizaci, která kontrolovala pašeráckou stezku přes nejrušnější hraniční přechod z mexické Tijuany do amerického San Diega, udržela konkurenceschopnou proti jiným rivalům.

Její příklad považuje politolog Javier Oliva Posada z Národní univerzity ve městě Mexiko, který se specializuje na bezpečnostní otázky, za ukázkou toho, že bez rodinných vazeb to žena na nejvyšší pozici v čele mafie nemůže dotáhnout. „Enedinu věrní členové kartelu respektují jako nositelku jména rodu a jako udržovatelku statu quo do doby, než se vedení po návratu z vězení chopí některý z bratrů. Sama o sobě by se do čela tak násilné struktury vyšplhat nemohla,“ argumentuje.

Jiné slavné případy, jako je výše zmíněná Sandra Ávilová nebo Leticia Rodríguezová Larová, která jako Královna mayské riviéry měla do loňského roku pod kontrolou oblast kolem oblíbeného turistického letoviska Cancúnu, považuje za přepálené příběhy našlehané novináři kvůli atraktivitě tématu.

„Role žen v obchodě s drogami je především to, že dělají krásné ozdoby ve zločinu úspěšným mužům,“ říká s tím, že to skvěle ukazuje seriál Sin tetas no hay paraíso (Bez koz se do ráje nedostaneš).

„Latinská Amerika je vůči ženám na vedoucích postech ve všech sférách hodně odmítavá. Ručím vám za to, že prostředí narkobiznisu je vůči nim to vůbec nejvíce nepřátelské,“ říká na rozdíl od tří předešlých expertů na latinskoamerické mafie.

V úvodu citovaná Elaine Careyová, která vede na univerzitě v Perdue ve státě Indiana fakultu sociálních věd, na to na dálku reaguje: „Machismus je v Mexiku nepochybně velmi silný. Ale nezapomeňme, že pro všechny narcos je ještě jedna důležitější věc, než je machismus. A tou je zisk.“ A hned dodá: „Pokud k němu žena dokáže pomoci, kriminálníci ji akceptují v jakékoliv pozici.“

Za patnáct let narkoválky zemřelo na čtvrt milionu osob. Pochopitelně další desetitisíce mužů skončily ve vězení. A lidské zdroje nejsou bezedné. Právě v tyto momenty, kdy životel rodiny je na hřbitově nebo za katrem, se jejich manželky samy pustí do díla. Nejznámější mexickou mafiánkou je Sandra Ávilová Beltránová, která si získala proslulost jako Královna Pacifiku a která na osm let skončila v chládku, ale dnes si zase žije v luxusu.

O autorovi: TOMÁŠ NÍDR, spolupracovník Deníku N

Foto autor: FOTO: ČTK

Foto popis: Poté co se mu dvakrát podařilo spektakulárně utéct z žaláře s nejvyšší ostrahou, ho mexická justice v obavě z domácího zkorumpovaného nápravného systému raději předala Američanům. Joaquín Guzmán Loera nakonec odešel s doživotním trestem.

Foto popis: Novináři Coronelové začali říkat Ledová královna i proto, jak bez hnutí brvou schovaná za svými masivními slunečními brýlemi poslouchala přepisy telefonátů, v nichž Guzmán vyznával lásku jedné z harému svých početných milenek.

Kuřáků ubylo, výrobci proto míří na mladé konzumenty

TISK, Datum: 11.06.2021, Zdroj: Metro, Strana: 6, Autor: PAVEL HRABICA, Vytiskeno: 192 332, Prodáno: 257, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 02:54, Čtenost: 340 232, Rubrika: Domov, AVE: 161 770,05 Kč, Země: Česko, GRP: 3,78

Zapálit si cigaretu přestává být trendy. Počty lidí, kteří konzumují tabákové výrobky, klesají. U nás i ve světě.

Počet Čechů, kteří skončí v rukách koronera, se ročně pohybuje kolem sto tisíc. Přibližně dvacet procent z nich umírá prokazatelně na následky kouření. Což je přibližně stejné, jako by se každý rok vylidnil jeden Benešov.

Protikuřácké tažení nese ovoce pomalu, ale jistě

Podle projektu Česko v datech je naše země sedmá na světě ve spotřebě cigaret na hlavu. Každý člověk starší 15 let jich ročně vykouří 2400. I když se do této statistiky počítají i cigarety, které nakoupí a vykouří cizinci, jedná se o varovné údaje. Ale i tak odborníci na problematiku sdílejí spíše pozitivní pocity. Pravidla, která se podařilo před pár lety prosadit, nesou své ovoce. „Tento trend odráží mimo jiné zavedení protikuřáckého zákona,“ říká Jarmila Vedralová, národní protidrogová koordinátorka. Na nejrůznější kampaně a osvětlu, které prezentují rizika kouření, reagují lidé buď tím, že vůbec nezačnou kouřit, nebo hledají cesty. „V Česku je už přes čtyřicet specializovaných center pro závislé na tabáku a také kolem dvou set lékáren, které poskytují poradenství,“ připomíná Jarmila Vedralová.

V Česku zatím převažují cigaretoví klasici

„Postupně se přibližujeme k zemím západní Evropy, kde už kouří jen velmi malá část populace,“ komentuje trend Adam Kulhánek z Kliniky adiktologie 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze. Co ale stále převládá, to jsou klasické cigarety, které, na rozdíl od elektronických variant, neškodí jenom samotnému kuřákovi, ale i okolí.

Netabákové kouření bez rizika rozhodně není

„Přes čtyřicet procent uživatelů elektronických cigaret uvádí, že si vedle toho zapálí i běžnou cigaretu,“ popisuje poslední zjištění Marie Nejedlá, vedoucí Centra podpory veřejného zdraví Státního zdravotního ústavu. Počet těch, kteří nikdy nekouřili a rovnou začali s elektronickou variantou, se však u nás loni, v porovnání s rokem 2019, zdvojnásobil. Týká se to především mladých lidí. Tabákové koncerny proto sázejí na prezentaci na sociálních sítích.

„Zahřívání tabák a elektronické cigarety působí na mladé lidi atraktivněji než klasické cigarety. Slouží jako statusový symbol, který chtějí sdílet, proto je začnou užívat. V případě nikotinu je cesta od příležitostného užívání k závislosti velmi krátká,“ uvádí adiktolog Adam Kulhánek. Závislost na nikotinu vzniká u lidí do 25 let až sedmkrát rychleji než u starších osob.

„Tabákové firmy využívají influencery na sociálních sítích, i když to odporuje regulaci i etickým kodexům. Je potřeba, aby tomu politici i rodiče dětí věnovali pozornost, protože tyto produkty jsou velmi lehce návykové,“ říká Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Tato věková skupina je rozvojem závislosti ohrožena nejvíce,“ doplňuje Adam Kulhánek.

Jde to dolů 7 Od roku 2012 se počet kuřáků v Česku snížil o sedm procent. To je asi o 140 tisíc méně z těch, kteří užívali tabákové výrobky. 10 Podle odhadu samotných producentů cigaret budou za deset let v Evropě země, které budou zcela nekuřácké.

Nikotinové figle Závislost na cigaretě způsobuje nikotin obsažený v tabáku. * Aby cigareta prošla testy na množství vdechovaného nikotinu (do 1 miligramu), jsou v obalech filtrů drobné otvory, přes které se při laboratorních zkouškách nasávaný nikotin ředí vzduchem. * Kuřák ale drží cigaretu za filtr a prsty otvory ucpává. Do plic mu tedy jde víc nikotinu, a zvyšuje se tak jeho závislost na této látce.

Region vydání: Metro - Praha

EP odsoudil údajný střet zájmů premiéra Babiše

TV, Datum: 10.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 04:16, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 3 002 832,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Roman FOJTA, moderátor

Dobry večer. Evropský parlament dnes schválil rezoluci odsuzující střet zájmů českého premiéra Andreje Babiše. Europoslanci taky chtějí, aby Evropská komise postupovala vůči Česku razantněji. Veškeré souvislosti probereme v dnešní Devadesátce. Vítám vás u ní. Premiér Andrej Babiš je podle Evropského parlamentu ve střetu zájmů. Poslanci jasnou většinou odsouhlasili příslušnou rezoluci. Rezoluce není závazná a ani právně vymahatelná. Podle Evropského parlamentu jde ale o silný morální apel. Jaký bude mít věc další vývoj, rozebereme za chvíli s hosty. Kdo se stane světovým podnikatelem letošního roku? Porota v těchto chvílích rozhoduje. Šanci má i český zástupce Josef Průša, český vývojář 3D tiskárny a majitel a zakladatel Prusa Research. Evropský parlament jasnou většinou hlasů odsoudil střet zájmů českého premiéra Andreje Babiše. Poslanci odhlasovali v pořadí už druhou rezoluci. V ní tentokrát vyzývají orgány Evropské unie i české úřady k ráznějšímu přístupu vůči dotacím pro holding Agrofert. Rezoluce ovšem není právně závazná ani vymahatelná. Premiér Babiš dlouhodobě odmítá, že by ve střetu zájmů byl.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel

Vztahy mezi Evropským parlamentem a českým premiérem jsou napjaté už dlouho. K této vzájemné nevraživosti dnes přispělo i toto oficiální oznámení z úst místopředsedkyně Evropského parlamentu, paradoxně zvolenou za hnutí českého premiéra.

Dita CHARANZOVÁ, místopředsedkyně europarlamentu /nestr. za ANO, RE/

Návrh rezoluce o střetu zájmů premiéra České republiky: schváleno.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel
Schváleno drtivou většinou více než 500 hlasů.

Mikuláš PEKSA, europoslanec /Piráti, Greens/

Ten výsledek je skutečně zdrcující, protože pro rezoluci hlasovala i velká část premiérových spojenců z frakce Renew Europe.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel

Tedy frakce, jejíž členem je právě hnutí ANO. Z českých europoslanců se proti rezoluci postavili zákonodárci zvolení za ANO.

Martina DLABAJOVÁ, europoslankyně /nestr. za ANO, RE/

Rezoluce nepopisuje skutečný stav a přehlíží některá podstatná fakta a také snahu České republiky věc řešit.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel

Zdrželi se ovšem poslanci za ODS Zahradil a Tošenovský a komunistická poslankyně Konečná.

Kateřina KONEČNÁ, europoslankyně /KSČM, GUE/NGL/

České záležitosti by si měla řešit Česká republika sama. Asistence Evropského parlamentu v podobě rezoluce je jen politické gesto bez konkrétního dopadu. Pokud Andrej Babiš porušil pravidla při přijetí dotace, má to řešit ten, kdo mu je poskytl, případně orgány činné v trestním řízení.

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL, EPP/

Nelze zároveň ubírat peníze a zároveň o těchto penězích rozhodovat. A o tom je i tato rezoluce.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel

Není to první rezoluce na téma Andrej Babiš, střet zájmů, kterou Evropský parlament schválil, zatím je ale nejostřejší. V tomto 11stránkovém dokumentu poslanci vyzývají české úřady, aby ochránily peníze českých daňových poplatníků. Dále vyzývají Agrofert, aby vrátil všechny neoprávněné dotace. Evropskou komisi pak vyzývají k tomu, aby neváhala s využitím nového pravidla umožňujícího zastavit přísun dotací v případě porušování principu vlády práva. No a na závěr také Andreje Babiše k tomu, aby odstoupil.

Andrej BABIŠ, premiér /ANO/

My jsme svrchovaná země a je tady politický souboj. Budou volby a Evropský parlament se snaží ty volby ovlivnit.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel

Europoslanci se dnes dokonce shodli na podání žaloby na Evropskou komisi, aby ji přiměli razantně vymáhat podmínku právního státu při udělování dotací. Dosud se o ní mluvilo v souvislosti s Maďarskem a Polskem, nově by se mohla dotknout i České republiky.

Birgit SIPPELOVÁ, europoslankyně /SPD, PES/

Premiér Babiš je v masivním střetu zájmů. Porušil zákony Evropské unie. Neprávem byly čerpány miliony eur.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT, Brusel

Samotná rezoluce není nikterak závazná ani právně vymahatelná. Podle Evropského parlamentu je to ovšem silný morální apel. Z Bruselu Lukáš Dolanský, Česká televize.

Roman FOJTA, moderátor

Pojďme si připomenout události kolem holdingu Agrofert a možného střetu zájmů premiéra Babiše. Evropská komise prověřuje jeho možný střet zájmů už od roku 2018. O rok dříve vložil premiér holding do svěřenských fondů. 2. srpna 2018 pak vstoupila v platnost nová pravidla pro střet zájmů při čerpání dotací. Ta zakazovala politikům v exponovaných funkcích dotace pobírat. Na podzim téhož roku se Evropská komise začala premiérovým možným střetem zájmů zabývat. Na přelomu května a června 2019 pak do Česka dorazily dvě předběžné zprávy. V první dospěla komise k závěru, že premiér má na Agrofert nadále vliv a ze své pozice ovlivňuje použití peněz z unie. Druhá se týkala zemědělských dotací. České úřady v reakci na předběžnou auditní zprávu rozporovali.

Andrej BABIŠ, premiér, předseda hnutí /ANO/ /Události, komentáře, 6. 5. 2019/

Já se určitě zeptám pana Junckera, jak je možné, že má takové nekompetentní auditory, protože jejich chování bylo skandální.

Roman FOJTA, moderátor

Podle konečné auditní zprávy Evropské komise premiér porušil české i evropské předpisy o střetu zájmů a Česko by mělo vrátit 451 000 000 Kč z unijních dotací Agrofertu. Babiš výsledek odmítl a sdělil, že audit z pohledu České republiky není konečný. Letos v březnu pak ministerstvo pro místní rozvoj odeslalo do Bruselu odpověď. Obsah odpovědi i veškerá komunikace probíhaly v důvěrném režimu. No a včera Evropský parlament jasnou většinou hlasů odsoudil střet zájmů českého premiéra. Právně nezávaznou rezoluci podpořila většina zákonodárců.

Birgit SIPPELOVÁ, europoslankyně /SPD, PES/

Premiér Babiš je v masivním střetu zájmů. Porušil zákony Evropské unie. Neprávem byly čerpány miliony eur.

Roman FOJTA, moderátor

Rezoluce vyzývá orgány Evropské unie i české úřady k ráznějšímu přístupu vůči dotacím pro holding Agrofert. Babiš závěry rezoluce odmítl a označil ji za pokus ovlivnit blížící se sněmovní volby. No a v dnešní Devadesátce nabídneme první reakci. Prvním hostem ve vysílání je Michal Tomášek, profesor evropského práva a proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Dobrý večer vám přeju.

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Roman FOJTA, moderátor

Pane profesore, z pohledu právníka je rezoluce Evropského parlamentu zasahováním do vnitřních záležitostí České republiky, tak jak tvrdí premiér Andrej Babiš? Za situace, kdy se Evropský parlament vyjadřuje k věcem, které se týkají evropských peněz, kdy se vyjadřuje ke střetu zájmů, jehož pravidla sám na evropské úrovni schvaloval, čili je jeho vyjádření na místě, nebo nikoliv?

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy

Ona ta formulace, že něco je zasahováním do vnitřních záležitostí nějakého státu, je trošku ze slovníku pekingských úřadů. Přesně jak jste to i v té otázce naznačil, ony to nejsou vnitřní záležitosti České republiky. My jsme členský stát Evropské unie, my se podílíme na tvorbě rozpočtů Evropské unie, my jsme součástí vnitřního trhu Evropské unie a my také musíme respektovat i soutěžně právní pravidla Evropské unie, takže v té právní rovině, kdybych to měl nějak kvalifikovat, tak určitě ten Evropský parlament koná v zájmu Evropské unie jako celku, čili ochrany evropského rozpočtu a ochrany evropského daňového poplatníka.

Roman FOJTA, moderátor

Komise také říká že premiér porušuje evropské i české zákony. Sám Andrej Babiš říká, že Evropská komise nemá právo vykládat české zákony. Opravdu nemá?

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy

To je velké dilema, protože někteří kolegové, teoretici evropského práva, říkají, že skutečně evropské orgány nemohou vykládat právo členského státu a že vlastně může jít o překročení pravomoci unijního orgánu. Na druhé straně evropský komisař pro ochranu rozpočtu říká, že Evropská komise musí udělat cokoli, aby ochránila evropského daňového poplatníka a evropský rozpočet, včetně toho, že bude vykládat i vnitrostátní právo tak, aby dosáhla toho, čemu se říká tzv. užitečný účinek, francouzsky effet utile, evropského práva. Takže ten výklad se v poslední době právě kloní k tomu, že skutečně i ty evropské unijní orgány jsou do jisté míry oprávněny se tím národním právem zabývat.

Roman FOJTA, moderátor

Když vezmeme tu oficiální reakci České republiky, například ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová říká, že Evropská komise má jeden právní názor, Česká republika má jiný právní názor. Pokud nastane takováto situace jako teď, jak je možné ji řešit? A obecně, pokud dojde ke střetu, řekněme, českého a evropského práva, které má přednost?

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy

Tak obecně řečeno, přednost má vždycky evropské unijní právo. Ale to je velmi zjednodušující. Je pravda, že tady už jsou dva právní názory dvou unijních orgánů. To je závažné, ale ještě to není úplně zásadní, poněvadž by bylo důležité, aby celou věc posoudil nějaký soudní orgán. Já neustále říkám, že je velká škoda, že nikdy žádný český vnitrostátní soud se nezabýval otázkou, zda skutečně je pan premiér ve střetu zájmů, anebo není. Nyní teda svítá naděje, protože jedna z těch společností koncernu nebo holdingu Agrofert podala žalobu k tribunálu Soudního dvora Evropské unie, takže tady určitě přijde na přetřes, zda ten střet zájmů tady je, nebo není. A to bude ten autoritativní výklad, který my potřebujeme, protože až dosud jsou to právní názory úředníků, úředníků Evropské komise na jedné straně a úředníků české exekutivy na straně druhé.

Roman FOJTA, moderátor

Ano, teď se podívejme na to, co říkají webové stránky Evidence skutečných majitelů. Ta česká uvádí premiéra Andreje Babiše jako nepřímého skutečného majitele holdingu Agrofert a koncového příjemce. Ve slovenském registru je jméno Andreje Babiše u holdingu Agrofert uvedeno mezi konečnými požívateli výhod. Pane profesore, je vidět, že český, některé zahraniční rejstříky uvádí Andreje Babiše jako koncového majitele, byť tedy nepřímého, holdingu Agrofert. Je tedy to premiérovo tvrzení, že není ve střetu zájmů, udržitelné? Je právě tohle ten klíčový faktor, podle kterého bychom na to měli nahlížet?

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy

Ale ony jsou tady ještě i jiné kvalifikace, třeba britský rejstřík, francouzský rejstřík, tzn. my můžeme takových důkazů nebo takových tvrzení nalézt více. Ale já stále opakuji, je důležité, aby nějakou takovou záležitost posoudil nezávislý soud. Škoda, že to neposoudil soud český, ale jakmile to posoudí soud evropský unijní, bude v celé věci jasno a můžeme si odpustit veškeré tyto spekulace mezi exekutivou českou a exekutivou unijní.

Roman FOJTA, moderátor

Jak by se české úřady měly k holdingu Agrofert chovat do té doby, než to posoudí nějaký soud? Mělo by být zastaveno vyplácení dotací, měly by něco po něm vymáhat, nebo opravdu počkat na rozhodnutí soudu a teprve poté nějakým způsobem reagovat?

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy

Nevím, jestli jsem úplně kompetentní, abych z pohledu evropského práva takovou situaci komentoval. Ale já se domnívám, že by české úřady měly postupovat velice obezřetně, pokud jde zejména také o některá soutěžně právní pravidla. Protože i ta argumentace je, že Česká republika je součástí vnitřního trhu EU, že tady platí teda nějaké zásady soutěžního práva, včetně otázek veřejných podpor atd., takže myslím, že by byla na místě velká obezřetnost.

Roman FOJTA, moderátor

Ano. Evropský parlament taky vyzval Evropskou komisi, aby využila nové pravidlo umožňující zastavit přísun dotací v případě porušování principů právního státu. Jak tohle pravidlo funguje? Kdy je možné ho použít? Jak se celá ta procedura spouští?

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy

On tady byl tento mechanismus vlastně nastaven pro Polsko a Maďarsko s tím, že tady byly určité pochybnosti. Kupříkladu v případě Polska, zda polský justiční systém jako celek není pod nějakým politickým vlivem, což souviselo například s otázkami penzionování soudců a podobně. A tahle věta, kterou tam Evropský parlament, nebo více těch vět, který tam Evropský parlament v té rezoluci uvádí, vlastně směřuje k určitému rozšíření toho principu, nejenom pokud jde o součást právního státu, ale také i o to, zda vlastně tady nedochází k tomu, co někteří komentátoři nazývají, že to je oligarchizace politiky, tzn. vlastně

zasahování shora do těch ekonomických zájmů státu a do těch ekonomických zájmů Evropské unie. Takže mohou tam vzniknout určité politické tlaky, aby se právě toto nějakým způsobem aplikovalo.

Roman FOJTA, moderátor

Říká Michal Tomášek, profesor evropského práva a proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Moc děkuju za rozhovor. Hezký večer přeju.

Michal TOMÁŠEK, profesor evropského práva, proděkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy

Hezký večer.

Roman FOJTA, moderátor

Jak fungují v zemědělství dotace a jak se dělí? Nabízím přehled. Existují takzvané nárokové a nenárokové dotace. Na ty nárokové, zjednodušeně provozní, mají právo ti zemědělci, kteří hospodaří alespoň na jednom hektaru půdy. Za obhospodařovanou plochu pak dostanou vypočítanou dotaci. V loňském roce to bylo přes 3 600 Kč na 1 ha. Další peníze mohou získat podle plodin, které pěstují, anebo podle typu zvířat, které chovají. Tento typ dotací k nim míří z evropských i českých zdrojů. Zato nenárokové dotace by bylo možné zjednodušeně pojmenovat jako investiční. Ty mohou zemědělci získat třeba za pořízení nového traktoru, vylepšení kravína nebo investic do agroturistiky. No a tady už vidíte, jaké se podařilo získat dotace skupině Agrofert. Mezi lety 2016 a 2019 obdržela na nárokových dotacích přes 5,5 miliardy korun. Během čtyř let jejich výše meziročně rostla. Na nenárokových, tedy těch investičních dotacích, přijal Agrofert mezi lety 2016 a 2019 přes jednu a půl miliardy korun. Jejich výše v těchto letech kolísala mezi 280 a 610 miliony korun ročně. A pojďme se stručně podívat na to, jaké kroky je potřeba udělat k získání evropských dotací. Základem je podrobně zpracovaný projekt, včetně návrhu rozpočtu. Potom je potřeba vyhledat vhodný dotační titul, podat správně žádost a dodat všechny požadované formuláře v požadovaných termínech. Úředníci ji podle předem stanovených kritérií posoudí. S úspěšným žadatelem je poté sepsána smlouva, která stanoví podmínky uskutečnění projektu. Peníze může žadatel získat buď dopředu, až po proplacení svých výdajů, anebo kombinací obou možností podle podmínek jednotlivých úřadů. Ty vyhodnocují, jestli žadatel splnil podmínky pro získání dotace, a to jak zkoumáním dokumentů, tak kontrolou na místě projektu. Žadatel, který získal evropské peníze, musí také povinně informovat o této pomoci a zároveň musí projekt udržet minimálně po dobu, ke které se zavázal ve smlouvě, jinak mu hrozí sankce, případně vrácení minimálně části dotace. A další komentář teď přidá Jan Jedlička jednatel společnosti DBJ Advisory, dobrý večer. Slyšeli jsme, že dotace jsou tedy ty nárokové a nenárokové, o které se musí žádat. V jaké pozici je teď holding Agrofert v obou těchto oblastech, které dotace může pobírat, které nikoliv?

Jan JEDLIČKA, konzultant firmy DBJ Advisory

Pobírat může ty nárokové dotace, to jsou skutečně dotace, kde z mého pohledu tam konflikt zájmů tak výrazný nevidí nebo ho tam nevidím. Jak se správně řekl ve své reportáži jakýkoliv zemědělec subjekt, který obhospodařuje x hektarů půdy chová x zvířat, tak na každé toto zvíře na každý tento hektar dostává nějaké částky a samozřejmě, ať to je teď firma X nebo Y, mezi nimi neprobíhá žádná soutěž, jednu vyberou a druhou firmu nevyberou. Každý na to má víceméně nárok. U těch investičních dotací tam skutečně dochází k nějaké ekonomické soutěži. Je vypsaná takzvaná výzva předkládání žádostí o dotaci, tam je k dispozici, řekněme, stovky milionů korun a přihlásí se projekty za miliardy a samozřejmě ten takzvaný řídicí orgán toho dotačního, neboli operačního programu musí rozhodnout, které firmy tyto dotace přidělí, které nepřidělí a ty jsou právě ty kamenem úrazu. Vůči těmto dotacím směřovala ta rezoluce Evropského parlamentu.

Roman FOJTA, moderátor

Pokud vezmeme právě tyto investiční dotace, jak moc o jejich podobě, to znamená na co ty peníze půjdou, za jakých podmínek rozhodují evropské orgány a nakolik je toto ponecháno v režii členských zemí?

Jan JEDLIČKA, konzultant firmy DBJ Advisory

Víceméně na jejich podobě vlastně na té podobě dotačního programu, který určuje do jakých oblastí tyto peníze tečou, základní mantinely určí Evropská komise, nicméně členské státy v rámci vyjednávání s Evropskou komisí mají veliké volné pole působnosti, takže můžou skutečně určovat, do jakých oblastí, která priorita v té dané ekonomice je více páli, kam ty dotace nasměřovat a kam nenasměřovat. Takže obě 2 subjekty, jak české orgány prostřednictvím příslušných rezortních ministerstev, tak Evropská komise se podílí na tom směřování těchto peněz.

Roman FOJTA, moderátor

Říkáte, že Evropská komise určuje mantinely. Je v těch mantinelech zahrnuto i to, řekněme, ošetření toho, aby nemohly být nějakým způsobem zvýhodňování firmy z holdingu Agrofert?

Jan JEDLIČKA, konzultant firmy DBJ Advisory

Není to vůči směřováno, že tam někdy doslova napsáno holding Agrofert, ale jeden z těch mantinelů samozřejmě hovoří o tom, že firma, jejíž majitel může mít potenciální konflikt zájmů, například prostřednictvím jeho vazeb na politiku samozřejmě tyto dotace by neměla pobírat, a to je kámen úrazu, jestli v tomto případě pan premiér splnil veškeré příslušné právní dokumenty tak, aby ten konflikt zájmů stoprocentně vyloučil, anebo naopak, jestli existuje podezření, že tento konflikt zájmů trvá.

Roman FOJTA, moderátor

Hodně se v téhle souvislosti řeší, jestli Česko bude vracet nějaké peníze do rozpočtu Evropské unie nebo nikoliv. Komise už na konci dubna řekla, že Česko nic vracet nemusí, protože české úřady nepožádaly o proplacení evropských dotací, které byly předmětem auditu. Dotace na některé z dotčených projektů ale stát takzvaně předfinancoval ze státního rozpočtu. Co to tedy znamená z pohledu českého daňového poplatníka? Měly by tedy teď firmy z holdingu Agrofert tyto peníze vrátit nebo jestli jim vlastně je nutno jít tou cestou Evropského soudu, aby ten řekl, jestli je opravdu střet zájmů nebo nikoliv?

Jan JEDLIČKA, konzultant firmy DBJ Advisory

Ono já to celou tuto kauzu čtu tak nebo celou tu situaci české orgány samy si uvědomují, že to asi není křišťálově čisté, že tam nějaké potenciální podezření existuje. Proto nepožádali o proplacení v Bruselu Evropské komise, protože kdyby tyto peníze Brusel zamítl, tak Česká republika by o ně přišla. Jak jste řekl ministerstva příslušná prostřednictvím Ministerstva financí to předfinancoval ze svých prostředků a teď je otázka teď je otázka skutečně, jestli by ta příslušná ministerstva, když jim to Evropská komise neproplatí a jsou tu evropské dotace, jestli by ty peníze měla žádat po holdingu Agrofert zpátky nebo ne. Já

jako nemám do toho vhléd a nemám přístup ke všem těm originálním oficiálním dokumentům, ale jako člověk, který se dotacemi zabývá více než 10 let z mého pohledu pokud holding Agrofert žádal o evropské dotace, tyto evropské dotace nebyly poskytnuty, byly poskytnuty z národních zdrojů, tak z mého pohledu by měla příslušná ministerstva po holdingu Agrofert vymáhat tyto peníze zpět.

Roman FOJTA, moderátor

Koncern Agrofert ovšem podniká celkem v 16 zemích po celém světě. Mimo Evropu rozvíjí byznys třeba ve Spojených státech a v Brazílii. Nejvíce se ale zaměřují na starý kontinent, spadají podniky firmy kromě Česka, také třeba na Slovensku, ve Španělsku, v Rusku, ale také v Německu. Třeba právě tam se daří koncernu získávat dotace. Největší německý výrobce hnojiv mezi lety 2008-2013 na nich získal skoro 7 000 000 Kč. Ve stejném období získala maďarská firma IKR Agrár, která spadá do skupiny Agrofert a zaměřuje se na služby a poradenství pro zemědělce bezmála 64 000 000 Kč na dotacích. V roce 2015 se slovenské chemičce povedlo získat dotaci skoro 60 000 000 EUR od tamní vlády. Výměnou za to měla postavit novou výrobní čpavku a zabezpečit stabilní pracovní místa. A přidám ještě příklad z posledních let, v Německu vznikla v roce 2017 nová pekárna, která spadá pod Agrofert, a to, konkrétně ve spolkové zemi Sasko - Anhaltsko. Od tamní vlády získala dotaci 11 000 000 EUR, tedy zhruba 290 000 000 Kč. Výstavba pekárny ale vyvolala kontroverze. Pokračujeme v rozhovoru. Pane Jedličko, jak jsme slyšeli premiérovy firmy podnikají ve více zemích v zahraničí, dotýkají se tedy ty evropské audity nebo ty audity Evropské komise i jich nebo je to vyloženež záležitost českých firem, to znamená České republiky, kde je Andrej Babiš českým premiérem.

Jan JEDLIČKA, konzultant firmy DBJ Advisory

Přesně tak, Andrej Babiš je premiérem České republiky, nikoliv Spolkové republiky Německo. Nedovedu si představit situaci, jak by premiér Babiš český premiér mohl ovlivnit rozdělování dotací v Německu, v Polsku, Maďarsku, na Slovensku, kdekoliv na starém kontinentě. Z mého pohledu toto je mimo mísu a je jedinež dobře, že Agrofert je velká úspěšná evropská firma, dokáže si sáhnout na evropské dotace i v jiných zemích, tam žádný konflikt zájmů prostě nevidím.

Roman FOJTA, moderátor

Jak moc podle vás hrozí, že budou Česku zastaveny veškeré dotace?

Jan JEDLIČKA, konzultant firmy DBJ Advisory

Vzhledem k tomu, že tuzemské orgány prostředním Ministerstva financí u těchto kontroverzních nebo těchto dotací s otázkou nepožádali Evropskou unii o proplacení a předfinancovali z českého státního rozpočtu, takže se nebojím, že by toto bezprostředně hrozilo. Nicméně počkejme si na výsledek auditu a jeho odvolání a dalších procedurálních kroků. Jestli Evropská komise třeba v návaznosti na případ pana premiéra Babiše nezpřísní nějaká obecná nařízení, která upravují dotace Evropské unie, ale nebál bych se, že kvůli této jednotlivé kauze by mělo nějak hrozit masivní zastavení dotací pro ostatní subjekty v České republice.

Roman FOJTA, moderátor

Pokud by k tomu přece jenom došlo, byť je to třeba malá pravděpodobnost, jaký dopad by to mělo na české firmy?

Jan JEDLIČKA, konzultant firmy DBJ Advisory

Tak samozřejmě evropské dotace, ať si o nich myslíme cokoliv, tak zvláště v současné post covidové době, kdy české veřejné finance budou muset nejspíše velice brutálně šetřit, tak je to nějaký takzvaný, řečí ekonomů, fiskální impuls z externího ekonomického prostředí, neboli se z Bruselu sem přitékají nějaký až desítky miliard korun ročně a samozřejmě pokud by hrozilo, že tyto desítky miliard korun ročně kvůli nějaké takovéhle kauze sem nepřitečou, tak by to mělo negativní dopad na ekonomické oživení České republiky. Nicméně zase nemá to potenciál, že by z ekonomického oživení uvedlo českou ekonomiku do recese, možná by to ekonomické oživení bylo pomalejší o nějakou 0,1 nebo 0,2 procentního bodu, takže nic ekonomicky dramatického.

Roman FOJTA, moderátor

Obecně, jak složité je pro české firmy dosáhnout na evropské dotace?

Jan JEDLIČKA, konzultant firmy DBJ Advisory

Tak to je dobrá otázka. Samozřejmě každý ten takzvaný řídicí orgán u průmyslových podniků je to Ministerstvo průmyslu a obchodu, zemědělských podniků je to Ministerstvo zemědělství, které tyto peníze rozděluje, tak samozřejmě při nastavení každé dotační výzvy a každého dotačního programu se snaží, aby ta pravidla byla co nejjednodušší. Nicméně já jako konzultant, který se v té oblasti pohybuje já si myslím, že jak ten svět čím dál tím složitější a objevují se nové agenty typu prostě hlídání konfliktu zájmů, tak ty dotace prostě není to jednoduchý proces. Jsou lidi, který si daňový nebo firmy, který si daňový příznání zvládnou dělat sami. Jsou určitě i firmy, které žádost o dotaci dělají sami. Nicméně, řekl bych že čím je ten dotační projekt je větší a složitější, tak tím spíše není v silách dané firmy a musí požádat o pomoc nějakou odborní externí agenturu.

Roman FOJTA, moderátor

Říká Jan Jedlička jednatel společnosti DBJ Advisory. Moc vám děkuju za rozhovor. Hezký večer přeju.

Jan JEDLIČKA, konzultant firmy DBJ Advisory

Já děkuju za pozvání, hezký večer.

Roman FOJTA, moderátor

Premiér Andrej Babiš střet zájmů dlouhodobě odmítá. Vůči rezoluci se ohradil s tím, že jde o zasahování Evropského parlamentu do vnitřních záležitostí Česka. Uvedl dokonce, že se tato unijní instituce snaží ovlivnit nadcházející říjnové volby, že se europoslanci mýlí zmiňuje mluvčí Agrofertu Karel Hanzelka.

Andrej BABIŠ, premiér /ANO/

Samozřejmě ta iniciativa přichází z opozice, české opozice samozřejmě, které to tam organizuje, takže není to nic nového.

reportérka

Jak se k tomu postavíte, co to znamená pro Českou republiku?

Andrej BABIŠ, premiér /ANO/

Já to neznám úplně do detailů, ale pokud mám informaci, tak jsou tam vlastně i lži a pomluvy ohledně České republiky a českého státu. Tak já předpokládám, že si to ministři nastudují. A stejně jako minule budou reagovat. Vláda tehdy reagovala, protože je nepřípustné, aby někdo z Evropského parlamentu hodnotil naši justici nebo nějaké jiné instituce. Takže uvidíme, jsem to nečetl, ale vím, že je to strašně rozsáhlé a je to jenom politický boj a nic jiného.

Karel HANZELKA, mluvčí holdingu Agrofert

Podle našeho přesvědčení se europoslanci mylí, protože podle českého práva v souvislosti s Agrofertem žádný střet zájmů není. Mylné jsou také interpretace, že by Agrofert měl nějaké dotace vracet, není k tomu žádný ani právní a ani faktický důvod.

Roman FOJTA, moderátor

Na další komentář teď přidá Tomáš Weiss z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, i vám přeju dobrý večer. Tak ta rezoluce Evropského parlamentu je právně nezávazná. Prezident Zeman se nechal slyšet, že ji nebere příliš vážně, jak vážně by ji měla brát česká vláda.

Tomáš WEISS, Katedra evropských studií **FSV UK**

No tak měla by ji brát vážně minimálně z pohledu, řekněme, prestiže, protože samozřejmě, řekl bych že, pokud se vámi zabývá Evropský parlament a proti vám jaksi přijme nějakou rezoluci, tak to asi už něco znamená. Protože Evropský parlament samozřejmě v principu se nezajímá o jednotlivé členské státy. Evropský parlament se primárně zabývá tím, že kontroluje Evropskou komisi a pokud dojdou věci tak daleko, že má Evropský parlament pocit, že Evropská komise nekoná, tak jak by měla a že se v nějakém členském státu děje něco, kde se špatně utrácí evropské peníze, což přesně to, co Evropský parlament má kontrolovat, od toho máme, od toho si ho volíme, a od to si volíme poslance, tak to asi znamená, že se děje něco špatně, řekl bych.

Roman FOJTA, moderátor

Premiér nicméně tvrdí, že Evropský parlament se snaží ovlivnit volby v Česku, že je to iniciativa českých europoslanců. Má Evropský parlament podle vás zájem ovlivňovat volby v Česku a jsou čeští europoslanci skutečně tak vlivní, aby ovlivnili názor svých více než 500 kolegů v Evropském parlamentu?

Tomáš WEISS, Katedra evropských studií **FSV UK**

Tak koneckonců jste si na to částečně odpověděl sám. Těch českých europoslanců je tam 21, z nich relativně velká část je za vládní strany, kteří předpokládám pro tuhle tu rezoluci nehlasovali a pokud chtěli tak mohli samozřejmě lobbovat proti ní, respektive vyjednávat proti ní. Já si myslím, že takhle Evropský parlament je samozřejmě místo pro politiku, je to parlament úplně jako každý jiný parlament. Nicméně klíčem, řekl bych není asi to, co chtějí jednotliví poslanci, ale to do jaké míry se podaří v rámci parlamentu odprezentovat to téma tak, že jaksi se za něj postaví většina, a to rozhodně není chceme ovlivnit volby v České republice nějakým směrem. Evropský parlament primárně zajímá Evropská komise a jak už jsem říkal, to, jakým způsobem jsou utráceny peníze z evropského rozpočtu, to je jeho funkce a od toho máme. Takže já si myslím, že pokud někdo bude křičet, že Evropský parlament se snaží jako jsem ovlivnit volby v České republice nebo že to je nějaká kampaň, kterou vede Evropský parlament. Evropský parlament není prostě jeden celek, který by mluvil jedním jedním hlasem. Je to politické kolbiště, takže určité ho nelze jako instituci z něčeho takového obviňovat.

Roman FOJTA, moderátor

Pokud jde o Evropskou komisi, Evropský parlament ji vyzval, aby okamžitě uplatila pravidla o možnosti zastavit čerpání dotací v případech nerespektování pravidel právního státu. Evropský parlament je dokonce připravený Evropskou komisí žalovat, jak neobvyklá je tato situace?

Tomáš WEISS, Katedra evropských studií **FSV UK**

No je to relativně nová situace, protože tahle ta pravidla máme relativně nově. Nicméně to, že by Evropský parlament žalovat Evropskou komisí zas tak neobvyklá situace není. Zase já se budu opakovat, ale od toho tam Evropský parlament je.

Roman FOJTA, moderátor

Ono to působí dojmem jakéhosi rozkolu mezi evropskými institucemi, že má Evropský parlament jiný názor, než jak koná Evropská komise. Zajímá mě tohle, nakolik je to neobvyklé?

Tomáš WEISS, Katedra evropských studií **FSV UK**

To je naprosto normální. Přesně od toho ty evropské instituce jsou.

Roman FOJTA, moderátor

I ta hrozba žalobou? Promiňte, že do toho vstupuju.

Tomáš WEISS, Katedra evropských studií **FSV UK**

Ano, evropské instituce se navzájem žalují poměrně běžně, protože pokud je mezi nimi nějaký spor, který nevyřeší nějakým jednáním mezi sebou, tak jediné co jim zbývá je se navzájem žalovat za, dejme tomu, nerespektování evropského práva. Rada běžně žaluje komisi za to, že má třeba dojem, že navrhuje třeba nebo jedná mimo rámec svých kompetencí, takže tohle to není rozhodně nijak neběžná záležitost.

Roman FOJTA, moderátor

Na rezoluci Evropského parlamentu už reagoval i prezident Miloš Zeman. Uvedl, že jde o právně nezávazné usnesení a že ho nebere příliš vážně, jak už ostatně zaznělo, jinak to ale vnímá část opozice. Podle ní premiér poškozuje pověst České republiky a stát by neměl společnosti Agrofert proplácet dotace. Premiérův výrok o snaze ovlivnit volby odmítají.

Petr FIALA, předseda strany /ODS/

Je absurdní si myslet, že prostě 500 evropských poslanců hlasuje nějak, protože v České republice budou volby. Oni prostě

mají dost toho, aby peníze daňových poplatníků končily v soukromé firmě.

Ivan BARTOŠ, předseda strany /Piráti/

Některé finanční projekt Evropské unie do budoucna jsou tímto ohrožené a Česká republika, potažmo příslušná ministerstva skutečně měla na Agrofertu peníze vymáhat, protože v danou chvíli tyto peníze zaplatili občané České republiky a daňový poplatníci.

Marian JUREČKA, předseda strany /KDU-ČSL/

Evropský parlament poslal vzkaz českému premiérovi, aby uvedl ty věci do pořádku, aby ukončil střet zájmu, to znamená buďto se rozhodl skončit v politice, anebo aby přestal žádat o investiční dotace.

Markéta Pekarová ADAMOVÁ, předsedkyně strany, poslankyně /TOP 09/

Andrej Babiš dlouhodobě zneužívá své pozice ve prospěch svých firem a svého vlastního byznysu. Má jednu jedinou možnost v tuto chvíli a totiž přestat čerpat dotace, ovládat Agrofert, anebo také odejít z politiky.

Vít RAKUŠAN, poslanec, předseda hnutí /STAN/

Česká republika má z ostudy kabát. Skutečně jsme situaci, kdy se poukazuje na to, že nehosподаříme dobře s penězi evropských daňových poplatníků.

Roman FOJTA, moderátor

Předseda koaliční ČSSD Jan Hamáček vnímá rozhodnutí Evropského parlamentu jako politickou deklaraci, která neříká nic nového. Podle komunistů premiér dle tuzemských pravidel naplňuje zákon, SPD zase mluví o tom, že Evropský parlament do věci nemá zasahovat.

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Hlasování Evropského parlamentu vnímám jako politickou deklaraci. Kauza dotací je záležitost pana premiéra, nikoliv ČSSD. Z právního hlediska deklarace neříká nic nového, podstatný je další postup Evropské komise. ČSSD zajímá především to, aby jakékoliv náklady neplatili čeští daňový poplatníci.

Tomio OKAMURA, předseda strany /SPD/

Činnost českých občanů v České republice mají posuzovat české orgány podle českých zákonů. Já už opakovaně vyzývám i české soudy, aby konečně rozhodli ve věci pana premiéra.

Vojtěch FILIP, předseda strany, poslanec /KSČM/

Podle českého zákona je to v pořádku. Podle evropských pravidel to v pořádku není a my se s tím bude muset vyrovnat, ale je to věc zákonodárství, nikoliv usnesení Evropského parlamentu.

Roman FOJTA, moderátor

Pane Weissi vidíme, že ty postoje českých politických stran se dost značně liší. Nakolik to může ovlivnit nadcházející podzimní volby minimálně v té rovině, že se to stane jedním, řekněme, z hlavních témat předvolební kampaně?

Tomáš WEISS, Katedra evropských studií **FSV UK**

Upřímně řečeno, já se domnívám, že se to asi v České republice tématem politické kampaně nestane, protože české občany to očividně nezajímá. Kdyby je to zajímalo tak by je to zajímalo už v minulých volbách a já si upřímně řečeno, asi nedokážu představit, že by komise jednala tak rychle, ačkoliv Evropský parlament by byl tomu rád, aby komise jednala co nejrychleji a ten evropský rozpočet respektive peníze evropský daňový poplatníků nějakým způsobem rychle chránila, ale právě proto, že jde o velmi citlivou politickou kauzu, tak já se domnívám, že Evropská komise jako už koneckonců dlouho se bude snažit právě nebyť obviněná, že zasahuje do českých voleb, a protože to je prostě otázka české politiky a my si tady pořádek musíme udělat sami a Evropská komise nám v tomhle tom a ani Evropský parlament nám v tom prostě pomoci nemůžou. Takže v tomhle tom bych vlastně svým způsobem souhlasil s některými těmi výroky politiků, které padly. My se tady musíme pořádek udělat sami a pokud si ho neuděláme tak s tím nám skutečně evropská úroveň pomoci nemůže, ačkoliv nám může nějakým způsobem ty peníze odepřít, protože na ně, koneckonců pan předseda Filip to říkal, podle evropských pravidel na ně zřejmě tedy nemáme nárok, tak proč by nám je sem měli posílat.

Roman FOJTA, moderátor

Říká Tomáš Weiss z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, i vám děkuju za rozhovor. Hezký večer.

Tomáš WEISS, Katedra evropských studií **FSV UK**

Děkuju za pozvání, hezký večer.

Roman FOJTA, moderátor

A další úhel pohledu teď vám nabídneme komentář dalšího politologa, tentokrát Lukáše Valeše z Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. A potom začíná Byznys ČT24. V něm se dozvíte mimo jiné to, kdo se stane světovým podnikatelem letošního roku. Šanci má český byznysman teď už ale slibovaný Lukáš Valeš. Já se loučím a přeju vám hezký večer.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Právně nezávazná rezoluce velice podobná té loňské, jak jsem o tom mluvil, proč má Evropský parlament potřebu opakovaně přijímat totéž.

Lukáš VALEŠ, politolog, Západočeská univerzita v Plzni

To je správná otázka, bohužel asi na Evropský parlament. Samozřejmě ta otázka střetu zájmů co teďko eskaluje, jak na domácí půdě, tak v souvislosti s vyšetřováním evropských orgánů nicméně, bohužel to vypadá, že v tom se Andrej Babiš skutečně nemýlí a tím, jak se blíží volby, tak sílí tlak Evropského parlamentu a možná, ať už je to pravda nebo není to pravda, faktem

zůstává, že skutečně vypadá tak jakoby Evropský parlament chtěl svým rozhodnutím, usnesením, byť právně nezávazným trochu upozornit na to, že kdo je to Andrej Babiš a co si o něm myslí.

Daniel TAKÁČ, moderátor

A je to tedy ovlivnění, asi už se dá říci, předvolební kampaně nebo možná i onoho volebního výsledku, který nastane na začátku října v České republice. Je to ovlivnění voleb?

Lukáš VALEŠ, politolog, Západočeská univerzita v Plzni

Zcela určitě to svůj vliv bude mít. Teď je otázka vlastně jen jaký.

Daniel TAKÁČ, moderátor

No ano, to je ta moje další otázka. Andreji Babišovi to odebere hlasy nebo naopak nějaké přidá?

Lukáš VALEŠ, politolog, Západočeská univerzita v Plzni

Myslím si, že u Andreje Babiše to nakonec může dopadnout přesně naopak než evropští zákonodárci zamýšlejí, protože Andrej Babiš minimálně už od toho jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na téma vyjádření nedůvěry vládě začal hrát na tu ostře nacionalistickou notu, že je vlastně obětí bruselských rejdu a udávají ho tam ti Piráti a Starostové a TOP 09, a tak dále. A prohlásil, že tady nechce žádný pirátostát, ale suverénní země a je premiérem suverénní země. A tahle hrozba z Bruselu by ho paradoxně mohla posílit, protože zatím vlastně tu proti bruselskou kartu hraje zejména SPD a je v České republice velmi populární trošku se bojím, že kdybychom měli referendum o vystoupení z Evropské unie, tak byla velká šance, že by značná část populace hlasovala pro vystoupení. Takže obávám se, že ze strany Evropského parlamentu je to trošku nedocenění euroskepticismu české společnosti a celá ta věc mu spíš může nahrát než uškodit.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Proč myslíte, že evropští poslanci mají zájem ovlivňovat, a to je drtivá většina poslanců v Evropském parlamentu, ovlivňovat české volby. Ti, se kterými jsme mluvili, kteří jsou zastánci té schválené rezoluce říkají, že za prvé je tady audit zveřejněný od toho loňského roku, proto je potřeba o tom jednat a diskutovat znovu a za druhé, že to nejde, aby v jedné zemi se nějakým způsobem porušovala pravidla a v jiné ne, že prostě to musí být pro všechny stejné, a proto je potřeba na to upozorňovat. To nejsou ty hlavní argumenty? Je zatím snaha ovlivnit české volby?

Lukáš VALEŠ, politolog, Západočeská univerzita v Plzni

Je to zřejmé, když se podíváme na to, kteří čeští poslanci, ze kterých politických stran pro to hlasovali od frakce lidovců TOP 09 v evropské lidové straně až po některé další. Paradoxně právě poslanci hnutí ANO, kteří patří k jedné z nejproevropštějších frakcí, tak hlasovali naopak proti, ale tam je podle mého soudu jeden klíčový prvek, který právě z toho dělá politikum. To, jestli skutečně došlo k porušení evropské legislativy, či ne. To, zda ten audit tedy má pravdu či ne může rozhodnout jeden jediný, a to je Evropský soudní dvůr. Evropského parlamentu nepřísluší rozhodovat, jestli někdo porušil a žádnému parlamentu, jestli porušil někdo nebo neporušil legislativu, to je jeho názor, politický názor, ale dokud nepadne soudní rozhodnutí nezávislého soudu, tak je to jen a jen politický názor. A i proto se domnívám, že se jedná o politickou deklaraci, která má, tedy v očích českých voličů znevěhodnit Andreje Babiše. A znovu říkám spíš se obávám, že i z neznalosti věci evropští poslanci tímto způsobem spíš Andreji Babišovi pomáhají, než že by mu škodili.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Politický názor ale s potenciálně velmi závažným dopadem, protože podle některých europoslanců to skutečně může dospět až k tomu, že přestanou proudit dotace do České republiky, protože Evropský parlament, tak o tom řada z nich v našem vysílání mluvila, může de facto zakázat Evropské komisi vyplácet dotace do České republiky. Není toto ta hlavní zpráva do České republiky, nikoliv politická ale faktická pozor přijdete o dotace?

Lukáš VALEŠ, politolog, Západočeská univerzita v Plzni

Samozřejmě mohla by být, ale za prvé bychom byli minimálně po Polsku a Maďarsku třetí zemí. Za druhé tím by ale sestup popularity evropských institucí nabral u nás prudkých obrátek, protože skutečně, pak by ať už Andrej Babiš, ale třeba i SPD mohli vytáhnout do boje národní zájmy. A opravdu by mohli říct hele ten zlý Brusel a jak se k nám chová, jsme občany druhé kategorie. Je třeba pravda, že Španělsko má politické vězně, což lze také považovat za významné porušení demokratických principů. Proti Španělsku nikdo žádné sankce nechystá. Takže Česká republika by pak mohla být prezentována jako země druhého řádu. Vidíte, jak s námi ten Brusel zachází a myslím si, že tady opravdu si trošku hrajeme s ohněm. O to spíš bych opravdu ocenil, kdyby se jednalo o soudní nezávislé přezkoumání té věci, jestliže by tady byl výrok soudu, pak celkem není o čem hovořit, ať už ve smyslu očistění Agrofertu a Andreje Babiše nebo například vrácení dotací, které byly neoprávněně vyplaceny.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Což je možná stane. Je tady ten pokus Agrofertu požádat o dotaci, uvidí se zda bude proplacena nebude proplacena. Patrně nastane soudní řízení, které bude mít nějaký výsledek. Zůstaňme u té politické roviny a zůstaňme u střetu zájmů Andreje Babiše. Je v něm nebo není? Naplnil český zákon o střetu zájmů nebo nenaplnil.

Lukáš VALEŠ, politolog, Západočeská univerzita v Plzni

A zase je to samozřejmě právní otázka a to musí posuzovat soud. My samozřejmě můžeme mít nějaký názor, je to náš politický a je to náš právní názor každý na něj má právo. Ale opravdu, když tedy Evropský parlament hovoří o vládě práva jako jedné z podstatných evropských hodnot, tak by jí sám měl dodržovat. Opravdu od toho ty soudy máme, aby vyřkli svůj verdikt a ať už se nám líbí nebo ne, ten je právně závazný a podle toho se musíme řídit, ale cokoliv do té doby bude řečeno, bude pouze právní názor, který nikoho k ničemu nezavazuje.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Ať už by to u soudu dopadlo tak nebo onak, zatím se žádný takový soud tedy nechystá, může se to změnit, například v souvislosti s Čapím hnízdem, to také teprve uvidíme, tak je tady ten dopad politický do podpory voličů směrem k Andreji Babišovi. A jeden z argumentů Andreje Babiše je všichni to vědí, jak já jsem na tom majetkově a s tímto mě volili a zvolili také do té funkce, ve které teď jsem. Je tohle to daleko důležitější než případná nějaká soudní jednání?

Lukáš VALEŠ, politolog, Západočeská univerzita v Plzni

To já myslím, že ono je to provázané zase. My a bohužel v případě Čapího hnízda už se ta kauza vleče přes příliš dlouho. Je tam taky vidět, že český právní řád má velmi značné nebo český právní stát má značné trhliny. Už dávno ta věc měla být před soudem, ať už by vyřkl zprošťující nebo potvrzující rozsudek. Víme, že to znovu dostal státní zástupce od policie už podruhé. A bude trvat minimálně 5 měsíců než on sám to posoudí a možná postoupí a možná taky nepostoupí soudní instanci. Takže v téhle věci se obávám, že spíš je problémem toho, že my jako Česká republika nejsme schopni rychle, a to zdaleka nejenom v kauze Andreje Babiše dosíci práva. To znamená, jestliže tady nějaké obvinění a dojde ke konání orgánů činných v trestním řízení, aby se ta kauza co nejrychleji dostala před soud a jak už jsem řekl v demokratické společnosti chceme-li cítit vládu práva a demokracie jako takovou to musí být nezávislý soud, který svým rozhodnutím zaváže všechny zúčastněné, aby se mu podrobili.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Lukáši děkuju, na shledanou.

Co bude vrchol Bidenovy cesty v Evropě

Podcast, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Ranní brífink - podcast, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 08:06, Pořad: 7:57 Ranní brífink - podcast, Země: Česko

...tzn. že ta jeho rétorika vůči Rusku je poměrně poměrně vyhocená. Děkuji Kryštof Kozákovi z fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. A teď do Bruselu za naší zpravodajkou Kateřinou Šafaříkovou.... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Feri? Bartošové přišla nechutnost. Nadávky a výčitky URL Automatický překlad

WEB, Datum: 11.06.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: jav, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 10:56, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Kauza Dominika Feriho rozproutila i v českém prostředí debatu o vztazích mužů a žen a jejich akceptovatelné podobě. A jednou z neaktivnějších účastnic se stala moderátorka Událostí na České televizi Linda Bartošová.

Symbolem debaty o sexualizaci žen se Bartošová stala především díky své osobní historii. V roce 2012 se účastnila finále soutěže Česká miss a byla vybrána do soutěže Miss World. Zároveň je, jak sama zdůrazňuje, řádnou absolventkou Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

Na Bartošovou je „více vidět“ od loňského podzimu, když se po odchodu Daniely Písařovicové stala členkou moderátorského týmu hlavních večerních zpráv. Již předtím se ale do debat o vztazích mezi muži a ženami a módě MeToo vášnivě zapojovala.

Třeba když bývalý redaktor zpravodajství ČT Filip Horký mistroval herce Maroše Kramára, že nemá sahat televizním maskérkám na zadek (po jedné z menších vlnek MeToo vloni v červnu), výzvou „Chlapi, pojďme si uvědomit, že žena proti nám je lidská bytost, kterou musíme respektovat.“ Bartošová jej na Twitteru zpražila: „Mám radost, že ses od doby, kdy jsi hodnotil příchozí redaktorky na směnu ne zrovna uctivým způsobem, posunul“. Ocenila Horkého „progres“.

Horký si pak sypal na hlavu popel, že „člověk si uvědomí, že co je pro muže pubertální nevyzrálá poznámka, to může ženě velmi ublížit“.

Mám radost, že ses od doby, kdy si hodnotil příchozí redaktorky na směnu ne zrovna uctivým způsobem posunul. Bez ironie:) Progres je to, co má být na konci.

— Linda Bartošová (@lindabartos) June 17, 2020

Když začala současná velká vlna veřejné debaty o sexualitě v souvislosti s poslancem Dominikem Ferim, Linda Bartošová opět vstoupila do ringu. Napsala obsáhlý článek na Aktuálně.cz, kde píše o „černé díře oplzlosti“ a mimo jiné cituje lascivní tweety, které jí chodí. Kromě toho tam popsala například zážitky s mužem v rukou v kalhotách, pokoušejícím se (marně) zamknout s ní v kupé vlaku.

Nevybavuje si prý, že by si ona či její kamarádka dovolila sáhnout bez dovolení na mužské tělo, zatímco opačně se to děje běžně.

CELÝ ČLÁNEK ZDE

Tyto zážitky přitom Bartošová nevydýchává snadno. „V jeden moment, bylo mi kolem dvaceti, jsem se přestala malovat, začala jsem se halit do roláků a svetrů, přecházela jsem ulici, když jsem viděla mužské uskupení, které mělo „nabito“, už jen tím, že jsem byla víc a byli spolu. V práci jsem se choulila chodbami, volila delší, ale schovanější cesty, aby mě nikdo moc neviděl,“ vzpomínala.

Bartošová to vidí tak, že je „automaticky objektivizována“. A pokud se brání, je to v české konzervativní společnosti označeno za „feministické žvásty“.

Později na svém Twitteru upřesnila, že nemá nic proti „slušným komplimentům“.

Přesto se v reakci na její článek rozproudila živá debata na sociálních sítích. Zabředl do ní zejména advokát jménem Petr Němec, který vyjádřil údiv, že nelibost nad komentáři mužů vedla Bartošovou právě k účasti v soutěži Miss. Bartošová to nazvala jako „předpotopní argument“, a na advokáta se sesypala kritika.

Šla do soutěže krásy, protože jí vadilo, že se na ní dívají muži a komentují její vzhled ??
— Petr Němec (@SemSuchar) June 7, 2021

Reagoval tedy dalších tweetem, podle kterého je stěžování Bartošové farizejstvím: „Je to o tom, že byla součástí byznysu, kde se z žen dělá jen sexualizovaný objekt, vytěžila z toho co mohla, stala se i díky toho moderátorkou“. Moderátorka prý byla aktivním hráčem problému, nikoliv jeho obětí.

To zase nenechala bez komentáře Linda Bartošová: „Do soutěže krásy jsem se v osmnácti dostala náhodně, ale ano, samozřejmě vědomě a konsenzuálně. Brzy jsem zjistila, že chci žít jinak a tak jsem svou realitu poctivou prací změnila.“

Naposledy přispěla do debaty zveřejněním příspěvku, okomentovaného lapidárně „fajn lidé mezi námi“. Napsal jej pravděpodobně fanoušek Dominika Feriho, který těžce vydýchal, že kauza obtěžování semlela jeho idol.

„Feri byl nejlepší a kvůli lidem jako jste vy musel jít do hajzlu,“ napsal na začátek, než přešel do tykání a na konci i do sprostých slov. „I kdybys stokrát byla miss, tak vzadu v hlavě budeš mít stokrát pocit, že jseš méněcenná malá holka, a to do té doby, než se ti podaří zničit kariéru nějakému úspěšnému chlapovi. Všechny jste stejný a zasloužíte si všechno, co se vám děje. Doufám, že zdechneš.“

Fajn lidé mezi námi

aneb proč o tuhle “pozornost” opravdu nikdo nestojí. A proč můžou být obavy z reakcí kohokoliv v jakémkoliv příběhu na místě. (samozřejmě tento milý pán není sám.) pic.twitter.com/k9zD8n0TGU

— Linda Bartošová (@lindabartos) June 10, 2021

Linda Bartošová působí v redakci zpravodajství České televize již od studií, od roku 2014. Od loňského podzimu moderuje Události a Události, komentáře. V této pozici zaujala například tvrdým rozhovorem s premiérem Babišem v době koronakrizy.

Další náhlá smrt na „Karlovc“: Zemřel pedagog práv Alexandr Thöndel. „Nejmilejší člověk,“ truchlí studenti [URL](#) Automatický překlad

WEB, Datum: 11.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 13:59, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Další obrovská rána zasáhla Univerzitu Karlovu (UK) v Praze. Poté, co Fakulta sociálních věd krátce po sobě oznámila úmrtí dvou pedagogů - fotografa Filipa Lába (†45) a vědkyně Kristýny Vysloužilové (†30), postihlo neštěstí i Právnickou fakultu. Zemřel odborný asistent katedry občanského práva Alexandr Thöndel, oznámila fakulta na Facebooku.

Studenti i zaměstnanci Právnické fakulty Univerzity Karlovy truchlí. V uplynulých dnech totiž náhle zemřel oblíbený pedagog Alexandr Thöndel, který působil na katedře občanského práva jako odborný asistent. „Ztratili jsme skvělého kolegu, výborného a zaniceného pedagoga, studenti fakulty přišli o mimořádně laskavého učitele a examinátora.

Jeho odchod pro nás znamená velkou lidskou i odbornou ztrátu. Čest jeho památce,“ napsala fakulta v dojemném oznámení. Příčinu smrti neuvedla.

Thöndel roku 2003 dokončil s titulem MUDr. studium na Lékařské fakultě UK, roku 2011 získal titul JUDr. na Právnické fakultě UK a o čtyři roky později ještě Ph. D. na téže fakultě. Podle webu fakulty se specializoval na občanské právo hmotné a věcná práva.

Studenti na něj vzpomínají s láskou. „Ohromně mě to mrzí. Absolvoval jsem u něj tři semestry občanského práva, dělal jsem u něj obě zkoušky z hmoty.

Báječný člověk, který si mě pamatoval a vždy se mnou při setkání na fakultě prohodil pár slov.

Jeho zkoušení a vystupování bylo skvělé. Upřímnou soustrast rodině i akademické obci. Obrovská ztráta,“ napsal Tomáš. „Nejmilejší člověk, kterého jsem na právnické fakultě poznal. Ani ne před měsícem jsem u něj absolvoval zkoušku,“ uvedl Štěpán.

Je to už třetí smrt v akademické obci Univerzity Karlovy během posledních týdnů. 27. května náhle zemřela mladá nadějná vědkyně Kristýna Vysloužilová (†30), která pracovala na katedře marketingové komunikace a PR Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Fakulty sociálních věd. Ještě předtím oznámila fakulta smrt vedoucího katedry žurnalistiky, oblíbeného pedagoga a uznávaného fotografa Filipa Lába (†45).

Interview Plus: Kryštof Kozák, amerikanista

RADIO, Datum: 11.06.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 14:24, Poslechovost pořadu: 32 456, Pořad: 11:34 Interview Plus, AVE: 4 998 400,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,36

Jan BUMBA, moderátor

První zámožská cesta amerického prezidenta Joea Bidena vedla do Spojeného království. Čekala ho tam jednání s britským premiérem Borisem Johnsonem a pak dalšími státníky na summitu nejvyspělejších ekonomik G7. Změna atmosféry je v porovnání s érou Donalda Trumpa zcela zjevná. Bude to ale stačit k tomu, aby západ nacházel účinná řešení problémů a krizí? Shodnou se Američané s Evropany třeba na tom, jak ukončit současnou pandemii koronaviru? Dobrý poslech přeje Jan Bumba. Naším hostem je amerikanista Kryštof Kozák z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Dobrý den.

Jan BUMBA, moderátor

Program všech lidí, včetně vrcholných politiků, je v posledním roce a půl silně ovlivněn pandemií, takže ono i to setkání G7 v anglickém Cornwallu proběhnout díky proočkovanosti a celkově lepší epidemické situaci, ale jistě není náhoda, že prezident Biden vyrazil na svou první cestu právě tam. Jak významná to je symbolika?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Tak ta symbolika v tom hraje klíčovou roli, víme, že včera podepsali, podepsal premiér Johnson s prezidentem Bidenem takzvanou Atlantickou Chartu 2.0, to znamená, že ta reference na jakoby staré odvěké spojenectví, které vlastně vyvrcholilo za druhé světové války, tak tyto symbolické reference tam hrají velkou roli a i vlastně, pokud sledujeme pohyb amerických prezidentů, tak pokud se, pokud vlastně jedou mimo svoji zemi, tak je to vždy nějakým způsobem symbolický, symbolický krok, ale myslím si, že Evropané si to v té současné situaci zaslouží.

Jan BUMBA, moderátor

Přijel Joe Biden oživit hlavně Americko-britské spojenectví nebo Americko-evropské?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Tam je dobré si vždycky uvědomit, že Británie má přibližně 70 000 000 lidí a Evropská unie bez Británie prostě 330 000 000 lidí. A tito vrcholní politici, státníci to, státníci to vědí, to znamená, že samozřejmě, že ty Americko, Americko-britské vztahy zůstávají, zůstávají zajímavé, zajímavé a důležité a je zajímavé, že vlastně i prezident Biden vlastně politicky z trochu, trochu jiného stříhu než Boris Johnson, který vlastně dobře spolupracoval s prezidentem Trumpem, ale přesto přes všechno ta, přesto přes všechno ta zvláštní vazba mezi Británií a Spojenými státy tedy zůstává, ale Evropská unie je mnohem zajímavější, mnohem, mnohem silnějším hráčem, i když má tu svojí vnitřní komplikovanost.

Jan BUMBA, moderátor

Prezident Trump, Bidenův předchůdce, se opakovaně vyjadřoval se značnou nedůvěrou a skepsí vůči Evropské unii a asi

bychom našli i ostřejší slova, která bychom mohli použít. Jaký postoj k Unii, a myslím tedy k Unii jako celku, jako instituci, má Joe Biden?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Tak Joe Biden má spíš ten jakoby klasický přístup amerických prezidentů, to znamená, že ten vlastně oceňuje multilaterální instituce, oceňuje, že vlastně Evropa si vyřešila ty jako dlouholeté vzájemné spory, války a vraždění a vlastně nepředstavuje pro Spojené státy žádnou bezpečnostní hrozbu, to znamená, že ten evropský regionálně integrační model, i přes všechny jeho, jako přes všechny chyby a nedostatky, tak nějakým způsobem zabraňuje už dlouhou dobu jakoby vyhocenému velkému konfliktu v rámci Evropy, a to je jako velká, velká přidaná hodnota. Prezident Biden si to určitě, určitě dobře, dobře uvědomuje.

Jan BUMBA, moderátor

My už jsme tedy vzpomínali, že ještě před summitem G7 měl Joe Biden /nesrozumitelně/ setkání s britským premiérem Johnsonem, který, stejně jako další zastánci brexitu, spoléhal na to, že tu oslabenou vazbu na kontinentální Evropu bohatě nahradí posílení vazby na Spojené státy. Může mu Biden v tuto chvíli něco takového slíbit?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Tam právě jen je potřeba vždycky odhlédnout trochu od těch, jako od té vznosné rétoriky a hezkých a hezkých slov a vzájemného poplácávání se a focení, ale tam zůstávají reálné problémy. Joe Biden například tlačil na premiéra Johnsona v otázce Severního Irsku, protože Spojené státy opravdu nemají také zájem na tom, aby se tam nějakým způsobem vrátilo to sektářské, sektářské násilí, které, které tam taky jako dlouhá desetiletí, desetiletí panovalo, to znamená, že jako tam, a nějaká jako dohoda robustní o volném obchodu čistě mezi Británií a Spojenými státy je zatím také velmi velmi velmi daleko, takže je otázka, co se z těch jakoby vznosných proslovů se potom překlopí do té ekonomické a politické reality.

Jan BUMBA, moderátor

Když jste připomněl otázku Severního Irsku, tak my jsme vlastně v situaci, kdy Evropská unie a Spojené království vedou spor o uspořádání na hranicích Severního Irsku, teda mezi Irskem, Severním Irskem a zbytkem Spojeného království. Může se prezident Spojených států postavit na jednu z těch stran, nebo prostě musí být zdrženlivý a říkat, ať si to Unie s Británií vyřeší samy?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Prezident Spojených států si v tomto ohledu jako může v podstatě dělat, co chce, i když je to potom označováno jako vměšování do vnitřní záležitosti, ale přesně u prezidenta Trumpa to vlastně nikoho, jako se nad tím nikdo nepozastavil, ale přitom on třeba byl jako jasným zastáncem brexitu a jasně vstupoval a vyjadřoval se k vnitřním otázkám Evropské unie, i vnitřním otázkám u řady dalších států, takže jako prezident Biden jakoby z hlediska takového toho diplomatického protokolu, tak se to samozřejmě nedělá, ale dlouhodobě Spojené státy mají silnou vlastně irskou, irskou komunitu a ty Joe Biden, Joe Biden má i vlastně vazby na tuto irskou diasporu a dlouhodobá politika amerických prezidentů je, že se nějakým způsobem chtějí dostat jako k mírovému řešení, k mírovému řešení toho problému. A byli to Američané, kteří pomohli s tím takzvaným Good Friday Agreement v devadesátých letech, Bill Clinton byl jako instrumentální klíčovým hráčem, kterému se podařilo to dlouhodobé, to dlouhodobé násilí tam na 20 let omezit, a doufejme, že to vydrží i dále.

Jan BUMBA, moderátor

Když jste, pane Kozáku, mluvil o tom, že Joe Biden a Boris Johnson jsou každý z jiného těsta, jak si asi tak sednou lidsky, nejsou až příliš to odlišné osobnosti a politici, americký prezident a britský ministerský předseda?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Politici mohou být odlišní, ale mohou spolu najít nějakou společnou řeč, to v podstatě jako bývávalo, bývávalo v politice standardní, než přišli prostě populisté jako typu Donalda Trumpa, kteří nějakým způsobem vlastně zvrátili proces té politické komunikace jenom na to, kdo je přítel, kdo je nepřítel, kdo je loajální, kdo není loajální, ale v politice je, Boris Johnson taky je velmi inteligentní, inteligentní člověk, i když s některými jeho názory člověk nemusí nutně souhlasit a je to profesionál, to znamená, že oni oba chápou, že je potřeba se chovat státnicky, oni dobře chápou, že je potřeba prostě vytvářet, spíš vytvářet nějaké mosty, propojení, co, co je možné, co je možné udělat, to znamená, že jako, ale byl jsem překvapen, že na té, to vypadá z těch fotek a z těch prohlášení, že si, že si vlastně překvapivě celkem sedli i osobnostně.

Jan BUMBA, moderátor

A co tato pověstná chemie, jak se taky někdy píše mezi Joem Bidenem a dalšími účastníky schůzky G7. Server Politico psal třeba o tom, že francouzský prezident Macron může cítit úkorně, že mu nový americký prezident asi vezme část světového vlivu, který získal vlastně Macron tím, že Trump neměl žádnou ucelenou politiku, globální politiku, vizi pro svět, takže se uvolnil prostor pro Macrona a ten mu teď zase zmizí.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

No, taky jsem ten článek četl. Je to otázka, jestli se prostě máme nechat zatáhnout jako do takového toho, anglicky se tomu říká /nesrozumitelně/, jako kdo je tedy důležitější a na koho dopadne jako víc toho lesku a že je to takovej jako způsob uvažování, který, který podle mě jsme přijali už trochu ze světa těch, ze světa těch celebrit, to znamená, že Emmanuel Macron, pokud, to je taky velmi jako inteligentní rozumný politik, kterého navíc čekají, kterého navíc čekají volby, to znamená, že on jako, samozřejmě, že by se chtěl vidět jako tady byl lídr celého svobodného světa, ale zase ta Francie se svými prostě, ani ne 80 000 000 obyvateli, prostě nemá tu, jako ten potenciál, nemá ani tu kulturní, jazykovou, jazykovou sílu na to jako hrát, hrát, je to grandiózní role, kteří, kteří zase ty rozumní politici jako možná ani, možná ani nesní, už nejsme tady jako v Mussoliniho Itálii.

Jan BUMBA, moderátor

Hostem Interview je dnes amerikanista Kryštof Kozák. Joea Bidena, toho čeká v Evropě hodně, mimo jiné na programu je i setkání v rámci NATO, setkání s partnery v Alianci. Trump označoval Alianci za zastaralou. Předpokládám, že toto není hodnocení, které sdílí Joe Biden?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Ano, v tom je velký rozdíl, Joe Biden rozhodně tu alianci nepovažuje za zastaralou, nicméně lze předpokládat, že sice jakoby

mnohem hezčími slovy a spíš nějakými pobídkami, ale ten požadavek na to, aby Evropané utráceli větší procento ze svých rozpočtů na armádu a zbrojení a bezpečnost, tak ten určitě zazní, stejně jako zaznívalo už od Baracka Obamy.

Jan BUMBA, moderátor

To znamená tedy takový ten apel na to, aby státy vydávaly ta slíbená 2 % HDP na obranu?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Je to otázka, ten slib je takový spíš jakoby závazek v rámci té, v rámci té proklamacie, nejsou tam určeny žádné sankce, pokud ty státy to neplní, ale měly by k tomu směřovat, a to si myslím, že tam je přesně teda otázka, jako jak rychle realisticky například právě s ohledem na jako pandemii, na pandemii koronaviru a potřeba investovat peníze trochu někam jinam, tak si myslím, že v Evropě jako bude panovat nějaká jako legitimní diskuze o tom, kolik, kolik peněz zrovna v této situaci je potřeba na zbrojení dále vynakládat.

Jan BUMBA, moderátor

Co dalšího byste očekával od té schůzky v centrále NATO, bude tam třeba hledání nějaké společné pozice vůči Rusku, nebo něco podobného?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Tak to si myslím, že je vždycky důležité nějakým způsobem se pokusit, pokusit sjednotit, sjednotit postoje členů Aliance. Nezapomínejme, že členem Aliance je Turecko, což je velmi teda jako problematický, specifický člen se specifickými jako problémy, problémy a zájmy. Máme, máme tam jako pobaltské země, také v poměrně specifické situaci. Máme tady Viktora Orbána, který prostě prosazuje, v podstatě je otevřený pro čínskou, případně proruskou politiku, Maďarsko je také členem, členem NATO, takže tam ta jako koordinace politik je velmi důležitá, to, že tam americký prezident přijede osobně, tak je jako významný krok, myslím si, že se hodně bude také diskutovat o kyberbezpečnosti a vůbec o nějakých, o těch nových typech hrozeb a vlastně v podstatě nedostatečné připravenosti členů NATO těmto výzvám čelit.

Jan BUMBA, moderátor

Ptal jsem se na Rusko, Joe Biden se má setkat také s Vladimírem Putinem v rámci tohoto evropského turné. A on už se americký prezident tedy nechal slyšet v tom smyslu, že nechce konflikt, ale pokud Rusko bude škodit, tak přijde rozhodná reakce, z ruské strany jsme zatím slyšeli takové věty, jakože nejde očekávat žádný průlom, není to nic převratného toto setkání. Jaké pozice si vytvářejí obě strany, americká a ruská před tímto setkáním prezidentů?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Tak tam je potřeba vždy odfiltrovat to, že vlastně velká část těchto prohlášení je určená pro domácí publikum a Joe Biden potřebuje ukázat, že je vůči Rusku, že je vůči Rusku tvrdý, neústupný a zároveň tedy vlastně má nějakou ochotu jednat. Nezapomínejme, že velká část Bidenových poradců ho vlastně zrazovala od schůzky s Putinem v této, v této době právě proto, že, právě proto, že Rusko dramatickým způsobem porušuje, porušuje lidská práva, je velké podezření, že ruští hackeři stojí za nedávnými poměrně závažnými útoky na americkou, na americkou infrastrukturu, takže to vlastně není dobrý moment, ale Joe Biden vlastně si to prosadil, to osobní setkání, myslím si, že to, co se tam řekne za zavřenými, za zavřenými dveřmi, tak je důležité, že se ti, oni se, Biden s Putinem se osobně osobně dobře znají a myslím si, že jako pokud odhlédneme od té jako mediální šarády a těch takových různých pohledů do očí a případných jako tweetových polourážek, tak já si myslím, že zrovna tito 2, tito 2 lidé si jako mohou některé, některé poměrně závažné věci vyjasnit a může to přispět k určitému jakoby uklidnění, uklidnění situace.

Jan BUMBA, moderátor

Proč si to myslíte, že zrovna tito 2 lidé by mohli si některé sporné body vyjasnit a případně jaké sporné body konkrétně máte na mysli?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Tak já si myslím, že Vladimír Putin dobře ví, že Joe Biden třeba udělal jakoby důležitý vstřícný krok tím, že zrušil sankce proti projektu Nord Stream 2, což je teda Německo, Německo-ruský projekt a ta americká opozice a ty americké sankce v situaci, kdy to bylo asi z 95 % dokončené, tak jako byly velkým, byly velkým problémem a Biden ukázal /nesrozumitelné/, spíš tedy i s ohledem na situaci, situaci v Německu, tak dokázal jakoby ustoupit, ale je spousta dalších, je spousta dalších oblastí, například se to týká, například se to týká toho kyberterorismu a hackerských útoků, takže tam si myslím, že Spojené státy mohou pohrozit jakoby konkrétními kroky, sankcemi, jako zmrazením účtů dalších ruských firem, dalších ruských, dalších ruských oligarchů. A jsou kroky, které by byly pro Vladimíra Putina dál a spíš pro tu jeho jako ekonomickou, ekonomickou kliku a elitu, které byly pro ně jako zbytečně nepříjemné.

Jan BUMBA, moderátor

Hostem interview je dnes amerikanista Kryštof Kozák. Když se vrátíme zpátky ke schůzce G7, která tedy časově předchází ještě tomu summitu s ruským prezidentem, je evidentní teda, že se s Joem Bidenem vrací ambice Spojených států být světovým lídrem?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Tak Joe Biden to určitě prohlašuje, snaží se tak chovat, ten jeho vlastní expanzivní ambiciózní rozpočet, který se a infrastrukturní plány, které, které jsou na to, které jsou na to navázané, tak ty všechny nějakým způsobem směřují k tomu jakoby nastartovat ten, nastartovat Spojené státy, jako nakopnout je směrem do toho 21. století a ta ekonomika, infrastruktura jsou v podstatě nějakým způsobem propojené nádoby a pokud Bidenův plán vyjde, což je velká otázka, kdy, kdy a která nafouknutá bublina v rámci americké ekonomiky nakonec se splaskne, ale pokud by ty plány, pokud by ty Bidenovy plány vyšly, tak Amerika opravdu se dostane, dostane doprostřed světového dění už kvůli svému obrovskému trhu, dynamickému inovativnímu prostředí.

Jan BUMBA, moderátor

A ono to vypadá, pardon, že do toho vstupují, že Spojené státy chtějí být lídrem, i co se týká tedy aktuálního boje proti pandemii. Teď ty čerstvé zprávy tedy hovoří o tom, že Spojené státy koupí a darují 500 000 000 dávek vakcíny proti Covidu.

Může třeba i z toho jednání G7 vzejít nějaký skutečně robustní plán na to, jakým způsobem postupovat ohledně vakcinace v chudších zemích?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Tak určitě to je jako velmi důležitým bodem jednání, tam bohužel jako nepanuje mezi Evropskou unií a Spojenými státy shoda v důležité otázky ochrany patentů, protože paradoxně Evropská unie si myslím, že ty patenty na vakcíny by se neměly, neměly uvolňovat, takže tam je potřeba dořešit jako řadu praktických kroků, jako v podstatě, kdo ty vakcíny kde bude vyrábět a kdo za ně, kdo za zaplatí, to už otázka potom teda konkrétních diskusí.

Jan BUMBA, moderátor

A že by se to mohlo vyřešit na těchto setkáních, myslím tedy tu otázku, kterou zmiňujete, jak moc chránit patentově...

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Já si myslím, že tam může dojít k nějakému jako rámcovému posunu a potom jako ten konkrétní postup bude případně dál pracovat, ale to já zase jako nechci úplně, nechci úplně, nebo nemůžu ani předjímat výsledky tohoto jednání, ale určitě je to důležitým, jedním z důležitých bodů, ke kterému teda ty strany, proto se tam potkávají a stráví na tom čas, protože se budou snažit dojít k nějakému přijatelnému kompromisu.

Jan BUMBA, moderátor

Jedna věc, na které už se shodli tedy Evropané s Američany, je ta, že představitelé evropských zemí podpořili Bidenovu výzvu k důkladnému prošetření původu koronaviru a požadují mimo jiné po Čínské lidové republice, aby umožnila odborníkům neomezené pátrání, neomezený výzkum. Proč to je z pohledu Spojených států tak důležité?

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Tak je to důležité, protože vlastně, když se na to podíváme z toho obecnějšího, geopolitičtějšího, abstraktnějšího pohledu, tak vlastně je v zájmu Spojených států, aby dostali Evropskou unií a pokud možno všechny její členské státy k nějakému jednotnějšímu postupu, který je jako agresivnější vůči, agresivnější vůči Číně. A zase z pohledu čínské vlády, tak to jsou přesně otázky lidských, lidských práv Ujgurů, v Sin-tiangu, otázka lidských práv v Hongkongu, otázka právě vyšetřování původu, původu koronaviru v Číně. A tam se vytváří určitá jednotná jako protičínská, proti čínská fronta a pokud Evropané a Američané v tom jsou jednotní, tak přece jenom mají v tomto větší, v tomto větší sílu. Nesmíme ale zapomínat na to, že zejména třeba Německo, ale obecně Evropa profituje velmi z exportu třeba luxusních automobilů do Číny, čínský trh luxusních automobilů je otevřen a evropské značky z toho velmi profitují, takže, a vlastně i čeští výrobci a čeští subdodavatelé těchto značek, takže Evropa si nechce úplně jako Čínu zneprátnit a obětovat ty obchodní příležitosti jenom proto, aby se nechala jako zatáhnout do nějakého jako ideového, nebo evropské hlediska prostě zbytečně vyhrazeného soupeření mezi Evropou, ne, mezi Spojenými státy a Čínou.

Jan BUMBA, moderátor

A pak je tu ještě jeden rozměr tohoto sporu, časopis Economist psal nedávno o tom, že kdyby Spojené státy a případně teda další západní země příliš vyostřily ten konflikt s Čínou, že se může snadno stát, že mnohé země, a možná i většina světa se přidá na stranu Číny. Co můžou Spojené státy udělat, aby se ten jejich kulturní a společenský model stal atraktivnější pro země v Latinské Americe, v Africe, v Asii.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Tak tam ta odpověď je jednoduchá a složitá zároveň, jako základ, základ toho je nějakým způsobem jakoby podívat se na to, co se děje v samotných Spojených státech, a jakým způsobem je to potom reflektováno, reflektováno jakoby v širším světě. A ty obrázky prostě, ať už vyplnění, vyplnění Kapitoly, obrázky v podstatě hodně nenávidné, vyhocené, volební kampaně, obrázky těch, obrázky těch demonstrací Black Lives Matter, ale i vlastně data o vlastně zvětšující se ekonomické nerovnosti, o nedostatečné infrastruktuře, o všechno nějakým způsobem poškozují obraz, obraz Spojených států a bohužel to poškozují i obraz demokracie jako takové, to znamená, že pokud se podaří Joe Bidenovi nějakým způsobem jakoby obrátit ty trendy uvnitř, uvnitř Spojených států, tak je to taková dlouhodobější tradice v americkém uvažování, že oni chtějí být spíš, nebo chtěli by být spíš příkladem, aby to u nich doma vypadalo tak dobře, no, aby všichni se snažili napodobovat...

Jan BUMBA, moderátor

Je to v silách jednoho prezidenta takovýmto způsobem změnit, no, jednak realitu a jednak i ten obraz reality.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

No, je i nyní. Podívejte se na to, co přinesl třeba prezident Obama, najednou vlastně vnímání Spojených států bylo dramaticky, dramaticky lepší právě v Africe, v Latinské Americe, pak následovalo určité nevyhnutelné zklamání, zase Donald Trump výrazně poškodil vlastně obraz Spojených států ve světě u všech těch lidí, kteří vlastně měli takové ty staré stereotypické představy o těch arogantní agresivních jako nevzdělaných Američanech, tak Donald Trump pro ně bylo jako seslaný z nebes, ale to se zase změnil. Takže jako Joe Biden podle toho, jakým způsobem se bude, jakým způsobem se bude chovat, tak jakoby to spoluvytváří ten dojem, ale důležité je také, jak to bude vypadat, jak to bude uvnitř té bohužel v hluboce rozdělené americké společnosti, a právě...

Jan BUMBA, moderátor

A jestli jsem to správně pochopil, tak Spojené státy, ale nemůžu si být jistí tím, že Evropa prostě jim odmává jejich čínskou politiku a bude to složité vyjednávání.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Určitě, protože jakoby, nebo ve spoustě věcech se v rámci postojů vůči Číně, tak se Američané s Evropou shodnou, nicméně s tím dodatkem, že Evropa pořád si chce nechat určitou míru autonomie a chce si jakoby podržet určitý svůj manévrovací postoj vůči čínské vládě, například ten těsně před nástupem Bidenovy administrativy byla podepsaná velmi důležitá Evropsko-čínská investiční, investiční dohoda, a to Joe Bidena poměrně hodně rozlítlo.

Jan BUMBA, moderátor

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK
Děkuju za pozvání.

Jan BUMBA, moderátor
Od mikrofonu se loučí Jan Bumba.

Digitalizace stavebního řízení: krok dopředu, nebo do tmy?

TISK, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Stavebnictví, Strana: 30, Autor: Mgr. Martin Kupka, Vydáno: 33 793, Prodáno: 139, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 15:30, Rubrika: Digitalizace ve stavebnictví, AVE: 245 959,44 Kč, Země: Česko

Významným krokem pro celé české stavebnictví a zejména pro proces stavebního řízení je jeho digitalizace. To slovo má ovšem často negativní konotace, a to nejenom v oblasti stavebního průmyslu, ale i jinde. Digitalizace se u nás bohužel často spojovala s přemrštěným očekáváním, předraženými zakázkami a ve výsledku rozpačitými konci. Digitalizace stavebního řízení musí ale dopadnout jinak!

Proč si myslím, že na konci nebude stejné fiasko, které stálo za jinými digitálními projekty českého státu? Hlavním důvodem je zapojení celé řady odborníků, odborných svazů a společností, katastrálního úřadu, ministerstva, Hospodářské komory ČR a v neposlední řadě také poslanců napříč politickým spektrem. Digitalizace stavebního řízení se opravdu stala jedním z důležitých projektů tohoto volebního období. Koneckonců novela zeměměřického zákona, která byla nosičem zásadní proměny stavebního řízení směrem k digitalizaci, získala jednu z nejvýznamnějších podpor v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky v uplynulých čtyřech letech. Právě 188 hlasů poslanců je jasným potvrzením, že se digitalizace těší a bude těšit v oblasti stavebního řízení plošné podpoře, a bylo to pochopitelně znát i při projednávání v Senátu PČR. Zapojení jednotlivých subjektů se samozřejmě promítlo i do detailního zpracování jednotlivých aspektů celé digitalizace.

Co by digitalizace stavebního řízení měla přinést na prvním místě

Pokud se má odehrát nějaká změna a zlepšení současného stavu, je dobře na začátku říct, co jsou jeho největší problémy. A tady panuje obecná shoda, že jedním z vážných problémů stavebního řízení v České republice je rozdílná metodika. V Aši na stavebním úřadě se můžete setkat s jinými postupy a jinými formuláři než na stavebním úřadě v Českém Těšíně. To samozřejmě nepřispívá k jasné orientaci a srozumitelným podmínkám pro ty, kteří potřebují stavět, ale ve výsledku to komplikuje práci i samotným úřadům.

Další významný problém představuje uzavřenost všech jednotlivých aktérů stavebního řízení. S ohledem na to, kolik jich v České republice máme (a kolik jich budeme mít i po případné rekodifikaci stavebního práva), je jasné, že bez toho, aby se elektronicky propojili jednotliví úředníci, se prostě neobejdeme. Výhodou, kterou digitalizace stavebního řízení přináší, je právě to, že jednotliví úředníci zapojení do stavebního řízení na sebe mohou vzájemně vidět a sledovat svá vyjádření a připomínky. V tomto směru slibuje digitalizace stavebního řízení i odstranění další významné vady stavebního řízení, a to kontroly ze strany samotných stavebníků, ale i jednotlivých dotčených orgánů. Dalším problémem české byrokracie v této oblasti je proměna postoje v čase. Kontinuita a konzistentnost vyjádření by přitom měly patřit k důležitým rysům fungujícího právního státu. A konečně poslední významný bod - současná podoba stavebního řízení - pořád spoléhá na rozsáhlé archivy dokumentací, složité ověřování tištěných dokumentů a pochopitelně všechny strasti spojené s přeposíláním takových materiálů. Digitalizace významně zjednodušuje i tento mechanický aspekt současného stavebního řízení.

Digitalizace neznamená „přeskenování“

Jako nejpodstatnější však vnímám myšlenku, že digitalizované stavební řízení neznamená v žádném případě „přeskenování“ současné podoby procesu do jedniček a nul, tedy do digitální verze. Digitalizace stavebního řízení znamená v mnoha směrech zavedení jednotné metodiky, jasného řádu v celém procesu, přehlednosti, kontroly, ale také vymahatelnosti jednotlivých postupů a jasné kontinuity, protože každý z kroků stavebníka a každé z vyjádření úřadu na jakékoliv úrovni ponese zřetelnou stopu a tato stopa bude samozřejmě čitelná i s odstupem času jako součást celé historie příslušného stavebního řízení, ale i historie případně realizované stavby.

Inspirace v soukromém sektoru i zahraničí

Česká republika je před mnoha evropskými zeměmi v oblasti využívání komerčních IT systémů. Rozhodně nejsme nijak pozadu v tom, jak česká veřejnost využívá e-shopy, elektronickou komunikaci s obchodními partnery, internetové bankovníctví, ale o mnoho délek za těmito zvyklostmi a návyky veřejnosti i komerční sféry zaostává komunikace státu. Tady je obrovský dluh a promítá se pochopitelně i do stavebního řízení. Pokud se však chceme podívat na to, jak dobře funguje digitální stavební řízení, máme odkud čerpat - k dispozici jsou fungující modelové příklady ve Finsku, v Německu či ve Spojených státech amerických a velkou výhodou je, že v mnoha případech si tyto systémy mohly vyzkoušet už i české architektonické kanceláře. Z jejich odezvy a zkušeností jsme čerpali v okamžiku, kdy se začala scházet pracovní skupina pro digitalizaci stavebního řízení na půdě Výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a snažili jsme se právě s českými architektonickými kanceláři přemýšlet o tom, jak funkční modely ze zahraničí přenést do českého prostředí.

První krok - portál stavebníka

Prvním krokem musí být vytvoření uživatelsky přívětivého portálu, který vytvoří funkční most mezi žadatelem a mezi úřady a zároveň umožní i jednodušší komunikaci mezi úřady navzájem a také mezi úřadem a projektanty. Bavíme se o portálu stavebníka, který tvoří jeden ze základních pilířů celé digitalizace stavebního řízení. Prostřednictvím portálu stavebníka bude možné, aby žadatel podal žádost ve formuláři, který všechna známá data automaticky vyplní z existujících registrů veřejné správy a zároveň umožní čerpat další informace z historických podání příslušného žadatele. Významným atributem portálu stavebníka bude možnost sledovat v průběhu projednávání příslušnou žádost a třeba den co den sledovat postup projednávání příslušného úředního případu u dotčených orgánů a reagovat tak na připomínky, které se mohou zrodit i v kratší

lhůtě, než je třicet dnů. Pak je možné operativně zasáhnout do samotné dokumentace tak, aby vyhovovala nezbytným požadavkům. Vše se tak může odehrávat ve výrazně kratších lhůtách, než na jaké jsme si museli zvyknout. Samozřejmě že portál stavebníka umožní také interakci mezi jednotlivými dotčenými orgány, což je důležité i z hlediska veřejné kontroly a zkvalitňování samotných procesů v oblasti stavebního řízení.

Druhý krok - úložiště projektové dokumentace

Druhý pilířem celé digitalizace je úložiště projektové dokumentace, protože bez něho by nebylo možné odbourat přenos stohů a stohů tištěných dokumentací. Zjistěte že přenos všech výkresů a zejména projektové dokumentace liniových staveb do digitální podoby bude klást nároky na technické vybavení jednotlivých úřadů. V zahraničí se však ukázalo, že pořízení větších širokoúhlých monitorů je ve výsledku mnohem méně nákladné než opětovně tištění upravovaných dokumentací. Možnost prohlédnout si podrobně předkládaný dokument na monitoru je spíše věcí zvyku. Zkušenosti z návštěv konkrétních úřadů ve Finsku ukázaly, že rutinní čtení dokumentace na monitoru není žádnou komplikací ani pro starší úředníky. Náklady, které si vyžádá vybavení kanceláří velkými monitory, nemusí představovat ani v České republice zásadní překážku, a to zejména v okamžiku, kdy by se podařilo prosadit zachování stavebních úřadů v současné struktuře smíšeného modelu veřejné správy. Každá radnice si v tomto směru dovede poradit a najít finanční prostředky na takové vybavení kanceláří, zejména s ohledem na budoucí úspory.

Rodné číslo stavby

Významnou novinkou v celé digitalizaci je vytvoření rodného čísla příslušné stavby. Z hlediska další perspektivy, dohledání všech fází vývoje, ale třeba i v perspektivě vícera desetiletí možnost velmi snadno zpětně hledat schválené úpravy a přestavby budov je opravdu užitečným krokem kupředu. Rodné číslo stavby, jak napovídá samotný název, je jasným identifikátorem konkrétního záměru, následné projektové dokumentace i zkolaudované stavby i všech možných úprav a přestaveb. Výhoda rodného čísla stavby spočívá zejména ve schopnosti nejenom rychlého intuitivního vyhledávání, ale zejména v možnosti se s jasným výsledkem vracet i k tomu, co v průběhu stavebního řízení bylo změněno či se změnilo v průběhu dalších let.

Evidence jednotlivých úkonů

! Samozřejmě že digitalizace stavebního řízení přináší i možnost přesné evidence jednotlivých úkonů v samotném řízení, což je dalším důležitým stavebním kamenem celého procesu. Tady se budou ukládat veškerá vyjádření, závazná stanoviska i rozhodnutí a bude možné velmi jednoduchým způsobem v nich i v budoucnu vyhledávat a sledovat kontinuitu rozhodování úřadů, případně nežádoucí diskontinuitu, kterou se bohužel jednání českých úřadů mnohdy vyznačuje. Pokud pro stavebníky a investory představuje něco vážný problém, je to právě skutečnost, že české úřady mají občas nežádoucí tendence popřít předchozí vyjádření. Sledování a podrobné zaznamenání průběhu projednávání každé konkrétní stavby naopak umožňuje dohledat a třeba i revidovat taková rozhodnutí, protože stát by v tomto směru měl, při férovém přístupu k žadatelům, zajistit, že bude možné se spolehnout na rozhodnutí v čase a že nebude hrozit za pár týdnů či měsíců opačný názor veřejné správy.

Digitální technická mapa

A konečně iniciačním bodem celého toho procesu, od kterého se digitalizace stavebního řízení odrazila, byla digitální technická mapa. Jde o důležitý prvek, který navíc v mnoha městech a v mnoha obcích měla již veřejnost možnost vyzkoušet. Digitální technické mapy zaváděly samosprávy proto, aby na prvním místě samy sobě umožnily lepší orientaci v území a operativní zásahy bez rizika vzniku dalších škod. Z praktického hlediska to prostě znamenalo pro starostu malé obce v okamžiku, kdy vznikla havárie na vodovodu, zasáhnout v místě a velmi rychle se přesvědčit s pomocí tabletu, mobilu nebo počítače, zda v blízkosti oné havárie nevedou další sítě a vyhnout se tak zbytečným dalším komplikacím nebo dokonce ohrožení života a zdraví lidí.

Digitální technické mapy tak, jak je přivádí k životu celá digitalizace stavebního řízení, jsou však mnohem ambicióznějším plánem, protože zajistí celoplošně na území celé republiky dostupnost aktuálních dat o území. Doposud bylo záležitostí iniciativy měst a obcí, zda dokázaly získat o tomto území od správců technických sítí příslušné aktuální informace. Oprava právních předpisů přináší v tomto směru zásadní pozitivní zlom, protože poskytování údajů automatizuje a především zjednodušuje pro samotné vlastníky sítí. Zatímco dosavadní zákonná úprava jim jenom stanovila povinnost přenést po zhotovení stavby informace v podobě dokumentace o dokončené infrastrukturní síti příslušnému stavebnímu úřadu, v budoucím režimu digitalizovaného stavebního řízení stačí na dálku tato data do systému nahrát a následně budou dostupná úřadům a ve vybraných vrstvách i široké veřejnosti. Zjistěte že výhody digitálních technických map spočívají v operativním přístupu ke všem klíčovým informacím o daném území. Je jasné, že další důležitou vrstvou digitální technické mapy mají být (a v budoucnu budou) územní plány i zásady územního rozvoje tak, aby v jednom prostředí bylo možné zobrazit všechny klíčové informace a snadno se tak vypořádat jak s regulativy příslušného území, tak s případnými výhodami i nevýhodami dostupnosti příslušných sítí. Z hlediska budoucnosti České republiky a dalšího rozvoje umožňuje digitální technická mapa celou řadu dalších funkcionalit. Pokud v současné době platí mezi významné limity modernizace státu nedostupnost rychlého internetu na venkově, tak digitální technické mapy mohou vytvořit podmínky pro výrazně rychlejší postup v rozšiřování sítí nové generace třeba v tom, že bude možné koordinovat práce a upozornit správce sítí a investory na všechny připravované záměry měst a obcí.

Pochopitelně že digitální technické mapy nejsou jenom vítaným podkladem pro projektanty a samotné úředníky, ale jsou též důležitým nástrojem pro širokou veřejnost, pro každého, kdo bude chtít například kupovat nový pozemek. Digitální technická mapa mu totiž umožní se velmi rychle seznámit s tím, jakou vybavenost má příslušný pozemek, jakou cenu tím pádem bude muset zaplatit za další budoucí využití a co je možné od toho území očekávat. Po vzoru jiných států mohou digitální technické mapy přinést do budoucna i atraktivní nástroj, s jehož pomocí bude možné posunem myši upravovat pozici domu ve vztahu k okolní zástavbě i osvětlení. Ve Finsku si díky tomu mohou občané sami ověřit ideální polohu domu ve vztahu k okolní zástavbě či oslunění zahrady. Stačí pohnout myš.

Nezapomínáme na BIM

Významnou výhodou celé digitalizace stavebního řízení je příprava půdy pro všechny dokumentace staveb v podobě BIM, protože pak nejenom samotná příprava, ale i budoucí správa zkolaudované stavby bude díky digitalizovanému prostředí

snadno dostupná pro vlastníky. Veškeré zásahy a hledání technologií a tras jednotlivých infrastrukturních sítí v rámci té budovy bude významně jednodušší.

Závěrem

Samozřejmě že digitalizace stavebního řízení sama o sobě nevyřeší všechny problémy ve stavebnictví. Je však jasné, že průlomově výrazně zlepší to, s čím se denně potýkají stavebníci, investoři, ale i úředníci a žadatelé. Každý investor řeší, jak klíčové problémy odstranit s minimem rizik a také s co nejmenšími náklady. V tomto digitalizace stavebního řízení nabízí pro Českou republiku přímo epochální krok - díky finanční pomoci Evropské unie bude možné rozdělit tíhu celé investice. Co je však podstatné, digitalizace stavebního řízení reálně odstraňuje ty nejzávažnější problémy, na které narážíme v komplikovanosti a délce rozhodovacích procesů způsobem, jenž není striktně regulatorní, ale je povýtce praktický. Díky přesnému záznamu jednotlivých kroků a stavebních fází významně usnadňuje kontrolu, a to je zajisté jeden z důležitých motorů ke zkvalitňování a zrychlování všech procesů. To, že nečinnost úřadů bude v tuto chvíli odhalitelná nikoli náhodným způsobem, ale systémově, že bude možné velmi dobře sledovat rozhodovací lhůty i napříč Českou republikou - to vše bude významně zvyšovat konkurenci mezi jednotlivými úřady. To je důležité i pro měření výkonu a efektivitu státní správy. Stát přichází s ambiciózním plánem komplexní rekodifikace stavebního práva. Mám vážné pochybnosti, že se kvůli problémům předloženého legislativního materiálu podaří tento ambiciózní plán dobře zvládnout. Jsem však rád, že už v tomto okamžiku - bez jasné perspektivy zmíněné rekodifikace - je možné všem stavebníkům doručit pozitivní zprávu, že na digitalizaci stavebního řízení a na řešení těch největších problémů praktickou cestou dojde a že se tak stane v jasném horizontu poloviny roku 2023.

english synopsis The Digitalisation of Building Permit Procedure: a Step Forwards or a Step into the Dark? Digitalisation, which is to begin to operate in 2023, is a significant step for the entire Czech building industry and the process of building permit procedure. The inspiration comes from the private sector and foreign construction works. The advantage will be that the individual officials engaged in building permit procedure will be able to follow each other's statements and comments on-line. The first step is the creation of the contractor portal, with each building work having its own unique "identity number". Individual acts will be recorded, and this will lead to an improvement in the quality of the process. klíčová slova: digitalizace, řízení stavební, organizace a řízení staveb, dokumentace projektová, mapy keywords: digitalisation, building permit procedure, construction organisation and control, project documentation, maps

Foto autor: grafické podklady Atelier M1 Architekti, s.r.o.

Foto popis: ^ Obr. 1 Postup stavebního řízení ve státě Washington, D. C. - ukázka současného projektu s připomínkami dotčených orgánů (zdroj: Atelier M1 Architekti, s.r.o.)

Foto popis: ^ Obr. 2 Postup stavebního řízení ve státě Washington, D. C. - ukázka současného projektu s postupem prací (zdroj: Atelier M1 Architekti, s.r.o.)

Foto popis: ^ Obr. 3 Postup stavebního řízení ve státě Washington, D. C. - ukázka současného projektu, seznam složek k projektu (zdroj: Atelier M1 Architekti, s.r.o.)

Úloha geotechniky v procesu BIM

TISK, Datum: 10.06.2021, Zdroj: Stavebnictví, Strana: 44, Autor: doc. Dr. Ing. Jan Pruška, Vyištěno: 33 793, Prodáno: 139, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 15:30, Rubrika: Digitalizace ve stavebnictví, AVE: 332 942,52 Kč, Země: Česko

Absolvoval Fakultu stavební ČVUT v Praze, obor konstrukce a dopravní stavby, poté doktorské studium tamtéž. Zabývá se podzemními stavbami a numerickým modelováním úloh geomechaniky. Podílí se na tvorbě norem a technických předpisů, je hlavním řešitelem a spoluřešitelem výzkumných projektů TAČR. Je docentem v oboru teorie stavebních konstrukcí a materiálů, autorizovaným inženýrem ČKAIT pro geotechniku. Od roku 2019 vedoucí katedry geotechniky Fakulty stavební ČVUT v Praze. E-mail: Jan. Pruska@cvut.cz

Spoluautoři: prof. Ing. Ivan Vaniček, DrSc.

E-mail: ivaniceki@mat.fsv.cvut.cz

Ing. Daniel Jirásko, Ph. D.

E-mail: daniel.jirasko@fsv.cvut.cz

Ing. Martin Vaniček, Ph. D.

E-mail: mvanicek@geosyntetika.cz

S blížícím se termínem pro zadávání nadlimitních zakázek financovaných z veřejných zdrojů v režimu BIM pokračuje v této přípravě i obor geotechniky. Hlavním důvodem je skutečnost, že prakticky všechny stavby jsou v interakci s horninovým prostředím / základovou půdou prostřednictvím základových konstrukcí, nebo jsou do tohoto prostředí umístěny, a navíc zemní a podzemní konstrukce tvoří podstatnou část těchto veřejných zakázek, kterých se vládní usnesení č. 82 z roku 2017 o zavádění metody BIM v ČR týká.

Úvod

Často se používá rčení, že bezpečnost stavby, budovy silně závisí na způsobu jejího založení, nakolik je založena na „dobrých“ základech. Kvalitní základové konstrukce tak zajišťují bezpečné založení staveb, neboť jsou prakticky všechny s horninovým prostředím / základovou půdou v interakci. Rčení je však třeba dokončit: aby základy zajišťovaly bezpečnost horní konstrukce (superstructure), musí být přizpůsobeny vlastnostem tohoto horninového prostředí / základové půdy (ground). Základní BIM model, 3D model navrhované stavby musí proto vycházet též z 3D modelu horninového prostředí / základové půdy / podloží, viz obr. 1. Přitom model podloží musí zahrnovat přinejmenším alespoň tu oblast podloží, která je stavbou ovlivněna a pro mezní stavby únosnosti má základní význam. Tento fakt lze vystihnout již běžně akceptovaným konstatováním Součástí stavby je i část podloží, které je stavbou ovlivněno, respektive svými vlastnostmi stavbu ovlivňuje. Z toho důvodu jakýkoliv BIM model stavby

musí začínat 3D modelem podloží / horninového prostředí / základové půdy, a to je jedna ze základních úloh oboru geotechnika. Druhou neméně významnou úlohou jsou i 3D modely základních geotechnických konstrukcí, když u základových konstrukcí hovoříme o výstavbě na horninovém prostředí; u zemních konstrukcí o výstavbě se zeminou, horninou jako základním stavebním materiálem; u podzemních konstrukcí pak o výstavbě uvnitř horninového prostředí.

Digitalizace - Stavebnictví 4.0

Proces digitalizace ve stavebnictví je spojen s termínem Stavebnictví 4.0 a má úzkou návaznost na termín Průmysl 4.0. BIM (Building Information Modelling) má v tomto procesu významnou úlohu jak pro proces optimalizace výstavby, tak i pro komunikaci ve výstavbě. Zjednodušeně řečeno jde o aplikaci obdobných procesů, které byly nejdříve iniciovány v průmyslu, kde jakýkoliv výrobek je složen z komponentů, jež jsou rozčleněny až „na ten nejmenší šroubek“. A tento šroubek je nejen součástí výrobku, ale musí se vyrobit, přesně označit, skladovat, být v jasně definovaný čas na přesném místě apod. Ve stavebnictví je tento proces náročnější, zejména při větší složitosti velkých staveb, ale i při výše uvedeném zemním/horninovém prostředí, což je přírodní prostředí s významnou proměnlivostí, nehomogenitou, jejíž vlastnosti je třeba nejdříve zjistit, zatímco průmyslové prvky jsou výrobky vytvořené lidskou činností s předem definovanými vlastnostmi. Obdobně i v případě stavebnictví nejde jen o konstrukční model ve 3D, ale lze hovořit o dalších dimenzích, 4D, 5D, 6D... -tj. o modelech (digitální reprezentaci) obohacených o čas, náklady, správu objektu apod. Lze se proto setkat i s významem zkratky BIM jako Building Information Management.

Základní prvky komplexního BIM modelu

V současné době má pozornost upírající se na proces BIM několik úrovní, z nichž každá je sama o sobě pro celkový význam velmi důležitá.

Konceptní úroveň lze spatřovat v jedné ze základních definic procesu BIM. BIM je sdílený zdroj znalostí, informací o zařízení vytvářející spolehlivý základ pro rozhodování během jeho životního cyklu definovaného od první koncepce až po demolici. Jinými slovy - BIM je proces pro optimalizaci přípravy, návrh, realizace a provoz stavebních konstrukcí. Vládní usnesení pověřilo gestorem Ministerstvo průmyslu a obchodu a realizaci Českou agenturu pro standardizaci (ČAS). Z některých myšlenek o přínosu BIM lze uvést: BIM je o změně-procesů, myšlení, pracovních návyků, resp. pomocí zlepšení spolupráce, sdílení informací a kultivace vztahů významným způsobem přispět k vyšší efektivitě stavebních projektů. Úloha geotechniky v tomto směru je hlavní náplní tohoto článku.

Úroveň klasifikace stavebních elementů - od stavebních celků/ entit až po základní elementy. K tomu slouží klasifikační systém CCI - ISO 12006-2:2013. Anglická verze klasifikačního systému je nyní překládána i do češtiny, což není proces snadný, neb v angličtině často některý výraz může mít velké množství výkladů. Například pro anglický termín z geotechniky - ground - lze najít až šedesát různých výrazů v češtině, proto bylo i v částech textu výše pro tento termín používáno několik výrazů - horninové prostředí, základová půda či podloží. I to je zřejmě důvodem, že i na stránkách ČAS lze najít různé verze překladů. Pro definitivní verzi by měl být vždy zohledněn nejen názor lingvistů, ale i stavbaře se zkušeností ze země, kde je mateřským jazykem angličtina.

Základní dělení vychází z rozdělení stavebních celků - entit. Hlavní členění je na celky pro lidské potřeby a činnosti, pro technické objekty a infrastrukturu s doplněním o méně časté stavební celky, např. „landscape“ či „monument“ - přičemž u prvního termínu není jasné, zda jde pouze o krajinné inženýrství, či o obecné přetváření krajiny, např. z pohledu Severočeské hnědouhelné pánve, kde krajina doznává extrémně významných změn. Je zřejmé, že ve všech případech plní obor geotechniky jejich základ, je jejich nedílnou součástí. Obdobně členění je i z pohledu vybudovaného prostoru, když se jedná v první řadě o prostor pro lidská obydlí či o prostory využívané lidmi pro své aktivity, jako jsou trávení volného času a obchod.

Z konstrukčního pohledu je důležitější dělení podle funkčnosti systému, kdy základ tvoří: - Ground systém - prostorový systém, který ohraničuje stavební celek směrem dolů; -Wall systém - prostorový systém, který vytváří a odděluje prostor ve svislém směru; - Slab systém - prostorový systém, který vytváří a odděluje prostor ve vodorovném směru; - Roof systém - prostorový systém, který ukončuje konstrukci směrem nahoru.

V tomto případě jde o jasné vymezení konstrukčních prvků svislých, vodorovných a ohraničených od úrovně terénu směrem dolů horninovým prostředím včetně geotechnických konstrukcí (hlavně základové a podzemní konstrukce či zářezy zemních konstrukcí dopravních staveb) a samostatný střešní systém. Výčet pokračuje instalačními systémy (plyn, vzduch - voda, svod odpadní vody a odpadu apod.), přičemž významnou úlohu hraje instalační systém, který chrání objekt proti nebezpečí a poškození, s jasným vymezením protipožárního systému.

Tento výčet tak odpovídá čtyřem základním oborům, které v současnosti ve většině západních zemí zodpovídají za bezpečnost stavebních objektů: - statika a dynamika (structural analysis) a geotechnika (geotechnical engineering), které společně zajišťují mechanickou odolnost a stabilitu stavby; - TZB - zabezpečuje optimální pohodu, nejvhodnější využití prostor a bezpečnost osob využívajících prostory - především z pohledu zdraví osob používajících tyto prostory; - protipožární bezpečnost - ochrana proti požáru.

Z toho důvodu jsou pro tyto čtyři základní obory jmenováni oficiální odborníci (experti) - „public appointed official experts“, kteří splnění těchto požadavků mají garantovat. Význam prvních dvou se projeví i ve druhé generaci Eurokódů - společných evropských norem pro navrhování stavebních konstrukcí, když základní norma - Eurokód 0 se bude nově nazývat Basis of Structural and Geotechnical Design (prEN 1990:2018).

Rozpracovávání klasifikačního systému nyní pokračuje a možnost postupu od nejsložitějšího k nezákladnějšímu může být ukázán pro podzemní konstrukce. První stupeň dělení může být na podzemní konstrukce liniové (mající dopravní charakter) či halové - např. pro skladování plynu, ukládání radioaktivního odpadu, sportoviště - hokejová hala pro zimní olympiádu (1994) v Norsku apod. Druhý možný stupeň dělení pro liniové stavby je podle technologie výstavby -ražením, hloubením - a tak lze pokračovat až po detaily ve složení a specifikaci tunelového ostění.

Konečně třetí úroveň je spojena s IT. Je zřejmé, že je třeba vytvořit tzv. datový standard, který specifikuje pravidla tvorby dat pro BIM tak, aby mohla být využita všemi partnery jak přípravného, tak realizačního a nakonec provozního procesu. V současné době je datový standard založen na otevřeném datovém formátu IFC - ČSN ISO 16739 (73 0100) z roku 2017. Hlavní roli má ve tvorbě a následném využití koordinačního modelu stavby, který sestává z jednotlivých stavebních souborů, provozních souborů či inženýrských objektů. Slouží pro vzájemnou koordinaci dílčích modelů, pro detekci kolizí, pro zobrazení celé stavby, pro zobrazení jednotlivých etap výstavby, vytváření celkových řezů apod. Zjednodušeně řečeno koordinační model je základním samostatným souborem, který obsluhuje dílčí modely.

Při shrnutí této části je zřejmé, že základem musí být dobrá spolupráce mezi výše uvedenými třemi základními úrovněmi, neboť pouze společně mohou úspěšně dojít konečného výsledku. Bohužel rozsah je tak široký, že pro nováčka, který se má s celým

procesem BIM seznámit, je velmi náročný a v první fázi je třeba najít určitou rovnováhu mezi těmito úrovněmi. Nicméně v dalším textu při bližší specifikaci úlohy geotechniky je pozornost zaměřena hlavně na koncepční úroveň a na IT.

Geotechnické modely

Návrh geotechnických konstrukcí se řídí Eurokódem 7 Navrhování geotechnických konstrukcí (ČSN EN 1997). A to i včetně geotechnického průzkumu pro získání vstupních dat pro geotechnické návrhy, respektive pro stanovení geotechnického zatížení (zatížení i na ostatní konstrukce) - od zeminy, horniny a podzemní vody. Princip návrhu, obdobný jako pro ostatní konstrukce (betonové, železobetonové, ocelové, zděné, dřevěné), se opírá o prověření mezních stavů (únosnosti, použitelnosti) s využitím dílčích součinitelů spolehlivosti, když musí být prokázáno, že pro žádnou návrhovou situaci nejsou tyto mezní stavy překročeny. Preciznost, hloubka ověřování se přitom řídí podle rizika, s kterým je daná konstrukce spojena. Zjednodušeně řečeno, péče věnovaná návrhu (pro geotechniku i geotechnický průzkum) se řídí mírou rizika. Pro geotechnické konstrukce je toto riziko spojeno s geotechnickou kategorií. Stanovení geotechnické kategorie (GK) je proto vhodné již v prvních fázích návrhu a průzkumu, aby bylo možné se jím řídit.

Vlastní návrh a realizace (výstavba) geotechnické konstrukce má následující fáze: - geotechnický model horninového prostředí; - geotechnický výpočetní model; - výpočetní model; - realizace konstrukce.

Geotechnický model horninového prostředí je výsledkem zprávy o geotechnickém průzkumu, když v principu sestává ze dvou základních částí: -geologického modelu horninového prostředí, který rozděluje podloží na litologické vrstvy, na quasihomogenní vrstvy s obdobnými geotechnickými vlastnostmi; - výsledků všech realizovaných zkoušek, ať již laboratorních na odebraných vzorcích, tak v rámci terénních průzkumných zkoušek. Geologický model se postupně upřesňuje, když dvě jeho základní fáze tvoří předběžný geotechnický průzkum (pro dokumentaci potřebnou pro územní rozhodnutí - DÚR) a podrobný geotechnický průzkum (pro dokumentaci potřebnou pro stavební povolení - DSP). Obdobné upřesnění platí i pro typy zkoušek - pro první fázi většinou postačí popisné a indexové vlastnosti (když jejich výsledky pro každou specifikovanou litologickou vrstvu tvoří jasnou množinu), zatímco pro druhou fázi jsou v souladu s geotechnickou kategorií již vyžadovány i zkoušky mechanicko-fyzikálních vlastností. 3D geotechnický model pro potřeby BIM modelu tak má dvě základní úrovně, přičemž diskuse účastníků řízení nad první významně pomáhá definovat požadavky na geotechnický průzkum pro fázi podrobného průzkumu. Pozn.: při realizaci geotechnické konstrukce - po odkrytí základové spáry, stěn výkopu, čela ražby tunelové trouby apod. - jsou výsledky pozorování (tato fáze je též označována jako konfirmační geotechnický průzkum) konfrontovány s předpoklady získanými v rámci předchozích fází průzkumu. Mohou tak sloužit pro upřesnění geotechnického modelu, který je součástí dokumentace reálného provedení stavby a následně se využívá po celou životnost stavby při vzniku nových situací (interakce s novou stavbou, interakce v rámci přírodní katastrofy, havárie apod.).

Geotechnický návrhový model již kromě jednotlivých litologických vrstev obsahuje též reprezentativní/charakteristické hodnoty geotechnických parametrů pro každou vrstvu, se kterými se následně počítá ve výpočetních modelech. Stanovuje a zodpovídá za ně projektant a při jejich výběru vychází z dosud získaných hodnot a zohledňuje jejich citlivost na řešené mezní stavy.

Obecně jde o obezřetné ocenění. Následně lze usoudit o významných staveb, kde se provádí monitoring chování konstrukce či kde byly provedeny doplňující zkoušky při odkrytí jednotlivých litologických vrstev při provádění, nakořím bylo ocenění optimální, respektive příliš konzervativní, či naopak příliš optimistické.

Výpočetní model v principu vychází z aplikace analytických výpočetních metod či metod numerických. V současnosti se zvyšuje procento využití numerických metod (většinou MKP) a v mnoha případech, a to především za situace, kdy je vhodnější použít prostorové řešení ve 3D než řešení rovinné ve 2D.

Sumárně lze k této části konstatovat, že požadavky Eurokódu na postupy za aplikace jednotlivých modelů se kryjí s požadavky na BIM model. Přechod na něj je proto plynulý a nenásilný, navíc s potenciálem významného využití. Závěrečná poznámka se týká postupného propojování výpočetních modelů horninového prostředí spolu se základy s výpočetními modely horní stavby. Dosud se často řešení provádělo odděleně. Pro základy a podloží podle zatížení horní stavbou, naopak pro horní stavbu bylo podloží jen nahrazováno nějakým předpokladem, například pružinami. EC 7 však především pro konstrukce s vyšším rizikem povinně vyžaduje co nej přesnější ocenění horninového prostředí. Postupně tak dochází k řešení, někdy označovaným jako „soil x structure interaction“, kdy pomocí MKP lze řešit všechny části naráz. Vyžaduje to vyšší nároky na výpočetní techniku, ale v současné době to již není takovým omezením. Dochází tak k potvrzení počátečního předpokladu zobrazeného na obr. 1, že podloží spolu se základy tvoří součást celé stavby.

Význam postupného vytváření BIM modelu v geotechnice

Jak již bylo řečeno, BIM je sdílený zdroj znalostí informací o zařízení vytvářející spolehlivý základ pro rozhodování během jeho životního cyklu definovaného od první koncepce až po demolici. Je proto třeba jej vytvářet již od samotného prvopočátku, u významných staveb již i pro investiční záměr. První model podloží lze ocenit již v rámci prvotní fáze průzkumu, kdy se vychází z mapových podkladů, kde základ tvoří mapy geologické, inženýrsko-geologické a hydrogeologické. V současnosti však existuje soubor tzv. geoenvironmentálních map, kdy pro vybrané území existuje až šestnáct mapových listů, když další kromě již zmíněných tří map informují o chráněných územích, zdrojích surovin, významných zdrojích pitné vody apod.

Dalším významným zdrojem dosud získaných informací je archiv Geofondu, kde jsou uloženy podklady o dříve provedených průzkumech podloží, včetně lokalizace průzkumných bodů, a to včetně popisů získaných z různých odkrytí, kopaných sond, vrtů, terénních průzkumných zkoušek a někdy i spolu s výsledky laboratorních zkoušek, včetně informací o podzemní vodě. Při shromažďování podkladů pro investiční záměr je vhodná i osobní prohlídka na místě a zhodnocení dosud realizovaných staveb v blízkosti nově plánované stavby.

První model podloží tak vychází z prostorového modelu území, který je dnes volně k využití, a jeho rozšířením o podloží za využití poznatků získaných tzv. od stolu (desk study). Tento prvotní model má vysokou vypovídací hodnotu pro výběr alternativ, například vedení dopravní trasy, či naopak z pohledu procesu EIA, který je v těchto případech vyžadován. V současnosti se v geotechnické komunitě, např. v rámci České geotechnické společnosti ČSSl, diskutuje o dvou otázkách. První souvisí se zpracováním dat dosud uložených v archivu Geofondu do datového standardu vhodného pro rychlé (ale kritické) využití (vlození) do BIM modelu. Druhá souvisí s volným využitím těchto dat, jako je tomu v případě prostorového modelu terénu. Zpráva o předběžném geotechnickém průzkumu by kromě již zmiňovaného geologického modelu spolu s ověřením lokalizace jednotlivých litologických vrstev (alespoň pomocí popisných, indexových vlastností) měla obsahovat i vyjádření k předpokládanému dopadu navrhované stavby na horninové prostředí, např. i pro potřeby EIA, respektive obráceně vyjádření k očekávané reakci tohoto prostředí na navrhovanou stavbu. Projektantovi to umožňuje snadněji definovat geotechnickou kategorii a současně ve své dokumentaci pro územní rozhodnutí akceptovat principy udržitelné výstavby.

Například u zemní konstrukce dopravních staveb jsou principy udržitelné výstavby spojené s úsporou energie, úsporou půdy /

zelené louky, úsporou přírodních materiálů. Velkou roli při tom, nakolik při výběru nevhodnější dokumentace bude k principům udržitelné výstavby přihlížet - např. jak ocení úsporu půdy (nejen v důsledku nutnosti a složitosti jejího výkopu, ale i její ceny) - hraje i investor. Zjednodušeně řečeno, strmějšími sklony svahů (např. jejich vyztužením) lze uspořit tuto půdu a též snížit energetickou náročnost na přemístění zemin. Aplikací vedlejších produktů, včetně velkoobjemových odpadů (např. popílek, vytěžený materiál při výstavbě podzemních prostor ve městě apod.) lze výrazně snížit požadavek na přírodní zeminy a horniny a tak pozměnit klasicky uvažovanou rovnováhu mezi objemy zářezů a násypů.

Velmi podstatná je však možnost využít prostorový model k rozhodování o potřebě dalších průzkumných bodů pro pokrytí celé oblasti podloží, které je ovlivněno horní stavbou, četnosti těchto bodů v místech větších změn geologického modelu, a k rozhodování, jakým směrem by průzkumné metody měly být směřovány. To se přirozeně týká i metod pro detailnější ověřování hladiny podzemní vody, jejího kolísání, včetně měření pórových tlaků piezometry. Výsledkem je nalezení optimálního nároku pro další fázi geotechnického průzkumu a ověření mezních stavů ve výpočetním modelu, a to včetně zohlednění rizika / geotechnické kategorie.

Pozice geotechniky ve vztahu ke koordinačnímu modelu

Pro většinu staveb s jasným konstrukčním systémem tvoří tento konstrukční systém základ BIM modelu - koordinačního modelu stavby. Základové konstrukce svým modelem spolu s podložím tvoří jeden ze základních prvků tohoto koordinačního modelu. Nemusí jít pouze o pozemní stavby, ale rovněž o stavby inženýrské, například o mosty. Takováto vazba je znázorněna na obr. 2a. Naopak obr. 2b znázorňuje případ, kdy geotechnická konstrukce spolu s horninovým prostředím tvoří základ BIM modelu a ostatní individuální prvky či části stavby jsou na něj napojeny. Příkladem mohou být podzemní konstrukce, například metro. Obdobný model lze aplikovat i na zemní konstrukce. U zemních konstrukcí silničních staveb hraje v první fázi rozhodující přípravnou roli (kapacita, směrové a výškové poměry apod.) specialista-silničář, ale stavební prvek, který je hlavní součástí BIM modelu nejen ve fázi projektové, realizační a též provozní (po dobu životnosti stavby), je ona zemní konstrukce. Obdobnou analogii je možno uvést i pro zemní konstrukce vodních staveb, jako jsou sypané přehrady, rybníční hráze, protipovodňové hráze. Tam jsou v první fázi rozhodující hydrotechnické výpočty (transformace povodňových vln, kapacita přelivů, výpustí), ale vlastní stavba - hráz spolu s podložím je součástí této zemní konstrukce. Je proto důležité, že v dokumentaci staveb se vyžaduje více specialistů, kteří však musí spolu velmi dobře spolupracovat.

V souvislosti s tím vzniká otázka, jak velkého rozsahu by měly být BIM modely u dopravních staveb, například dálnic, kde základ tvoří zemní konstrukce, mostní konstrukce a podzemní konstrukce. Je možné si představit základní model pro celý úsek dálnice, avšak jen pro základní parametry, pro podrobnější parametry potom minimálně rozdělení na výše uvedené tři celky. Ve fázi provozu dálnice a při náhlé nehodě kamionu s nebezpečnou chemickou látkou by tím pádem bylo snadné rychle lokalizovat místo nehody a z řezů v tomto místě zjistit charakter násypu i podloží a identifikovat, jak rychle se v něm může kontaminace šířit a jaká sanační metoda by měla být zvolena.

Příklady 3D modelů pro geotechnické konstrukce a horninové prostředí

Obr. 3 uvádí příklad 3D modelu základové konstrukce sestávající ze skupiny pilot spolu se zajištěním stavební jámy kotvami a geotechnickým modelem základové půdy, když tento model by byl základním prvkem v souladu s obr. 2a. Jsou tam vyznačeny průzkumné vrty, u nich odkaz na výsledky zkoušek provedených v přesně vyznačených bodech a se zakreslením rozhraní uvažovaných litologických vrstev. Obdobně každá provedená pilota má u sebe odkaz na její provedení spolu s výsledky zkoušek, pokud na ní byly prováděny. To samé platí i pro prvky svislé stěny stavební jámy a vlastní kotvení. Způsob, v jakém formátu by informace upřesňující jednotlivé údaje měly být, může být předmětem diskuse.

Obr. 4 znázorňuje příklad zemní konstrukce dopravní stavby sestávající z vyztuženého násypu spolu s modelem podloží, které pro urychlení konsolidace podloží obsahuje i vertikální drény. Detailní odkazy jsou opět nejen pro průzkumné body jako v přechodném případě, ale i pro vlastní zhuťněný násyp s vyznačenými místy kontroly a výsledky kvality zhuťnění, s odkazy na aplikovanou výztužnou geosyntetiku, respektive na svislé odvodňovací drény. Prostorové zobrazení tak slouží nejen pro kontrolu dostatečnosti průzkumných prací a ocenění jednotlivých litologických vrstev, ale podává též informace o použitých materiálech a jejich specifikaci, včetně výsledků kontrolních zkoušek, průkazu dobře realizované zemní konstrukce.

Z výčtu je zřejmé, že tyto modely umožnily dostatečnou podporu obecného významu BIM procesu; podklad k rozhodovacímu procesu včetně dostatečného prostoru pro zlepšení spolupráce, sdílení informací a kultivaci vztahů vedoucí k vyšší efektivitě stavebních projektů.

Příprava oboru geotechnika na BIM proces

S ohledem na vládní usnesení, kdy první etapa přechodu na proces BIM je vázána na nadlimitní zakázky financované z veřejných zdrojů, je zřejmé, že se to v první řadě týká hlavně dopravních, vodních i environmentálních staveb. Jelikož úloha geotechniky je pro tyto stavby extrémně významná, a to nejen z pohledu specifikace vlastností horninového prostředí, ale i z pohledu základních geotechnických konstrukcí - zemních, podzemních a základových, je třeba procesu BIM věnovat patřičnou pozornost. Výhodou je skutečnost, že Eurokód 7 (ČSN EN 1997) věnuje též vysokou pozornost jednotlivým modelům (především geotechnickému a výpočetnímu), takže přechod je po odborné stránce poměrně plynulý. Vyžaduje však vyšší vybavení jak softwarem, tak i hardwarem, a to jak pro aplikaci vlastních numerických výpočetních metod ve 3D, tak i pro kombinované 3D spojené modely podloží s geotechnickými konstrukcemi pro jejich zobrazení ve 3D BIM modelech. Například ČGtS ČSSI investovala do těchto prostředků a je připravena sdílet nakoupené prostředky pro své fyzické i právnické členy, podle možnosti je pak poskytnout i dalším zájemcům.

Závěr

Ve vztahu k vládnímu usnesení č. 82 Koncept zavádění metody BIM v ČR z roku 2017 lze konstatovat, že geotechnická komunita pochopila hlavní přínosy a je připravena dostát své roli. Byly proto popsány různé pohledy na celý proces, včetně jednoduchých ukávek možné prezentace BIM modelů. Bylo poukázáno na úlohu oboru geotechnika, která je nezastupitelná, zejména v přípravě kombinovaného 3D BIM modelu horninového podloží /základové půdy / podloží se základními geotechnickými konstrukcemi - základovými, zemními a podzemními. Současně bylo ukázáno na význam základových konstrukcí, které zprostředkovávají interakci mezi horní konstrukcí (superstructure) a spodní stavbou včetně podloží (substructure). Výsledek dobré interakce zajišťuje základní požadavek na stavby, na zajištění mechanické odolnosti a stability. Ta nemůže být splněna bez řešení mezních stavů únosnosti a použitelnosti horninového prostředí způsobem specifikovaným v

ČSN EN 1997. Současně kombinovaný 3D BIM model horninového prostředí a geotechnické konstrukce kultivuje vztahy mezi jednotlivými účastníky výstavby a přispívá k větší efektivitě stavebních projektů.

Zdroje: (1) VANIČEK, I. a M. VANIČEK. Earth Structures in Transport, Water and Environmental Engineering. Springer, 2008, 638 s.

(2) VANIČEK, I., D. JIRÁSKO a M. VANIČEK. Modern Earth Structures for Transport Engineering. Engineering and Sustainability Aspects. CRC Press, Taylor and Francis Group, London, 2020, 174 s.

(3) VANIČEK, I., I. PRUŽKA a D. JIRÁSKO. BIM Model - Aplikace v Geotechnice. In: Sborník 47 konference Zakládání staveb Brno 2019. ČGtS ČSSI, s. 91-98.

english synopsis Part of Geotechnics in BIM Process As the deadline for the public procurement above the limit contracts in the BIM regime approaches, the geotechnical industry is continuing in this preparation. The main reason for this is the fact that practically all buildings interact with the rock/soil environment through foundation structures or are placed in this environment, and moreover, earth and underground structures form a substantial part of these public procurements covered by Government Resolution No. 82 of 2017 on the introduction of the BIM concept in the Czech Republic. klíčová slova: BIM, inženýrství geotechnické, geotechnický model horninového prostředí, model realizace geotechnické konstrukce keywords: BIM, geotechnical engineering, ground model, model of the realized geotechnical structure

Foto autor: j grafické podklady archiv autorů

Foto popis: A Obr. 1 Interakce stavby s podložím

Foto popis: ^ Obr. 2 Pozice geotechnické konstrukce v rámci BIM; a) geotechnická konstrukce přispívá do hlavního BIM modelu jako ostatní části, b) geotechnická konstrukce tvoří hlavní část modelu

Foto popis: A Obr. 3 Schematický BIM model základové konstrukce

Foto popis: ^ Obr. 4 Víze 3D modelu zemní konstrukce v rámci BIM

Černý červen Univerzity Karlovy. Škola hlásí třetí úmrtí, zemřel oblíbený pedagog Thöndel [URL Automatický překlad](#)

[WEB](#), Datum: 11.06.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 17:32, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Zemřel člen Právnické fakulty Univerzity Karlovy Alexandr Thöndel. Zdroj: Facebook Právnické fakulty Univerzity Karlovy

Univerzitu Karlovu zasáhla další tragická zpráva. Ve věku 42 let zemřel oblíbený pedagog právnické fakulty – odborný asistent katedry Alexandr Thöndel. V nedávné době vysoká škola oznámila úmrtí mladé vědkyně Kristýny Vysloužilové a populárního fotografa a vedoucího katedry žurnalistiky Filipa Lába.

O smrti Thöndela informovala jeho domovská Právnická fakulta UK. „Katedra občanského práva s hlubokým zármutkem oznamuje fakultní veřejnosti náhlý odchod pana MUDr. JUDr. Alexandra Thöndela, Ph.D., odborného asistenta katedry,“ píše na svých stránkách.

Thöndela zde oceňuje vedoucí katedry občanského práva profesor Jan Dvořák. „Výrazný vědecký potenciál projevili již při sepsání mimořádně kvalitní a rozsáhlé disertační práce věnované promítnutí zásad a regulí římského práva do práva občanského. Vyhraněný zájem o soukromé právo přivedl následně dr. Thöndela do řad členů katedry občanského práva, na které úspěšně působil vědecky i pedagogicky více než 10 let,“ píše Dvořák.

V zesnulém Thöndelovi studenti podle svých slov ztrácejí mimořádně laskavého učitele a examínátora. Jeho kolegové z katedry si jej pak budou pamatovat jako výborného a zaníceného pedagoga.

Nejde o jedinou smutnou zprávu, která školu v červnu zasáhla. Z kraje měsíce ohlásila Univerzita Karlova úmrtí vedoucího katedry žurnalistiky při **fakultě sociálních věd** a váženého fotografa Filipa Lába. Ten zemřel ve věku 45 let. Jen o den později pak **fakulta sociálních věd** informovala, že v pouhých 31 letech skonala členka katedry marketingové komunikace a public relations Kristýna Vysloužilová. Vědkyni katedra popsala jako ženu, která měla měla dar kombinovat teorii s praxí a vést složité, velké projekty.

Pořídte si uživatelský vůz s 3letou zárukou, kompletním servisem na 3 roky zdarma a 3% Business úvěrem!

Němečtí Zelení dnes zahájili svůj třídní sjezd

[RÁDIO](#), Datum: 11.06.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.06.2021 21:56, Poslechovost pořadu: 284 676, Pořad: 18:10 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 236 748,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,16

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Němečtí Zelení dnes zahájili svůj třídní sjezd. Na něm mají formálně potvrdit svou kandidátku na německou kancléřku a také schválit program pro zářijové parlamentní volby. V něm zřejmě Zelení budou prosazovat mimo jiné i omezení rychlosti na německých dálnicích. Na jaře se v preferencích dostali Zelení na první místo před vládnoucí koalici CDU/ CSU. V posledních týdnech ale preference Zelených klesly k aktuálně 21 procentům. My jsme teď ve spojení s vedoucí Katedry německých a rakouských studií na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Zuzanou Lizcovou, dobrý den.

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií **FSV UK**

Dobrý den.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Dá se na sjezd Zelených, německých Zelených čekat vážná a ostrá debata, nebo to bude spíš formální záležitost, jejímž cílem je efektně odprezentovat priority před volbami?

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií **FSV UK**

Němečtí Zelení jsou známí tím, že je to politická strana, která velmi dbá na vnitřní demokracii a skutečně se její členové vyznačují velmi ostrými názory, které rádi obhajují. Takže už v předvečer toho stranického sjezdu bylo jasné, že bude celá řada pozměňovacích návrhů k tomu programu. Ve stranických grémiích už se diskutovalo údajně až 3000 pozměňovacích návrhů. Některé byly přibližně 2 desítky, které se budou diskutovat nyní o víkend, takže myslím, že i na těchto samotných číslech je vidět, že ta debata bude skutečně velká a myslím si, že i velmi zajímavá.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Vy jste před měsícem v Interview Plus vysvětlovala tehdejší vysoké preference Zelených i tím, že se Zeleným daří mlžit, že se snaží ne úplně jasně definovat své programové body, aby oslovili co nejvíce voličů. Očekáváte, že tahle taktika ovládne i ten sjezd?

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií [FSV](#) [UK](#)

Já bych to raději malinko upřesnila. Já jsem říkala, že Zelení sice velmi brzy představili svůj předvolební program, ale to v čem leží nebo v čem možná neříkají úplně celou pravdu je dopad těch konkrétních opatření, která jsou tady v tom programu navržena, která budou diskutována na tom stranickém sjezdu. Já zkusím uvést příklad. Například je tam bod, že Zelení jsou pro to, aby se zvyšovala energetická efektivita budov a prostě proto, aby postoupilo se zateplováním a podobně, což ale zároveň, že výrazným způsobem zvednout cenu nemovitosti a cenu nájmu, což je zase další cíl, který si Zelení stanovili, že v této oblasti vlastně chtějí přispívat ke snížení té ceny nájmu nebo nemovitostí, což vlastně je tak trochu proti sobě. Tak to je jeden příklad. Druhý příklad je třeba to, že pokud by se měly naplnit klimatické cíle, které Zelení deklarují, tak by vlastně během následujících let a to tedy vypočítal stranický expert měla zvýšit kapacita německých větrných a solárních elektráren dvojnásobně, což samozřejmě by znamenalo jako celkem reálné zásahy do běžného života lidí. A to jsou právě ty věci, které tak úplně často až tak v té veřejné debatě nezaznívají.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Tím hlavním v programu Zelených mají být právě opatření na ochranu klimatu, včetně zavedení rychlostního limitu na německých dálnicích, což je tedy něco, co by se dotklo samozřejmě i českých občanů pokud pojedou do Německa. Jaké tohle to vyvolává reakce v Německu?

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií [FSV](#) [UK](#)

Ono zatím v tom programu je ta forma taková malinko opatrnější. Nicméně část té stranické základny tlačí na to, aby tam skutečně natvrdo bylo napsáno, že strana Zelených chce omezení rychlosti na dálnici na 130 km a navíc ještě v centrech německých měst na 30 km v hodině. Což skutečně zase může být velmi podstatný zásah do běžného života lidí, takže to je samozřejmě velmi kontroverzní a je otázkou, jestli pokud Zelení tedy odsouhlasí zrovna tyto limity, jestli se jim to znovu nevrátí v podobě toho, že budou opět zobrazováni jako strana, která chce lidem především věci zakazovat a rušit jejich pohodlný životní styl.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Jaká je podle vás pravděpodobnost, že Zelení budou příští německé vládě a budou tedy mít příležitost ten svůj program realizovat?

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií [FSV](#) [UK](#)

Ta pravděpodobnost, že Zelení budou v příští německé vládě je velice vysoká. To, jestli budou moci realizovat svůj program záleží na tom samozřejmě, jaký budou mít volební výsledek a jaká koalice se nakonec tedy bude sestavovat. Zatím vypadá jako ta nejpravděpodobnější varianta, že by mohly být v koalici s Křesťanskými demokraty, protože samozřejmě strana, se kterou se neshodnou na celé řadě programových bodů, takže tam by určitě docházelo jakoby ke značným kompromisům. Pokud by se vytvořila třeba teoretické levicová koalice vedená sociální demokracií, kde by byly třeba Zelení a nějaká další menší politická strana, tam by byly ty strany potřeba tři. Tak, pokud tedy by si byly ty strany programově bližší, tak by možná Zelení z toho programu prosadit více, ale to jsou v této chvíli skutečně spekulace.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Jak už jsem říkal, v úvodu sjezdu Zelených by měl také formálně potvrdit kandidátku na německou kancléřku Annalena Baerbocková. Ta v posledních dnech musela čelit nepříjemným otázkám, kvůli nepřiznaným vánočním bonusům, které dostala od své strany a také kvůli pochybnostem o jejím životopise, který si zřejmě oproti realitě poněkud vylepšila. Může to nějak to formální schválení její nominace ohrozit?

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií [FSV](#) [UK](#)

Myslím si, že formální schválení nominace to neohrozí. Nicméně bezpochyby tyto drobnější aféry poškodili veřejnou pověst Annaleny Baerbockové. Uvidíme, jestli to bude mít dlouhého trvání a ten efekt bude dlouhodobý. Nicméně v průzkumech veřejného mínění se to odrazilo v tom směru, že vlastně její preference oproti minulému týdnu nebo důvěra, kterou v ní občané vkládají poklesla přibližně o 15 %, což tedy rozhodně není zanedbatelné číslo a uvidí se, jak si povede dál v tom předvolebním boji.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Vedoucí Katedry německých a rakouských studií na [Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity](#) Zuzana Lizcová byla našim hostem, na slyšenou.

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií [FSV](#) [UK](#)

Děkuji za pozvání, na shledanou.

[Doživotí pro Mladiće jako poslední velký proces v Haagu. Nejde o protisrbský soud, říká balkanista](#) [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.06.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Jakub Grim, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.06.2021 07:23, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Generálovi bosenskosrbské armády Ratko Mladićovi byl potvrzen doživotní trest. Odsouzen je za genocidu spojenou s masakrem ve Srebrenici a další zločiny spáchané během války v Bosně v 90. letech. Pro mnoho Srbů je přitom Mladić hrdinou, nikoliv zločincem. Podařilo se haagskému tribunálu, v poslední době často označovanému za protisrbsky motivovaný, spravedlivě potrestat válečné zločiny z dodnes hluboce rozděleného regionu bývalé Jugoslávie?

„Bosenský řezník“, jak je Mladićovi přezdíváno, je jeden z hlavních aktérů krvavých etnických čistek v Bosně a Hercegovině a soudem uznáný válečný zločinec.

Celkový účet války v Bosně, na němž má podle mezinárodního tribunálu svůj nezanedbatelný podíl, je kolem 100 tisíc mrtvých a přes dva miliony lidí vyhnaných z domovů.

Mladić byl odsouzen takřka čtvrt století od spáchání zločinů – v roce 2017. Dlouhých patnáct let od obvinění se mu, i za pomoci přátel v armádě, dařilo unikat mezinárodní justici, než byl v květnu 2011 zatčen na severu Srbska.

Potvrzením doživotního trestu Mechanismem OSN pro mezinárodní trestní tribunály v Haagu se uzavírá jedna velká kapitola – šlo o poslední velký proces tribunálů OSN v souvislosti s válkami v Jugoslávii v 90. letech.

Ratko Mladić během celého procesu vinu odmítal. Jeho právní zástupci stavěli obhajobu mimo jiné na tom, že se v červenci 1995, tedy v době masakru, poblíž východobosenské Srebrenice nevyskytoval, a i proto za něj nemůže být zodpovědný.

„Existují Mladićovy záběry z roku 1995 z konce války ze Srebrenice, kde byl osobně přítomen. Byť to potom popíral – tvrdil, že u masakrů nebyl,“ říká pro iROZHLAS.cz historik a balkanista František Šístek z Institutu mezinárodních studií **FSV UK**.

Hlavním problémem souvisejícím s verdikty Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY) jsou nacionalistické narativy jednotlivých západobalkánských zemí, které si každý jeden rozsudek z Haagu vykládají po svém.

„Bosňáci s existencí a rozsudky mezinárodního soudu v Haagu spíše souhlasí, byť by mohly být ještě tvrdší. Bosenští Srbové mají postoj popírání – válka je jimi prezentována jako spravedlivá obranná válka srbského národa, který se hájil před genocidou, což je i oficiální politická linie v samotném Srbsku,“ upozorňuje balkanista.

Protisrbský tribunál?

Právě ze srbských nacionalistických pozic se v posledních letech ozývá největší kritika haagského tribunálu. Panuje v nich pocit, že se zaměřuje především na Srby a opomíjí vyšetřování chorvatských a bosňáckých politických a vojenských představitelů.

Šístek nicméně upozorňuje, že je třeba vycházet ze statistik. Někdy se totiž válka v Bosně a Hercegovině pojímá jako konflikt tří stran, z nichž všechny páchaly zločiny. „To je do jisté míry pravda, ale podle statistik to vychází tak, že v Bosně tvořili přes 80 procent civilních obětí Bosňáci. Disproporce u zdokumentovaných válečných zločinů je dokonce taková, že až 90 procent jich spáchaly srbské jednotky.“

Podle něj je tak nakonec vzhledem k průběhu války logické, že v Haagu skončilo více srbských představitelů.

Srbská aktivistka za lidská práva Sonja Biserková se domnívá, že ani rozsudek nad Mladićem nebude mít na srbskou společnost žádný efekt a nepřiměje Bělehrad přiznat odpovědnost za válku v Jugoslávii s tím, že v podstatě celé čtvrtstoletí od konce války jsou verdikty z Haagu v Srbsku považované za antisrbské.

„Nacionalistický diskurz se zaměřuje téměř jen na obžaloby válečných zločinců z jiných zemí. Většina lidí popírá jakoukoliv srbskou odpovědnost za válku a válečné zločiny,“ tvrdí Biserková pro Deutsche Welle. Srbové se skrze tento dominantní společenský narativ usvědčují o své roli obětí v celém konfliktu.

K tomuto Šístek poznamenává, že mezi Srby v Srbsku i v Bosně je celá řada těch, kteří podporují snahu viníky potrestat, čímž se vina z celého národa přesouvá na konkrétní viníky, mechanismy a instituce.

„Nesmíme ztotožňovat celý národ s jejich nacionalistickými vůdci, byť je to nadpoloviční většina hlasů, které slyšíme. Mezi srbskou inteligencí, ale i obyčejnými lidmi je dost těch, kteří nesdílejí nacionalistické názory, jen nejsou u moci a tolik je z českého prostoru neslyšíme,“ vysvětluje.

Případ Gotovina

Přitom odmítání výsledků, k nimž dospěl mezinárodní tribunál, není jen výsadou Srbů.

„Před deseti lety, kdy byli souzeni zase chorvatští generálové jako Ante Gotovina, kteří byli ale nakonec osvobozeni, tak bylo chorvatské veřejné mínění velice podobné tomu srbskému, akorát s opačnými znaménky. Haagský soud byl v této době v chorvatském nacionalistickém prostředí pranýřován jako velice prosrbský a protichorvatský. Když Gotovinu propustili, tak to zase pominulo,“ připomíná Šístek.

Právě případy generálů Ante Gotoviny a Janka Bobetka, stíhaných v souvislosti s operací Bouře, během které chorvatská armáda na začátku 90. let vytlačila značnou část Srbů z území dnešního Chorvatska, byly po roce 2000 v zemi velkým problémem.

Evropská unie totiž tlačila vládu v Záhřebu k vydání generálů do Haagu, což bylo pro kabinet sociálnědemokratického premiéra Ivici Račana těžko politicky průchodné: většina veřejnosti se k vydání generálů stavěla odmítavě a opakovaně na jejich podporu protestovala.

Gotovinu nakonec vydala až další vládní garnitura na konci roku 2005, kdy byl generál překvapivě zatčen na Kanárských ostrovech.

Podle Šístka je však existence haagského tribunálu klíčová a nezastupitelná. Pokud by neexistovala mezinárodní instance, drtivá většina válečných zločinů z 90. let by zůstala nepotrestaná.

„Někdo by sice odsouzen byl, ale byly by to malé ryby. Například by nic nenutilo Srby zatknout Karadžiće a Mladiće. Byť jde o z různých hledisek nedokonalý tribunál, tak když si představíme, že by neexistoval vůbec, tak by byl tlak na vyrovnání se s minulostí minimální,“ upozorňuje.

Tím, že byly jednotlivé válečné zločiny prošetřeny a potrestány, bylo také v jednotlivých případech vyslechnuto obrovské množství svědků a zajištěny důkazní materiály, které jsou v současnosti důležitými prameny pro poznání jednotlivých osudů během války.

„Roli tribunálu hodnotím jednoznačně pozitivně a nedokážu si představit, že by tribunál neexistoval,“ říká Šístek.

„Když se podíváme na jednotlivé případy, tak tam samozřejmě může být prostor pro kritiku. Jsou tu případy významných chorvatských generálů – jako nepotrestaný Gotovina. Na druhé straně se dá argumentovat velkým srbským nacionalistou Vojislavem Šešeljem, který byl dlouho souzen, nakonec ale osvobozen a působí v Srbsku. Když byl propuštěn, tak se tvrdilo, že umírá. Je to už celá řada let a rozhodně nezemřel,“ popisuje balkanista jednotlivé sporné případy.

(Text pokračuje pod boxíkem.)

Reakce na rozsudek

Přetrvávající názorové rozdíly mezi národy ilustrují i reakce na rozsudek s Mladićem. Chorvatský zástupce kolektivního vedení bosenského státu Željko Komčič řekl, že je jasné, že politické a vojenské vedení separatistické Republiky srbské v Bosně a Hercegovině v 90. letech usilovalo o etnické čištění.

Bosenská ministryně zahraničí Bisera Turkovićová verdikt přivítala: „Věřím, že to bude příležitost pro představitele Republiky srbské, kteří popírají genocidu, aby akceptovali pravdu, zavrhli zločinné ideologie, symboly a politiky a obrátili se k evropské budoucnosti.“

Srbský zástupce ve vedení bosenského státu Milorad Dodik řekl, že podle něj rozsudek „nemá nic společného s právem ani se spravedlností“ a že „haagský tribunál přispěl k ještě větší nedůvěře mezi bosenskými národy“. Podobně se vyjádřil i Mladićův syn Darko.

Prezidentka Republiky srbské Željka Cvijanovićová nazvala mezinárodní tribunál „haagskou inkvizicí“, která podle ní potvrdila roli antisrbského soudu, který nesoudí válečné zločiny na základě důkazů, ale národnosti obžalovaných.

Srbská premiérka Ana Brnabićová míní, že rozhodnutí znesvářené národy nepřiblížilo k usmíření. „Jsme od usmíření dál než před 26 lety a haagský tribunál k tomu v mnohém přispěl,“ uvedla. Podle ní nebyli všichni viníci zločinů spáchaných za války při rozpadu bývalé Jugoslávie potrestáni stejně.

Srbský provládní bulvární deník Informer označil na titulní straně Mladiće srbským hrdinou, který byl odsouzen navzdory „naprosto žádným důkazům“, což jen dokresluje zákopy, do nichž se balkánské národy ve vzájemných sporech zakopávají.

Lidé v privatizaci nevyzvedli až patnáct miliard. Požádat o ně musejí do září [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.06.2021, Zdroj: podripsy.denik.cz, Autor: Jiří Janda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.06.2021 16:21, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Také jste se před třemi desítkami let zúčastnili kuponové privatizace? A jste si jisti, že jste za akcie dostali všechny peníze, na které máte nárok? Kupříkladu maminka mladého odborníka na informační technologie Daniela Surmaře si jista nebyla, a syn se jí rozhodl pomoci. „Snažil jsem se najít technický způsob řešení tak, aby to pro ni bylo co nejpříjemnější,“ řekl Surmař Deníku. „Aby nemusela nikam chodit ani podstupovat žádné riziko, ale aby snadno zjistila, zda akcie má anebo nemá. A aby je mohla jednoduše peněžit,“ konstatoval.

„Právě tento nápad je podstatou nové on-line služby nazvané Zapomenuté miliardy. Podle Surmařových zjištění totiž v evidenci Centrálního depozitáře cenných papírů stále zůstává asi 750 tisíc nezařazených majetkových účtů, na něž vlastníci zapomněli. Až 200 tisíc účtů přitom může obsahovat nárok na hodnotný majetek. Celkem podle jeho odhadů může jeho hodnota činit 10 až 15 miliard korun.

A jak se lidé k penězům nyní mohou dostat? Stačí se zaregistrovat na stránce [zapomenutemilardy.cz](#). Potom je třeba jen vyplnit jednoduchý dotazník, a vše za ně zařídí odborníci. Pokud zájemce na nic nemá nárok, nemusí nic platit. Kdo bude chtít prostřednictvím této služby akcie získat, zaplatí nanejvýš 15 procent jejich hodnoty.

Šanci „ukousnout“ si svůj podíl na zapomenutých miliardách mají nejen účastníci kuponové privatizace, tedy lidé narození v roce 1975 a dříve, ale i dědicové již zemřelých majitelů kuponových knížek. „Řada lidí vlastnila hodnotné akcie, na které se při dědickém řízení zapomnělo, takže i dědicové mají šanci,“ prohlásil Surmař. Vyzývá proto zejména mladé lidi, aby se zeptali rodičů či prarodičů, zda měli kupónovou knížku a zda vědí, co se s ní stalo.

Času je málo

Na získání zapomenutých akcií mají zájemci čas jen do konce září. Možnost zhodnotit akcie různých firem totiž postupně končí. Kupříkladu od podzimu budou nedobytné náhrady pro akcionáře u společnosti Unipetrol, přičemž se jedná o více než miliardu korun. „Lidé tak o značnou část prostředků navždy přijdou,“ varuje akcionáře Surmař.

Někteří odborníci jeho přístup chválí. „Já si myslím, že tento projekt je velmi užitečný, a těm lidem, kteří to sami neumí dohledat, dnes nikdo jiný není schopen pomoci,“ řekl Deníku Karel Zeman z Vysoké školy ekonomické. „Obzvláště starší lidé s tím měli vždycky starosti, protože to není jednoduchá věc, takže se v tom nevyznají,“ poznamenal.

Jiní znalci ale pro takové „akcionáře“ mnoho pochopení nemají. Ti, kteří na své akcie již zapomněli, si je podle nich totiž vlastně ani nezaslouží. „Když lidé něco dostanou zadarmo, tak si toho neváží, a v kuponové privatizaci to zadarmo dostali,“ řekl Deníku ekonom Evžen Kočenda z [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#). „Kdo se o to nedokázal postarat a nevážil si toho, tak ať nic nemá,“ dodal.

Kupónová privatizace se v tehdejší Československu uskutečnila ve dvou vlnách v letech 1992 a 1994. Každý dospělý občan si mohl zakoupit kupónovou knížku a v ní deset kupónů, což jej celkem vyšlo na 1035 korun. Jejich prostřednictvím si mohl levně zakoupit podíl na akcích vybraných do té doby státních podniků. Mnoho z nich ale po privatizaci vytuneloval jejich management či noví majitelé.

Děsivé: tři mladé mrtvoly během týdne na Karlově univerzitě jsou náhoda? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.06.2021, Zdroj: skrytaprava.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.06.2021 19:20, Celková návštěvnost: 167 290, RU / měsíc: 10 548, RU / den: 879, AVE: 250,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Jaká epidemie zasáhla Karlovu univerzitu? Tři mladí profesori náhle zemřeli a další umírají!

Ve věku 45 náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb, další den ve svých nedožitých 31 letech nečekaně zemřela vědkyně Kristýna Vyslouzilová, ve věku 42 let zemřel oblíbený pedagog právnické fakulty – odborný asistent katedry Alexandr Thöndel. Epidemie čeho?

Karlova univerzita je v šoku, na objasnění je dáno embargo a mlhavé zvěsty!

Mnoho lidí se hlásí, že u nich umírají mladí lidé a už všech je odmítána diagnóza.

V zesnulém Thöndelovi studenti podle svých slov ztrácí mimořádně laskavého učitele a examinátora. Jeho kolegové z katedry si jej pak budou pamatovat jako výborného a zaníceného pedagoga.

Nejde o jedinou smutnou zprávu, která školu v červnu zasáhla. Z kraje měsíce ohlásila Univerzita Karlova úmrtí vedoucího katedry žurnalistiky při [fakultě sociálních věd](#) a váženého fotografa Filipa Lába. Ten zemřel ve věku 45 let. Jen o den později pak [fakulta sociálních věd](#) informovala, že v pouhých 31 letech skonala členka katedry marketingové komunikace a public relations Kristýna Vyslouzilová. Vědkyni katedra popsala jako ženu, která měla dar kombinovat teorii s praxí a vést složité, velké projekty.

Zatímco šílení honiči s injekcemi pronásledují každého, kdo se pohybuje a jinak má zákaz cokoliv na veřejnosti dělat, zde jsou konkrétní zdraví lidé, které najednou postihla smrt! Najednou?

Chlípku, Smejkal, Hořejší, Flégře, Kubku, kdo je smrtí těchto mladých lidí vinný? Karlova univerzita není nějaká pochybná partička Elfů a Vrábelů, je to významná univerzita a studenti jsou v šoku.

Proč náhle umírají po injekcích zdraví lidé, u kterých se prý nedá určit smrt, pouze se konstatuje, že po vakcínách umírá méně lidí, než na covid?

Ve Velkých Hamrech v domově umřel naočovaný důchodce

Prý za jeho smrt může nenačkovaná sestra. A pak se zjistilo, že covid mají v domově oba manželé po druhé vakcinační dávce a mohli ovakcínovaného důchodce nakazit oni. Šílené zvěřstvo!

Ministře zdravotnictví Vojtěchu, okamžitě předstupte před národ a objasněte smrt těchto tří mladých lidí! V zájmu života a smrti národa neexistuje zákon o utajení a GDPR!

Umíráme ve jménu boha covidu?

Kuřáků ubylo, výrobci proto míří hlavně na mladé konzumenty [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.06.2021, Zdroj: metro.cz, Autor: Pavel Hrabica, Metro.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 06:14, Celková návštěvnost: 90 310, RU / měsíc: 51 314, RU / den: 5 117, Rubrika: Domov, AVE: 79 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Zapálit si cigaretu přestává být trendy. Vždyť počet Čechů, kteří skončí v rukách koronera, se ročně pohybuje kolem sto tisíc. Přibližně dvacet procent z nich umírá prokazatelně na následky kouření. Což je přibližně stejné, jako by se každý rok vyliadnil jeden Benešov.

Podle projektu Česko v datech je naše země sedmá na světě ve spotřebě cigaret na hlavu. Každý člověk starší 15 let jich ročně vykouří 2400. I když se do této statistiky počítají i cigarety, které nakoupí a vykouří cizinci, jedná se o varovné údaje. Ale i tak odborníci na problematiku sdílejí spíše pozitivní pocity. Pravidla, která se podařilo před pár lety prosadit, nesou své ovoce.

Jde to dolů Od roku 2012 se počet kuřáků v Česku snížil o sedm procent. To je asi o 140 tisíc méně z těch, kteří užívali tabákové výrobky. Podle odhadu samotných producentů cigaret budou za deset let v Evropě země, které budou zcela nekuřácké.

„Tento trend odráží mimo jiné zavedení protikuřáckého zákona,“ říká Jarmila Vedralová, národní protidrogová koordinátorka. Na nejrůznější kampaně a osvětlu, které prezentují rizika kouření, reagují lidé buď tím, že vůbec nezačnou kouřit, nebo hledají cesty. „V Česku je už přes čtyřicet specializovaných center pro závislé na tabáku a také kolem dvou set lékáren, které poskytují poradenství,“ připomíná Vedralová.

„Postupně se přibližujeme k zemím západní Evropy, kde už kouří jen velmi malá část populace,“ komentuje trend Adam Kulhánek z Kliniky adiktologie 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze. Co ale stále převládá, jsou klasické cigarety, které, na rozdíl od elektronických variant, neškodí jenom samotnému kuřákovi, ale i okolí.

„Přes čtyřicet procent uživatelů elektronických cigaret uvádí, že si vedle toho zapálí i běžnou cigaretu,“ popisuje poslední zjištění Marie Nejedlá, vedoucí Centra podpory veřejného zdraví Státního zdravotního ústavu. Počet těch, kteří nikdy nekouřili a rovnou začali s elektronickou variantou, se však u nás loni, v porovnání s rokem 2019, zdvojnásobil. Týká se to především mladých lidí. Tabákové koncerny proto sázejí na prezentaci na sociálních sítích.

„Zahřívání tabák a elektronické cigarety působí na mladé lidi atraktivněji než klasické cigarety. Slouží jako statusový symbol, který chtějí sdílet, proto je začnou užívat. V případě nikotinu je cesta od příležitostného užívání k závislosti velmi krátká,“ uvádí adiktolog Adam Kulhánek.

Závislost na nikotinu vzniká u lidí do 25 let až sedmkrát rychleji než u starších osob. „Tabákové firmy využívají influencery na sociálních sítích, i když to odporuje regulaci i etickým kodexům. Je potřeba, aby tomu politici i rodiče dětí věnovali pozornost, protože tyto produkty jsou velmi lehce návykové,“ říká Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Tato věková skupina je rozvojem závislosti ohrožena nejvíce,“ doplňuje Adam Kulhánek.

Nikotinové figle

Závislost na cigaretě způsobuje nikotin obsažený v tabáku. Aby cigareta prošla testy na množství vdechovaného nikotinu (do 1 miligramu), jsou v obalech filtrů drobné otvory, přes které se při laboratorních zkouškách nasávaný nikotin ředí vzduchem. Kuřák ale drží cigaretu za filtr a prsty otvory ucpává. Do plic mu tedy jde víc nikotinu, a zvyšuje se tak jeho závislost na této látce.

Foto:

Ilustrační snímek
Lukáš Bíba, MF DNES

FotoGallery:

Ilustrační snímek
Lukáš Bíba, MF DNES

Ve 26 letech byl Tomáš Drahoňovský nejmladším mužským moderátorem hlavních televizních zpráv. Pracoval v tištěných médiích, soukromé televizi i Českém rozhlasu.

Narodil se v Turnově, vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a Mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě v Praze.

Jak si kluk z Turnova vybere žurnalistiku jako svou profesi?

„K tomu vede to, když jste dostatečně extrovertní dítě, které zjišťuje postupem času, že mu jde nejenom mluvit, ale že mu jde i psát a v určitý okamžik, který u mě nastal přibližně ve 14 letech si řekne, že by to mohl zkusit přetavit do nějaké profese a začít chodit na nějaké brigády, které nemusí nutně znamenat jenom balit zboží ve skladu, ale také psát nějaká písmenka na papír.“

Když jsi pracoval jako regionální reportér pro Deníky Bohemia, reportoval jsi ze svého rodného kraje a bylo to jednodušší, když tu oblast znáš a automaticky se ti nabízí témata?

„Určitě nebylo. Já si pořád myslím, že být regionální zpravodaj je ta nejtěžší práce na světě. Musíte mít všechno obšlapáno na ulici, stýkat se s lidmi na denní bázi, mít k nim vybudované kontakty. Tam nemáte žádné zázemí jako v centrále České televize, kdy jako moderátoři za sebou máte tým lidí, kteří vám ta setkání obstarávají. To v regionech neexistuje. Regionální znalost se hodí, ale rozhodně bych neřekl, že to je lehčí.“

Do České televize jsi přišel v roce 2014, přišel jsi v době, kdy odcházela Daniela Drtinová nebo Martin Veselovský. Co jsi dostal na starosti, co byla tvoje první práce?

„To bylo poměrně zvláštní. To bylo velké rozhodnutí vstoupit do řad kolegů České televize. Pro mě to do jisté míry mohlo znamenat i kariéerní sešup. Na Primě jsem moderoval hlavní zpravodajskou relaci, dělal jsem dramaturga debatních pořadů, postavil jsem pár zpravodajských pořadů jako jejich autor, následně jsem působil jako jejich editor, takže jsem tam byl poměrně zaháčkovaný. Ale souhra takových nepříjemných okolností, které mají co dělat s politikou vedla k tomu, že jsem tam nemohl pracovat dál a odhodlal jsem se, že zkusím vstoupit mezi velké střelce, které jsem obdivoval celou dobu, co jsem působil na Primě. Ale začínal jsem jako normální redaktor.“

Pracoval jsi v terénu, pak taky dlouhou dobu jako vládní zpravodaj. Vzpomeneš si na nějaký moment třeba ze Strakovy akademie, který ti dal hodně zabrat?

„Vzpomínám si na moment, kdy nevím co se na Kavčích horách stalo, ale celé vysílání se sesypalo. Spadly systémy, počítače, připojení. Zkrátka jediné co fungovalo bylo to, že něco jde směrem k divákům a to něco byl aktuálně můj vstup ze Strakovy akademie. A jediné, co jsem slyšel, byl režisérův hlas, který mi říkal že nic nemáme a mám mluvit. Tehdy jsem trhnul rekord v kontinuální řeči na jedno téma. To bylo zasedání vlády, vydržel jsem tehdy dvanáct minut mluvit jenom o tom co vláda projednává, jaký na to má kdo názor. To byl nejnudnější vstup jaký kdy kdo viděl v rámci vysílání České televize. Ale v zásadě to v tu chvíli zachránilo celou situaci.“

Kdybys měl jmenovat jedno místo, o kterém jsi sám netušil, že ve výsledku bude tak fotogenické?

„Malostranské náměstí se stalo naším domovem. Vždycky když jedu kolem, tak teď už tam je běžný ruch, tak udělám takový zasněný nostalgický povzdech. To pro mě už není náměstí, to je vlastně obývací. A Ještěd. Jako každý, kdo pochází z Libereckého kraje, tak ho znám jako každodenní součást výhledu kamkoliv. Je jenom pár dní v roce, kdy tam je hezky a jeden z těch dní byl ten, kdy jsme tam vysílali. Spálili jsme se úplně strašně, protože tam to jde raz dva. Ale dodneška na to vzpomínám, to bylo super vysílání.“

Máš nějaký hluboký zpravodajský sen, jako třeba že stojíš ve studiu, kde není host a podobně?

„Stává se mi to relativně pravidelně. Většinou noční můry jsou z toho, že musíme reagovat na nějakou nepředpokládanou situaci. Jako třeba na povětrnostní podmínky, kdy začne foukat takový vítr, že začnou létat světla a kamery. Což je něco, co jsem taky zažil.“

Jaká epidemie zasáhla Karlovu univerzitu? Tři mladí profesori náhle zemřeli a další umírají!

Ve věku 45 náhle v pondělí zemřel teoretik fotografie, fotograf a pedagog Filip Láb, další den ve svých nedožitých 31 letech nečekaně zemřela vědkyně Kristýna Vysloužilová, ve věku 42 let zemřel oblíbený pedagog právnické fakulty – odborný asistent katedry Alexandr Thöndel. Epidemie čeho? (Foto: Facebook)

Mnoho lidí se hlásí, že u nich umírají mladí lidé a u všech je odmítána diagnóza.

V zesnulém Thöndelovi studenti podle svých slov ztrácí mimořádně laskavého učitele a examinátora. Jeho kolegové z katedry si jej pak budou pamatovat jako výborného a zaníceného pedagoga.

Nejde o jedinou smutnou zprávu, která školu v červnu zasáhla. Z kraje měsíce ohlásila Univerzita Karlova úmrtí vedoucího katedry žurnalistiky při **fakultě sociálních věd** a váženého fotografa Filipa Lába. Ten zemřel ve věku 45 let. Jen o den později pak **fakulta sociálních věd** informovala, že v pouhých 31 letech skonala členka katedry marketingové komunikace a public relations Kristýna Vysloužilová. Vědkyni katedra popsala jako ženu, která měla dar kombinovat teorii s praxí a vést složité, velké projekty.

Zatímco šílení honiči s injekcemi pronásledují každého, kdo se pohybuje a jinak má zákaz cokoliv na veřejnosti dělat, zde jsou konkrétní zdraví lidí, které najednou postihla smrt! Najednou?

Umíráme ve jménu boha covidu?

Chlíbku, Smejkal, Hořejší, Flégře, Kubku, kdo je smrtí těchto mladých lidí vinný? Karlova univerzita není nějaká pochybná partička Elfů a Vrábelů, je to významná univerzita a studenti jsou v šoku.

Proč náhle umírají po injekcích zdraví lidí, u kterých se prý nedá určit smrt, pouze se konstatuje, že po vakcínách umírá méně lidí, než na covid?

Zdroj: 1

Host: Tomáš Drahoňovský

RADIO, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČRo Pardubice, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 11:53, Pořad: 09:04 Zálety Aleny Zárybnické, Země: Česko

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

V 26 letech byl nejmladším mužským moderátorem hlavních televizních zpráv. Pracoval v tištěných médiích, v soukromé televizi i v Českém rozhlase. Nedávno to bylo 7 let, co je v České televizi, a říká: "Pořád odhalujeme pravdu, pořád rozkrýváme motivace a přinášíme informace, které měly zůstat skryté. Novinařina je i dneska pekelně zábavné povolání." Čas si vždycky najde své dcery, sport a kapelu Funk Corporation. Tomáš Drahoňovský. Začínají Zálety. Od mikrofonu Českého rozhlasu vás zdraví Alena Zárybnická. A mimochodem: zeptám se i na to, jak se cítil v okamžiku, kdy vzduchem létaly koblihy. Jsem ráda, že nás posloucháte. Tomáš Drahoňovský, rozený Turnovák, vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitaní univerzitě v Praze. Za poslední rok a půl si ve zpravodajství vyzkoušel leccos, třeba i moderování z domova. Ve svém profilu na twitterovém účtu má uvedeno: Moderátor dobrovolně bez studia, sportovec bohužel bez výkonnosti, hudebník od narození bez talentu a tweeter pro jistotu bez názoru. Vítejte v Záletech, Tomáši, dobré dopoledne.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrý den.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Hned na začátku propálím tu koblihu letící vzduchem na Malostranském náměstí. Byl to nejpřekvapivější moment, který si ve své práci zažil?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Za poslední dobu určitě, i když od chvíle, kdy jsme přesunuli naše vysílání studia ven blíž lidem a koronaviru vstříc, tak tam těch překvapivých momentů byla spousta, ale ta kobliha, to byl takový moment, řekněme, iniciační, kdy si člověk uvědomí, že tohle opravdu nebude ta práce, na kterou jsme zvyklí z toho kamenného studia.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Ta kobliha, to byla tenkrát součást nějaké konspirační teorie.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To byla demonstrace, kdy se na Malostranském náměstí poté, co vlastně zjistili po pár týdnech, že je tam napevno usazený štáb České televize, který pravidelně celý den vysílá, tak se tam začali shromažďovat nejrůznější demonstranti. V tu chvíli to byli demonstranti proti síťím páté generace mobilním. Měli za to, že mohou způsobit leccos zdravotní rizika, řekněme. Zároveň to spojili i s protestem proti covidovým opatřením. A jak jinak se dostat do vysílání, než že způsobíte co největší rozruch. Takže byl jsem rád, že v tu chvíli letěla jenom kobliha, ale je pravda, že leckdy jsem měl strach, že by mohlo letět i něco daleko horšího.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Rozumím, to, že vlastně proti tobě něco míří, na to je zvyklý třeba brankář Hašek nebo jakýkoliv jiný brankář, ale my intuitivně ohýbáme. Stihl jsi vlastně vůbec uhnout, anebo to bylo tak, že jsi vlastně neměl prostor pro reakci vůbec žádný, protože se v tu chvíli logicky soustředil na něco úplně jiného?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já jsem vedl rozhovor s respondentem, který stál proti mně a periferním pohledem jsem viděl, že někdo přibíhá a něco vrhá, ale protože jsem v tu chvíli mluvil, tak jsem vlastně nemohl nějakým způsobem reagovat a jenom jsem ucítil náraz do boku, tak jsem se tak zběžně ohmatal, zjistil jsem, kolik teče krve, a když jsem zjistil, že neteče žádná, tak jsem pokračoval v rozhovoru. Co to bylo, to jsem vlastně zjistil až nakonec, když jsem viděl, že kobliha leží u mých nohou. Pak přijeli policisté a začalo nabírat trochu tragikomické rozměry, protože začali vyšetřovat směr koblihy a odkud uletěla a kam letěla a co mi udělala, takže jsme tím strávili zábavnou půlhodinku, ale jak říkám, zaplatpánbůh. Ono tohle to je legrace, ale stačilo by, kdyby místo koblihy byl kámen a už bychom se asi smáli o poznání méně.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Rozumím. Řekni mi, jak si kluk z Turnova vybere žurnalistiku jako svou profesi? Co tě k tomu vedlo?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

K tomu vedlo to, že jste dostatečně extrovertní dítě, které zjišťuje postupem času, že mu jde nejenom mluvit a nejenom vymýšlet příběhy, ale že mu je jde taky psát a v určitý okamžik, který u mě nastal přibližně ve 14 letech, si řekne, že by to mohli zkusit přetavit do nějaké profese a začít chodit na brigády, které nemusí nutně znamenat jenom balit zboží ve skladu, ale taky psát nějaká písmenka na papír.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Jak se realita života v médiích, dnes už může i trochu bilancovat, vlastně potkává s tou svojí představou nebo s tou tvou představou malého kluka o tom, co vlastně bude žurnalistika? Co to bude psaní, co to bude živé vysílání, co to bude televize, co to bude rozhlas?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já přemýšlím, jakou já jsem měl vlastně představu jako malý kluk o tom, co to žurnalistika je. Asi žádná moc nebyla, možná v Kačěřích přibězích tenkrát na České televizi od Disneyho něco takového bylo, nějaký novinář s tím kloboukem a papírkem za krepkou. Ale postupem času čím víc jsem zabředával do toho mediálního života a potkával jsem lidi, do kterých jsem si mohl projektovat, jak asi ta práce bude vypadat, tak jsem začal zjišťovat, že to je zkrátka něco, co chci dělat. Vždycky jsem se obdivně díval, když jsem nastoupil do komerční televize v roce 2016 na moderátory ČT, tam byl Dan Takáč a Nora Fridrichová a všichni, kteří moderovali tehdy nově vznikající ČT 24, a já jsem říkal, to jsou neuvěřitelní střelci, takhle bych chtěl jednou pracovat, no a teď vlastně kontinuální vysílání ČT 24 v záplavě ostatního vysílání Čtyřadvacítky, tak je vlastně takový milý relax.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Tomáš Drahoňovský, posloucháte Zálety. Tomáš Drahoňovský, novinář a moderátor. Vráťím se ještě na úplný začátek. Tomáši, když jsi pracoval jako regionální reportér pro deníky Bohemia, reportoval si ze svého rodného kraje? A bylo to jednodušší? Bylo to vlastně to, že tu oblast znáš a že se ti automaticky nabízí témata?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Určitě nebylo. Já si pořád myslím, že být regionální zpravodaj, to je úplně ta nejtěžší práce na světě, protože musíte mít všechno obšlapáno na ulici, stýkat s lidmi na denní bázi, mít k nim vybudované kontakty. Tam nemáte žádné zázemí jako v České televizi v centrále, kdy my jako moderátoři, neříkám, že redaktoři to mají podobně, ale máte za sebou tým lidí, kteří vám ta setkání vlastně obstarává. To neexistuje v regionech, určitě ne. Regionální znalost samozřejmě hodí se potom v profesním životě, ale rozhodně bych neřekl, že to je lehčí.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Pár měsíců jsi pracoval i pro Český rozhlas, proč tak krátce?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Protože jsem vlastně netušil, co bych chtěl pořádně dělat. Já jsem měl takovou utkvělou představu, že bych chtěl dělat psanou žurnalistiku, nejlépe v nějakém renomovaném deníku a v Českém rozhlasu jsem vlastně dostal práci víceméně náhodou. Staral jsem se o část jeho webových stránek. Potom jsem si říkal, že by nebylo špatné zkusit skutečně to zpravodajství, které jsem chtěl vždycky dělat. Dostal jsem se do Reginy a posléze i do zahraničního vysílání Českého rozhlasu 7 tehdy. A příznám se, že tam tehdy před dávnými a dávnými časy to nebylo úplně to, co bych asi očekával. Byl jsem rád, že jsem tehdy vyhrál konkurs do Lidových novin, takže jsem vlastně celou svoji kariéru v Českém rozhlasu se snažil dělat něco jiného. Možná toho teď trochu lituju, protože i rozhlas má svoji poetiku teď, když tady můžu ohmatávat studio.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Ta tvoje první televizní zkušenost, tedy rok 2006 a televize Prima, přišla nabídka, která se neodmítá, nebo si sám cíleně se propracovával tehdy z regionálního deníku k tomu, že by si rád pracoval v televizi?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Vůbec. Zase se dostáváme k tomu, že jsem měl po celou školu vysokou představu, že novináři v psaných médiích, to jsou ti největší novináři, a televize to je jenom jakési takovéto pozlátko, a hraní si na celebrity, ale když tehdy z Primy od Jirky Závozdy, tehdejšího šéfredaktora, přišla nabídka na to, že shánějí parlamentního zpravodaje, tak jsem nemohl odolat, protože to asi posluchači těžko pochopí, ale jsou lidé, kteří chtějí se věnovat politice na žurnalistické úrovni, a to jsem byl vlastně už od mladých let.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Rok 2014, Česká televize, tedy pomalu 7 let. Přišel jdi v době, kdy odcházela Daniela Drtinová, kdy odcházel Martin Veselovský. Počítám-li tedy správně, jestli jsem to správně zařadila.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Těsně po jeho odchodu jsem přišel.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Co jsi dostal na starosti? Co byla první tvoje práce?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To bylo poměrně totiž zvláštní. To bylo velké rozhodnutí tehdy vstoupit do řad kolegů z České televize, protože pro mě to do jisté míry navenek mohlo znamenat i kariérní sešup. Já jsem na Primě moderoval hlavní zpravodajskou relaci, dělal jsem tam dramaturga debatních pořadů, postavil jsem tam pár zpravodajských pořadů jako jejich autor, následně jsem působil jako jejich editor. Odpolední zprávy kupříkladu. Takže jsem tam byl poměrně zaháčkovaný, ale souhra takových nepříjemných okolností, které opět mají co dělat s politikou, tak na Primě vedla k tomu, že už jsem tam nemohl pracovat dál. A odhodlal jsem se, že zkusím vstoupit mezi ty velké střelce, které jsem obdivoval celou dobu, co jsem působil na Primě, ale začínal jsem jako normální redaktor.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Pracoval jsi v terénu, pak taky dlouhou dobu třeba jako vládní zpravodaj. Vzpomeneš si na nějaký moment třeba ze Strakovy akademie, který ti dal hodně zabrat?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já si vzpomínám na moment, kdy nevím, co se stalo na Kavčích horách, ale celé vysílání se sesypalo. Spadly nejspíš systémy, počítače, připojení... Zkrátka jediné, co fungovalo, bylo to, že něco jde směrem k divákům, a to něco byl aktuálně můj vstup ze Strakovy akademie. A jediné, co jsem slyšel, tak byl režisérův hlas, který říkal: "Nic nemáme, mluv." A tehdy jsem trhnul rekord vlastně v kontinuální řeči na jedno téma a to bylo zasedání vlády. Vydržel jsem tedy 12 minut mluvit jenom o tom, co vláda projednává, jaký na to má kdo názor. Ponořili jsme se hlouběji do těch legislativních materií. To byl nejnudnější vstup, který kdy kdo viděl podle mě v rámci vysílání České televize, ale v zásadě to v tu chvíli zachránil celou situaci a během těch 12 minut se opět nahodili systémy na Kavčích horách.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Tomáš Drahoňovský, posloucháte Zálety. Novinařina je pekelně zábavné povolání, už jsem tady citovala slova Tomáše Drahoňovského. Posloucháte Zálety. Tak v čem je ta největší zábava?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Největší zábava je to v tom, že poznáváte každý den lidi, na které byste v běžném životě rozhodně nenarazili. Kolegové v České televizi, dramaturgové a celý tým, tak vám je přináší na stříbrném podnose. Vy dostáváte časovou dotaci velkorysou, že se můžete zeptat skoro, na co chcete. To je jedna z těch věcí. A druhá z těch věcí je vlastně čistě osobní, která z toho dělá zajímavé téma, že tihle zajímaví lidé člověka nutí se neustále učit, neustále připravovat, neustále být v obraze a vsřebávat, jak jsem říkal, to velké množství informací, takže jenom tahle práce člověku leckdy dá víc než 3 vysoké školy dohromady.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Pamatuješ si na ty svoje první vstupy, které se týkaly vznikající pandemie?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, určitě. To bylo něco, co se ještě do té doby nezažil. Vracíme se opět na Malostranské náměstí, kde jsme se...

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Ke koblíhám.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Přesně tak. To jsme ještě nevěděli, že koblíhy budou létat, to jsme všichni tam přišli s vyvalenýma očima do liduprázdného centra Prahy, apokalyptický výhled se nám nabízel na prázdné ulice, kde nebylo ani živáčka. Vzpomínám si živě na tu situaci, kdy jsem si nasadil roušku, tehdy ještě látkovou a měl jsem začít mluvit. Najednou jsem zjistil, že to nejde, že člověk musí jinak hospodařit s dechem, musí vít křičet, aby mu bylo rozumět, i citlivé mikrofony s tím měly problémy. Museli jsme se všechno naučit znovu.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Píšeš na Twitteru, že jsi moderátor dobrovolně bez studia. Já, když se na tebe dívám ve studiu, když se na tebe dívám v exteriérech, odkud vysíláte, tak skutečně mám ten pocit, že venku jsi jako ryba ve vodě?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, je to tak, skutečně. Já nechci říkat, že jsem si vysloveně práci vymyslel, ale možná můžu říct, že jsem si ji vydupal, protože já už několik let se vlastně snažím moderovat, kdykoliv to jde mimo studio, přinášet vysílání směrem k událostem, a nikoliv události směrem k vysílání do budovy na Kavčích horách, která může pak fungovat jako jakési akvárium odtržené od lidí.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Když bys měl jmenovat jedno místo, o kterém si třeba sám netušil, že nakonec ve výsledku bude tak fotogenické? Jednak asi Malostranské náměstí, rozumím, ale to tak nějak můžeme čekat. Nějaké další?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Malostranské náměstí, to se stalo našim domovem, to už ani nebylo místo. Já vždycky, když kolem jedu a teď už tam je samozřejmě ten běžný ruch, protože tam je Poslanecká sněmovna, tak vždycky udělám takové to jako... Ten zasněný nostalgický povzdech, takže to už ani pro mě není náměstí, to je vlastně obýváček nebo něco takového.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

A další místo, které se ti vybaví?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ještěd určitě. Já jako každý, kdo pochází z Libereckého kraje, tak Ještěd znám vlastně jako takovou každodenní součást výhledu kamkoliv de facto. Každý si vybaví, když vyjede nahoru, tak že tam bývá mlha a déšť a hodně tam fouká a je jenom pár

dní v roce, kdy tam je hezky, a jeden z těch dní, to byl právě ten okamžik, kdy jsme tam vysílali. Spálili jsme se úplně strašně, protože tam to jde raz dva skutečně, i když jsem na sobě měl balaňák a byl jsem podvlečený, tak sluníčko páliło, ale dodneška na to vzpomínám. To bylo super vysílání.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Tomáš Drahoňovský, posloucháte Zálety. S novinářem, moderátorem České televize Tomášem Drahoňovským dnes mluvíme v Záletech, jsem za to moc ráda. Teď překročím obecně k tvé práci. Promiň, že to tak zjednoduším, ale klást otázku, což vlastně na jednu stranu může znít velmi banálně, ale na druhou stranu je to velká věda, jak správně položit otázku. Co děláš v okamžiku, když stoprocentně víš, že ti respondent neodpovídá pravdu?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To je problém, ano. To je problém. Je otázka, jestli – a je to otázka, kterou mimochodem si teď musí klást spousta novinářů – co je vlastně pravda. Všimněme si, že politici poslední dobou stále častěji používají události, které líčí určitým prizmatem, a říkají: to je také pravda, jenom je to jiný pohled. Já řeknu konkrétní věc, která už je tak vzdálená, že se oni asi můžeme bavit a je to přítomnost nebo nepřítomnost ruských vojsk na východě Ukrajiny. Jsou tam, nebo tam nejsou? Leckdo říká, že ano, existují pro to důkazy, ale bude to pravda až v okamžiku, když to Rusové potvrdí, nebo už máme takovou sérii důkazů, že můžeme říct, že to pravda je? My žijeme ve světě, kdy pravda může a nemusí být vlastně úplně cokoliv. Záleží jenom na počtu hlasů, které se na jednu nebo na druhou stranu přikloní. O to je to složitější.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

No, a o to je to děsivější.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Je to strašidelná věc a mě by zajímalo, kam až dospěje, protože vlastně stačí vytvořit jenom dostatečně početnou skupinu, která bude hájit jednu část té reality a stane se z nich relevantní hlas, byť se nakonec může ukázat, že pravda, ležela na té druhé straně. A je to i velká otázka, která se teď řeší na různých fórech i v rámci dozorčích orgánů, veřejnoprávních médií, jak mají informovat, o čem mají informovat, aby nelhaly, ale aby pokryly – a teď to řeknu termínem, který zaznívá zejména od těch lidí, kteří mají kritický pohled na naše vysílání – aby hájily vlastně celé názorové spektrum.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Jsi schopen klást stejnou otázku pořád dokola, aby se to, čemu, budeme sedět při zemi, říkat pravdou dočkal nějaké odpovědi?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Někdy není potřeba klást stejnou otázku. Někdy je potřeba jenom trvat na svém. Já říkám to možná zbytečně složitě, ale opět můžu uvést příklad. Je to okamžik, kdy třeba politici se snaží odvést to téma rozhovoru někam jinam a stále častěji se stává, že se ho snaží odvést směrem, jak se říká, ad hominem, směrem k osobnímu útoku na respondenta, na instituci, kterou zastupuje. Stalo se mi to vlastně nedávno, kdy jeden z politiků, kteří jsou kritičtí k vysílání České televize, tak místo odpovědi se začal smát poměrně nahlas, až bych řekl téměř hystericky, a místo odpovědi na otázku, jestli premiér mluví nebo nemluví pravdu při nějaké kauze, tak začal opakovat bez ustání: "No jo, to jste celej vy! To jste celej a ta vaše Česká televize. Vždycky premiér podle vás lže, najednou by se vám hodilo, kdyby mluvil pravdu!" Není to odpověď na otázku, člověk musí být trpělivý, oprostít se od emocí, oprostít od toho, že je to útok na jeho osobu a vysvětlovat, proč se na to ptá. Tak. Není potřeba klást tu samou otázku.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

A co si třeba v tomhle konkrétním případě řekl nebo jak se reagoval, vzpomeneš si na to?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Určitě. Určitě. Vzpomenou si matně, protože v tu chvíli se mi zatmělo před očima a udělalo se mi fyzicky nevolno, musím se přiznat, ale v tu chvíli jsem řekl: "Pane předsedo, nevím, co s tím společného já, nevím, co s tím má společnost Česká televize. Snažím se zjistit váš pohled na to, jestli premiér mluví pravdu. Ano, nebo ne?" To jsem ano, v tom případě jsem to opakoval do chvíle, než se ten dotyčný politik přestal smát.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Tomáš Drahoňovský, posloucháte Zálety. Zálety dnes hostí Tomáše Drahoňovského, novináře, moderátora a taky kapelníka kapely Funk Corporation, tak jak dlouho už, Tomáši, tahleta kapela tvého života?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Strašně dlouho. Shodou okolností vlastně trvá stejně dlouho jako moje účinkování v televizním vysílání tak na jakékoliv stanici, takže od roku 2006 to je. Pamatuju si, když tenkrát kluci přemlouvali, abych k nim šel zpívat a já jsem říkal: já nevím, já jsem teďka dostal práci v televizi, jestli to budu stíhat. No, nějak jsem to začal stíhat a stíhám to doteď.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Jak je to dlouho, co sis sedl a napsal nějaký text pro svou kapelu? Protože vím, že svého času jsi to dělal.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, je to tak. Já jsem takhle... Já totiž hraju vlastně odmala, už od 12 let jsem působil v nějakých kapelách a psal jsem víc textů a některé překvapivě vlastně na mě osobně fungují doteď, když si je přečtu, ale teď jsem už text dlouho nepsal, protože vlastně nebylo proč, protože nikdo nehraje a já osobně se tedy děším okamžiku a zdá se mi o tom poměrně pravidelně, ten sen vypadá tak, že vylezeme na pódium a já jako kapelník zjistím, že půlka lidí tam nepřišla z kapely, druhá půlka nemá nástroje a ti, co tam přišli, tak zjistili, že na to půl roku nehráblí, jak se říká, takže nemůžeme vystoupit.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Máš podobně hluboký i zpravodajský sen? Jako myslím teď, že stojíš ve studiu, kde není host a podobně?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, stává se mi to. Stává se mi to relativně pravidelně. Většinou ty noční můry jsou přesně z toho, že ne snad, že nepříjde host, ale že musíme reagovat na nějakou předpokládanou situaci. Jako třeba na povětrnostní podmínky, začne foukat takový vítr, že začnou lítat světla a kamery, což je tedy něco, co jsem taky zažil, takže vlastně to ani není tak noční můra jako spíš zkušenost.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Vrátím se zpátky ke kapele a ke tvému psaní. Říkal jsi, že některé texty, když si je teď s odstupem přečteš, fungují pořád. Dokážeš mi kousek ocitovat?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, určitě třeba text, který mám dodneška rád, se jmenuje Noc v Hradci a napsal jsem ho, když mi bylo 15 let. A jeli jsme s gymnáziem z nějakého školního výletu a jeli jsme přes Hradec Králové a já jsem tam seděl vedle dívky, o jejíž přízeň jsem usiloval a ten text začíná: noc v Hradci, a i když jen letmo projíždím, moc bych toho mluvil, a tak si město prohlížím. A vlastně vyjadřuje to to, že jak jsem se jí strašně bál tenkrát oslovit... A proč to funguje i teď, je proto, že jsem si uvědomil, jak vlastně intenzivně emočně jsem tehdy v pubertě žil a jak moc to pak ta rutina a ten stereotyp dospělého života předběhl, tak se k tomu vždycky tak nostalgicky vracím.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

K tomu se ale můžeme vracet úplně kdykoliv.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Snažím se o to. Snažím se o to intenzivně teď.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Rozumím. Máte představu o tom, jak bude vypadat vaše hudební léto?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ne, nemáme. Máme optimistickou představu o tom, že začneme hrát posledního června, kdy pořádáme pravidelný festival v Turnově, který se jmenuje Funking Turnov. Je to nekomerční věc, tak doufám, že můžu i na vlnách veřejnoprávního rádia zmínit název. A potom že už začneme normálně hrát třeba i soukromé akce; svatby, které hrajeme moc rádi, ale jako popravdě řečeno, lidé mají strach stále a necháme se překvapit, ať už budou pravidla v příštích měsících vypadat jakkoliv, tak jestli ta pravidla v našich hlavách budou stále stejná.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Tomáš Drahoňovský, novinář a moderátor. Vzpomínáš si na svůj rozhovor s Květou Fialovou?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, vzpomínám si, že se odehrál a teď přemýšlím, co se během toho stalo. Nahod' mi ještě, ono se to sepne.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

To bylo ještě v okamžiku, který možná nešel do éteru, tak Květa Fialová přišla, posadila se na židli a myslím, že to bylo ve znelce nebo v okamžiku, kdy běželo ještě něco před tím rozhovorem, tak se posadila na tu židli, podívala se na tebe a řekla: Tenhle mladý princ se mnou dnes bude mluvit.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No jasně, no to je pravda. Já doufám, že se na mě teď nebudou třeba i fanoušci Květy fialové hněvat, ale nevím proč, ale já jsem vlastně na tohleto zvyklý zejména od dam generace Květy Fialové, takže mě to vlastně až tolik nerozhodilo, aspoň doufám. Tedy možná tenkrát ano, ale teďka myslím, že bych to přestal se ctí snad více než tehdy.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Já nikdy nezapomenu na ten její úžasný pohled, protože jsem stála ve svém koutku studia a pozorovala tohleto situaci. A přiznám se, že od toho okamžiku, kdykoliv tě potkám, tak říkám: aha, princ je v práci. To byla velká nadsázka. Tomáši, nesmí chybět na závěr našeho rozhovoru tradiční štafeta otázek. Minule tu se mnou byl pilot Stanislav Čejka.

Stanislav ČEJKA, pilot

Tak na Tomáše bych měl takovou jednu otázku, co mě vždycky zajímalo u právě takového toho kontinuálního zpravodajství ve chvíli, kdy se stane nějaká významná událost, a to, že se vlastně stopnou ostatní pořady, stopne se to zpravodajství jako takové a začne se volat hostům nebo začne se specialistům, odborníkům a v podstatě ten novinář si musí pořád vymýšlet vlastně, jak se říká, jestli to můžu použít, z hovna uplést bič. Jak se tohle dá zvládnout? Jak se dá vymyslet na jedno téma, kdy, řekněme, vláda prohlásí nějakou konkrétní věc ve dvou minutách a ten novinář o tom ale musí další půl dne mluvit. Jak se s tím dá pracovat?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, první vnitřní reakce je na ten moment, kdy se osvětlení studia zbarví dožluta. To asi diváci vědí, jak to vypadá graficky na ČT 24, tak si člověk řekne: "Ježíš Marja!" On je to vlastně banální. Musí se plést z toho ničeho bič anebo pomeranč. A funguje to tak, že v ten moment si začnete hledat na počítači na internetu veškeré dostupné informace a máte velkou výhodu, když o tom samozřejmě už něco tušíte, a proto běžný život novináře vypadá přesně tak, že během běhání poslouchá rozhovory, poslouchá všechny možné informace a vlastně by se nemělo stát, že do studia přijde s neznalostí nějakého tématu, i když zkrátka vybuchne muniční sklad v Sýrii, tak musí minimálně vidět, co se v Sýrii děje, kdo tam bojuje, jak strany by to mohly udělat a koho to ohrozilo. Člověk už letitou praxí, tak na to má své osvědčené modely a své osvědčené postupy, takže většinou i během odpovědi respondenta posloucháme tak napůl a musíme multitaskovat a hledat si podklady pro další otázku. Tak už to je, ale ten konec dne, ten už jde sám potom, co o tom mluvíte ve dvanáctou hodinu.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Na závěr tedy ještě tvoje otázka pro příští vysílání příští neděli v Záletech. Bude to se mnou prof. Rudolf Adler, režisér, scenárista a filmový dokumentarista.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Mě by od pana profesora Adlera zajímala věc, nad kterou se zamýšlím i já často, kdy přišel ten moment, že se rozhodl to, co zná, to, co si prakticky osahal, v čem se stal absolutním profesionálem, kdy si řekl "tak a teď" o tom může začít učit"?

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Tomáš Drahoňovský se ptá v dnešních Záletech prof. Adlera, se kterým budu mluvit příští týden. Tomáši, já moc děkuji za to, že jsme se mohli potkat nejenom na chodbách České televize, v kostyméřně, v maskéřně, před studiem, před vysíláním, že jsme měli víc prostoru spolu díky Záletům mluvit. Za to mockrát děkuju.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já děkuju za pozvání. Budu se těšit třeba na příště. Krásnou neděli vám všem.

Pro nás je paradoxně dobré, pokud afghánský Tálibán znovu posiluje, myslí si analytik Tureček [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 18:02, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Rubrika: Zahraniční, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

Válka v těžce zkoušeném Afghánistánu má podle amerického prezidenta Joea Bidena symbolicky skončit 11. září. V den 20. výročí teroristických útoků na New York a Washington. Ty totiž Američany a další spojence do země přivedly. „Význam Afghánistánu bych nepřečenoval, přestože tam jsou zajímavé jevy, jako stále posilující Tálibán, který je ale efektivní protiváhou Islámského státu,“ říká v pořadu Zaostřeno bývalý zpravodaj Českého rozhlasu na Blízkém východě Břetislav Tureček.

Tureček, který dnes přednáší na Metropolitní univerzitě v Praze, pokračuje: „V rámci rivality a boje třeba o rekruty, tyto síly, které vnímáme jako extrémistické, mohou vytvářet vzájemnou protiváhu.“

„Tálibán pro nás není hrozbou, je to afghánská organizace hnutí odporu, která v zahraničí nikdy neútočila. Zatímco Islámský stát má globální agendu, takže pro nás je paradoxně dobře, pokud Tálibán posiluje. Třeba vytvoří efektivní sílu, která dokáže Islámský stát v této části světa zahubit, nebo alespoň velmi silně omezit.“

Tureček připomíná, že od začátku spojenecké invaze do Afghánistánu, nebyly jasně definované cíle, nebylo deklarováno, co musí země splnit, aby vojáci odešli.

„Tyto cíle se cizelovaly až v posledním roce. Ale agenda Spojených států a OSN byla velmi široká. Třeba před 20 lety se na územích, které Tálibán ovládal, vyprodukovala nula kilogramů opia. Afghánské hnutí tehdy uzavřelo diskrétní dohodu s USA a OSN o zákazu produkce opia. Nicméně o rok později, tedy v době, kdy Američané a mezinárodní společenství provedli tuto gigantickou invazi, začal opium opět produkovat ve velkém.“

Kdyby se ale podle Turečka od počátku řeklo, že nechceme, aby na afghánském území působila al-Káida, tak si umí představit, že by Tálibán opět a diskrétně našel nějaké řešení. „Západ to ale pojal jako gigantický plán, kdy ženy odhodí burky, přestane se pěstovat opium a zavedete parlamentní volby – a tím si zadělal na obrovské problémy, a tyto cíle se staly neuskutečnitelné,“ dodává Tureček.

Vše začalo 7. října 2001

Co se ale v Afghánistánu v posledních 20 letech dělo? 7. října 2001 oznámila americká televizní stanice ABC: „Začal první útok proti terorismu. Na Afghánistán dopadá první raketová baráž.“

Od útoků na Spojené státy z 11. září 2001 tehdy neuplynul ani měsíc a Amerika se těšila téměř bezvýhradné podpoře většiny zemí světa i veřejného mínění.

Zásah v Afghánistánu sice nemá posvěcení rezolucí Rady bezpečnosti OSN, ale USA a Velká Británie ho s odkazem na příslušný článek Charty OSN oznamují jako krok nutný k zajištění sebeobraně členské země.

Zhruba po měsíci bombardování a výsadek speciálních sil v různých částech Afghánistánu, dobyli Američané a jejich afghánští spojenci sdružení v tzv. Severní alianci hlavní město Kábul.

Slova prezidenta Bushe o mezinárodní podpoře pak potvrdila Organizace spojených národů, když dala o něco později mandát Mezinárodním bezpečnostním podpůrným jednotkám pod velením Severoatlantické aliance. Do vojenské mise se kromě členských zemí NATO, a tedy i České republiky, zapojili vojáci z desítek dalších zemí z celého světa. Tálibán byl poražený, vypadalo to, že dopadení Usámy bin Ládina a jeho spolupracovníků je jen otázkou času.

Dopadení bin Ládina

Jenže Usáma bin Ládin byl Američany dopadený a zabitý v sousedním Pákistánu až po deseti letech. V příhraničních těžce dostupných oblastech se hnutí Tálibán nejenom udrželo, ale získávalo postupně znovu kontrolu nad velkou částí afghánského území.

Ochota Američanů, a hlavně jejich spojenců posílat do země vojáky, slábla. S tím, jak rostl počet obětí, mezi nimi i 14 českých vojáků.

Podle nedávné studie Watsonova ústavu elitní americké Brownovy Univerzity, zemřelo v bojích v Afghánistánu, i při bombardování příhraničních oblastí Pákistánu, skoro čtvrt milionu lidí.

Velkou část z toho tvořili civilisté. Celé to stálo Američany a jejich spojence hodně přes 2 biliony amerických dolarů.

Výsledkem je, že se Tálibán po dohodě vrací k moci. Má ji sice sdílet s vládou prezidenta Ašrafa Gháního, ekonomu vzdělaného ve Spojených státech, který dlouhodobě spolupracoval s Američany. Ale podle zprávy OSN vydané 3. června 2021, ovládá Tálibán až 70 procent afghánského území mimo větší města. Po úplném stažení zahraničních jednotek si chce vzít vojenskou silou to, co nevyjednal s Američany.

Poslechněte si celé Zaostřeno se Slavomírem Horákem z Institutu mezinárodních studií [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#) a analytikem Břetislavem Turečkem. Připravil Vít Pohanka.

Otázky Václava Moravce - Adéla Šípová /nestr. za Piráty/, Martin Meissner

TV, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 20:08, Sledovanost pořadu: 121 532, Pořad: 13:05 Otázky Václava Moravce II., AVE: 4 253 774,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,35

Václav MORAVEC, moderátor

Na podzim bude Česká advokátní komora volit nové vedení. Rozhodovat mohou všichni advokáti, ale musejí na sněm komory přijet osobně.

Petr NĚMEC, advokát, 8. 6. 2021

Ten sněm, když má být pro 12 000 advokátů a koná se v Praze, tak je to problém, se tam pro spoustu těch advokátů dostat, a je to jistý deficit demokracie. Protože už je nás moc a potom vlastně na tom sněmu rozhodují většinou cca 2 000 advokátů, kteří se tam dostávají.

Václav MORAVEC, moderátor

Změnu se pokusila prosadit senátorka Adéla Šípková. Do zákona o advokacii chtěla prosadit možnost pořádat sněm a volby vedení Advokátní komory elektronicky.

Adéla ŠÍPKOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Uvědomuji si, že uložení zejména online volby výrazně zatřese zvyklostmi, kterými Česká advokátní komora dlouhá léta žila, nicméně širší zapojení členské základny bezesporu rozruší i ty stereotypy například při sestavování kandidátek pro volby vedení Komory. Otázka tedy nestojí, zda online komunikaci a online volby zavést, otázka zní, kdy to udělat a jak to udělat.

Václav MORAVEC, moderátor

Proti se postavila Česká advokátní komora. Podle ní způsob jednání orgánů Komory i volební řád jsou ve výhradní kompetenci stavovské samosprávy a přísluší o nich rozhodovat pouze advokátnímu sněmu, nikoliv zákonodárnému sboru. Nesouhlasné reakce zazněly i v Senátu.

Jan HOLÁSEK, senátor /nestr./, 29. 4. 2021

Jsem jednoznačně přesvědčen o tom, že kdo chce volit na sněmu, tak volit může. Kdo chce vystoupit na sněmu, vystoupit může.

Zdeněk NYTRA, senátor /ODS/, 29. 4. 2021

Nemám touhu zestátnit Českou advokátní komoru, nemám ambici řešit problémy uvnitř České advokátní komory tak, jak tady bylo nastíněno, a stát do samosprávy komor by se měl vlamovat pouze tehdy, pokud je to aspoň s nějakou rámcovou shodou s touto Komorou.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale slyšet byly i hlasy podporující tento návrh.

Zdeněk HRABA, senátor /STAN/, 29. 4. 2021

Pokud chce vedení České advokátní komory jeden názor jednoho člena, tedy můj názor, tak já chci distanční volbu, chci možnost účastnit se distančním způsobem.

Václav MORAVEC, moderátor

A jak vlastně volby vedení České advokátní komory teď probíhají? Původně měli advokáti vybírat z nominací jednotlivých kandidátů. Vedení tak mělo být složeno z 10 nejúspěšnějších, jenže realita je jiná.

Václav LÁSKA, senátor, advokát /SEN 21/, 29. 4. 2021

Dvoje volby zpátky vynalezlo tehdejší vedení České advokátní komory systém, že vlastně by chtěli to vedení, to je těch 10 členů představenstva, mít celý, aby jim do toho jako nikdo moc nemluvil a nikdo se tam nedostal. Tak vynalezli takzvanou jednotnou kandidátku, že vybrali opravdu 10 kandidátů, 10 advokátů +5 náhradníků a ti kandidovali na tý jednotný kandidát, aby se tam náhodou nedostal někdo nezávislý.

Václav MORAVEC, moderátor

Návrh senátorky Adély Šípkové nakonec neprošel. I nadále tak advokáti, pokud budou chtít spolurozhodovat o vedení své komory, musejí přijít hlasovat na sněm osobně. Nové vedení, které si advokáti zvolí na podzim, bude jiné, současný předseda Vladimír Jirousek totiž už oznámil, že končí a na sněmu už nebude kandidovat ani do představenstva. Dalšími hosty Otázek jsou avizováni: advokátka, také senátorka za Piráty Adéla Šípková, hezký dobrý den, vítejte.

Adéla ŠÍPKOVÁ, advokátka, senátorka /nestr. za Piráty/

Dobrý den, děkuji za pozvání.

Václav MORAVEC, moderátor

A vítám advokáta, člena představenstva České advokátní komory Martina Meissnera. I vám přeji hezký dobrý den.

Martin MEISSNER, advokát, člen představenstva České advokátní komory

Dobré odpoledne.

Václav MORAVEC, moderátor

Začnu u vás, paní senátorko, počítala jste s tím, že Senát ten váš pozměňovací návrh, který byl součástí tohoto tlustého spisu, tedy senátního tisku 73, odmítne?

Adéla ŠÍPKOVÁ, advokátka, senátorka /nestr. za Piráty/

Tak já jsem doufala, že neodmítne. Protože já jsem samozřejmě se snažila vysvětlit, co je podstatou toho mého pozměňovacího návrhu a snažila jsem se přesvědčit jak své kolegy senátory a zejména teda také Českou advokátní komoru, kterou jsem samozřejmě před tím oslovila.

Václav MORAVEC, moderátor

Advokátní komora tvrdí, že to nebyl s vámi projednaný návrh, tedy že ten váš návrh neměli šanci projednat, a že to byla vaše, obrazně řečeno, sólo akce.

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Tak proti tomu bych se chtěla trochu ohradit, protože takto to nebylo. My samozřejmě s mými kolegy, kteří kandidují také jako nezávislí kandidáti do představenstva, jsme už dlouhodobě hovořili o tom, že je zapotřebí zajistit do budoucna on-line volby. Je to prostě trend, je zapotřebí se na budoucnost připravit.

Václav MORAVEC, moderátor

A s kým jste tedy jednala z vedení té České advokátní komory?

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Já jsem, myslím si, že pan kolega to může potvrdit, že jsme si telefonovali. Já jsem ho o tom informovala, že připravuji tento pozměňovací návrh. Současně jsem potom ten pozměňovací návrh poté, co prošel legislativním odborem Senátu, zaslala také všem členům představenstva, kteří měli možnost za prvé se k tomu vyjádřit, pozvali jsme je taky na jednání výboru ústavněprávního, kam bohužel nepřišli asi pravděpodobně z časových důvodů. Nevím proč. Tedy dostali jsme o tom písemné stanovisko, tedy není podle mě mého názoru pravda, že by se k tomu nemohli vyjádřit.

Václav MORAVEC, moderátor

Proč v jedenadvacátém století, Martine Meissnere, není představenstvo České advokátní komory ochotno změnit způsob volby a necháváte až na sněm, zvláště v této nejisté době, kdy je otázkou, jestli sněm bude moct na podzim zasednout?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Tak za prvé tak, jak jste to formuloval, že představenstvo není ochotno, to vůbec není pravda. Mě určitě nemůže nikdo podezírat z toho, že bych byl proti elektronickým volbám nebo proti využití informační technologie, to je jedna z mých specializací a celé 4 roky, co jsem v představenstvu, tak jsem o tom všemi silami usiloval v různých směrech.

Václav MORAVEC, moderátor

Promiňte, vy jste jako představenstvo ten návrh nepředložili sněmu. Zatím nemáte schválenou variantu, která by byla distanční a která by pod mohla, řekněme, zabránit tomu, že se bude oddalovat sněm České advokátní komory, pokud bude pátá vlna, takže...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To je pravda, akorát je otázka proč. Ono totiž není tak jednoduchý. To není na tom, že by se představenstvo rozhodlo, že tohle změni, ale problém je v tom, že přeče ty orgány nevolí advokáti, ale sněm, to znamená, pokud by muselo, aby mohlo dojít ke změně způsobu voleb, tak je nutné, aby se změnil zákon a zároveň, aby tam byl stavovský předpis, který se k tomu nějakým způsobem postaví.

Václav MORAVEC, moderátor

Vy jste ale nepodpořili ani změnu toho zákona. Teď se vracíte... v čem byl špatný pozměňovací zákon?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To vám vysvětlím. Totiž to je ta změna, kterou navrhovala paní senátorka, a já se nechci vracet k tomu, jakým způsobem to s námi projednala...

Václav MORAVEC, moderátor

No, vy jste o tom byl informován, tady řekla paní senátorka.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Ano, ve velmi krátkém... třeba o tom výboru jsem se dozvěděl 2 hodiny předtím, než ten výbor byl, takže jaksí pro výkonného advokáta to není tak jednoduché, aby si nasadil čepici a šel, takže ale dobře, berme to tak, že je to v divoké době a že tedy i ten způsob schovávání byl hektický, takže není to z důvodu toho, že bychom byli uraženi, že se s námi o tom nikdo nebaví, ale první věc je ta, že především se domnívám, že o tom, jakým způsobem bude volba probíhat, by měli rozhodovat advokáti, nikoliv někdo mimo ně. Za druhé tedy, že by se k tomu měli aspoň nějakým způsobem vyjádřit, aby sněm rozhodl, že k té změně má dojít...

Václav MORAVEC, moderátor

Promiňte, ale vy jste ani v době dvou let, zhruba dvou let špatné pandemické situace, jste jako představenstvo neoslovili advokáty, abyste učinili ten krok k tomu, že pokud situace bude špatná, epidemická situace, takže by se volilo elektronicky a že byste to sněmu navrhli. Tak tady jsem pochopil, že paní senátorka přišla s návrhem a...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Sněmu to můžeme navrhnout až teď, protože žádný sněm mezitím nebyl. A všechny tyto usnesení jsou k dispozici a připraveny, takže zase to není, že jsem v minulých dva roky neoslovili advokáty nebo neoslovili sněm. Za prvé sněm nebyl a neexistuje nástroj, jakým...

Václav MORAVEC, moderátor

Nejdříve advokáty s tím, že byste řekli, to jste neoslovili. Paní senátorko...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Takový nástroj není ale, pane redaktore.

Václav MORAVEC, moderátor

Vy nemáte e-mailové adresy advokátů, abyste si udělali referendum uvnitř České advokátní komory?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Žádné referendum v rámci advokacie není institucionalizováno, rozhoduje sněm.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale vy můžete oslovit členskou základnu před sněmem. To snad umíte jako představenstvo odeslat e-mail.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To jistě umíme, umíme.

Václav MORAVEC, moderátor

A proč jste to neudělali? Abyste zjistili v členské základně České advokátní komory, jestli by nebylo s ohledem na pandemickou situaci, jestli by neměla zájem využít elektronického způsobu jednání?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Pane redaktore, o tomto se vedou rozsáhlé diskuze už poměrně dlouho, poměrně dlouho. A ujišťuju vás, že se vedou na odborné úrovni jak v pracovní skupině pro informační právo, na řadě setkání advokátů a tak dále, mezi regionálními představiteli. A ty názory zdaleka nejsou jaksi jednoznačně pro jak distanční volbu, tak proti distanční volbě. Tohle skutečně je tak zásadní zásah do organizace advokacie, že se na mě nezlobte, ale to se nějakým mailovým dotazem řešit skutečně nedá.

Václav MORAVEC, moderátor

Nedá se to řešit?

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Já se domnívám, že to řešení je docela snadné. My jsme to spolu, já jsem s vámi o tom hovořila, připravila jsem ten pozměňovací návrh, který je podle mého názoru velmi elegantní. Navrhla jsem, že stanoví příslušný stavovský předpis, lze účast zajistit distančním způsobem. A vy hovoříte celou tu dobu o tom "pojdme o tom debatovat" a mně se zdá, že takto hovoříte v případě, když chcete věci odložit. Minulý víkend proběhl slovenský advokátní sněm distančně i prezenčně. Proč je to možné na Slovensku a není to možné u nás? My o tom budeme debatovat a nestane se tak nikdy, proto...

Václav MORAVEC, moderátor

A proč si myslíte, že to není možné? Vy narážíte na Slovensko, kde poprvé právě na jejich konferenci, protože Slováci mají na rozdíl od sněmu, ať jsme tedy právně čisti, tak zatímco nejvyšším orgánem České advokátní komory v České republice je sněm, na Slovensku konference, konferenci advokátů, která o víkendu vybrala vedení, se slovenská advokátská komora rozhodla připravit právě hybridní formou s tím, že mohou volit všichni advokáti. Tady je ukázka videa.

Alexandra DONEVOVÁ, tisková mluvčí SAK, 20. 5. 2021 /Slovenská advokátní komora SAK/

Teď se budete moci zúčastnit dvěma způsoby, a to buď fyzicky přijít do Incheby, anebo distančním způsobem přihlásit se přes počítač anebo jiné zařízení z domu, z kanceláří, anebo odkud chcete. Oba dva tyto způsoby mají však jedno společné, a to je elektronické hlasování o změnách předpisů, jako je elektronická volba do orgánů komory.

Václav MORAVEC, moderátor

Tak co podle vás tedy, paní senátorko, není možné v České advokátní komoře?

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Ono to je možné a bohužel představenstvo není zastáncem tohoto způsobu hlasování, protože pravděpodobně mu nevyhovuje. Pravděpodobně by nezajistilo obnovu funkcí. Já jsem přesvědčená...

Václav MORAVEC, moderátor

Vy myslíte, že to je tedy politicky účelové od představenstva, aby ti lidé, kteří jsou v představenstvu blízcí nebo sami členové představenstva, v těch funkcích zůstali?

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Já mám důvodné obavy, že to tak je, protože, pokud se podíváme na to, jakým způsobem funkční období se obnovují v současné době, tak představenstvo je složeno ze členů, kteří ne zřídka tam jsou 16 let nebo někdy i více nebo velice dlouhé období. A současná kandidátka, tak jak řekl Václav Láška, je jednotná kandidátka, tak se vlastně v podstatě recykluje opět to, co už tady bylo s výjimkou předsedy české advokátní komory pana Jerouska, všichni kandidují znovu a já si myslím, že prostě není v zájmu současného představenstva, aby se umožnila distanční volba, protože ta významným způsobem naruší ten dosavadní způsob volby, kdy v podstatě současné představenstvo má mandát asi 15 % od 15 % voličů, od 15 % advokátů, kteří se dostávají na sněm, který se vždy koná jenom v Praze, a ani se tam všichni advokáti nevejdou. Advokátů je 14 000 a jejich účast je vždycky maximálně 2000, to znamená takto silný, respektive slabý mandát současné představenstvo má a takto mu to vyhovuje pravděpodobně.

Václav MORAVEC, moderátor

Vám vyhovuje ten slabý mandát, protože bezesporu elektronického hlasování by se mohlo zúčastnit daleko víc advokátů a participovala by na volbě vedení většina advokátů, což ukazují ta data ze Slovenska? Proč to nejde v Česku, když to jde na Slovensku?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

No, já nevím, jestli to ukazují data ze Slovenska. Máte podklady nebo máte číslo, kolik se účastnilo elektronicky toho sněmu.

Václav MORAVEC, moderátor

My zatím nemáme čísla s tím, že ale primárky, které byly elektronické, tak předčily očekávání slovenské advokátské komory...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Já mám jiné zprávy. Já mám jiné zprávy, že se významně nelišily od distančních voleb předtím.

Václav MORAVEC, moderátor

Takže vy si myslíte, že elektronické hlasování by nezvýšilo volební účast České advokátní komoře, protože se pohybuje pouze na pětině...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To nemůžete říct ani vy, ani já. Jsou to pouze předpoklady.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale tady paní senátorka říká, že vám vyhovuje...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Paní senátorka říká leccos. No, to říká, že nám vyhovuje, ale já nevím, z čeho tak jako usuzuje. Já rozhodně nepatřím k těm, kteří by setrvali desítky let ve funkcích. Jsem, přestože kandiduji znovu, tak jsem tam jenom jedno období a nehodlám strávit zbytek života ve funkcích. Nicméně rád bych řekl jednu věc. Za prvé to, že se účastní jenom část advokátů vůbec stavovského života, je fakt, ale to není důvod, že by jim v tom bylo bráněno. Prostě je to nezajímá nebo se toho účastnit nechtějí.

Václav MORAVEC, moderátor

A není to také špatný výsledek pro vedení komory, že není schopno podnítit členy, aby participovali na životě...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To je jistě velmi, velmi jaksi závažný bod, na který poukazujete, nicméně musíme si uvědomit, že stavovský život není hlavní náplň a zejména mladší advokáti se starají především o rozvoj tedy své živnosti, o rodinu a tak dále. A zpravidla tomu stavovskému životu se věnují advokáti až později, až si vytvoří určitý prostor, ale opakují ještě jednou. Rozhodně jim nikdo neomezuje účast na sněmu, naopak je zájmem představenstva, aby se účastnilo co nejvíce advokátů voleb a zejména, aby se účastnili mladí.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale to promiňte, pane Maisnere, zatím se ale z těch dat, když si trváte na tvrdých datech a říkáte, že není možné říct, jestli by elektronické hlasování o vnitřních předpisech, o orgánech, znamenalo vyšší volební účast než něco málo do té pětiny, což se pohybovala ta účast, tak přeče je asi špatným výsledkem představenstva České advokátní komory, že se nedaří zvýšit participaci advokátů na samosprávě komory.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Ono to není povinný, že jo, zkrátka a dobře voleb je se účastnit právo, a ne povinnost.

Václav MORAVEC, moderátor

Promiňte, ale je povinné členství v advokátní komoře, proto se ptám...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Ano, to říká zákon.

Václav MORAVEC, moderátor

Ano, jestli není špatným výsledkem představenstev komory, že se účastní voleb orgánů České advokátní komory necelá pětina.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Bych rád, kdyby tomu tak bylo, ale zkrátka a dobře zatím se to nezměnilo. Já sám, přestože se, anebo právě proto, že se zabývám informačními technologiemi přes 30 let, tak mám jaksi důrazné pochybnosti o tom, že pouze ten distanční způsob volby ten zájem nějakým způsobem zvýší.

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

A co tady děláte pro to, pardon?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Necháte mě domluvit, doufám. Promiňte, jo? Takže to je první věc. A druhá věc, která tedy je tak je také velmi podstatná, sama jaksi ta forma nezaručuje kvalitu. Distanční volby spolu jsou řadu zcela zásadních problémů s autentizační, s identifikací, zachování tajnosti voleb. Pro mě za mě, pokud se tedy zřekneme toho, že distanční volby nemusí být tajné, tak se spousta věcí vyřeší, ale zatím...

Václav MORAVEC, moderátor

Promiňte, na fakultách vysokých škol akademické senáty se volí distančně, kupříkladu i na naší fakultě, **Fakultě sociálních věd**, a je ta tajnost zajištěna. Vy nedůvěřujete...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To by mě zajímalo jak tedy?

Václav MORAVEC, moderátor

Vy nedůvěřujete informačním technologiím? Vy jste měla tu tajnou zajištěnu? A vzdáte to tedy, nebo to znamená, že se smíříte jako senátorka s tím, že budou volby, budou sněmy probíhá pouze ve fyzické podobě?

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Já jsem přesvědčená o tom, že tento stav je neudržitelný. Chtěla bych vás zeptat, co jste vlastně udělal pro ty advokáty, kteří mají tu překážku v té vzdálenosti. Vypadá to, že o ně nemáte vůbec žádný zájem. Říkáte, že to není povinné, ale nemáte absolutně žádný zájem o to, že ti lidé prostě mají hodně práce, to víme všichni, advokáti jsou velice zaměstnaní, a vy jim

neumožníte, aby hlasovali on-line. Já tomu nerozumím a vaše důvody, které uvádíte, že to je velice problematické, používáte internetové bankovníctví, sečetl jste se elektronicky, máte datovou schránku, ve všech těchto oblastech se bojíte bezpečnosti nebo v čem vidíte v současné době problém v tak z mého pohledu již triviální věci, jako je zajistit elektronické hlasování?

Václav MORAVEC, moderátor

Promiňte, paní senátorko, podle vás je anonymita zaručena? Kupříkladu u toho sčítání lidu, které se také koná elektronicky, tudíž vy nesouhlasíte s argumenty Martina Maisnera, že to má, to elektronické jednání elektronické hlasování o členech nových orgánů advokátní komory značná rizika?

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

My jsme připravili s mými kolegy, my jsme si zjistili, jakým způsobem by se dalo elektronické hlasování zajistit. Oslovili jsme jednu firmu, která se tímto zabývá. Je to specializovaná firma, která má zkušenosti s internetovým bankovníctvím, s takovými systémy, a podle této nabídky, která není samozřejmě nijak závazná, a i podle jejich nacenění jsme dospěli k názoru, že toto je docela snadno zajistitelné, včetně všech bezpečnostních certifikátů, včetně toho, že bude naprosto prokazatelné, že hlasující kandidát je skutečně ten, kdo se přihlásil a kdo hlasuje. To znamená, ta bezpečnost je dána není to nic neobvyklého, je to naprosto běžné. A Česká advokátní komora se k tomuto bude muset jednou postavit a já bych ráda věděla, co pro to konkrétně uděláte, protože já jsem představila konkrétní pozměňovací návrh, připravili jsme pro do budoucna i novelu volebního řádu, snažíme se pro to, aby se distanční způsob voleb jednou uskutečnil. Vy říkáte jenom "pojdme o tom debatovat", to je pro mě neuspokojující.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To je ale zase další nepravda, kterou my tady podsouváte. Já to vezmu jednu po druhém, co jste tady všechno řekla. První věc, ten váš pozměňovací návrh počítal pouze s tím, že orgány České advokátní komory mohou jednat distančně. Je to tak? Pokud si k tomu tedy budou mít stavovský předpis.

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Ano.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To by znamenalo, že okamžitě tím okamžikem nemohou jednat jinak anebo nemohou jednat distančně ostatní orgány, dokud nebude stavovský předpis. Již nyní jedná představenstvo, kárná komise, tak jedná distančně, protože není určeno, že by nemohli. S tímto vaším návrhem by se ta situace dramaticky změnila. Tolik tedy k tomu vašemu návrhu, to byla jedna z jejich vad. Druhá věc: ten váš návrh, který mi váš kolega nahodil a laskavě poskytl, tedy tu nabídku na zajištění elektronických voleb, pokud máte to na mysli.

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

No, tak já nebudu jmenovat konkrétní nabídku samozřejmě, protože...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Pokud se jedná o tu nabídku, to je jediná nabídka, která nám byla dána k dispozici jako představenstvu. My jsme o ní dvakrát...

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Vy jistě máte i jinou.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Cože?

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Máte určitě i jiné řešení. To byla jenom nabídka z mé strany, kterou jsem zjistila já.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Bavíme se o té konkrétní nabídce.

Václav MORAVEC, moderátor

Promiňte, ale pane Maisnere...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

My jsme ji nechali zpracovat, posoudit dvěma soudními znalci, do jaké míry je reálná, použitelná a zachovává požadavky zákonně a obecně platné na volbu. Mám k dispozici oba tyto posudky, rád je dám k dispozici...

Václav MORAVEC, moderátor

Proč tedy, když jste odborníkem na IT, jste neučinil vy ty kroky, když Slovensko – chcete říct, že kolegové na Slovensku nebo když jsem četl prohlášení České advokátní komory, jejího představenstva, tak říkáte, že není možné srovnávat s Německem, se spolkovými zeměmi, kde se také volí elektronicky a podobně, protože jsou jiné vnitřní předpisy. Zkrátka kdo hledá důvody, tak ten umí najít cestu, ale vy hledáte výmluvy, se zdá.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Není to pravda.

Václav MORAVEC, moderátor

No tak když Slovinci si umějí udělat bezpečnostně spolehlivé volby do orgánů Slovenské advokátské komory, proč vaše představenstvo nečiní kroky k tomu, aby více lidem byla dána možnost participace, aby se nemuseli přes celou republiku trmácet na sněm fyzicky?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

No tak za prvé, vycházíme z toho, že Slovenská advokátská komora se řídí také jinými předpisy než my. Jsou to jiné právní přeče, které se liší. Nejenom názvy.

Václav MORAVEC, moderátor

Ptám se, co jste udělal pro to, aby bezpečí... když v jedenadvacátém století.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Ale já vám rozumím, kam se mě snažíte dostat. My se snažíme jednat odpovědně. Daleko větší nebezpečí než tedy to, že volby budou komfortnější, považuju v tom, že v následném období dojde k tomu, že někdo zažaluje neplatnost konání sněmu z určitých důvodů, že byly zkráceny o práva, že to nebylo v souladu s tím či oním a buď po tom sněmu, nebo dva roky potom se ukáže, tedy ukáže, bude rozhodnuto, že skutečně ta volba byla neplatná. Jestli se domníváte, že to riziko je nulové, tak já jsem do tedy nedomnívám. Podívejte se jenom na to, co všechno bylo zrušeno soudy v době poměrně nedávné, a toto my riskovat nechceme. Za prvé. Za druhé chceme, aby o volbách v rámci České advokátní komory rozhodli advokáti o tom, jestli se má takhle změnit, ať o tom rozhodne sněm. Řekne ano, je připraveno usnesení, které má umožnit, aby rozhodli: ano, chceme umožnit...

Václav MORAVEC, moderátor

Promiňte, vy jste zatím ty kroky neučinila, když jsem se...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Není to pravda. Tyto kroky jsou připraveny na sněm, jedině sněm o tom může rozhodnout.

Václav MORAVEC, moderátor

Když se podíváme, protože v čím dál větší míře, jak například informovaly i Hospodářské noviny, narůstá nespokojenost části advokátů s děním v České advokátní komoře. Jedna ta část nespokojenosti se týká hospodaření představenstva a vedení České advokátní komory. Jde například o pronájem prostor Dunaj, říkejme tomu tak, areálu Dunaj, kde podepsala Česká advokátní komora smlouvu na 30 let a podle našich informací a rozborů, které máme, které jsou právní, je ten nájem svým způsobem nevypověditelný. Podle Hospodářských novin bude stát 8,5 milionu korun, to znamená čtvrt miliardy po dobu těch 30 let. Je podle vás to hospodaření a funkce představenstva České advokátní komory odpovědným hospodářem, když se podíváte na to, že ta smlouva je podle toho článku 3 svým způsobem nevypověditelná? Když se podíváme na odstavec druhý té smlouvy, který odkazuje na zákony, konkrétně na občanský zákoník § 2308 a 2309.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Můžu se podívat, na co odkazujete?

Václav MORAVEC, moderátor

Ano, odkazují na tyto dva zákony, které umožňují...

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Pro mě je tedy velice úsměvné, že se dozvídám o nevypověditelnosti této smlouvy právě teď, protože Česká advokátní komora je tedy významným způsobem netransparentní, a to mě tedy neskutečně trápí a vadí mi to.

Václav MORAVEC, moderátor

Promiňte, ale vy jste členka České advokátní komory...

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Ano.

Václav MORAVEC, moderátor

Co vy můžete jako členové, protože pochopil-li jsem správně, zákon o České advokátní komoře vám jako advokátům stanovuje povinné členství v České advokátní komoře, vy si platíte poplatky. Každý advokát a advokátka platí poplatky. A tady představenstvo se rozhodlo pronajmout na 30 let podle Hospodářských novin i podle té smlouvy, kterou máme k dispozici, ten areál Dunaj nebo prostě...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Já se k tomu vyjádřím.

Václav MORAVEC, moderátor

...na 30 roků s tím, že jde o výhodný nájem 8,5 milionu ročně, to znamená čtvrt miliardy po dobu těch 30 let s odůvodněním, že dostane advokátní komora krásný prostor, výukové centrum, bude jedno z nejhezčích ve střední Evropě, ne-li v celé Evropě.

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Pro mě tohle je skandální zjištění, že vlastně tímto způsobem Česká advokátní komora, respektive představenstvo, jedná s prostředky, které vybere od advokátů, kteří jsou povinni je platit a jimž byly tyto členské příspěvky poměrně zásadním způsobem navýšeny. Já se ptám, jak je to možné a podle toho, co já jsem se tedy dozvěděla, já nejsem v představenstvu ani v kontrolní radě, tudíž moje možnosti dostat se těm informacím jsou omezené, já se ptám, jak je možné, že o tomto není komunikováno, diskutováno s advokáty? Vy chcete diskutovat o tom, zda chceme distanční volbu nebo nechceme, ale nechcete diskutovat vůbec o tom, jakým způsobem komora hospodaří. Hospodaříte ne se svými penězi, hospodaříte s penězi advokátů, a já vás ptám, jak je tohle možné, že, zdá se, že o tomto pronájmu, o tom prodlužování, a navíc ještě o nevypověditelnosti pravděpodobně advokáti nevědí? A ptám se, jestli o tom vůbec věděla i kontrolní rada? Jak je to možné?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To samozřejmě, jestli to je pro vás skandální...

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Je.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Znamená to jenom to, že se o to málo zajímáte.

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Pardon, já bych si dovolila říci... Já bych si dovolila jenom zeptat. Každou informaci, která se týká hospodaření České advokátní komory, já se domnívám, by měla být moderní komoře přístupná nějakým snadným způsobem. To není. My se dozvídáme o tom ze zápisů jednání představenstva, ale to jsou všechno jenom obecné informace, ve kterých nejsou konkrétní parametry, a pokud se jako advokáti chceme o tom dozvědět, musíme se obracet na Českou advokátní komoru, je to velice náročné, velice časově obtížné a ve finále některé informace si musíme dokonce vyžádávat i na základě stošestky z Ministerstva spravedlnosti. To se týká tedy jiné oblasti.

Václav MORAVEC, moderátor

Je ale správné... Kdyby vy jste byla v představenstvu České advokátní komory, je správné pronajímat na 30 let nějaký prostor, což bude stát advokátní komoru přibližně čtvrt miliardy, pronajímat to na 30 let ve chvíli, kdy nevíme – protože pochopil-li jsem správně, že ty prostory mají sloužit k lepšímu vzdělávání advokátů a podobně – kdy nevíme, jak budou využity právě moderní technologie v rámci toho. Co by vy jste s tou smlouvou...

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

No, já bych takovou smlouvu vůbec neuzavírala, protože za mě, já vůbec nevím, proč je potřeba mít takové paláce veliké a proč není možné mít komoru pružnou, menší, efektivní, která bude prostě se nějakým způsobem přizpůsobovat, přizpůsobovat tomu, co máme, jaká nás čeká budoucnost. V současné době už umíme se vzdělávat on-line, proč potřebujeme nafukovat rozpočet o takovéto položky? Tomu nerozumím. A navíc není to vykomunikováno vůbec jako k advokátům, kteří jsou ti, kteří to zaplatí.

Václav MORAVEC, moderátor

Podle vás bylo nutné uzavírat smlouvu na 30 let?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Tak za prvé, ono to mělo také nějakou historii. Tam to nebylo tak, že zde ze dne 0 by se pronajalo na 30 let. Ten palác Dunaj...

Václav MORAVEC, moderátor

No počkejte, ale nájem je, podle té smlouvy, se sjednává na dobu určitou v trvání 30 roků.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Ano, to je pravda. Je to privatizují inovace smluv, které byly předtím. Souvisí to zároveň tedy s přestavbou toho paláce a tak dále, takže tam v tom Dunaji samozřejmě byla komora, byla ta nájemní smlouva již dříve. Tohle to se jedná o nahrazení smlouvy. Souvisí to taky s náklady, které do toho byly vloženy.

Václav MORAVEC, moderátor

Proč ale je ta smlouva nevypověditelná?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Ale ona není nevypověditelná.

Václav MORAVEC, moderátor

Promiňte, jestliže odkazuje pouze na důvody výpovědi paragrafu 2308 a 2309 občanského zákoníku...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Takže není nevypověditelná.

Václav MORAVEC, moderátor

Ztratí-li působnost k činnosti – tak nepředpokládám, že Česká advokátní komora ztratí i to, takže... – přestane-li být najatý prostor z objektivních důvodů způsobilý, takže by musel udeřit blesk a ten, komu patří ta budova, ji neopravovat. A porušuje-li pronajímatel hrubě své povinnosti vůči nájemci, což by znamenalo, že třeba přestanete jako Česká advokátní komora platit. To ale znamená...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To ale pronajímatel, ne nájemce.

Václav MORAVEC, moderátor

No, ale i nájemce.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Ano. To se ale stává.

Václav MORAVEC, moderátor

To jsou tři důvody, které podle těch paragrafů jako vedou... a nejsou tady další, že by důvodem pro výpověď ze strany pronajímatele mohly být jiné věci a nějaké...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Ano, to je celkem pochopitelný vzhledem k tomu, že se jedná o dlouhodobý vztah, vzhledem k tomu, že ty obě dvě strany musí mít nějakou jistotu. Vždycky ta smlouva...

Václav MORAVEC, moderátor

Na 30 let? Promiňte, na 30 let...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Bavíme se o nemovitosti a obrovských investicích.

Václav MORAVEC, moderátor

Na 30 let za čtvrt miliardy?

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

A vy víte, co za 30 let bude Česká advokátní komora potřebovat?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Patrně mě se to už týkat nebude.

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

No právě, a to je právě ten problém, že vy rozhodujete o něčem, co se vás osobně týkat nebude.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Podívejte se, o tom jsem nerozhodoval já nebo 11 lidí. To samozřejmě projednala kontrolní rada řádně. Jednalo se o tom... mnohokrát. Projednávalo se to. A navíc ta cena, kterou operujete, čtvrt miliardu, 8 milionů,. Spočítal jste si někdo, kolik na tomto místě je tam za metr čtverečný? To je velmi výhodná cena.

Václav MORAVEC, moderátor

Teď v současnosti, když výrazně klesly po pandemii covid-19 ceny administrativních prostor?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To je otázka, jak dlouho bude trvat.

Václav MORAVEC, moderátor

No, ale proto se ptám na těch 30 a jak podobné věci, protože jde o peníze advokátek a advokátů z celé České republiky...

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

To jistě.

Václav MORAVEC, moderátor

Jak ty peníze vynakládat efektivněji a jestli toto je jeden z příkladů efektivního vynakládání peněz?

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Podívejte se, tady se bavíme o vzdělávání a že jsou moderní technologie, takže by se mohlo přesunout vzdělávání on-line. Druhá otázka je to, že samozřejmě, abychom přesunuli veškerá jednání, ať už se jedná o kontrolní radu, ať už se jedná o kárná řízení, aby se to všechno přesunulo on-line, je téměř nereálné v současné době podle mě ani by to nebylo možný třeba zrovna u těch kárných řízení.

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Já si myslím, že ale to po vás nikdo nežádá. Nikdo nechápe, proč ten rozpočet takto nabobtnává. Co jsou ty důvody toho, proč se musí vlastně ty prostory rozšiřovat? To je to, čemu my nerozumíme. To je to, kde neodůvodňujete tento razantní nárůst nákladů, který zaplatíme my, advokáti. My to zaplatíme a vy nám zvyšujete příspěvky, tak musíte to odůvodnit, a to neděláte.

Václav MORAVEC, moderátor

Já děkuji za tuto debatu a věřím, že budeme v debatách o stavu České advokátní komory i o tom, zda se bude volit někdy v budoucnu elektronicky nebo zůstane pouze u prezenční volby, že se těmto otázkám budeme dál věnovat. Děkuji vám oběma.

Adéla ŠÍPOVÁ, senátorka a advokátka, /nestr. za Piráty/, 29. 4. 2021

Děkuji, na shledanou.

Martin MAISNER, advokát, člen představenstva ČAK

Na shledanou.

Václav MORAVEC, moderátor

Děkuji vám divákům, že jste se dívali. Těším se příští týden na shledanou a hezký zbytek neděle pokud možno ve společnosti Čtyřladvacítky.

Americké bojové jednotky opouštějí Afghánistán

RÁDIO, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 21:39, Poslechovost pořadu: 38 604 , Pořad: 17:10 Zaostřeno, AVE: 4 267 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,43

Vít POHANKA, moderátor

Americké bojové jednotky opouštějí Afghánistán. Válka má v téhle těžce zkoušené zemi podle prezidenta Joe Bidena definitivně a symbolicky skončit 11. září, tedy v den dvacátého výročí teroristických útoků na New York a Washington, které k invazi Američanů a jejich spojenců do Afghánistánu vedli. Stálo to celé za to, nebo je to spíš debakl srovnatelný třeba s odchodem Francouzů z Alžírka v šedesátých letech minulého století nebo Američanů z Vietnamu v desetiletí následujícím? Hrozí Afgháncům, kteří s cizími jednotkami spolupracovali, perzekuce, případně i smrt? To jsou některé otázky, na které hledá

odpověď dnešní Zaostřeno. Natočil ho pro vás a při poslechu vás vítá Vít Pohanka. Nejdřív krátké shrnutí toho, co se v Afghánistánu v posledních 20 letech dělo. Je 7. října 2001, například americká televizní stanice ABC oznamuje: začal první útok proti terorismu. Na Afghánistán dopadá první raketová baráž, prezident George Bush vystupuje s projevem k národu.

George BUSH, tehdejší prezident USA

Na můj rozkaz zahájily ozbrojené síly Spojených států údery namířené proti výcvikovým táborem teroristické sítě Al-Kajda a vojenským zařízením režimu Taliban v Afghánistánu. Tyto pečlivě mířené akce mají za cíl zabránit využití Afghánistánu jako základny pro teroristické útoky a omezit vojenskou sílu režimu Talibanu.

Vít POHANKA, moderátor

Od útoků na Spojené státy z 11. září 2001 ještě neuplynul ani měsíc, Amerika se těší skoro bezvýhradně podpoře většiny zemí světa i veřejného mínění. Zásah v Afghánistánu sice nemá posvácení rezoluce Rady bezpečnosti OSN, ale Spojené státy a Velká Británie ho s odkazem na příslušný článek Charty OSN oznamují jako krok nutný k zajištění sebeobraně členské země. Prezident Bush tak může směle prohlásit?

George BUSH, tehdejší prezident USA

V této akci se k nám připojil náš neochvějný přítel Velká Británie. Další věrní spojenci, včetně Kanady, Austrálie, Německa a Francie přislíbili poslat jednotky v dalších fázích vojenské operace. Více než 40 zemí na Blízkém východě v Africe, v Evropě i v Asii nám udělilo právo přeletu nebo přistání. Mnoho dalších se s námi podělilo o zpravodajské informace. Podporuje nás kolektivní vůle celého světa.

Vít POHANKA, moderátor

Zhruba po měsíci bombardování a výsadek speciálních sil v různých částech Afghánistánu dobyli Američané a jejich afghánští spojenci sdružení v Severní alianci hlavní město Kábul. Slova prezidenta Bushe o mezinárodní podpoře pak potvrdila Organizace spojených národů, když dala o něco později mandát mezinárodním bezpečnostním podpůrným jednotkám pod vedením Severoatlantické aliance zvaným ISAF. Do vojenské mise se kromě členských zemí NATO a tedy i České republiky zapojili vojáci z desítek dalších zemí z celého světa. Taliban byl poražený, vypadalo to, že dopadení Usámy bin Ládina a jeho spolupracovníků je jen otázkou času, to ale neznamená, že by nezaznivaly varovné hlasy. Asi nepřekvapí, že skeptické bylo hlavně Rusko, kde byla v živé paměti zkušenost z vlastní války v Afghánistánu v osmdesátých letech. Doc. Slavomír Horák pracuje na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Začátek americké invaze do Afghánistánu ho zastihl na studijním pobytu v Moskvě.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**

Já si velmi pamatuju vzpomínku 20 let z pátku na říjen roku 2001 na kolejkách moskevské státní univerzity, kde jsem tehdy poslouchal rozhlas, poslouchal, četl jsem zprávy, noviny tehdy ještě teda. Ne zcela poznamenané tím putinovským režimem. Dneska už by ta rétorika byla asi trochu jiná. Pamatuji si na své rozhovory s tehdejšími kolegy a kamarády a známými v Moskvě, kteří se mnou samozřejmě diskutovali jako se členem NATO, diskutovali se mnou, jakým způsobem by mohla vypadat ten Afghánistán a většina těch názorů, ať už byla takového nebo jiného zaměření nebo jiné orientace, tak se shodoval na tom, že NATO nebo řekněme my jako NATO nebo tedy vy z jejich pohledu jako NATO to budete mít v Afghánistánu strašně těžké, protože ho neznáte. My jsme ho sami poznali jen taktak a taky jsme tam skončili špatně.

Vít POHANKA, moderátor

Slavomíra Horáka ještě uslyšíte v další části pořadu. Po několika letech se vystřídali prezidenti v Bílém domě, po republikánu Georgi Bushovi nastoupil demokrat Barack Obama, který byl mimochodem od samého začátku soustavně proti druhé invazi Spojených států motivované bojem proti terorismu, tentokrát do Iráku. Válku v Afghánistánu Barack Obama podpořil, ale výhradně jako časově omezenou operaci zaměřenou na likvidaci Al-Kajdy, nikoliv mnohaletou okupaci země s cílem nastolit v afghánské společnosti demokracii. I tak trvalo více než 2 roky jeho vládnutí v Bílém domě, než mohl Barack Obama začátkem května 2011 oznámit:

Barack OBAMA, bývalý prezident USA

Dnes mohu oznámit americkému národu a celému světu, Spojené státy provedly vojenskou operaci, při které byl zabitý Usáma bin Ládín, vůdce Al-Kajdy, terorista zodpovědný za smrt tisíců nevinných mužů, žen a dětí.

Vít POHANKA, moderátor

Jenže Usáma bin Ládín byl dopadený v sousedním Pákistánu. V příhraničních těžce dostupných oblastech se hnutí Taliban nejenom udrželo, ale získávalo postupně znovu kontrolu nad velkou částí afghánské území. Ochota Američanů a hlavně jejich spojenců posílat do země vojáky, slábla s tím, jak rostl počet obětí. Bylo mezi nimi také 14 českých vojáků. Přesto trvalo skoro 20 let než americký prezident Joe Biden oznámil definitivní stažení všech amerických bojových jednotek. Odhady o obětech a nákladech se různí, ale když budu vycházet například z nedávné studie Watsonova ústavu elitní americké Brownovy univerzity, zemřelo celkem v bojích v Afghánistánu a také při bombardování příhraničních oblastí Pákistánu skoro čtvrt milionu lidí. Velkou část z toho tvořili civilisté, celé to stálo Američany, ale také jejich spojence hodně přes 2 biliony amerických dolarů. Výsledkem je, že se Taliban po dohodě vrací k moci. Má ji sice sdílet s vládou prezidenta Ašrafa Ghaniho, ekonomu vzdělaného ve Spojených státech, který dlouhodobě spolupracoval s Američany, ale podle zprávy OSN vydané 3. června tohoto roku ovládá Taliban až 70 % afghánské území mimo větší města. Po úplném stažení zahraničních jednotek si chce vzít vojenskou silou to, co nevyjednal s Američany, tolik nedávná zpráva OSN. O konfliktu v Afghánistánu jsem mluvil s Břetislavem Turečkem, bývalým kolegou a zpravodajem Českého rozhlasu na Blízkém východě, který dnes o tomhle regionu píše a učí na Metropolitní univerzitě v Praze. Území Afghánistánu si nedokázali v devatenáctém století podmanit Britové, kteří dokázali ovládnout Indii i dnešní Pákistán, pak si zase na Afghánistánu ve dvacátém století vylámali zuby takový Sovětský svaz, který si dokázal podmanit sousední středoasijské muslimské národy. Čemu přičítáš tu, řekl bych, historickou neovladatelnost nebo nedobytnost Afghánistánu?

Břetislav TUREČEK, vedoucí Centra pro studium Blízkého východu na Metropolitní univerzitě Praha

Já si myslím, že ona obecně nedobytná není. Tady jde spíš o to, co tam vždy ty vnější síly se snažily prosadit, čeho tam chtěly dosáhnout, takže kupříkladu Britové, ano, ti tam v devatenáctém století několikrát pohořeli, nicméně potom vlastně dokázali s afghánským emírem, vládcem uzavřít dohodu o jakési, řekněme, symbióze a už si navzájem přestali škodit, což bylo vlastně to,

co Britové původně chtěli, kdežto třeba Sověti v osmdesátých letech v podstatě do značné míry chtěli tu zemi ovládnout nejen vojensky, ale jaksi ji i přetvořit kulturně, společensky, politicky, a tak dále a pohořeli do velké míry právě proto a hodně stejnou chybu, hodně stejný osud teď vlastně Afghánistán připravil i Američanům, potažmo celému mezinárodnímu společenství, protože kdyby šlo jenom o to zabezpečit, aby Afghánistán, řekněme, nebyl semenišťem mezinárodního teroru, tak by to bylo možná schůdné i pro celou řadu tamních vlivných, řekněme, mocenských skupin, jenomže, když to bylo zkombinováno se snahou potlačit produkci opia, vytvořit nový politický systém, zavádět mezinárodní nebo ten západní liberální koncept lidských práv, a tak dále, tak to právě byly ty věci, které, kvůli kterým si myslím, že tam mezinárodní společenství opět neuspělo tak, jak si představovalo.

Vít POHANKA, moderátor

Jestli ti dobře rozumím, tak ta invaze Spojených států a jejich spojenců do Afghánistánu, která začala necelý měsíc po útocích na Spojené státy, asi tedy nebyla od začátku chybou, spíš byl špatný, nebo, nebo neuskutečnitelný ten cíl, který si Američané a jejich spojenci nakonec dali?

Břetislav TUREČEK, vedoucí Centra pro studium Blízkého východu na Metropolitní univerzitě Praha

Ten cíl té invaze vlastně jednak nebyl nikdy zcela jasně definován, vidíme, že nikdy nebylo stanoveno, dokdy tam třeba v Afghánistánu budou ty mezinárodní síly, co musí být splněno, aby odešly, takže vidíme, že ten cíl se cízeloval vlastně v posledním roce, to je 1 věc. Druhá věc ty agendy, které tam Američané a později i OSN měly, byly opravdu prostě velmi široké. A já to doložím jednou věcí, před 20 lety v roce 2001 se na územích, která ovládala Taliban, vyprodukovalo 0 kg opia. Afghánský Taliban tehdy uzavřel diskrétní dohodu s Američany, potažmo OSN a na svém území zakázal výrobu opia, to znamená vidíme, že jsou věci, které jsou dosažitelné, nicméně o rok později podniklo mezinárodní společenství tuto gigantickou invazi a Afghánistán znovu začal opium ve velkém produkovat. To znamená i kdyby se od samého počátku řeklo, jde nám o to, aby v Afghánistánu, řekněme, nepůsobila Al-Kajda, tak si umím představit, že Taliban tehdy by na této věci dokázal nějak najít řešení spolu i třeba s Američany samozřejmě diskrétně, aby se nekompromitovali před svými stoupenci, ať už v Afghánistánu nebo v Americe a bylo by to dosažitelné, ale tím, že jsme to pojali jako gigantický plán úplného přetvoření Afghánistánu, ženy odhodí burky, přestane pěstovat opium, budeme mít parlamentní volby, tak tím jsme si zadělali na ty problémy, že vlastně pak tyto cíle pak už nebyly uskutečnitelné.

Vít POHANKA, moderátor

Nakolik podle tebe hrozí, že právě ti Afghánci, kteří s Američany a Západem spolupracovali, ať už ze zřejmých důvodů nebo třeba z idealismu, budou teď spatřováni jako kolaboranti s cizími mocnostmi, kterým budou hrozit útoky a půjde jim určitě v mnoha případech život?

Břetislav TUREČEK, vedoucí Centra pro studium Blízkého východu na Metropolitní univerzitě Praha

Už se samozřejmě řeší na různých úrovních. My teď můžeme se bavit o špičkách afghánského politického systému, můžeme se bavit o třeba poslancích. Víme, že kupříkladu v afghánském parlamentu je asi 28 % žen, protože OSN tam vlastně zavedla kvótu, že z každé provincie musejí být do parlamentu zvoleny 2 ženy bez ohledu na jejich skutečné kvality a popularitu, a tak dále, takže samozřejmě, že tito lidé budou teď ještě ohroženější, než byli doposud, to je 1 věc a druhá věc je potom tisíce tlumočnicků, řidičů, pradelen, pracovníků v těch kantýnách, kteří prostě skutečně pracovali pro ty zahraniční síly, takže teď bude otázka na nás, jak my se o tyto lidi postaráme. Skutečně zajistí třeba Česká republika novou bezpečnou existenci pro své tlumočnické a jejich rodiny nebo je necháme napospas tomu, co přijde? To je, myslím si, velká otázka, která ale míří nejen třeba Američaně, ale jak říkám, i třeba na české vojenské velení v Afghánistánu.

Vít POHANKA, moderátor

Z toho, co víš, existuje třeba v České republice nějaká snaha těm Afgháncům pomoci?

Břetislav TUREČEK, vedoucí Centra pro studium Blízkého východu na Metropolitní univerzitě Praha

Přinejmenším v minulosti tyto věci byly, ale nevím, do jaké míry jsou to programy, řekněme, všeobjímající, do jaké míry jsou nahodilé, protože my se potom paradoxně já teď řeknu modelově můžeme dostat do situace, kdy sice někdo pracoval pro českou armádu v Afghánistánu i třeba pro české speciální jednotky, takže by si třeba zasloužil novou budoucnost, nový život v České republice, jenomže jeho bratranec je regionální velitel Talibanu a tudíž ten člověk, který by k nám měl třeba s rodinou přijet, se najednou ukáže jako bezpečnostní hrozba, tyto věci zkrátka nejsou vůbec snadno řešitelné. Rozdíl je jenom v tom, že o nich se zatím příliš nemluví.

Vít POHANKA, moderátor

Afghánistán zůstane podle všeho nestabilních zemí aspoň z našeho pohledu, co to znamená, když se na to podíváme v širším kontextu, co to znamená pro stabilitu v téhle převážně muslimské části celého Středního východu?

Břetislav TUREČEK, vedoucí Centra pro studium Blízkého východu na Metropolitní univerzitě Praha

Já bych význam Afghánistánu nepřeceňoval, jsou tam paradoxně třeba takové zajímavé jevy jako třeba dnes silný a stále posilující Taliban. Může být a je velmi efektivní protiváhou Islámskému státu. V rámci rivality, v rámci boje o zdroje, o vojáky, o rekruty, a tak dále, tak zkrátka tyto síly, které my můžeme vnímat jako extremistické a některé skutečně extremistické jsou, tak se dokážou si vytvářet navzájem protiváhu. Pro nás třeba Taliban není žádnou hrozbou. Taliban je primárně afghánské hnutí odporu, je to afghánská organizace. Taliban nikdy neútočil někde v zahraničí, zatímco Islámský stát víme, že má globální agendu, takže paradoxně pro nás je teď dobře, pokud Taliban posílí, protože třeba vytvoří velmi efektivní sílu, která dokáže Islámský stát v této části světa zahubit nebo velmi silně omezit.

Vít POHANKA, moderátor

Sečteno podtrženo Usámu bin Ládina Američané dopadli a zastřelili před 10 lety, ale bylo to v Pákistánu, což byl ten původní jaksi úkol zlikvidovat Al Kajdu, ten se tedy podařil, ale podle různých odhadů zemřely desetitisíce vojáků a samozřejmě civilistů, dá se výsledek téhle skoro dvacetileté války brát jinak, než jako prohra pro Západ?

Břetislav TUREČEK, vedoucí Centra pro studium Blízkého východu na Metropolitní univerzitě Praha

Obávám se, že nedá, protože cíle Západu byly tak všeobjímající, a tak optimistické, že vlastně dneska by bylo až laciné říkat - já jsem tehdy říkal, ale kdo tehdy Afghánistán znal, tak věděl, že spousta věcí bude prosaditelných a řešitelných s velkým

vypětím a některé nebudou prosaditelné a dosažitelné vůbec, a teď po 20 letech jsme k tomu došli. Mohlo to být a třeba to mělo být už před 10 lety, ale tyto otázky a toto téma jsme se o něm mohli bavit třeba za dalších 10 let, to znamená, že ta válka mohla trvat klidně 30 let, ale výsledek by asi byl hodně podobný.

Vít POHANKA, moderátor

Břetislav Tureček, odborník na Blízký a Střední východ z Metropolitní univerzity v Praze. V Afghánistánu se za posledních necelých 20 let vystřídaly tisíce vojáků armády České republiky. Jak jsem zmínil, čtrnáct jich zemřelo, nejvíc toho při útocích sebevražedných atentátníků. Českem asi nejvíc otrásl 2. v červenci 2014 jeden z nich u základny Bagram zabil 4 české vojáky na místě a pátý podlehl zraněním po týdnu v nemocnici, o 4 roky později zemřeli u stejné základny další 3 Češi. Jen několik měsíců poté natáčeli pro Zaostrěno přímo na základně Bagram výcvik české jednotky kolegyně Lucie Výborná a Tomáš Černý.

osoba

Je to trénink, kdy využíváme takzvané /nesrozumitelné/, dokreslují tu situaci venku, máme místní oblečení.

Lucie VÝBORNÁ, redaktorka

Tito muži, někteří už převlečení za Afghánce teď dostanou úkoly, někdo se brání, někdo útočí.

osoba

Budeš si držet ten odpalovač přesně tak, jak ho máš, a proto, aby oni měli šanci eskalovat sílu, tak si to nadejdeš až odsud, jo, může na ně začít gestikulovat. Tu ruku si hlídat, tak, jak kdyby ses chtěl odpálit, on tě musí zastavit jo, protože jsou na tobě viditelné, že něco pod tím oblečením máš, takže by měli vyeskalovat sílu na to, že tě zastaví, případně zneškodní. Když tě nebudou okamžitě eskalovat, pokračuj dál a klidně se rozeběhni a odpal se, jo, tady ty variace nechám i na tobě.

osoba

Je to divnej pocit být u toho tréninkově. Ten spínač na odpálení, to si dá rukávem do dlaně.

osoba

Je to cvičné zařízení, v podstatě vesta sebevražedného atentátníka. Tenhle spínač nezpůsobí výbuch, místo toho vysílá jen varovný signál.

Lucie VÝBORNÁ, redaktorka

Říká americký spolupracovník naší jednotky. Sledujeme nácvik možných scénářů při patrole.

osoba

Jedna osoba hází kameny.

Tomáš ČERNÝ, redaktor

Házení kamenů je běžná věc?

osoba

Ano, bohužel, to je hlavní sport tady. Většinou děti.

Vít POHANKA, moderátor

Tolik krátký úryvek z reportáže kolegů Lucie Výborné a Tomáše Černého. Jejich Zaostrěno se vysílalo před necelými třemi lety a snadno ho najdete na internetu. Doc. Slavomír Horák z Fakulty sociálních studií vzpomíná, že přinejmenším ze strany Armády České republiky cítil snahu připravit naše vojáky na afghánské prostředí a společnost, do kterých je vysílala.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**

Já si třeba velmi dobře pamatuju, že byla snaha toto pochopit třeba ze strany naší armády, když jela první vlastně skupina do Logaru, tak tehdy jsem školil naši první výpravu a tehdy měli velký zájem právě pochopit ten rozdíl, myslím si, že to celkem i fungovalo podle toho, co jsem potom slyšel, jak teda ta naše armáda fungovala, že si opravdu dokázala poměrně slušně ty srdce a mysl místních lidí získat, ale myslím si, že to, co se daří v nějakém relativně omezeném kontingentu typu několika stovek, maximálně tisíců lidí v našem případě, tak se těžko mohlo dařit v případě Američanů a navíc my jsme nebyli tehdy tím takřikajíc tím symbolem těch okupantů a ono se postupně prostě ten, takový ten takový ten optimisticky přístup k těm vojskům spojeneckým v Afghánistánu začal měnit a ta rétorika se začala měnit spojenců na takzvané okupanty, takovéto slovo /nesrozumitelné/, čili okupant v /nesrozumitelné/ bylo slyšet v médiích a ve společnosti čím dál tím více a zase bylo to velmi rozvrstvené, to je další věc, kterou jsme asi moc nepochopili, že ta afghánská společnost. Je hrozně rozvrstvená od těch, řekněme, městských elit, které troufám si říct, že myslí dost podobným způsobem jako my až po, řekněme, nějaké venkovské elity nebo různé skupiny lidí na venkově, kteří zase myslí trochu jinak, a to si myslím, že se velmi podcenilo.

Vít POHANKA, moderátor

On se někdy říká a zní to možná trochu jako klíšé, že Američané například v Iráků vyhráli na začátku velmi rychle válku, ten přímý ozbrojený střet, ale potom prohráli mír právě proto, že tu společnost nechápali, nebyli na ni připravení a snažili se jí změnit. Platí to podle vás i v případě Afghánistánu?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**

S tím bych souhlasil, to je, bych řekl, velmi trefné přirovnání a rčení. Domnívám se, že tyto, řekněme, kulturní, společenské a jiné rozdíly vlastně nebyly vůbec vzaty v potaz. On ten Afghánistán je přece jenom trochu jiný, on má nějakou, chcete-li kmenovou demokracii, mohli bychom to takto nazvat, ale já s tím pojmem demokracie a Afghánistán se nerad použítím, řekněme, do těchto věcí, protože oba 2 ty pojmy jsou trochu jiné a my tím myslíme něco jiného, než právě ti Afgháneci, ale přece jen asi nějaké volby něčeho, volby starších tam existují, ale prostě na úplně jiném základu, nejsou to volby jako známe, že házíme prostě bulletiny, ale je to prostě nějaká domluva starších předáků a podobně, není to o tom, že by si celý národ si někoho volí, že tam samozřejmě tyto momenty vůbec podle mě nebyly vzaty v potaz.

Vít POHANKA, moderátor

Proč ale podle vás trvalo tak dlouho než zase hlavně Američané, ale vlastně všechny ostatní země, které tam vojáky posílaly, pochopily, že to lepší nebude, že to prostě nemá cenu?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#)

Já si myslím, že v roce 2001 jsme nikdo nepředpokládali, že posledně voják spojenecká odjede z Afghánistánu až po 20 letech, to je vlastně, jestli si to dobře počítám a přemýšlím o tom, tak v moderních dějinách minimálně dvacátého století je to nejdelší taková operace, /nesrozumitelné/ časově nejdelší a já si myslím, že 1 věc je takový ten vojenský plán - ano, dobydeme to a získáme ta území a vyženeme teda ten Taliban, který nám dělá problémy a dopadneme Usámu bin Ládina a zlikvidujeme síť Al-Kajda a podobně, ale ono se to asi dost těžko dalo, v momentě, kdy se obsadíte ten Afghánistán, tak teďka najednou vidíte ty lidi od vás čekají no a co dál, odejdete nebo když odejdete, tak co tady bude s námi dál a jaksi ten postup, že se musíte zaplést dál a dál do té, do toho přediva těch místních vztahů, protože prostě pomáháte a když pomáháte, tak pomáháte vždycky nějakému selektivnímu výběru lidí, ať už to jsou ty městské elity nebo místní různí vládcové, kteří taky nejsou úplně čistí a demokratičtí a nemyslí jenom na spojenectví s vámi, ale myslí především na to, že od vás získají nějakou materiální pomoc, ať už vojenskou výstroj nebo výzbroj nebo uvidí výcvik vojáků nebo něco podobného.

Vít POHANKA, moderátor

On ten definitivní odchod zahraničních bojových jednotek z Afghánistánu vyvolává srovnání s odchodem Američanů z Vietnamu v sedmdesátých letech nebo třeba Francouzů z Alžírsko v předchozím desetiletí. Je to podle vás úplně zcestné nebo se dají najít aspoň nějaké podobnosti?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#)

Já jsem člověk, který spíš má rád ty specifické případy, já nejsem politolog, který z různých případů dělá jednu teorii a vždycky se snaží vidět to, co je zvláštní, to, co je specifické na těch jednotlivých případech, takže samozřejmě i ten Afghánistán, i Vietnam, i Alžírsko, anebo koneckonců i Afghánistán let osmdesátých či Afghánistán století devatenáctého, tak jsou prostě různé věci a každá ta událost se odehrávala v jiných, řekněme, geopolitických dimenzích za jiného vidění světa, jiného rozdělení světa, takže paralela se ukazuje pro novináře a pro některé politology jako taková velmi lákavá a samozřejmě také to využívá, řekněme, propaganda různých směrů a různých zaměření, která na toto poukazuje, takže tam taková zkratka, která putuje v různých skupinách obyvatelstva, které mohou být velmi vlivná a to se s tím obrazem se nějakým způsobem pracuje a ty obrazy potom často formují, jak ta politická rozhodnutí, tak i veřejné mínění, tak samozřejmě i mysl třeba těch vojáků, kteří tam /nesrozumitelné/ nebo kteří odtamtud naopak ustupují.

Vít POHANKA, moderátor

Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#) uzavírá dnešní pořad Zaostřeno věnovaný bezmála dvacetileté válce v Afghánistánu. Od mikrofonu vás zdraví a příjemný poslech dalších pořadů Českého rozhlasu Plus vám přeje Vít Pohanka.

Výsledky summitu skupiny G7

TV, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.06.2021 23:25, Sledovanost pořadu: 59 318, Pořad: 21:30 Horizont, AVE: 3 005 640,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,66

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Po Skypu se teď připojil politický geograf Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobrý večer.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Dobrý večer.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Lídři G7 si na summitu pochvalovali cennou harmonii, ale jak cenné jsou závěry summitu? Protože se na něj snáší i kritika.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Bylo by, upřímně řečeno, divné, kdyby žádná kritika neozněla, protože to v takovýchhle situacích bývá naprosto běžné, ale daleko důležitější než to, jaké jsou v tento okamžik mediální hlasy, bude to, co jaksí po tomto zjištění se podaří, nebo nepodaří splnit. A pokud se podaří splnit alespoň část toho, na čem se lídři jaksí dohodli, tak to bude nakonec velice úspěšný summit.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Poprvé zní v závěrečném komuniké takto tvrdá kritika Číny, dominuje tedy G7 hlas zemí, které Peking vidí jako, řekněme, hlavního konkurenta nebo hrozbu, anebo se prosadily taky ty, které zdůrazňují potřebu spolupráce s Pekingem?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

To prohlášení vůči Pekingu je velice tvrdé. Upřímně řečeno, podobně jako předchozí prohlášení, respektive i to současné vůči Rusku. A na to si státy, jako je Rusko nebo Čína, budou muset zvyknout, že Evropská unie, protože jaksí sice to nebyl povinný mítink, ale čtyři z těch sedmi států jsou státy Evropské unie, takže prostě Evropská unie, případně tyhle formáty, řekněme, západní spolupráce, tak se budou vyjadřovat podstatně méně uhlazeným jazykem, než jak si zvykli. Opět ale důležité primárně je to, jestli se potom ta tvrdší slova podaří převést i do nějakých tvrdších praktických kroků. Pak by to mohlo začít fungovat.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Ona G7 chce také vytvořit nějaký alternativní vlastní infrastrukturní projekt nebo iniciativu, kterou by Západ čelil takzvané Nové hedvábné stezce, díky které chce Čína získat vliv v Africe, Asii a Evropě. Ovšem nezaspal tady západní svět? Není pozadu za Čínou?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Samozřejmě, že zaspal, nicméně tohleto pravděpodobně není jaksí situace, kterou by nebylo možné zvrátit. Protože vidíme, že vlastně ty všechny čínské projekty, z nichž některé se začaly realizovat už před delší dobou, některé se realizují v tento okamžik, ale některé se nespustily vůbec, tak začínají narážet na celou řadu problémů a vyvolávají v místech, kde jaksí měly generovat jaksí blahobyt, tak vyvolávají celou řadu problémů. Koneckonců jedno z takových míst máme i v Evropě a to je Černá Hora. A to je něco, čeho se Západ může chopit. Otázkou opět je, jestli se bude Západ pouze snažit jaksí čelit Číně, to znamená, bude dodávat peníze, expertizu, diplomatické krytí, což se stát samozřejmě může a pak bychom se vrátili vlastně do situace, kterou jsme znali z primárně americko-sovětského soupeření ze šedesátých až osmdesátých let minulého století, anebo zda to Západ spojí i s tím, že se bude snažit země, které se stanou příjemci jeho pomoci, také měnit. To je samozřejmě výrazně náročnější, nicméně to je podle mého názoru přesně to, co by mohlo ve středně a dlouhodobém výhledu přinést velice výrazný efekt.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Summit taky vyzval Rusko, aby ukončilo své škodlivé aktivity, jde o to krytí záda Joea Bidena před schůzkou s Vladimírem Putinem?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Určitě ano, protože není žádné tajemství, že Rusům koneckonců stejně jako Číňanům vyhovovalo, jakým způsobem Donald Trump vlastně jednotu toho takzvaného Západu jaksí štěpil. Trumpovi to také dělalo dobře, protože to bylo přesně v intencích toho jeho hesla America First, které vlastně místy nabíralo ovšem jaksí podoby America Alone. Biden v tomto ohledu se vrací na to místo, kde jsme si zvykli amerického prezidenta vidět, to znamená jako vůdce Západu, a je samozřejmě nezbytné, aby získal podporu od svých spojenců. A myslím si, že v tomhleto ohledu ten summit měl velice výrazný výsledek.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Pane Romancove, děkujeme za komentář. Pěkný večer.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Já děkuji za pozvání, hezký večer.

„Oligarchická struktura“

TV, Datum: 13.06.2021, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 00:51, Sledovanost pořadu: 384 828, Pořad: 21:45 168 hodin, AVE: 2 838 315,00 Kč, Země: Česko, GRP: 4,28

Nora FRIDRICOVÁ, moderátorka

Už třetí evropská rezoluce, která odsuzuje střet zájmů českého premiéra Andreje Babiše. Tentokrát europoslanci vyzvali Evropskou komisi i k tomu, aby prošetřila, jestli v Česku vůbec funguje právní stát. To může ohrozit čerpání dotací pro všechny v zemi. Agrofert, který podle nové legislativy musí uvádět premiéra jako takzvaného koncového příjemce výhod, a tedy fakticky

vlastníka, zatím z evropských peněz za poslední 4 roky získal jen na zemědělských dotacích 4 miliardy korun. Podle europoslanců dosavadní pravidla vedla, citují: „k vytvoření a růstu rozsáhlých oligarchický struktur“. Koncern Agrofert těsně před hlasováním rozeslal europoslancům zprávy, aby si své hlasování dobře rozmysleli. Natočili i video. Téma pro Václava Crhonka.

Ukázka, film Princ a Večernice 1978

Jsem Adéla z Agrofertu, tedy společnosti, které se týká rezoluce, o níž budou poslanci hlasovat v souvislosti se střetem zájmů českého premiéra Andreje Babiše, dobrý den.

Václav CRHONEK, redaktor

Premiér Andrej Babiš a jeho firma Agrofert – symbióza, kterou europoslanci znovu označili za bezprecedentní střet zájmů. Agrofert podle ve čtvrtek přijaté rezoluce kvůli svému majiteli nemá nárok na evropské dotace.

Ivo ŠLOSARČÍK, právník se zaměřením na evropské právo, FSV UK, Europeum

Tím klíčovým slovem je „střet zájmů“. A to, že se tam objevuje Andrej Babiš, je prostě důsledkem politické situace v České republice a unikátního propojení politické, mediální, ekonomické moci v České republice.

Václav CRHONEK, redaktor

Pro schválení se vyslovila drtivá většina 505 europoslanců. Proti jich bylo jen 30. 155 se hlasování zdrželo. A co na to premiér? Ještě ve středu postoj europoslanců moc nekomentoval.

Václav CRHONEK, redaktor

Jak vnímáte tu rezoluci, která se dneska schvaluje v evropském parlamentu?

Andrej BABIŠ, premiér a předseda hnutí /ANO/

Rezoluci? Já nevím, já to nečet.

Václav CRHONEK, redaktor

Tam je to o tom vašem střetu zájmů.

Andrej BABIŠ, premiér a předseda hnutí /ANO/

O mém střetu zájmů, fakt jo? Nevím, já to nesleduju.

Václav CRHONEK, redaktor

Nesledujete to vůbec.

Václav CRHONEK, redaktor

Ve čtvrtek už přitvrdil a zvolil tradiční rétoriku.

Andrej BABIŠ, premiér a předseda hnutí /ANO/

Je to pokračování zasahování Evropského parlamentu do vnitřních záležitostí České republiky. My jsme svrchovaná země a je tady politický souboj, budou volby a Evropský parlament se snaží ty volby ovlivnit. No a samozřejmě ta iniciativa přichází z opozice, české opozice samozřejmě, která to tam organizuje.

Milan EIBL, analytik, Transparency International

Pokud se toto mělo povést opozičním poslancům, tak v tu chvíli klobouk dolů, protože prakticky by museli udělat celou rezoluci celého Evropského parlamentu a všechny přinutit, aby teda všichni přispěli na jejich evropskou kampaň, což je prostě holý nesmysl.

Václav CRHONEK, redaktor

Pro rezoluci, která požaduje prošetřit premiérův vliv na média a justici, hlasovalo i 11 českých europoslanců, mezi nimi i Radka Maxová, jedna ze zakládajících členek hnutí ANO, která z něj loni odešla. Dle vlastních slov i kvůli premiérově střetu zájmů.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně zvolená za hnutí ANO /S&D/

Ten člověk, kterého se to týká, neumí s noblesou vlastně vyvodit důsledky toho, o co je žádá, nebo co je problémem nejen pro něj, pro Agrofert, ale pro nás i Českou republiku.

Václav CRHONEK, redaktor

A co na to samotný Agrofert? Den před hlasováním rozeslal europoslancům přes Twitter zprávu, aby své rozhodnutí dobře rozmysleli. Agrofert a Andrej Babiš prý nemají nic společného. Zprávu doplnili i videem.

Ukázka, film Princ a Večernice 1978

Agrofert podniká podle práva a náš někdejší akcionář Andrej Babiš učinil vše, co po něm české zákony požadovaly. Zákony, které paradoxně vytvořili jeho političtí oponenti.

Daniel FREUND, německý europoslanec, výbor Evropského parlamentu pro rozpočtovou kontrolu /Zelení/

Je docela ironické, že soukromá společnost lobbuje u europoslanců, aby hlasovali tak a tak. Přitom říkají, že oni ve střetu zájmů nejsou, ale tím, že lobbují, jen dokazují, že ve střetu zájmů jsou. Protože jestli vztah mezi Babišem a Agrofertem není, tak co Agrofert sleduje tím, že se snaží, aby rezoluce o českém premiérovi neprošla?

Radka MAXOVÁ, europoslankyně zvolená za hnutí ANO /S&D/

Pro mě jsou tam zajímavé věci, že během 10 let Agrofert investoval 103 miliard a z toho pouze 3,5 procenta jsou vlastně dotace. Na druhou stranu výbor kont si nechal udělat analýzu a vyplývá z toho jednoznačně, že Agrofert je největším příjemcem dotací v Evropské unii.

Václav CRHONEK, redaktor

A co na postup Agrofertu říká jeho vlastník?

Václav CRHONEK, redaktor

A to, jak Agrofert odepisuje europoslance, že by se měli rozhodnout, jak hlasovat? Viděl jste to?

Andrej BABIŠ, premiér a předseda hnutí /ANO/

Já nevím, zeptejte se tam na tý firmě. Na shledanou.

Václav CRHONEK, redaktor

A co říká Agrofert?

Karel HANZELKA, mluvčí holdingu Agrofert

Ostatní mohou říkat cokoliv, a my nic? Evidentně jsme si hodně dovolili, když jsme se opovážili říci svůj názor. Oslovili jsme poslance Evropského parlamentu prostřednictvím sociální sítě. Považujeme takovou formu komunikace za vhodnou, seriózní, transparentní a přijatelnou. Slova o ovlivňování odmítáme.

Milan EIBL, analytik, Transparency International

Oni sami se začali zastávat svého skutečného majitele, čímž ale odhalují karty o tom, že ale s Andrejem Babišem mají něco společného.

Václav CRHONEK, redaktor

A jaký je vztah mezi premiérem a koncernem Agrofert podle poslanců Babišova hnutí?

Jaroslav FALTÝNEK, předseda poslaneckého klubu, poslanec /ANO/

Já nic nevím.

Václav CRHONEK, redaktor

Komu patří Agrofert, podle vás?

Jaroslav FALTÝNEK, předseda poslaneckého klubu, poslanec /ANO/

Agrofert je ve svěfenském fondu.

Václav CRHONEK, redaktor

Nepatří náhodou premiérovi?

Jaroslav FALTÝNEK, předseda poslaneckého klubu, poslanec /ANO/

Víte, o tom se bavíme vlastně od vstupu pana Babiše do politiky.

Václav CRHONEK, redaktor

Není to problém?

Pavel RŮŽIČKA, poslanec ANO

Víte, otázka, jaké lidi /nesrozumitelné/ do politiky jo, jako jestli chceme omezovat tu skupinu lidí, který nějakým způsobem podnikají a který nějakým způsobem jsou úspěšní, anebo jestli prostě chceme v politice lidi, který bydlí v nájemních bytech.

Václav CRHONEK, redaktor

Komu patří podle vás Agrofert?

Petr SADOVSKÝ, poslanec /ANO/

Vy to víte, kdo patří? Vždyť se podívejte na výpis.

Václav CRHONEK, redaktor

Je to premiér?

Petr SADOVSKÝ, poslanec /ANO/

Netuším, podívejte se na výpis, já jsem se nedíval. Děkuju.

Margita BALAŠTIKOVÁ, poslankyně /ANO/

No já myslím, že Agrofert zřídí svěřenecký fond a ty zákony jsou jedny a měly by se vysvětlovat stejně.

Václav CRHONEK, redaktor

A nepatří premiérovi?

Margita BALAŠTIKOVÁ, poslankyně /ANO/

Podívejte, já nejsem právník.

Václav CRHONEK, redaktor

Komu podle vás patří Agrofert?

Milan BRÁZDIL, poslanec /ANO/

Já to nevím.

Václav CRHONEK, redaktor

Není to premiér, náhodou?

Milan BRÁZDIL, poslanec /ANO/

Já to nevím.

Václav CRHONEK, redaktor

Premiér je napsaný v těch rejstřících jako ten konečný vlastník.

Milan BRÁZDIL, poslanec /ANO/

Mě budete stále obtěžovat. Nevím to a nechci se ani vyjadřovat k tomu, jo?

Václav CRHONEK, redaktor

4 roky vlády Andreje Babiše a třetí evropská rezoluce, která odsuzuje jeho střet zájmů. Věc došla tak daleko, že hrozí stopka všem dotacím pro celou Českou republiku.

Ivo ŠLOSARČÍK, právník se zaměřením na evropské právo, FSV UK, Europeum

V současné náladě a při, když se podíváme na počet poslanců, europoslanců hlasujících pro rezoluci, pro jakousi pro pana premiéra vstřícnou změnu unijních předpisů to teď zrovna nevypadá.

Daniel FREUND, německý europoslanec, výbor Evropského parlamentu pro rozpočtovou kontrolu /Zelení/

Někdo, kdo se stal miliardářem, a to i díky evropským fondům, teď sedí v Bruselu na vyjednáváních, kde se rozhoduje, jak velké budou zemědělské fondy. Vlastně určuje, kolik si osobně vydělá peněz z rozpočtu Evropské unie.

Andrej BABIŠ, premiér a předseda hnutí /ANO/

Netýká se to ani mě, ani mé bývalé firmy. Zkuste to už pochopit, že vůbec se mě to netýká.

Praha netrpělivě čeká na Metropolitní plán

TISK, Datum: 14.06.2021, Zdroj: Madá fronta DNES, Strana: 11, Autor: Ivo Horváth, Vytlačeno: 101 519, Prodáno: 87 586, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 01:34, Čtenost: 454 857, Rubrika: Praha, AVE: 234 417,81 Kč, Země: Česko, GRP: 5,05

Měl by být vydán do konce roku a jeho přípravu usnadní nový stavební zákon

PRAHA S chystaným Metropolitním plánem může zamíchat nový stavební zákon. Sdružení Arnika upozorňuje, že hodně záleží, jestli bude Metropolitní plán vydán ještě podle staré, či nové legislativy, která je nyní v Senátu. „Nový stavební zákon má přechodná opatření, tam je řečeno, že projednávání a všechno ostatní dojde ještě v režimu starého zákona. Ale je tam zároveň věta, která říká, že všechny námítky jsou považovány za připomínky. Tím se to zjednodušuje. Připomínky i námítky vypořádává státní správa a ve chvíli, kdy je vše vypořádáno, to tím v podstatě končí,“ vysvětluje odbornice na územní rozvoj Arniky Anna Vinklárková.

Podle Marka Váchy z Institutu plánování a rozvoje (IPR), který se o městské plánování stará, by nová verze Metropolitního plánu měla být představena na přelomu roku. „Metropolitní plán se stále ještě zpracovává, postupy jsou dané zákonem, a proto ani není možné říci, co se v plánu od roku 2018, kdy byl zveřejněn, změnilo,“ vysvětluje Vácha z IPR a připomíná, že po představení dokumentu k němu přišlo několik tisíc připomínek. „Bez připomínek to jednoduše nejde a jsou vlastně i tím, co plán posouvá dál, a také zajišťují demokracii,“ dodává Vácha. Množství připomínek proto považuje spíše za pozitivní signál.

Městské části územní plány nemají

Pouze na formu připomínek jsou odkázány i městské části. Ty na svém území možnost vlastního plánování nemají a jsou závislé jen na tom, co do velkého plánu zakreslí IPR společně se svým zřizovatelem, kterým je hlavní město.

Podle osloveného politologa ale nemusí být vyřazení městských částí z možnosti územního plánování chybou. „Záleží, jestli se podíváme na Prahu jako na kraj, nebo municipalitu a obec. Jeden to vnímá tak, jiný jinak. Problém souvisí i s tím, jak má Praha dvojitý charakter,“ popisuje Petr Jüptner, který je ředitelem Institutu politologických studií na **FSV Univerzity Karlovy**.

Z oslovených městských částí v metropoli nejsou všude se současným stavem věci nespokojeni.

„Vše jsme si s týmem Petra Hlaváčka (náměstka primátora pro územní rozvoj za Spojené síly pro Prahu / TOP 09, pozn. red.) vysvětlili, takže připomínky již nemáme,“ uvádí ke stavu Metropolitního plánu například starosta Prahy 16 Karel Hanzlík (ODS). „V listopadu 2019 probíhala se zpracovatelem Metropolitního plánu konzultace o našich připomínkách,“ říká starosta Prahy 14 Radek Vondra (TOP 09).

Podle místostarosty Prahy 15 Petra Neumanna (TOP 09) měla jeho městská část k Metropolitnímu plánu celkem 51 připomínek. Několik požadavků měla po představení Metropolitního plánu v roce 2018 také Praha 2. „Požadovali jsme umožnění podpovrchového vedení Severojižní magistrály v úseku od hlavního nádraží k Nuselskému mostu a doplnění dosud chybějícího mostního propojení Smíchov–Podolí i pro automobilovou dopravu, které by snížilo dopravní zatížení centra,“ uvedl mimo jiné místostarosta Prahy 2 Václav Vondrášek (ODS).

Spíše spokojeni jsou s Metropolitním plánem v Ďáblicích. „Velkou pozornost jsme věnovali před lety svým požadavkům,“ vysvětluje starosta Miloš Růžička (STAN).

Starost o zeleň

Větší množství připomínek ze strany městských částí souviselo také s ekologií. „Namítali jsme, že se ruší velká část plánovaných biokoridorů. Na území naší městské části se je podařilo doplnit,“ vysvětluje starostka Slivence Jana Plamínková (STAN).

Po ochraně zeleně volají také Kolovraty. „Za zásadní považujeme, aby v Metropolitním plánu byla občanská vybavenost, zeleň (včetně izolační zeleně) a lesy minimálně v rozsahu současného územního plánu,“ uvádí mimo jiné starosta Antonín Klecanda (STAN).

Řadu připomínek k Metropolitnímu plánu má také Praha 6. „Chceme zanést do Metropolitního plánu památkovou zónu Staré Střešovice. Na Bílé Hoře městská část požaduje změnit trasu Břevnovské radiály, aby v úseku mezi Pražským okruhem a křižovatkou Vypich nebyla vedena na povrchu,“ uvedl mimo jiné mluvčí Prahy 6 Jiří Hannich.

Ke spíše spokojeným městským částem patří Praha 12. „Z mého pohledu je Metropolitní plán na dobré cestě k tomu, aby z něj mohl být kvalitní nový územní plán pro hlavní město,“ říká starosta Jan Adamec (Piráti). Například Praha 7 měla podle místostarostky Lenky Burgerové (Praha 7 sobě) k Metropolitnímu plánu 98 připomínek

Fakta Připomínky Prahy 9 k Metropolitnímu plánu * Metropolitní plán je nepřehledný a nejednoznačný. * Metropolitní plán ruší menší lokálně významné parkové plochy. * Metropolitní plán znemožňuje novou výstavbu veřejného vybavení, chybí vymezení veřejné vybavenosti pro občany. * Zcela vymizely plochy sportu. * Metropolitní plán subjektivně posuzuje výškovou regulaci. * Metropolitní plán zcela zakonzervovává malé městské části. Zdroj: Karel Horejš, vedoucí odboru výstavby a územního rozvoje Prahy 9 (redakčně kráceno)

Region vydání: Mladá fronta DNES - Praha

O autorovi: redaktor MF DNES

Americký prezident Joe Biden poprvé od nástupu do úřadu na zahraniční cestě

TV, Datum: 13.06.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 02:23, Sledovanost pořadu: 352 066, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 027 700,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,91

Michaela INDRÁKOVÁ, moderátorka

Americký prezident Joe Biden je poprvé od nástupu do úřadu na zahraniční cestě. A v Evropě má hodně nabitý program, který zakončí setkání s ruským prezidentem Putinem. Jeho cesta má vylepšit americko-evropské vztahy, které narušil jeho předchůdce Trump. Jak konkrétně? Podívejte se na reportáž Anežky Pichrtov .

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Boj s pandemií, klimatická změna, ekonomická spolupráce a společný postup v zahraniční politice. To jsou hlavní témata, která

Biden řeší v Evropě. Začal v Anglii na summitu skupiny G7, tedy nejvyspělejších zemí světa, který už tradičně provázely protesty hlavně klimatických aktivistů. I přes nespokojenost aktivistů byl ale Biden v Evropě přijat dobře, a v neděli si dokonce užil pozvání královny Alžběty do Buckinghamského paláce. Už před odletem do Evropy dal Biden jasně najevo, že jeho turné má přinést hlavně spřátelení Spojených států s Evropou.

Joe BIDEN, prezident USA

Tahle diplomacie je životně důležitá, protože žádný národ nemůže sám zvládnout všechny výzvy, kterým dnes čelíme, když se celý svět mění.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Na sobotním jednání G7 byla hlavním tématem příprava plánu prevence proti pandemiím. Obě strany by chtěly snížit dobu vývoje vakcín pod 100 dní. Evropa i Spojené státy se také shodly na distribuci vakcín do rozvojových zemí.

Jan HORNÁT, Katedra severoamerických studií, FSV UK

Myslím si, že Evropská unie a Spojené státy by měly více vlastně vyvažovat tu měkkou sílu Číny, která vlastně nabízí svou vakcínu už delší dobu rozvojovým státům. Tím si samozřejmě sbírá geopolitické body, kde vlastně Evropa i Spojené státy zaostávají.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Společná večeře a téměř rodinná fotka na konci prvního dne jednání byla jedním z ukazatelů narovnání vztahů mezi Uníí a Spojenými státy, které bývalý prezident Donald Trump značně pochroumal. Prvním vstřícným krokem Bidena ve funkci bylo zrušení sankcí, které kvůli výstavbě plynovodu Nord Stream 2 zavedl Trump. Na obřím projektu pod Baltem za 11 miliard dolarů spolupracují hlavně Německo s Ruskem. Evropa si od něj slibuje levnější plyn z Ruska. Američanům vadila závislost Evropy na Rusku. Biden zrušením sankcí na firmu, která plynovod staví, vyslal pozitivní signál hlavně Německu. Na řadu přijdou i další ekonomické problémy.

Jan HORNÁT, Katedra severoamerických studií, FSV UK

Ty spory se týkají i například regulace velkých technologických firem. Týká se to obecně i třeba uhlíkové daně nebo jakým způsobem se Evropa, Spojené státy, ale i svět celkově dostane k nějakému udržitelnému klimatu, ale nejsou to problémy, který by jako nenacházely aspoň nějaké minimální společné řešení.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Jedním z velkých témat je i ekonomická spolupráce a minimální korporátní daň pro globální firmy, na které se G7 dohodla. Nadnárodní firmy by měly opustit daňové ráje a všude by je čekala minimální daňová sazba ve výši 15 %.

Jan HORNÁT, Katedra severoamerických studií, FSV UK

Ta globální daň těch velkých internetových firem a tak dále, tak je něco, co Joe Biden měl ve svém programu, je to důvod, proč ho někteří voliči volili.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Dává to smysl, ale zase, aby to fungovalo, tak opravdu musí platit princip kolektivní akce, všichni to musí dodržovat. Velká americká firma se spojí například s malou kanadskou firmou a najednou se tváří jako kanadská.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

V pondělí zamíří Biden na summit NATO do Bruselu. I kolem Severoatlantické aliance je spousta problémů. Ostatně třeba francouzský prezident Macron před rokem a půl prohlásil, že NATO zažívá mozkovou smrt.

Joe BIDEN, prezident USA

Jsme v jiné pozici než jsme byli 10 let zpátky. V lepší pozici, ale jiné. Musíme zapracovat na té budoucnosti, kterou tolik chceme.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Američanům vadí hlavně to, že některé evropské státy dlouhodobě neplní výdajový závazek na fungování Aliance ve výši dvou procent HDP. Podle Macrona bylo NATO pro Trumpovu vládu nikoliv bezpečnostním, ale hlavně hospodářským projektem, když Trump před rokem a půl umožnil třeba turecký vpád do Sýrie proti Kurdům. Je otázkou, do jaké míry se v otázce bezpečnosti bude muset Evropa osamostatnit a nespolehat jen výhradně na NATO.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Ten tlak na to, abychom se my Evropané starali o svoji bezpečnost v první řadě sami, ten bude nepochybně i dále od Bidenovy administrativy, ale zároveň Biden říká, my vás jako Evropu opravdu vnímáme jako spojence, jsme na jedné lodi.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Evropané a Američané mají také jiný názor na vztahy s Ruskem a Čínou. Unie koplá do Bidena v lednu, kdy navzdory nesouhlasu nové nastupující americké administrativy, která ještě nebyla v úřadu, podepsala investiční dohodu s Čínou.

Štěpán KŘEČEK, ekonom, BH Securities

Čína do Ameriky dováží kdeco, kdežto opačným směrem se to příliš nedaří, a tato nerovnováha v zahraničním obchodě pak předurčuje vzájemné vztahy, když Evropa obchoduje relativně volně s Čínou a Amerika na Čínu uvalovala sankce, tak to samozřejmě ovlivňovalo to, kam směřovaly hlavní toky zboží, a měnilo to dodavatelsko-odběratelské vztahy.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Problémem jsou i vztahy s Ruskem. Některé unijní státy se snaží dlouhodobě oddělit otázku bezpečnosti od obchodu. I kvůli plynovodu Nord Stream 2. Podle Američanů to ale nejde.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Zdá se, že Spojené státy například ohledně toho Ruska, ale i částečně ohledně té Číny jsou trochu více asertivní, Evropa v

tom trochu někdy váhá. Když se například podíváme na ten budovaný ruský plynovod do Německa, kde se Spojené státy například s Německem neshodnou, takže jsme v situaci, kdy se opravdu láme chleba, jak se k tomu Evropa postaví.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Po summitu NATO pojedí Biden na jednání s Putinem v Ženevě. Nečeká se žádná velká dohoda. Úspěch už je jen to, že jsou obě strany stále schopné a ochotné se vůbec sejít.

Jan HORNÁT, Katedra severoamerických studií, FSV UK

Asi najdou velice málo společné půdy, ale minimálně se ty vztahy nějakým způsobem stabilizují, že je tam udržena ta osobní linka, v diplomacii to jsou důležité věci.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Bidena v Evropě čeká také summit s Evropskou unií. Tady mimo jiné dojde i na otázku klimatické změny, protože Biden hned po nástupu do funkce vrátil Spojené státy k Pařížské dohodě.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Joe Biden to kormidlo zase o 180 stupňů natočil zpět. Ve své domácí politice i v mezinárodní politice říká, toto je opravdu závažný problém a pojďme ho řešit.

Joe BIDEN, prezident USA

Musíme vybudovat společnou budoucnost. Budoucnost, kde jsou národy osvobozeny od nátlaku nebo nadvlády mocnějších států a kde zůstávají moře, vzduch a vesmír otevřené a přístupné ve prospěch všech.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Jedna z věcí, na které se ale Spojené státy s Evropou shodnout nemohou, je omezení skleníkových plynů, například uhlíkovou daní. Na její výši a vymáhání se ostatně neshodují ani všechny státy Unie.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Jediné, co se dá vytknout jak Spojeným státům, tak v zásadě každé zemi, je, že jsou na stole velmi ambiciózní plány, ale vždycky jsou to plány, které má plnit primárně někdo až v budoucnosti.

Jan HORNÁT, Katedra severoamerických studií, FSV UK

Mají relativně společné cíle do budoucna, ale neshodnou se, jaké nástroje se vlastně pro to mají používat.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Americko-evropské vztahy byly po desítky let na dobré úrovni, ale během Trumpovy vlády utrpěly z řady důvodů hodně šrámů.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Byly v některých obdobích silnější, v některých obdobích slabší, ale za Donalda Trumpa byly, můžeme říci, velmi vykojené. Evropa nevěděla, co má od Spojených států čekat, ona ani Amerika nutně nevěděla, co má vždy od svého prezidenta čekat.

Jan HORNÁT, Katedra severoamerických studií, FSV UK

Donald Trump prostě nepodporoval koncept Evropské unie jako takové. Když se podíváme samozřejmě historicky od konce druhé světové války, tak každý americký prezident podporoval evropskou integraci.

Anežka PICHRTOVÁ, redaktorka

Cesta amerického prezidenta po Evropě bude pokračovat i v následujícím týdnu. I kdyby nepřinesla konkrétní dohody, její hlavní cíl je jasný: návrat k desetiletí dlouhé tradici přátelství mezi Spojenými státy a Evropou.

Vrbětice v reálných kulisách roku 2014 [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.06.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jaroslav Kurfürst, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 11:19, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Rubrika: Nová Orientace, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

Ozvěna explozí ve Vrběticích se v průběhu dubna a května letošního roku vrátila přes údolí sedmi let a způsobila skutečné zemětřesení v česko-ruských vztazích s doprovodnými otřesy na české politické scéně. Odhalení původců diverzní akce, při které agenti ruské vojenské rozvědky zabilí dva české občany a způsobili více než miliardové materiální škody, je tématem veskrze současným. Pokud však chceme pochopit její operační smysl, musíme se vrátit do roku 2014 a připomenout si tehdejší zahraničně-politický kontext.

Návrat v čase nám umožní podívat se na to, co se odehrávalo v té době na Ukrajině, kam měly zbraně směřovat. Jak na to tehdy reagovala Evropská unie? Jak se tehdy chovalo Rusko a co na to česká zahraniční politika? Co se dělo přímo v česko-ruských vztazích, co si mysleli, co říkali a co dělali nic netušící čeští představitelé, zatímco komando ruské armády připravovalo explozi, která se stala největším agresivním vojenským aktem proti naší zemi od okupace Československa v roce 1968?

Širší kontext ukrajinský

Píše se rok 2009 a v Praze vzniká Východní partnerství – sousedská politika Evropské unie vůči Ukrajině, Moldavsku, Bělorusku, Arménii, Ázerbájdžánu a Gruzii. Má umožnit zemím východní Evropy politickou asociaci a ekonomickou integraci s EU. Rusko o tuto politiku zájem nejevilo přesto, že se na ní mohlo také podílet. Důvod tohoto nezájmu se jasněji vyjevilo o dva roky později, kdy Vladimir Putin publikoval v deníku Izvestija článek, v němž oznámil, že Rusko vytvoří do roku 2015 Eurasijskou unii – vlastní integrační uskupení založené na předchozích pokusech o reintegraci zemí bývalého Sovětského svazu.

Mezitím již některé země Východního partnerství (Arménie, Gruzie, Moldavsko a Ukrajina) dojednávaly s Evropskou unií

Asociační dohody a Smlouvy o hluboké a všeobecné zóně volného obchodu. Tyto smlouvy měly být parafovány na summitu Východního partnerství v listopadu 2013 ve Vilniusu.

Počátkem roku 2013 však Moskva zjistila, že ona „hluboká a všeobecná“ smlouva o volném obchodu znamená přijetí unijního celního sazebníku a obrovského množství norem a standardů Evropské unie ze strany zemí, které ji podepíší. Je však logické, že jedna země nemůže mít dva různé celní sazebníky a dvě sady zákonů a pravidel. Musí si vybrat, a čtyři země Východního partnerství si vybraly směr Evropa.

Teprve v létě 2013 se v Moskvě rozhodli, že musí podpisu smluv těchto zemí s EU zabránit stůj co stůj tak, aby zůstal prostor pro budoucí začlenění těchto zemí do Eurasijské unie, a tedy i pro obnovu sovětského dědictví. Ruský tlak pocitily všechny čtyři země. Jednalo se o ekonomické sankce, politický nátlak, nabídky nejvyššímu politickému vedení, manipulaci s veřejným míněním prostřednictvím propagandy a očerňování EU.

Jako první tlaku podlehla na začátku září 2013 zranitelná Arménie. Její prezident Sarkisjan po schůzce s Vladimírem Putinem šokoval vlastní diplomaty, arménskou veřejnost i představitele EU oznámením, že Arménie dojednanou smlouvu nepodepíše, a dodal, že naopak vstoupí do Eurasijské unie. Další na řadě byl proruský a zkorumpovaný ukrajinský prezident Janukovyč. Jeho problémem však byla rozhodná a nezlomná touha velké většiny ukrajinské společnosti vydat se západním směrem. Po měsících ruského tlaku nakonec Janukovyč na summitu přeci jen podlehl a překvapivě oznámil, že smlouvu s EU parafovat nebude.

Hned druhý den začaly na Ukrajině demonstrace a začal se odvíjet řetěz dramatických událostí. Vytrvalé protesty Euromajdanu se Janukovyč snažil rozehnat násilím, a dokonce i střelbou do lidí, ale protesty byly tak mohutné, že situace se státní mocí zcela vymkla z rukou a Janukovyč uprchl ze země. Na chvíli se mohlo zdát, že Majdan má vyhráno. Rusko však nemohlo dopustit geopolitický úspěch evropských aspirací klíčového souseda a už vůbec ne situaci, kdy protesty lidí v ulicích vedou k pádu vládnoucího režimu.

Odpovědí Moskvy byla anexe Krymu a rozdmýchání nepokojů na východě Ukrajiny, odkud se měly šířit dále. Ruská ofenzíva vyvrcholila velkým patriotickým projevem Vladimíra Putina 18. března 2014 a formálním připojením Krymu. V dubnu ještě vyhlásily nezávislost tzv. „Doněcká lidová republika“ a „Luhanská lidová republika“, které se v květnu sjednotily do „Svazu lidových republik Novorossija“. Další události se však Moskvě vymkly z rukou.

Po kolapsu Janukovyčova režimu a útěku tohoto vrchního velitele ze země byly silové složky Ukrajiny logicky zcela dezorientované, ale postupně se konsolidovaly a země se začala bránit. Společnost se semkla a projevovala nebývalou jednotu. Snaha o rozdmýchání nepokojů v Oděse v květnu 2014 neuspěla a skončila tragédií. Počátkem července ukrajinská armáda osvobodila Slovjansk.

O dva týdny později sestřelili Moskvou podporovaní povstalci raketovým systémem ruské armády dopravní letadlo malajsijských aerolinií MH 17. Zabili 298 nevinných lidí z mnoha zemí světa. Evropská unie i USA začaly připravovat tvrdší ekonomické sankce. Území kontrolované proruskými silami se zmenšilo, pozice obou stran konfliktu se stabilizovaly. Ambiciózní ruské ofenzívní tažení bylo zastaveno. Začaly problémy. Rusko bylo donuceno k diplomatickému jednání.

V září byl podepsán první balíček Minské dohody. V říjnu však boje pokračují s ještě vyšší intenzitou. Jsou nasazeny těžké zbraně, vede se tuhý boj o doněcké letiště, Debalcevo a další místa. Ukrajina čelí agresí a další dodávky zbraní by její ozbrojené síly posílily. V té době již na území Česka operuje komando GRU. Jeho akce musela být připravována mnoho týdnů, přesto byla připravena improvizovaně a narychlo. Dne 16. října 2014 dochází ve Vrbětčích k první obří explozi ve skladu se zbraněmi a municí, které měl bulharský obchodník Gebrev údajně dodat (zřejmě s bulharským vývozním povolením) na Ukrajinu.

Kontext evropské politiky a sankcí

Země Evropské unie překvapila síla evropských aspirací a odhodlání Ukrajinců. Státy východní části EU, které měly s ruskou okupací neblahé zkušenosti, podporovaly protesty ukrajinské veřejnosti za evropskou budoucnost a proti zkorumpovanému režimu. Pokud však byla vytrvalost Euromajdanu pro EU překvapením, byla anexe Krymu šokem. Po desetiletích míru došlo v Evropě k vojenské anexi území. Akt po všech stránkách protiprávní.

EU musela upravit svoji vstřícnou politiku k Rusku. V březnu 2014 přerušila jednání o liberalizaci vízového styku a o nové dohodě s Ruskem, mnohým Rusům odpovědným za anexi byly zmrazeny majetky a zakázán vstup do EU. Sankce byly doplněny o restriktce dopadající na anektovaný Krym. Skutečný obrat v přístupu EU však znamenalo až sestřelení letadla MH 17. Rusko se dostávalo pod mezinárodní tlak.

Nové unijní sankce nejen že rozšiřovaly seznam osob, jež měly zákaz vstupu na území EU a jimž byl zmrazen majetek, ale zasahovaly citlivá odvětví. Na seznamu byl obchod se zbraněmi a vojenským materiálem i materiálem dvojího určení, ale seznam pokračoval. EU omezila vývoz technologií pro ropný průmysl a v září sankce ještě zpřísnila. Omezila některým ruským subjektům přístup na svůj kapitálový trh, uvalila omezení na ruské banky i firmy obchodující s vojenským materiálem nebo energetickými surovinami. V době, kdy komando GRU operovalo na českém území, zpřísnila EU sankce tak, že se týkaly i odvětví důležitých pro ruskou ekonomiku.

Kontext ruských aktivit v zahraničí

Rusko bylo v roce 2014 odhodláno hájit politiku, kterou Kreml označil za „ruské zájmy“, třeba i silou. Situace na Ukrajině eskalovala natolik, že během závěrečného ceremoniálu olympijských her v Soči rozhodl prezident Putin o anexi Krymu. Brzy následovala další rozhodnutí, která měla velmi ambiciózní cíl destabilizace a rozvratu Ukrajiny. Kromě akcí na Ukrajině však Rusko zahájilo mnoho dalších kroků namířených proti ukrajinským aspiracím, ale i proti EU, USA, NATO, Západu a liberální demokracii.

Po sestřelení letadla MH 17 byla Moskva pod obrovským tlakem. Strategie selhávala a všichni museli k pumpám. Rusko mobilizovalo celý státní aparát. Ekonomická ministerstva pracovala na odvetných sankcích soustředěných zejména na zemědělské a potravinářské zboží. Silové složky i státem kontrolovaná média (včetně RTV) spustila naplno mašinu propagandy. Ruská armáda promýšlela, jak ustát situaci, jak pracovat se stále rozhádanějšími rebely. Byla do konfliktu vtahována stále hlouběji. Vojenské správy mobilizovaly dobrovolníky.

Ruská diplomacie vysvětlovala a snažila se prosadit vlastní verzi událostí. Zpravodajské služby se snažily Západ zastrašit psychologickými operacemi. V různých zemích mobilizovaly své spřízněné politické síly, krajanské komunity, loajální kozácké spolky a nejrůznější proruské a patriotické organizace. Toto všechno probíhalo i v Česku. Propagandistické a proruské kanály zde vyrostly jako houby po dešti. Mezi zpravodajské operace patřil i útok komanda GRU proti skladu munice ve Vrbětčích.

Česká politika v tlačenici na východě v roce 2014

Pohled na českou zahraniční politiku té doby nám usnadní oficiální ročenka Ústavu mezinárodních vztahů, která podrobně popisuje, komentuje a analyzuje českou zahraniční politiku i její aktéry. Kapitulu k Rusku hezky sepsala Petra Kuchyňková, z jejíhož textu budeme dále vycházet a hojně z něj citovat celé pasáže.

Ve složité mlýnici kolem dění na Ukrajině měla probíhat transformace české zahraniční politiky i česko-ruských vztahů do nové podoby. Na počátku roku 2014, kdy byl Majdan v plném proudu, předal pověřovací listiny prezidentu Putinovi hrdina Sovětského svazu a do té doby europoslanec za komunistickou stranu Vladimír Remek. Stal se českým velvyslancem v Rusku.

Na konci ledna se úřadu ujala Sobotkova vláda. Premiér ohlašoval, že skončí období nejednotnosti české zahraniční politiky, ale jak dokládá Petra Kuchyňková, v realu probíhající krize zviditelnila rozpory a disonance. Téma ostatně narušovalo i soudržnost Vísehradské skupiny, tradičního zastávce politiky Východního partnerství. Kritičtější se k unijním sankcím stavěli maďarský premiér Viktor Orbán, ale i slovenský premiér Robert Fico.

Příkladem nejednotných postojů v rámci české exekutivy byly i názory na účast Ruska v tehdy plánované dostavbě Temelína. Někteří členové Sobotkovy vlády se v souvislosti s anexí Krymu vyslovili proti účasti Ruska, zatímco jiní včetně premiéra měli za to, že „česká vláda nemá podléhat antiruské hysterii“.

Prezident Zeman se vyslovil pro ukončení tendru bez vítěze a vyhlášení nového výběrového řízení, do kterého by měla být připuštěna ruská společnost Rosatom, ale například i francouzská Areva, která z předchozího temelínského tendru vypadla.

Ještě na počátku roku 2014 média řešila především nadcházející olympiádu v Soči a účast českého prezidenta, který se jí na rozdíl od některých hlav evropských států nevzdal. Právě na samotném konci olympiády rozhodnul prezident Putin o vojenské anexi části sousední země.

České ministerstvo zahraničí agresí jednoznačně odsoudilo a označilo ruský postup za „bezprecedentní porušení mezinárodních norem a závazků Ruské federace a ohrožení pokojného soužití národů v Evropě“. Postoj k sankcím již tak jednoznačný nebyl. Zatímco první unijní sankce Česko podpořilo, při jejich přitvrzení v reakci na sestřelení MH 17 si „vymínilo možnost návrh připomínkovat a eventuálně nepřijmout takovou podobu sankcí, jež by mohla poškozovat jeho ekonomické zájmy. Ve výsledku ovšem nedošlo z české strany k výraznějším obstrukcím“.

Poslanecká sněmovna v březnu 2014 na návrh Miroslavy Němcové projednávala usnesení odmítající připojení Krymu k Rusku. Opozici v následném hlasování podpořila také většina poslanců vládních stran, proti usnesení se naopak postavili poslanci KSČM a jeden ze zástupců hnutí Úsvit.

Premiér v rozhovorech pro média většinou odmítal sekuritizaci tématu a zdůrazňoval, že Česko se ani po anexi Krymu necítí Ruskem nijak přímo ohroženo. Prezident Zeman zdůrazňoval (rozhovor pro Parlamentní listy ze srpna nebo rozhovor pro rádio Frekvence 1 z května 2014), že chce věřit v to, že raison d'être současného Ruska není teritoriální expanze, ale (podobně jako na Západě) rozvoj ekonomiky. Podle něj Putinovo Rusko nelze srovnávat se SSSR Brežněvovy éry a označil jej za „pluralitní politický systém, svébytnou demokracii či režim k demokracii směřující...“

V září 2014, kdy musela jít příprava útoku ve Vrbětčích do finále, řešila Poslanecká sněmovna postoj Sobotkovy vlády k dalšímu unijnímu postupu ohledně sankcí (odklad zavedení přísnějších sankcí nebo jejich přizpůsobení, dodržování příměří na východní Ukrajině). Krátce po prvním výbuchu, a ještě před druhou explozí počátkem listopadu odcestoval do Moskvy na pozvání místopředsedy Státní dumy Železnáka, jehož osoba figurovala na unijních sankčních seznamech, předseda KSČM a jejího poslaneckého klubu Vojtěch Filip. Poslanecká sněmovna přijala na návrh Miroslava Kalouska usnesení, že s cestou nesouhlasí a že Filip na své cestě nereprezentuje její postoje. V té době již Rusové vyhodnocovali první část úspěšné diverzní akce proti Česku.

Ve stejné době proběhla v Rusku i návštěva ministra průmyslu a obchodu Mládk a hejtmana Jihomoravského kraje Michala Haška. Právě regionální spolupráce byla tématem, na které se v tomto roce soustředil velvyslanec Remek. Při jedné z takových regionálních návštěv prohlásil, že „v novodobé historii Česka se vztahy s žádným zahraničním partnerem nerozvíjely tak dynamicky jako právě s Ruskou federací“.

Zpátky do současnosti

Letošní spektakulární odhalení pachatelů vrbětické kauzy, veřejná atribuce útoku následovaná odvážnou, rychlou a výraznou reakcí české vlády vůči ruské zpravodajské přítomnosti na ruské ambasádě v Praze i pohotová a ze strany Moskvy jistě nečekaná reakce na její eskalační krok, uzavřely celou jednu kapitolu česko-ruských vztahů.

S odletem velké části personálu ruské ambasády na konci května 2021 se otevřelo přechodné období, které bychom měli využít a podrobit česko-ruské vztahy pečlivé analýze a reflexi. Pohled zpět a poučení z něj by při našem přemýšlení o budoucnosti neměly chybět.

Mgr. Jaroslav Kurfürst, Ph.D. je politický geograf a diplomat, věnuje se tématům transatlantické bezpečnosti i evropské a ruské zahraniční politice. Od roku 1997 je zaměstnancem Ministerstva zahraničních věcí ČR, působil na českých zastupitelských úřadech v Moskvě, Washingtonu a Bruselu (v letech 2014–2019 jako velvyslanec). Od roku 2019 je zvláštním zmocněncem MZV pro Východní partnerství, externě přednáší na [FSV UK](#) a [FF UK](#).

Myšlenky a tvrzení uvedené v tomto textu jsou výhradně vyjádřením autorových osobních názorů a nepředstavují oficiální stanovisko Ministerstva zahraničních věcí ČR.

Analýza vyšla v revue The Conservative (7. 6. 2021) – zde ji publikujeme v mírně upravené verzi s laskavým svolením autora a redakce.

Uvěznění v neoliberálních zákopech. Proč Česko zůstává na místě, zatímco svět se mění [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.06.2021, Zdroj: a2larm.cz, Autor: DANIEL ŠITERA, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 14:38, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, AVE: 5 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Od devadesátých let české veřejné debatě dominují dva silné neoliberální koncepty správy společnosti. Tuto debatu ovlivňují dodnes, přestože okolní svět neoliberální dogmata pomalu opouští.

DANIEL ŠITERA 12.06.21

Foto Martin Strachoň, Wikimedia Commons, CC BY-SA 3.0

Sdílejí

Neoliberalismus jako dominantní ekonomická ideologie odchází po celém světě. Spektrum jeho různorodých odpůrců se průběžně rozšiřuje. Po radikální levici jako jeho tradiční odpůrkyni se do tohoto tábora nejprve přidali ultrakonzervativní pravičáci Donald Trump a Viktor Orbán. Nyní je následují staří liberální centristé Joe Biden nebo mladší generace německých Zelených. U radikálních pravičáků šlo často o rétoriku, za níž zaostávala přesvědčivá vládní praxe. Ti další ještě ukážou, kam rétorické odmítnutí neoliberálních protřžních politik povede. V Česku mezitím zůstává svět v pořádku. Zatímco koalice SPOLU je věrná neoliberální rétorice minimálního státu, Piráti se od ní nejistě odlišují lpěním na efektivně řízeném státu. ANO nakonec hodlalo stát řídit jako firmu.

Globální hospodářská krize ukázala, že austerita zůstává hlavním svorníkem českých neoliberalů.

V obsáhlejší předloze k této eseji se snažím pochopit toto (ne)odcházení českého neoliberalismu. Namísto politických stran ale jeho důvody hledám v robustních sítích předních českých ekonomických expertů. Antonio Gramsci popisoval takovou občanskou společnost jako síť „zákopového systému“, které obíhají stát a nastavují tak limity každé politické a ekonomické změně. Takoví technokraté jsou jednoduše úzce spjati s politickým konfliktem, protože určují hranice české debaty o ekonomice. Můj výzkum trasuje tyto zákopové sítě, aby zmapoval jejich šíři a hloubku v českém státě. Výsledek tohoto trasování? Česko zůstává dlouhodobě ochromeno uzavřenou soutěží a pragmatickou spoluprací dvou sítí neoliberálních expertů. Tyto sítě zde po třicet let uzavřely hranice českého ekonomického rozumu natolik, že prakticky zadusily alternativní expertní sítě a ekonomické programy mimo neoliberalismus. Na rozdíl od jiných zemí tak jen těžko ze zákopů neoliberalismu vystupujeme jakýmkoli směrem.

Co je vlastně neoliberalismus?

Neoliberalismus je ideologie i protřžní společensko-ekonomický systém, v němž většina čtenářů Alarmu prožila celý svůj život. Tento systém se vynořil v osmdesátých letech a v minulé dekádě se začal pomalu hroutit. Podepírají jej sítě expertů a think-tanků, politiků nebo různých korporátních a státních manažerů. Ty spojuje zmíněná ideologie, ale i mocenský zájem na udržování chodu tohoto systému. Český neoliberalismus je často přirovnáván k sítím akademiků, novinářů, byznysmenů a politiků navázaných původně na Václava Klause. Pro pochopení jeho setrvačnosti musíme ale jít za jeho ztotožňování s klausovským devadesátkovým retrem. Navzdory časté kritice totiž neoliberalismus nikdy nebyl jednolitou sítí vystupující proti státu ani nemorální protřžní ideologii čistě ve prospěch korporátních zájmů.

Neoliberalismus naopak pojme jak ortodoxní konzervativní kritiku přebujelého státu, tak i centristické úsilí o efektivní řízení státu na tržních a firemních principech. Druhé úsilí ztělesňovala „třetí cesta“, která v nultých letech propojila sociálnědemokratické strany s neoliberalismem. Američtí demokraté, britská Labour Party, německá SPD, ale svým způsobem i ČSSD se z jejich důsledků nevzpamatovaly dodnes. Podobná expertní síť ekonomů se v Česku vyvinula kolem Jana Švejnara jako protiváha vůči ortodoxní rétorice malého státu. Obě tyto sítě nicméně propojuje přitažlivá tržní morálka. Ta apeluje na minimalizaci státu a protřžní reformy veřejných politik tak, aby se společnost převychovala v podnikavé nebo alespoň zaměstnatelné jedince. Níže uvidíme, že hlavním tmelem obou sítí – a nakonec i českého vládnutí – zůstává rétorika a praxe austerity: rituální osekávání veřejných rozpočtů a reforma sociálního státu, které mají zamezit údajně nemorálnímu a neudržitelnému zadlužování státu, a tedy dalších generací.

Expertní skupiny druhého vládního NERVu a občanského KoroNERVu, jejichž členky a členové v médiích komentují vládní opatření proti koronavirové krizi, nás vrací z této historické vsuvky do současnosti. Navazují totiž na první Národní ekonomickou radu vlády (NERV), která přerušovaná působila mezi roky 2009 a 2013. NERV byl prezentován jako skupina hvězdných ekonomických expertů, kteří vládě radili v protikrizových politikách a vysvětlovali v médiích jejich nezbytnost. Můj výzkum ho sleduje jako pragmatické spojení obou neoliberálních sítí, aby vysvětlil, proč jsou v Česku tak oblíbené radikální politiky škrtů a proč český neoliberalismus navzdory nim zůstává legitimní ideologií. Stejně sítě a tváře podpírají nové generace NERVů. Otevírá se tak otázka, zdali český neoliberalismus přežije svoji další krizi a s jakými protikrizovými hospodářskými politikami.

Dvě sítě českého neoliberalismu

Český neoliberalismus vznikl jako síť a expertní ideologie před svým systémovým nástupem v pozdním socialismu osmdesátých let. Jeho kofeny v socialistickém státě pomáhají pochopit, proč přežívá i ve své klinické systémové smrti dnes. Prognostický ústav, často citovaný jako mateřský think-tank českých neoliberalů, byl přítom pouhou větví pluralitní sítě prokapitalistického hnutí technokratů, manažerů a disidentů před rokem 1989. Teprve po svém systémovém nástupu v devadesátých letech

prorůstá neoliberální síť ještě hlouběji do českého státu. Z technokratů se stávají premiéři, ministři, nebo hvězdní novináři a akademici. Začíná se také dělit na dvě sítě. Klausova ortodoxní „nacionalistická síť“ získává vládní moc, aby odstraněním socialistického státu vytvořila tržní ekonomiku. Proti ní se vymezuje česká obdoba centristické „třetí cesty“. Lze ji pojmenovat jako „globalistickou“, protože v nultých letech propojí reformu státu s obhajobou jeho efektivního zapojení do EU a globální ekonomiky. Toto historické soupeření, ale i pragmatické koalice obou sítí tak vykopaly zákopy, jejichž systém dodnes uzavírá politický konflikt čistě uvnitř neoliberalismu – do sporu mezi malým a efektivním státem.

Nacionalisté jsou autentickými neoliberaly. Jejich expertní síť je tradičně omtaná kolem Národohospodářské fakulty VŠE a následně CEVRO institutu. Další větve podírají nejstarší neoliberální think-tank Liberální institut a také Klausovo dřívější Centrum pro ekonomiku a politiku spolu s nynějším Institutem Václava Klause. Klaus, Liberální institut i jeho spoluzakladatel Jiří Schwarz jsou členy Montpellerinské společnosti, tedy historicky ústředního globálního uzlu neoliberálních sítí. Nacionalisty nejsou jen díky svému euroskepticismu, jenž vidí EU jako západoevropský socialistický projekt. Jsou také propojeni s korporátními zájmy domácího kapitálu (např. PPF), jemuž vždy podřizovali státní moc. Spojují je také hodnotová přesvědčení o fungování státu v ekonomice. Ta evokují devadesátkovou rétoriku, v níž austerita hrála jednu z ústředních rolí. Stát musí být omezen na minimum osekáním veřejných rozpočtů, tedy jeho daňových příjmů a sociálních výdajů. Sociální výdaje totiž vytváří nemorální závislost společnosti na státu, a tak zadušují její vzájemnou tržní soutěž jako soupeření iniciativních jedinců. Výsledkem je také neúměrně vysoký veřejný dluh, který ohrožuje národní suverenitu.

Po národní měnové krizi v roce 1997 se český neoliberální stát transformuje díky globalistické síti, která střídá nacionalisty u vládní moci. Tato síť vznikla jako heterogenní směsice sociálních demokratů, postdisidentů a manažerů spojených se zájmy zahraničního kapitálu. Ti modernizovali stát po vzoru přístupových kritérií do Evropské unie a eurozóny, zatímco adaptovali ekonomiku pro příchod zahraničních bank a průmyslu. Austerita v obou případech hrála hlavní roli. Lpění na vyrovnaných rozpočtech proto vyjadřovalo český hodnotový návrat do Evropy po vzoru neoliberální globalizace.

Globalisté čerpají expertně z akademicko-manažerských sítí kolem Institutu ekonomických studií **FSV UK** a CERGE-EI, společného pracoviště Akademie věd a UK. CERGE-EI, jeho think-tank IDEA i jejich spoluzakladatel Švejnár představují názorný příklad této sítě. Švejnár vystupuje jako respektovaný česko-americký ekonom, který nejprve radil Václavu Havlovi, aby za podpory ČSSD a Zelených kandidoval v roce 2008 na prezidenta. Jenže příkladná je i jeho manažerská kariéra v dozorčích radách: podíl na první vlně privatizace dnešního O2 v devadesátých letech, podpora příchodu zahraničních bank při vzniku Monety v nultých letech nebo spojení s ČSOB při privatizaci důchodového systému v desátých letech.

Do konce nultých let tak soupeření globalistů a nacionalistů uzamyká politický konflikt do pevného zákopového systému. Ten vymezil český přístup k řešení několikaletých dopadů globální ekonomické krize. Dodnes také omezuje tento konflikt na pohyb pouze mezi dvěma neoliberálními směry malého a efektivního státu. Chybějící progresivní alternativa, která by namísto zájmů domácího a zahraničního kapitálu hájila výhradně pracovní sílu, tomu nepřidala. Ta totiž doposud přijímala druhořadou roli ve hře mezi její konzervativní ostrakizací ze strany neoliberálních nacionalistů a centristickou kooptací ze strany globalistů. První reálnou iniciativou o vykočnění z neoliberálních zákopů byl teprve ProAlt, který vznikl v roce 2010 jako iniciativa pro kritiku krizových reforem a na podporu alternativ. ProAlt spolu s odbory postavil expertní alternativu vůči prvnímu NERVu a české posedlosti politikami austerity. Jak dále uvidíme, stal se platformou úspěšného protestu, na niž dnes nenavazuje ani alternativní expertní síť, ani reálná politická odezva.

Velká technokratická koalice pro rozpočtovou odpovědnost

Globální hospodářská krize ukázala, že austerita zůstává hlavním svorníkem českých neoliberalů. Dala nám také vhodnou lekci o tom, jakým způsobem se rétorika utahování opasek a rituály osekávání veřejných rozpočtů umísťují do centra veřejné diskuse. Pokud český neoliberalismus překonal svoji národní krizi v roce 1997 tím, že se k moci dostali globalisté, svoji globální krizi na pomezí nultých a desátých let přežil díky spojení obou sítí. Složení prvního NERVu a jeho austerita rétorika to demonstrovaly. NERV nejprve ospravedlnil ortodoxní ořezání rozpočtů, následně plédoval pro strukturální reformy pod morálně-ekonomickým imperativem nezadlužit se. Příhodné pro českou situaci je, že středopravicové vlády protikrizově škrtyly již od roku 2006. Samotná ekonomická krize proto byla jak výzvou pro legitimitu českého neoliberálního státu, tak i příležitostí pro jeho reformní prohloubení. Neoliberální experti jako přední čeští ekonomičtí myslitelé a komentátoři museli vystoupit na pódium, aby ospravedlnili austeritu jako národní hospodářský zájem.

Většinu známých tváří prvního NERVu stále vidíme v rolích předních ekonomických expertů. Jsou členy KoronaNERVu a druhého vládního NERVu, případně známými komentátory či vysokými státními úředníky. Mezi globalisty patří vedle Jana Švejnara neméně známé osobnosti jako Vladimír Dlouhý, Tomáš Sedláček, Daniel Münich či nedávno zesnulý Michal Mejstřík. Mezi nacionalisty to vedle zmíněného Schwarze byli Pavel Kohout, Klausův pobočník Jiří Weigl nebo pragmatik Jiří Rusnok. Tuto skupinu spojovalo kromě mužského pohlaví i vzdělání a působení v úzké síti pražských akademických pracovišť. Sjednocovalo je také zastupování a propojení zájmů domácího a zahraničního kapitálu, které Mejstřík sebevědomě ospravedlnil jako ověřování expertní teorie manažerskou praxí.

Takové propojení funguje na mnoha osobních i institucionálních úrovních. Mejstřík otevřeně spojil své působení v NERVu s činností vlastní konzultační firmy EEIP. Švejnár vedl dozorčí radu ČSOB. Sedláček působil jako makroekonomický stratég ČSOB, zatímco Kohout měl za sebou konzultantskou roli v PPF. Rusnok byl předseda představenstva ING a prezident České asociace penzijních fondů. Vladimír Dlouhý se následně stal prezidentem Hospodářské komory. Stejně funguje i institucionální propojení. Klausovy think-tanky dlouhodobě sponzoruje PPF. Švejnárova IDEA vznikla v roce 2009, aby využila krizi jako příležitost pro vybudování think-tanku krytého korporátním financováním. Jakkoli tento plán selhal, učil se ze strategie CERGE-EI jako prestižního veřejného výzkumného pracoviště ekonomie, které ale zůstává napojeno na korporátní financování.

Tehdejší důchodová reforma poodhalila důsledky tohoto korporátního financování v propojení byznysových zájmů s expertní prestiží NERVu. Tato důchodová privatizace je i morální lekcí pro pochopení nedávné daňové reformy a jejich budoucích dopadů. Obhajoba vzniku soukromého pilíře, jež by spravovaly penzijní fondy jako protiváhu veřejného pilíře, šla totiž nad rámec legitimizace zájmů bank, ať už ČSOB, která má zahraničního vlastníka, nebo polodomáckého Generali PPF Holdingu. Naopak poodhalila symbiózu těchto zájmů s morálním přesvědčením českých neoliberalů. Ti ji ospravedlnili expertním

naléháním na morálně-ekonomický imperativ udržitelnosti veřejných rozpočtů nebo mezigeneračních břemen. Sedláček proto banálně poukazoval na synonymum hříchu/dluhu v evropských jazycích nebo hřímal nad nepřekonanou komunistickou mentalitou protireformních nálad veřejnosti. Rusnokova racionalizace o snaze zvýšit zásluhovost systému, diverzifikovat riziko a snížit míru mezigenerační nespravedlnosti mísila tuto hodnotovou rovinu s ekonomickými imperativy. Apely na nemožnost přenášení dluhového břemena na další generace tak hrály na morální notu, stejně jako imperativ dluhu jako hospodářské hrozby. Podle Švejnara totiž bez reforem hrozil do roku 2020 růst českého veřejného dluhu až na sedmdesát procent HDP.

Samotný NERV byl pozastaven v roce 2013 jeho vlastním členem Rusnokem v nové pozici technokratického premiéra. Důchodová reforma byla částečně zrušena odstraněním soukromého pilíře v roce 2015 Sobotkovou středolevou vládou. V důsledku politického konfliktu vedeného levicovou opozicí, odbory a ProAltem od ní dal totiž ruce pryč i NERV, jehož návrhy byly údajně mnohdy zkesleny, až dezinterpretovány. Sobotkova i následná Babišova vláda polevily v austeritě rétorice, prakticky ale dosud lpěly na její praxi. Švejnarovo strašení dluhem dosahujícím až sedmdesát procent HDP do roku 2020 se nevyplnilo, protože veřejný dluh se rychle začal vracet k předkrizovým hodnotám okolo třiceti procent z roku 2008. Dokonce v nynější koronavirové krizi Česko zatím překonává většinu EU. Ani v době, kdy obě sítě poprvé ztratily otevřený přístup k vládní moci a vytvořily si auru občanských kritiků populistických vlád po roce 2013, se český stát z jejich zákopového systému nedokázal vymanit.

Vystoupit z neoliberálních zákopů

To zatím ukazuje i koronavirová krize. Moje historická analýza neoliberálních zákopů samozřejmě ještě nezahrnuje naši otevřenou současnost, ale umožňují její interpretaci a další otázky. Jisté je jedno. Zatímco neoliberální globalizace umožnila českému neoliberalismu překonat své dvě minulé – národní a globální – krize, dnes tento dobový mezinárodní systém spleť odchází. Nová generace NERVů i protikrizová opatření jako poslední daňová reforma naproti tomu ilustrují české zacyclení uvnitř neoliberalismu. Pokud ale Česko zůstane uvězněno v neoliberálních zákopech, tentokrát už nemůžeme čekat záchranu zvenčí. Pro progresivní a levicové alternativy a jejich expertní mluvčí to vytváří sérii otázek a dilemat, jak vystoupit ze zákopů binárního konfliktu mezi malým a efektivním státem.

Prvním dilematem je otázka, zda vůbec má vzniknout autonomní progresivní síť. Levicové strany v končících středolevých vládách nevyrostly z autonomní progresivní sítě ani žádnou nedokázaly podpořit. V poslední dekádě se objevila pestrá směsice iniciativ. Lze začít samotným Alarmem na mediální úrovni, kterému se daří zvedat důležitá témata včetně chudoby a exekucí. Kampaň odborů Konec levné práce je dalším příkladem. Ojedinele se podařilo prosadit alternativní ekonomickou expertizu uvnitř státu a díky ní podpořit debatu o zranitelnosti českého hospodářského modelu. Ale lze mluvit o autonomní síti, která by spoluvytvářela přesvědčivou ekonomickou alternativu ve veřejné debatě, politickém konfliktu a nakonec státu?

Oba nové NERVy údajně nabídlý jedno z řešení prvního dilematu ve vytváření pluralitních koalic společně s neoliberály. Pokud snahou dnešní doby nemá být budování nového ProAltu, například jako chybějícího progresivního think-tanku, otevírá se ale druhé dilema: jak vytvořit expertní koalice s etablovanějšími sítěmi, aby progresivní expertiza nezůstala pouze jejich fikovým listem? V některých významných institucích jako CERGE-EI zřejmě časem proběhla částečná generační a zároveň ideologická změna. Obě současné expertní skupiny se od prvního NERVu také liší větší genderovou, odbornou i názorovou diverzitou. Personální složení a principy fungování prvního NERVu, (dnes již polofunkčního) KoroNERVu i druhého vládního NERVu se ale liší jen málo. Jakkoli jsou otevřeně napojeny na korporátní zájmy a stojí na starých tvářích od Švejnara po Dlouhého, oba nicméně obsahují i nové tváře. Mezi ty neoliberální patří Lukáš Kovanda, který příkladně plní všechna kritéria od doktorátu na Národohospodářské fakultě po spolupráci s Klausovými think-tanky. Mezi různé levicové tváře můžeme počítat ekonomku Danuši Nerudovou, ekonomku Ilonu Švihlíkovou nebo sociologa Daniela Prokopa.

Nejen pro posledně jmenované je třetím dilematem, jak vystoupit z neoliberální debaty o malém versus efektivním státě. S blížícím se politickým konfliktem o řešení pokoronavirovému schodku veřejných rozpočtů je to o to důležitější. První lekcí byla daňová reforma, tedy zrušení superhrubé mzdy. Ta skončila jako vždy: relativně větším snížením daní bohatším a zároveň vytvořením hlubšího schodku. Stalo se tak i díky uzamknutí debaty o reformě do jednosměrného sporu o to, jaké snížení příjmových daní je neoptimálnější. Otázka vyšších korporátních a příjmových daní bohatších na bázi společenské solidarity zůstala víceméně opomenuta. Výsledkem toho všeho zůstala jen nerozlišitelná progresivní kritika na bázi efektivnějšího státu, tedy že vláda promarnila šanci snížit daně pracujícím chudým, efektivně tak řešit chudobu, a ještě snížit schodek. Jakékoli snížení daní by prohloubilo krizový veřejný deficit. Otázkou zůstává, jak se progresivní expertky a experti postaví otevírající se debatě o návratu k vyrovanému rozpočtu. Sklouznout zpět k austeritě je totiž v českém ekonomickém rozumu o nemorálním projíždání přebytků a imperativu vyhnout se hospodářskému bankrotu zatím tím nejjednodušším řešením.

Autor je výzkumným pracovníkem Ústavu mezinárodních vztahů v Praze. Tato esej je založena na jeho odborném článku Exploring neoliberal resilience: the transnational politics of austerity in Czechia.

Barevný dětský svět. Mateřská škola v Dolních Břežanech [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.06.2021, Zdroj: era21.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 15:16, RU / měsíc: 100 800, RU / den: 7 200, AVE: 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08

Vladimíra Holubová, Lukáš Holub, Lubor Sladký / S.H.S architekti

Dolní Břežany patří za výspu současné architektury zhruba od roku 2009, kdy spolupráce starosty Věslava Michalíka a obecní architektky Anny Šlapetové začala nést první plody. K řadě architektonicky pozoruhodných projektů přibyla v roce 2020 nová mateřská škola. Fakt, že pro své mladé obyvatelstvo potřebuje obec hned dvě třířídni školky, o leččems vypovídá. Do nové budovy na západním okraji obce se přestěhoval provoz druhé z nich, která předtím jedenáct let provizorně využívala nevyhovující stavbu na dvoře základní školy. Dispozičně tvoří nový objekt k obslužné komunikaci obrácená páteřní chodba a na ni směrem k jihozápadu navěšené tři prsty pobytových místností dětí. Směrem do zahrady tyto prsty hmotově mírně gradují a uzavírá je prosklená stěna s terasou. Zvenku i v interiérech je pak odlišuje individuální barevné ladění do žluté, oranžové a

červené.

Škola hrou

Helena Hexnerová

Architektura budov pro předškolní vzdělávání si často klade za cíl působit hravě a neotřele. Nejinak je tomu v případě mateřské školy v Dolních Břežanech. Autoři Vladimíra Holubová, Lukáš Holub a Lubor Sladký si vytkli za cíl navrhout „wow efekt“ stavbu, což se jim nejen díky velkorysému rozpočtu rozhodně podařilo. Musíme si však klást otázku, zda je výsledný efekt dostatečně kvalitní architekturou. Nepřehlédnutelný objekt na západním okraji obce pomyslně ukončuje stávající i budoucí zástavbu rodinných domů. Tři přízemní třídy s chodbou paprskovitě vybíhají do zahrady a zároveň i výškově stoupají. Za zahradou mateřské školy leží už jen brežžanský hřbitov kruhového tvaru od architektů Sendlera a Táborové.

Samo umístění mateřské školy na kraji zástavby není z urbanistického hlediska nejšťastnější, umožňuje však rodičům, kteří přijíždějí auty, pohodlné parkování. V území stabilizované obce se jistě volné parcely pro novostavbu mateřské školy nehledají snadno, přesto by si právě tento druh občanské vybavenosti zasloužil být umístěn více ve středu zástavby. Celá budova i zahrada mateřské školy jsou orientovány na západ, což je současně orientace směrem ven z obce a směrem na hřbitov a jeho parkoviště. To vyvolává dojem, že je potřeba děti a jejich hru odclonit od obce a zástavby rodinných domů. Stavba proto i přes jistou monumentálnost působí vyloučeně. Opačným extrémem může sousedství školy působit na návštěvníky hřbitova. Ti mají při návštěvě pietního místa ve svém zorném poli budovu školy s barevnými prvky a portály a pohled na ni je vytržením z poklidného charakteru parkového řešení hřbitova.

Dispoziční řešení stavby je účelné a funkční, veškeré provozní místnosti, ředitelna, sborovna, výdejny jídel a část skladů jsou umístěny nebo navázány na spojovací chodbu, která zároveň tvoří centrum dispozice. Denní světlo do chodby přivádějí hlavně světlovody, což má za následek, že je prostor pocitově oddělen od okolního světa. Šatny, a tím i přezouvání dětí, navazují přímo na třídu, což zvyšuje nároky na úklid. Výdejny jídel jsou dvě, jedna z nich společná pro dvě třídy. Vybaveny jsou velkoryse, vysoko nad obvyklým standardem běžné mateřské školy.

Autoři mnoho o filozofii návrhu neříkají. Monumentální portály v čele každé třídy z exteriéru působí odosobněle a v kombinaci s kruhovými okny rozhozenými po bočních stěnách všech tří tříd naprosto postrádají lidské měřítko. Tento nedostatek se při pohledu z dětské perspektivy jen umocňuje. Kruhová okna a portály jsou navrženy především s důrazem na dojem. Nejenže jsou navzájem vůči sobě nesourodé a neharmonické, ale navíc nejsou podpořeny funkčností. Monumentální prosklené portály obsahují pouze požární únikové dveře, na zahradu se děti dostanou jen přes úzkou chodbu, společnou pro všechny tři „paprsky“. Důvodem je, že děti musejí v jakémkoli ročním období projít cestou na zahradu přes šatnu, kde se přezouvají. Na obranu autorů je třeba uvést, že se jedná o důsledek platné legislativy.

Na portálech tříd a na oknech se opakuje využití tří jasných barev a šedé, které se propisují i do interiéru. Jako vytržený prvek pak působí zelené žebrování, které vytváří efekt žaluzie u oken směrem do ulice. Tato fasáda působí stejně jako prosklené portály velmi industriálně. Takový přístup k budově pro předškolní vzdělávání by mohl být osobitý, pokud by nebyl násilně rozbíjen motivem kruhových oken.

Řešením, které nepostrádá vtip, je dvojitá fasáda. Umožňuje ukrýt zvenku v plášti budovy několik skladů hraček, nářadí či venkovní WC a zevnitř heren umístít mnoho úložných prostor. Je však obtížně rozlišitelné, které desky ukrývají skříňky a které slouží pouze jako obklad. Personál mateřské školy je proto opatřil samolepkami s popisky, což výslednému dojmu ubírá body. Kruhová okna jsou výborně využitelná z interiéru pro ukládání věcí a případné posezení dětí, část z nich je však umístěna příliš vysoko a problém bude zřejmě představovat i jejich běžná údržba. Na kvalitě zpracování kruhových oken je patrná jejich náročnost pro výrobu. Komplikované je i jejich stínění. Okna spolu s portály nezajišťují rovnoměrné osvětlení, proto hlubší části tříd doplňují světlovody, což není ekonomické řešení.

Interiér tříd je navržen velmi funkčně a jednoduše, opakuje barevnost použitou na fasádách. Třídy jsou prostorné, mají dostatek úložných prostor i zázemí.

Zahrada, jejímž autorem je Zdenek Sendler, je navržena výtvarně. Ve své parkové úpravě je doplněna několika herními prvky a dráhou pro kola a dotažena do nejmenšího detailu. Není zde však příliš místa pro improvizaci a chybí motivy podněcující dětskou fantazii.

Budovy pro předškolní vzdělávání jsou v našich podmínkách v převážné většině ovlivněny množstvím norem a hygienických nároků na provoz, které vycházejí z výzkumů a typologií vzniklých v minulém režimu. Hledat v rámci těchto limitů kapacitu pro kvalitní architekturu je vždy výzvou. A snahy vytvářet hravou architekturu mohou být ve výsledku kontraproduktivní. Je otázkou, nakolik určující prostředí děti pro svou hru potřebují, zda kreativitu a hru nepodporí spíše neutrální prostor. Inspirací nám může být přístup severských zemí a Japonska, kde je voleno natolik neutrální prostředí, aby děti mohly prostor spoluvytvářet a dále výtvarně rozvíjet dle své fantazie. To je veliký požadavek nejen na architektky, ale zároveň i na pedagogy.

(*1972, Praha) vystudovala Fakultu architektury ČVUT v Praze, doktorské studium se zaměřením na vztah mezi kvalitou veřejných prostranství a výskytem graffiti absolvovala na Fakultě stavební tamtéž. Na FSv nadále působí jako pedagožka se zaměřením na interiér a ateliérovou tvorbu převážně občanských staveb. Kromě vlastní praxe se pravidelně účastní architektonických soutěží, v několika z nich získala se svým týmem ocenění. Je autorkou i spoluautorkou vědeckých a odborných článků a publikací a členkou týmu několika grantových výzkumů.

Co je školka?

Ondřej Teplý

Napsat recenzi na dům je pro mne příjemným vytržením z pracovního nasazení, spojeným s návštěvou do světa myšlenek ostatních architektů. Je nahlédnutím pod pokličku práce našich kolegů, do boje plného malých vítězství, ale i proher v procesu realizace domu.

Pojďme se zamyslet, co to znamená, navrhout mateřskou školu. Není školka jednou z prvních institucí, kterou malý vnímající člověk navštěvuje a ze které asi každému z nás uvízlo v hlavě pár prvních vzpomínek provázejících nás životem? Školka je místem získávání prvních dovedností, učení se sociálním vztahům, zažívání prvních dětských lásek. A samozřejmě je místem her, poznávání a podle mého názoru počátkem našeho vnímání prostoru, estetického citění a architektury.

Architektura školky, tak jako každého vzdělávacího zařízení, je určitou informací o našem vztahu k světu, o tom, jak jej vnímáme nebo jaký bychom ho chtěli mít. Přijde vám příliš troufalé tvrdit, že tak malým uživatelům ukazujeme náš svět či naši představu o jeho ideální verzi? Ta myšlenka mne však celou návštěvou stavby provázela a zněla mi v uších při psaní tohoto textu.

Jaký je tedy vzkaz, který školka dětem předává?

„Ahoj děcka, jsem tu pro vás! Celá nová, vydesignovaná. Šoupli mě na kraj obce a postavili kvůli mně cestu. Brzo ji využijí i domy nových obyvatel naproti. Cestu jsem chytře odclonila svými zády, jen žebrování a přístřešek vstupu nenápadně zvou k návštěvě. Svě tři oči, velké jako garážová vrata, jsem otevřela do zahrady. Ale nečekejte žádnou zarostlou romantiku! Bývalo tu pole, takže nová výsadba teprve roste. Rozhodně nepůjde o džungli plnou zákoutí k objevování, roste tady

bezpečná, „normová“ zahrada, která zatím hraje všemi barvami. Nakonec, co s romantikou, doba je rychlá. Ať je tedy čistá a racionální. Je škoda, že mé oči s velkými barevnými stíny hledí do místa bez trošky imaginace a divočiny. Takové řešení je ale přece rozumné a hlavně bezpečné. To mají rodiče a učitelé rádi.“

„No nestůjте venku, pojdte dál! Vezměte si návleky a projděte chodbou. Nebojte, nejste v chodbě ke kancelářím. Stačí vstoupit do šaten, kde vládnu opět tři barvy mých očních stínů. Račte si všimnout, že je všechno na svém místě, přesně jak má být. Vše čisté, hladké a vzduchotechnicky větratelné. A pokračujte dál. Třídě dominuje mé prosklené oko, boční stěny jsou nahodile pokryty kruhovými průřezy. Některé jsou k obývání či spíše k příjemnému, zašívání. I tady všude dbám na účel, údržbu a čistotu. Vše snadno omyvatelné. Hlavně žádné dřevo či přírodní materiály, stačí přece venku tráva a stromy. Přejete si nahlédnout do mého nerezového království? Tady připravuji jídlo pro své malé obyvatele. Vybavení by mi mohlo závidět kdekaké, gastro! Učitelky mají také svůj soukromý kout, který tvoří chodba ukončená toaletou. A za posuvnými dveřmi je skříň na matrace na spaní. Mou největší chloubou je však skříň po celé délce boční stěny s kruhovými otvory. Tam se toho vejde!“ Cítili jste v popisu ironii a nadsázku? Pomáhají mi nahlédnout věci jiným úhlem pohledu, vybízejí k zamyšlení. Školka v Břežanech je pro mne možná více domem než školkou. Perfektně dispozičně zvládnutou hrou. Materiálově možná až moc vyčištěnou skládačkou. Jako by se tou výraznou barevnou hrou chtěl dům zalíbit dětem. Není ale náhodou svět dětí i přesto barevnější než ten náš? Věřím, že své spokojené uživatele a provozovatele si dům našel. Hlavními nositeli atmosféry budou zejména učitelky a architekti jim vytvořili prostor pro jejich hry. Zůstává tedy jen otázka, co taková budova školky říká o naší společnosti, o nás samých.

(*1975, Pardubice) vystudoval Fakultu umění a architektury TU v Liberci. Po krátké praxi založil společnost C2XO, která se později změnila na MIXAGE, kde se díky spolupráci s grafikem Josefem Čevorou prolíná architektura s grafikou. S cílem kultivovat veřejný prostor v Pardubicích stál u zrodu spolku OFFCITY. Angažoval se také v iniciativě Mlýny městu, která otevřela diskusi nad budoucím využitím památkově chráněné budovy Automatických mlýnů v Pardubicích – významného díla Josefa Gočára. Spolupracuje s platformou Architekti ve škole. Od roku 2015 působí v redakční radě časopisu www.mixage.cz

(*1968, Praha), spolužáci z Fakulty architektury ČVUT v Praze. Prvním úspěchem ateliéru bylo vítězství v soutěži a posléze realizace nájemního domu se startovními byty pro město Třeboň (2001). V posledních deseti letech kancelář zpracovávala také několik návrhů mateřských škol, z nichž realizace se dočkaly MŠ v bytovém a administrativním areálu Waltrovka v Praze (2020), v Babicích u Říčan (2014) a v Jenštejně (2012). K hlavním činnostem kanceláře patří v poslední době také návrhy administrativních budov a jejich interiérů pro významné mezinárodní korporace.

Dvacet minut Radiožurnálu: Irena Kalhousová, ředitelka Herzlova centra izraelských studií

RADIO, Datum: 14.06.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.06.2021 20:04, Poslechovost pořadu: 211 282, Pořad: 17:06 Dvacet minut Radiožurnálu, AVE: 939 144,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,35

Vladimír KROC, moderátor

Co lze čekat od nové izraelské vlády? Nakolik se osvědčil princip rotujícího premiéra? Jak stabilní bude široká koalice a co vnese do tamní politiky nový prezident? Hostem Dvaceti minut, které vysílá Radiožurnál a Český rozhlas Plus, je ředitelka Herzlova centra izraelských studií na Univerzitě Karlově Irena Kalhousová, dobrý den.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Po 12 letech končí v čele izraelské vlády Benjamin Netanjahu, střídá ho miliardář Naftali Bennett. Včera se v ulicích radovaly tisíce lidí, je co slavit?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Já si myslím, že je co slavit. Už minimálně proto, že po dvou letech velké nestability má Izrael stabilní vládu, takže to si myslím, že je určitě důvod k oslavě, no a pak samozřejmě ti, kteří včera oslovovali, především tedy v ulicích Tel Avivu, oslavovali odchod Benjaminu Netanjahu.

Vladimír KROC, moderátor

Já vám posunu trošku mikrofon blíž, aby vás bylo lépe slyšet. Vy říkáte stabilní vládu, ale izraelský parlament schválil Bennettovu vládu těsnou většinou 60: 59 hlasům. Co to tedy znamená pro stabilitu?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Tak samozřejmě opravdu se spekuluje o tom, že ta vláda dlouho nevydrží, protože je to vláda, kde jsou politické strany zleva, ze středu i zprava, a že prostě se velmi záhy může rozpadnout, protože se neshodne na nějakých zásadních tématech. Na druhou stranu. Jair Lapid, který je vlastně autorem této velmi komplikované koalice, velmi trpělivě vyjednával s těmi všemi koaličními partnery a vlastně opravdu připravil koaliční dohody, které mají právě předejít tomu, aby se ta vláda rozpadla vlastně v průběhu toho volebního období, takže já mám určitou naději, že přežije déle než pár měsíců.

Vladimír KROC, moderátor

V té osmičlenné koalici jsou 3 pravicové, 2 centristické a 2 levicové strany a vůbec poprvé v historii taky arabská strana UAL, dokážou tedy opravdu najít společný kompromis, myslíte.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Tak především ta koalice vlastně říká, že nemá velké ambice zasahovat do témat, která jsou ta nejcitlivější. To znamená, když se podíváme na vnitřní politiku státu, tak je to zřejmě především o postavení náboženství a státu. To znamená, ten vztah, prostě ortodoxní judaismus a stát, i když k nějakým drobným změnám možná dojde ve prospěch liberálnějšího přístupu, no a pak samozřejmě tu zásadní téma izraelsko-palestinský konflikt, bych nečekala, že dojde k nějakým velkým zvrátům, ale opět

vidíme, že i tam by měl nastat určitý posun a určitý vstřícnější hlas ve srovnání s tou předchozí vládou.

Vladimír KROC, moderátor

Jak je důležité to, co jsem řekl před chvílí, že poprvé v historii je součástí vlády arabská strana?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

To si myslím, že je pro izraelskou společnost opravdu zásadní, protože poté praktické rovině ta arabská strana si dokázala vyjednat velkou podporu arabského sektoru, což je něco, co je dlouhodobě sektor, který je podfinancovaný a zanedbávaný, takže to určitě je třeba, no a ve světle těch nepokojů, které jsme viděli vlastně během války v Gaze v těch předchozích třech týdnech měsíci, tak samozřejmě to soužití mezi izraelskými Araby a izraelskými Židy je nabourané, takže určitě bude potřeba na tom pracovat a to, že vlastně v izraelské vládě bude představitel, zástupce té arabské menšiny, tak si myslím, že to je pro tu izraelskou společnost strašně důležitý.

Vladimír KROC, moderátor

Jaký posun po odchodu Benjamina Netanjahua zaznamená izraelská politika, co myslíte?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Tak já si slibuji především to, že se to maličko zklidní, protože opravdu Benjamin Netanjahu před několika lety najel na tu velmi silně populistickou notu a vlastně opravdu spíše zdůrazňoval rozdíly, a abych tak řekla, jít tu napjatou situaci a přispěl k tomu, že opravdu ta společnost je strašně polarizovaná, strašně rozdělená, že tam ti, kteří mají jiný názor, jsou označováni za zrádce národa, to je prostě něco, co strašně je nebezpečné, a myslím si, že opravdu to, že ta koalice v tuto chvíli je tak velmi rozmanitá, že jsou tam prostě zástupci zleva zprava, takže by to mohlo přispět k tomu, že vlastně maličko se uklidní ta situace a začnou se ty hrany obrušovat, to si myslím, že asi bude ten nejdůležitější přínos té současné koalice.

Vladimír KROC, moderátor

Předseda Federace židovských obcí Tomáš Kraus minulý týden v Českém rozhlase řekl, že Bibi, tedy Netanjahu, tak, jak ho zná, ještě neřekl poslední slovo. Jaké mohou být jeho ambice?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Já si myslím, že jeho ambice samozřejmě by měly být ty, že se pokusí dostat zpátky do vlády, protože jemu jde především o to, ovlivňovat soudy, které řeší jeho korupční jednání, ale ono samozřejmě do momentu, dokud byl premiér, tak měl obrovskou moc, obrovskou sílu a dalo by se říci, prakticky, jako by měl až takovou jako magickou sílu nad stranou Likud, že se zdálo, že prostě bez Bibiho nebude Likud, no, jenomže vzápětí poté, co vlastně Bibi nakonec nedokázal přesto všechno, že kolem něho vždycky byla taková ta aura, že Bibi dokáže vytáhnout králíka z klobouku, že vždycky je schopen nějak přijít s něčím, co dát dohromady tu koalici, tak prostě nedal, a měl na to 4 pokusy. A najednou slyšíme různé kandidáty na možné nové šéfy Likudu, slyšíme tu mladší generaci, která říká: no, je čas se posunout dál, takže ono si myslím, že můžeme být překvapení, můžeme zjistit, že ani jako šéf opozice nevydrží zas tak dlouho, jak mu někteří teď předvídají.

Vladimír KROC, moderátor

Na druhou už slíbil svržení nové vlády, nakolik je to rétorika poslance zvykajícího si na opoziční lavice, nakolik je to reálná představa?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Tak předně je třeba říci, že vlastně Benjamin Netanjahu odchází trošičku ve stylu Donalda Trumpa. To znamená velmi uražen. Není připraven jaksí předat tu vládu. S novým premiérem Bennettem si nakonec podal ruku, ale málem z Knesetu tu odešel, aniž by tak učinil. A opravdu odchází jakoby uražená ješitnost. Takže to je určitě součástí toho, do jaké míry je reálné, že se mu podaří tu vládu svrhnout. To bude záležet na té vládě, pokud ta vláda bude držet dohromady a nakonec čím déle bude, Bibi šéfem opozice, tím možná déle ta vláda vydrží, protože samozřejmě ta vláda vznikla jako projekt, který je proti Netanjahuovi, to znamená, čím déle on v té lavici poslanecké jako šéf opozice bude, tím možná paradoxně jednodušší pro tu opozici bude držet dohromady, takže uvidíme, ale samozřejmě jsou tam 2 faktory. Samotná koalice, a to, jak se zachová Likud, jestli prostě dojde k primárkám a jestli opravdu nakonec ty členové řeknou podívejte se, kdyby nebyl Benjamin Netanjahu, tak my jsme ve vládě, a ne po těchto volbách, ale už po těch prvních volbách. A nakonec ono prostě vždycky jde až na poslední místě až o tu moc. A mnozí poslanci si prostě říkají, vždyť mi mohli být ministři.

Vladimír KROC, moderátor

Protože strana Likud v Knesetu stále nejvíc křesel, je jich 30, co to teď může znamenat do budoucna, převáží tam tyhle ambice právě pomoci?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Tak samozřejmě Likud obecně je zvyklý být ve vládě, protože to je politická strana, která je nejuspěšnější strana v posledních desetiletích, takže zvykat si na opozici nebude úplně jednoduché a uvidíme, já myslím, že opravdu uvidíme, ale prostě Likud a jeho členové si moc dobře uvědomují, že v Izraeli prostě dominuje pravice, a to, že hlavní pravicová strana není ve vládě, je vlastně svým způsobem naprostý paradox, takže z tohoto pohledu opět říkám vlastně Benjamin Netanjahu se může dostat do komplikované situace díky vlastní straně.

Vladimír KROC, moderátor

Kdo je Naftali Bennett, kromě toho, že se projevil jako mimořádný pragmatik, ještě v květnu tvrdil, že nepřistoupí na princip rotujícího premiéra, že by nikdy nevstoupil do vlády s Jairem Lapidem oba sliby tedy bez uzardění obratem porušil.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Tak především je to člověk, který je neuvěřitelně úspěšný ve svém životě, on byl velmi úspěšný voják velmi prestižního výběrového komanda, potom založil startup, který velmi úspěšně prodal, pak myslím, že založil ještě jeden a ten také úspěšně prodal, takže jak jste zmínil vy, nastoupil do politiky jako opravdu zajištěný finančně, velmi zajištěný muž, a vstoupil do politiky velmi mladý. To znamená, je to člověk, který nemá tolik zkušeností, ale zažil jakoby mnoho porážek právě především díky Benjaminu Netanjahuovi, jehož pravá ruka určitou dobu byl. Ale prostě zjistil dostatečně včas, že vedle Benjamina Netanjahua

nedostane prostor vyrůst, takže si založil sám nové strany nebo se přidal k existujícím stranám. A dokonce to vypadalo, že možná z politiky na chvíli bude muset odejít, protože po těch třetích volbách se jeho strana ani nedostala do parlamentu. Ale nakonec to dopadlo tak, že on vlastně s pouhými šesti procenty hlasů se stal premiérem, což je vlastně svým způsobem také paradox, ale je to tak, že prostě Jair Lapid, což je vlastně šéf té středové strany, té druhé nejsilnější strany, že prostě to své ego, abych tak řekla, potlačil a řekl: podívejte se jediný způsob, jak my můžeme toho Netanjahu sesadit, je, že dáme dohromady tuto koalici a vlastně vybral Naftali Bennetta a uvidíme, jak se Naftali Bennett vybarví jako premiér. To je opravdu v tuto chvíli těžko říct.

Vladimír KROC, moderátor

Jestli se nepletu, tak je to v historii Izraele první premiér s jarmulkou, první věřící žid.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Určitě, ale zase já si myslím, že Naftali Bennett a jeho vztah k náboženství není úplně jednoznačný, že on, když byl mladý, tak jarmulku nenosil, takže je to určitým způsobem návrat k víře, jak strašně silná víra to je, to těžko říct, to já neumím posoudit, ale já bych řekl, že on je pragmatik a bude pragmatik jak v té víře, tak i v těch svých politických postojích.

Vladimír KROC, moderátor

Ostatně on v tom prvním rozhovoru řekl, že očekává, že bude nejvíce nenáviděným mužem v Izraeli, což se může asi snadno podařit.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Já si myslím, že to říkal nebo myslel tak, že samozřejmě izraelská pravice ho může nenávidět, protože prostě bude mít pocit, že zradil tím, že tedy šel do této koalice místo toho, aby podpořil Benjaminu Netanjahu, ale on tu podporu Benjaminu Netanjahuovi nabízel, ale ani s ním vlastně Benjamin Netanjahu neměl těch 61 hlasů nebo křesel, které potřeboval, no a současně levice, samozřejmě ani nemůže být úplně šťastná, protože prostě Jair Lapid je politik, který byl šéfem organizace, která zaštiťuje osadnické hnutí na Západním břehu. Je velmi silně pro okupační, když vstoupil do politiky sám za sebe, tak vlastně jeho hlavní téma byla anexa Západního břehu, jsou všechno témata, která jsou úplně jako červený hadr pro tu levici, ale jak říkám, já si myslím, že Naftali Bennett ukázal v těch posledních dnech, že prostě je připraven být pragmatik, ale v dobrém smyslu slova, prostě uvědomit, že v tuto chvíli je potřeba přistoupit na kompromis a prostě zavit se nějakých svých úplně maximalistických nároků.

Vladimír KROC, moderátor

Jak se v Izraeli osvědčil v minulosti ten princip střídajících se předsedů vlád?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

To teprve uvidíme, protože myslím si, že to je vůbec poprvé, co něco takového je, že to je zakotveno v té koalici dohodě, samozřejmě nepočítáme-li úplně nedávnou koalici dohodu, kterou měl Benjamin Netanjahu s Benny Gantzem, ale tam celkem bylo zjevné, že prostě Benjamin Netanjahu to slovo stejně nedodrží. Všechny překvapilo, že Benny Gantz, takto zkušený voják, ale velmi nezkušený politik, prostě do té dohody s Benjaminem Netanjahuem šel, a samozřejmě také to dopadlo, jak to dopadlo. Ta dohoda dodržena nebyla a byly vyhlášeny další volby.

Vladimír KROC, moderátor

Komu nejvíc v rámci předvolebního boje prospěl ten jedenáctidenní ozbrojený střet s palestinským Hamásem? Ještě donedávna se mohlo zdát, že svědčí zájmům Netanjahu, nebo ne?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Určitě, protože vlastně v momentě, kdy ten konflikt začal, tak to bylo těsně před tím, než měla být tato koalice změny, takzvané změny, ohlášena, a vlastně v momentě, kdy ten konflikt začal, tak veškerá jednání byla zastavena, vypadalo to, že v době, kdy prostě smíšená arabská a židovská města de facto hoří, že bude naprosto nemožné, aby se představitel arabské strany stal součástí té koalice, a opravdu to vypadalo, že je vlastně Benjamin Netanjahu opět získá minimálně další pokus, páté volby a přes pokus na to, aby už 61 dohromady dal, ale ukázalo se, že prostě Jair Lapid trpělivě vyčkával a v momentě, kdy ten konflikt skončil, tak nakonec ta jednání dotáhl do konce, takže já bych řekl, že možná ten konflikt nikomu, z tohoto vnitropolitického pohledu, nikomu neprospěl.

Vladimír KROC, moderátor

Jak dlouho může vydržet to křehké příměří?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Myslíte mezi Hamásem a Izraelem? No, to je samozřejmě otázka. Někteří odborníci tvrdí, že tím, že vlastně, abych tak řekla, Hamás nedostal úplně jaksi takovou ránu, nebyla mu zasažena vojenská rána, jakou by Izrael možná potřeboval, kdyby nebyl pod tak velkým tlakem mezinárodního společenství, že to bude znamenat, že vlastně takové kolo násilí proběhne dříve spíše než později, a teď se bavíme opravdu o několika letech, ale současně z politického hlediska je potřeba si vůbec položit otázku, proč k těm opakovaným vlnám násilí musí docházet, proč není možné přijít na způsob, jak prostě zabránit tomu, aby se to opakovalo, takže teď bude snaha vlastně znovu obnovit Gazu, aniž by materiál, který je na to potřeba, využil Hamás k výrobě tunelů nebo ke stavbě tunelu, k výrobě raket a současně samozřejmě ruku v ruce s tím by měl přijít plán, který dá Gazanům naději, protože opravdu Gaza není místo, kde by kdokoliv z nás chtěl žít, a prostě ta beznaděj je tam obrovská, takže je potřeba říct prostě s plánem ekonomické obnovy, ale je to těžké, je to hnutí prostě, je to místo, které ovládá hnutí, které je na seznamu teroristických organizací. A není alternativa v tuto chvíli, protože palestinská samospráva, která kontroluje Západní břeh, má prostě v Gaze velmi slabou pozici.

Vladimír KROC, moderátor

Jenom připomenu, že jedenasedmdesátiletý dosavadní izraelský premiér Benjamin Netanjahu je obviněn ve třech kauzách, z korupce, podvodu a porušení důvěry. V krátkosti, co je mu kladeno za vinu?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Mnoho věcí, ale vlastně, když se na to člověk podívá, co jsou ty spojovací faktory, takže zneužíval svoji moc, prostě zneužíval svoji moc a nabízel lepší pozice, například jedné velké mediální společnosti výměnou za to, že o něm bude tato mediální společnost referovat pozitivně. Samozřejmě můžeme vidět určité konotace s tou situací v České republice. Benjamin Netanjahu a jeho rodina si obrovsky zvykla na velmi takové luxusní zacházení, takže přijímali úplatky nebo úplatky, přijímali dary tak vysoké, že se dá mluvit už o úplatcích, takže je to opravdu spíš takové, jako když se na to člověk podívá, takové zachutnáni moci a pocit naprosté beztržnosti, takže to je to, čemu Benjamin Netanjahu čelí, a myslím si, že oprávněně může být nervózní, protože v Izraeli prostě už za korupci v minulosti vysocí představitelé do vězení šli, a teď mluvím, konkrétně o Ehudu Olmertovi, což byl premiér Izraele, který skončil ve vězení kvůli korupci.

Vladimír KROC, moderátor

A jakou roli hraje to, že v té nové vládě jsou bývalí Netanjahuovi spojenci, nejenom Bennett jako bývalý ministr hospodářství, školství a obrany, ale třeba právě Jair Lapid, ten byl ministr financí, Benny Gantz, ministr obrany, proč se nakonec tedy k Bibimu otočili zády.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

No já bych ještě zmínila další politiky, já bych zmínila Avigdora Liebermana a vlastně představitele těch pravicových stran, protože to jsou bývalí likvidátoři dokonce, kteří odešli, protože prostě Benjamin Netanjahu každého, kdo byl potencionální rival, tak prostě zlikvidoval. A někteří z nich si tedy založili vlastní strany a tyto strany vlastně teďko a v tuto chvíli Benjamin Netanjahu sesadil od moci. Ta jména co jste zmiňoval, Jair Lapid, to byl výsledek takové jako širší koalice, kde byly tedy i představitelé těch středových stran, a to není až takové překvapení v Izraeli, protože v Izraeli je velmi nízký práh pro vstup do Knesetu a ty koalice bývají velmi široké, takže často se ty politici prostě potkají jeden rok ve vládě a druhý rok už jsou proti sobě, a jak říkám tam je velmi zajímavé prostě to, že jeho bývalí členové, jeho bývalí spolupracovníci, jeho bývalí ministři z Likudu jsou vlastně v čele stran, které teď stojí proti němu.

Vladimír KROC, moderátor

9. července vystřídá dosavadního izraelského prezidenta Reuvena Rivlina nově zvolená hlava státu, labourista Jicchak Herzog, jakou má úlohu?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Tak v Izraeli prezident je opravdu ceremoniální postavou, ale právě v těch momentech politické krize, v momentech po volbách on jmenuje člověka jaksi nebo vítěze, ale nemusí být vždycky vítěz voleb, aby se pokusil sestavit vládu, což se vlastně v těchto posledních měsících ukázalo jako velmi důležitá role, ale jinak se opravdu jedná především o člověka, který by měl prostě jaksi zastřešovat tu izraelskou společnost, propojovat izraelskou společnost, je to víceméně ceremoniální pozice.

Vladimír KROC, moderátor

Jen pro zajímavost, jeho otec Chaim byl šestým izraelským prezidentem, má tam nějaký význam.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Určitě, Jicchak Herzog patří k takové té, v uvozovkách, šlechtické izraelské rodině, protože navíc ještě bych dodala, že jeho dědeček byl velmi významný rabín, byl to vlastně vrh vrchní aškenázský rabín v mandatorní Palestině a je to prostě rodina, taková ta aškenázská elita, což má samozřejmě své výhody, Jicchak Herzog je velmi vzdělaný člověk. Úspěšný právník, pracoval v právnické firmě svého otce, která je jedno z nejúspěšnějších právnických firem v Izraeli, ale současně samozřejmě je otázka jakou část Izraele on reprezentuje, protože samozřejmě tato aškenázská elita je stále méně a méně početná a myslím si, že mnozí Izraelci prostě mají pocit, že on je naprosto vzdálen těch jejich dennodenních problémů, že prostě nikdy nezažil, protože prostě vyrůstal jako syn prezidenta.

Vladimír KROC, moderátor

On řekl po zvolení, že chce vybudovat mosty mezi izraelskou společností a židovskou diasporou, bojovat proti antisemitismu a nenávisti vůči Izraeli a chránit základy demokracie. Je v tom nějaká naděje?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Tak on určitě může může stavět na své velmi dobré mezinárodní pozici, protože on vlastně, než se stal prezidentem, tak vedl Židovskou agenturu, která se právě hodně zabývá otázkou antisemitismu a je to prostě organizace, která má velmi dobré kontakty se státníky z celého světa, takže určitě na tom může stavět. A myslím si, že pro Izrael je to strašně dobrá postava na tu reprezentaci navenek, protože přece jenom v posledních letech, jestli Izrael v něčem trpěl, tak je to právě v takovém tom, když to řeknu ošklivě, PR, protože prostě Benjamin Netanjahu měl své fanoušky, naprosto skalní, ale myslím si, že mnoho politiků v Evropě i ve Spojených státech spíše jaksi odradil, takže Jicchak Herzog určitě tuto roli, prostě jaksi vylepšit to jméno Izraele a ukázat Izrael z takové té přívětivější pozice než ukazoval Benjamin Netanjahu.

Vladimír KROC, moderátor

Když se ještě vrátíme k tomu ozbrojenému střetu s Hamásem, nakolik efektivní je ten protiraketový štít izraelské armády, který likviduje útočící střely? Ono se o tom hodně mluvilo, protože byly efektní obrázky v televizi.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Tak ten štít je velmi efektivní. On má úspěšnost kolem 90 %, takže to je určitě naprosto zásadní vlastně nástroj té izraelské obrany, protože je to něco, co Izrael potřeboval vyřešit, protože byl strašně zranitelný právě vůči těm raketám z Gazy, ze strany Hamásu, ale také ze severu z hnutí Hizballáh, kdy prostě během války v roce 2006 bylo třeba de facto evakuovat sever Izraele, protože prostě Izrael byl naprosto zranitelný no, a tak Izraelci dali hlavy dohromady a vlastně přišli s touto protiraketovou obranou, která je nejen velmi efektivní, ale vlastně relativně levná. Ona je obrovsky drahá...

Vladimír KROC, moderátor

Právě jsem se chtěl zeptat, já jsem četl, že je to strašně drahé.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Ale samozřejmě je to pořád mnohem levnější, než s čím třeba přichází Američané, takže to je něco, co prostě Izraeli pomáhá

přečkat tyto konflikty jaksi jakž takž ve zdraví. A současně samozřejmě můžeme se na to dívat kriticky v tom smyslu, že to zase maličko jakoby dává těm politikům důvod, proč neřešit ten konflikt, protože vlastně Izrael je teď už v tuto chvíli chráněn i tedy z nebe, což bylo to místo opravdu, odkud byl velmi zranitelný, ale tady bych ještě dodala, že co se Hamásu podařilo v tomto konfliktu a co se obávám, že Hizballáh se bude snažit replikovat, dojde-li ke konfliktu na severní hranici, a tam není otázka, jestli dojde, ale kdy dojde, tak je to to, že prostě, když vystřelíte najednou tak obrovské množství těch raket, že prostě nějaké proletí.

Vladimír KROC, moderátor

No, ale pak je tady ještě nová zbraň, a to jsou drony, prý už existuje protidrogový štít, jak ten velkou ochranu skýtá, pokud tedy máte informace?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Já zatím vím, že těch dronů bylo pár, ale, že se většinou podařilo sestřelit nebo spadly někam, kde nebyly schopny napáchat žádnou velkou škodu, takže víc o tom nevím, ale prostě zatím to nebyl nástroj, který by byl jakkoliv efektivně využit v boji. Ale uvidíme, zase je to o tom, jak silný ten protivník bud a kolik těch dronů bude mít k dispozici, aby prostě ten systém nezahltil.

Vladimír KROC, moderátor

Jaké je podle vás cesta ke smíru nebo k řešení toho konfliktu?

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

No to je vždycky ta otázka na závěr, která je asi nejkomplikovanější. Nevím, já si myslím, že na prvním místě by měla být výměna politického establishmentu na obou stranách, a to si myslím, že na izraelské straně alespoň částečně je jistá naděje, ale prostě vlastní palestinská strana je v naprosto podobné situaci. To prostě vládně Mahmúd Abbás, který je naprosto nelegitimním politikem, který je zkorumpovaným politikem, který je politikem, který naprosto ztratil jakoukoliv vážnost v očích zvláště mladých Palestinců, a prostě je to člověk, který už nikam Palestince nedovede, takže to, že vlastně byly zrušeny volby, protože měly proběhnout v květnu, protože Mahmúd Abbás věděl, že prostě ty volby nevyhraje, tak bohužel jaksi prodloužili tu špatnou situaci na palestinské straně.

Vladimír KROC, moderátor

S ředitelkou Herzlova centra izraelských studií na Univerzitě Karlově Irenou Kalhousovou jsme byli ve Dvaceti minutách Radiožurnálu, děkuju, mějte se hezky, na shledanou.

Irena KALHOUSOVÁ, ředitelka Herzlova centra izraelských studií, FSV UK

Děkuju moc za pozvání.

Česká demokracie se plíživě proměňuje v autokracii, oligarchii a buranokracii. KOD je potřeba [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.06.2021, Zdroj: bohumildolezal.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.06.2021 01:23, RU / den: 100, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Ještě před deseti lety by nás možná nenapadlo, že v České republice budeme potřebovat občanskou iniciativu, která si jako svůj hlavní cíl postaví obranu samotných základů svobodného společenského života.

Pak se ale ukázalo, že právě takovou činnost zde naléhavě potřebujeme, protože přibývá útoků na demokratické základy státu, a to často od jeho nejvyšších představitelů. K osmému výročí založení Klubu na obranu demokracie (KOD) jsme připravili rozhovor s jeho vůdčí osobností, politologem a publicistou Bohumilem Doležalem.

Před osmi lety vznikl Klub na obranu demokracie. Jaký byl pro vás a vaše kolegy bezprostřední motiv k založení klubu? Co vás přivedlo k myšlence, že demokracie potřebuje obranu?

Jsou to vlastně dvě otázky v jedné. Především: nepřišli jsme s tím, že je ohrožena demokracie an sich. Demokracie an sich je téma pro učence, my jsme obyčejní lidé. Každý akademický školomet vám odpoví, že demokracie an sich je ohrožena vždy a všude, tak jaképak copak. Nýbrž přišli jsme s tím, že režim, v němž jsme už skoro pětadvacet let žili, který jsme kdysi získali poměrně snadno a jehož hlavními parametry jsou, nebo teď už lépe řečeno byly parlamentní demokracie, právní stát a znovuzáclenění naší země do rodiny západních demokratických států, se nám pár drzých a arogantních politických pletichářů úspěšně pokouší zbourat s demagogickým zdůvodněním, že to byl ráj zlodějiny a korupce. A chtěli jsme ho bránit, mj. i proto, že jsme ho považovali za svůj a že řada z nás usilovala o nastolení tohoto režimu ještě za bolševické diktatury. Šlo tedy o „obranu české demokracie“, resp. o „obranu demokracie v České republice“ v roce 2013.

Jaký byl bezprostřední motiv k založení vašeho klubu?

Bezprostředním podnětem ke vzniku našeho klubu byl inaugurační projev nového prezidenta Miloše Zemana z 8. března 2013. Před shromážděnými politickými elitami (přítomni byli všichni čelní ústavní činitelé ČR) vyhlásil boj třem „ostrovům negativní deviance“ v české společnosti. Kromě „kmotrovských mafií“ a „neonacistických bojůvek, které občas řádí v ulicích našich měst“ k nim podle něho patří „podstatná část českých médií“. A vyzval přítomné, aby se k němu v boji proti podstatné části českých médií připojili. Za to byl na místě odměněn hlasitým a spontánním potleskem. Ti z přítomných ústavních činitelů, kteří se k ovacím nepřipojili, nebyli slyšet.

Protože drzost tohoto útoku na „podstatnou část českých médií“ překračovala všechny dosavadní meze a zvyklosti, obrátil jsem se na lidi, s nimiž jsem spolupracoval už v minulosti: především na své přátele z někdejší nezávislé skupiny z let 1987–1991 Demokratická iniciativa. Dále na přátele z okruhu Revolver Revue, časopisu, který má kořeny v disentu. Dále na některé své bývalé studenty z **Fakulty sociálních věd UK** (učil jsem tam v letech 1993–2003); a konečně na čtenáře mého internetového zápisníku Události (provozoval jsem ho v letech 2000–2013). Společně jsme pak vyzvali nejvyšší státní činitele, kteří byli prezidentově inauguraci přítomni a nebyli slyšet, aby se k prezidentově výzvě jasně vyjádřili. Během víkendu se nám podařilo dát dohromady přes sto podpisů lidí, kteří se k naší výzvě přidali. Našemu dopisu se dostalo jisté publicity, tenkrát byla ještě jiná doba než dnes. Pár papalášů nám dokonce odpovědělo soukromými dopisy na mou adresu. V podstatě se vykrucovali. To je bohužel typický rys naší současnosti, který jste nazval v článcích pro FORUM 24 přílehavým pojmem „nechumelismus“. Řada lidí se ráda tváří, jako by se nechumelilo.

Přesně tak. Dospěl jsem tedy k závěru, že doba je daleko horší, než si lidé jsou ochotni připustit, a že je povinností každého z nás kromě dosavadních osobních aktivit zkusit něco společně. Ne snad nějaké masové politické hnutí, ale něco v rámci

masarykovské práce drobné. Tak vznikl Klub na obranu demokracie. Ustavující schůze se konala 24. května 2013, stanovy byly zaregistrovány 5. června téhož roku. V „Programových tezích“ z 5. června 2013 mimo jiné stálo: „Klub na obranu demokracie je iniciativou pro strany i pro nestraníky, nejen pro »pravičáky«nebo pro»levičáky«, ale pro demokraty. Jeho smyslem je spojit síly jednotlivců k obraně a posílení demokratických pořádků v naší zemi. Jde o občanské sdružení, které chce přispět ke zlepšení situace diskusí o povaze dnešní krize, politickou osvětou i apelem na představitele politických stran, aby v konkrétních případech, od komunální úrovně až po celostátní, dostali závazku, který na sebe vzali.“

Jakou konkrétní činnost jste pak provozovali?

Soustředili jsme se na dvě věci, u nichž jsme předpokládali, že jsou v našich silách. První byly diskusní večery na aktuální politická témata. Většinou se týkaly voleb, které se chystaly nebo právě proběhly, významných výročí a událostí. Pořádali jsme je nejprve ve spolupráci s CEVRO Institutem a Občanským institutem v aule CEVRO Institutu v Jungmannově ulici v Praze, pak s TOPAZem, z. s. v Michnově paláci na Malé Straně a nakonec sami ve Velkém sále Novoměstské radnice na Karlově náměstí a v refektáři Dominikánského kláštera v Husově ulici. Pár diskusí jsme uspořádali i mimo Prahu. Bylo to celkem 24 diskusních večerů, vesměs panelové diskuse s účastí publika, účast byla zpočátku 40–60 posluchačů, pak vzrostla na 80–100, nakonec dosahovala cca 150 účastníků (více je pro diskusní večery neúnosné). Za moderátora diskuse jsme vždy volili „neutrální“ osobu, pravidelným účastníkem panelů jsem byl já. Diskusí se postupně zúčastnili mj. novináři a publicisté Lenka Zlámalová, Jakub Patočka, Adam Drda, Jiří Pehe, Bohumil Pečinka, Jan Urban, Pavel Šafr, Adam Drda, Martin Weiss, Dalibor Balšínek, Alexandr Mitrofanov, Jindřich Šídlo, David Klimeš, Jefim Fištejn, politici Luboš Dobrovský, Pavel Fischer, Michal Horáček, Mirek Topolánek, Miroslava Němcová, Miroslav Kalousek, Karel Schwarzenberg, Martin Kupka, Josef Bernard, František Bublan, z veřejně činných lidí dále biolog prof. Libor Grubhoffer, bývalý synodní senior Českobratrské církve evangelické Joel Ruml, právníci JUDr. Bohumil Dvořák a JUDr. Jan Lata.

A ta druhá věc?

Za stejné podstatné jsme považovali i podpisové akce: veřejná vystoupení, v nichž jsme oslovili kompetentní činitele, politiky, nezávislé iniciativy i veřejnost v souvislosti s významnými politickými událostmi let 2013–2021. Zároveň jsme pod tyto naše texty (bylo jich za osm let naší činnosti více než 35) shromažďovali podpisy těch, kteří s námi v dotyčné věci souhlasili a připojili se k nám. Témata byla mj.: naše výhrady k „protikorupčnímu tažení“ policie a státního zastupitelství v letech 2013–14, kritika podpory některých ambasad (USA, Velké Británie, Kanady, Norska a Jižní Koreje) „protikorupčnímu tažení“ v ČR, obrana České televize před politickou manipulací, úsilí o spolupráci demokratických stran (včetně ČSSD) proti babišovským a zemanovským Novým pořádkům, kritika zatarasení Pražského hradu Milošem Zemanem, kritika některých českých europoslanců za pokus o zablokování veřejného projednávání problémů Andreje Babiše na půdě Evropského parlamentu (prý to zvládneme vlastními silami!), kritika snahy zmařit policejní reorganizaci a pokusů o proměnu ČR v policejní stát v letech 2016–18, předvolební kampaň v prezidentské volbě 2018 (chtěli jsme, aby se kandidáti vymáčkli, zda chtějí působit v duchu toho, co se prosadilo ve volbách 2017, tj. babišovských Nových pořádků, či zda to v rámci svých možností budou korigovat), Dále podpora úsilí senátorů prověřit ústavnost způsobu vládnutí Miloše Zemana, protest proti společnému úsilí Pirátů a KSČM o prošetření údajné zločinnosti polistopadové privatizace, protest proti dodatečnému zdanění finančních náhrad církvím a proti přejmenování státního svátku 17. listopadu. Postavili jsme se též proti volbě prof. Válkové za ombudsmanku. V době covidové krize jsme vystoupili proti tomu, aby nynější establishment zneužíval pandemii k omezování a likvidaci demokracie v ČR. A konečně, letos jsme podpořili ty politické strany, které chtěly vyslovit nedůvěru Babišově menšinové vládě.

Jaký byl ohlas na vaši činnost ve veřejnosti?

V letech 2013–15 jsme pod naše texty získávali až na výjimky řádově stovky signatářů. V letech 2016–17 už to bylo 1000–2000 lidí, v posledních čtyřech letech většinou 3000–6500 podpisů. Díky výše zmíněným aktivitám se nám průběžně podařilo navázat kontakty s cca 21 000 lidmi, kteří s námi v tom či onom souhlasí a v případě potřeby jsou ochotni nás podpořit. Podrobnější informace o naší činnosti včetně videozáznamů našich diskusních pořadů a fotogalerií z našich veřejných akcí, dále texty, s nimiž jsme veřejně vystoupili, jakož i jmenné seznamy těch, kteří nás v té či oné věci podpořili, najdete na internetových stránkách Klubu na obranu demokracie.

A rád bych uvedl ještě poznámku na okraj: Organizovat masové veřejné akce, demonstrace apod. jsme se nepokoušeli. Bylo to mimo náš zájem i mimo naše možnosti. Bralo by nám to síly k tomu, co jsem tu popsal. Tam, kde jsme byli organizátory veřejných akcí osloveni, vystoupili jsme i jménem klubu: např. v Praze na náměstí Míru (28. 3. 2015, „Budme solidární se spojenci v NATO“ – v souvislosti s komunistickými protesty proti přesunu amerických vojáků přes ČR), v Plzni („Plzeň: NE Andreji Babišovi ve zneužívání moci“, 9. 4. 2018) a v Českých Budějovicích (k výročí 21. srpna v roce 2018). I z těchto důvodů jsme se jako klub pro oboustranný nezájem nepodíleli na aktivitách Milionu chviliek pro demokracii. To samozřejmě nevyklučovalo individuální účast našich členů na veřejných akcích této iniciativy.

Co děláte v Klubu na obranu demokracie nyní a jak vidíte naši situaci optikou lidí, kteří si vzali za svůj cíl bránit demokratické uspořádání země?

Během osmi let naší činnosti jsme se pokoušeli dávat dohromady to, jak vidíme náš současný svět a co má být východiskem našich aktivit. Není to politický program, jen schematický náčrt toho základního, o co nám dnes jde. Naši zemi i celý náš region dnes trápí dva velké problémy:

Pandemie, která teď sice, jak se zdá, ustupuje, ale přesto už stačila poškodit politický, hospodářský i kulturní život u nás a nejen u nás daleko hlouběji, než se na první pohled zdá. A soustavné úsilí Ruska obnovit svůj mocenský vliv na územích, která ještě poměrně nedávno ovládalo. S obojím si dokážeme poradit jen tenkrát, když se vypořádáme se současným hlubokým rozvratem české politiky.

A jaká je domácí situace?

V posledních několika letech potkala naši demokracii nehoda: do čela tažení za obrodu mravnosti v české politice se protlačil polistopadový zbohatlík. Jeho programem bylo falešné spasitelství: dosud nám prý vládli politici, co nemakali a kradli, teď přicházíme my obyčejní lidé (tj. on), abychom udělali pořádek. Na základě toho získal významné mocenské pozice ve státě. Ještě předtím byl prezidentem demokraticky zvolen člověk, který ve své funkci zjevně nemá co dělat. Během času vzniklo neformální politické uskupení, které má dnes v rukou vládu a ovládá i poslaneckou sněmovnu. Svou politickou moc nabylí tito lidé i proto, že je velmi mnoho z nás podporovalo. Z jejich iniciativy se česká demokracie plíživě a intenzivně proměňuje v autokracii, tedy vládu několika nezodpovědných jedinců, oligarchii, což je vláda polistopadových zbohatlíků, zvláště jednoho, a v buranokracii, což je vláda sprostoty, hulváctví a arogance.

Lze vůbec čelit takovému masivnímu útoku na civilizované poměry?

Naším prvořadým úkolem je změnit tento marasmus k lepšímu: navázat na to, čeho česká společnost v minulosti, jistě s mnoha chybami, už dosáhla a o co jsme v posledních několika letech mimo jiné i vlastní indolencí přišli. A obnovit parlamentní demokracii, právní stát a neproblematickou účast ve společenství svobodných demokratických zemí.

14. června 2021

Slezské divadlo mění ředitele

TISK, Datum: 15.06.2021, Zdroj: Týdeník Opavský a Hlučínský Region, Strana: 2, Autor: JITKA HRUŠKOVÁ, Vytisknuto: 1 890, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.06.2021 01:23, Čtenost: 26 000, Rubrika: Z regionu, AVE: 6 828,43 Kč, Země: Česko, GRP: 0,29

Opava – Město je i ve středoevropském kontextu unikátem. Jako jediné okresní v republice má vlastní dvousouborové divadlo, činohru i operu. Všechna ostatní dvousouborová divadla jsou v krajských městech, která mají oproti Opavě výrazně vyšší rozpočty. Podstatnou otázkou současnosti však je, jak to bude pokračovat dál. Znepokojení Opavané, kteří své divadlo milují, čekají na odpověď, kterou jim může poskytnout jen město jako zřizovatel.

To nechalo udělat analýzu manažerského potenciálu, která doporučila několik změn, aby divadlo mohlo i nadále fungovat. Plánuje zachování opery a zvýšení podílu vícezdrojového financování. Na začátku několik čísel. Provoz Slezského divadla stojí ročně přes 110 milionů korun, z toho okolo 90 platí město, další, už podstatně menší příjmy, pocházejí ze vstupného, z komerčních aktivit a z krajských i státních dotací. Například pro Olomouc představuje částka na divadlo 4,55 a pro Ostravu 2,88 procenta z městského rozpočtu. „Z dlouhodobého hlediska je neúnosné, aby město ročně téměř 100 milionů korun, což je více než sedm procent jeho celkového rozpočtu, zejména v současné finančně tíživé době, hradilo samo. Proto hledáme cesty, jak financování změnit. Rozhodně však není pravda, že plánujeme zrušení operního souboru, Opava si ho zaslouží. Je to klenot, kterého se určitě zbavovat nechceme,“ tvrdí náměstek primátora Petr Oriščík.

Zmíněná analýza potvrdila to, co bylo zřejmé. Divadlo už nemá k šetření prostor a další škrtání by kvalitu jeho práce podstatně snížilo. Už neskutečně dlouhou a do nekonečna bohužel jen omílanou nutností je najít další finanční zdroje, tedy vyšší příspěvek kraje i státu. Ministr kultury Lubomír Zaorálek v březnu loňského roku při návštěvě Opavy uvedl, že mu na udržení opavské dvousouborové divadelní scény osobně záleží a že pro ni peníze sežene. „Když jsem to řekl, tak to platí,“ konstatoval a slib „chlapský“ dodržel. Z ministerstva kultury doputovalo letos do opavského divadla dvacet milionů korun. Náměstek hejtmana pro kulturu Lukáš Curylo při této příležitosti slíbil hledat finanční možnosti i na kraji. „Změny očekáváme hlavně ve strukturalizaci. Analýza prokázala, že umělecké výkony jsou skutečně dobré, ale je nutné snížit provozní náklady. Musíme zabojovat o větší vícezdrojové financování, protože město samo divadlo financovat nedokáže. V tomto směru nepřestáváme s krajem i s ministerstvem kultury jednat o pravidelném přísunu peněz. Finanční situace kraje není zatím dobrá, ale věřím, že se domluvíme, protože jednání o podstatně vyšším příspěvku zatím vypadají nadějně,“ optimisticky konstatuje primátorův náměstek Petr Oriščík.

Systémové řešení by město rozhodně najít mělo. Slezské divadlo určitě není žádnou jeho podřadnou příspěvkovou organizací. Opava je s operní scénou, která ji dělá v republice výjimečnou, spojená přes dvě stě let. Zničit něco, co tak dlouho úspěšně funguje, je velmi snadné, ale náprava bývá zpravidla už nemožná. Další současnou novinou, týkající se Slezského divadla, je výměna jeho ředitele. Stávající ředitel Ilja Racek se po pěti letech působení rozhodl i s ohledem na plánovanou restrukturalizaci dále ve funkci nepokračovat.

Výběrové řízení na nového ředitele Slezského divadla bude spuštěno ještě v červnu a výběr by mohl skončit před zahájením nové divadelní sezóny.

Ilja Racek

Do Slezského divadla nastoupil syn známého herce po výběrovém řízení 1. června 2016. Absolvent televizní publicistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, režie na DAMU a doktorského studijního programu v oblasti divadelní vědy profesně působil v Československém rozhlasu a v Československé televizi v Ostravě, na České scéně Těšínského divadla, v libereckém Divadle F. X. Šaldy, v ostravském Státním divadle (dnes Národní divadlo Moravskoslezské) a v ostravském divadle Petra Bezruče.

Byl též ředitelem Janáčkovy filharmonie v Ostravě, náměstkem ministra Pavla Dostála, vyučoval kulturní management na Univerzitě Palackého a vedl Odbor kultury a památkové péče Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Působil jako ředitel Televizního studia Ostrava i plzeňského Divadlo Josefa Kajetána Tyla.

Foto autor: Foto: veronika Bernardová
Foto popis: SLEZSKÉ DIVADLO OPAVA.

Rozhovor Britských listů 398. Zeman udělil Řád Bílého lva muži s vazbami na kriminální podsvětí

Youtube, Datum: 14.06.2021, Zdroj: Britské listy - youtube, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.06.2021 11:41, Pořad: 23:22
Britské listy - youtube, Země: Česko

...PŘEPIS

Dobrý den. Vážení diváci britských listů. Dnes máme jako hosta prof. Miloslavě těm z **fakulty sociálních věd** podle ní budeme s ním hovořit o situaci médií ve Slovinsku. Srbsku také. Nějakým... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Žalují Babiše kvůli lžím, sami je jako on šíří. Kalousek se vysmál Pirátům URL Automatický překlad

WEB, Datum: 15.06.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: baky, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.06.2021 17:00, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Piráti dávají žalobu na premiéra Andreje Babiše kvůli tvrzení, že chtějí lidem nastěhovat migranty do domácností. Strana prohlásila že nechce, aby se česká politika dostala na úroveň, kdy o sobě politické strany šíří lži. Na to zareagoval bývalý politik Miroslav Kalousek.

Zakladatel TOP 09 připomněl svou kauzu na ministerstvu obrany s padáky. O té podle něj šířil lži Babiš ruku v ruce s Piráty.

„Už jsem se dlouho tak nezasmál. Populární lež “o padácích” o mě z politiků veřejně šířili jenom Babiš a Piráti. Dokonce i těm komunistům to bylo blbý..“ napsal na Twitter Miroslav Kalousek.

Reagoval na prohlášení šéfa poslanců Pirátů Jakuba Michálka, který uvedl, že Piráti nechtějí, aby se česká politika dostala na úroveň, kdy o sobě politické strany šíří lži.

S tím souvisí výrok premiéra Andreje Babiše, na kterého Piráti podávají žalobu. Babiš 3. června před hlasování o nedůvěře vládě v projevu ostře zaútočil na Piráty, o kterých prohlásil, že chtějí zdanit přebytečné metry v bytech a pak lidem do bytů ještě nastěhovat migranty.

Miroslav Kalousek (Twitter)@kalousekm
15.června 2021 v 14:35, příspěvek archivován:15.června 2021 v 15:17

Michálek: “Nechceme, aby se česká politika dostala na úroveň, kdy o sobě politické strany šíří lži.” Už jsem se dlouho tak nezasmál. Populární lež “o padácích” o mě z politiků veřejně šířili jenom Babiš a Piráti. Dokonce i těm komunistům to bylo blbý..<https://t.co/Q2p7YCew0z>

24 lidí to sdílí odpověď tweet oblíben

A právě kvůli tomuto tweetu nyní premiéra čeká žaloba, protože ho odmítl odstranit a omluvit se za něj, k čemuž ho Piráti vyzývali. Nákup nekvalitních padáků z 90. let

Piráti ve své kampani do voleb v roce 2017 vyrazili za voliči speciálním „vězeňským“ autobusem, kterým si jeli pro Babiše, Bohuslava Sobotku a právě i Kalouska. Toho kritizovali za jeho počínání ve Sněmovně, když se rozhodovalo o zdanění hazardu, i za dávnou kauzu nákupu nefunkčních padáků, když ještě Kalousek působil na ministerstvu obrany.

Ta je podle Kalouska vyhaná. „Všechno byly jen špinavé pomluvy,“ řekl v roce 2019 MF DNES Kalousek. Nákup nekvalitních padáků je kauza z 90. let. Na jednom z padáků zahynul voják Roman Prinich.

Armáda si tehdy objednala od ministerstva padáky pro dopravu skupin hloubkového průzkumu a seskoků. Výběrové řízení vyhrála firma Anex-Cirus, která nikdy předtím žádné padáky nevyrobila. Přesto – bez zveřejnění průběhu zkoušek dodaných prototypů – získala smlouvu na dodání 2 310 kusů. A v roce 1996 byly padáky zařazeny do armádní výzbroje.

O zhruba rok později ale došlo ke smrtelné nehodě. Podle posudku odborníků měly nakoupené padáky příliš funkcí, jež si vzájemně odporovaly. Po této události byly z výzbroje staženy.

Nákup padáků prověřovala policie. Ta dokonce na jedné z listin, která padák doporučovala náčelníkovi generálního štábu Jiřímu Nekvasilovi, objevila i Kalouskovo jméno. „Ano, podepsal jsem to, jako řadu dalších dokumentů, o výhradách ke kvalitě padáků jsem ale nevěděl,“ komentoval to Kalousek. Ve spleti smluv o schválení nákupu nakonec policie viníka nenašla. Babiš nazval Kalouska zlodějem

Kauzu s padáky v roce 2018 ve Sněmovně připomněl i Babiš. Ten nazval Kalouska „zlodějem zlodějským“, který „rozkrádal ministerstvo obrany a zabil lidi cez padáky“. Kalousek se kvůli ochraně osobnosti dokonce obrátil na soud.

Okresní soud pro Prahu-západ loni v září rozhodl o tom, že se má premiér Kalouskovi omluvit. Soudkyně Simona Kačerová k tomu uvedla, že ze strany premiéra šlo o nezvládnuté emoce a čistě osobní útok, při kterém byl Babiš ovlivněn dlouhodobou averzí vůči Kalouskovi a chtěl si s ním vyřídit osobní účty.

Babišovi právníci se však odvolali a u Krajského soudu v Praze uspěli. „Rozhodnutí soudu I. stupně je zrušeno a věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání,“ uvádí soudní databáze.

Předseda vlády dlouhodobě trvá na tom, že řekl pravdu, za kterou se omlouvat nebude. Jeho právník dříve uvedl, že Kalousek výroky vyprovokoval.

Foto:

Volební autobus Pirátů. U slov „Hazard“ a „Padáky pro vojáky“ je karikatura Miroslava Kalouska.
Pirátská strana

FotoGallery:

Andrej Babiš a Miroslav Kalousek před debatou lídrů, kterou zorganizoval Politologický klub **FSV UK**
Dan Materna, MAFRA

Předseda TOP 09 Jiří Pospíšil a šéf poslaneckého klubu strany Miroslav Kalousek
Josef Kopecký, iDNES.cz

Volební autobus Pirátů. U slov „Hazard“ a „Padáky pro vojáky“ je karikatura Miroslava Kalouska.
Pirátská strana

Miroslav Kalousek
iDNES.cz

Socky
iDNES.cz

M. Kalousek mluví k delegátům celostátnímu sněmu TOP 09
iDNES.cz

Miroslav Kalousek po jednání s SPD a ČSSD o návrhu bojkotu Sněmovny
iDNES.cz

kalousek
idnes video, iDNES.cz

Předseda TOP 09 Miroslav Kalousek bude přesvědčovat lídry dalších frakcí, aby nezvolili předsedu Sněmovny.
iDNES.cz

Ministr financí Miroslav Kalousek
Petr Čubán, iDNES.cz

Miroslav Kalousek - Miroslav
Kalousek
Jan Zátorský, MAFRA

Miroslav Kalousek
Jan Zátorský, MF DNES

Dějiny zavřené do mramoru

TISK, Datum: 17.06.2021, Zdroj: Madý svět, Strana: 30, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.06.2021 00:36, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 351 673,47 Kč, Země: Česko

Proč se dodnes dají na tragédii Lidic nahnat politické body?

Lidice ještě ani nepřestaly doutnat a po světě se už dávalo jejich jméno novým obcím i novorozenatům. Jan Masaryk řekl, že lidičtí jsou svatí. Společně s tragédií se zrodila legenda. A dodnes nám příliš nejde rámeček legendy překročit.

Lidice byly politické téma od první chvíle. Už za války, ale také po ní. Ihned po osvobození se tragédie ujali komunisté a vtáhli ji do své politiky. Dnes sem kromě pamětníků a běžných občanů jezdí s chutí a vervou politici od prezidenta, premiéra, přes Janu Bobošíkovou až po Jaroslava Foldynu a Noční vlky.

Co je tak láká? Silný příběh, reálná historická tragédie, ale nutně také její nacionální linka, kterou u jiných, méně zprofanovaných příběhů, těžko hledat. V Polsku, na Ukrajině, v Itálii, Francii, Řecku, všude za války hořela města a zanikaly obce. A také u nás hořely další obce na konci války. Také u nás procházely budoucí oběti romské genocidy místy jako Lety u Písku, Hodonín u Kunštátu, a mnohá další místa jsou spojena s tragédiemi. Mállokterý příběh je však tak krystalickou tragédií jako Lidice. Vždyť i ty Ležáky, které dlouho stály tak trochu stranou, měly se zabitím Heydricha a výsadky z Británie něco objektivně společného. Lidice se staly nevinnou, absurdní obětí.

Navíc jsme těmi oběťmi stále tak trochu všichni. Kdybychom si připomínali také poválečný masakr v Postoloprtech, kde v květnu a červnu československá armáda zabila stovky a stovky obyvatel německé národnosti, rázem by byl svět složitější. Když v roce 2009 měla místní radnice připomenout událost pamětní deskou, z původní verze jejího textu honem zmizela slova „masakr“ a „Němci.“ Byla to „událost“ a „nevinné oběti.“ K takové události se to špatně hlásí politicky.

Raději využít nesporné tradice.

Když se někdo pokusí ukázat, že život v protektorátu a po něm byl složitější, a že ani Lidice nebyly v tomto výjimka, je hned oheň na střeše. Když Reportéři ČT odvysílali vyprávění o výzkumu historika Vojtěcha Kyncl a židovské ženě zatčené krátce před vypálením obce patrně na udání místních, bouchly leckomu saze.

Najednou by ten příběh nebyl tak čistý. V Lidicích by žili i nesvatí.

Přitom je faktem, že i za protektorátu se ne všichni chovali hrdinně, udávalo se přitom se zcela fatálními důsledky. Chybí nám v tomto hlubší povědomí o každodennosti protektorátu s jeho malými mstami i velkými hrdinstvími.

Místo toho je i z Lidic symbol. Politika zavřená do mramoru. A mramor historickou realitou narušovat nelze.

Ta malá kladenská vesnice se od roku 1942 drží ve středu české nacionální politiky a každá garnitura se jí snaží využít. Už v prvním výboru pro obnovu Lidic zasedali komunisté jako Václav Nosek nebo Ladislav Kopřiva. Antiněmecký náboj perfektně zapadal do jejich politiky, a dnes stejně protiněmecky a protibruselsky mluvící politici s chutí příběhem na výročí vypálení obce, aby na sociálních sítích ukázali, jací jsou vlastenci a jak jim na Lidicích záleží.

Reálná historická tragédie a její oběti by se přitom měly připomínat pietně a bez patosu, s poznáním dějin, ne s jejich politizováním.

Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D. Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Foto autor: Foto: Archiv respondentů

Foto popis: Plán romského tábora v Hodoníně u Kunštátu, který prakticky zmizel z naší paměti

Foto popis: Dobová cedule připomínající tragický osud obce Lidice

Foto popis: Nástup říšského protektora Konstantina von Neuratha, brutální režim v protektorátu přišel s jeho zastupujícím Heydrichem na podzim 1941

Volební model Deníku: Hnutí Přísaaha posiluje na úkor Babišova ANO [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.06.2021, Zdroj: pelhřimovskyy.denik.cz, Autor: Michal Janko, Aleš Vojíš, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.06.2021 11:45, RU / měsíc: 24 559, RU / den: 3 320, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Deník připravil unikátní model, který počítá možné složení budoucí poslanecké sněmovny vzniklé po podzimních parlamentních volbách. A to na základě všech 18 letošních průzkumů pěti renomovaných agentur.

"Stranické preference se stabilizovaly. Piráti si drží první místo s 26,6 procenta hlasů, hnutí ANO druhou pozici s 22,8 procenta, koalice Spolu je třetí s 19,8 procenta, následuje SPD s 10,6 procenta. Do sněmovny by se dostala ještě KSČM s 5,7 procenta, naopak ČSSD se do ní s 4,8 procenta nejspíš nepodívá.

Zdánlivý klid ve volebním modelu Deníku, který kombinuje všechny letošní průzkumy stranických preferencí renomovaných agentur, narušují jen dva pohyby: hnutí ANO směrem dolů a hnutí Přísaaha směrem nahoru.

Zatímco hegemon voleb z roku 2017 za poslední měsíc klesl z 24 na zmíněných 22,8 procenta, strana Roberta Šlachty se za stejnou dobu dostala z 2,6 na 3,6 procenta. A dva nejnovější volební průzkumy od společností Data Collect a Kantar novému subjektu přisuzují dokonce rovných pět procent.

Zisk stran, které usilují o zdoání pětiprocentní hranice, bude hrát klíčovou roli v tom, zdali bude mít hnutí ANO na podzim partnera pro sestavení většinové vlády. Momentálně by mu totiž ke „stojedniče“ nestačila ani spolupráce s SPD a KSČM. Naopak případná koalice Pirátů, Starostů, ODS, TOP-09 a KDU-ČSL by disponovala pohodlnou většinou 115 hlasů. Demokratické opozici by tak případný vstup další strany do sněmovny povolební spolupráci zkomplikoval.

Naposledy byl do modelu zařazen model agentury Data Collect pro Českou televizi. Podle něj by volby do Poslanecké sněmovny na začátku června vyhrála opoziční koalice Pirátů a STAN, která by získala 25,5 procenta hlasů. Pozice ANO a dalšího opozičního bloku Spolu (ODS, KDU-ČSL a TOP 09) jsou vyrovnané - hnutí premiéra Andreje Babiše by volilo 20,5 procenta lidí, Spolu 19,5 procenta voličů. Kolem pětiprocentní hranice nutné pro vstup do Sněmovny se pohybují komunisté, sociální demokraté i nové hnutí Přísaaha Roberta Šlachty.

SPD Tomio Okamury přisoudil volební model Data Collect 10,5 procenta hlasů, KSČM 5,5 procenta a ČSSD by stejně jako Přísaaha mohla obdržet rovných pět procent. Společná kandidátka Trikolory, Svobodných a Soukromníků by získala tři procenta voličských hlasů.

Jak Deník model počítá

Model Deníku je inspirován takzvanými „poll of polls“ obvyklými v zahraničních médiích. Je založen na váženém průměru všech letošních průzkumů stranických preferencí zveřejněných renomovanými agenturami IPSOS, Kantar TNS, Median, STEM a Data Collect – aktuálně jde o osmnáctposledních průzkumů zmíněných společností.

K přepočtu na mandáty Deník použil pravidla schválené novely volebního zákona, která začne platit 1. července. Počítá se stejným počtem odevzdaných hlasů jako při volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2017.

Model bude až do říjnových voleb průběžně aktualizován podle nových průzkumů.

Metodikou volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Syndrom skrytého voliče

„U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v průzkumech, které probíhají nezávisle na sobě různými agenturami. Pokud jsou splněny obě tyto podmínky, je zvolená metoda velmi přínosná a dá se podle ní orientovat,“ řekl Deníku politolog z Metropolitní univerzity Praha Petr Just.

Média a interpreti předvolebních preferencí podle Petra Justa někdy dělají chybu, když na základě jednoho aktuálního průzkumu, který například KSČM přisuzuje čtyři procenta, udělají závěr, že komunisté se do sněmovny nedostanou.

„Vždy je třeba vnímat dlouhodobé trendy a nezapomínat na statistickou chybu, která činí dvě až tři procenta,“ míní Just. Žádná agentura proto nikdy neřekne, že míra pravděpodobnosti jejího výzkumu je stoprocentní.

Politici mnohdy opakují, že jediným relevantním průzkumem jsou volby a na odhady proto neberou ohled a mají je za mylné vodítko.

Proč se někdy skutečně realita o dost liší od skutečnosti?

„Rád bych upozornil na tzv. syndrom skrytého voliče neboli spirálu mlčení. Někteří lidé se za svou volbu stydí a nechtějí ji zveřejňovat. Když je tazatel osloví na ulici, odpoví mu falešně. To vedlo k překvapivým výsledkům v několika zemích, kdy například zabodovala Alternativa pro Německo nebo Kotleba na Slovensku, ačkoli před volbami to tak nevypadalo. V průzkumech měl Kotleba kolem dvou procent, ale dostal osm. Agentury s tím nemohou nic dělat, protože pracují s odpověďmi, které dostanou,“ vysvětluje Just.

Kauza Turów poukázala na neřešenou otázku budoucnosti polských horníků [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.06.2021, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Aneta Lakomá, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.06.2021 14:11, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, AVE: 5 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Soudní dvůr Evropské unie žádá okamžité uzavření dolu Turów. Žaloba, kterou Česko podalo, uspěla a nyní se vede spor o to, zda bude Polsko nařízení respektovat, či nikoli.

Osud dolu Turów ovšem dělá starosti české i polské straně. V českém pohraničí mizí voda ze studní, za hranicemi zase hrozí, že řada lidí přijde o práci, pokud by se důl zavřel ze dne na den. Podle údajů společnosti PGE (Polská energetická skupina), jež Turów provozuje, má jen samotný důl 2400 zaměstnanců. Kromě toho je na něm závislá i blízká elektrárna, ve které pracuje přes 1200 dalších zaměstnanců, k tomu připočteme 1100 lidí pracujících v dceřiných společnostech.

Zelená energetika je zatím v Polsku spíš tématem aktivistů a lidí, kterých se negativní dopady těžby přímo dotýkají.

Server Outriders dále udává, že elektrárna vyrábí pět až sedm procent z celkového objemu elektrické energie. Je ale nutné připustit, že na důležitosti Turówa se však Poláci nemohou zcela shodnout. Ministerstvo státních aktiv uvádí, že elektrárna pokrývá sedm procent z celkové produkce elektřiny, avšak jiné číslo přinesla iniciativa Stop Turów, která zmiňuje pouhých tři procenta.

Horníci bez práce

Polsko vidí české požadavky na zastavení těžby jako ohrožení své energetické bezpečnosti a domnívá se, že jde o snahu donutit je, aby hnědé uhlí muselo dovážet. Češi to ale odmítají. K ukončení sporu nepřispívá ani jednostranně profilovaná ekonomika v oblasti. Kvůli dědictví minulosti závisí značná část její prosperity na těžbě a elektrárně. S podniky v Turówě jsou svázáni například obyvatelé blízkého města Bogatynia, a pokud by těžba skončila, lidé by byli nuceni se za prací stěhovat. Utrpěl by i lokální trh práce, který by čelil náporu nezaměstnaných.

Chybí také alternativní program pro lidi, kteří by náhlým zavřením dolu a elektrárny přišli o místo. Tohoto tématu si byl během volební kampaně vědom současný prezident Andrzej Duda, když prohlašoval, že nenechá zlikvidovat polské doly. Většina horníků pro něj později hlasovala. Podle zjištění agentury Kantar z května letošního roku je značná část z nich politicky neukotvená, ovšem 88 procent se domnívá, že by těžba v Polsku skončit neměla. K tomu horníci sami sebe pokládají za důležité pro společnost. Apely na nezastupitelnost oboru, důraz na lokální patriotismus a přísliby jistoty do budoucna se Dudovi vyplatily.

Jeho slova ovšem slibovala z dlouhodobého hlediska nespelnitelné. Všeobecným trendem je odchod od neobnovitelných zdrojů, k němuž se hlásí i Polsko. Jeho čelní představitelé také už předem věděli, že v Turówě má v roce 2020 skončit těžba, na čemž se usnesla v roce 1994 vláda koalice PSL (Polská lidová strana) a SLD (Svaz demokratické levice). Namísto systémového řešení, které by začalo horníky připravovat na postupný konec jejich oboru, ministr klimatu Michal Kurtyka dolu ve stejném roce prodloužil povolení ještě o šest let a 28. dubna 2021 schválil, že bude v provozu až do roku 2044. Tehdy se mají zásoby z Turówa definitivně vyčerpat.

V jednáních o budoucnosti horníků mají své místo emoce. Na ně hrál nejen prezident Duda, ale také provozovatel elektrárny, společnost PGE. Vypovídá o tom billboardová kampaň, kterou vedla v Praze. Obrázek děvčátka doplněný otázkou „Proč chceš mě rodině sebrat zdroj obživy?“ ukazuje spor jako černobílý střet o osud horníků, který mezi sebou vedou „zlé“ Česko a „svaté“ Polsko.

Realita je trochu složitější. Na rozdíl od Česka, které naráží, obrazně řečeno, pouze na potíže s vodou, řeší Polsko mnohem více otázek.

Horníci bez plánu

Značnou roli sehrává absence plánu pro budoucnost, jenž by ukázal, kam mají směřovat horníci ze zavřených dolů. Nemožnost uplatnit se bez rekvalifikace na trhu práce tvoří patovou situaci, od níž se žádný zaměstnanec logicky dostat nechce. Rána pro energetiku i riziko ztráty místa jsou hlavními argumenty, proč Poláci Turów překotně zavřít nehodlají. Dalším důvodem, proč se Polsko odmítá Turówa vzdát, může být i propojení se státním rozpočtem, jelikož více než padesát procent akcií PGE drží stát.

Polsko má k uhlí zvláštní přístup. Energetický plán, schválený letos v únoru, kterým by se země měla řídit až do roku 2040, počítá se snížením podílu uhlí na výrobě energie. Neměl by překračovat padesát šest procent. Do roku 2030 by se rovněž mělo přestat využívat teplo získané z uhlí k vytápění ve městech a do roku 2040 i na vesnicích. Přes podobné sliby o odchodu od uhlí se ale Polsko připravuje budovat další doly.

Dodejme, že polská energetika je na uhlí z většiny závislá. V rámci Evropské unie ji předčí už jen ta německá. Obě země mají na svém území uhelné elektrárny, které produkují nejvíce CO₂ v Evropě. Naproti tomu například Rakousko nemá žádnou.

V Polsku se k výrobě elektřiny ze čtyřiceti osmi procent využívá černé uhlí a ze třiceti dvou uhlí hnědé. I v novém energetickém plánu je uhlí uvedeno jako strategická surovina důležitá pro energetickou bezpečnost země, čímž opět nabývá na vážnosti.

Je ale třeba dodat, že plán také předpokládá, že narůstající spotřebu energie nebudou nadále pokrývat fosilní paliva a v případě vyšších poplatků za emise CO₂ může podíl uhlí klesnout až na třicet sedm procent. Polsko hodlá do energetiky investovat 320 až 342 miliard zlotých. Osmdesát procent z částky má putovat na obnovitelné zdroje a jadernou energetiku.

Málo ambiciózní vyhlídky do budoucna

Podmínky kolem Baltského moře svědčí větrné energetice, kterou chce země do budoucna hojně využívat. Energetický plán počítá také se stavbou jaderné elektrárny. Jednou ze zvažovaných lokalit je Żarnowiec, kde se začala v osmdesátých letech stavět první jaderná elektrárna v Polsku, zůstala ale nedokončená. První blok plánuje Polsko spustit v roce 2033. Během následujících deseti let by se jich mělo do provozu postupně dostat šest. Země dosud žádnou jadernou elektrárnu nemá.

Ačkoli se má do popředí dostat jaderná i větrná energie, současná vláda v odchodu od uhlí příliš ambiciózní není. I když se v tom zásadně neliší od svých předchůdců, kteří si horníky také nehodlali rozhádat.

O něco jasnější vizi pro energetickou budoucnost bez uhlí má opozice. Největší opoziční síla Občanská koalice ve svém programu slibuje definitivní odchod od uhlí do roku 2040. Co se týká obnovitelných zdrojů, plánuje se soustředit hlavně na fotovoltaiku a větrné elektrárny. Chce také umožnit odprodej přebytků energie, kterou by vyráběly domácnosti. Podle strany Lewice společně by se energetika v budoucnu měla opírat o obnovitelné zdroje nebo jadernou energii.

Obecně řečeno ale zůstává téma zelené energetiky v pozadí polské politické debaty. Jde zatím spíš o téma aktivistů a lidí, kterých se negativní dopady těžby přímo dotýkají, nebo těch, jimž hrozí, že vznikem nového dolu přestane jejich bydliště existovat. V opozici proti nim stojí horníci, kteří se bojí o svoji budoucnost a jsou současnou politickou reprezentací ve svém strachu ještě utvrzováni. Prostoru pro rozumné řešení zbývá zoufale málo.

Autorka studuje na **FSV UK**.

Amerikanista Hornát: Vztahy USA a Ruska se stabilizují, země může spojovat i přístup k Číně [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 17.06.2021, Zdroj: proglas.cz, Autor: Anna Janošková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.06.2021 15:58, Celková návštěvnost: 86 120, RU / den: 1 500, AVE: 8 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

V Ženevě skončilo jednání amerického prezidenta Joea Bidena a jeho ruského protějšku Vladimira Putina. Po době zvýšeného napětí mezi oběma zeměmi, kdy USA zpřísnily protiruské sankce, státy si vzájemně vyhostily diplomaty a Rusko označilo USA za nepřátelské země, se Biden i Putin dohodli na spolupráci v dosažení sdílených cílů. Oba lídři to uvedli ve společném prohlášení. O summitu, spolupráci i napětí mezi Ruskem a USA jsme hovořili s Janem Hornátem z Katedry severoamerických studií [Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity](#).

Oba prezidenti se dohodli na brzkém návratu svých velvyslanců na ambasády v Moskvě a Washingtonu. Země chtějí také zahájit konzultace o kybernetické bezpečnosti. Jednat začnou i na téma dalšího odzbrojení. „Já věřím, že to nejsou pouze slova, protože se jedná o poměrně jednoduché úkoly. Vladimir Putin navíc v posledních týdnech řekl, že je připraven jednat o neshodách, a Joe Biden s podobným přístupem přicházel do úřadu. Obě strany se snaží stabilizovat vztahy, a tento cíl ženevský summit splnil,“ řekl amerikanista Jan Hornát.

Byvalý prezident USA Donald Trump pro americkou televizi Fox News řekl, že summit byl dobrým dnem pro Rusko, nechápe ale, co z něj budou mít Spojené státy. Evropský tisk se podle ČTK shoduje na tom, že summit nepřinese výrazné zlepšení vztahů. Podle Hornáta je ale podstatné, že mezi oběma zeměmi existuje alespoň nějaký dialog. „Obě strany spolu chtějí komunikovat a to je důležité. Chtějí pokračovat v dialogu, a ten když existuje, ledacos se dá vyřešit, v opačném případě si státy myslí, že kují pikle.“

Spojené státy i Rusko sužují témata z minulosti i současnosti. „Neshodnou se na tradičních tématech jako jsou například lidská práva, ruské angažmá v Sýrii, na Ukrajině nebo v Bělorusku. V současnosti jde i o kyberbezpečnost a dezinformace,“ sdělil Proglasu Jan Hornát. „Obě země spolu ve skrytu duše chtějí spolupracovat, neví ale jak na to.“

V závěru relace zdůraznil, že budoucí americko-ruské vztahy může formovat i Čína, která není přirozeným partnerem ani jedné ze zemí. I když na summitu tato myšlenka nerezonovala, Rusko bude podle Hornáta potřebovat Západ a Spojené státy pro balancování čínského vlivu v regionu.

Záznam relace 13+ najdete v audioarchivu Radia Proglas.

foto: Canva.com

FactumOU: Kanál Dunaj–Odra–Labe [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.06.2021, Zdroj: alive.osu.cz, Autor: Barbora Vrátná, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.06.2021 13:07, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Ve čtvrtek 24. června v 19:00 odvysílá Ostravská univerzita další díl diskuzního pořadu FactumOU. Tentokrát bude tématem kontroverzní projekt na stavbu kanálu Dunaj–Odra–Labe (DOL), jehož přípravy v Moravskoslezském kraji už započaly.

Hosty rektora Jana Laty budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Jan Hradecký a Petr Witz z [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#). Do problematiky nás uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvizda.

Tématem 5. dílu diskuzního pořadu FactumOU bude projekt kanálu Dunaj–Odra–Labe, na který existují velmi rozporuplné názory. Rozhodnutí začít s budováním kanálu mezi Českem a Polskem padlo bez ohledu na odpor desítek obcí a měst včetně Ostravy. Právě splavnění Odry z Polska do Ostravy je jediným úsekem tohoto vodního díla, kde už započaly aktivní přípravy. Přírodovědci upozorňují na to, že vodní cesta znamená zcela zásadní zásah do krajiny. Stavba se sice má částečně vyhnout unikátním oderským meandrům v okolí Bohumína, může však nepřímo ovlivnit jejich budoucnost a další fungování a zásadně tak změnit unikátní stanoviště chráněná Naturou 2000. „Naše řeky dlouhodobě vykazují nedobry stav. Implementovaná legislativa Evropské unie (tzv. směrnice o vodách) nastavila pravidla, která mají vést ke zlepšování kvality našich říčních systémů. V revitalizačních projektech, které mají pomoci zadržet vodu v krajině, silně zaostáváme za jinými zeměmi. Místo toho, v době probíhající globální klimatické změny, spouštíme projekty s velmi rizikovými environmentálními dopady na přírodu, krajinu a celou společnost,“ říká děkan Přírodovědecké fakulty OU geoeolog Jan Hradecký.

Druhým hostem rektora OU Jana Laty bude Petr Witz z [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#), který se na stavbu kanálu dívá z pohledu odborníka na megaprojekty.

Polemiky se vedou také nad ekonomickým přínosem celého projektu a nad tím, jaký náklad by se po vodním koridoru převážel. Ekonomický náhled na celou problematiku poskytne v odborném úvodu prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvizda, specialista na dopravní ekonomii.

Diskuzní pořad FactumOU sledujte 24. června od 19:00 na YouTube a Facebooku OU a také na Facebooku dalších partnerských měst a organizací. Své dotazy pokládejte předem prostřednictvím platformy

Ředitel STEM Martin Buchtík: Česká společnost je v nejhlubší krizi za 30 let [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.06.2021, Zdroj: podripsky.denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.06.2021 17:09, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Osobnosti voleb, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

/ROZHOVOR/ Průzkumy volebních preferencí, obliba politiků, nálada ve společnosti či důvěra v instituce. Tomu všemu se věnují sociologové, mezi které patří i ředitel Ústavu empirických výzkumů STEM Martin Buchtík. Hovořila jsem s ním nejen o předvolební atmosféře, ale také o pandemii covidu, k níž má jako člen Mezioborové skupiny pro epidemické situace MeSES co říct.

„Za čtyři měsíce budou volby do Poslanecké sněmovny. V jaké kondici do tohoto období vstupuje česká společnost? Nachází se v nejhlubší krizi od svého vzniku, tedy za posledních třicet let. Lidé ztrácejí důvěru ve státní instituce, ve vládu a v politiku, což jsou průvodní jevy krize.“

I z mezinárodního srovnání vyplývá, že pandemii jsme nezvládli. Na druhou stranu ekonomická situace domácností je sice horší než před dvěma roky, ale není to takový propad, jaký se dal očekávat. Je to dáno státními pobídkami, programem na udržení zaměstnanosti a tím, že do zdravotní krize jsme vstoupili v nejlepší možné kondici. Na konci roku 2019 jsme na tom byli z hlediska ekonomiky státu i jednotlivců opravdu skvěle.

Podle sociologických zjištění vnímá současnou politickou situaci kladně jen jedenáct procent lidí a vládě důvěřuje devatenáct procent. Jak si to vysvětlujete, když peněženek lidí se koronakrizy až tolik nedotkla? Z našich reprezentativních výzkumů vychází důvěra k vládě mírně vyšší, kolem pětadvaceti procent. Loni v březnu to bylo dvaadvacet procent, což je poměrně hodně. Vys se dostaly hlavně střednické kabinety Jana Fischera a Josefa Tošovského. Základní pohled české veřejnosti na politiku a politiky je ovšem skepťický.

Promítá se to i do častého postoje, že lidé vědí přesně, koho nebudou volit, ale už ne, koho volit budou. Procentuální propad důvěry ve vládu je dán především velkou mírou nedůvěry v to, že si umí poradit s covidovou krizí. Teď je to pochopitelně lepší, protože se rozběhlo očkování a je málo nakažených, ale sentiment z jarních měsíců, kdy umíraly stovky lidí denně, je ve společnosti silně přítomen.

Dávali lidé do přímé souvislosti vládní rozhodnutí a špatnou epidemickou situaci? Ano. I z mezinárodního pohledu jsme v tomto směru vyjimeční. V březnu 2020 byla podle našich dat důvěra v to, že vláda Andreje Babiše zvládá krizi, na třiaosmdesát procentech. Po roce to bylo pětadvacet procent a aktuálně jednatřicet. Na začátku pandemie jsme tedy měli vládu s jednou z nejvyšších důvěr na světě, ale postupem času jsme na tom byli skoro nejhůř. Skok z „best in covid“ k třiceti tisícům mrtvých je obrovský. První vlnu jsme i díky vládním krokům zvládli výborně, ale pak už jsme nezvládli vůbec nic.

Přihodilo se snad něco zásadního? Jsou tam pořád stejní ministři, tedy až na šéfa zdravotnictví, kdy mezi Adamem Vojtěchem na začátku a na konci byli další tři lidé. Má to řadu příčin. Podstatné jsou ale dvě. Tato vláda je hodně spojena s osobností premiéra Babiše, který má rád věci pod kontrolou a chce vše řídit sám. Svědčí o tom jeho prohlášení, že osobně zařídí roušky a doveze je do nemocnic nebo přiveze vakcíny. To se projevuje nejen mediálně, ale i v praxi, neboť reálně drží v ruce rozhodovací pravomoc. Bylo to prospěšné na začátku, kdy bylo třeba dělat radikální a okamžité kroky. Jakmile se situace začala komplikovat a vstupovalo do ní mnoho faktorů, bylo to ke škodě.

Druhý efekt je, že česká vláda i úředníci získali dojem, že s epidemií lze uhrát plichtu, ošvejkovat ji, obejít. To ale nejde. Epidemii není možné udržet v rovině, buď ji stlačujete dolů, nebo roste. Oba procesy jsou relativně rychlé, musí se na ně reagovat v řádu týdnů, někdy i dnů. Přesvědčení, že to jde nějak uhrát, vedlo k hledání kompromisů mezi ekonomickou újmou a ztrátami na životech. Ve výsledku z toho vyšla celková prohra. Aby se ta ekonomická neprojevila v domácnostech, vláda jí sanuje státním dluhem. Je fascinující, že nezaměstnanost stoupla z 3,1 procenta jen o osm desetin, ale je to vykoupeno obrovským schodkem.

Spousta lidí má z toho, jak vláda kočirovala od minulého září pandemii, pocit, že neměla žádný plán, pravidla, podle nichž by se řídila. Proč se neopřela o mezioborovou skupinu expertů, která vznikla až letos, ale její služby ministerstvo zdravotnictví záhy odmítlo? To nevím, což říkám jako člen MeSES. Asi je to dáno existencí mnoha často protichůdných zájmů. Když se v posledních třiceti letech vedly diskuse, byly většinou ekonomického rázu, o výši daní, úlevách podnikatelům. Méně jsme debatovali o zdravotní či sociální reformě. O vzdělávacím systému se začalo mluvit až za Roberta Plagy. Jde o komplexní záležitosti, kde výměna názorů není jednoduchá. I ve skupině MeSES je náročné vykomunikovat mezioborové stanovisko.

Často zjišťujeme, že na sebe mluvíme, ale ne vždy si rozumíme, protože používáme vlastní odborný jazyk. V něm stejná slova neznamenají pokaždé totéž. Vyžaduje to velkou ochotu naslouchat si. V běžném politickém dění nic takového neexistuje. Navíc loni v létě tu převládla představa, že je po všem, takže stát se na nic nepřipravoval. Fungovala Národní ekonomická rada vlády (NERV), ale nikoli odborná zdravotní instituce, kterou nemohly nahradit ad hoc skupiny ministerstva zdravotnictví.

Kdybychom zůstali u ekonomiky, existuje i renomovaná Národní rozpočtová rada, ale co je to platné, když jí vláda nenaslouchá. Tak to je a je to dáno charakterem politického boje, který se dnes vede. Andrej Babiš velmi dobře ví, co bude dělat v příštích osmačtyřiceti hodinách, protože je skvělý taktik. Není ale moc dobrý stratég, takže dlouhodobé věci mu unikají. A předvolební situace nenahrává tomu, že dáte kredit skupině odborníků. Zaslouhy si musejí připisovat politici.

A co po volbách? Na mnoha seminářích se hovořilo o tom, že česká společnost i svět obecně se natolik změnil, že je potřeba uzavřít novou společenskou smlouvu mezi establishmentem a občany. Jsou na to politici připraveni? Ne. Česká veřejnost vnímá politiku jako něco odtrženého od běžného dění. Je to prostor, v němž vzniká společenský boj, nikoli občanské teritorium, kde lidé odevzdávají svůj hlas politické straně, aby za ně bojovala. Kdybych to trochu přehnal, převládá dojem, že nebýt politiků a jejich soupeření o moc, tak se v tom našem malém rybníčku vlastně všichni dohodneme, protože se máme docela rádi. Není to představa vyslovovaná hlasitě, ale je přítomna v pozadí našeho myšlení.

Pořád vnímáme bariéru mezi my a oni? Ano. Neplatí to obecně a spousta vašich čtenářů se v tom nenajde, ale hodně z nich podle mě bude umět přesně říct, pro koho nejsou, nikoli s kým jsou.

V dotazníku, na který odpovědělo 13 400 čtenářů Deníku, se objevil zajímavý rozpor. Zatímco přes třiatřicet procent respondentů by Babišově vládě dalo za její působení pětku a třiatřicet procent čtyřku, hnutí ANO by pořád volilo nejvíc lidí, konkrétně dvaadvacet procent. Čím si to vysvětlit? Především je třeba říct, že v anketě odpovídali lidé, kteří čtou noviny, což samo o sobě je jev netypický pro digitální věk. V celkovém rozložení společnosti to vypadá trochu jinak, protože dvacet procent obyvatel České republiky vůbec nezajímá zpravodajství. Vědí, kdo je prezident a premiér, eventuálně předseda strany, kterou volí.

Více než tři ministry vlády ale nevyjmenují. Pro lidi, kteří se cítí být poučenými sledovateli politického dění, mám užitečný test. Ptám se v něm, kolik toho vědí o dění na Slovensku. Asi znají premiéra a prezidentku, mají povědomí o vraždě Jána Kuciaka a Marty Kušnírové a následném soudním procesu. Ale vedí, kto je ministrem poľnohospodárstva? Předpokládám, že ani vaši čtenáři, kteří zřejmě patří ke speciální, poučené části veřejnosti, to netuší.

Tím se dá zdůvodnit zmatenost ohledně špatného hodnocení vlády a preferencí hnutí ANO? Z výzkumů vyplývá, že lidé nejsou ve svých postojích konzistentní. Často se používají nálepky jako fašista, liberál, komunista. Když se ale na věc podíváte detailněji, takovéto čisté typy tu většinou nejsou, možná jde o desetiny procenta v celé populaci.

Ani názory na politiky nejsou vyhraněné. Často třeba ve svém okolí slyším, že slušný člověk nevolí stranu A nebo B. Ty tedy ve svém uvažování lidé vyřadí ze soutěže a rozhodují se mezi zbývající nabídkou. Pak se může stát, že vládě dají pětku, ale volit budou hnutí ANO. A nezapomínejme, že deset až dvacet procent lidí se rozhoduje až na poslední chvíli, šest procent dokonce teprve za plentou.

Nikoliv poučení čtenáři Deníku. V anketě téměř třetina odpověděla, že se rozhoduje podle volebních programů, zhruba stejná část pak na základě dosavadní zkušenosti se správou země, kraje či obce. Jaký je sociologický pohled? Lidé se rozhodují na základě mixu, kam se vejdu zkušenosti, osobnost lídra, minulost strany nebo názory vrstevníků. Nikdo ale nechte volební

programy.

Ty mají desítky stran a navíc nejsou zakotveny v ekonomické a sociální realitě. Zajisté i já bych chtěl snížit daně, zvýšit důchody, dát víc peněz učitelům, rozdat lidem vouchery na zahraniční dovolenou, mít vzdělání na úrovni excelentních světových univerzit, možnost získat byt pro lidi v sociální nouzi, postarat se o osamocené staré lidi, aby mohli důstojně dožít podzim života. Chtěl bych světový mír. Nic z toho se ale nestane, když to napíšete do volebního programu. Nepochybně k tomu můžeme směřovat a usilovat o to, ale opravdu to nefunguje tak, že někdo vyhraje volby a do tří týdnů vše splní.

Podle čeho by se tedy lidé před volbami měli rozhodovat? Nemohu dávat rady, ale jako so-ciolog konstatuji, že lidé se rozhodují podle nějakého mixu. Pokud tvrdí, že tak činí na základě programů, spíš hovoří o tom, co jim předloží experti, kteří z nich určité pasáže vytáhnou a dosadí je do naší každodennosti.

Splnit sliby do tří týdnů po volbách určitě nejde, ale lze nastavit komunikaci s občany tak, aby mezi nimi a politiky nezela taková propast? Obecně můžeme říct, že stejně dlouho, jak problém vzniká, je třeba ho řešit. Politici však nabízejí řešení za týden, maximálně za půl roku. V extrémních případech do konce volebního období. To, jak komunikovat s veřejností, hledat společná témata a nastavit obecně přijímaná pravidla, přes která vlak nejede, protože to ohrožuje principy demokracie a demokratického vládnutí, se bohužel moc neřeší.

Co ohrožuje principy demokratického vládnutí? Momenty, kdy se z rozdílných názorů stávají přehradu a příkopy, které vnímáme skrze dlouhodobou a systémovou nespravedlnost, dopadající na stále stejné skupiny obyvatelstva. To je zásadní věc pro pochopení, proč si někteří lidé myslí něco jiného než vy nebo volí jinak. Nejsou to blázni z vesmíru. Žijí s námi, ale naše a jejich cesty se vůbec neprolínají.

Proč k tomu dochází? Můžeme to ukázat na části dětí, které nevstupují do běžného školství, ale jdou cestou soukromého vzdělání. Navzájem se nepotkají. Já mám kamarády mezi absolventy učňáků i prestižních zahraničních univerzit, protože v devadesátých letech minulého století to ještě bylo přirozené. Lidé o patnáct let mladší to už neznají, jsou ve svých bublinách, a byť by se třeba i snažili z ní vyjít, společnost je k tomu příliš nevede. Nestačí ovšem vést jen dialog, jak se zdůrazňuje. Ten totiž znamená, že mluví jeden, pak druhý a nakonec se slušně rozloučí s tím, že si nerozumějí. To lze provozovat na akademické půdě, ale praktický svět vyžaduje rozhodování, jak bylo patrné na epidemii. Ve svém důsledku to znamenalo odpovědět na otázku, zda necháme některé lidi umřít, nebo jiné vyhladovět. To není hra, kdy každý může odejít jako vítěz. Vy víte, že někomu ubližujete, ale snažíte se, aby společnost jako celek přežila a fungovala nejenom teď a za týden, ale dlouhodobě.

Po volbách bude muset nová politická reprezentace řešit, jak naloží s veřejnými dluhy, které zůstanou na bedrech našich dětí a vnuků. Najde dost odvahy k opatřením, jež budou i bolet a mohou znamenat zrátu popularity? Každý, kdo bude v příští vládě, nutně popularitu ztratí. Nepůjde jen o osobní odvalu, ale také o hledání konsensu. Aktuální volební modely ukazují, že k sestavení koaliční vlády bude zapotřebí relativně hodně politických stran. Schopnost hledat společné jmenovatele bude velmi obtížná.

V jarním průzkumu jste zkoumali, kolik lidí věří dezinformacím ohledně covidu. A dospěli jste k číslu šestačtyřicet procent. Vzhledem k rozvíhající se kampani je to dost děsivé číslo. Náchyllost naslouchat fámám je nějaký nový jev, nebo je to normální? Je to jev, který tu je delší dobu, ale covidová krize ho víc nasvítla. Těch šestačtyřicet procent je nejvyšší číslo, jde o lidi, kteří jsou v nějaké situaci nakloněni uvěřit dezinformacím. Jádro tvoří zhruba deset procent a lidí, kteří jsou pod vlivem tvrdých dezinformací typu očkovací látka s čipem od Billa Gatese, jsou jednotky procent. To ovšem představuje až 350 tisíc dospělých, což je opravdu hodně. Nevzniklo to v poslední době, tendence něčemu slepě věřit, či něco odmítat, tady byla vždycky.

Je to důsledek mezigeneračně předávané frustrace z toho, jak stát funguje. Pokud dojdou k závěru, že já ani moje děti nemáme šanci ve společnosti uspět, někde se to musí projevit. Kypří se tím půda pro náchyllost věřit tomu, co neříkají vládní autority nebo mainstreamová média. V covidové krizi to mělo i obranný psychický rozměr. Když byl někdo zasažen ekonomicky, měl tendenci zlehčovat přísná nařízení a omezení. Chtěl věřit tomu, že virus není tak nebezpečný, neboť si bytostně přál okamžité rozvolnění. A pro zachování své přičetnosti hledal tomu odpovídající (dez)informace.

Živnou půdu, kterou jste popsal, mnozí politici vědomě využívají v politickém boji. Andrej Babiš třeba vsadil na líčení Pirátů jako vítáčů migrantů, které chtějí nastěhovat lidem do bytů. Může to ovlivnit výsledek voleb? Může. Kdybych byl stratég hnutí ANO, řekl bych vám, že jsem to dobře vymyslel. Útok není veden na voliče Pirátů, ale jejich koaličního partnera Starosty a nezávislé (STAN). Podle našich analýz voliči přecházejí ke STAN jako k široce akceptovatelné straně, přelévají se tam od hnutí ANO, ČSSD, ale i ODS. Tvůrci kampaně ANO vědí, že lidé mají jasno především v tom, koho nechtějí volit, a proto potřebují vykreslit Piráty jako nepřijatelnou stranu, tím pádem odradit potenciální voliče STAN. Příznivce Pirátů podobnými strašáky neodčerpáte, ale voliče jejich partnera by to mohlo zviklat. Ti mohou zaváhat a říct si, že takovou koalici s Piráty raději volit nebudou. Není to ale výlučná záležitost strategií ANO, podobné postupy vidíme všude.

Nedochází jim, že je to hra s ohněm? Hodí se na to dilema obecní pastviny. Tento fenomén říká, že když se všichni podělí o pastvinu a nechají tam pást jen tolik krav, aby pro ně bylo dost trávy, budou všichni profitovat. V momentě, kdy přijde někdo s velkým stádem krav, bude mít sice krátkodobý velký zisk, ale časem obecní pastvina zanikne, protože na ní nic neporoste. Metafora ukazuje, že podřídit všechno předvolebnímu boji se nemusí vyplatit. Bohužel takový kalkul s krátkodobým prospěchem směřujícím k říjnu tohoto roku najdeme u všech stran. U Andreje Babiše, který má svá prohlášení dobře připravená a je ho hodně slyšet, je to jen víc znatelné.

Pozitivní kampaň je tedy něco, s čím se volby vyhrát nedají? Nevím, jestli nedají, ale když se podíváme na několik posledních voleb včetně prezidentských a krajských, zdá se, že je to obtížnější.

Kdo je Martin Buchtík? Narodil se v roce 1984 v Praze. Doktorské studium absolvoval na Fakultě sociálních věd na Univerzitě Karlově se zaměřením na metodologii sociologického výzkumu. Mimo jiné řídil Centrum pro výzkum veřejného mínění CVVM a tým sociálního a politického výzkumu v MEDIANU. V posledních deseti letech prováděl řadu výzkumů a sociologických studií spojených zejména s kvalitou života, životním stylem a formováním veřejného mínění. V roce 2018 se stal ředitelem STEM, kde vystřídal Pavla Fischera. Je členem Mezi-oborové skupiny pro epidemické situace MeSES.

Primark není výjimečný, má jen dobré PR, říká šéfka katedry marketingu UK [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.06.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Dominik Stein, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.06.2021 19:39, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

„Když se u nás otvíralo Takko, Kik nebo Pepco, které jsou většinou v obchodních zónách na okraji měst, nikdo to na titulku Blesku nedával,“ říká v rozhovoru pro server Lidovky.cz Denisa Hejlová, vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **FSV UK**. Fronty skvěle zaujmou spotřebitele.

„Jdeme pryč, babi.“ Na nově otevřený Primark se stála fronta přes půlku Václaváku

Lidovky.cz: Proč má Primark jako značka takové jméno, že na jeho otevření jdou lidé stát frontu ve 30stupňovém horku?

Vstup Primarku na český trh není nic výjimečného, ten řetězec jako takový není vůbec výjimečný a je známý pouze tím, že nabízí zboží nízké kvality za nízké ceny. Korumpuje spotřebitele až dumpingovými (dumping - prodej zboží či služeb se ztrátou, pod výrobními náklady, pozn.red.) cenami a podporuje u nich touhu po rychlé spotřebě. Výjimečné je, jaké se jim podařilo udělat haló. PR specialisté odvedli dobrou práci.

doc. PhDr. Denisa Hejlová, Ph.D.

vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **FSV UK** specializuje se na strategickou komunikaci, public relations a public affairs absolvovala řadu pobytů na významných univerzitách, například na Kolumbijské univerzitě v New Yorku v roce 2015 vydala odbornou monografii Public relations, která shrnuje teorii, historii a současnou praxi oboru a vychází z jejich vlastních výzkumů v roce 2018 získala ocenění za celoživotní přínos oboru od Asociace PR agentur

Lidovky.cz: V čem se jim zadařilo?

Primarku se podařilo vyvolat neobvyklý zájem novinářů. Je to dané jednak lokací na Václavském náměstí, která vyvolává dojem, že jde o nějakou módní značku. Další faktor může být ten, že řada novinářů Primark může znát z osobní zkušenosti. Když se u nás otvíralo Takko, Kik nebo Pepco, které jsou většinou v obchodních zónách na okraji měst, nikdo to na titulku Blesku nedával. Novináři také přehlížejí kontroverzní kauzy a ekologické dopady nákupní horečky, kterou Primark podporuje. Otevření Primarku připomíná skutečně cirkusový humbuk jak od principála Phinease Taylora Barnuma, který neváhal lidi ani oklamat, jen aby se o tom mluvilo - a novináři Primark mohutně podpořili.

Lidovky.cz: Můžeme se na frontu na Václavském náměstí dívat třeba i jako na marketingový záměr, leč způsobený protiepidemiologickým omezením počtů osob na prodejně? Fronta proletěla všemi médii...

Nevím, nedokážu říct, zda to byl záměr, nicméně je pravda, že umělé vytváření front je běžnou praktikou. V marketingovém světě tím proslul například americký řetězec Abercrombie & Fitch. Nemyslím si, že v tomto konkrétním případě to byl zcela marketingový tah, ale z hlediska zaujetí veřejnosti to byla skvělá věc. Ostatní spotřebitele to naláká, protože vidí, že jiní lidé toto zboží chtějí a že ho bude třeba málo. Je to hra na nedostatek, podporuje to nákupní chování.

Lidovky.cz: Nesehrál také určitou roli pocit exkluzivity? Doteď se muselo pro věci z Primarku do sousedních států.

Nemyslím si, jediné možná v souvislosti s pandemií v tom smyslu, že se lidem nechce nechávat testovat se, aby mohli třeba právě do toho Německa.

Ale nejedná se o luxusní zboží, naopak. Řetězec podporuje pravidelný nákup za nízké ceny, protože často se jedná o velmi nekvalitní materiály. Nebo se k němu i spotřebitelé chovají jako k nekvalitnímu, protože od něj ani kvalitu neočekávají. Když srovnáte počet kusů oděvů na hlavu, které si koupí průměrný britský zákazník a které průměrný spotřebitel v Česku, tak vidíme diametrální rozdíl. Mám reálné obavy, že masivní vstup Primarku na český trh povede pouze k tomu, že Češi budou více spotřebovávat a více kusů oděvů skončí tím pádem na skládkách.

Otevřel se první Primark v Česku, ceny prý budou stejné jako v Drážďanech. Na řadě je teď Brno

Lidovky.cz: Není to ale vlastně tak, že pro určitou skupinu lidí prostě není důležité, kdo v jaké rozvojové zemi a za jakých podmínek oblečení produkuje?

Je to určitě tak. Mladí lidé - zejména generace Z - veřejně deklarují, jak moc jsou pro ně udržitelnost a ekologie důležité, přitom se ale chovají dosti jinak. Neříkám tím, že v Primarku nakupují pouze mladí lidé, ale co se týče například Velké Británie, tak tam určitě dominují. A někdy se stane, že to jsou přesně ti samí lidé, co pak v pátek odmítají jít do školy na protest proti klimatické krizi. Tyto řetězce přitom životnímu prostředí skutečně nepomáhají.

Přitom levné nemusí vždy znamenat nekvalitní. Některé jiné diskontní řetězce či privátní značky třeba nabízejí zboží, které je sice vyrobeno ve velkých továrnách, ale nemusí mít tak špatný dopad.

Lidovky.cz: Prezentuje se Primark jako ekologický?

Řetězec se často dopouští tzv. green washingu, kdy se snaží přesvědčit spotřebitele, že byli například jedni z prvních, co začali balit zboží do papírových tašek, že mají papírová ramínka, že netisknou příliš mnoho etiket a tím se z kupujících snaží sejmut vinu. Průvodním znakem tohoto jevu je, že se v sebezprezentaci zaměřují na jednodlost, které v celkovém dopadu nemají význam.

Foto:

Už od rána čekaly na otevření prvního obchodu řetězce Primark stovky lidí.
Jakub Stadler, MAFRA

FotoGallery:

Už od rána čekaly na otevření prvního obchodu řetězce Primark stovky lidí.
Jakub Stadler, MAFRA

Na otevření prodejny Primark v Praze si přivstaly desítky lidí.
Jakub Stadler, MAFRA

Obchodní dům Primark nabídne zákazníkům i velký výběr spodního prádla.
Tomáš Krist, MAFRA

Na Václavském náměstí otevřel svou pobočku obchodní řetězec Primark.
Jakub Stadler, MAFRA

Už od rána čekaly na otevření prvního obchodu řetězce Primark stovky lidí.
Jakub Stadler, MAFRA

Pokladny obchodního domu Primark, který se už tento čtvrtek otevře zákazníkům.
Tomáš Krist, MAFRA

Už od rána čekaly na otevření prvního obchodu řetězce Primark stovky lidí.
Jakub Stadler, MAFRA

Obchodní dům Primark se otevře ve čtvrtek 17. června 2021.
Tomáš Krist, MAFRA

V obchodním domě Primark lze najít i koutek s kosmetikou.
Tomáš Krist, MAFRA

Už od rána čekaly na otevření prvního obchodu řetězce Primark stovky lidí.
Jakub Stadler, MAFRA

Stovky lidí dorazily na otevření obchodu Primark.
Jakub Stadler, MAFRA

V Česku se otevřel první Primark.
Jakub Stadler, MAFRA

V Česku se otevřel první Primark.
Jakub Stadler, MAFRA

Nedočkaví zákazníci měli na Václavském náměstí před obchodem s oděvy vyhrazený prostor.
Jakub Stadler, MAFRA

Obchodní dům Primark a jeho velký výběr bot.
Tomáš Krist, MAFRA

Na otevření prodejny Primark v Praze si přivstaly desítky lidí.
Jakub Stadler, MAFRA

Obchodní dům Primark se poprvé otevře v Praze.
Tomáš Krist, MAFRA

Interiér obchodního domu Primark na Václavském náměstí.
Tomáš Krist, MAFRA

Obchodní dům Primark nabídne i pánské oblečení.
Tomáš Krist, MAFRA

Obchodní dům Primark bude mít nově pobočku i v České republice.
Tomáš Krist, MAFRA

Nový obchodní dům Primark se už brzy otevře pro všechny návštěvníky.
Tomáš Krist, MAFRA

Obchodní dům Primark se chystá na své otevření.
Tomáš Krist, MAFRA

V Primarku je už vše připraveno ke slavnostnímu otevření.
Tomáš Krist, MAFRA

Obchodní dům Primark na Václavském náměstí v Praze.
Tomáš Krist, MAFRA

Obchodní dům Primark nabízí nejen oblečení, ale také doplňky a drobné vybavení.
Tomáš Krist, MAFRA

Interiér obchodního domu Primark na Václavském náměstí
Tomáš Krist, MAFRA

Vstup do obchodního domu Primark na Václavském náměstí.
Tomáš Krist, MAFRA

Přes Moskvu a Washington zpátky do Prahy: proč Lenka Kabrhelová získala Cenu Karla Havlíčka Borovského [URL](#) Automatický překlad

WEB, Datum: 18.06.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Jana Klímová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.06.2021 21:58, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Držitelkou prestižní novinářské Ceny Karla Havlíčka Borovského se letos stala novinářka a moderátorka podcastu Vinohradská 12 Lenka Kabrhelová.

Přes Moskvu a Washington zpátky do Prahy: proč Lenka Kabrhelová získala Cenu Karla Havlíčka Borovského [Čtete celý článek](#)

Držitelkou Ceny Karla Havlíčka Borovského se letos stala novinářka a moderátorka podcastu Vinohradská 12 Lenka Kabrhelová. Prestižní novinářské ocenění se uděluje autorům mimořádně společensky přínosných textů a rozhovorů. To je zkrácená verze odůvodnění. Nabízíme důkladnější rozbor – laudatio z pera novinářky Jany Klímové.

„Ahoj, jak se slyšíme?“

„Ahoj, dobře.“

„Ale ten tvůj zvuk není úplně ideální. Máš sluchátka s mikrofonom?“

„Nemám.“

„Aha, nevadí. A mohla by sis teda dát obličej úplně k mikrofonu monitoru a hlavu si obložit polštáři?“

„Je to nutný?“

„Ne. Ale mohla by sis teda nahrávat ten rozhovor na svůj telefon, pak mi to poslat, a já si tě když tak z toho nastřihám?“

Tenhle rozhovor zažilo jistě hodně z těch, koho si Lenka Kabrhelová pozvala v posledním roce do podcastu Vinohradská 12.

Byla korona, Český rozhlas preventivně kvůli nešíření nákazy zavřel studia, bylo třeba improvizovat.

Lenka Kabrhelová

Vystudovala **Fakultu sociálních věd na Univerzitě Karlově**. Působila v redakci BBC World Service a dodnes v Českém rozhlasu. V letech 2008 až 2013 pracovala jako zpravodajka z Ruska a následně 2013 až 2017 sledovala dění ve Spojených státech amerických. Získala Novinářskou křepelku v roce 2008 a v roce 2017 prestižní stipendium Nieman Fellowship na Harvardově univerzitě. Od roku 2019 připravuje se svým týmem podcast Vinohradská 12.

Follow @Lenkakab

Lenka má obrovský tah na branku, nejen pokud jde o kvalitu zvuku, ale samozřejmě hlavně pokud jde o obsah. Oceňují to i posluchači. Vinohradskou 12 si za poslední dva roky její existence stáhlo 15 milionů lidí. Loni byla vyhlášena jako nejlepší veřejnoprávní podcast roku.

Stačilo celkem málo a místo oceňované novinářky jsme mohli mít ve Smržovce v Jizerských horách, odkud Lenka pochází, veterinářku.

Naštěstí ale na gymnáziu v Jablonci začala číst noviny a díky tomu i obdivovat zahraniční zpravodaje Petru Procházkovou a Jaromíra Štětinu.

Jejich reportáže z Ruska a bývalých zemí Sovětského svazu, které musely bojovat o svou nezávislost, ji fascinovaly.

Přihlásila se na žurnalistiku a během studia si začala přivydělávat ve zpravodajských směnách Radiožurnálu Českého rozhlasu.

V roce 2002 se dostala do české redakce BBC, která začala vysílat z pražské Opletalovy ulice. „Byla to druhá univerzita. V tom, jak jsme pracovali, jak fungovali editoři. Přebírali jsme také spoustu materiálu z BBC v angličtině a naši vedoucí Češi si také prošli praxí v Londýně,“ vyprávěla mi Lenka.

Když redakce BBC v Praze zavřela svoji pobočku, nastoupila do zahraniční redakce Českého rozhlasu. Na starosti měla zprávy z Velké Británie a Irska, spolu s kolegy založila publicistický pořad Třetí svět, ve kterém mohla zúročit informace ze svých zahraničních cest.

Zlom v kariéře přišel v roce 2008, když odjela jako zpravodajka rozhlasu do Ruska.

„Přijela jsem a druhý den zemřel Alexandr Solženicyn. Krátce na to vypukla válka v Gruzii,“ popsala mi Lenka své začátky v Moskvě. Stejně jako BBC i tohle byla velká škola.

I proto, že v Rusku sdílela práci se zkušenými zahraničními novináři listů, jako byly Financial Times, The Guardian nebo The New Yorker.

Po pěti letech mise v Rusku odjela na druhou stranu světa – do USA. Byla tam přes čtyři roky, poslední rok a půl se točil kolem prezidentských voleb.

„Bylo neuvěřitelné pozorovat, jak jeden z patnácti asi nejpodivnějších a nejkomičtějších kandidátů stoupal vzhůru,“ vyprávěla mi Lenka své první pocity z předvolebních mítinků budoucího prezidenta USA Donalda Trumpa, které zažila na vlastní kůži.

Po skončení práce zpravodajky zůstala v USA rok na univerzitě v Harvardu, v programu pro novináře, kde byli ti nejlepší reportéři a publicisté z celého světa. Každý si měl zvolit téma, na kterém chce pracovat. Lenka si vybrala polarizaci médií po zvolení Trumpa. Zajímavé podle ní bylo, jak se v USA začaly opakovat věci, co zažila už v Rusku. Bylo to pochybné nakládání s realitou a pravdou, ale i velký nástup extrémně pravicových médií.

Tak dlouhodobé a hluboké zkušenosti z Ruska i USA, jako má Lenka, jsou v Česku unikátní. A i díky tomu Vinohradská 12 tolik ční nad ostatními zpravodajskými podcasty. Můžeme si poslechnout rozhovory s novináři či jinými zajímavými lidmi z Česka, ale i s žurnalisty, kteří jsou špičky svého oboru ve světě. Právě díky Lenčiným kontaktům.

To se člověk ani nestačí vzpamatovat a najednou tak nějak mimoděk zjistí, že jsme ve #Vinohradská12 poslali do světa už 500 epizod. Děkujeme, že posloucháte! pic.twitter.com/8t1cDsQmkY

Podcast Vinohradská 12 vznikl v kreativním hubu Českého rozhlasu, kde Lenka pracovala po návratu z USA. Byly to právě její zkušenosti ze světa a hluboké znalosti světových trendů v žurnalistice, které daly nakonec Vinohradské 12 současnou tvář. Podcast spadá v rozhlasu služebně pod šéfredaktora webu iROZHLAS.cz Radka Kedroně. Podle něj má na úspěchu Lenka Kabrhelová naprosto klíčový podíl. „Původně si nikdo nebyl moc jistý, že to vyjde. Uvažovali jsme o desetiminutovém ranním souhrnu zpravodajství. Byla to ale Lenka, kdo přišel s velmi jasnou představou, co a jak dělat, jaký by to mělo mít zvuk,“ popsal Radek.

Lenka je podle něj skvělá v tom, jak laskavě, s entuziasmem a se zájmem o věc vede rozhovory, často na složité téma. Slysíme to ve Vinohradské 12 všichni. Proto je to Lenka Kabrhelová, komu odborná komise udělila Cenu Karla Havlíčka Borovského za rok 2020.

Follow @Lenkakab

Bibliometrická analýza UK

RÁDIO, Datum: 18.06.2021, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.06.2021 00:24, Poslechovost pořadu: 151 305, Pořad: 08:30 Jak to vidí, AVE: 548 493,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,68

Vladimír KROC, moderátor

Vaše univerzita nedávno dokončila své historicky první celouniverzitní mezinárodní hodnocení vědy, k tomu teď zveřejňuje rozsáhlý a unikátní dokument, na čem je založena tato, jestli to říkám správně, bibliometrická analýza?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak toto takové bych řekl velice robustní hodnocení vycházelo z toho, abysme věděli, kde jsme dobří, kde máme slabá místa, vycházelo to i také z principu nového hodnocení vědy v České republice podle takzvané Metodiky 17+, kdy na jedné straně jsou tvrdá data, to znamená počty publikací, počty monografií, jejich jaksi hodnocení v tom světovém prostoru, ale pak je třeba, aby k tomu přišlo takzvané pohled expertů a nějaké srovnání.

Vladimír KROC, moderátor

A promiňte, co znamená 17+?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

17+, to je název té Metodiky, která vlastně jako se rozjela od roku 2017, která má 5 pilířů, 2 jsou, říkám ty tvrdá data, vlastně ty tři moduly M3, M5 bylo dokončen vlastně na jaře letošního roku, díky covidu.

Vladimír KROC, moderátor

A proč je tak důležité přesně měřit vědecké výsledky?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Přesné vědecké výsledky nikdy nezměříte.

Vladimír KROC, moderátor

No právě.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

To je právě věc vlastně toho, těch tvrdých dat a expertního posouzení. Já říkám, že ta robustnost, a i tak se to projevilo, těch

tvrdých dat je silná, zejména jaksi v Čechách, kdy jsme jaksi kamarádi a nekamarádi, a umíme prostě bych řekl pracovat a různě verbálně i písemně. Takže my jsme si udělali i vlastní analýzu, která je tvrdší než ta vládní, když jsme si vybrali několik prestižních evropských univerzit, zmíním třeba Univerzitu v Lovani, Univerzitu ve Vídni, v Heidelbergu, a oslovili jsme naše partnery z Mezinárodní vědecké rady, která je ustavena z univerzit, v rámci Univerzitní aliance 4EU+, kde je Sorbona, Kodaň, Miláno, Heidelberg, Varšava, aby nám experti pomohli, bylo do toho zapojeno více než dva tisíce lidí v různých vědních oblastech, hodnotil to pak na konci mezinárodní panel složený z předních odborníků, z humanitních věd, z medicíny, přírodních věd a společenských, kteří vypracovali velmi důkladnou zprávu po jednotlivých fakultách, jednotlivých oborech. A jako benchmark jsme brali ty dobré evropské nebo velmi dobré evropské univerzity. A je to, je to materiál, který primárně slouží nám pro naši vnitřní potřebu, kolegové se tam dozví a dozvěděli řadu jaksi podnětů, zajímavých věcí, v čem se třeba vylepšit nebo naopak, jsou samozřejmě obory, které jsou velmi kvalitní a světově srovnatelné, a je to dokument pro další roky, jak se, až se vlastně takovému hodnocení je v plánu případně dělat jednou za 5, za 6 let, protože je to velmi náročný proces.

Vladimír KROC, moderátor

Většina českých vysokých škol si letos v mezinárodním žebříčku pohoršila, stejně jako v předešlých letech se z našich škol nejlépe umístila Univerzita Karlova, ale v hodnocení taky klesla z dvoustého šedesátého místa na dvousté šedesáté šesté. Čím to?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Podívejte se, to hodnocení, ono je řada rankingů, které jsou, já teďka můžu říct, že jsme v jednom rankingu, který je nový, který je zaměřený na udržitelné cíle, cíle světa, tak v oblasti zdraví jsme v první stovce. A tady ten pokles 260 - 266, bych řekl, že je to steady state, protože, to je asi jako kdybyste řekl Boltovi, když jednou zaběhne závod o setinu vteřiny později, že jako se zhoršil, že jo, že je jako horší, takže ten rozdíl je velmi malý, samozřejmě ten loňský rok byl atypický, že jo, také i samozřejmě správa některých těch dat, chování některých univerzit, a to myslím v tom globálním prostoru, se projevila. Ono, když se to srovnává mezinárodně, tak když se podíváme třeba, jaké to pořadí bylo třeba před 10-15 lety, a odečetli bysme velmi dynamicky rozvíjející se univerzity třeba v Číně nebo v některých dalších asijských zemích, tak jsme strašně vyrostli, ale ono do toho, nebo i jiné vysoké školy v Čechách, ale ono do toho vlastně přistupují ten fenomén jaksi velkého investování v řadě zemí, třeba jako je Turecko, Čína a další do vysokého školství, kdy samozřejmě my se pohybujeme kolem 0,5 % HDP, tak jsou státy, které do toho dávaly 1,5 % HDP. No, a to je samozřejmě, to se jednoznačně projeví, a já bych řekl, že teď je u nás, nebo to hodnocení, které teďka vyšlo, ten QS ranking, spíše, protože pokud jsou to poklesy o jednotky míst, tak je to steady state, a ono pak někdy zase to skočí nahoru, je tam spíše sledovat trend, jestli bude ten trend v následujících letech klesající, tak to je, bych řekl, věc k řešení, pokud je to jednorocní výkyv nebo určitá oscilace, před několika lety jsme byli dvě stě čtyřicátí, pak to zase kleslo, pak to stoupl, ono je to v nějakém, spíše se dívat, v jakém koridoru se pohybujete, a taky jaké univerzity jsou kolem vás.

Vladimír KROC, moderátor

Prof. Tomáš Zima, rektor Univerzity Karlovy je hostem pořadu Jak to vidí. Asociace výzkumných univerzit vyjádřila zásadní nesouhlas s rozhodnutím vlády o snížení rozpočtové kapitoly na vědu a výzkum, kterou předložilo ministerstvo financí. Jak citelné to snížení má být?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

To snížení je velmi citelné, ozvala se celá jaksi řada, řada institucí, já bych chtěl zmínit i Radu vlády pro vědu, výzkum a inovace, která také tento návrh jaksi odmítla, odsoudila. A ten zásah je veliký, je dá se říci největší do těch kapitol ministerstva školství, tedy potažmo vysoké školy, Akademie věd a také ministerstvo průmyslu a obchodu, protože to jsou rezorty nebo instituce, kde samozřejmě ten výzkum se nejvíce odehrává, to snížení je velmi citelné, jestliže je plánovaná nějaká trajektorie stoupat, tak vlastně tady se dostaneme o několik let zase zpátky, a pak se někoho budete ptát za rok, za dva, říkáte a proč vy v té vědě klesáte? No, protože když se dá málo, za málo peněz je málo muziky. Ale takže to je to je velmi citelné, je si třeba uvědomit, že jsou tam prostředky také na kofinancování a rozvoj vlastně nových programů v rámci Evropské unie, kde jsou na to potřeba finanční prostředky a i to hodnocení, které se projevilo na části vysokých škol, že jsou velmi dobré, tak samozřejmě, bude se má něco rozvíjet, tak musí tam být ta trajektorie pozitivní, takže říkám, spíše jsem neslyšel nikoho, kdo by to neodsoudil, včetně samozřejmě Asociace výzkumných univerzit, České konference rektorů, říkám, i Rady vlády, think-tank 21, což je vlastně vzdělávací think-tank, který vlastně to také sleduje, protože zase ta věda je navázaná na vzdělávání a podobně. Už věříme, že se to bude hýbat.

Vladimír KROC, moderátor

Právě na to se chci ptát, jestli už je nějaká reakce, vyjádření z ministerstva financí, nějaká odpověď?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak zatím odpovědi jsou takové, když to řeknu slušně vlašně, já na jednu stranu chápu, že ten rozpočet není radostné tvořit, na druhou stranu jsem nikdy nepochopil, že v loňském roce došlo ke snížení daní, třeba byla zrušena ta superhrubá mzda, po čemž, dá se říci, nikdo nevolal, lidem se to projeví, projeví následně, ale v době, kdy tedy máte krizi, kdy víte, že ta příjmová složka státního rozpočtu nebude úplně radostná, a je třeba podpořit důchodce a podobně, tak jako tady zrovna ubírat mně přijde takové, když to řeknu spíše neuvážlivé.

Vladimír KROC, moderátor

Takže zatím to berete jako otevřené téma.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

A já jsem pro snižování daní, je to samozřejmě příjemné. Toto je otevřené téma, tak ty rozhovory ohledně rozpočtu, my také sledujeme velmi rozpočtovou kapitolu ministerstva školství a rozpočet vysokých škol, takže je to teďka vyjednání na různých úrovních vlády, jednání mezirezortním a podobně, takže budeme samozřejmě se ozývat spolu s dalšími klíčovými institucemi, jako je třeba Akademie věd.

Vladimír KROC, moderátor

V týdnu jste v Nadačním fondu Scientia předávali ceny za nejlepší studentské vědecké práce, to je záležitost 1. Lékařské fakulty?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Dá se říci, že, že ano, i když potažmo toho Nadačního fondu Scientia, který jsem s kolegy založil, možná už to bude 15-17 let, na 1. Lékařské fakultě jako nadační fond pro podporu zejména tedy studentů a mladých vědců na různé aktivity a jedna z takových bych řekl vrcholných aktivit, která přetrvává od počátku, je ocenění pregraduálních a zejména postgraduálních studentů za jejich výzkumné práce. A musím říct, že v té správné a dozorčí radě, kde je třeba pan profesor Martan, prof. Žák, prof. Štípek, prof. Linhart, prof. Klener, prof. Sulková, dr. Holca, tak máme strašnou radost z toho, že v posledních letech ty práce, a dostáváme zhruba kolem 15-20 souborů prací, takže ty práce jsou velmi kvalitní, excelentní, publikované v prestižních časopisech v různých vědních oborech, což byla i paleta těch oceněných, ať to byl, já řeknu základní výzkum patologická fyziologie, oční lékařství, krásná práce z gynekologie, a omlouvám se těm kolegům a kolegyním, na které jsem v tuto chvíli zapomněl, takže z toho máme jako velkou radost jako učitelé, že jsou tady velmi mladí erudovaní talentovaní lidé, kteří nejenže tedy působí ve zdravotnictví jako lékaři, ale také přináší nové poznatky, v tom bych řekl, i tom světovém rozměru.

Vladimír KROC, moderátor

Jaká jsou kritéria, co pro oceněného takové vyznamenání znamená?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak co pro ně znamená, tak je to samozřejmě ocenění od Nadačního fondu, který působí při 1. Lékařské fakultě, je to ocenění jejich práce, má to samozřejmě i spolu takovou bych řekl, mírnou jaksi i finanční odměnu, a to říkám, je to v rozmezí 5 až 15 000, takže nejsou to žádné částky, a náš nadační fond je, bych řekl malý, a sloužící těm studentům, takže to nejsou žádné statisícové částky, je to spíš takové poděkování a ocenění toho, že si učitelé nebo část učitelů, kteří tam sedíme, váží práce těch mladých kolegů, tak je to jistě i pro ně stimul do budoucí jaksi práce.

Vladimír KROC, moderátor

Dvacátý šestý ročník Iberoamerické ceny vyhrála Jana Kepková z Univerzity Karlovy v Praze za esej věnovanou španělským překladům Jiřího Wolкера, u předávání ocenění jste ve Vlasteneckém sále nechyběl, jaké to byly dojmy?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak Iberoamerická cena je vlastně cena velmi unikátní, která vznikla před více než čtvrtstoletím, z iniciativy velvyslanců iberoamerických zemí, to znamená Portugalsko, Španělsko a Latinská Amerika, když to takto přiblížím posluchačům. A tito velvyslanci, z hlediska tradičních historických vztahů, které má Česká republika, a zmíním třeba Emanuela Fritze, jezuitu, který se narodil v Čechách, a který jako první nakreslil velmi kvalitní mapu Amazonky, v polovině sedmnáctého století, pak řada lidí, kteří působili v pozdější době, mnohaleté, asi teď se slaví hodně kolem 100 let diplomatických styků mezi těmito zeměmi, tak oni chtěli přiblížit a motivovat studenty, aby psali práce, a to jak literární, která byla dneska oceněná, a je z oblasti politických věd, přírodních věd a podobně, aby je ocenila. Každý rok je vždycky jedna ambasáda určena jako ta hlavní, v letošním roce to byl pan argentinský velvyslanec, a tedy Argentinská republika, bylo zde i vystoupení rektora Univerzity z Buenos Aires. A ocenění studentů ze škol, kteří vlastně odesílají práce buď ve španělštině nebo portugalštině. A říkám, je tam Univerzita Karlova, Univerzita Masaryková, Palackého, Hradec Králové a paní velvyslankyně, a paní velvyslanci vždycky někoho vyberou, kteří jsou oceněni, a letos to bylo asi 15 oceněných.

Vladimír KROC, moderátor

Hostem pořadu Jak to vidí je dnes rektor Univerzity Karlovy prof. Tomáš Zima. Setkal jste se z vůdkyní běloruské opozice Světlanou Cichanouskou, jak na vás zapůsobila?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak bylo to velmi milé setkání na naší univerzitě, kde už dopoledne přijeli běloruští studenti z různých univerzit, kteří se podívali třeba v archivu na dokumenty staré více než 100 let, věnované bych řekl spolupráci s Běloruskem, a samozřejmě studii, které jsou na univerzitě pěstované, je to mladá žena, která má vizi svobodných demokratických voleb, voleb v Bělorusku, její manžel je tam vlastně vězněn. O příběhu stažení letadla nad Běloruskem, myslím že není třeba toto jakýmkoliv způsobem komentovat dál, takže jednali jsme o možné pomoci a spolupráci, jak v této době, tak samozřejmě i třeba v dobách lepších a budoucích. Říkám, na českých univerzitách působí a přijali jsme řadu studentů z Běloruska, i pak s nimi byla beseda, a se studenty z naší **Fakulty sociálních věd**, kdy jsme řešili nějaké problémy, které jsou. Ministerstvo školství vypsalo i granty nebo stipendia pro tyto studenty, a my se jim snažíme umožnit vlastně studium u nás, aby pokračovali, a líbilo se mi ta myšlenka, která je, že aby pak zejména ti mladí lidé, kteří vystudují se mohli vrátit do Běloruska, a jaksi tu zemi rozvíjet, protože pokud samozřejmě mladí talentovaní lidé odejdou, a zůstanou jinde, tak se ta země obohacuje, ochuzuje, pardon, tak se ta země ochuzuje, a tam samozřejmě, pokud dojde, a já věřím, že dojde, k těm demokratickým změnám, tak bude potřeba jaksi mladých nadšených entusiastických lidí, kteří se do toho vrhnou.

Vladimír KROC, moderátor

Na Univerzitě Karlově momentálně studuje 129 studentů z Běloruska, kolik z nich využívá Stipendia Václava Havla? Máte takovou informaci?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Konkrétně Stipendium Václava Havla nevyužívá v tuto chvíli nikdo, jsou tam jiné stipendia nebo podpory které jsou, kdy univerzita vlastně jinými nástroji je podporuje, toto je samozřejmě otevřeno pro ty studenty, tam bylo zejména studentů z Ukrajiny, po těch událostech před takovými, jestli se nepletu, pěti šesti lety, takže pro tyto studenty máme jiné nástroje, ohledně ubytování, ohledně samozřejmě nějakého i přijetí vlastně do toho studia v jiném režimu, než je to standardní. A hledání nějaké pomoci, takže tam na to jsou i ty nástroje toho ministerstva školství, které využíváme.

Vladimír KROC, moderátor

Na podzim chcete uspořádat mezinárodní konferenci o režimu Alexandra Lukašenkina v Bělorusku, o lidských právech a demokracii, už ten úmysl nabírá nějakých konkrétních obrysů?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak jedna z těch věcí byla, abysme vlastně uspořádali společně konferenci za účasti, jak tedy veřejnosti, ale odborníků z řady

univerzít evropských, takže v tuto chvíli de facto jsme ve fázích oslovování kolegů a přátel, a přípravy té konference, která, říkám, z hlediska toho organizačního pro nás, není tak náročná, už se navracíme pomalu do normálu, takže těch konferencí se koná celá řada, teď třeba 3 dny probíhá výroční konference Coimbra Group, což jsou nejstarší univerzity světa, bohužel, jen tedy virtuálně a je tam celá řada účastníků, včera například tam vystupovala evropská komisařka pro vzdělávání a vědu Marie Gabriel, měli jsme vystoupení místopředsedkyně generálního tajemníka OSN pro udržitelný rozvoj, paní velvyslankyně Chatardové, portugalského velvyslance, který, je vlastně reprezentantem předsedajících zemí EU, ministra školství Portugalska, odpoledne byla velká debata s kolegy z bruselské kanceláře pro vysoké školy a vědu, vlastně pro ty další léta, takže to je třeba konference, která se koná teď na univerzitě, a určitě rádi tuto konferenci v podzimních měsících na toto téma uskutečníme, protože je důležité, aby lidé si mohli udělat, bych řekl, opravdový pravdivý a reálný pohled na situaci, která je.

Vladimír KROC, moderátor

Zatímco u nás studují běloruští studenti, tak pokud vím, tak v Bělorusku žádný Čech nestuduje, je to pro nezájem nebo spíš komplikace ze strany tamních úřadů?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak já bych řekl, že to je určitý nezájem, já sám jsem byl 3x v Bělorusku na odborných vědeckých konferencích, a to v devadesátých letech, asi před čtyřmi až šesti lety, takže jsem tam byl, a studenti jdou do těch zemí, kde jsou nějaké ty partnerské vztahy širší a robustnější, teď samozřejmě ještě řada zemí má velmi striktní podmínky, a omezuje se vlastně bych řekl ta výměna reálná, zůstává ta hybridní, takže nevím, že by tam byl nějaký konkrétní blok, a vždycky ti studenti jdou do těch zemí, kde buď studují nějaké ty reálie, nebo samozřejmě v přírodních vědách máme, třeba uvedu příklad, spolupráci Přírodovědecké fakulty s Univerzitou v Ázerbájdžánu, Státní univerzitou v Baku, budu hovořit v úterý s panem velvyslancem o té spolupráci, kde studenti jezdí, takže nejezdí se jenom, abych řekl do Německa, do Francie, Anglie a Holandska, ale jezdí se do zemí, kde je nějaká tradice, společný výzkum, který tam běží, který je tradiční, zase mohu jmenovat, tu najdete třeba v té Latinské Americe, v Peru, Mexiku a podobně.

Vladimír KROC, moderátor

V čem je specifický tento akademický rok na Univerzitě Karlově? Liší se třeba zkouškové období od těch předešlých, nepoznamenaný covidem?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak díky Bohu bych řekl, že zkouškové období už se moc neliší, protože už se při těch zkouškách setkáváme, díky očkování, díky epidemiologické situaci, díky tomu také, že řada lidí prodělala covid a nebo je očkována, já se teďka jaksí velmi usmívám, mám z toho, bych řekl, pocit zadostiučnění, protože když jsem před rokem, někdy v jarních měsících říkal, že lidé se budou setkávat, a přitom se jako také promoří, a teď nemluví o aktivním, ale prostě tom pasivním, tak jsem byl označován za vyvrhela a dneska to slyším z úst pana doc. Maďara, a dalších, kteří říkají, je to situace dobrá díky promoření a očkování, to je běh přírody a pokud člověk bojuje s přírodou, tak většinou prohrává, a já už jenom z vyprávění znám, že byly taková ta hesla: "Poručíme větru, dešti", a ono se tomu neporučí, takže zkouškové období už je bych řekl stabilní, probíhá i přijímací řízení, které samozřejmě je tím ještě ovlivněno, protože tam jsou určité lhůty pro to, aby studenti věděli, jak do toho přijímacího řízení. Samozřejmě, na některých oborech probíhá ještě teďka intenzivní praktická výuka, aby studenti dohnali vlastně to zameškání, protože třeba v případě studentů magisterského studia, kteří nastoupili před rokem a půl, tak vlastně oni v té škole byli pár měsíců, a měli by předkládat diplomové práce, takže snažíme se, abysme ten deficit dohnali, abysme do nového akademického roku vstoupili s čistým štítem. Samozřejmě, jsou teďka od 1. června ty radostné události - promoce v Karolinu, kdy jaksí doháníme bych řekl ten rok, takže někdo si jde pro diplom, dá se říci až po roce.

Vladimír KROC, moderátor

Jak jste vyřešili fotografování? Tam byl problém s rouškama.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Tak fotografování jsme vyřešili tak, jako jsme to měli při předávajících docenských dekretů, a jak to je také řečeno obecně, že na nezbytně nutnou dobu, což znamená to, na to předání diplomu si dotyčný účastník může sundat roušku, samozřejmě, pokud chce, jsou tam hygienická opatření, samozřejmě jako je dezinfekce, prostor také dezinfikujeme, lidé chodí v rouškách, je tam snížená kapacita té velké auly a je třeba říci, že je to prostor jaksí hodně vysoký a vzdušný, takže i s těmito opatřeními věřím, že všechno bude dobře probíhat, takže na tu nezbytně krátkou dobu, podobně jako je to třeba uvedeno, když se může fotit třída, v opatřeních ministerstva zdravotnictví, tak takto postupujeme.

Vladimír KROC, moderátor

Podle meteorologů nás čeká tropický den, ostatně brzy nastane kalendářní léto, začínáme trochu vzdychat, že zase toho vedra je moc, přitom předtím nám zase vadilo chladné jaro. Jak to máte vy? Respektive budou normální prázdniny? Pro vás.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Pro mě budou, bych řekl, tak já jako vysokoškolský profesor bych, mám prázdniny jako rektor, někdy už mám jenom dovolenou. A liší se to i tedy délkou, takže já se chystám po Čechách, na chalupu, do Mariánských Lázní, pojedu také do Košic na Košickou univerzitu a trochu si to prodloužím ve Vysokých Tatrách, no a mám rád sluníčko a moře a jižní státy, takže poprvé v životě pojedu na Sicílii, s partnerkou a se synem, a ještě asi koncem prázdnin, nebo spíš v září nebo v říjnu ještě do Řecka, které mám strašně rád. Takže se trochu v uvozovkách "ohřát", i když dnes jsem hovořil s kolegou, s panem děkanem Mandákem, který je na dovolené na Rhodu, a říkal mi, že, já jsem mu říkal, že v Praze je 24 stupňů, říká, tak to máme tak podobné, takže už je teďka příjemné se trochu ochladit, projít, užít si toho slunce a nabrat síly, protože ten rok, který proběhl, když řeknu akademický nebo školní, byl velmi náročný, a byl to samozřejmě rok náročný pro každého z nás, z různých důvodů, s různými komplikacemi, peripetemi osobními, pracovními, takže teď si pojdme nabrat síl a načerpat vitamín D, když svítí sluníčko, odpočinout si u vody a zrelaxovat.

Vladimír KROC, moderátor

To byl v pořadu Jak to vidí rektor Univerzity Karlovy, prof. Tomáš Zima. Děkuju, na shledanou.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Děkuji vám a přeju krásné slunné dny.

Vladimír KROC, moderátor

Příjemný poslech dalších pořadů přeje Vladimír Kroc.

Západ spojila čínská hrozba

TISK, Datum: 19.06.2021, Zdroj: Madá fronta DNES, Strana: 8, Autor: Kryštof Kozák, Vytlačeno: 101 519, Prodáno: 87 586, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.06.2021 01:35, Čtenost: 454 857, Rubrika: Názozy, AVE: 206 402,91 Kč, Země: Česko, GRP: 5,05

Výsledek evropské cesty amerického prezidenta Joea Bidena? Tím, že Amerika potřebuje budovat jednotnou frontu proti „žlutému nebezpečí“, přitiskla zase Evropu na svou hrud.

Bidenova cesta do Evropy byla pro příznivce transatlantického spojení pastvou pro oči. Choval se státnicky a usmíval se, jako by Donald Trump a jeho dědictví přestalo mávnutím proutku existovat. Biden dokonce udělal důležité reálné ústupky Německu v případě projektu NordStream2 a podařilo se dojednat průlom v dlouholetém mnohamiliardovém sporu ohledně státních podpor pro firmy Boeing a Airbus.

Jak na úrovni G7, tak NATO však byl důvod americké vstřícnosti jasný: pro USA se hlavním geopolitickým a geoeconomickým vyzvatelem stává Čína, a tak potřebuje vytvářet s Evropou jednotnou vyjednávací frontu. I když často slyšíme nářky nad slabostí Evropy, potenciální přístup na jednotný tržní prostor 440 milionů relativně bohatých konzumentů jí dává ve vyjednávacích věštích větší váhu, než to může vypadat. Dohromady s dalšími 330 miliony spotřebitelů v USA se jedná o obrovský ekonomický prostor, který Čínu snadno přiměje zasednout k jednacímu stolu, například ohledně pravidel spravedlivého a udržitelného obchodního režimu pro 21. století.

Řada evropských vlád (z velkých zemí například Německo a Itálie) však naznačuje, že se nechtějí nechat zatáhnout do gigantického supervelmocenského konfliktu mezi USA a Čínou a rádi by kromě strategického soupeření udržovali s Čínou výhodnou obchodní spolupráci. Konkrétně například koncern Volkswagen prodává přibližně 40 % vozů v Číně a tam také čeká nejvyšší nárůst prodeje do budoucna. Případná ztráta tohoto trhu v případě vyhrčené čínsko-západní konfrontace by byla nejen pro tuto firmu fatální.

Geografie je dalším z důvodů, proč jsou Bidenovy odkazy na „žluté nebezpečí“ v Evropě brány s trochou větší rezervou. Z historických důvodů mají USA investice, zájmy a vliv v přímém sousedství s Čínou, ať už je to na Tchaj-wanu, v Jižní Koreji, Japonsku, či na Filipínách. Nárůst ekonomické i vojenské moci Číny se tedy nejprve projeví v tomto regionu a USA jsou si toho dobře vědomy. Z geografických důvodů nemůže Čína Evropu reálně vojensky ohrozit, ani kdyby chtěla.

Útočit v Evropě může maximálně penězi, investováním do podniků, bank a infrastruktury. Pokud se však správně nastaví podmínky pro tyto investice (včetně bezpečnostních), proč o nich uvažovat nutně jako o „útok“ a ne jako o dalším zdroji financování rozvoje či vědecké spolupráce? Kontroverzní kauza s plánovanou výstavbou obří čínské elitní Fudan University v Budapešti je dobrým příkladem tohoto druhu vlivu, který by ale bez spolupráce s lokálními elitami nebyl možný.

Biden hodně hovořil o historickém a hodnotovém základu transatlantického společenství.

To je správně v dnešní technologicky a informačně přelomové a morálně rozkolísané době. Je ale vhodné nalít si čistého vína a přiznat si, že Bidenova protičínská ofenzíva založená na idealistických hodnotách v sobě má i cynické a vypočítavé komponenty. Nebylo by to ostatně v historii USA poprvé, kdy je vznošená idealistická rétorika používána v pragmatickém souladu s konkrétními národními zájmy. Protičínská rétorika v oblasti nedodržování lidských práv a svobod a nekalých praktik má jednak stmelovat transatlantickou alianci, jednak vnitřně dávat dohromady hluboce rozdělené společnosti jak v USA, tak v Evropě.

Pokud přijmeme rétoriku „žlutého nebezpečí“, která periodicky rozněcovala vášně už od konce 19. století, tak z toho pro domácí politiku vychází jasný závěr - je třeba se méně hádat a osočovat a více spolupracovat na společných cílech, pokud máme v této výzvě uspět. Biden v tomto navázal na Trumpa, jehož odkaz se jinak snaží zvrátit. V politice je obraz nepřítele jedním z klíčových rámců, podle kterého se voliči orientují. Americké zaměření na Čínu je z tohoto pohledu důležité, neboť se může stát úhelným kamenem multipolárních mezinárodních vztahů ve 21. století. Čína je totiž se svými 1 440 000 000 obyvateli, HDP srovnatelným s USA a schopností vyrábět levné a dnes i kvalitní zboží mnohem závažnějším soupeřem než Rusko s pouhými 146 000 000 obyvateli a nekompetitivní ekonomikou založenou na vývozu nerostných surovin.

Jaký je ale pohled z Pekingů či Moskvy?

Pro oba režimy je hlavním imperativem udržet se u moci a mají největší obavu z vnitřních nepokojů a protestů. Zvýšené mezinárodní napětí těmto režimům bohužel umožňuje označovat disidenty jako agenty Západu a protistátní živly, které podřívají harmonickou jednotu režimního vedení. I díky kontrole informací a médií však není pravděpodobné, že by se putinovský či čínský režim brzy zhroutil. Jak Rusko, tak Čína jsou ale exportní ekonomiky, které jsou závislé na hladkém fungování mezinárodního obchodu - vyhrcovaní konfliktů, které by tyto zájmy ohrožovalo, tedy není v jejich zájmu.

Čína navíc nemá zatím vůbec kapacitu projektovat svou vojenskou sílu a efektivně chránit svoje obchodní zájmy - loďstvo USA a spojenců může například snadno odříznout Čínu od klíčových zdrojů třeba blokadou Malackého průlivu.

Co z toho pro nás vyplývá? Dobrá zpráva je, že USA mají jasný zájem na tom, aby Evropa byla při strategickém soupeření s Čínou na jejich straně, a ne náhodou se proto Čína poprvé objevila v závěrečném komuniké ze setkání NATO. Riziko jednotné fronty proti „žlutému nebezpečí“ (která má bohužel i rasové podtóny) pak spočívá v tom, že v ní idealismus bude zneužíván pro reálnou geopolitiku, ale i v tom, že v důsledku vnitropolitické dynamiky mohou velmocenské konflikty eskalovat až ve vyhrčenou konfrontaci, která by ve výsledku poškodila všechny zúčastněné.

Spojením USA a Evropy vzniká ekonomický prostor, který Čínu nutí zasednout ke stolu.

Prezidentské volby v Íránu

TV, Datum: 18.06.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.06.2021 16:07, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 445 912,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Největší šance na získání úřadu má Ibrahim Raísí. Přísně konzervativní duchovní je šéf íránské justice. Spojené státy ho viní z porušování lidských práv, včetně dohledu nad popravami politických vězňů v osmdesátých letech. A z podílu na potlačení

protivládních protestů v roce 2009. Raísího podpora ze strany íránských voličů ale bude pravděpodobně slabá. V dnešním hlasování se očekává hodně nízká účast.

Václav ČERNOHORSKÝ, redaktor

Hlasování sešněrované íránskou teokracií. I na místní poměry kontroverzní selekce kandidátů a taky frustrace z propadu životní úrovně vyústila v předpovědi rekordně nízké volební účasti. Řada Íránců je přesvědčena, že volit nemá smysl v situaci, kdy ten, kdo hlasoval jako první, má taky slovo poslední.

Alí CHAMENEÍ, íránský nejvyšší duchovní

Dnes lidé režírují a zároveň hrají hlavní roli.

Václav ČERNOHORSKÝ, redaktor

Favorit voleb, ultrakonzervativní duchovní a šéf íránské justice Ibrahim Raísí, má blízko právě k ajatolláhovi Chameneímu. Podle kritiků by ale měl sedět za mřížemi a ne se ucházet o křeslo prezidenta. Zastánci v něm zase vidí protipól politiky ztělesněné jadernou dohodou se Západem.

Fatma HADŽALÍOVÁ, volička Ebrahíma Raísího

Volím Raísího, protože se nezapletl se Západem, naopak vidí potenciál uvnitř země.

Václav ČERNOHORSKÝ, redaktor

Kandidáti napříč spektrem slibovali usilovat o zrušení západních sankcí a návrat k jaderné dohodě, kterou před třemi lety jednostranně vypověděla vláda Donalda Trumpa. Tím by ale snaha o dialog mohla končit. Favorit voleb řekl, že nukleární diplomacii podporuje. Zároveň ji ale označil za okrajovou záležitost.

Henry ROME, analytik, Eurasia group

Jeho cíl je vrátit se k dohodě a získat ekonomické výhody, které zajišťuje, ale nic, co se širšího otevření ekonomiky týče.

Václav ČERNOHORSKÝ, redaktor

Podle diplomatů průlomu stále brání výrazné překážky. Hlavně to, kdo ustoupí jako první. USA chtějí, aby Teherán začal jadernou dohodou opět dodržovat. Írán namítá, že to udělá teprve až Washington zruší sankce. Z Istanbulu Václav Černohorský, Česká televize.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Po telefonních linkách je s námi v Horizontu Josef Kraus, bezpečnostní analytik z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně. Pane Krausi, máme tady předem dané aranžmá voleb. Máme dost možná i jasného vítěze. Státem omezený výběr kandidátů to předpokládá, a budeme mít taky pozoruhodně nízkou účast, to jsme konstatovali. Možná rekordně nízkou. Jak silný bude mandát nového prezidenta, předpokládáme, že by se jí měl stát Raísí.

Josef KRAUS, bezpečnostní analytik, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity

Že Ibrahim Raísí bude příštím íránským prezidentem, je v podstatě jisté už téměř 2 týdny. On prakticky nemá protikandidáta, protože ten systém vyfiltroval všechny relevantní osoby, které mu mohly konkurovat, ale to znamená také problém, jaká bude vlastně jeho reálná legitimita. Nechci říct vládnout, protože to prezident Íránu až tak úplně nedělá, ale legitimita rozhodovat pozice, které náleží prezidentovi, a ta bude v závislosti na té nízké volební účasti právě o to nižší. Ale systémově samozřejmě tento systém a ten režim bude spokojen s volbou, která dopadne v Raísího prostě velice pravděpodobně, téměř sto procentně. A v takovou chvíli ten systém bude dál fungovat svojí setrvačností, ale pochopitelně z hlediska nějaké té legitimacy ze strany lidu, anebo i ze strany třeba parlamentu, který je volen relativně svobodněji, než třeba pozice prezidenta, tak prezident to nebude mít úplně jednoduché.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Když se podíváme, co je za příběhem Ibrahima Raísího. On je především jeden z dominantních duchovních lídrů, a možný další ajatolláh. Jak vyložit jeho současné vyzdvižení a potvrzení a samozřejmě v konečném důsledku s největší pravděpodobností i zvolení. Jde o, řekněme, nějaké potvrzení kolizního kurzu země Íránu. V jeho, řekněme, represivního charakteru, a pokračování v těch rozjetých konfliktech v regionu?

Josef KRAUS, bezpečnostní analytik, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity

Já bych teda na úvod udělal velice malou korekci on Raís /nesrozumitelné/ ajatolláhem je, to je v podstatě náboženský titul a bavíme se o tom jakou opozici bude zastávat v roli prezidenta, přičemž ty prezidentské pravomoci jsou spíše na úrovni jakéhosi managementu správy té země, ekonomiky, infrastruktury, zdravotnictví a celé řady dalších věcí. Ale ty klíčové rozhodovací pravomoci o směřování zahraniční politiky, bezpečnosti země, a tak dále, vlastně přísluší úplně jiné osobě. A to nejvyšší duchovní vůdce. V současnosti Seíd Ali Chámeneí a Raís je to značné míry právě v Chameneího člověk. Takže tady lze minimálně očekávat jakýsi soulad mezi prezidentskou administrativou v Íránu. A musím nejvyššího duchovního vůdce, což vlastně doposud během vlády, a za toho současného, brzy /nesrozumitelné/ a prezidenta Rafana Rúháního ne vždy úplně fungovala, protože Rasan Rouhání /nesrozumitelné/ i prostřednictvím svého, svého ministra zahraničí. Zarífa. Často je z vlastní zahraniční politiky, která nebyla v souladu s rozhodnutím nejvyššího duchovního vůdce, a vytvářelo to určité komplikace. Nyní lze očekávat, že jak prezident, tak nejvyšší duchovní vůdce budou zajedno, protože oni skutečně tvoří 1 homogenní celek, a to pochopitelně může jenom zjednodušit, řekněme, prosazování íránské zahraniční politiky ze strany konzervativců.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Pojďme jenom stručně odpovědět na otázku, z vývoje uplynulých prezidentských mandátů v Teheránu vlastně vyplývá, že je téměř jedno jakou nálepku má držitel největší politické funkce v zemi, takže není jedno, že tam teď bude vlastně ultrakonzervativní politik.

Josef KRAUS, bezpečnostní analytik, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity

A z hlediska toho, jak vypadá íránská zahraniční politika, do značné míry ano, ale z hlediska třeba vnitropolitické konstelace v Íránu plněné, a tak /nesrozumitelné/ hájí preference ze strany /nesrozumitelné/ není úplně náhodná. Protože ono se o

Ibrahímu Raísi hodně spekuluje i o tom, že by měl být následovníkem současného nejvyššího duchovního vůdce. A jednou jej mohl nahradit. A tady ten prezidentský post má za cíl /nesrozumitelné/ k dosažení nejvyššího titulu a vůdcovství v zemi.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Říká Josef Kraus, bezpečnostní analytik **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity děkujeme a přejeme hezký večer.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Díky za pozvání pěkný večer.

Steinmeier k 80. výročí prepadení SSSR Německem [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.06.2021, Zdroj: pokec24.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.06.2021 19:53, Celková návštěvnost: 57 180, RU / měsíc: 3 626, RU / den: 259, AVE: 250,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

nezařazené smrták žádný komentář <http://vasevec.parlamentnilisty.cz/komentare/steinmeier-k-80vyroci-prepadeni-sssr-nemeckem>

9.6.2021 17:20Osmdesát let po německé invazi do Sovětského svazu připomněl v pátek spolkový prezident Frank-Walter Steinmeier obzvláště těžké utrpení tamního obyvatelstva. 22. června 1941 překročilo hranice Sovětského svazu přibližně 3,3 milionu německých vojáků. Zahynulo 27 milionů sovětských občanů, z toho 14 milionů civilistů, zemřely tři miliony německých vojáků.

Válka Německa proti Sovětskému svazu byla „vražedným barbarstvím“, řekl Steinmeier v Německo-ruském muzeu v Berlíně-Karlshorstu. Zdůraznil, že nikdo neutrpěl za druhé světové války tolik obětí jako národy tehdejšího Sovětského svazu. Statisíce sovětských vojáků byly zabity, vyhladověny nebo zastřeleny již během prvních měsíců. Připomněl také popravčí čety, které zabíjely židovské ženy, muže a děti, a další zločiny proti civilnímu obyvatelstvu.

..a teď vyjádření hitlerovské, krvavé mordy Melnyka, člena banderovské kliky z Kyjeva. (pozn. red.)

Vzpomínková akce byla zastíněna konfliktem mezi Ruskem a Ukrajinou. Ukrajinský velvyslanec Andrij Melnyk ceremoniál bojkotoval, protože se konal v německo-ruském muzeu. To byla „z pohledu Ukrajinců urážka, velmi politováníhodná a zároveň odciuzující,“ napsal v dopise organizátorovi, řediteli muzea Jörg Morrému. Kromě toho uvedl, že společná vzpomínková akce se zástupcem Ruska pro něj nepřipadá v úvahu kvůli konfliktu na východě Ukrajiny. Podle muzea zrušilo svou účast celkem sedm z patnácti velvyslanců nástupnických států Sovětského svazu, včetně velvyslanců tří pobaltských států Litvy, Lotyšska a Estonska. Úřad spolkového prezidenta vyjádřil nad tímto politování, ale odmítl kritiku výběru místa konání.

Německý spolkový prezident, sociální demokrat Frank-Walter Steinmeier přednesl tento projev zaznamenaný na hlavní jeho internetové stránce:

Pro nikoho není snadné připomínat si hrůzy minulosti. Potlačená vzpomínka, nepřiznaná vina se však nikdy nestane lehčí, naopak, stává se stále těžším břemenem. Měli bychom si to uvědomit, abychom nezatěžovali současné a budoucí generace vinou, která jim nepřisluší, ale kvůli nám samotným.“

Boris Popov se dožívá 22. června 1941 jako mladý tankista. Je mu 19 let a jeho jednotka se nachází několik kilometrů od Minsku. Ráno 22. června po snídani, jak říká, vyšel se svými kamarády na zahradu, aby se vyhřívali na slunci. Boris Popov slyší první výstřely a výbuchy, leží v trávě. Je neděle.

Dva z jeho spolubojovníků jsou zabiti hned v prvním boji, jeho tank je zničen. Velitel pluku nařídí ústup. Vojáci se vydali pěšky do Minsku. Nevědí, že tam na ně již čeká německý Wehrmacht. Tak padne Boris Popov – deset kilometrů od Minsku, ještě v prvních dnech války – do německého zajetí.

První tábor, do kterého je odvezen, je Drosdy, pět kilometrů severně od Minsku, což není skutečný tábor, ale shromaždiště pod širým nebem. Záběry z německého filmového týdeníku z těchto dnů ukazují toto místo: obrovské prostranství ohrazené ostnatým drátem, kde v letním parnu sedí nebo stojí v prachu tisíce a tisíce sovětských vojáků a důstojníků. Mnohé z nich vidíte v civilním pracovním oblečení, v jednoduchých vycpaných bundách, jiné v uniformních košilích, mladé i již starší muže. Někde v tomto davu je Boris Popov. K německým záběrům z kroniky slyšíme vypravěče říkat: „Tváře těchto podlídí jsou poznamenány hrabivostí a vražedností.“ Ve skutečnosti vidíme tváře naprosto vyčerpaných zajatců sužovaných hladem a žizní. Jen v Drozděch padnou za oběť takzvanému „komisařskému rozkazu“ desítky tisíc lidí. S údajnými „politickými komisaři“ Rudé armády se podle pokynů Wehrmachtu nemělo zacházet jako s válečnými zajatci, ale měli být „vyřízeni na místě“.

Boris Antonovič Popov, voják a veterán Rudé armády, zemřel přesně před rokem, 20. června 2020, ve věku 98 let. Nikdy jsem se s ním nesešel, ale jeho příběh mi byl vyprávěn. Sám Boris Popov nám o tom vyprávěl na přednáškách a v projevech a naposledy před pěti lety v dokumentárním filmu berlínsko-braniborské rozhlasové stanice.

Boris Popov v něm sedí na lavičce v parku v Minsku, kde žil od roku 1950. Nesedí tam jako devadesátiletý muž. Ano, starý, ale beze stopy únavy. Živý, pohotový – působí impozantně.

Měl štěstí. Válku přežil. Měli jsme štěstí, že nám mohl vyprávět svůj příběh.

Je to příběh jednoho vojáka. A válka, o níž vypráví, začala o dva roky dříve německou invazí do Polska – dva roky, během nichž druhá světová válka zasáhla velkou část Evropy ničením, okupací a tyranii.

To, co následovalo, co začalo 22. června 1941, bylo rozpoutání nenávisti a násilí, radikalizace války směřující k iluzi totálního vyhlazení. Německé tažení bylo od prvního dne vedeno nenávistí: antisemitismem a antibolševismem, rasovou mánii vůči slovanským a asijským národům Sovětského svazu.

Ti, kdo vedli tuto válku, zabíjeli všemi možnými způsoby, s nebyvalou brutalitou a krutostí. Ti, kteří za to byli zodpovědní a kteří se ve svém nacionalistickém blouznění odvolávali dokonce na německou kulturu a civilizaci, na Goetha a Schillera, Bacha a Beethovena, znesvětili veškerou civilizaci, všechny zásady lidskosti a práva. Německá válka proti Sovětskému svazu byla vražedným barbarstvím.

Ať je to pro nás jakkoli těžké, musíme na to pamatovat! Vzpomínka na toto peklo, na absolutní nepřátelství a odlidštění druhého – tato vzpomínka zůstává pro nás Němce závazkem a pro svět mementem.

V prvních měsících války, v létě 1941, byly zabity, vyhladověny a zastřeleny statisíce sovětských vojáků.

lhned s postupem německých vojsk začalo také vraždění židovských mužů, žen a dětí popravčími četami SD, SS a jejich pomocných jednotek.

Statisíce civilistů na Ukrajině, v Bělorusku, Pobaltí a Rusku se staly oběťmi bombardování, byly neúprosně pronásledovány a vražděny jako partyzáni. Města byla zničena, vesnice vypáleny. Na starých fotografiích vystupují ze zdevastované krajiny jen ohořelé kamenné komíny.

Nakonec bude Sovětský svaz oplakávat 27 milionů mrtvých. 27 milionů lidí nacistické Německo zabilo, zavraždilo, ubíjelo k

smrti, nechalo vyhladovět, přivedlo k smrti nucenými pracemi. 14 milionů z nich byli civilisté. Nikdo neutrpěl v této válce tolik obětí jako národy tehdejšího Sovětského svazu. Přesto se tyto miliony lidí nezapsaly do naší kolektivní paměti tak hluboko, jak by si jejich utrpení a naše odpovědnost žádaly.

Tato válka byla zločinem – zrudnou, zločinnou agresivní a vyhlazovací válkou. Každý, kdo dnes cestuje na její místa a setkává se s lidmi, které tato válka zpusťovala, si 22. června 1941 připomene i bez pamětního dne nebo památníku.

Stopy tohoto dne lze nalézt u starých lidí, kteří jej zažili jako děti, i u těch mladších, u jejich vnuků a pravnuků. Najdete je od pobřeží Bílého moře na severu až po Krym na jihu, od Baltských dun na západě až po Volgograd na východě. Jsou to znamení války, znamení zkázy, znamení ztráty.

Zůstaly po nich masové hroby – „bratrské hroby“, jak se říká v běloruštině, ukrajinštině a ruštině.

Zabíjení pokračovalo i na jevišti. Voják Wehrmachtu Paul Hohn, umístěný v běloruském Berasínu, si 31. ledna 1942 do svého deníku poznamenal: „Jsou tři hodiny odpoledne. Za poslední hodinu byli zastřeleni všichni Židé, kteří zde ještě žijí, 962 osob, žen, starců a dětí. [...] Nakonec. Akci provádí 20členné komando Stapos. Střídají se dva muži najednou. Židé jdou po jednom [...] sněhem [...] k jámě, do které vstupují jeden po druhém a vleže jsou jeden po druhém zastřeleni. [...] Takto se vymytí mor. Z okna mého pracoviště je ghetto vidět na 500 metrů a zřetelně je slyšet křik a výstřely. Je škoda, že tam nejsem.“

Každá válka přináší zkázu, smrt a utrpení. Ale tato válka byla jiná.

Bylo to německé barbarství. Stála miliony životů, zpusťovala kontinent a ve svých důsledcích rozdělila svět na několik desetiletí. Válka a její dědictví také rozdělily naši paměť. Ani tři desetiletí po pádu železné opony se toto rozdělení nepodařilo překonat.

Zůstává břemenem pro budoucnost. Naším úkolem je to změnit, k čemuž je naléhavě zapotřebí vynaložit více úsilí napříč hranicemi – v zájmu minulosti, ale především v zájmu mírové budoucnosti budoucích generací na tomto kontinentu! Proto jsme dnes zde, na historickém místě, v muzeu, které podporuje 17 institucí ze čtyř zemí. Před touto budovou vlají jejich čtyři vlajky.

Dokonce i tam, kde jsou viditelné stopy války dnes zastřeny nebo zarostlé podrostem osudového století, léty stalinismu, studené války, koncem Sovětského svazu – stále lze vnímat její stopy. Válka zůstává patrná – jako jizva, po které si člověk hladí prsty.

Ale my Němci? Podíváme se vůbec tam, na příliš neznámý východ našeho kontinentu?

Kdo v Německu ví o Malém Trostinci u Minsku, kde bylo v letech 1942-1944 zavražděno nejméně 60 000 lidí? Nebo vesnici Chatyň, která byla v létě 1943 srovnána se zemí a všichni její obyvatelé – z toho polovina dětí – byli zabití? Kdo ví o Korjukivce na severu Ukrajiny, kde během dvou dnů padlo za oběť největší a nejbrutálnější trestné akce druhé světové války 6700 mužů, žen a dětí?

Kdo zná město Ržev nedaleko Moskvy, kde Rudá armáda utrpěla v nekonečné bitvě více než milion mrtvých a raněných – jen tam?

Kdo zná městečko Mizocz, před jehož branami byli v jediný den, 14. října 1942, zastřeleni židovští obyvatelé? Pouhých pět fotografií německého četníka Gustava Hille vzpomíná na místo činu, které je nyní zvládnou luční krajinou.

„Ticho a klid leží nad mrtvými pohřbenými pod zřícenými, trávou porostlými usedlostmi. Mlčení je horší než slzy a kletby.“ Tak píše Vasilij Grossman na podzim roku 1943.

Ale nad tím tichem je slyšet: příběhy těch, kteří přežili, sovětských válečných zajatců, nuceně nasazených, vysídlených civilistů, kteří byli okradeni o svůj majetek, vojáků Rudé armády, kteří měli zatlačit a porazit Wehrmacht. Jedním z nich byl David Dushman, poslední osvoboditel Osvětimi, který zemřel před několika dny – stejně jako Boris Popov ve věku 98 let. I on byl po celý svůj život svědkem.

Ano, tato válka vrhá dlouhý stín a my v něm stojíme dodnes.

V dopise své ženě Helmut James Graf von Moltke, který v srpnu 1941 pracoval jako pracovník mezinárodněprávního oddělení vrchního velení Wehrmachtu, píše: „Zprávy z Východu jsou opět hrozné.“ [...] „Hekatomby mrtvol“ leží „na našich ramenou“. Znovu a znovu se objevují zprávy o transportech vězňů a Židů, z nichž dorazí jen dvacet procent. Stále znovu slyšíme, že ve vězeňských táborech panuje hlad, tyfus a další epidemie nedostatku.

Válka, o které von Moltke referoval, se vymykala jakýmkoli lidským měřítkům. Byli to však lidé, kteří ji vymysleli a uskutečnili. Byli to Němci.

A tak nás – generaci po generaci znovu a znovu – zanechává s mučivou otázkou: Jak k tomu mohlo dojít? Co věděli naši předkové? Co udělali?

Nic z toho, co se tehdy stalo daleko na východě, se nestalo náhodou. Einsatzgruppen bezpečnostní policie, SD, Waffen-SS a jejich pomocníci nevráždili a nedrancovali náhodně. Sledovali vyhlazovací mánie a vražedné plány, které byly vypracovány v Hlavním úřadu říšské bezpečnosti a na příslušných říšských ministerstvech. A následovali Wehrmacht, německé vojáky, kteří už jako domnělí partyzáni okrádali, obtěžovali nebo zabíjeli obyvatelstvo. Zločinná útočná válka měla na sobě uniformu Wehrmachtu. Na jeho zvěrstvech se podíleli i vojáci Wehrmachtu. Nám Němcům trvalo dlouho, příliš dlouho, než jsme si tuto skutečnost přiznali.

Plány, kterými se němečtí vojáci řídili, se nazývaly „Generalplan Ost“, „Hunger- oder Backe-Plan“ a povyšovaly nelidskost na princip. Byly to plány zaměřené na vykořisťování a vyhladovění lidí, jejich vyhnání, zotročení a nakonec vyhlazení.

Úředníci Hlavního úřadu říšské bezpečnosti plánovali vyhlazování s cynickou pečlivostí. Plánovali válku, v níž za nepřitele prohlásili veškeré sovětské obyvatelstvo od novorozenců až po starce. Tento nepřítel neměl být poražen pouze vojensky. Za válku, která mu byla vnucena, měl zaplatit svým životem, svým majetkem, vším, co tvořilo jeho existenci. Celá evropská část Sovětského svazu, celé oblasti dnešní Ukrajiny a Běloruska, měly být – cituji z rozkazů – „vyčištěny“ a připraveny na německou kolonizaci. Milionová města jako Leningrad, dnešní Petrohrad, Moskva nebo Kyjev měla být srovnána se zemí.

Ani sovětské válečné zajatci nebyli považováni za vězně. Nebyli to kamarádi. Byli zbaveni lidskosti – odlišeni. Wehrmacht, který byl za vězně zodpovědný, neměl v úmyslu je žít, „prokrmovat“, jak se tehdy říkalo. A němečtí generálové nepopírali Hitlerův záměr učinit z Wehrmachtu vykonavatele tohoto zločinu. „Nepracující váleční zajatci budou hladovět.“ Tak nařídil generální štáb německé armády v listopadu 1941. Boris Popov hladověl ve čtyřech různých německých zajateckých táborech od prvního do posledního dne svého zajetí. V Drozděch, jak vypráví, dostali až po dvanácti dnech půl litru vodové polévky, kterou si nabírali z litinové vany, po níž je hnali němečtí strážníci.

Kromě hladu jsou smrtící i hygienické podmínky. Šíří se havěť, epidemie a nemoci. Válečný zajatec Nikolaj Nikolajevič Danilov hlásí: „Nemocní a zdraví lidé leželi promíchaní. Po těle nám lezly vši a krysy.“

Na výstavě, kterou zde dnes zahajujeme, můžete vidět zdánlivě nevinnou fotografii. Zobrazuje stovky stromů, které se tyčí k nebi. Při bližším pohledu si uvědomíte, že jsou to stromy bez listů, bez větví, bez kůry. Sovětské válečné zajatci je z kmenů seškrabávali holými rukama, aby nezemřeli hladem. Fotografie nám dává představu o hrůze těchto táborů. Pochází ze zámku Holte-Stukenbrock ve východním Vestfálsku. Také místo těchto zločinů, jen ne daleko na východě, ale necelou hodinu cesty od mého rodného města – od místa, kde jsem vyrůstal a kde jsem se ve škole nedozvěděl nic o tom, co se tam před necelými dvěma desetiletími stalo.

Po Drozděch je Boris Popov převezen do bývalého Stammlageru 352 v Masjukowschtschině, dnešní čtvrti Minsku. Jen zde

zemřelo 80 000 válečných zajatců. Ale Popov má štěstí, musí pracovat, jako asistent na poště vojenské správy. Na začátku roku 1942 je převezen do tábora v Gomelu, o dva měsíce později do Stammlagru IV B v Brandenburku.

Boris Popov prožívá své osvobození 23. dubna 1945 v Mühlbergu na Labi. Je výjimkou. Téměř šest milionů mužů a žen Rudé armády se stalo válečnými zajatci v Německu. Více než polovina z nich zahynula – většina v koncentračních táborech na východě.

Po osvobození může Boris Popov poprvé po čtyřech letech napsat dopis své matce. Do Leningradu. Neví, zda je ještě naživu. Během německé blokády zemřel hladu milion Leningradců. Před několika lety Daniil Granin v německém Bundestagu vyprávěl o hrůzách blokády: „Smrt přichází lepidlo tiše, tiše jako myš, den za dnem, měsíc co měsíc, každých 900 dní. Jak se dalo uniknout hladu? [...] Oškrábali lepidlo z tapet a vyvařili kožené řemeny. Lékárníci v ústavech destilovali lak. Jeden jedl kočky a psy.“ V zablokovaném městě sloužily jako jídlo nepředstavitelné věci. Daniil Granin ve svém nezapomenutelném projevu vyprávěl o zvěrstvech, která se mi jako prezidentovi této země těžko propouštějí přes rty.

Tato záměrná akce, jejímž cílem nebylo město dobýt, ale vyhladovět ho během 900 dní blokády, byla také součástí tzv. hladového plánu.

Matka Borise Popova blokádu přežila. V roce 1946 se Boris Popov vrátil do Leningradu. Podaří se mu dokončit studia, ožení se a přestěhuje se s manželkou do Minsku, kde pracuje jako hlavní inženýr ve filmovém studiu Belarusfilm. V této funkci se také v sedmdesátých letech vrací do Německa.

Boris Popov nám zanechal pohnutý životní příběh. Ale dlouho to nikdo nechtěl slyšet. Ne v Sovětském svazu, kde musel až do roku 1975 bojovat o to, aby byl uznán jako bývalý válečný zajatec. A to ani v Německu. Těžký osud jeho vlastních německých vojáků, kteří se stali sovětskými zajatci, zastínil zájem o osud těch sovětských. Pro některé z nich to pravděpodobně znamenalo i ulehčení německého svědomí v bezprostředně poválečném období.

Zločiny spáchané Němci v této válce nás však stále tíží. Na potomky obětí i na nás. Až do dnešního dne. Tíží nás, že to byli naši otcové, dědové, pradědové, kteří vedli tuto válku, kteří se podíleli na těchto zločinech. Na adrese Boris Popov hladově v čtyřech různých německých zajateckých táborech od prvního do posledního dne svého zajetí. V Drozdech, jak vypráví, dostali až po dvanácti dnech půl litru, vodové polévky, kterou si nabírali z litinové vany, po níž je hnali němečtí strážníci.

Kromě hladu jsou smrtící i hygienické podmínky. Šíří se havěť, epidemie a nemoci. Válečný zajatec Nikolaj Nikolajevič Danilov hlásí: „Nemocní a zdraví lidé leželi promíchaní. Po těle nám lezly vši a krysy.“

Zločiny spáchané Němci v této válce nás však stále tíží. Na potomky obětí i na nás. Až do dnešního dne. Tíží nás, že to byli naši otcové, dědové, pradědové, kteří vedli tuto válku, kteří se podíleli na těchto zločinech. Tíží nás, že příliš mnoho pachatelů, kteří se dopustili nejzávažnějších zločinů, nebylo postaveno před soud. Tíží nás, že jsme obětem příliš dlouho upírali uznání.

A nezapomínejme ani dnes, že utrpení, hrůzy této války a její důsledky – vyhnání, rozdělení, okupace – se nás dotýkají i dnes, v našich vlastních rodinných dějinách. Jsou to ti starší z nás, kteří válku zažili jako děti. Bojovali v něm jejich otcové. To jejich matky trpěly strašnými věcmi, také z rukou postupující Rudé armády. Mnozí z otců, jak říkali před několika lety, „zůstali v Rusku“. Padli, byli nezvěstní nebo zemřeli v zajetí. Stín této války leží i na životech této generace bez otců.

Ti, kdo chtějí tyto stíny paměti osvětlit, nemusí cestovat daleko – najdou je na našem prahu. Nejde jen o bývalé zajatecké tábory jako Stukenbrock ve Vestfálsku nebo Sandbostel v Dolním Sasku, které jsem před několika dny navštívil. V Německu se nachází více než 3 500 hrobů sovětských nuceně nasazených a válečných zajatců. Karlshorstské muzeum všechna tato místa shromáždilo a sestavilo jejich mapu. Stejně jako se na Západě navštěvují památníky druhé světové války, chtěl bych, aby mladí lidé navštívili zapomenutá místa na východě našeho kontinentu. Byl by to důležitý příspěvek ke společné paměti.

Pro nikoho není snadné vzpomínat na hrůzy minulosti. Potlačena vzpomínka, nepřiznaná vina se však nikdy nestane lehčí, naopak, stává se stále těžším břemenem.

Měli bychom si to uvědomit, abychom nezatěžovali současné a budoucí generace vinou, která jim nepřísluší, ale kvůli nám samotným. Měli bychom vzpomínat, abychom pochopili, jak tato minulost přetrvává v přítomnosti. Pouze ti, kdo se naučí číst stopy minulosti v přítomnosti, budou moci přispět k budoucnosti, která se vyhne válkám, odmítne tyranii a umožní mírové soužití ve svobodě.

A proto bychom měli vědět, že místa jako Mizoc, Babyj Jar a Korjukiwka na Ukrajině, jako Ršov v Rusku, jako Malý Trostinec a Čatyň v Bělorusku, že tato zapomenutá místa jsou také místy německé historie.

Skutečnost, že po tom všem, co se stalo, jsou dnes Němci v Bělorusku, na Ukrajině nebo v Rusku pohostinně přijímáni – zejména v těchto místech – že jsou vítáni, že jsou vřele přijímáni – to není nic menšího než zázrak.

Skutečnost, že jsem byl před šesti lety, v den výročí konce války, přijat jako německý ministr zahraničí ve Volgogradu, bývalém Stalingradu, velkým zástupcem veteránů – vzpřímených a hrdých ve svých uniformách, které jim byly příliš velké, s rukama zdviženými k vojenskému pozdravu a se slzami v očích – je jednou z dojemných, formujících vzpomínek mého života.

Moje prosba zní: v tento den, kdy vzpomínáme na miliony a miliony mrtvých, si také uvědomíme, jak vzácné je smíření, které vyrostlo nad hroby.

Z daru smíření vyplývá pro Německo velká odpovědnost. Chceme a musíme udělat vše pro ochranu mezinárodního práva a územní celistvosti na tomto kontinentu a usilovat o mír s nástupnickými státy bývalého Sovětského svazu a mezi nimi s Ruskem. Boris Popov obdržel v roce 2007 poštu od německého sdružení Kontakte-Kontakty. Byl požádán, aby svůj příběh vyprávěl v dopise. Tento dopis byl začátkem. Až do své loňské smrti Boris Popov přednášel a hovořil jako svědek současnosti ve školách a před publikem v Bělorusku a Německu. V březnu 2020, jen několik měsíců před svou smrtí, mu byla udělena Řád za zásluhy Spolkové republiky Německo v Minsku.

Vím, že nás vdova po Borisi Popovovi Sojka Michajlovna Popovová a její vnučka právě teď sledují prostřednictvím živého vysílání v Minsku. Rád bych vás touto cestou srdečně pozdravil.

Na otázku jednoho berlínského studenta, co cítí, když vzpomíná na dobu svého věznění, Boris Popov jednou odpověděl:

„Nutně se nabízí otázka: nebylo by na čase, aby lidstvo zásadně odmítlo války a řešilo mírovou cestou, ve vztahu vzájemného respektu, i ty nejsložitější otázky?“

Tuto otázku nám položil Boris Popov.

Evropa byla již dříve blíže odpovědi než dnes. Před desetiletími, navzdory napětí a blokové konfrontaci, panoval na obou stranách železné opony také jiný duch. Mám na mysli ducha Helsinek. Uprostřed vzájemné hrozby jaderného zničení vznikl proces, který pomohl zabránit nové válce tím, že uznal společné zásady a spolupracoval. Tato cesta, která vedla k Závěrečnému aktu z Helsinek, je již téměř půl století stará. Nebylo to ani snadné, ani jednoduché. Byla to však cesta, která vedla mimo logiku eskalace a nebezpečí vzájemného zničení. A mnohem víc než kamenitých cest se bojím stagnace a odcizení. Mám velké obavy, že smutná historie, kterou si dnes připomínáme, se sama stává stále více zdrojem odcizení. Pokud se zpětný pohled zúží na jedinou, národní perspektivu, pokud se výměna informací o různých perspektivách paměti zastaví nebo je popřena, pak se historiografie stává nástrojem nových konfliktů, předmětem nových záští. Jsem přesvědčen, že historie se nesmí stát zbraní!

To nás totiž spojuje: Nevzpomínáme se zády k budoucnosti, ale s pohledem upřeným do budoucnosti, s jasným a hlasitým

voláním: Už nikdy takovou válku! Víím, že tuto výzvu sdílím s mnoha a mnoha lidmi v Polsku a pobaltských státech, na Ukrajině, v Bělorusku a Rusku, ve všech nástupnických státech Sovětského svazu. Právě vám, občanům všech zemí, které trpěly německou vyhlazovací válkou, dnes adresuji svá slova:

Nedovolme, abychom se znovu setkávali jako nepřátelé; nedovolme, abychom v druhém přestali rozpoznávat lidskou bytost. Nedovolme těm, kteří mluví o národní aroganci, pohrdání, nepřátelství a odcizení, aby měli poslední slovo. Paměť nás musí sbližovat. Nesmí nás to znovu rozdělit. Budoucnost – lepší budoucnost – je v našich rukou.

Zde, v tomto domě, byl zpečetěn konec války. Pro naši zemi a pro toto město bude Karlshorst vždy zvláštním místem – místem vzpomínek.

Přes všechny politické rozdíly, přes všechny nezbytné spory o svobodu, demokracii a bezpečnost musí existovat prostor pro vzpomínku. Proto jsem dnes tady.

Vzpomínání na minulost nemusí zahojit rány způsobené v přítomnosti – ale ani přítomnost nikdy nevymaže minulost. V každém případě v nás minulost žije dál: buď jako potlačená historie, nebo jako historie, kterou přijímáme. My Němci jsme v tomto ohledu příliš dlouho selhávali, pokud jde o zločiny páchané na východě našeho kontinentu. Je čas to napravit.

Proto jsme dnes tady v Karlshorstu. Jsme tu, abychom si připomněli 27 milionů mrtvých – 14 milionů civilních obětí.

Jsme tu, abychom si připomněli obrovský přínos mužů a žen, kteří sloužili v řadách armády. Rudá armáda bojovala proti nacistickému Německu.

Vzpomínáme na jejich odvahu a odhodlání, na miliony lidí, kteří spolu s americkými, britskými a francouzskými spojenci a mnoha dalšími položili a ztratili své životy za osvobození od nacistické tyranie.

Svědčím o tom, že si hluboce vážím jejich boje proti, jak píše Jehuda Bauer, „nejhoršímu režimu, který kdy sužoval tuto planetu“.

Skláním se před ukrajinskými, běloruskými a ruskými oběťmi – před všemi oběťmi na území bývalého Sovětského svazu. – Richard Seemann Narodil se v roce 1933. Je absolventem dnešní **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, kde získal titul PhDr. Pracoval v Československém rozhlasu, zahraničním vysílání. Po propuštění v roce 1970 byl zaměstnán jako topič a v železářství. V roce 1990 se vrátil do služeb Československého rozhlasu, kde zastával různé funkce, mimo jiné ústředního ředitele. Od roku 1993 je v důchodu a nadále spolupracuje s Českým rozhlasem. Od roku 1997 až 2008 byl členem Rady Českého rozhlasu, kde zastával po pět let funkci předsedy. Je autorem řady komentářů, článků a knih

<https://cdn3.russian7.ru/wp-content/uploads/2019/10/1-106-768x566.jpg>

<https://tn.fishki.net/26/upload/post/2018/11/19/2772978/cdsh1mcw0aa-lje.png>

https://d15-a.sdn.cz/d_15/c_img_G_l/r5NQeb.jpeg?fl=cro,0,0,1280,720%7Cres,2560,,1%7Cwebp,75

ještě malou otázku: ...kdo tam na východ tehdáá to hajhytlerstvo asi poslal?

Sm*

hlasy

Ohodnotit příspěvek

Fußball: FSV Zwickau startet Vorbereitung [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.06.2021, Zdroj: czprawy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.06.2021 14:35, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,30

Fußball: **FSV Zwickau startet Vorbereitung** related

Novým vedením rakouští svobodní ještě více přitvrdí v populismu, říká historik [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.06.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Václav Lavička, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.06.2021 18:00, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Svobodná strana Rakouska (FPÖ) se rozhodla vyhlásit nesmiřitelný boj současné vládní koalici v čele s lidovci. Od víkendu je jejím předsedou Herbert

Kickl. „Je to muž, pro něhož je příznačný útočný, konfrontační styl,“ uvádí v rozhovoru pro HN Miroslav Kunštát z Institutu mezinárodních studií [Fakulty sociálních věd UK](#).

HN: Co znamená Kicklův nástup pro FPÖ a celou rakouskou politickou scénu?

Je to bezpochyby posílení populistického kurzu FPÖ – strany, která se probouzí z těžké krize po takzvané Ibiza aféře jen díky kontroverzním tématům, zejména kritikou vládní politiky v souvislosti s covidovou pandemií. Kicklova rétorická extempore na půdě parlamentu mobilizovala tu část voličů, která s vládními omezeními principiálně nesouhlasila. V celkově vyhraněné atmosféře, zejména po nových skandálech tentokrát spojených s kancléřem Sebastianem Kurzem, strana usoudila, že v čele má mít staronovou tvář. Takovou, která je spjata s útočným a konfrontačním stylem politiky mnohem více než mnohdy umírněný předchozí „přechodný“ předseda FPÖ a bývalý prezidentský kandidát Norbert Hofer.

HN: Očekáváte nějaké změny v postoji FPÖ k sousedním zemím, tedy i Česku?

Ve vztahu k sousedním zemím se bezprostředně nic po Kicklově nástupu

nezmění, FPÖ je opoziční strana, s níž české populistické subjekty, žonglující s antiněmeckými a antisudetoneckými resentimenty, decentně sympatizují, zejména pokud jde o postoj k migrační politice. Ale otevřená spolupráce by je mohla diskreditovat, zejména kvůli zásadně odmítavému postoji FPÖ k takzvaným Benešovým dekretům. Myslím, že lze očekávat užší spolupráci s krajně pravicovou a populistickou stranou Alternativa pro Německo, naproti tomu ve vztahu ke švýcarským a italským nacionálně-populistickým subjektům asi nelze počítat se žádnými změnami.

HN: Jak si vede rakouská vládní koalice složená z lidovců a Zelených? V současné vídeňské koalici hrála donedávna prim Rakouská lidová strana (ÖVP) díky nepochybné rétorické i mocenské dominanci Sebastiana Kurze. Konstrukce koaliční smlouvy ÖVP-Grüne je ovšem založena na minimalistickém společném jmenovateli s možností autonomních rozhodnutí pro každou stranu. Zelení ovšem jsou pod tlakem členské základny, které se nelíbí, že by nyní kritizované „bratříčkování“ („Freunderlwirtschaft“) kancléře Kurze při rozdělování postů v klíčových státem ovládaných firmách a agenturách měli svou účastí ve vládě legitimitovat.

HN: Nakolik pravděpodobné jsou v Rakousku, poznamenaném několika skandály zasahujícími do nejvyšších mocenských pater, předčasné volby?

Na vnitropolitické scéně se vedou spory také kolem parlamentního vyšetřovacího výboru hlavně o tom, kdo a jak

v Ibiza aféře lhal

či neúplně vypovídal, z čehož je podezřelý hlavně samotný kancléř Sebastian Kurz. Nic ale nenaznačuje, že by vyústěním současných skandálů měly být předčasné volby, jak si to stále hlasitěji přeje Sociálně demokratická strana Rakouska (SPÖ). Zelení si navíc uvědomují, že za mnohdy atakovaný resort zdravotnictví nesli a nesou zodpovědnost právě oni a že ohledně coronavirusové strategie musí i zpětně hájit společnou vládní linii. Připomeňme, že jejich ministr Rudolf Anschober musel letos v dubnu odstoupit z vážných zdravotních důvodů. Strana to docela úspěšně interpretovala a veřejnosti „prodala“ jako důkaz jeho mimořádného nasazení v boji s pandemií.

HN: Pro Rakousko je dlouhodobě příznačné vládnutí „velké koalice“ složené z lidovců a sociálních demokratů. Ti byli od 70. let skoro ve všech spolkových vládách. Myslíte, že by šel Sebastian Kurz případně do koalice s SPÖ?

Koalice lidovců s SPÖ je teoreticky možná, reálný poválečný politický systém takzvané druhé rakouské republiky je ostatně na ni nastaven. Ovšem Sebastian Kurz se dostal do vedení ÖVP – a značně ji proměnil – právě díky kritice velkoaličního schématu a opakovaným slibům, že tuto „ochromující“ koalici pokud možno nedopustí. Myslím, že ani SPÖ dnes není nevěstou, která by byla k máni za laciných podmínek. Těžko si dokážu představit, že by právě Kurz mohl být hlavní tváří obnovené velké koalice.

Musí se změnit výuka studentů učitelství? Jak pomoci kantorům po pandemii? Na tyto a další otázky hledali odpovědi zástupci sněmovních stran v

předvolební debatě o školství, kterou uspořádala organizace Učitel naživo. Navázala tak na výzvu Domácí úkoly 2021, ke které se připojily další subjekty zabývající se vzděláváním.

Zdroj : Magazín Perpetuum 14. 6. 2021

Dne 8. června 2021 se uskutečnila debata zástupců sněmovních stran o školství, kterou uspořádala nezisková organizace Učitel naživo. Smyslem debaty bylo reagovat na výzvy, jež předložila iniciativa Domácí úkoly 2021.

Pozvání přijalo celkem devět hostů: ministr školství Robert Plaga (nestraník za ANO), poslanci Petr Gazdík (STAN), Martin Baxa (ODS), Pavel Jelínek (SPD) a Marek Výborný (KDU-ČSL), člen výboru Turnaje mladých fyziků Daniel Mazur (Piráti), náměstek hejtmána Jihočeského kraje Pavel Klíma (TOP 09), poslankyně Kateřina Valachová (ČSSD) a předsedkyně Krajské rady KSČM Marta Semelová.

Na začátku debaty měl každý řečník ve dvou větách shrnout předvolební plán pro školství strany, kterou zastupoval. Podle Roberta Plagy umí Česká republika psát strategie, ale už ne je realizovat. Koncepte českého školství bylo první téma, kde se názory diskutujících různily. Zatímco Petr Gazdík chtěl prosadit školství bez revoluce, návrhy ostatních ne vždy s postupným vývojem počítaly. Stejně tak se různě vyjadřovali k Rámcovým vzdělávacím programům zástupci ODS a Pirátů. Zatímco Martin Baxa byl obecně pro jejich redukci, Daniel Mazur nemluvil o škrtech, nýbrž o reformách, které by se rozvíjely kompetence žáků. Marta Semelová ve svém projevu zdůraznila podporu státních škol, především pak malotřídek. Naopak Marek Výborný se v závěru svého projevu zmínil o důležitosti základních uměleckých škol. Kateřina Valachová představila myšlenku fondu pro financování odborného školství a propojení absolventů a zaměstnavatelů. Podle Pavla Jelínka bylo vizi SPD školství bez inkluze a bez propagace jakékoliv ideologie. Podle Pavla Klímy je nutné zvýšit prestiž pedagogických fakult, aby se nestávalo, že na ně budou přicházet studenti z nouze. Tím vlastně uvedl první velké téma debaty, a to profesní přípravu vyučujících.

Reforma je nutná, jen je otázka jaká

Blanka Vaculík Pravdová, odbornice na vzdělávání, promluvila ve svém příspěvku o přechodu absolventů učitelství do praxe. Zdůraznila, že do škol mají nastupovat učitelé, nikoliv odborníci na vyučovaný předmět. (Podle současné legislativy je na druhém stupni základní školy, odpovídajících ročníků víceletých gymnázií a tanečních konzervatoří a na středních školách oprávněn učit absolvent magisterského učitelství programu, případně neučitelství programu, získá-li pedagogické minimum v programu celoživotního vzdělávání.)

O tom, že by se vzdělávání budoucích vyučujících mělo reformovat, panovala mezi debatujícími vesměs shoda. Robert Plaga upozornil, že studenti učitelství mají málo praxe, a Petr Gazdík, sám absolvent učitelství, volal po změně výuky už přímo na pedagogických fakultách. Stejně tak podle něj na mnoha školách chybí institut takzvaného prováděcího učitele, tedy zaměstnance školy, jenž by se studentům na praxích věnoval. Martin Baxa byl o něco optimističtější než jeho předřečníci a vyslovil názor, že pedagogické fakulty se zlepšují. Všichni tři se však shodli na tom, že práce kantora by měla být otevřena i odborníkům z praxe, doplní-li si příslušné kvalifikace.

Třetina nechce učit

Na úvod dalšího bloku promluvila Markéta Popelářová, začínající učitelka na základní škole a členka rady iniciativy Otevřeno, jejímž cílem je změnit přípravu budoucích vyučujících. Ve svém příspěvku mluvila o tom, jak těžké bylo si před okolím uhájit výběr učitelství profese a jak málo praxe měla jako studentka – „desítky hodin“. Zmínila také statistické šetření mezi uchazeči na pedagogické fakulty, podle kterého jich zhruba třetina odpověděla negativně na otázku, zdali chce jít učit.

Jedním z důvodů, proč je ve školství málo lidí, je podle debatujících platové ohodnocení vyučujících, nicméně padla i další vysvětlení. Marta Semelová upozornila na genderovou nevyrovnanost učitelství (nadměrný počet žen) a Daniel Mazur zmínil, že dochází k odchodu starších učitelů do důchodu, za něž školy nestíhají sehnat náhradu. Marek Výborný navázal na předchozí blok a vznesl návrh na zákonnou definici prováděcího učitele. Během debaty došlo i na diskuzi o uvádějících učitelích, tedy těch, kteří provádějí, řečeno světem byznysu, onboarding nastupujících učitelů.

Covid se na učitelích podepsal

Tématem posledního bloku byl dopad pandemie COVIDu-19 na vyučující. Sociolog Daniel Prokop, vyučující na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a člen Národní ekonomické rady vlády a expertní skupiny pro tvorbu Strategie vzdělávání 2030, představil výsledky výzkumu na něj zaměřené. Ve srovnání s obdobím před pandemií věnovali vyučující více času přípravě na výuku a zároveň narostl počet těch, kteří splňují kritéria vyhoření. Hrozí také odchody stávajících zaměstnanců v počtu nižších desítek procent.

Kateřina Valachová vidí jako cestu ven podporu metodiků prevence vyhoření a zároveň finanční podporu doučování, díky kterým by se snížil objem práce již tak přetíženým učitelům. Pavel Jelínek upozornil, že škola je místo k učení, nikoliv k testování, a zmínil i důležitost osobního kontaktu mezi vyučujícími a studenty nebo žáky. Taktéž vyzdvihl přínos pandemie v tom, že asistenti pedagoga skutečně asistovali pedagogům, nikoliv žákům, což byla v době předcovidové školní praxe. Pavel Klíma vyšel ze své praxe dlouholetého ředitele základní a mateřské školy (funkce, kterou před půl rokem opustil) a jako další výhodu zmínil zlepšení počítačové gramotnosti pedagogického sboru. Stejně tak zmínil důležitost školních psychologů. Celou debatu je možné zhlédnout ZDE.

Největší změna za sto let

TISK, Datum: 21.06.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 44, Autor: JIŘÍ NÁDOBA, Vytisťeno: 44 699, Prodáno: 36 580, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 02:47, Čtenost: 219 868, Rubrika: Rozhovor, AVE: 1 089 940,53 Kč, Země: Česko, GRP: 2,44

S ekonomem Petrem Janským o daňových fíglech velkých korporací, děravé státní pokladně a souvislostech mezi tím

* Souhlasil byste s tvrzením, že velké korporace neodvádějí na daních tolik, kolik by měly?

Ano, právě o tom je výzkum, na kterém s kolegou pracujeme.

* Dá se spočítat, o kolik peněz jde?

Náš odhad je, že velké nadnárodní firmy přesouvají kolem 40 procent svých zisků do daňových rájů. Každoročně jde zhruba o jeden trilion dolarů.

* Lze mluvit o krácení daní? A pokud ano, o kolik peněz takto státy přicházejí?

Zbytek světa samozřejmě trápí. Kdyby se podařilo přesunout firemních zisků do daňových rájů zabránit, ostatní země včetně Česka by dohromady mohly zvýšit své daňové příjmy o 200–300 miliard dolarů ročně.

* Co je to vlastně daňový ráj? Firmy argumentují tím, že operují tam, kde k tomu mají legitimní důvod.

Daňové ráje jsou země, kam nadnárodní společnosti uměle převádějí své zisky, ale nemají tam žádnou nebo téměř žádnou ekonomickou aktivitu. Jde jen o odkladiště zisků, aby se firmy vyhnuly placení daní. Na Kajmanských ostrovech žije jen pár desítek tisíc lidí, ale nadnárodní společnosti tam vykazují zisky za víc než 100 miliard dolarů.

* Svět nyní v otázce firemního zdanění směřuje ke změnám, které jsou považované za velkou revoluci. Jde o rozumné kroky?

Nejsme daleko od dohody, která by byla největší změnou za posledních sto let. Debatuje se o ní přes deset let a dá se říct, že jde o kroky správným směrem. Dnes jsme na tom hodně špatně. Zaprvé státy nejsou schopny vybrat daně, které jim náleží. A zadruhé firmy, které žádné pobočky v daňových rájích nemají, jsou vystaveny neférové konkurenci. To, co se nyní ve světě dohaduje, není ideálním řešením, ale nejspíše půjde oproti současnosti o zlepšení.

* Zkuste v kostce vysvětlit, co se má změnit?

Hlavní novinkou je koncept globální minimální daně. Dnes existují místa, jako třeba právě Kajmanské ostrovy, kde jsou podnikové zisky daněny sazbou nula procent. Nově má pro tuto daň vzniknout globální minimální práh. Samozřejmě zásadní bude jeho výše. Návrhy se pohybují mezi 12,5 procenta a 25 procenty. Čím vyšší, tím větší dopad bude reforma mít. Státy G7 se na začátku června dohodly na minimu 15 procent pro firmy s obrátem nad 750 milionů eur.

* Jak to bude v praxi fungovat?

Pokud jako daňová správa uvidíte, že firma, která má ve vaší zemi své hlavní sídlo, platí někde jinde méně než domluvené minimum, můžete jí tyto zisky dodanit. Nikdo tedy nebere Kajmanským ostrovům právo mít sazbu nula procent. Zásadně by se ale měla snížit motivace firem, aby zisky přesouvaly. Myšlenka globální minimální daně není nová, na půdě OECD o ní už pár let debatuje přes sto zemí světa. Mezi nimi se dojednává ještě druhý, ekonomicky méně významný pilíř, kde jde o zdanění těch opravdu největších globálních korporací. Smyslem je, aby zejména digitální obři odváděli daně tam, kde skutečně provozují svou ekonomickou aktivitu.

* V čem má dnešní systém hlavní díry? Přece ani dnes firmy nemohou jen tak vykázat zisk na druhé straně planety.

Ano, to nemohou, přelévání zisků musí mít své opodstatnění. Firmy ale tyto principy obcházejí. Vymýšlejí komplexní schémata, se kterými jim pomáhají nejlepší právníci a účetní, tak aby mohly udělat to, o čem mluvíme – převést zisky do míst, jako jsou Kajmanské ostrovy, a vydávat to za postup, který je konzistentní se současnými pravidly.

* Jak se to obvykle dělá?

Nejčastěji manipulací s transferovými cenami. Jedna část nadnárodní firmy účtuje druhé části za nejrůznější zboží či služby pokřivenou cenu tak, aby zisk zůstal tam, kde je to pro firmu jako celek výhodné. Jsou zdokumentované příklady, kdy se v rámci jedné korporace platily čtyři tisíce dolarů za kilo toaletního papíru. Podobné případy známe i z Česka.

* Jaké?

Týdeník The Economist před lety psal o tom, že se někdo pokoušel převést zisky z Česka exportem plastových kbelíků v ceně skoro tisíc dolarů za kus. Věřím ale, že takové flagrantní případy by již dnes nebyly možné, protože daňové správy věnují transferovým cenám větší pozornost.

* Jaké jsou další způsoby?

Účelové půjčování peněz uvnitř firmy. Česká pobočka si půjčí od jiné pobočky v daňovém ráji a zisky tam převede v podobě úrokových plateb. Další cestou jsou platby za duševní vlastnictví, třeba za nějaký software nebo patent, který je umístěn v daňovém ráji, a zbytek firmy za jeho využití platí. Určit skutečnou hodnotu takového softwaru nebo patentu je velmi těžké. Pro umělý převod zisků z jednoho místa na druhé jde tedy o ideální, těžko napadnutelnou metodu.

* Vážně myslíte, že dnešní snahy jsou největší změnou za sto let? Není to jen nadsázka? Dnešní systém zdanění firem skutečně vznikl zhruba před sto lety. A nebyl špatný – na svoji dobu. Mezitím se ale spousta věcí změnila. Firmy fungují více globálně a nově také digitálně. Firmy jako Apple, Google nebo Amazon neplatí díky zapojení do daňových rájů skoro žádné daně. V jejich případě mají leckteré země dojem, že je dobré pustit se do daňové konkurence – že po snížení daňových sazeb tyto firmy budou někde fyzicky investovat, vytvářet pracovní místa a stavět továrny. Ve skutečnosti se ale takto soutěží z velké části jen o papírové zisky. Tedy o to, ve které zemi firma zisky reportuje, nikoli kde má reálnou ekonomickou aktivitu.

* Zjevně i taková soutěž se někomu vyplatí. Proč by jinak daňové ráje existovaly?

Ano, na Kajmanských ostrovech stačí malá elita, která stát mocensky pohltní, a pro ni takový systém funguje dobře. Potřebujete právníky a další servisní služby, v malých státech může z takového uspořádání benefitovat i většina populace. Pro Irsko by to

už smysl nedávalo, proto se snaží kombinovat obojí – nalákat k sobě jak papírové zisky, tak opravdové investice a pobočky firem, hlavně těch amerických. Oba typy zemí, Irsko i Kajmanské ostrovy, bezesporu na dnešním systému vydělávají. Ale v celkovém součtu jsou přínosy pro ně mnohem menší než ztráty všech ostatních. Tato nerovnováha je obrovsky důležitá. A jak už jsem zmínil, jde také o narovnání konkurenčního prostředí mezi firmami. Má-li středně velká česká firma bez poboček v daňových rájích soutěžit s někým, kdo daně neplatí, je to podstatné znevýhodnění.

* Lze Irsko považovat za daňový ráj? Firemní zisky zdaňuje sazbou 12,5 procenta, to už přece oproti českým 19 procentům není tak kolosální rozdíl.

Irských 12,5 procenta je jen číslo napsané v zákoně. V praxi jejich systém umožňuje různá složitá schémata, díky nimž je skutečné zdanění mnohem nižší. Irská pobočka Applu dlouho neplatila skoro nic. Podobně se chová Lucembursko, kde nadnárodní společnosti ve skutečnosti platí jen několik procent. Díky investigativním novinářům víme, že existovaly dohody mezi firmami a lucemburskou daňovou správou, která nízké platby tolerovala.

* Jak lze spočítat, že nadnárodní společnosti ulévají do daňových rájů 40 procent zisků?

Od roku 2016 musejí zveřejňovat o svých daňových odvodech mnohem víc informací. Jde o výsledek mezinárodní dohody, která předcházela tomu, co se vyjednává nyní. Nově máme data ze 190 zemí, která byla s odstupem poprvé zveřejněna až loni v létě. O ně se opírá náš výzkum.

* Lze říct, jaká sazba už je pro firmy dost zajímavá?

Většina akademických odhadů dosud předpokládala, že každé snížení daňové sazby vám něco přinese. Náš výzkum ale prokazuje, že ten vztah je v praxi velmi nelineární. Že není takový rozdíl, jestli firmám nabídnete sazbu 19, nebo 15 procent. Musíte jít mnohem níž, největší přesuny se dějí až u sazeb kolem nuly.

* Česko podle vašich tabulek jako daňový ráj moc nevypadá. Spíš naopak – firmy odsud ročně odkloní zisky za 1,2 miliardy dolarů, je to tak?

Ano a je to spíše konzervativní, nízký odhad. Na základě dřívějších odhadů jsem v dřívějším článku psal, že Česko by mohlo kvůli daňovým rájům trátit na daňových příjmech ročně 10–50 miliard korun. Někteří ekonomové diskutují o tom, že možná fungujeme jako daňový ráj například pro německé firmy, ale podle všeho je to spíše okrajový jev. Celkově je naše bilance záporná, stejně jako u většiny zemí světa.

* Odkud lze tato data o Česku vyčíst?

K výročním zprávám firem a informacím od statistických úřadů nově ve většině zemí světa přibyla povinnost velkých firem poskytovat detailní účetní informace za jednotlivé země, kde působí. Důležité je, že tato data zveřejňují i Spojené státy, byť jen dohromady za všechny své firmy.

* Česko tato data nezveřejňuje?

Ne, vůbec. A i teď v rámci jednání EU mělo Česko k ještě detailnějšímu zveřejňování neutrální postoj, ale bylo přehlasováno. Díky tomu budeme mít v EU za několik let podobná data pro každou z velkých nadnárodních firem zvlášť. Pomalu, ale jistě se svět velkých firem stává transparentnějším. Dolování dat

* O vašem výzkumu se teď, v kontextu debat o novém globálním uspořádání podnikových daní, hodně psalo. V čem je tak přínosný? Šlo hlavně o vytahání dat z jednotlivých zemí, nebo spíš o nějaký nově vynalezený ekonomický vzorec?

Hlavně jde o zpracování nových dat a v jejich dolování. Můj kolega Javier Garcia-Bernardo je datový expert a hlavně díky němu se nám povedlo překonat spoustu problémů s kvalitou zdrojů. Výsledkem je soubor pro dosud největší počet zemí, postavený na datech zveřejněných až loni v červenci. Část jsme museli odhadnout na základě dalších zdrojů. Ale naše závěry jsou konzistentní s tím, co bylo o přesouvání zisků do daňových rájů dosud známo. To zvyšuje moje sebevědomí, že nejsme mimo a že se naše odhady trefují dobře.

* Česko od roku 2010 zdaňuje zisky firem sazbou 19 procent. Je to spíš hodně, nebo málo?

Když jsme tuto sazbu zaváděli, patřila spíš k těm nižším, ale teď se dostáváme k průměru. Respektive ten průměr se přibližuje k nám, protože ostatní země postupně svoje sazby snižují.

* Vznikne-li globální práh na úrovni 15 procent, je to pro Česko výhodné?

Šlo by vymyslet i výhodnější model. Ale obecně platí, že pro Česko jsou nynější reformní snahy dobrou příležitostí. Na obou pilířích, o kterých se mluví, by Česko podle našich odhadů výrazně získalo.

* Když říkáte, že by šlo vymyslet i výhodnější model, jak by vypadal?

Jedna věc je shodnout se na tom, že dnešní systém není fér. Druhá věc je, jak si rozdělit přínosy, které sebereme nadnárodním korporacím a daňovým rájům. Současné návrhy jsou tažené Spojenými státy a skupinou G7, takže ne překvapivě zvýhodňují hlavně tyto země.

* Čím?

Tím, že dodatečné daňové příjmy mají jít hlavně tam, kde nadnárodní společnosti sídlí. Což je spíš Amerika, Francie nebo Německo, a mnohem méně Česko, Ghana, nebo Vietnam. Spolu s týmem ekonomů z několika zemí jsme zpracovali alternativní

návrh, který by rozděloval dodatečné přínosy podle toho, kde firmy mají své skutečné aktivity. Z toho by Česko těžilo ještě víc. Ale jak jsem řekl, i nynější návrhy jdou dobrým směrem. Jak optikou Česka, tak optikou snah spravit nynější nefunkční status quo.

* Jaký typ zemí bude podle vás proti?

Samozřejmě daňové ráje.

* Hodně se píše také o tom, že dohoda na půdě G7 nebude moc výhodná ani pro chudší země třetího světa. Proč ne?

Právě kvůli tomu, že mnohem více přínosů půjde bohatším zemím, kde velké nadnárodní společnosti sídlí. Dále proto, že pro některé země, které zdaňují podniky sazbou třeba 30 procent, je avizovaných 15 procent příliš málo. Oprávněně se obávají, že svět začne konvergovat k tomu dnu, k 15 procentům. Mnohé rozvojové země jsou na korporátní dani daleko víc závislé než my. Půjde-li daň dolů, budou ji muset snížit i lokální firmám. To je velké riziko.

* Ve skupině G7 není Čína, Rusko, Indie, Brazílie... Vážně existuje možnost, že se připojí všichni?

K tomu, co se vyjednávalo na půdě OECD, už se přiklonilo přes sto zemí světa. Ale těch neznámých je ještě dost. Řada zemí uplatňuje nejrůznější daňové pobídky a je otázka, jak budou tyto speciální režimy řešeny. Princip společné minimální sazby jde také proti speciálním ekonomickým zónám, jaké má třeba Čína. Státy by tedy přišly o jistou flexibilitu, pokud chtějí přilákat opravdovou investici výměnou za daňové prázdny. Jde o to posbírat podporu co největšího počtu zemí. Pokud někdo vlivný vznese námitky, bude se o nich vyjednávat a uvidíme, co vzejde na konci.

* Nemůže se stát, že vámi zmiňovaná flexibilita bude jednou chybět i Česku? Co kdyby příští vláda chtěla hypoteticky přijít s myšlenkou překopat zdejší ekonomický model třeba právě po vzoru Irsku?

Už jsem takové snahy zažil před zhruba deseti lety a nepřišlo mi, že by jejich cílem bylo zvýšení kvality života lidí v Česku. Proto říkám, že tyto snahy naštěstí nakonec nebyly úspěšné.

* Irsko úspěšné je. V době, kdy jsme vstupovali do Evropské unie, bylo považováno za vzor. I dnes se tu často argumentuje tak trochu irsky. Ministerstvo financí má k nynějšímu dění na webu stanovisko, kde jako hlavní prioritu uvádí daňovou „suverenitu“.

Měli bychom se dívat do budoucnosti, která nabízí řadu příležitostí, a ne do minulosti. Irsko stavělo svůj model v osmdesátých letech a na jeho kopírování už je, myslím, pozdě. Nynější vývoj ukazuje, že irský model není udržitelný.

* Proč?

Zastávám názor, že bychom měli primárně stavět zemi, kde se bude jejím obyvatelům dobře žít. Ne daňový ráj pro velké nadnárodní firmy. Mezi experty převládá názor, že firmy při výběru lokalit pro svoji reálnou aktivitu hledí primárně na jiné faktory, než jsou daňové sazby. Vybírají si podle velikosti trhu, vzdělanosti lidí, dostupnosti pracovních sil, přístupu na další trhy. Daně jsou pro ně až jedna z posledních věcí. Náš prostor přilákat je daňovou politikou je tedy velmi malý. Smysluplnější mi přijde opačný postup – domluvit se s ostatními zeměmi na trochu větším zdanění nadnárodních společností a takto zaplatit například vyšší platy učitelů. Tím zvedneme kvalitu vzdělávacího systému, což je dlouhodobě nejlepší cesta, jak posunout ekonomiku dál.

* Odliv korporátních zisků z Česka odhadujete na 1,2 miliardy dolarů, což po zdanění 19 procenty vychází na extra příjem kolem pěti miliard korun. Jen letos ale v rozpočtu chybí 500 miliard. Rozumím tomu správně, že ani sebelepší globální dohoda o korporátních daních zdejší státní pokladnu nespasí?

Ano, to platí. I kdyby příjmy z reformy byly vyšší, jak ukazují některé odhady v řadu nižších desítek miliard, státní pokladnu opravdu nezachrání.

* Co ji tedy zachrání? Zvýšení dalších daní? Jak jinak dostat zdejší rozpočet do rovnováhy?

Předně je třeba říct, že éra jasného konsenzu, kdy zadlužování bylo a priori špatně, už je pryč. Dnes, v době levných peněz, najdete ve světě spíš oporu k tomu, že půjčit si na rozumné investice dává smysl. Klíčové ale je, za co se půjčené peníze utratí. Česko příliš zlomových investic neprovádí ani neplánuje. Nepřesvědčivý vládní plán obnovy, který nyní čeká na schválení Evropskou komisí, je toho důkazem.

* Pokud se dokážeme zadlužit smysluplně? Jak zdejší dluhy zkrátit?

Je třeba projít vládní výdaje a zamyslet se, zda opravdu směřují do oblastí, které jsou pro nás dlouhodobě důležité. V dalším kroku je potřeba si říct, o jak velké výdaje jde, z jakých příjmů je zvládneme pokrýt a do jaké míry chceme spoléhat na zadlužení. Spravedlivější – a vyšší – zdanění nadnárodních společností je jedním ze zdrojů. Má smysl i kvůli narovnání podmínek pro zdejší firmy. Podobných příležitostí, kdy zdanění má i jiný cíl než plnění rozpočtu, je víc. Třeba energetické nebo spotřební daně. V českém rozpočtu se nyní také hodně promítá fakt, že loni došlo k výraznému snížení daní z příjmu, a to ve špatný moment a z nemalé části ve prospěch lidí s vyššími příjmy. Také u nás téměř neexistují daně z bohatství. Daň z dědictví je nula, daně z nemovitostí jsou v režii obcí a v mezinárodním srovnání jsou velmi nízké. V těchto oblastech vidím prostor pro diskusi o citlivém a postupném zvýšení daní, například jako kompenzace snížení daní z práce. Optimismus, že to s českým daňovým systémem dopadne dobře, mi dodávají i probíhající vyjednávání na globální úrovni ohledně zdanění firem. Pokud se země dokážou domluvit na zdanění firem, snad se i my v Česku domluvíme na udržitelném daňovém systému..

PETR JANSKÝ (35) Mezinárodně uznávaný ekonom se specializací na problematiku podnikových daní a daňových rájů.

Vyučuje ekonomii a veřejné finance na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, kde vede katedru evropské ekonomické integrace a hospodářské politiky. Je jedním ze dvou autorů letos zveřejněné studie s názvem Přesouvání zisků nadnárodních korporací napříč světem, která si získala širší pozornost poté, co ji jako hlavní zdroj k článkům o globální reformě podnikových daní použili datoví novináři Financial Times a The Economist. Janský se narodil v Kuřimi, studoval v Brně, Praze a na Oxfordu. Dnes s rodinou žije v Praze na Letné. WWW. RESPEKT. CZ/AUDIO

Foto autor: FOTO MILAN JAROŠ

Zvýšení úroků nám cenovou stabilitu nezajistí. Mnohem více jde o očekávání

TISK, Datum: 21.06.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 17, Autor: Tomáš Havránek, Vydáno: 19 525, Prodáno: 27 858, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 03:24, Čtenost: 148 177, Rubrika: Názozy, AVE: 83 243,68 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Inflace

Tváří v tvář stupňujícím se inflačním tlakům zřejmě ve středu zvedne Česká národní banka svou základní úrokovou sazbu o čtvrt procentního bodu na 0,5 %. To pomůže zmírnit zdražování, ale efekt bude spíše symbolický: podle 67 výzkumných studií je průměrný dopad takového opatření na ceny jen 0,225 %, a to navíc se zpožděním 29 měsíců. Ještě příští rok tedy efekt středěčného zvýšení sazeb nepocítíme.

V kratším období má ČNB dvě možnosti, jak krotit inflaci, a obě spoléhají na měnový kurz. Zaprvé, může naznačit, že v budoucnu plánuje úroky zvedat rychleji, než předpokládá trh. Koruna posílí, neboť investoři dostanou chuť na budoucí výnosy z korunových vkladů. Silnější koruna sníží inflaci docela rychle díky nižším cenám dováženého zboží. Nicméně pro hmatatelný dopad na ceny by posílení muselo být prudké a exportéři by radost neměli.

Zadruhé, ČNB může začít prodávat devizové rezervy. To je technicky možné, ale prakticky nevídané. Devizové rezervy jsme nevyužili k obraně koruny ani ve dvou nej -větších krizích za posledních 30 let, finanční a covidové. V obou případech zažila koruna volný pád. V porovnání s tím je současné přestřelení inflačního cíle „drobnost“, kvůli které ČNB intervenovat nebude.

Zvýšení úroků jako signál

Změny úrokových sazeb mají přímočaré dopady na produkci, protože rychle ovlivňují reálné úroky u investic firem a hypoték domácností. Ale jemně s nimi ladit inflaci je přetěžké: jak konstatoval Milton Friedman, zpoždění těchto dopadů jsou dlouhá a proměnlivá. Už před čtvrttisíciletím

si David Hume povšiml, že dopad změn nabídky peněz se mnohem rychleji i projeví v produkci než v cenách.

Pokud tedy na podzim inflace vystoupí třeba k 5 % a neodezní sama (což se stát může), budeme s takovým tempem zdražování muset žít roky. Podle výše zmíněných empirických odhadů by pak sazby musely vzrůst o 3,33 procentního bodu, abychom inflaci snížili na 2 % alespoň za 2,5 roku. V praxi by ale ČNB sazby zvedala postupně, takže výsledný efekt by se dostavil ještě později.

Zvýšení sazeb o 0,25 procentního bodu tedy slouží hlavně jako znamení, že centrální banka inflační tlaky vnímá. Že je případně nutnosti ochotna prodávat miliardy eur a nakupovat korunu nebo zvyšovat sazby skokově o jednotky procentních bodů. Přitom se ale modlí, že na nic takového nedojde, protože by tím mohla způsobit další recesi.

Mnohem víc než posuny úroků totiž inflaci ovlivňují očekávání firem a domácností. Věří-li lidé, že koruna bude skutečným uchovatelem hodnoty, že si udrží kupní sílu, pak inflaci nevidíme ani s mírnými sazbami kolem „normální“ úrovně 3 %. Pokud budou lidé očekávat zdražování, můžeme mít trvale 5% inflaci i s úroky nad 5 %.

Klíčová je tedy důvěryhodnost, jíž ČNB našťástí disponuje. I tak ale bude nadmíru obtížné krotit inflaci, pakliže se dostane na hodnoty kolem 5 %. Pokud se potom centrální banka neodhodlá k bolestivým a nepopulárním opatřením na obranu cenové stability, může o svou důvěryhodnost rychle přijít. Stane-li se tak, budou nutné ještě bolestivější kroky, podobně jako při krocení dvouciferné inflace v USA na začátku 80. let.

Potřebujeme skutečnou cenovou stabilitu

Důvěryhodnosti centrální banky prospívá, když veřejnost rozumí tomu, co a proč banka dělá. Tomu by pomohlo, kdyby ČNB vykládala ústavu podobně jako běžný čtenář a snažila se o skutečnou cenovou stabilitu, nikoli o kladnou inflaci. Vedle lepší pochopitelnosti a souladu s ústavou by takové opatření odpovídalo moderní výzkumné literatuře, která naznačuje, že optimální je dlouhodobě nulová inflace.

Inflace strašlivě komplikuje dlouhodobé finanční plánování nám všem. Jak máme spořit na důchod nebo na studia pro děti, když v režimu cílování inflace nemáme žádnou představu, co si za tisíc korun koupíme v roce 2040? Bude-li totiž letošní inflace nakonec 5%, nebude ČNB příští rok usilovat o snížení cen, aby odchylku od cíle vyrovnala, ale zase o 2% inflaci. Takhle funguje inflační cílování, které nám zajišťuje nejistotu ohledně budoucího vývoje cen. Pojďme se té nejistoty zbavit a snažme se o skutečnou cenovou stabilitu.

Setkala se s Mussoliniovou a brojí proti migraci. Bratry Itálie vede "ocelová žena" URL Automatický překlad

WEB, Datum: 21.06.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Helena Truchlá, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 06:31, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Zahraničí, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Jsou "Bratři Itálie", ale vede je žena. Kdyby ale podobná politická strana vznikla v Česku, jmenovala by se nejspíš "Kde domov můj". Italské krajně pravicové hnutí si totiž za svůj název vybralo první slova státní hymny. Postfašistickému uskupení se silně protiimigrační rétorikou rostou preference a jeho šéfka, bývalá číšnice Giorgia Meloniová, má ambice stát se první premiérkou v historii země.

Když Meloniová zahajovala svou kampaň před parlamentními volbami v roce 2018, vybrala si k tomu město Latina, jižně od Říma. Vybudovat ho nechal na začátku 30. let fašistický režim, spojenec nacistického Německa ovládaného Adolfem Hitlerem. Političku dokonce před třemi lety v Latině doprovázela i vnučka někdejšího diktátora Benita Mussoliniho. Jeho pravnuke ostatně kandidoval za Bratry Itálie ve volbách do Evropského parlamentu.

Meloniová jakoukoliv přímou spojitost s érou fašistické diktatury důrazně odmítá. Její Bratři Itálie přesto bývají označováni za krajně pravicovou a postfašistickou stranu.

Před třemi lety nakonec získali jen čtyři procenta voličských hlasů. Nyní by je ale podle průzkumů podpořila více než pětina hlasujících, a strana by tak ve volbách skončila druhá, těsně za Ligou Mattea Salviniho. Obě uskupení spojuje silně protiimigrační rétorika, odpor k Evropské unii a euru a naopak náklonnost ke konzervativním hodnotám.

Jenže populistu Salvini teď podporuje vládu národní jednoty premiéra Maria Draghiho, někdejšího šéfa Evropské centrální banky. To Meloniová a její spolustraníci odmítli udělat a zůstali jedinou opoziční silou. Teď jim to přináší politické body.

"Udrželi si roli kritika establishmentu a přebírají hlasy Salviniho i bývalému premiérovi Silviu Berlusconiho," míní Martin Mejstřík, politolog z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Vlastenecká opozice

Salviniho Liga, Berlusconiho partaj Vzhůru Itálie a Bratři Itálie jsou oficiálně spojenci. Giorgia Meloniová by ale chtěla své mužské partnery překonat, a to už v příštích parlamentních volbách, které se v Itálii mají konat nejpozději v roce 2023. Trojice totiž uzavřela dohodu, že premiérem či premiérkou se stane šéf nebo šéfka toho uskupení, které dostane nejvíce hlasů. A v tuto chvíli se zdá, že by to mohli být právě Bratři Itálie a s nimi jejich předsedkyně.

Průzkum volebních preferencí agentury SWG, který předminulý týden zveřejnila stanice Tg La7, ukázal, že pro stranu Bratři Itálie by hlasovalo 20,1 procenta voličů. Liga má podporu 21,4 procenta lidí.

Pro Meloniovou by to nebylo první vládní angažmá. Jako ministryně mládeže působila už v letech 2008 až 2011 v Berlusconiho kabinetu. Jenže čtyřiačtyřicetiletá lídryně Bratrů Itálie od té doby výrazně změnila rétoriku. "Když byla ve vládě, vystupovala sice pravicově, ale v podstatě standardně jako politička v rámci demokratického systému," míní Mejstřík.

Nyní chce být "vlasteneckou opozicí", uvedla ve svém vyjádření pro server Politico. Jejímí hlavními tématy jsou ochrana italské národní identity a tradic. Kromě toho se podle svých slov snaží angažovat i v boji za lepší pracovní podmínky, v daňových otázkách a v boji s pandemií a migrací.

"Velmi umně využívá nálad ve společnosti. To, jak vystupuje, je čistý kalkul," míní Mejstřík. Itálie se jako přímořský stát musí velmi intenzivně zabývat otázkou, jaký postoj zaujmout k lidem, kteří utíkají do Evropy před válkou nebo za lepším životem. K jejím jižním břehům, které jsou zároveň méně ekonomicky rozvinuté než bohatší sever, připlouvají přes Středozemní moře tisíce lidí. Řada z nich cestu nepřežije. Vláda v Římě dlouhodobě žádá ostatní státy Evropské unie o pomoc a solidaritu. Podle Meloniové jsou ale italská politici neschopní: měli by zasáhnout a severoafrické migranty zastavit.

Nostalgie po pořádku

Bratři Itálie mají své kořeny už v Italském sociálním hnutí (Movimento Sociale Italiano). To založili spojenci diktátora Mussoliniho těsně po skončení druhé světové války, v jejímž závěru byl sám Mussolini popraven. "Je to směs konzervatismu a nostalgie," popisuje ideologii strany politolog Mejstřík.

Symbolika a ideje postfašismu jsou podle něj v hnutí pevně zakořeněné. "Ale není to nic, co by si dali na billboardy, a laik to nutně ani nepozná," míní. Projevuje se to třeba v důrazu na témata související s pořádkem a bezpečností v zemi. "Fašismus původně vznikl jako reakce na vlnu pouličního násilí, až anarchie. Mussolini chaos a kriminalitu zastavil silou. V tom oni symbolicky navazují," vysvětluje.

Zdrojem chaosu je podle Meloniové kromě migrace také "globalistická ideologie", která útočí na národní identitu Italů. Jak přesně k tomu dochází, politička vysvětluje ve své nové knize, autobiografii s názvem Já jsem Giorgia (Io sono Giorgia). Titul odkazuje na plamenný projev, který politička pronesla v roce 2019 a z něhož se po zhudebnění stal i virální hit. Pustit si ho můžete níže.

Knihy, ve které Meloniová vzpomíná na své dětství, vyrůstání v Římě s matkou, práci číšnice a problémy s otěhotněním, se stala bestsellerem. A populární je i samotná politička.

"Snaží se prezentovat jako ocelová žena, která se ničeho nebojí. A Italové, zejména ti pravicově zaměřeni, mají tyhle silné osobnosti rádi," míní Mejstřík. Nástup Meloniové do čela strany ostatně časově odpovídá i prudkému vzestupu popularity partaje.

Ambiciózní politička i její hlavní spojenec a zároveň sok Matteo Salvini zatím navenek prezentují hlavně svůj harmonický vztah. Salvini jí dokonce veřejně popřál ke Dni matek.

Ve skutečnosti ale rivalita mezi nimi roste spolu s volebními preferencemi Bratrů Itálie, upozorňuje list Financial Times. Pokud by Salvini začal zaostávat, mohlo by ho to prý přimět, aby skončil s podporou křehké Draghiho vlády a přešel by stejně jako Meloniová do opozice. Pro Itálii, která se snaží vyrovnat s ničivými dopady koronavirové pandemie i jejími ekonomickými důsledky, by to znamenalo další komplikace.

Pokud by se případnou novou premiérkou stala skutečně Meloniová, dá se jen těžko odhadovat, co by ze svých proklamací začala proměňovat v činy, shodují se analytici. "Nemyslím ale, že by chtěla zavádět diktaturu, honit s tyčemi po ulicích migranty a zavádět stanné právo," dodává s nadsázkou politolog Mejstřík. "Jsem připravena udělat to, o co mě požádají Italové," prohlásila o svém možném premiérském angažmá v rozhovoru pro televizi RAI sama Meloniová.

Diskuze o kontroverzním projektu se zajímavým hosty [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.06.2021, Zdroj: eprogram.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 06:50, RU / den: 10 000, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11

Stavba kanálu Dunaj–Odra–Labe už delší dobu vyvolává vášně a bouřlivé diskuze z mnoha důvodů – ať už se jedná o to, jakým způsobem zasáhne do krajiny, o ekonomický význam vodního koridoru nebo o skutečnost, že rozhodnutí začít s jeho budováním padlo bez ohledu na odpor desítek obcí a měst včetně Ostravy. Ve čtvrtek 24. června v 19 hodin proto odvysílá Ostravská univerzita další díl diskuzního pořadu FactumOU na toto téma. Odkaz na vysílání najdete na stránce události.

Hosty rektora Ostravské univerzity Jana Laty k diskuzi budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Jan Hradecký a Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Do problematiky nás uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvizda. Pořad FactumOU tak zájemcům pomůže zorientovat se v této složité problematice a zhodnotí negativní dopady i přínosy tohoto velkolepého projektu. Už nyní lze psát dotazy (do středy 23. 6.) do odkazu. Hosté pak budou v přímém přenosu odpovídat.

Hosté rektora Jana Laty:

doc. RNDr. Jan Hradecký, Ph.D.

Děkan Přírodovědecké fakulty OU Jan Hradecký, který působí na Katedře fyzické geografie a geoekologie, se specializuje na geoekologii a geomorfologii. Jeho výzkumy se zaměřují na kvartérní vývoj reliéfu, především na sesuvy a vodní toky, zvláště se věnuje otázkám vývoje říční krajiny. Ve své práci se soustředí mimo jiné i na management krajiny a vodní hospodářství.

PhDr. Petr Witz, Ph.D.

Petr Witz působí na Katedře veřejné a sociální politiky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, kam se vrátil po třech letech strávených na Dánské technické univerzitě coby Marie Curie/H.C. Orsted Fellow. V Dánsku jako přímý účastník zkoumal proces implementace v současnosti největšího dopravního projektu v Evropě – podmořského tunelu mezi Dánskem a Německem přes fehmarnskou úžinu. Ve své disertační práci, za kterou jako první Čech získal prestižní ocenění NISPAČee Mzia Mikeladze, se zabýval mírou selhávání projektů Public-Private Partnership (PPP) napříč evropskými státy. V rámci veřejné politiky se specializuje mimo jiné na megaprojekty.

prof. Ing. Martin Kvizda, Ph.D.

Prorektor pro vnější vztahy a celoživotní vzdělávání Masarykovy univerzity se specializuje především na dopravní ekonomii. Ve své vědecko-výzkumné činnosti se dlouhodobě zabývá ekonomickými aspekty fungování železniční dopravy. Je také ředitelem Institutu pro dopravní politiku, ekonomii a geografii, který interdisciplinárně zkoumá ekonomické, prostorové a společenské funkce dopravy.

FactumOU je pořad Ostravské univerzity, který na základě vědeckých faktů boří mýty a pomáhá se orientovat ve velkém množství informací, názorů a postojů. V minulosti již byly odvysílány tyto díly:

1. díl na téma: Očkování proti covid-19
2. díl na téma: Pravidelným pohybem proti Covid-19 i dalším nemocem
3. díl na téma: Jak přežít pandemii a nezbáznit se
4. díl na téma: Zdravá strava je klíčem k naší imunitě
(hav, foto: nase-voda.cz)

Online diskuze FactumOU na téma Kanál Dunaj-Odra-Labe URL Automatický překlad

WEB, Datum: 21.06.2021, Zdroj: ostravainfo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 11:40, Celková návštěvnost: 18 310, RU / den: 10 000, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11

FactumOU je pořad Ostravské univerzity, který na základě vědeckých faktů boří mýty a pomáhá se orientovat ve velkém množství informací, názorů a postojů. Vyslechněte si témata rezonující společností odborně, ale srozumitelně. Ve čtvrtek 24. června v 19:00 odvysílá Ostravská univerzita další díl - tentokrát bude tématem kontroverzní projekt na stavbu kanálu Dunaj–Odra–Labe (DOL), jehož aktivní přípravy v Moravskoslezském kraji už započaly.

Hosty rektora Jana Laty budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Jan Hradecký a Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Do problematiky nás uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvízda.

Stavba kanálu Dunaj–Odra–Labe vyvolává bouřlivé diskuze z mnoha důvodů – ať už se jedná o to, jakým způsobem zasáhne do krajiny, o ekonomický význam vodního koridoru nebo o skutečnost, že rozhodnutí začít s jeho budováním padlo bez ohledu na odpor desítek obcí a měst včetně Ostravy.

Pořad FactumOU vám pomůže zorientovat se v této složité problematice a zhodnotí negativní dopady i přínosy tohoto velkolepého projektu.

A i vy septejte! Své dotazy pište do odkazu níže a pokud s vám bude líbit jiná otázka, dejte jí svůj hlas. Hosté vám pak v přímém přenosu odpoví: <https://app.sli.do/event/mqbtborx/live/questions>. Otázky směřované na prorektora Martina Kvízdu můžete pokládat do středy 23. 6.

Hosté rektora Jana Laty:

doc. RNDr. Jan Hradecký, Ph.D.

Děkan Přírodovědecké fakulty OU Jan Hradecký, který působí na Katedře fyzické geografie a geoeekologie, se specializuje na geoeekologii a geomorfologii. Jeho výzkumy se zaměřují na kvartérní vývoj reliéfu, především na sesuvy a vodní toky, zvláště věnuje otázkám vývoje říční krajiny. Ve své práci se soustředí mimo jiné i na management krajiny a vodní hospodářství.

PhDr. Petr Witz, Ph.D.

Petr Witz působí na Katedře veřejné a sociální politiky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, kam se vrátil po třech letech strávených na Dánské technické univerzitě coby Marie Curie/H.C. Orsted Fellow. V Dánsku jako přímý účastník zkoumal proces implementace v současnosti největšího dopravního projektu v Evropě – podmořského tunelu mezi Dánskem a Německem přes fehmarnskou úžinu. Ve své disertační práci, za kterou jako první Čech získal prestižní ocenění NISPACee Mzia Mikeladze, se zabýval mírou selhávání projektů Public-Private Partnership (PPP) napříč evropskými státy. V rámci veřejné politiky se specializuje mimo jiné na megaprojekty..

prof. Ing. Martin Kvízda, Ph.D.

Prorektor pro vnější vztahy a celoživotní vzdělávání Masarykovy univerzity se specializuje především na dopravní ekonomii. Ve své vědecko-výzkumné činnosti se dlouhodobě zabývá ekonomickými aspekty fungování železniční dopravy. Je také ředitelem Institutu pro dopravní politiku, ekonomii a geografii, který interdisciplinárně zkoumá ekonomické, prostorové a společenské funkce dopravy.

Aktuality a přenos na

O námluvách Testuj.to s Heureka Group URL Automatický překlad

WEB, Datum: 21.06.2021, Zdroj: roklen24.cz, Autor: Roklen24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.06.2021 21:31, Celková návštěvnost: 337 350, RU / měsíc: 26 844, RU / den: 2 022, Rubrika: Názory a komentáře, podnikání, Startup, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

V roce 2013 jsem zakládala Ženy, s.r.o. a představila českému trhu testování produktů...

V roce 2013 jsem zakládala Ženy, s.r.o. a představila českému trhu testování produktů a sdílení zkušeností, které bylo v té době v takové míře absolutní novinkou. O čem jsem už tenkrát byla přesvědčená, byla síla hlasu jedné ženy. A co když se spojí desítky, stovky nebo stovky tisíc žen?!

Víze a cíl byly jasné, ale ta cesta za tím byla někdy více než trnitá. Někdo by řekl, že jsem začala příliš brzo. Pro mě to ale byla obrovská škola života a příprava na rychlý vstup na trh startupu Testuj.to o pár let později.

Už tenkrát bylo našim hlavním produktem v Ženy, s.r.o. po vzoru shespeaks.com testování produktů mezi testerkami. Dnes jim říkáme microinfluencerky. Ale v roce 2013 se ještě klienti recenzí báli. Prvním osvěcujícím klientem byl bezesporu Philips. Ten si dokonce po našem vzoru založil i svou vlastní komunitu testerů. Bylo to v době, kdy jsem měla doma ročního syna a bylo znát, že do popředí dávám více jako čerstvá maminka spokojenost žen a členek naší komunity. Dostatečně jsem nekladla důraz na obchod a ani mě tenkrát nenapadlo investory oslovovat. Dávala jsem do toho svůj čas a peníze, a to z krátkodobého hlediska vůbec nebylo dobré. Z dlouhodobého hlediska to vyhodnocuji jako zkušenost, díky které se mi nakonec podařilo i po více investičních kolech udržet v Testuj.to majoritní podíl.

Zdroj: Testuj.to

Zdroj: Testuj.to

Investorské koketování

Dlouhodobě jsem cítila, že i když ukážu krásná čísla, tak nad názvem Ženy, s.r.o. ohrne většina investorů–mužů nos. Je pravda, že jsem cíleně ani nehledala. Ale v roce 2014 mě sám oslovil Tomáš Čupr. Nedomluvili jsme se, ale inspiroval mě v nápadech a potenciálu, který Ženy, s.r.o. a celkově model testování a generování recenzí může mít. Syn šel do školky a já jsem se mohla naplno vrátit do práce. Začala jsem se obklopotovat podobnými podnikateli a zkušenými byznysmeny. Sbírala jsem názory i kritiku a vše přijímala s pokorou. I díky jejich inspiraci jsem se rozhodla, že ten potenciál využiji naplno!

V roce 2018 jsme založili startup Testuj.to. Jeho součástí byla technologie, na které stály již s třetím naprogramovaným kódem Ženy, s.r.o. Klienti už se recenzí nebáli a naopak chápali, že je potřebují. Sice se každý ptal na ty negativní, ale už byli ochotní platit kampaně s microinfluncerkami. Konkurence, v podobě menších či větších lifestyleových portálů, také začala testovat. Bylo jasné, že tu prostor pro všechny nebude. A tak jsem díky Testuj.to mohla nabídnout stejný kód a naše know-how i konkurenci. Pamatuji si, jak moc to tenkrát tým v Ženy, s.r.o. nechápal a interní šeptanda vyvolala obrovskou paniku. My, Ženy, s.r.o., tady tak dlouho něco budujeme a teď to budeme učit konkurenci?! Ano! Už dávno jsem pochopila, že podnikatel je svým způsobem blázen! Byl konec roku 2018 a tehdy začala ta jízda, u které stálo na začátku hned několik žen. Muži mezi nás stále ještě nechtěli, anebo se příliš dlouho rozhodovali. Mezitím jsme to rozjely samy!

Business Angels jako první investoři

Už jsem to nechtěla lepit jako v Ženy, s.r.o. a všechny vydělané peníze investovat zpátky, nebýt připravená na krize a slabší měsíce. Oslovila jsem první business angels. Přišli první investoři a začali jsme se věnovat prodeji plug-inu a rozšiřovat komunitu. Záhy jsme ale pochopili, že představa, že si každý portál bude prodávat testování sám, byla hodně naivní. Museli jsme tedy asi po půl roce změnit byznys model. Začali jsme prodávat více testování, nabrali obchodníky a začali se starat o portály, kde je náš plug-in Testuj.to. Pořád jsem věděla, že největší přidaná hodnota je v podobě objektivních uživatelských recenzí, které jsme už tenkrát generovali i pro Zboží.cz anebo Alzu. Ale nálada ve firmě, hlavně u těch menších akcionářů, nebyla dobrá. Tenkrát jsem se učila to, o čem jsem vždycky jenom slyšela od mých přátel, kteří měli již větší zkušenosti. Největší problémy dělají ti nejmenší. Kdyby bylo po jejich, tak jsme v lednu 2020 zavírali a balili to. Naštěstí pořád mě neopouštěla moje obrovská víra a víra a několik jednotlivců, kteří mi věřili a podporovali mě.

Přeskočila jiskra s Heureka

Bylo to v období, kdy jsem již začala být v kontaktu s Heureka Group, ale o investici jsme se ještě nebavili. Myslím si, že poměrně velkou výhodou bylo, že jsme se s Tomášem Bravermanem potkali na společenské akci. Diskutovali jsme, jestli Testuj.to je nebo není pro Heureka konkurence. Nejprve ho recenze od nás nezajímaly, ale synergie začaly padat například u tématu videorecenzí nebo budování komunit. Myslím si, že kdybych mu tenkrát napsala mail, tak mi možná ani neodpoví. Ale nakonec jsme si dali ještě jedno jednání a další původně jenom ke spolupráci. A když jsme byli prezentovat produkt týmu Heureka, zeptala jsem se Tomáše, jestli nemá tipy na investory. Rozpovídala jsem se, že chci strategické jednotlivce nebo firmy a postavit něco fakt velkého, což s mými stávajícími akcionáři nedám. A on mi hned nabídl, že by do toho mohl jít za Heureka Group. To mě tenkrát překvapilo, protože do té doby Heureka nikdy neinvestovala. Vše se odehrávalo pod Rockaway nebo PPF a pravda je, že tam jsem nikdy cíleně nešla.

Zdroj: Testuj.to

První lockdown a investice rozběhnuté na callech

Tak se rozjela kolečka příprav a jednání. Celou transakci vedl Martin Konop, tenkrát ještě z Rockaway a to hlavně z pohledu čísel. Za tým Heureka Group bylo určeno několik lidí, kteří měli hlavní úkol do detailu vyhodnotit produkt. To znamená z pohledu přínosu pro Heureka, resp. klienty, obchodníky i eshopy a i z pohledu IT. Bavilo mě to a byla to taková nová výzva. Těšila jsem se na osobní setkání a prezentaci managementu i s PPF. Už jsme měli termín, ale těsně předtím do toho přišel lockdown. A tak jsem od té doby už nikoho osobně na další tři měsíce neviděla. Všechny klíčové přípravy a předávání probíhalo online. Já jsem v té době vyměnila ve firmě vedení a k sobě jsem do čela vzala Michala Slaveva na pozici COO. Dnes to hodnotím jako jedno z nejlepších rozhodnutí. Byl celou dobou při vyjednávání a skvěle jsme se doplňovali. Já se svými zkušenostmi k produktu a on s pragmatickým přístupem a citem pro detail a na rozdíl ode mne s obrovskou zkušeností z pohledu korporátního přístupu a spousty zkratk, které jsem do té doby vůbec nepotřebovala. Snažila jsem se dát naopak jednáním lehkost a lidskou stránku, abych měla jistotu, že nás naše partnerství bude bavit a bude opravdu dlouhodobé a nezačne to někde drhnout po lidské stránce.

Měla jsem předtím několik „námluv“ i s jinými investory. Pravdou je, že oproti předchozím jednáním, musím u Heureka vyzdvihnout obrovskou profesionalitu při celé této transakci. Myslím si, že velkou roli v tom hrál Tomáš Braverman a jeho zkušenosti a lidský přístup. A cítila jsem, že stejně jako já doufal, že to klapne. Museli jsme ale počkat na oficiální vyjádření právníků z Rockaway po našem auditu.

Seznamování od potvrzení vstupu do firmy probíhalo od března do května. 15. května 2020 v pátek mi osobně Tomáš Braverman a Martin Konop potvrdili, že jim vstup dává smysl, jaká mají očekávání a že já musím zůstat jako CEO. A rozběhl se audit. Na setkání v Rockaway s právníky, kam společně se mnou šel i náš právník Tomáš Nielsen a poradce Michal Tesař, asi také nezapomenu. Na druhé straně seděli čtyři zástupci Rockaway. Moji právníci mi jasně říkali, ať moc nemluví. Ať to nechám celé na nich, že by bylo zbytečné, kdybych ze své pozice něco řekla a slíbila. Nevydržela jsem to. Nikdo netušil, jaký bude průběh a chápu, že právníci se vždy musí připravit na nejhorší. CLA (Convertible Loan), kterou navrhla protistrana, měla 74 stran a my jsme byli poměrně mladý a malý startup s matadory právníky. Jediné, co jsem v tu chvíli mohla dělat, bylo být přirozeně sebevědomá. Snažila jsem se vnést do jednání lehkost a využila přirozených vlastností ženy, empatie a intuice, jestli a kdy se hodí vhodně doplnit komentář, vysvětlit nebo argumentovat. Na závěr i kolegové uznali, že to bylo nakonec příjemné a podnětné jednání. A možná i rozhodující.

My battery low

Silným momentem tenkrát pro mě bylo i to, když jsme končili jeden z online hovorů zase s několika zástupci z PPF a za naši stranu já, Michal Tesař a Tomáš Nielsen. Tenkrát jsme zůstali po jednání online ještě sami. Byl pátek 14:00 a já byla už hodně vyčerpaná. Peníze docházely a moc dobře jsem si uvědomovala, že už hraji vabank. Léto na krku, takže jsem si ještě uvědomovala plánovaný pokles tržeb. Navíc jsem v soukromém životě udělala obrovské nelehké životní rozhodnutí, které mi situaci rozhodně neulehčovalo. Bylo to ohromně vyčerpávající. Tomáš a Michal tenkrát pochopili, že se něco děje, protože jsem právníky oslovila ještě v soukromé záležitosti. Bylo neuvěřitelné, jak zareagovali. Nabídlí hned pomoc a začali být ještě více aktivní. Bylo jasné, že pokud bych vypadla já, mohla by celá transakce spadnout. Ale moje víra a víze byla velká. Věděla jsem,

že to dobře dopadne. Jenom jsem pořád nevěděla kdy...

Smlouva se blížila do finále a stačilo počkat na výsledky auditu. Nebyli jsme typickým startupem. Protože už podnikám dlouho, tak jsem celkem systematická a mám ráda pořádek. To se mi daří i díky své kolegyni Janě, účetní, kterou mám po svém boku už dvacet let. Ale do úplného finále přišlo léto a dovolené, a tak nakonec k podpisu došlo „až“ 31. srpna 2020. Přesně sedm měsíců poté, co mi moji malí akcionáři radili, ať to položím.

Musím dodat, že poslední dva roky byly i obrovskou školou v tom, jak vybírat svůj tým, jací lidé mají podnikatelské uvažování, jak zvládají krize, koho mohu k investorům pustit a koho ne. Jak jednají muži a jak ženy. Vždycky budu zastáncem diversity. Smíšené týmy se skvěle doplňují a tady se mi to ukázalo v praxi hned v několika krizových situacích, kdy jsem musela spoustu blízkých lidí z pracovních důvodů vyměnit.

Grande Finale... a hlavně zůstat nohama na zemi

A od té doby je to jízda! Bála jsem se investora, bála jsem se, že mi vezme svobodu, bála jsem se nepřiměřeného tlaku na výsledky. Na druhou stranu jsem měla i já od začátku velká očekávání. A díky Tomáši a celé Heureka! Za naše rovnocenné partnerství a že můžeme společně plnit poslání a pomáhat spotřebitelům dělat správná nákupní rozhodnutí. Těším se, že ještě letos o nás uslyší i za hranicemi! Bez vás bych to tak rychle nedala.

Autorkou textu je Eva Čejková, CEO Ženy, s.r.o.

Eva Čejková vystudovala **FSV UK** obor Mediální studia a deset let podnikala v oblasti PR a marketingu. V roce 2012 založila během své mateřské dovolené komunitu Ženy, s.r.o. a o dva roky později magazín Podnikavá žena. Dlouhodobě se věnuje otázce podpory podnikání žen a spolupráce, synergií a sdílení mezi ženami. Eva se zajímá o trendy v oblasti nákupního chování, budování komunit, práce s mikroinfluencery a je zakladatelkou start-upu Testuj.to. V září 2020, po necelých dvou letech existence projektu, vyjednala pro Testuj.to strategického investora, společnost Heureka Group. Eva se tak stala CEO projektu Testuj.to a uzavřela s Heureka Group jejich první investici do českého start-upu. Testuj.to dnes využívá přes třicet komunit včetně Frekvence 1 a TV Prima, kde Eva moderuje pořad Na houpačce s částí pro spotřebitele „Eva testuje“.

Jun 21 29.6.: Debata „Velká“ revize RVP [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: pedagogicke.info, Autor: Jiří Lizec, Jan Menšík, Václav Korbel, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 07:11, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Zveme vás na debatu k představení principů a přípravy hlavních směrů změn v rámcových vzdělávacích programech. Kdo bude revizi řídit? Jak bude revize probíhat a jak bude komunikována?

Kdy: v úterý 29. června 2021 od 16 do 18 hodin

Kde: online (YouTube)

Po úvodních vystoupeních bude možné hostům pokládat otázky. Dotazy, na které nestihnou hosté zodpovědět během debaty, budou zodpovězeny zpětně.

Přímý přenos představení lze sledovat bez registrace. Jeho záznam pak bude k dispozici ke zpětnému zhlédnutí.

Pozvání do debaty přijali:

Ing. Robert Plaga, Ph.D., ministr školství, mládeže a tělovýchovy

Mgr. Ivo Jupa, ředitel Národního pedagogického institutu České republiky

Mgr. Jaromír Beran, stálý zástupce náměstka pro řízení sekce vzdělávání a mládeže, MŠMT ČR

PaedDr. Michal Černý, ředitel odboru základního vzdělávání a mládeže prof. PhDr. Arnošt Veselý, Ph.D., vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie (CESES), **FSV UK**

Událost na sociální síti Facebook.

Nástupce Merkelové láká německé voliče na daňové dárky. Bez ohledu na obrovské dluhy [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Václav Lavička, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 07:11, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Zhruba 100 dnů před zářijovými parlamentními volbami v Německu zveřejnila konzervativní unie CDU/CSU svůj společný program, s nímž chce oslovit co nejširší okruh voličů a tím si po odchodu Angely Merkelové udržet kancléřský post. Letitá koalice křesťanských stran, jež podle posledních průzkumů dále zvýšila svůj náskok před Zelenými, slibuje v dokumentu zveřejněném v pondělí rozsáhlou modernizaci Německa, především jeho hospodářství.

Jak uvedl předseda CDU Armin Laschet, v programu zní „trojí tón“ – ochrana ovzduší, hospodářská prosperita a sociální jistoty pro všechny. „Program CDU/CSU vidím jako program kontinuity a stability, který nepřináší radikálně nic nového. Odmitá zvyšování daní, naopak slibuje ulehčení finanční zátěže pro menší a střední podnikatelský stav, což ale bude spíše symbolické,“ komentuje Vladimír Handl z Institutu mezinárodních studií **FSV UK**. Přitom poukazuje na to, že rozsáhlá vládní podpora sice německému hospodářství pomohla, ale zároveň enormně zatížila rozpočet.

Veřejné finance Německa se loni v důsledku rozsáhlých podpůrných opatření státu v boji proti dopadům covidu ocitly ve schodku 149,2 miliardy eur, což odpovídalo 4,5 procenta HDP. A protože vláda „nalévá“ také letos peníze firmám, živnostníkům i rodinám, schodek se podle plánu prohloubí na 175 miliard eur (4,9 procenta) HDP, uvádí v červnovém výhledu Ústav světového hospodářství v Kielu.

Ale unie přesto nehodlá zvyšovat daně. Na rozdíl od jejich potenciálního koaličního partnera – Zelených, kteří prosazují mimo

jiné milionářskou dávkou i zdanění čisté hodnoty majetku.

Jedním z hitů CDU/CSU má být „program dvojích inovací“. „Ke každému euru, který podnik, vysoká škola nebo výzkumný ústav investuje do skokových inovací, jako jsou umělá inteligence, ekologické technologie či robotika, přidáme navíc po dobu jednoho roku další euro,“ slibují křesťanské strany.

Právě podpora výzkumu a vývoje je jedním z předpokladů, aby Německo nejpozději v roce 2045 dosáhlo uhlíkové neutrality. Investice do technologií chránících ovzduší by se měly daňově zvýhodňovat. Unie rovněž požaduje urychlit výstavbu obnovitelných zdrojů energie, zejména větrníků, na moři i na souši.

Nereálné sliby, tvrdí opozice

Na volební program čítající 139 stran se ihned snesla kritika jak z opozičních řad, tak ze strany některých ekonomů. „V návrhu volebního programu jsem napočítal 110 slibů majících dopad na vyšší výdaje. Armin Laschet předložil gigantický program zadlužování, nebo to jsou mnohokrát nekryté šeky,“ tvrdí v listu Augsburgischer Allgemeinen Oliver Krischer, místopředseda frakce Zelených ve Spolkovém sněmu. Hodnotu předvolebních slibů CDU/CSU vyčíslil na 150 miliard eur.

To, že program není „financovatelný“, si myslí také Marcel Fratzscher, šéf berlínského hospodářského ústavu DIW. „Počítá například se snížením daně z příjmů lidí s nejvyššími příjmy, což by pro rozpočet znamenalo ztrátu 50 miliard eur ročně. Přitom kategoricky odmítá zvýšení daní pro podniky,“ uvádí Fratzscher. Podle něj se unie spoléhá na to, že budoucí mimořádně silný hospodářský vzestup přinese státu vyšší daňové příjmy, z nichž se předvolební dárky zaplatí.

„Příští spolková vláda se musí soustředit na hospodářský růst a současně držet pod kontrolou státní zadlužení,“ prohlásil včera prezident mnichovského Ústavu pro hospodářský výzkum (IFO) Clemens Fuest. Podle něj by měl budoucí kabinet za prioritu své výdajové politiky považovat veřejné investice.

Armin Laschet by si podle listu Handelsblatt jako koaličního partnera nejvíce přál svobodné demokraty (FDP), stranu prosazující zájmy podnikatelů. Ale tato koalice by těžko získala ve Spolkovém sněmu potřebnou většinu. „Jako nejpravděpodobnější výsledek zářijových voleb se proto jeví koalice mezi Laschetovým blokem CDU/CSU a stranou Zelených,“ míní Holger Schmieding, hlavní ekonom německé banky Berenberg.

Pozor na studenou válku s Čínou

Konzervativní strany nepočítají s žádnými podstatnými změnami v zahraniční politice. Přejí si soudržnou Evropskou unii, kterou nesmí budoucí přijímání nových členů oslabit.

Předseda CDU Armin Laschet v souvislosti s nedávnou cestou amerického prezidenta Joea Bidena do Evropy prohlásil, že vítá změnu v zahraniční politice USA. Ale evidentně nesdílí tvrdý postoj, který Biden zaujal vůči Číně.

„Ano, Čína je konkurent a systémový rival, má odlišný společenský model, nicméně je to rovněž partner, zvláště ve věcech, jako je boj proti změnám klimatu,“ dodává Laschet. Myslí si také, že Západ by neměl ve svém geopolitickém soutěžení s Čínou sklouznout do mentality studené války.

Pokud se stane spolkovým kancléřem, hodlá navázat na zahraniční politiku Angely Merkelové. Mnozí politici v Německu i v zahraničí ji kritizují za to, že příliš „zjemňuje“ kritiku Číny za porušování lidských práv.

Jsou za tím nejspíš obavy, aby nebyly poškozeny zájmy německých firem v Číně, hlavně automobilek. Čína se loni už pátý rok po sobě stala největším obchodním partnerem Německa s hodnotou celkové výměny zboží téměř 213 miliard eur. Zaujímá první místo v německém dovozním žebříčku (116,9 miliardy eur) a druhé v exportu (95,9 miliardy eur), hned za USA.

Armin Laschet se rovněž přimlouvá za to, aby „roztály“ mrazivé vztahy Západu s Ruskem. „Musíme se pokusit zavést rozumné vztahy s Moskvou. Ignorovat Rusko neslouží ani našim, ani americkým zájmům,“ je přesvědčen Laschet. Ovšem ruská anexe Krymského poloostrova je pro něj nepřijatelná, neboť je v rozporu s mezinárodním právem.

On-line debata o připravovaném vodním kanálu Dunaj-Odra-Labe

TISK, Datum: 22.06.2021, Zdroj: Karvinský a havířovský deník, Strana: 1, Vytištěno: 1 660, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 07:40, Čtenost: 4 945, Rubrika: Titulní strana, AVE: 2 554,53 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

REGION ZAUJALO NÁS

Ostravská univerzita připravila diskusní pořad FactumOU na kontroverzní a v těchto suchých a horkých dnech velmi aktuální téma výstavby kanálu Dunaj-Odra-Labe, jehož přípravy v Moravskoslezském kraji už začaly. Vysílat se bude přes sociální sítě, a to ve čtvrtek 24. června od 19 hodin.

Hosty rektora Jana Laty budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity geoeolog Jan Hradecký a odborník na megaprojekty Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Z ekonomického pohledu zájemce do problematiky uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvízda.

Na projekt výstavby kanálu existují velmi rozporuplné názory. Rozhodnutí začít s budováním kanálu mezi Českem a Polskem padlo bez ohledu na odpor desítek obcí a měst včetně Ostravy. Právě splavnění Odry z Polska do Ostravy je jediným úsekem tohoto vodního díla, kde už začaly aktivní přípravy.

Diskusní pořad FactumOU budou moci zájemci sledovat na YouTube a facebooku OU a také na facebooku dalších partnerských měst a organizací. Své dotazy pokládejte předem prostřednictvím platformy Slido.

Pandemie vyčerpala veřejné zdravotní pojištění, na tahu je stát [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: avcr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 10:52, Celková návštěvnost: 119 040, RU / den: 1 500, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Omezení růstu příjmů z pojistného a vysoký nárůst nákladů nejen v souvislosti s pandemií vytvoří v systému veřejného zdravotního pojištění v

následujících letech deficit v řádu desítek miliard korun. Platby státu do systému veřejného zdravotního pojištění bez jejich dalšího zvýšení nevyrovnají výrazně pomalejší růst vybraného pojistného od ekonomicky činných osob v období 2022 až 2024. Vyplývá to ze studie akademického think-tanku IDEA při CERGE-EI autorem Lucie Bryndové a Lenky Šlegerové s názvem

„Analýza dokládá, že je nutné hledat další zdroje příjmů a otevřít diskusi o vyšších odvodech nebo dalším navýšení platby státu či přijetí adekvátních opatření na výdajové straně.

V minulých letech zabezpečila růst příjmů veřejného zdravotního pojištění (v. z. p.) výborná hospodářská situace doprovázená vysokým růstem nominálních mezd a nízkou nezaměstnaností. Vinou pandemie se růst nominálních mezd omezil a nezaměstnanost mírně vzrostla. Díky masivní podpoře pracovních míst naštěstí nijak významně, což se pozitivně odráží ve výběru pojistného od zaměstnanců. Přesto však může dojít k poklesu výběru pojistného v roce 2021 až na úroveň roku 2019, s následným, pouze mírným růstem v letech 2022–2024. Platba státu, i přes její výjimečné zvýšení o 74 % na osobu v letech 2020–2021, nižší pojistné od zaměstnanců zcela nenahradí. Proto lze očekávat celkové přírůstky příjmů v. z. p. v letech 2022 až 2024 ve výši jen kolem 10 mld. Kč ročně, na rozdíl od ročních přírůstků 17–20 mld. Kč v předchozích letech. Naproti tomu výdaje zdravotních pojišťoven setrvale rostou, v roce 2021 i kvůli dodatečným nákladům na zvládnutí pandemie (očkování, testování, odměny zdravotníkům a vyšší úhrady za vysoké počty covidových pacientů).

„ vysvětluje spoluautorka studie Lucie Bryndová.

Autorky studie pracují s různými scénáři makroekonomického vývoje, závažnosti epidemiologické situace a státní podpory pracovních míst v době pandemie. Model zahrnuje všechna relevantní protiepidemická opatření přijatá během pandemie až do března 2021 včetně. Poslední sekce studie upřesňuje závěry ve světle nejnovějších makroekonomických prognóz a obsahuje také komentář k aktuálním záměrům navýšení platby státu.

Studie je dostupná na adrese: IDEA / Veřejné zdravotní pojištění pod vlivem pandemie / News (cerge-ei.cz)

Více informací také v tomto krátkém videu: Vliv pandemie na financování veřejného zdravotního pojištění - YouTube

Kontakt:

PhDr. Lucie Bryndová spoluautorka studie lucie.bryndova@fsv.cuni.cz

TK ke stažení [zde](#)

Cesta ke smíření. Španělská vláda omilostnila devět katalánských politiků [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Eva Soukeníková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 15:16, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Španělský premiér Pedro Sánchez se společně se svým kabinetem rozhodl k politicky výraznému kroku - omilostnil devět katalánských politiků a aktivistů odsouzených za vyhlášení referenda o nezávislosti v roce 2017.

„Přestože víme, že s tím mnoho lidí nesouhlasí, vláda zvolila cestu smíření. Myslíme si, že tyto milosti nám dají šanci k novému a lepšímu začátku,“ řekl španělský premiér v pondělním proslovu v katalánské metropoli, v Barceloně. Úterní zasedání vlády milostem pro katalánské politiky a aktivisty oficiálně udělilo zelenou.

Hlavní důvod tkví ve snaze Pedra Sáncheze o politickou stabilitu své menšinové vlády. Potřebuje hlasy katalánských stran.

Čelil také tlaku svých koaličních partnerů Unidas Podemos, kteří se vyjadřovali kriticky k uvěznění katalánských politiků.

Naopak si Sánchez vysloužil kritiku španělské pravice, ultrapravice i španělské společnosti. Jde tak na jednu stranu o krátkodobé politické vítězství, které pro něj v dlouhodobém měřítku může být i destruktivní.

Katalánští vězniV roce 2017 katalánští politici zorganizovali referendum o nezávislosti. Katalánci se vyslovili pro osamostatnění, španělská centrální vláda ale celé hlasování označila za ilegální, a tedy neplatné. Následovaly stotisícové protesty. Dvanáct politiků a aktivistů bylo v roce 2019 odsouzených za porušení španělské ústavy. Devět z nich skončilo ve vězení na devět až třináct let.

„Pandemie nám ukázala, že potřebujeme jeden druhého,“ prohlásil Sánchez před asi třemi stovkami lidí v barcelonském divadle Gran Teatro del Liceu, přítomni byli i někteří zástupci katalánské vlády.

Španělsko je dlouhodobě rozdělené, jak pro Seznam Zprávy potvrzuje politolog z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Martin Mejstřík. Podle něj je „katalánská otázka“ daleko větší téma, než by se před několika lety očekávalo. „Po referendu v roce 2017 se v zemi vzedmula pravicová nacionalistická strana Vox, ta začala v poslední době nacionalistický narativ otevírat,“ říká.

Sánchezův politický vabankSocialista Sánchez politicky neměl příliš na výběr, zároveň je to krok kontroverzní a riskantní. „Pro Španěle to byli zrádci, kteří udělali vážný přečin vůči ústavě. Pro Katalánce jsou to političtí vězni a nechápou, jak v Evropě jednadvacátého století může být někdo uvězněn za názor,“ popisuje Mejstřík oba úhly pohledu.

Sánchezův risk tkví zejména ve ztrátě politického kreditu u svých voličů. „Je to politický vabank. Je mu dlouhodobě jasné, že potřebuje hlasy katalánských stran, ale pro velkou část španělské populace je to něco nepřípustného,“ doplňuje politolog.

„Vím, že jsou tu lidé, kteří jsou proti tomu a také rozumím a respektuji jejich postoj, (...) na budoucnosti musí záležet více než na minulosti,“ snažil se o smířlivý tón španělský premiér při barcelonském projevu.

Podle průzkumu pro španělský deník El Mundo až 61 procent Španělů nesouhlasí s omilostněním katalánských vězňů. Navíc proti vládnímu rozhodnutí už minulý víkend protestovaly v Madridu desítky tisíc lidí, v čele s lídry politické pravice. S vládou nesouhlasil ani Nejvyšší soud. Ten si nechal vypracovat posouzení rozsudku, které potvrdilo, že rozhodnutí soudu bylo adekvátní. Podle něj také odsouzení politici a aktivisté „neukázali ani špetku nebo náznak výčitek“.

Efektum Sanchézova kroku tak může být ve výsledku i růst podpory ultrapravicového Voxu. Ne přímo, voliči socialistů se pravděpodobně „nepřelíjí“ na druhou stranu politického spektra, ale nepřímou. A to právě kvůli opětovnému vyzdvihnutí „katalánské otázky“ pro populistickou pravicovou kampaň a rétoriku.

Návrat vězňů,Sánchez je první španělský politik, který udělal takto vstřícné gesto směrem ke Kataláncům. Tam to vyhrál.

Otázkou je, zda část jeho voličů toto neodradí. Skutečně je to něco nového,“ připomíná politolog Mejstřík. Upozorňuje také na fakt, že se nyní katalánští politici pravděpodobně budou chtít vrátit do čela katalánské vlády. Jejich pozice ale mezitím nahradili jiní.

Nedávno se v Katalánsku konaly volby, které sice vyhráli socialisté, avšak většinu získaly separatistické strany. Šéf katalánského kabinetu Pere Aragonés má mezi hlavními vládními prioritami dohodu s Madridem o novém referendu o nezávislosti.

Z pohledu Katalánců se ale nedá hovořit o oslavování španělské centrální vlády. „Vnímají to jako napravení obrovské křivdy, jako satisfakci, ne jako na něco, za co by měli být Sánchezovi vděční. Rozhodně to neznamena, že se všichni obejmou kolem ramen a řeknou si - zapomeňme na to. Jen se vytrhl trn z nebezpečně hnisající rány a možná se částečně zahojí, katalánská otázka ale nikam nezmizela,“ dodává politolog.

Filip Láb nevnímal fotografii jen jako umění nebo záznam reality, dokázal oba přístupy kombinovat

RÁDIO, Datum: 22.06.2021, Zdroj: ČRo Vltava, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 18:28, Pořad: 16:30 Akcent, Země: Česko

Tereza ŠPINKOVÁ, moderátorka

Téměř všichni už nějakou dobu nosíme po kapsách téměř dokonalé fotografické aparáty. Fotografie, které na naše mobilní telefony pořizujeme, zahlcují mediální prostor i naše soukromé účty na sociálních sítích. Tyto snímky jsou označovány také jako postdigitální. Co to znamená? A jaké z toho vyplývají otázky etické i teoretické, například pro současný fotožurnalismus. A jak probíhá vzdělávání mladé generace, tedy digitálních domorodců, jak je ve své knize Postdigitální fotografie nazval teoretik, pedagog, fotograf Filip Láb. Začíná Akcent Českého rozhlasu Vltava, pořadem provází Tereza Špínková. Do dnešního dílu přijala pozvání teoretička vizuální kultury, badatelka a pedagožka Andrea Průchová Hružová a hudební publicista Pavel Turek. Budeme mluvit především o možnostech a zároveň úskalích současného vizuálního světa přesyceného miliardami fotografií.

Také se dotkneme toho, co je to vizuální kultura a proč a jak se jí máme zabývat, třeba kriticky, teoreticky nebo právě i v pedagogické praxi. Pro dnešní pořad je zastřešujícím tématem právě Postdigitální fotografie, což je i název nové knihy nedávno předčasné zesnulého Filipa Lába, který byl vedoucím katedry, mimo jiné žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Nejprve se zeptám Pavla Turka. Pavle, ty jsi před 12 lety vydal s Filipem Lábem knihu Fotografie po fotografii. Jak byla kniha koncipovaná a co myslíš, že se od té době ve fotografii změnilo? Pavel Turek.

Pavel TUREK, hudební publicista

Fotografie po fotografii vyšla v roce 2009 a je to shrnutí dvou disertačních prací, který jsme napsali Filip Láb a já společně, jelikož jsme byli spolužáci v rámci doktorského studia na FAMU. A zjistili jsme, že teoreticky se věnujeme velmi podobnému tématu, velmi podobný situaci, kdy zjišťujeme, že ten mainstream fotografie se za toho našeho života nebo za tý naší mladý

dospělosti přelomil z toho analogu do digitálu naprosto dominantně, kdy vlastně z těch devadesátých let, kdy byly jenom nějaký představy a fantasy a vize, jak ta věc může vypadat, tak se stal prostě v těch nultých letech realitou. A jelikož to pro nás bylo úzce generačně jako citlivý a vnímali jsme to a vlastně jsme toužili, tak jsme se s tím chtěli nějak vypořádat v rámci toho teoretického studia a výsledkem je tahle ta knížka Fotografie po fotografii. Vlastně mám pocit, že když se tady bavíme třeba o Filipovi a o jeho nějaký jako teoretický a životní cestě, tak mám pocit, že ta pouze digitální fotografie, která teď vyšla nedávno, je jakoby, že se člověk dostal na druhou stranu, jako skrz, skrz to okouzlení nebo skrz to přijetí tím, že všichni vstoupíme do digitálního světa, proto ten titul Fotografie po fotografii, tak najednou z toho názvu Postdigitální fotografie, jako kdybychom vylezli z té doby vítální totality trochu jako na druhou stranu a vykoukli ven. A myslím si, že tohle to je nějaký jako teoretický sevření a vychodiska, mantinely, do kterých se tahle ta jako krátká teoretická cesta pohybovala, nebo do který se dala zařadit. Ty práce naše vznikaly v letech 2005 až 2007, ty disertační, a to člověk daleko víc vnímal to, co ten digitál jako ruší, anuluje, co i s ním přichází nového a vnímal daleko víc ty diskontinuity, analog versus digitál a na to měl člověk chuť se soustředit a vnímat ty rozdíly. A v rámci těch 12 let, jako kdyby se stalo to, že místo těch diskontinuit jsme začali vnímat continuity toho, co zůstává stejný, jako v čem ty média jsou si podobný. A naopak, jak ta digitální realita mění pohled na tu analogovou a vlastně dává nám jí líp pochopit. A myslím si, že tohle to je něco, v čem tyhle ty knížky jako můžou mít něco společného, nebo to teoretický uvažování můžeme mít něco společného, protože každéj ten titul jak Fotografie po fotografii, tak Postdigitální fotografie asociuje, že něco končí, ale jako kdyby končily trochu jiný věci.

Tereza ŠPINKOVÁ, moderátorka

Andreo, ty jsi mimo jiné zakladatelkou platformy Fresh Eye, která se zabývá současnou vizuální kulturou a studiem obrazů. Organizujete například diskuzní večery, vzdělávací programy, filmové projekce a workshopy pro střední školy a gymnázia. Témata jsou různá, vždy se ale vztahují k obrazu našeho světa ve spojení například s texty, zvuky nebo se sociálními tématy. Můžu zmínit například chudobu, násilí, uprchlickou krizi, anebo jsou také spojená s politikou a etikou. Mohla bys přiblížit, co tě vedlo k založení této platformy a proč je důležité se kriticky zabývat nějakými každodenními obrazy kolem nás, tedy nejen uměleckými díly? Andrea Průchová Hrůzová.

Andrea Průchová HRŮZOVÁ, teoretička vizuální kultury; badatelka; pedagožka; zakladatelka platformy Fresh Eye

Já jsem vlastně tuhle tu platformu zakládala se skupinou svých bývalých spolužáků z magisterského studia elektronické kultury a sémiotiky na Fakultě humanitních studií v roce 2011, takže už je to vlastně nějakých dobrých 10 let, kdy tahle ta platforma funguje. A ty motivace tehdy pro fungování platformy byly jiné, než jsou dnes. A tehdejší motivace před 10 lety byly zejména se více dozvědět o nějakém takovém jako mezioborovém pohledu na to, jak obrazy fungují, protože vlastně pokavad se v té době v Čechách člověk chtěl akademicky a kriticky vzdělávat, tak právě jsem mu nabízela kunsthistorie, která je hodně metodologicky a historicky tak jako silně disciplinovaná určitými limity a mezemi, tezemi a autory, jakoby náhle chyběla ta možnost sledovat vlastně technologické platformy a sociální problémy. To, co vlastně jako obrazy vyjevují za témata, jaké skupiny různě interpretují a pomocí nich taky nějakým způsobem utváří sami sebe a bojují ve veřejném prostoru za svoji viditelnost, takže tam vlastně chyběl ten technologický, sociologický aspekt, i zároveň třeba antropologický pohled na to, čím jsou nám jako bytostně blízké obrazy v kultuře, co manifestují a zároveň, jak tu kulturu intenzivně utvářejí, takže tady existovalo pár osamělých zajímavých osobností, které byly různě rozprostřené po akademických působištích, takže my jsme se rozhodli vytvořit tuhle tu platformu pro to, abychom iniciovali vlastně vybudování nějaké komunity, abysme se měli, kde sdružovat, abysme se vzájemně od sebe mohli dozvídat a tyhle ty jednotlivé singulární perspektivy, které takhle nějak putovaly tím akademickým prostorem propojit. A zároveň vlastně vytvořit platformu, která nebude primárně akademická, ale bude fungovat jako nějaký třetí prostor a vzdělávání, o kterém se dneska po 10 letech mluví čím dál tím víc, vlastně o tom veřejném vzdělávání, o tom nabídnout kritické myšlení co nejšířší veřejnosti, a proto vlastně i se snažíme právě nějakým způsobem nabízet ten program jako různorodý. Ty témata někdy dělat hodně populární, někdy spíš právě, jako že teoreticky zaměřená a pokaždé oslovovat jinou skupinu a přednášky kombinovat s workshopy a ty zase s filmovými projekcemi, kdy na úvod je nějaká umělecká performance. Ta hlavní motivace byla tady jako začít se bavit o tom, co vizuální kultura je, jako nějaké zajímavé mezioborové pole pro setkávání lidí z praxe, z médií, z různých sociálně vědních disciplín, z umění a nejšířší veřejnosti, která dneska není jenom konzumentem příjemci obrazu, ale jejich producenty a hlavně interprety a šířiteli. Takže to byly ty hlavní motivace, a to vlastně, ano, zůstává, ale dneska už mám pocit, že nepotřebujeme budovat komunitu, tu můžeme nějak stabilizovat, rozšiřovat a nacházet jako nové skupiny, takže se teďko chceme zaměřit na seniory i na mladší vlastně skupiny základních škol. Pro nás je vlastně momentálně asi to nejdůležitější, čím dál tím snižovat vstupní bariéry pro ty skupiny, takže skutečně se zaměřovat na programy, které jsou zdarma, které se odehrávají i v prostorech, které jsou hodně jako otevřené různým skupinám, včetně toho, že jsou třeba bezbariérové, až takhle jako uvažovat a vlastně všechno dělat, archivovat on line a tohle to dávat k dispozici.

Tereza ŠPINKOVÁ, moderátorka

Součástí vzdělávání je i vydávání publikací, u kterých se na chvíli zastavíme. Univerzita Karlova vydává právě v edici vizuální kultura publikaci, mezi které můžeme zařadit zmiňovanou Postdigitální fotografii od Filipa Lába. A ty sama, Andreo, jsi přeložila knihu z této edice Teorie obrazu od teoretika Williama J. T. Mitchella. Pro nakladatelství Artmap jsi pak přeložila knížku Jak vidět svět od Nicholase Mirzoeff. Mě samotnou tyto publikace fascinují tím, tedy nejen tím, že ukazují, jak nás obrazy formují a ovlivňují, aniž si to uvědomujeme. Mirzoeff i jiní autoři ve svých textech kombinují různé právě, jak jsi i zmiňovala, ty tradiční disciplíny od kunsthistorie až potřeba neurovědy. A jaká témata současnosti podle tebe, Andreo, zůstávají z pohledu vizuální kultury opomíjená a bylo by třeba o nich více mluvit v současnosti?

Andrea Průchová HRŮZOVÁ, teoretička vizuální kultury; badatelka; pedagožka; zakladatelka platformy Fresh Eye

Já v první řadě musím upozornit na to, že jsem ty knížky spolupřekládala, to bych si vzala teda velké sousto a naštěstí jsem k tomu měla výborné kolegy i editory, tímto všechny zdravím a děkuji. Co se týče vlastně těch témat a současné vizuální kultury, tam se asi musíme zaměřit na to, v jakém regionu se o čem nemluví, co není, v jakém regionu vidět, nebo se vlastně do toho veřejného prostoru a veřejné diskuze v médiích nebo v akademickém prostředí prostě obtížně dostává, takže já bych se v té své odpovědi zaměřila na ten náš střed, středovýchodní region. Mě napadají vlastně 3 hlavní témata, kdybych jako měla stručně popsat, tak je to určitě vztah k totalitní minulosti ve střední a východní Evropě, kdy vlastně můžeme sledovat, že od toho nového milénia, od roku 2005, pak 2010 se vlastně i hodně teoreticky mluví o postkomunismu, vyjednávají se různé post totalitní koncepty, které se hodně silně aplikují právě na ten náš regionální prostor a vidíme, že je to nějaká generace jako teoretiků, kteří vyrostli v té totalitě, kteří jí prožili, zažili jí jako silně s nějakou osobní zkušeností. A zase vidíme, jak vyrůstá nová generace momentálně jako teoretiků, tvůrců, umělců, kteří se zase už dneska jakoby té totalitní minulosti, ne, že by nevěnují, ale jakoby posouvají dál a hledají vlastně jakoby v nějakých širších konceptech jako globálních a obracejí se vlastně k

nějakému globálnímu prožívání, jako k nějakému celistvému pojetí, jako hledání člověk..., místa člověka ve společnosti jako v globálním celku, takže už to vlastně není regionální problém a od postkomunismu se třeba dostáváme k hledání jako vztahu k totalitní minulosti člověka vůči planetě, jo, takže se tady můžeme bavit o nějakém posthumanismu. Potom dalším tématem, které mi přijde důležité v tom našem kontextu řešit, je postkolonialismus a rasismus a podoby jinakosti a zinačování toho, jak vlastně my vidíme druhé, ať už jsme to my jako bývalá součást právě východního bloku, anebo my, za kterými přicházejí druzí v rámci různých migračních vln a to téma uprchlické krize a způsoby jako reprezentací obrazových, obrazotextových, videa, příspěvky na sociálních sítích ukázaly, že vlastně tady existuje nějaký biologický kulturní rasismus, každodenní rasismus, který je vlastně takový schovaný, že už to není taková ta otevřená nenávisťná rétorika, ale jsou to vlastně jednoduché zlehčující vtípky, průpovídky, které jsou takové nevinné u piva každý den, k tomu je obrazová kultura úplně ideální, rozšíření nějakého vtípku, memu, který ale vlastně bolí a který jako ukazuje a zakofeňuje znovu ty stereotypy, tak to je vlastně i to třetí téma, potom digitální prostor a způsob, jakým ho využíváme, protože je to, i když vlastně na sociálních sítích už žijeme silně třeba jako jednu dekádu, tak jako vidíme, že ta infrastruktura tím, jak se mění, tak my taky měníme naše chování a pořád se ještě v ní zabydlujeme a je potřeba k tomu citlivě přistupovat.

Tereza ŠPINKOVÁ, moderátorka

Teď bych se ráda vrátila k tématu Postdigitální fotografie a debatě kolem ní. Jednou ze zásadních etických otázek je právě manipulace s fotografiemi, případně s videem, obrazy jsou silné a čím dál více vytvářené stroji nebo počítači a obsahují mnoho dat, zjednodušeně se dá říct, že počítačové softwary dohání hardware, který mají klasické digitální zrcadlovky lepší. Všichni se tak denně setkáváme s fotografií manipulovanou, ať už se jedná o instgramový filtr nebo vizuální podporu třeba konspiračních teorií. U videa se například řeší otázka /nesrozumitelné/. Jak se vyrovnat s tím, že fotografii nelze věřit, ale přesto ji stále považujeme za médium zobrazující realitu? Andreo.

Andrea Průchová HRŮZOVÁ, teoretička vizuální kultury; badatelka; pedagožka; zakladatelka platformy Fresh Eye

No, já mám pocit, že ta naše víra ve fotografii, tomu se věnuje neustále mnoho a mnoho teoretiků a vlastně vyplývá z toho, jakým způsobem se o fotografii dříve i dnes psalo, jakým způsobem byla používána ve společnosti, a to vlastně ve vztahu k času a ve vztahu k minulosti, k tomu vytváření jistého mostu, který nás překlenuje z přítomnosti do minulosti, umožňuje nám ji zachovat, uchovat, zpřístupnit, zpřítomnit, má vlastně tady nějaký magický potenciál zmrazovat a na druhé straně oživovat. A zároveň tím způsobem je dneska stále jako v té kultuře interpretována, ale přitom se čím dál tím víc dostává do toho extrémního prezentismu, ve kterém žijeme do té přítomnosti a každodennosti, kdy ona vlastně skutečně je momentálně médiem, které nejvíce jako vyjadřuje tu naši rychlost každodenního prožívání komunikace, tu intenzitu té naší každodenní zkušenosti. V tom je to vlastně paradoxní, že se jako teoreticky pořád k ní vztahujeme přes ty tradiční koncepty toho, že záznamem doby, záznamem skutečnosti, archivním médiem, a přitom s ní zacházíme v momentu jako absolutní performance, času teď a tady, který okamžitě zmizí přemáže se další fotografií, další zprávou, takže je strašně zajímavé vidět tady nějakou tenzi mezi kulturním způsobem a návykem užívání, a tou skutečnou jako každodenní realitou. To je jedna věc. A myslím si že, jakým způsobem se vůči tomu jakoby vymezit, nebo nad tím přemýšlet, je právě zhodnotit si vlastní způsob práce s tou fotografií, její vlastně prožívání. Toho, jak já se k ní chovám, kolik obrazů vidím, kolik jim věnuju času a prostoru na interpretaci, kolik jich vytvořím, kolik jich nasdílím a v tu chvíli je tam jasná zpráva o tom, že můj způsob vztahování se k obrazovému světu je momentálně ve velice krátkém časovém horizontu a ty fotografie přirozeně jako upravuji už jenom tím, že je vždycky dávám do nějakého kontextu, je přijímá v nějakém kontextu, i videa prostě jsou opatřeny popisovou, jsou součástí fotografie a nějakého dalšího vyprávění fotografického, nebo nějaké celkové zprávy kompozice technologického rozhraní. Takže vlastně uvědomit si, že ta manipulace má mnoho podob a že já přirozeně se v ní pohybuji, takže nebýt překvapen, ó, fotografií se manipuluje, ale je to přirozená praxe, jak dnes komunikujeme, tak si kriticky zhodnotím co a jak dělám a vzhledem k tomu pak přistupuju k těm dalším zprávám, protože oni to asi druzí dělat jinak nebudou.

Tereza ŠPINKOVÁ, moderátorka

Pavle, nechceš něco dodat.

Pavel TUREK, hudební publicista

Mně přijde strašně důležité, co řekla Andrea teďko v tom smyslu vztahu tý paměti a času k tý okamžitosti, že to je jako opravdu zásadní to, že fotografie v těch starších teoretických textech, v takových těch kanonické, který jsou od Rolanda Bárta nebo /nesrozumitelné/ a tak dál, tak to je jako médium paměti a je to médium něčeho, co se dává do archivu a co tady s námi bude navěky, k čemu se budeme vracet a je to unikátního a do toho archivu to patří v tý nějaký jako jedinečnosti, až svátosti toho obrazu a najednou ten obraz teďko je používaný jako k tý absolutně zrychlený okamžitý komunikaci a vlastně už ani nikdo nechce, aby si ho pamatovali, jako že vlastně všechny ty, všechny ty digitální obrazy, i když je můžeme na těch úložkách uskladnit, tak ale nejsou úplně pro paměť vytvářené, jsou vytvářené pro ten okamžik. A pak vlastně se sluší dodat k tý manipulaci ty fotografie, když budeme mluvit třeba jako o žurnalistický fotografii, což třeba byl doména jako Filipa Lába, od jehož knížky se tady třeba odrážíme v některých jako částech toho rozhovoru, tak je dobrý si uvědomit, že ten realismus tý fotografie je taky jenom žánr tý fotografie v tom smyslu, že je potřeba ho nějak číst, je potřeba ho nějak vnímat a ten realismus je zaručený jak technologickými vlastnostmi tý fotografie, tak zároveň jako rutina má jako autorů a médií, jako který ty fotografie publikují a zacházejí s nima a ještě, jak ta fotografie je technologické proces, tak ta manipulace je možná v každé fázi toho procesu, jako že ta manipulace může začínat už v tom terénu před tou kamerou, před tím objektivem, děje se v tom fotoaparátu a děje se pak následně v tý postprodukci ještě v práci, ať už v temný komoře nebo v počítači a pak se děje následně jako při tom publikování, když, když to jde ven a pak jako ještě v tom jaksi zpracovává to sdělení ten příjemce, takže jakoby ten řetězec těch možných šancí tý manipulace tam je od prostě takových těch slavných historek, že fotograf konfliktu Severu proti Jihu, v Americe v půli 19. století Alexander Gardner si vozil mrtvý těla ve svém povozu a aranžoval je na některých místech, tak tam prostě někde může ta manipulace začít, ale může prostě skončit až v tomu uveřejnění /nesrozumitelné/ nebo v tý postprodukci, kdy, kdy retušuju a kombinuju obrazy dohromady, určitá ta fáze byla snadněji manipulovatelná, než jako, než třeba ta jiná, a to je vlastně to, co přišlo třeba s tou technologickou proměnou i vlastně digitalizací.

Tereza ŠPINKOVÁ, moderátorka

Tam je zajímavých několik momentů. Jeden je určitě ten, že manipulace provází fotografii už právě od jejího vzniku, což často nebývá úplně tak zmiňováno, ale samozřejmě známe třeba fotografie různých duchů v 19. století a podobně, to tam právě v té knize Filip Láb také zmiňuje. Pavle, ještě když ses dotknul té žurnalistické fotografie, tak musíme si představit, že vlastně tam musí ale existovat nějaká autorita, která říká, co vlastně je eticky záhodné ukazovat, nebo jak manipulovat, nebo nemanipulovat tu fotografii v tom žurnalistismu, a to právě zmiňuje i Filip Láb v té své knize. Mohl by jsi posluchačům malinko

přiblížit z tvé zkušenosti novináře, jak vypadají takové etické novinářské kodexy třeba vztahující se obecně k žurnalismu nebo fotožurnalismu.

Pavel TUREK, hudební publicista

Tak já ještě předtím, než do toho skočím, nebo že bych mluvil o těch kodexech, tak vlastně se vrátím k tomu, že spousta toho etického nastavení, který třeba máme u fotografie, který souvisí s tím pojmem jako jakýsi pravdivosti a otisku reality, tak souvisí do velké míry i jako s technologickou povahou té fotografie analogový původně a z toho jsme si odnesli něco do digitálního světa. A teď zjišťujeme, že to, co byl schopný zaručit ten analog jako samozřejmost, tak ten digitál už třeba schopný zaručit není s takovou jako stoprocentní jistotou. A teď se vlastně děje to, že ty korektivy, který dřív jsme třeba vnímali i v těch redakcích jako samozřejmý, protože vyplývaly z povahy média, z technologického zázemí fotografie, tak se najdou musí zaručovat dohodou, kodexem, takže když já třeba vyjdu z konkrétní zkušenosti jako časopisu Respekt, který jako s fotografií zachází, tak tam ta hranice je posunutá k nějaký jako opravdu co největší přirozenosti, která vychází z analogový fotografie, to znamená, že ty fotografie, které jsou jako reportážní, tak jsou konec aranžovaný jako portréty, který se dělají, tak jsou vesměs dominantně civilní s tím, že drtivá většina, ne 100 %, ale třeba pracuje s přirozeným světlem, je tam minimální postprodukce a minimální retuš, jako týká se třeba, řekněme, barevný saturace, která, která je možná pro tisk, řekněme, že je možnej převod jako barevně pořízený fotografie do černobílého spektra, ale to jsou jako všechno ty hranice, v kterých se to pohybuje, takže tam pak dochází i k takovým celku zajímavým a až třeba vtipným situacím, kdy se do toho časopisu dostávají lidi, který mají jako zkušenosti, řekněme, s fotografií v kontextu jako módních časopisů a jsou zvyklí bejt zpodobnění na fotkách v módních časopisech a ty pak třeba sami sebe nepoznávají, nebo nejsou spokojeni s tou svojí podobou, když jsou na ně aplikovaný jako tyhle ty jako civilní parametry toho časopisu, kterej sebou nepředvede makeupistu a neudělá výraznou retuš expost, což jako patří jako k dobrému jako tónu to, že cokoliv, co upomíná na fotografii a vlastně fotografií není, tak by...

Tereza ŠPINKOVÁ, moderátorka

Ráda bych se na závěr zastavila přímo u osobnosti Filipa Lába. Z článku pro Alarm, který po jeho nečekané smrti napsali jeho žáci a posléze i kolegové Miloš Hroch a Ondřej Trhoň vyplývá, že byl pro spoustu studentů zásadním člověkem. Dokázal nadchnout, být oporou a inspirací. Pavle, mohl bys shrnout, pokud to jde, jaký byl váš vztah a co si myslíš, že zde Filip zanechává?

Pavel TUREK, hudební publicista

To je strašně těžký pro mě shrnout ten náš vztah, nebo protože i pro mě je to docela jako citlivý a bolestný jako v tuhle tu chvíli, protože já jsem Filipa začal vnímat někdy v roce 97/98, kdy jsem nastoupil na fakultu žurnalistiky a on tehdy ještě fakultu žurnalistiky studoval a zároveň začal chodit na FAMU a studovat tam fotografii. Pro mě to byl takovej hrozně cool starší spolužák, s kterým jsem se chtěl začít kamarádit, a to se mi pak povedlo vlastně a pak jako to vyústilo v nějaký naše společný studium, potkávání se jak kolegiální, tak pracovní, tak kamarádský a přátelský. A ten jeho přínos pro fakultu jako, nebo pro katedru žurnalistiky, mně přijde klíčový v mnoha aspektech, je to jednak jako dáno jeho osobností, protože jemu se podařilo v rámci tý fotografický specializace na tý žurnalistice do velké míry pracovat tak jako v duchu a s odkazem jeho matky Aleny, která tam na tý katedře dlouhá léta tu fotografickou specializaci vedla a měla obrovské cit pro to dávat dohromady lidi, dávat dohromady lidi určitýho ražení, zajistit jim jako bezpečný prostředí, inspirovat je, mít zájem o jejich zájem a nadchnout je pro fotografii. A myslím si, že pro Filipa právě bylo typický to, že chodil mezi těma dvěma budovama po tom nábřeží, že chodil mezi tím Lažanským palácem FAMU a /nesrozumitelné/, žurnalistikou a z toho už je jakoby znát to, že tu fotografii od těch dveří k těm druhým dveřím nebral i jenom esteticky a nebral jí jako kunsthistoricky a nebral jí jenom žurnalisticky a dokázal jako tyhle ty 2 přístupy propojit, najít mezi nima styčný body a vlastně v momentě, kdy ještě my jsme byli nepoznamenaný tým, že existuje nějaká jako vizuální kultura v tom nejširším slova smyslu, vím, že někdy na začátku těch jako nultých let člověk, a Filip Láb jako obecně, nejvíc procházel nějakým intuitivním hledáním toho, že dívat se na fotografii jako na umění jako nestačí a stejně tak nestačí dívat se na ní jako na záznam reality. A najednou se to dělo v okamžiku, kdy kolem roku 2004/2005 se objevovaly první sociální sítě jako Myspace a Flickr a najednou začalo docházet k tomu, že ta fotografie s náma začala digitálně i v tomhle tom rozměru, byly první telefony s fotoaparáty. Najednou člověk viděl, že tohle to všechno je fotografie a o tomhle tom všem by se mělo mluvit v jednom balíku, a to je něco, co, o co se jakoby začal snažit na obou těch platformách jak na FAMU tak vlastně tý žurnalistice a myslím si, že bylo jakoby vycítění jako nějakýho jako momentu, zomu, kterej visel ve vzduchu a zároveň chuť se o tom bavit a podělit se studentama. Myslím si, že tímhle tím okamžikem je determinovaná ta jeho teoretická dráha, která se pak takhle dá jako hledat nebo analyzovat i v těch pozdějších výstupech a v těch pozdějších, pozdějších knížkách, protože ty v sobě spojují přesně jako tyhle ty, jako tyhle ty někdy intuitivní, někdy jako velmi jako teoreticky podložený přístupy toho, že, že jako fotografie by měla být pojímána v tom nejširším slova smyslu.

Tereza ŠPINKOVÁ, moderátorka

Andreo, poprosím tě také na závěr o nějakou vzpomínku či inspiraci, kterou ti Filip Láb předal třeba v rámci vašeho společného pedagogického působení.

Andrea Průchová HRŮZOVÁ, teoretická vizuální kultury; badatelka; pedagožka; zakladatelka platformy Fresh Eye

Tak já si úplně vzpomínat nebudu, taky to pro mě asi není úplně nejjednodušší věc. Já bych spíš zmínila to, že jsem Filipa potkala právě přes platformu Fresh Eye v roce 2012, kdy přednášel o válečné pornografii a byl asi jediný člověk, který byl schopen v tu dobu o válečné pornografii vlastně vůbec něco říct. Je to jedna ze skvělých přednášek, je pořad v našem archivu. Takže kdo by si chtěl podívat, jí může na stránkách Fresheye.cz najít, takže to je pro mě taková vzpomínka, kdy jsem si řekla aha, tak to je jako výjimečný člověk. A zároveň my jsme vlastně potom navázali delší dobu spolupráci, která vlastně vyústila právě i v tu vizuální edici, která začínala tím překladem W. J. T. Mitchella Teorie obrazu, což bylo něco, co jsme osnovali asi 3 roky. A následně vlastně Filip zajistil právě tu možnost, aby se to stalo v Karolinu a vlastně vykopal tam celou tu edici, další důležitý bod, který se pro mě váže s Filipem, a to je, že mi před 7 nebo 8 lety dal vlastně příležitost učit jako první na **Fakultě sociálních věd**, kdy vlastně mě nechal učit úvod do vizuálních studií, právě jakoby mezioborového pole a vlastně vyzkoušet si to, co jsem tak jakoby měla načteno, tušila, potřebovala si zinterpretovat, potřebovala si zažít se studenty, potřebovala jsem dostat tu zpětnou vazbu a dodneška tam učím a je to pro mě vlastně jako strašně důležitá platforma, tahle škola a studenti. Filip vlastně v sobě spojoval tu praxi i teorii a věděl, že prostě tenhle ten teoretický základ, který jsem tam vlastně pro studenty vizuální žurnalistiky obstarávala a obstarávám společně s dalšími kolegy i já, je úplně jako zásadní, že jako v tu chvíli ta jejich práce a jejich oko prostě bude fungovat jinak. A díky tomu můžou právě se zhostit té role těch kritických tvůrců a vzdělavatelů společnosti, jako těch, těch strašně zásadních mediátorů, a to mi přišlo, že tam prostě je přítomné stále a vlastně z té školy neodchází, tak doufám, že ani neodejde.

Tereza ŠPINKOVÁ, moderátorka

V dnešním Akcentu jsme se společně s mými hosty Andreou Průchovou Hružovou a Pavlem Turkem zabývali současnou vizuální kulturou a silou, které mají obrazy kolem nás. Vycházeli jsme částečně i z nové knihy nedávno zesnulého Filipa Lába, která nese název Postdigitální fotografie. Tímto dnešní Akcent končí. Předchozí díly najdete na webu Českého rozhlasu Vltava v podcastových aplikacích jako je Můj rozhlas. Pokud nám chcete něco vzkázat, napište nám na adresu akcent@rozhlas.cz. S posluchači a hosty se loučí Tereza Špinková.

Inflace otrásá trhy. Co by o ní investor měl a musí vědět? Přihlaste se zdarma na webinář s hlavním analytikem Patrie již zítra, 23. června! [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: kurzy.cz, Autor: Patria (Patria Finance), Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 18:40, Celková návštěvnost: 7 050 000, RU / měsíc: 1 995 572, RU / den: 151 154, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,68

Inflace a její odrazy na trzích, palčivá otázka dočasnosti či vytrvalosti rostoucích spotřebitelských cen . Aktuální horké inflační téma z pohledu investora i pohledem ekonomů.

Právě to Vás čeká na webináři s hlavním analytikem Patrie Tomášem Vlkem. Webinář "Inflace a co by o ní investor měl vědět" se bude konat již zítra, ve středu 23. června od 15:00 a Vy se na něj můžete zdarma registrovat na této stránce.

Jak se různé druhy inflace projevují a proč je sledovat jako investor? Jak se proti inflaci chránit? Jaké investice zařazovat do svého portfolia v různých fázích inflačního cyklu? Odpovědi na nejen tyto otázky dostanete do Tomáše Vlka. Těšíme se na Vás!

Tomáš Vlk, hlavní analytik Patria Finance

Působí ve skupině Patria od roku 2004, od roku 2018 zde vede analytický tým. V rámci něj se zaměřuje na top-down analýzu západních akciových trhů a investiční strategie. Do jeho záběru spadá i měnové riziko či úrokové sazby . Předtím pracoval ve stejném oddělení jako makroanalytik pokrývající nejprve českou ekonomiku a poté Spojené státy a eurozónu . Vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd UK** se specializací na finanční trhy a bankovníctví.

Patria.cz je investiční portál společnosti Patria Finance a.s. s real-time daty zaměřený na domácí a zahraniční kapitálové trhy. Poskytujeme online informace a analytickou podporu z oblasti financí, makroekonomiky a investic. Samozřejmostí jsou také aktuální investiční tipy a dlouhodobá investiční doporučení. Akcie, měny, komodity, investice, doporučení - vše přehledně na jednom místě.

Kanál Dunaj–Odra–Labe: Ptejte se odborníků v živé diskuzi pořadu FactumOU [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.06.2021, Zdroj: pravdive.eu, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.06.2021 19:25, Celková návštěvnost: 111 840, RU / den: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01, Návštěvy za měsíc: 36 225

Ve čtvrtek 24. června v 19:00 odvysílá Ostravská univerzita další díl diskuzního pořadu FactumOU. Tentokrát bude tématem kontroverzní projekt na stavbu kanálu Dunaj–Odra–Labe (DOL), jehož aktivní přípravy v Moravskoslezském kraji už započaly.

Hosty rektora Jana Laty budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Jan Hradecký a Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Do problematiky nás uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvízda. Stavba kanálu Dunaj–Odra–Labe vyvolává bouřlivé diskuze z mnoha důvodů – ať už se jedná o to, jakým způsobem zasáhne do krajiny, o ekonomický význam vodního koridoru nebo o skutečnost, že rozhodnutí začít s jeho budováním padlo bez ohledu na odpor desítek obcí a měst včetně Ostravy. Pořad FactumOU vám pomůže zorientovat se v této složité problematice a zhodnotí negativní dopady i přínosy tohoto velkolepého projektu.

A i vy se ptejte! Své dotazy pište do odkazu níže a pokud s vám bude líbit jiná otázka, dejte jí svůj hlas. Hosté vám pak v přímém přenosu odpoví na vaše otázky ZDE.

Kontroverzní kanál Dunaj–Odra–Labe. Sledujte debatu odborníků na [OU URL](#). Automatický překlad

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: bruntalsky.denik.cz, Autor: Tisková zpráva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 00:42, RU / měsíc: 31 656, RU / den: 4 280, Rubrika: Z okolí, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Ve čtvrtek 24. června v 19 hodin odvysílá Ostravská univerzita další díl diskuzního pořadu FactumOU. Tentokrát bude tématem kontroverzní projekt na stavbu kanálu Dunaj–Odra–Labe (DOL), jehož aktivní přípravy v Moravskoslezském kraji už započaly.

"Hosty rektora Jana Laty budou děkan Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity Jan Hradecký a Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Do problematiky nás uvede prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvizda.

Tématem 5. dílu diskuzního pořadu FactumOU bude projekt kanálu Dunaj–Odra–Labe, na který existují velmi rozporuplné názory. Rozhodnutí začít s budováním kanálu mezi Českem a Polskem padlo bez ohledu na odpor desítek obcí a měst včetně Ostravy. Právě splavnění Odry z Polska do Ostravy je jediným úsekem tohoto vodního díla, kde už započaly aktivní přípravy.

Vážný zásah do krajiny a přírody

Přírodovědci upozorňují na to, že vodní cesta znamená zcela zásadní zásah do krajiny. Stavba se sice má částečně vyhnout unikátním oderským meandrům v okolí Bohumína, může však nepřímo ovlivnit jejich budoucnost a další fungování a zásadně tak změnit unikátní stanoviště chráněná Naturou 2000. Podobně se hovoří i o výstavbě plavebního stupně v Děčíně a splavnění Labe do Pardubic.

„Naše řeky dlouhodobě vykazují nedobry stav. Implementovaná legislativa Evropské unie (tzv. směrnice o vodách) nastavila pravidla, která mají vést ke zlepšování kvality našich říčních systémů. V revitalizačních projektech, které mají pomoci zadržet vodu v krajině, silně zaostáváme za jinými zeměmi. Místo toho, v době probíhající globální klimatické změny, spouštíme projekty s velmi rizikovými environmentálními dopady na přírodu, krajinu a celou společnost,“ říká děkan Přírodovědecké fakulty OU geoeolog Jan Hradecký.

Druhým hostem rektora Jana Laty bude Petr Witz z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, který se na stavbu kanálu dívá z pohledu odborníka na megaprojekty.

Polemiky se vedou také nad ekonomickým přínosem celého projektu a nad tím, jaký náklad by se po vodním koridoru převážel. Ekonomický náhled na celou problematiku poskytne v odborném úvodu prorektor Masarykovy univerzity Martin Kvizda, specialista na dopravní ekonomii. Diskuzní pořad FactumOU sledujte 24. června od 19:00 na YouTube a Facebooku OU a také na Facebooku dalších partnerských měst a organizací. Své dotazy pokládejte předem prostřednictvím platformy Slido.

K TÉMATU

Hosté rektora:

doc. RNDr. Jan Hradecký, Ph.D.

Děkan Přírodovědecké fakulty OU Jan Hradecký, který působí na Katedře fyzické geografie a geoeologie, se specializuje na geoeologii a geomorfologii. Jeho výzkumy se zaměřují na kvartérní vývoj reliéfu, především na sesuvy a vodní toky, zvláště se věnuje otázkám vývoje říční krajiny. Ve své práci se soustředí mimo jiné i na management krajiny a vodní hospodářství.

PhDr. Petr Witz, Ph.D.

Petr Witz působí na Katedře veřejné a sociální politiky **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, kam se vrátil po třech letech strávených na Dánské technické univerzitě coby Marie Curie/H.C. Orsted Fellow. V Dánsku jako přímý účastník zkoumal proces implementace v současnosti největšího dopravního projektu v Evropě – podmořského tunelu mezi Dánskem a Německem přes Fehmarnskou úžinu. Ve své disertační práci, za kterou jako první Čech získal prestižní ocenění NISPACee Mzia Mikeladze, se zabýval mírou selhávání projektů Public-Private Partnership (PPP) napříč evropskými státy. V rámci veřejné politiky se specializuje mimo jiné na megaprojekty.

prof. Ing. Martin Kvizda, Ph.D.

Prorektor pro vnější vztahy a celoživotní vzdělávání Masarykovy univerzity se specializuje především na dopravní ekonomii. Ve své vědecko-výzkumné činnosti se dlouhodobě zabývá ekonomickými aspekty fungování železniční dopravy. Je také ředitelem Institutu pro dopravní politiku, ekonomii a geografii, který interdisciplinárně zkoumá ekonomické, prostorové a společenské funkce dopravy.

Na konci května, kdy zpět do Ruska odcestovala většina zaměstnanců ruské diplomatické mise v Česku, skončilo jedno z období česko-ruských vztahů a začalo období tranzice. Teprve po něm získají česko-ruské vztahy novou kvalitu. Přechodného období by mělo být využito k reflexi. Může se protáhnout a trvat i déle než rok. Neměli bychom urychlovat historii naší jednostrannou iniciativou.

Je zřejmé, že nová česká politika vůči Rusku se bude tvořit teprve po volbách, snad i v kontextu potřebné aktualizace koncepce zahraniční politiky. Již dnes bychom však měli být schopni mluvit o těch nejjobecnějších principech, z nichž by měla vycházet tato diskuze i následná česká politika. Dovolují si proto nabídnout komentované desatero principů, které by mohly tuto budoucí reflexi inspirovat.

1/ Česko by mělo vycházet z toho, že problém má Rusko. Způsobilo jej sobě i nám. Z hlediska reputace v Česku spáchal ruský stát sebevraždu. Ztratil důvěru, oslabil diplomaticky, zpravodajsky, ztratil šanci na strategickou zakázku, k níž však neměl být nikdy ani připuštěn. Z mnoha stran je vnímán jako agresor. Nebyli jsme to my, jehož komando podniklo bezprecedentní útok, nebyli jsme to my, kdo eskaloval vztahy po naší reakci a nebyli jsme to my, kdo vytvořil seznam nepřátelských zemí vymykající se diplomatické praxi. Rusko si v Česku zavařilo nadlouho dopředu.

2/ Vztahy musejí být zbaveny mýtu výjimečnosti. Část politické i expertní veřejnosti považovala vztahy s Ruskem za svým způsobem výjimečné a hledala pozitivní agendu i tam, kde žádná nebyla. Česko musí vycházet z reálného hodnocení Ruska, které se k nám dlouhá léta nechová přátelsky, i z jeho zahraničněpolitických motivací.

3/ Jediným vodítkem naší politiky musí být naše zájmy a zájmy našich spojenců. Součástí vztahů by měly zůstat ty aktivity a politiky, které mají pro Česko přidanou hodnotu z hlediska našich zájmů.

4/ Hlavním principem našeho přístupu k česko-ruským vztahům by měla být naše (myšleno česká, ale i unijní) strategická nezávislost na Rusku. Plánovaný zákon o prověřování investic by měl být součástí tohoto širšího přístupu. To neznamená, že bychom měli přestat dovážet ruské suroviny nebo obchodovat. Pokud ekonomický vztah nedoprovází korupce a skryté zájmy proruských skupin, kdy existuje vzájemná výhoda, transparentní tržní mechanismy a v případě strategických surovin i diverzifikace zdrojů a tras, je takovýto vztah zcela v pořádku.

5/ Nové promyšlení vztahů by mělo vést k rekalibraci ekonomické a strategicko-bezpečnostní dimenze. Převládající mantra ekonomické diplomacie nesmí překrývat zřejmý bezpečnostní rozměr našich vztahů. Bezpečnost nesmíme směnít za hypotetické ekonomické výhody, které vždy problematizovalo složité prostředí a absence kvalitního právního rámce. To však opět neznamená ekonomickou diplomacii opustit a přestat podporovat české podnikatele v Rusku hrající podle pravidel.

6/ Asymetrie ve velikosti zemí musí být minimalizována v diplomatické relaci. Česká vláda velmi odvážným a rozhodným krokem nastavila paritu na ambasádách, která musí být nadále opečovávána. Mírné navyšování personálu je nevyhnutelné, avšak není kam spěchat. Je třeba relaci znovu promyslet a postupovat koncepčně. Rusko má v Česku mnoho zájmů, a proto musíme být schopni budoucí ruské požadavky uvážené a tvrdě zobchodovat.

7/ Součástí české zahraniční politiky musí zůstat podpora ruských demokratů, občanské společnosti i nezávislých novinářů při vědomí, že to nejsme my, kdo má měnit Rusko. Tato role patří výsostně ruským občanům a nikomu jinému.

8/ V EU a v NATO bychom měli být schopni přicházet s realistickou politikou vůči Rusku prostou nebezpečných iluzí. Měli bychom klást důraz na jednotu a v EU hájit „pět principů“, neboť nabízejí velmi dobrou strategii.

9/ Jedním z témat, která bychom měli poměrně rychle rozvinout, je kulturní diplomacie, která bude představovat skutečné Česko a nabízet alternativu k ruské propagandě a jejím narativům o nás. Kulturní diplomacii můžeme dělat i online, což má v takto rozlehlé zemi velké výhody.

10/ Není kam spěchat. Vztahy jsou sice na bodu mrazu, ale na české straně není důvod je uměle rozmrazovat. Realita, kterou musíme přijmout, je taková, že po nějakou dobu bude česko-ruská relace tvořena počítáním diplomatů, aut, výsad, debatou o nemovitostech atd. Pořádek v těchto tématech, jakkoli přízemních, je základem nových vztahů na vládní úrovni.

O budoucí podobě česko-ruských vztahů se můžeme jen dohadovat. Stále se může odehrát mnoho věcí a také je to otázka na budoucí politickou reprezentaci i diplomacii na obou stranách. Je však důležité, aby tyto nové vztahy byly založeny na skutečné rovnoprávnosti, na adekvátnosti a aby se na naší straně opíraly o realitu bez iluzí a jasné vědomí našich zájmů.

Mgr. Jaroslav Kurfürst, Ph.D., je politický geograf a diplomat, věnuje se tématům transatlantické bezpečnosti i evropské a ruské zahraniční politiky. Od roku 1997 je zaměstnancem Ministerstva zahraničních věcí ČR, působil na českých zastupitelských úřadech v Moskvě, Washingtonu a Bruselu (v letech 2014–2019 jako velvyslanec). Od roku 2019 je zvláštním zmocněncem MZV pro Východní partnerství, externě přednáší na [FSV UK](#) a [FF UK](#).

Myšlenky a tvrzení uvedené v tomto textu jsou výhradně vyjádřením autorových osobních názorů a nepředstavují oficiální stanovisko Ministerstva zahraničních věcí ČR.

Text vyšel v revue The Conservative (18. 6. 2021) – zde jej publikujeme v rozšířené a aktualizované verzi s laskavým svolením autora a redakce.

Inflace otrásá trhy. Co by o ní investor měl a musí vědět? Webinář zdarma s hlavním analytikem Patrie již dnes od 15:00 [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: patria.cz, Autor: Redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 11:51, Celková návštěvnost: 1 150 000, RU / měsíc: 100 582, RU / den: 15 519, AVE: 25 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,17

Inflace a její odrazy na trzích, palčivá otázka dočasnosti či vytrvalosti rostoucích spotřebitelských cen. Aktuální horké inflační téma z pohledu investora i pohledem ekonomů.

Právě to Vás čeká na webináři s hlavním analytikem Patrie Tomášem Vlkem. Webinář "Inflace a co by o ní investor měl vědět" se bude konat již dnes, ve středu 23. června od 15:00 a Vy se na něj můžete zdarma registrovat na této stránce . Na atraktivitě mu jistě přidává start bezprostředně po očekávaném rozhodnutí ČNB o zvýšení úrokových sazeb.

Jak se různé druhy inflace projevují a proč je sledovat jako investor? Jak se proti inflaci chránit? Jaké investice zařazovat do svého portfolia v různých fázích inflačního cyklu? Odpovědi na nejen tyto otázky dostanete do Tomáše Vlka. Těšíme se na Vás!

Tomáš Vlk, hlavní analytik Patria Finance

Působí ve skupině Patria od roku 2004, od roku 2018 zde vede analytický tým. V rámci něj se zaměřuje na top-down analýzu západních akciových trhů a investiční strategie. Do jeho záběru spadá i měnové riziko či úrokové sazby. Předtím pracoval ve stejném oddělení jako makroanalytik pokrývající nejprve českou ekonomiku a poté Spojené státy a eurozónu. Vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd UK** se specializací na finanční trhy a bankovníctví.

Obrovský smutek na Karlově univerzitě: Zemřel uznávaný fyziolog Jan Mareš (†72), zkoumal epilepsii [URL](#)

Automatický překlad

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 11:55, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Pražská Karlova univerzita se zahalila do smutku. Kolegové i studenti truchlí po váženém pedagogovi a uznávaném fyziologovi Janu Marešovi, který pracoval na 3. lékařské fakultě. O jeho smrti informovala instituce na svém webu. Příčinu neuvedla, ve vyjádření však stojí, že docent v posledních letech bojoval s množstvím zdravotních problémů. „Milý Honzo, přejeme Ti za všechny spolupracovníky z Karlova lehké odpočinutí,“ vzkázali mu kolegové do nebe.

„S docentem Marešem odešel významný reprezentant české fyziologie

(věda zabývající se studiem fungování živých organismů a procesů, které v nich probíhají, pozn. red.),“ napsali Marešovi kolegové v oznámení. Jeho smrt je hluboce zasáhla, stejně jako studenty, kteří se s ním během studia setkávali.

„Byl to velice přátelský a nekonfliktní člověk, se kterým se dobře povídalo a se kterým nikdy nebyla nuda.

Pro svoji vlídnou a laskavou povahu měl mnoho přátel, kterým bude velmi chybět. Milý Honzo, přejeme Ti za všechny spolupracovníky z Karlova lehké odpočinutí.

Budeš nám scházet, ale v našich vzpomínkách zůstaneš,“ uvedla fakulta v dojemném vyjádření.

Docent Jan Mareš vyzrál jako fyziolog na Fyziologickém ústavu Fakulty všeobecného lékařství jako žák profesora Jílka.

„Velmi významná byla vědecká spolupráce Jana Mareše s prof. MUDr. Pavlem Marešem, DrSc. na problematice epilepsie.

V té době byl jedním z prvních, kteří se zabývali „kindlingem“ (progresivní zesilování odpovědi neuronu na opakovanou stimulaci, pozn. red.) a v této oblasti dosáhl několika významných priorit,“ uvádí fakulta.

Mareš navazoval na dědečkovu tradici – profesor František Mareš byl totiž také uznávaným fyziologem, dlouhá léta působil jako přednosta Fyziologického ústavu na Albertově, byl také rektorem Univerzity Karlovy i senátorem.

V 90. letech Jan Mareš svou vědeckou práci odsunul do pozadí a začal se intenzivněji věnovat výuce. Na 3. Lékařskou fakultu přišel v roce 1998 jako vedoucí oddělení patologické fyziologie Ústavu normální, patologické a klinické fyziologie, kde se k vědecké práci vrátil, stále ale preferoval výuku nad výzkumem.

Genius loci budovy

K budově na adrese Ke Karlovu 4, kde 3. LF sídlí, měl už od studentských let vřelý vztah. „V tom, že jsem přešel z první fakulty, hráli roli nejen přátelé Richard Rokyta a Michal Anděl a to, že moje manželka tuto fakultu absolvovala, ale i ve velké míře budova, kde jsem začínal. Dům Ke Karlovu 4 je neogotická stavba, o níž se můžeme přít, zda je krásná či ošklivá. Rozhodně má velký význam pro fyziologickou vědu a i pro mne osobně.

Tato budova by si možná zasloužila název ‚U všech fyziologií‘, tak, jako je dům U modré lišky či U housliček. Já jsem se setkal s geniemi loci této stavby v roce 1966 krátce po nástupu ke studiu na Pediatrické fakultě (2. LF),

kdy jsem se stal pomocnou vědeckou silou v Ústavu výzkumu vývoje dítěte pod dozorem Pavla Mareše (dnes profesora a emeritního přednosty patofyziologie 3. LF),“ cituje docenta Mareše fakulta ve svém vyjádření.

Mareš byl v mládí také úspěšným a náruživým sportovcem. „Především dlouho a rád hrál basketbal a fotbal. Bohužel ze zdravotních důvodů musel tyto aktivity přerušit, ale sportovní duch mu stále zůstal,“ popsali jeho kolegové.

V pokročilém věku však podle nich bojoval s řadou zdravotních problémů. Příčinu smrti fakulta neuvedla.

Je to už čtvrtá smrt v akademické obci Univerzity Karlovy během posledních týdnů. 27. května náhle zemřela mladá nadějná vědkyně Kristýna Vysloužilová (†30), která pracovala na katedře marketingové komunikace a PR Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd**. Ještě předtím oznámila fakulta smrt vedoucího katedry žurnalistiky, oblíbeného pedagoga a uznávaného fotografa Filipa Lába (†45). Neštěstí postihlo i Právnickou fakultu, kde zemřel odborný asistent katedry občanského práva Alexandr Thöndel.

Z ministra pedagog. Tomáš Petříček povede kurz na Univerzitě Karlově [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: vysokeskony.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 13:48, Celková návštěvnost: 297 950, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Bývalý ministr zahraničí Tomáš Petříček bude od příštího roku externě vyučovat na Univerzitě Karlově v Praze. Na Institutu mezinárodních studií, který spadá pod **Fakultu sociálních věd**, povede kurz zaměřený na českou zahraniční politiku.

Tomáš Petříček se tak vrací na svou alma mater. Na **Fakultě sociálních věd** totiž absolvoval magisterské studium v oboru mezinárodní vztahy. Pokračoval na doktorský program, který zakončil v roce 2014 disertační prací na téma „Perspektivy energetické bezpečnosti Evropské unie“. K jeho významným studijním zkušenostem patří i zahraniční magisterské tituly z Warwicku nebo Bruselu. Právě v Bruselu také působil jako asistent europoslance Miroslava Pocheho. Ten nebyl v červnu 2018 jmenován prezidentem Milošem Zemanem na post ministra zahraničních věcí. Místo něho se funkce ujal právě Petříček. V úřadu vydržel až do dubna letošního roku, kdy ho odvolal předseda sociální demokracie a ministr vnitra Jan Hamáček. Univerzita Karlova nebude jedinou institucí, kde Petříček zúročí své zkušenosti. Bývalý ministr na svém Twitteru také oznámil, že bude spolupracovat s Ústavem mezinárodních vztahů. Tato veřejná výzkumná instituce provádí analýzy, ze kterých pak čerpá nejen ministerstvo zahraničních věcí. Snaží se také oslovovat širokou veřejnost „za účelem kultivace a rozšiřování horizontů veřejné debaty o zahraniční politice.“ Petříček se bude v ústavu zabývat zelenou diplomacií, tedy tím, jak se klimatická změna promítá do

Putin píše Evropanům: o sjednoceném kontinentu, neoddelitelném kulturním spojení... Sázka na Čínu nevyšla?

[URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 16:31, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Glosa Michaela Romancova: Až dosud zněla z Kremlu a ruských médií na adresu Evropské unie jen slova posměchu a pohrdání. Teď najednou ruský prezident v článku otištěném v německém týdeníku Die Zeit vyzývá k sounáležitosti, spolupráci, hovoří o kulturním a historickém spojení. Tak náhlá změna může mít vcelku jednoduché vysvětlení.

Během prvních dvaceti let ve funkci ruského prezidenta (a premiéra) si Putin převlece zakládal na image zdatného sportovce. Fotografie z jeho letních dovolených v tajze nebo TV záběry dokazující jeho dominanci při hokejových zápasech tzv. Noční hokejové ligy toho jsou důkazem. Zdá se však, že s přibývajícím věkem se z Putina začíná stávat publicista, který se je o své názory, zejména pak na tzv. Velkou vlasteneckou válku, ochoten dělit nejen s ruskými čtenáři.

Po loňském dlouhém článku (celkem 28 stran textu), který 18. června publikoval konzervativní americký think tank The National Interest, se letos krátce (necelé čtyři strany) rozepsal pro renomovaný německý liberální týdeník Die Zeit.

Článek „Být otevřený, navzdory minulosti“ vyšel 22. června, tedy u příležitosti 80. výročí nacistického útoku na SSSR. Putinův mluvčí prohlásil, že německý časopis byl vybrán proto, že text ruského prezidenta, jenž je prý plný důležitých informací, apeluje na Evropany, tedy na ty, s nimiž Rusko sdílí jeden kontinent. Pojdme se tedy podívat na to, co nám Putin chce říci...

Překvapivé je, že na současné ruské poměry, tedy neustálé připomínání bojů na východní frontě, se článek málo věnuje druhé světové válce, která je vlastně zmíněna jen v prvním odstavci. Vůbec se přitom nezastavuje u tak ikonických událostí, jako byla obrana Moskvy a Leningradu nebo vítězství u Stalingradu a Kursku. Více než dvě třetiny textu jsou naopak věnovány událostem poválečným a současnosti.

Čtenáře ze země, které svého času byly součástí sovětského bloku, by mělo zarazit Putinovo konstatování, že: „Poté, co evropské národy přežily hrůzy světové války, dokázaly překonat odcizení a obnovit vzájemnou důvěru a respekt a vydaly se na cestu integrace, čímž udělaly čáru za evropskými tragédiemi první poloviny minulého století.“ Samozřejmě že ta slova platí, ale Putin jaksi zapomněl dodat, že se to týkalo jen západní části Evropy... V té části Evropy, které vládla Moskva, sovětské ozbrojené síly potlačovaly „kontrarevoluci“ v NDR, Maďarsku, Československu a nechybělo mnoho, aby se tak stalo i v Polsku...

V roce 1970, jak píše Putin, SRN a SSSR opravdu podepsaly dohodu o dlouhodobých dodávkách zemního plynu a je možné argumentovat, že to byl počátek mnoha dalších ambiciózních projektů, včetně výstavby plynovodu Nord Stream, ale opravdu to „položilo základ konstruktivní vzájemné závislosti“? Vždyť Rusko se v posledních letech málo čemu vysmívalo tak intenzivně jako projektu evropské integrace a z ní vyplývající vzájemné závislosti. Protože něco takového přece omezuje skutečnou suverenitu a Rusko, na rozdíl od bezzubých států Evropy, bylo, je a bude skutečně suverénní, nezávislou mocností. Čemu z toho, co zní z Kremlu, máme věřit? Tomu, co opakuje celá léta, nebo tomu, co se objeví v jednom článku?

Kam se poděla Gejropa?

Standardní ruskou pozici naštěstí Putin zastává v hodnocení bezpečnostněpolitického vývoje v Evropě po roce 1991. Nedodržení (údajného) slibu o nerozšiřování NATO, přibližování infrastruktury aliance k ruským hranicím i evergreen o ultimátu, které kolektivní Západ (údajně) dal radě zemí, tedy že buď půjdou s ním, nebo s Ruskem, což prý vedlo k ukrajinské tragédii roku 2014...

Zajímavé je, že možnost vydat se na cestu integrace, kterou Putin tak příznivě hodnotil na počátku svého článku, je v případě Ukrajiny (a i když to nenapsal, tak také Gruzie nebo Moldávie) příčinou tragédie. Připomeňme, že v roce 2014 Ukrajina nestála na počátku možné cesty do NATO, ale do EU...

To nejzajímavější na Putinově článku však najdeme v závěru, kde stojí: „Hlavně si myslím, že celá poválečná historie Velké Evropy potvrzuje, že prosperita a bezpečnost našeho společného kontinentu jsou možné pouze společným úsilím všech zemí,

včetně Ruska. Protože Rusko je jedním z největších evropských států. A cítíme naše neoddělitelné kulturní a historické spojení s Evropou. Jsme otevření povíavé a konstruktivní interakci. To potvrzuje naše myšlenka vytvoření společného prostoru pro spolupráci a bezpečnost od Atlantiku po Tichý oceán, který by zahrnoval různé integrační formáty, včetně Evropské unie a Euroasijské hospodářské unie.“

Ponechme stranou, že žádný evropský státník dnes nemluví o „Velké Evropě“ a soustředíme se na ten zbytek. Taková slova totiž z Kremlu od roku 2014 nezněla. Putinovo Rusko tvrdilo, že s Evropou – posměšně přezdívanou „Gejropa“ (neboť se jedná o prostor plný deviantních homosexualistů a zoofilů znásilňujících psy a čertvíproč i želvy) – nemá nic společného. Jak je možné, že s námi Rusko najednou ctí „neoddělitelné kulturní a historické spojení“?!?

Čína zklamala, teď zkusíme Evropu

Jediné možné vysvětlení, jemuž by napovídala i závěrečná zmínka o společném prostoru od Atlantiku po Tichý oceán, je, že si v Kremlu začínají přiznávat, že sázka na Čínu nevyšla. Ruští ekonomové ostatně již léta ukazují, že nenastal žádný příliv investic a že se Rusko stává jen drancovaným surovinovým doplňkem. Možnost nějakého propojení EU s Eurasijskou unií, v níž Rusko dominuje, byla Putinem zdůrazňována v letech 2011–2013, ale po anexi Krymu a rozpoutání války proti Ukrajině ji odsunul do pozadí...

Pokud bychom ve spojení „prosperita a bezpečnost našeho společného kontinentu“ vyměnili kontinent za „dům“, dostaneme se do druhé poloviny 80. let, kdy Michail Gorbačov v projevech určených zahraničnímu publiku začal používat frázi o „společném evropském domě“. Putin si je nepochybně vědom toho, jak silně a pozitivně tehdy ta slova v západní Evropě, zejména v Německu, rezonovala, a zdá se proto být logické, že se tehdejší úspěch pokusí zopakovat. A vzhledem k tomu, že v textu pochvalně zmínil i někdejšího francouzského prezidenta Charlese de Gaulla a jeho myšlenku „Evropy od Atlantiku po Ural“, je jasné, že jeho sdělení má pozitivně rezonovat nejen v Berlíně, ale i v Paříži...

Šance, že by rétorika, kterou Putin používal na začátku tohoto století, mohla opět zabrat, nepochybně existuje, ale díky Krymu, sestřelení MH17 nebo Navalnému je podstatně menší než tehdy nebo v době, kdy v Kremlu seděl Gorbačov. A když už se Putin zmínil o de Gaullovi, neškodí dodat, že v Rusku, respektive v SSSR, nikdy jeho výrok necitovali celý. Část: „Aby tato Evropa (od Atlantiku po Ural) byla možná, jsou nutné velké změny. Nejprve: aby Sovětský svaz nebyl tím, čím je, ale Ruskem.“ Mohlo by se zdát, že se tak stalo, ale dnešní Putinův režim není ničím jiným než reinkarnací (brežněvovského) SSSR. A vidí to asi každý, kdo není slepý či podplacený.

Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě Praha.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

Další tragédie na Univerzitě Karlově. Zemřel pedagog a bývalý sportovec Jan Mareš [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 18:24, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Jan Mareš zemřel ve věku 72 let. Zdroj: Univerzita Karlova Univerzitu Karlovu zasáhla další tragická zpráva za poslední týden.

Ve věku 72 let zemřel oblíbený pedagog a fyziolog na 3. lékařské fakultě Jan Mareš. O jeho úmrtí informovala fakulta na svých stránkách. „Milý Honzo, přejeme ti za všechny spolupracovníky z Karlova lehké odpočínutí. Budeš nám scházet, ale v našich vzpomínkách zůstaneš,“ vzkazují kolegové. Příčina smrti není jasná.

Mareš se poslední roky potýkal se špatným zdravotním stavem. „Kdo znal docenta Mareše až v pokročilém věku, kdy bojoval s množstvím zdravotních problémů, těžko asi uvěří, že byl v mládí úspěšným sportovcem. Především dlouho a rád hrál basketbal a fotbal. Bohužel ze zdravotních důvodů musel tyto aktivity přerušit, ale sportovní duch mu stále zůstal,“ píše kolegové Mareš byl v letech 2001 až 2008 byl předsedou České fyziologické společnosti. Na 3. LF UK přišel v roce 1998 jako vedoucí oddělení patologické fyziologie Ústavu normální, patologické a klinické fyziologie. V letech 2015 až 2018 se stal přednostou tohoto ústavu.

Navázal na tradici svého dědečka – vynikajícího českého fyziologa Františka Mareše, který byl dlouholetým přednostou Fyziologického ústavu na Albertově, rektorem Univerzity Karlovy a také senátorem.

Jan Mareš byl podle kolegů velice přátelský a nekonfliktní člověk, se kterým se dobře povídalo a nikdy s ním nebyla nuda. „Pro svoji vlídnou a laskavou povahu měl mnoho přátel, kterým bude velmi chybět. Milý Honzo, přejeme Ti za všechny spolupracovníky z Karlova lehké odpočínutí. Budeš nám scházet, ale v našich vzpomínkách zůstaneš,“ vzkazují mu.

Čtvrté úmrtí v posledních týdnech

Nejde o jedinou smutnou zprávu, která školu v červnu zasáhla. Z kraje měsíce Univerzita Karlova ohlásila úmrtí vedoucího katedry žurnalistiky při **fakultě sociálních věd** a uznávaného fotografa Filipa Lába. Ten zemřel ve věku 45 let. Jen o den později pak **fakulta sociálních věd** informovala, že v pouhých 31 letech skonala členka katedry marketingové komunikace a public relations Kristýna Vysloužilová. Vědkyni katedra popsala jako ženu, která měla dar kombinovat teorii s praxí a vést složité, velké projekty.

Přibližně za další dva týdny zemřel ve věku 42 let také oblíbený pedagog právnické fakulty – odborný asistent katedry Alexandr Thöndel.

Noví profesori převzali po půl roce své dekrety [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.06.2021, Zdroj: cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.06.2021 21:29, RU / měsíc: 1 482, RU / den: 114, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Loni v prosinci podepsal prezident republiky jmenovací dekrety pro sedmdesát osm profesorů. Tradičně nejvíce – třicet osm, včetně osmi žen, navrhla Univerzita Karlova.

Kvůli pandemii covidu-19 si na slavnostní jmenování museli půl roku počkat. Slavnostní ceremoniál až dnes, 23. června. Dekrety převzali z rukou ministra školství, mládeže a tělovýchovy Roberta Plagy.

Profesorské promoce tradičně hostí Univerzita Karlova, a tak úvodní projev ve Velké aule Karolina patřil jejímu rektorovi. „Profesorský diplom vystavený na základě odborného naprosto svobodného rozhodnutí zástupců vysokých škol je nejen jedinečným vysvědčením o mimořádné odborné kompetenci a integritě jmenované osobnosti. Jeho hodnota je mnohem komplexnější. Vy, profesorky a profesori, určujete, kam se budou vaše obory dále vyvíjet a jak kvalitní vaše vysoká škola či univerzita bude,“ řekl Tomáš Zima. Dále upozornil na to, že právě na nich je zajištění stabilní světově srovnatelné úrovně vědeckých oborů. „Ze všech svých sil se musíte snažit o to, aby vaši studenti a následovníci dosáhli ještě lepších výsledků než vy sami,“ podotkl rektor.

Loňský rok, který se nesl ve znamení pandemie covidu-19, sebou podle něj přinesl minimálně jedno pozitivum. Dokonale prověděl schopnosti univerzit a jejich vědeckých pracovníků, kteří velmi rychle přicházeli s inovativními postupy, ať co se týká forem testování či vývoje vakcín. Práce profesorek a profesorů je podle Tomáše Zimy o to významnější, že právě oni vedou týmy a vědecké skupiny, jejichž mladí a méně zkušené členové nezdíka přicházejí s těmi nejlepšími nápady. „Musíte být v nejlepším slova smyslu na špici institucí a organizátory vědeckého života. Měli byste ale být ještě něčím víc. Lidmi s jasně ukotvenými hodnotami a principy. Pevným bodem, na nějž je možné se spoléhat a jimž je možné věřit. Osobnostmi, které dokáží v rámci demokratických pravidel vyjádřit bez ohledu na následky svůj názor podpořený svým osobním přesvědčením, vzděláním, zkušenostmi a rozhledem,“ apeloval na nově jmenované profesory rektor Univerzity Karlovy.

Na slova Tomáše Zimy ve svém projevu volně navázal ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga, podle něhož titul profesor není pouze oceněním intenzivní vědecké činnosti, odbornosti a nesmírného pracovního nasazení daného člověka, ale je pro něj také závazkem do budoucna. „Máte velkou zodpovědnost. Nejen za vaši vlastní vědeckou práci, ale i za to, že se budou vaše znalosti a zkušenosti šířit dál. Musíte je sdílet a předávat nové generaci studentů – začínajícím vědeckým pracovníkům,“ nabádal ministr.

Poděkoval vysokoškolským pedagogům za nasazení, s jakým pomáhali řešit dopady pandemie. „Pokud snad někdo zpochybňoval třetí roli univerzity, již je služba společnosti, covid-19 mu dozajista otevřel oči. Všichni jsme mohli jasně vidět, nakolik pomohlo prostředí univerzitní vědy a výzkumu zásadním způsobem snížit dopady pandemie na životy lidí. Vysoké školy se neuzavřely do sebe, ač měly spoustu starostí s tím, jak zajistit svůj chod, ale sdílely své znalosti a zkušenosti nejen mezi sebou, ale i se společností. Jejich studenti i zaměstnanci pomáhali mimo jiné jako dobrovolníci, za to jim patří veliký dík,“ řekl Robert Plaga.

Profesorské dekrety na návrh Vědecké rady Univerzity Karlovy obdržely tyto vědecké osobnosti:

doc. MUDr. Michaela Adamcová, Ph.D. (LF v Hradci Králové) pro obor lékařská fyziologie. Je tajemnicí Ústavu fyziologie LF v Hradci Králové a členka oborových rad: Lékařská farmakologie a Fyziologie a patologická fyziologie.

doc. MUDr. Jan Baxa, Ph.D. (LF v Plzni) pro obor zobrazovací metody v lékařství. Je zástupcem přednosty pro výchovnou a vědeckou činnost na Klinice zobrazovacích metod FN Plzeň.

doc. MUDr. Jan Beneš, Ph.D. (LF v Plzni) pro obor anesteziologie a intenzivní medicína. Přednosta Kliniky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny LF UK v Plzni. Mezinárodně uznávaný odborník v problematice hemodynamiky kritických stavů. Člene výboru České společnosti intenzivní medicíny a člen akreditační komise pro obor Anesteziologie a intenzivní medicína při MZ ČR.

doc. RNDr. Zuzana Bosáková, CSc. (PřF) pro obor analytická chemie. Je vedoucí katedry analytické chemie PřF UK a garant oboru Klinická a toxikologická analýza. Zabývá se vývojem moderních separačních metod a jejich využití při analýze látek biologického původu.

doc. RNDr. Katarína Holcová, CSc., Ph.D. (PřF) pro obor geologie. Je ředitelkou Ústavu geologie a paleontologie PřF UK. Odbornice na mikropaleontologii.

doc. Ing. Jaroslav Hrabák, Ph.D. (LF v Plzni) pro obor lékařská imunologie a mikrobiologie. Mikrobiolog, od roku 2014 manažer Biomedicínského centra LF v Plzni.

doc. RNDr. Jana Kalbáčová Vejpravová, Ph.D. (MFF) pro obor fyzika – fyzika kondenzovaných látek. Vede výzkumný projekt TSuNAMI, pro který jako druhá Češka v historii získala v roce 2016 prestižní grant Evropské výzkumné rady a v němž se věnuje magnetickým spinovým hybridům pro biomedicínské a kvantové informační technologie. V roce 2019 jí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR udělilo Cenu Františka Běhounka za propagaci a popularizaci české vědy v evropském výzkumném prostoru.

doc. MUDr. Vladimír Kališ, Ph.D. (LF v Plzni) pro obor gynekologie a porodnictví. Je zástupcem přednosty gynekologicko-porodnické kliniky FN Plzeň.

doc. MUDr. Radan Keil, Ph.D. (2. LF) pro obor vnitřní lékařství. Je vedoucím lékařem úseku gastroenterologie interní kliniky 2. LF UK a FN Motol a členem výboru České gastroenterologické společnosti.

doc. MUDr. Pavel Klener, Ph.D. (1. LF) pro obor vnitřní nemoci. Působí na I. interní klinice – klinika hematologie 1. LF UK a VFN.

doc. MUDr. Darina Kohoutová, Ph.D. (LF v Hradci Králové) pro obor vnitřní nemoci. Působí na II. interní gastroenterologické klinice Lékařské fakulty v Hradci Králové a FN Hradec Králové.

doc. RNDr. Jan Konvalinka, CSc. (PřF) pro obor biochemie. Prorektor Univerzity Karlovy pro vědu a výzkum a vedoucí výzkumné skupiny na Ústavu organické chemie a biochemie Akademie věd České republiky, kde se soustředí na výzkum proteinů viru HIV a na výzkum neuropeptidů a nádorových antigenů prostaty.

doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc. (PF) pro obor správní právo a správní věda. Vedle soukromé právní praxe vyučuje na katedře správního práva a správní vědy PF UK. Působí v řadě poradních orgánů správních a veřejných institucí, například České národní banky, Ministerstva průmyslu a obchodu ČR či Grantové agentury ČR.

doc. MUDr. Ladislav Krofta, CSc. (3. LF) pro obor gynekologie a porodnictví. Vedle výuky na 3. LF UK působí jako zástupce ředitele Ústavu pro péči o matku a dítě. Specializuje se na péči o ženy s rizikovou graviditou.

doc. MUDr. Václav Liška, Ph.D. (LF v Plzni) pro obor chirurgie. Působí na Chirurgické klinice a v Biomedicínském centru LF v Plzni, konkrétně v laboratoři nádorové léčby a regenerace tkáně.

doc. JUDr. Alena Macková, Ph.D. (PF) pro obor občanské právo. Působí na katedře občanského práva PF UK. Je členkou Světové asociace procesního práva, zkušební komise České advokátní komory pro obor občanského práva. Působí ve Vědecké radě PF UK. Je garantkou výuky civilního práva procesního na PF UK. Věnuje se výzkumu efektivity soudní ochrany práv, postavení soudců, notářů, advokátů a alternativnímu řešení sporů. Její kniha Nezávislost soudců získala v roce 1996 Cenu rektora univerzity Karlovy a Nadace za demokratický právní stát.

doc. MUDr. Jan Martínek, Ph.D. (1. LF) pro obor vnitřní nemoci. Působí ve Fyziologickém ústavu 1. LF UK. Spolupracuje s Klinikou hepatogastroenterologie v IKEM

Ústřední vojenskou nemocnici v Praze. Vedl Gastroenterologické oddělení v Klauziánově nemocnici v Mladé Boleslavi. Mezi jeho vědecké zájmy patří *Helicobacter pylori*, žaludeční sekrece a její inhibice, funkční vyšetřovací metody v gastroenterologii, choroby jícnu, akutní a chronická pankreatitida.

doc. RNDr. David Mašín, M.Phil., Ph.D. (PřF) pro obor aplikovaná geologie. Ředitel Ústavu hydrogeologie, inženýrské geologie a užité geofyziky PřF UK. Zabývá se numerickým modelováním v geomechanice, konstitučními vztahy a mechanikou zemin.

doc. PharmDr. Přemysl Mladěnka, Ph.D. (FAF) pro obor humánní a veterinární farmakologie. Vyučuje na katedře farmakologie a toxikologie FAF UK, kde vede výzkumná skupina kardiovaskulární a respirační farmakologie a toxikologie.

doc. MUDr. Jiří Moláček, Ph.D. (LF v Plzni) pro obor chirurgie. Působí na chirurgické klinice FN Plzeň a LF v Plzni. Specializuje se na cévní a transplanatační chirurgii.

doc. RNDr. Jiří Mosinger, Ph.D. (PřF) pro obor anorganická chemie. Je vedoucím výzkumné skupiny Fotochemie a supramolekulární chemie porfyrinoidů na katedře anorganické chemie PřF UK.

doc. MUDr. Viktor Soukup, Ph.D. (1. LF) pro obor urologie. Na Urologické klinice VFN v Praze zastává funkci zástupce přednosty pro vědeckou činnost. Specializuje se na karcinom močového měchýře a urodynamiku.

doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D. (FF) pro obor české dějiny. Vedle výuky v Ústavu českých dějin FF UK zastává funkci náměstka generálního ředitele pro výstavní a sbírkotvornou činnost Národního muzea. Hlavním tématem jeho vědeckého bádání jsou moderní české a slovenské dějiny, dějiny střední Evropy ve 20. století, národnostní politika, politické procesy 50. let 20. století, kolektivizace, vývoj církve a jejího vztahu ke státu po roce 1945.

doc. PhDr. František Stellner, Ph.D. (FF) pro obor světové dějiny a obecné dějiny. Specializuje se na novověké a nejnovější politické a hospodářské dějiny střední a východní Evropy, zejména německých a ruských dějin 18.-20. století. Od roku 2020 je členem redakční rady vědeckého časopisu *Novaja i novejšaja istorija* (Akademie věd Moskva).

doc. MUDr. Petra Svozlíková, Ph.D. (1. LF) pro obor oční lékařství. Vede Centrum pro diagnostiku a léčbu uveitid Oční kliniky 1. LF UK a VFN v Praze. Zde je rovněž zástupcem přednosty pro vědeckou činnost.

doc. MUDr. Pavel Šponer, Ph.D. (LF v Hradci Králové) pro obor ortopedie. Přednosta Ortopedické kliniky LF v Hradci Králové, člen Akademického senátu a Oborové rady Chirurgie.

doc. PhDr. Jan Štochl, Ph.D. (FTVS) pro obor kinantropie. Jeho hlavním vědeckým zájmem je statistické a psychometrické modelování, které aplikuje na problematiku neurologických a neuropsychiatrických onemocnění jako Parkinsonova nebo Huntingtonova choroba a schizofrenie. Dále se zabývá laterální asymetrií motoriky člověka a její diagnostiky.

doc. PharmDr. František Trejtnar, CSc. (FAF) pro obor humánní a veterinární farmakologie. Věnuje se výzkumu farmakokinetiky, studii in vivo, analýze eliminačních a transportních mechanismů na buněčné a orgánové úrovni včetně chirálních aspektů. Dále se zabývá předklinickým vývojem nových radiofarmak a preklinickými studii o toxicitě léků.

doc. MUDr. Martin Vokurka, CSc. (1. LF) pro obor patologická fyziologie. Děkan 1. LF UK a přednosta Ústavu patologické fyziologie 1. LF UK. Výzkumně se zabývá metabolismem železa a jeho regulací. V roce 2004 obdržel Cenu rektora UK za autorský podíl na učebnici Patologická fyziologie orgánových systémů.

doc. RNDr. Naďa Vondrová, Ph.D. (PedF) pro obor didaktika matematiky. Je vedoucí katedry matematiky a didaktiky matematiky PedF UK.

doc. Martin Wernisch, Dr. (ETF) pro obor evangelická teologie. Protestantský teolog, církevní historik, vede katedru církevních dějin ETF UK.

doc. MUDr. Pavel Žák, Ph.D. (LF v Hradci Králové) pro obor vnitřní nemoci. Přednosta IV. interní hematologické kliniky FN Hradec Králové.

doc. PhDr. Emil Aslan, Ph.D. (FSV) pro obor politologie. Působí na katedře bezpečnostních studií Institutu politologických studií FSV UK. Ve výzkumu se věnuje zejména problematice asymetrických a iregulérních konfliktů s akcentem na politickou etnografii a mikrodynamiku ozbrojených konfliktů a skupin. Teritoriálně se zaměřuje zejména na postsovětský prostor, vztahově rovněž na Turecko a Írán.

doc. JUDr. Petr Hürka, Ph.D. (PF) pro obor pracovní právo a právo sociálního zabezpečení. Právník působící od roku 2001 na Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR. Od června 2020 je náměstkem ministra vnitra pro státní službu. Vyučuje na katedře pracovního práva a práva sociálního zabezpečení PF UK.

doc. Ing. Branislav Jurčo, CSc. (MFF) pro obor matematika – geometrie a topologie. Působí na oddělení analýzy a geometrie Matematického ústavu UK.

doc. MUDr. Jan Krhut, PhD. (1. LF) pro obor urologie. Patnáct let vede Urologickou kliniku FN Ostrava. Jeho specializací je funkční urologie dospělých. Přednáší na Lékařské fakultě Ostravské univerzity.

doc. Mgr. Jiří Reif, Ph.D. (PřF) pro obor environmentální. Působí v Ústavu pro životní prostředí PřF UK, kde vede skupinu zabývající se ekologickými mechanismy, ekologickým modelováním a vědou o ochraně přírody. Výzkumně se věnuje struktuře ptáčích populace a populační dynamice, makroekologii, tropické ekologie, specializací a biogeografií ptáků a biologii ochrany.

doc. PharmDr. Karel Šmejkal, Ph.D. (FAF) pro obor farmakognozie. Nyní je proděkanem pro mezinárodní vztahy a internacionalizaci Farmaceutické fakulty Masarykovy univerzity a přednostou Ústavu přírodních léčiv.

Kompletní seznam profesorek a profesorů jmenovaných prezidentem republiky s účinností 15. prosince 2020 naleznete zde

Text: Jitka Jiříčková

Foto: Vladimír Šigut

Poslední volby demokratů

TISK, Datum: 24.06.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 38, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 00:30, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 340 032,65 Kč, Země: Česko

Proč na dlouho poslední svobodné volby v roce 1946 už tak docela svobodné nebyly?

Nástup komunistů k moci nezačíná únorem 1948, jak se generace a generace učily.

Začíná to dříve, nejspíše volbami v květnu 1946. A protože od nich uplynulo tři čtvrtě století, není možná od věci si připomenout, že kolikrát stačí jedny volby...

Běžně se dnes můžeme potkat s dvojitou argumentací související s volbami 1946. Jedna říká: zvolili jsme tehdy většinově komunisty, tak jsme se pak nemohli divit. Druhá říká: všechno bylo dávno jasné, už jsme stejně nežili ve svobodě. Obě mají kus pravdy, ale tak snadné to nebylo.

Politický systém třetí republiky nebyl standardní. Po válce nebylo obnoveno několik dříve vlivných politických sil. V Čechách a na Moravě to byli hlavně agráři, na Slovensku strany spojené se Slovenským státem jako luďáci. Místo klasického střetu vlády a opozice tu byla Národní fronta, tedy všechny povolené strany povinně pod jednou hlavičkou. U voleb pak už nejde o to, kdo utvoří vládu, v té budou stejně nakonec sedět všichni. Jde jen o to, kdo urve kolik křesel.

Prezident Beneš se od konce války deklaruje jako nadstranický, což především české demokratické strany poměrně zaskočilo. Počítali, že je podpoří, že případné střety s komunisty s nimi nebo spíše za ně rozsekne. Prezident ale svým postojem v důsledku podpořil toho silnějšího.

Navíc, retribuční soudy zbavily volebního práva ty, kteří byli obviněni z činů proti národní cti.

Na rozsudek se nečekalo, stačila žaloba a člověk pozbyl občanská práva. Část voličů byla vyřazena ze hry. Chybějí také voliči a politici němečtí, kteří skončili v odsunu, a nešlo jen o sympatizanty nacistů. Odsunuti byli také němečtí sociální demokraté.

Naopak přibylí mladí voliči, když se krátce před volbami snížila věková hranice z 21 na 18 let. Najednou tu byl půl milion mladých, kteří volili především budoucnost, a tu viděli v nejvíce v komunistech. Nebylo ani divu, KSČ se po květnu 1945 stala téměř státostranou, která rozhodovala o zásadních momentech, jako byla pozemková reforma. Ti, kteří dostali půdu po Němcích, měli na svých dekretech podpis komunistického ministra zemědělství Ďuriše. Nelze se pak divit, že okresy s největším počtem dosídlenců také ve volbách nejvíce zrudly.

Výsledkem je výrazná výhra komunistů v českých zemích. Na Slovensku, pravda, vyhraje Demokratická strana, a to dokonce s více než šedesáti procenty. Do roka si ale právě zde komunisté svůj malý únor vyzkoušejí. Demokratickou stranu kriminalizují obviněním, že v jejích řadách působí staří hlinkovci. Čeští demokraté z obavy před nařčením, že pomáhají fašistům, slovenským partnerům nepomohou a v roce 1947 už v čele Sboru pověřenců stojí komunističtí Husák, přestože ve volbách slovenští komunisté neuspěli.

Nevyjde ani sázka na bílé lístky pro ty, kteří by kandidáty Národní fronty volit nechtěli. Takových bylo žalostně málo. Lidé chtěli volit budoucnost, a tu většina viděla v socialismu, hlásaly jej a hlásily se k němu všechny povolené strany. Tuto budoucnost občané tedy zvolili, komunisté jim ji pak do dvou let přehradili svojí totalitou, takže v roce 1948 už se nekonají volby, ale jen deklarace souhlasu s jedinou kandidátkou.

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D.

Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Foto autor: Fotografie z voleb 1946

Foto popis: Volební plakát KSČ z voleb 1946

Foto autor: Foto: Archiv respondentů

Foto popis: Od roku 1948 se již volilo pouze v rámci jedné Národní fronty

Politolog Just: Starší část Čechů vnímá EU jako období SSSR. Z toho Babiš těží [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.06.2021, Zdroj: pisecky.denik.cz, Autor: Luboš Palata, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 00:57, RU / měsíc: 23 852, RU / den: 3 225, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Češi o Evropské unii a dotacích z evropských fondů vědí velmi málo. To ulehčuje situaci Andreji Babišovi i protievropským politikům v jejich líčení Bruselu jako vnější hrozby, říká v rozhovoru pro Deník politik Petr Just.

"Je to opravdu tak, že čím víc má předseda ANO a premiér Andrej Babiš problémů s Evropskou unií, ať už jde o jeho střet zájmů při čerpání evropských fondů, nebo kauzu Čapí hnízdo, kde je policií obviněn ze zneužití dotací ve výši 50 milionů korun, tak mu to českých voličů pomáhá? Kde se tento český postoj vzal? Kdybychom šli do hloubky do minulosti, tak narazíme na klasické české trauma vůči vlivům přicházejícím zvenčí. Vlivy, které mají dopad na život národa uprostřed Evropy. Jde například o Mnichovskou dohodu z roku 1938, nebo dobu, kdy jsme byli pod nadvládou Sovětského svazu.

Ale Evropská unie přece není Sovětský svaz, jehož jsme byli satelity? V očích mnoha Čechů ale ano a to přesto, že jde o prokazatelně zcela odlišné geopolitické uspořádání. Pro mnoho českých lidí Evropská unie symbolizuje opět nějaký další vnější subjekt, dalšího vnějšího aktéra, který zasahuje do života České republiky. Lidé si dávají do jednoho pytle všechny tyto vnější vlivy, ať už přicházejí z Východu nebo ze Západu. Vždy je to nějaká mocnost, která rozhoduje o tom, co my budeme dělat, v jakých podmínkách budeme žít. V tomto házení do jednoho pytle se pak ztrácí odlišný dobový i mezinárodně-politický kontext.

Co tento odpor proti „vnějším vlivům“ způsobuje? Růst vlastenectví, posilování češství a národního rozměru. To se hodí především v období před volbami, když lze na tuto strunu češství zabrnkat, když se politik může vymezit vůči vnějšímu vlivu. Takže to, že Evropský parlament přijal rezoluci odsuzující střet zájmů premiéra Andreje Babiše, je vnímáno jako další zásah do toho našeho českého rybníku, do toho, co tady máme dělat, jak tady můžeme rozdělovat dotace a jak máme vykládat naši legislativu. To pak ten, kdo je terčem takové usnesení Evropského parlamentu, vykládá jako zasahování do suverenity České

republiky. A obrací to proti Evropské unii a využívá to v předvolební kampani.

To, že po auditu Evropské komise, rezoluci Evropského parlamentu bude Babišův střet zájmů zkoumat nově zřízený evropského prokurátora, Andreji Babišovi ještě více pomůže? Nepochybně, až tento úřad začne činit konkrétní kroky ve vztahu k těmto dotačním kauzám a kauzám, které se týkají střetu zájmů českého premiéra, tak Babiš dostane další municí ve svém útoku na evropské instituce a jejich snahu nás tady nějak „omezovat“.

Babiš stále EU vykresluje, jako „oni“, aniž by reflektoval to, že Unie jsme přece i „my“. Kolik procent voličů na něco takového slyší? Kdybych vycházel z nedávného průzkumu slovenského Globsec, tak tam se uvádí, že 27 procent Čechů, nejvíce ze zkoumaných zemí, by bylo za vystoupení z Evropské unie. To je výrazně víc, než 20 %, které nyní průzkumy Babišovu hnutí ANO dávají. Na druhou stranu se ANO musí o tyto voliče dělit s dalšími protievropskými či euroskeptickými stranami, jako je Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury, KSCM či Trikolóra. Automaticky to tedy neznamená, že všichni protievropsky naladěni Češi budou volit Babiše. Ale o tom, že tento odpor vůči Unii funguje, svědčí předchozí výsledky, kterých protiujiňní strany v minulosti v Česku dosáhly, především SPD. Lidé prostě na vykreslování Unie jako evropského strašáka stále slyší.

Jak se na existenci tak silného euroskepticismu podepsali za posledních 18 let dva poslední čeští prezidenti Václav Klaus a Miloš Zeman? Prezident má přece v českém prostředí neobyčejný vliv na vytváření postojů obyvatelstva? U Václava Klause byl jeho euroskepticismus viditelný už od začátku jeho prezidentství, ale jako prezident ho nedával tolik najevo. U Miloše Zemana je to složitější. Na počátku sám o sobě tvrdil, že je eurofederalista, což je v českém prostředí až extrémně proevropský postoj a choval se tak i jako premiér v devadesátých letech. Vystupoval tak i zpočátku jako prezident, kdy třeba vyvěsil evropskou vlajku. Pak ale začal uplatňovat politiku „všech azimutů“ a orientovat se na východní mocnosti jako Rusko a Čínu. A i jeho voličská základna se začala rekrutovat z podporovatelů protiujiňních stran, komunistů a SPD. A později i z voličů ANO.

Je Babišovo ANO protievropská strana? Takto jednoznačně ji označit nelze. ANO je vůči Unii „flexibilně pragmatická“, někdy dokáže být silně proevropská a o pár dní se dokáže změnit v pravý opak. Proto i voličská základna ANO zahrnuje proevropské i protievropské proudy.

Pokud se vrátíme zpět k Andreji Babišovi. To, že Babiš má problém se zneužíváním dotací z fondů Evropské unie je pro českého voliče daleko méně závažné, než kdyby „kradl z našich českých peněz“? Je to tak, že průměrný Čech nevnímá, že evropské peníze jsou i naše české peníze? Teď budu nediplomatický, ale myslím, že běžný Čech se prostě neorientuje v tom, co je to za peníze, odkud se berou, kdo je do rozpočtu EU dává atd. Proto Babišovy problémy s evropskými dotacemi nehrají zásadní roli.

Panuje tu tedy určitá ignorance, pokud jde o fungování Unie a pochopení jejího smyslu? Ano, panuje a to ulehčuje situaci těm, kteří potřebují evropská témata prodat svým způsobem. Andrej Babiš má proto poměrně lehkou situaci, kdy může prohlašovat „já jsem suverénní premiér a nikdo, nám tady nebude zasahovat“.

PhDr. Petr Just Ph.D. (1978) – politolog, bývalý prorektor Metropolitní univerzity v Praze, přednáší na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a Metropolitní univerzitě. Autor mnoha publikací o české a středoevropské politice.

Není to tak, že si lidé řeknou, Babiš oškubal EU, to je v pořádku? Podobně jako se tady za komunismu říkalo, kdo neokradá stát, okradá vlastní rodinu? Postkomunistická mentalita tady určitě hraje svoji roli. Nejen v Česku, ale například i v Maďarsku, kde velké části voličů nevdají, jak Orbán používá peníze EU pro své blízké i pro svoji vesnici. A to přesto, že současně Orbán Evropskou unii tvrdě kritizuje.

Česko dopadlo v koronavirové krizi nejhůře na světě, země se strašlivým způsobem zadlužila, covidové uzávěry zničily spousty malých živnostníků a zavřely stovky pro Čechy ikonických hospod. Opravdu si myslíte, že se ve vrcholu kampaně podaří Babišovi voličům vnutit jako hlavní téma voleb migranty, odpor proti Evropské unii a nacionalismus? U migrantů bych si na to vsadil.

I když žádní přicházejí nebudou? I když nebudou žádní přicházejí. Čím méně jich bude, tím se z toho stane větší téma. Primárně to ale Babiš nebude vztahovat k ujiňní politice, ale k Pirátské straně, která je pro něj největším soupeřem ve volbách a zastávala v minulosti vstřícnější stanovisko vůči běžencům.

A téma Evropské unie? Pokud jde o EU, Babišův střet zájmů, dotací, kauzy Čapí hnízdo, tam záleží na tom, jak se to bude vyvíjet na evropské straně. Pokud by z Evropské unie v jeho kauzách přicházely pro Andreje Babiše nepřijemné zprávy, tak předpokládám, že na to bude reagovat tím samým stylem, který jsme viděli doposud. Pokud nepřijdou od Evropské komise, úřadu evropského žalobce nebo Evropského parlamentu další kroky, tak téma odporu proti EU bude odsunuto trochu do pozadí. Ale u migrantů bych se vsadil, že to zůstane tématem až do konce kampaně.

Když mluvíme o tom, že tato témata prostě na část voličů fungují, dá se říci, že mladší čeští voliči jsou vůči této migrační a protievropské demagogii odolnější? Určitě jsou odolnější a je to vidět na tom, jaká je generační struktura podpora jednotlivých politických stran. U stran, které jsou proevropské, prozápadní či velmi otevřené je výrazně větší podíl mladších voličů, od prvovoličů až po čtyřicátníky. Naopak u stran, které se vůči EU vymezují negativně, tak je voličská základna závislá na starší generaci. Na generaci, která prožila velkou část života za komunismu a je proto více ovlivněna traumaty jako Mnichov, nebo sovětská nadvláda. Tito starší voliči jsou oporou ANO, Komunistické strany Čech a Moravy i SPD.

Babišovy kauzy s EU mu paradoxně mohou přinést nové voliče

Propadnutí hnutí ANO se v posledních týdnech zastavilo, a to přesto, že Evropská unie předsedu hnutí Andreje Babiše vyšetřuje kvůli střetu zájmů a jeho Agrofertu zastavila část dotací. Odpor proti EU totiž ANO přináší voliče.

Před třemi roky v rozhovoru pro Financial Times označil sám sebe Andrej Babiš za „naprosto proevropského politika“.

Europoslanci jeho hnutí ANO jsou součástí eurofederalistické liberální frakce Obnova Evropy (Renew Europe), jejíž klíčovou součástí je strana En Marche! francouzského prezidenta Emmanuela Macrona. Europoslankyně ANO Dita Charanzová je za tuto frakci místopředsedkyní parlamentu. Před několika dny byla znovu zvolena zástupkyní předsedy evropských liberálů. „Čím dál více se ukazuje potřeba řešit mnohé společně a koordinovat na úrovni Unie,“ uvedla Charanzová jako poučení z doby pandemie pro roli EU.

Andrej Babiš ale v poslední době vystupuje, jako by byl z úplně jiného světa než jeho europoslanci. Zvláště nyní, kdy se krátí čas do parlamentních voleb na počátku října. „My nechceme sdílet naši zemi. My nechceme, aby naši zemi řídil Evropský parlament, nějaký zelený fanatík,“ uvedl Babiš počátkem června ve vystoupení v českém parlamentu přenášeném televizními kamerami. „Jsem svrchovaný premiér této země. Nepodléhám nikomu, jenom občanům, ti mi dali důvěru. Nikdo ze zahraničí nám do toho nebude kecat,“ hřímal Babiš.

Přestože do Unie, a už vůbec ne do Česka, nemíří žádná uprchlická vlna, ani její náznak, snaží se Babiš udělat z běženců a údajného tlaku EU na jejich přijímání zásadní téma voleb. „Česká republika je svrchovaný stát a my budeme rozhodovat, kdo tady bude pracovat a kdo tady bude žít! Já nechci muslimskou Evropu,“ prohlašuje Babiš. A obviňuje Brusel a opozici, že chtějí,

aby Česko přijímalo uprchlíky.

Babiš se také ve prospěch ANO snaží obrátit svůj problém se střetem zájmů v otázce evropských dotací. Babišův konflikt zájmů na základě auditu oznámila na jaře Evropská komise a zastavila vyplácení nenárokových dotací EU jeho koncernu Agrofert. Evropský parlament (EP) pak v červnu v rezoluci přijaté drtivou většinou hlasů vyzval Evropskou komisi, aby podobně, jako se to děje v případě Polska a Maďarska, prošetřila fungování právního státu v Česku. A případně zastavila dotace evropské dotace celému Česku. Důvodem je, že podle europarlamentu jsou státní orgány pod tlakem vládnoucího hnutí ANO a Babiše neprověřují a naopak premiéra hájí. „Problém střetu zájmů premiéra české úřady neřeší. A nebude se řešit, dokud bude Babiš předsedou vlády,“ říká lidovecký europoslanec Tomáš Zdechovský. Z Babiše se stal mezitím celoevropský „symbol střetu zájmů“, jak říká i předsedkyně kontrolního výboru Evropského parlamentu Monika Hohlmeierová z německé CSU. Protievropští voliči

Místo obrany ale přechází Babiš do útoku. „Je to pokračování zasahování EP do vnitřních záležitostí ČR. My jsme svrchovaná země a je tady politický souboj. Budou volby a EP se snaží ty volby ovlivnit,“ tvrdí Babiš.

Podle politologů mu zvyšující se tlak Evropské unie, jeho střet zájmů začal vyšetřovat Úřad evropského veřejného žalobce, nemusí u voličů uškodit, ale dokonce prospět. Podle politologa Petra Justy z Metropolitní univerzity v Praze je hlavním důvodem, že značná část Čechů vnímá stále EU negativně jako „vnějšího aktéra“, který zasahuje do dění v Česku. Just také připomíná, že i podle nejnovějšího mezinárodního průzkumu společnosti Globsec je v Česku stále 27 % lidí, kteří by si přáli odchod z EU. „To je výrazně více, než má dnes Babišovo ANO voličů,“ uvádí.

Babišovy útoky proti Unii budí ale nevoli u části politiků ANO. Europoslankyně Radka Maxová kvůli nim odešla z klubu ANO v Evropském parlamentu a přešla k evropským sociálním demokratům. V minulosti podle ní čeští politici kvůli daleko menším kauzám, než má Babiš, odstupovali. „Premiér je naopak využívá pro mobilizaci svých voličů,“ konstatuje Maxová.

Europoslankyně Radka Maxová kvůli nepodloženým útokům Andreje Babiše proti EU odešla z klubu ANO a přestoupila do frakce evropských socialistů.

Přehled hlavních kauz premiéra Andreje Babiše spojených s EU:

Čapí hnízdo: Dotační podvod z dotací EU ve výši 50 milionů korun při výstavbě Babišova venkovského sídla Čapí hnízdo u Benešova. Policie vznesla obvinění, státní zastupitelství rozhoduje o tom, zda bude Andrej Babiš postaven před soud. Hrozí mu nepodmíněný trest 7 let vězení.

Zastavení nenárokových dotací Agrofertu: Střet zájmů Andreje Babiše v otázce nenárokových dotací firmě Agrofert, kde auditoři Evropské komise s konečnou platností v roce 2021 rozhodli, že přes převedení firmy Agrofert do svěřeneckých fondů je Babiš ve střetu zájmů. Firmě Agrofert bylo zastaveno vyplácení podpory z Evropských fondů v řádů stovek milionů korun. České úřady s rozhodnutím Evropské komise nesouhlasí a chtějí se obrátit na Evropský soudní dvůr.

Evropský prokurátor: Babišův střet zájmů začal vyšetřovat v červnu 2021 nově fungující Úřad evropského prokurátora.

Zemědělské dotace: Střet zájmů Andreje Babiše v otázce zemědělských dotací. Babišův Agrofert je podle některých údajů zřejmě největším příjemcem zemědělských dotací v celé Evropské unii v řádu miliard korun. Jde většinou o nárokové dotace na hektar půdy. Auditoři Evropské komise nedospěli ještě ke konečnému rozhodnutí, zda i v tomto případě je Babiš ve střetu zájmů.

Právní stát: Rezoluce Evropského parlamentu odsoudila v červnu střet zájmů Andreje Babiše a vyzvala Evropskou komisi, aby prozkoumala vzhledem k nečinnosti českých úřadů v této věci fungování právního státu v Česku a případně Česku odebrala dotace EU, které v příštích sedmi letech dosáhnou téměř jednoho bilionu korun (40 miliard euro).

Kauza Penam: Evropská komise rozhodla o neproplacení 100 milionů korun (asi 4 milionů euro) z rozpočtu EU pro pekárnu Penam z koncernu Agrofert za „inovační linku“ na pečení toustového chleba. Podle rozhodnutí Evropské komise nešlo o inovaci, ale o použití linky, kterou Babišův Agrofert provozuje už roky v jedné své pekárně v Německu. České ministerstvo průmyslu ale zatím vrácení peněz, které už český stát Agrofertu vyplatil, od Penamu nevymáhá.

Deník součástí projektu klíčových středoevropských médií Tento materiál je součástí spolupráce a výměny materiálů mezi nejvlivnějšími médii Visegrádské čtyřky organizovaných Visegrad Insight. Projektu se účastní Denik.cz, polská média Res Publica Nowa, Onet.pl, slovenský DennikN.sk a maďarský Telex.hu. Projekt se uskutečňuje s podporou EU.

UŽÍVAT ŽIVOTA S OTEVŘENÝMA OČIMA

TISK, Datum: 24.06.2021, Zdroj: Glanc, Strana: 40, Autor: ADÉLA NOSKOVÁ, Vytlačeno: 46 496, Prodáno: 32 458, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 02:05, Čtenost: 157 780, Rubrika: Publicistika, AVE: 903 883,80 Kč, Země: Česko, GRP: 1,75

VLADIMÍR Kořen

Pořad Zázraky přírody patří mezi nejsledovanější sobotní pořady poslední dekády. Z osobní zkušenosti pak můžu potvrdit, že setkání s jedním z jeho moderátorů přinutí vnímat dění v přírodě i zaryté městské typy, jako jsem já!

Kromě toho, že jste momentálně učitelem na základní škole, patříte coby moderátor Zázraky přírody už řadu let k nejpopulárnějším osobnostem České televize. Jak tuhle skutečnost vnímáte?

Uvědomuji si to a jsem za to nesmírně vděčný. Je to hlavně díky pořadu jako takovému – točíme dvanáctý rok, natočíme kolem sedmi až devíti dílů ročně a každou sobotu se na nás dívá nad milion lidí. Takže už podle toho lidi bavit musíme.

Kde za těch dvanáct let pořad berete nápady?

Příroda je nevyčerpatelná studnice, stále se nám otevírají nová a nová témata.

S kolegy si navzájem posíláme různé tipy... Nedávno jsem třeba posílal tip na krevetu pistolnickou. Je zajímavá tím, že klepetem umí dát takovou ránu, že zabije na určitou vzdálenost jiného tvora. Secvakne ho tak silně, že vydá rázovou vlnu, hmota se přetvoří na teplotu slunce, letí prostorem, zasáhne například garnáta a ten je na místě mrtvý.

Když sleduju, s jakým nadšením vyprávíte, jsem si jistá, že to oceňují i vaši žáci.

Mám rád svět a miluju dívat se na něj z různých úhlů, dopodrobna. Nedávno jsem si třeba pořídil mikroskop a žákům s jeho pomocí ukazuji, co všechno se děje například na obyčejné cihle, která je obrácená k zemi... Kolik se na ní dá najít života! Rád se dívám i na hvězdy, proto teď ve škole připravujeme projekt Dotkni se vesmíru. Žáci si na něj připravují experiment, kdy budou vypouštět balón do výšky 40 kilometrů... Zkrátka se snažím ten svůj zápal předat i jim. Aby si život uměli užívat s

otevřenými očima a nastraženými ušima. Snažím se výuku pojímat trochu jako v Zázracích přírody. Baví mě vymýšlet třeba kvízy. Ale ne proto, abych děti zkoušel, spíš je to cesta k zábavnějšímu učení.

Vás to evidentně baví. A žáky?

Myslím, že si to užívají. I matematiku se jim snažím protkat fintičkami při počítání, aby je to nestrašilo. Fyzika je na zábavu lepší, je o letadlech, balonech, o tom, jak se věci chovají ve vesmíru... Což je důležitější pro pochopení světa než třeba si umět spočítat, jaký je dnes atmosférický tlak. Základ být musí, ale utápět se v číslech? Pro mě je větší vzrůšo pozorovat, jak se ten vzduch chová, jak vzniká vítr...

Jak jste se vůbec dostal od novinářiny, kterou jste vystudoval, k učitelství?

Moje žena Martina je učitelka na základní škole, a když jsme spolu začali bydlet, žili jsme ve škole, v učitelském bytě. Tehdy takhle motivovali mladé učitele, aby chtěli učit na venkově. A tak jsme využili tehdy nabídky ve vesničce Řepín na Kokořínsku. Byt byl opravdu krásný, měl asi 130 metrů čtverečních. Otevřeli jsme dveře a ocitli se na školní chodbě! Občas byl hluk, ale to bylo takové hezké štěbetání. Bylo to krásné období, zůstali jsme tam ovšem krátce, jen tři roky a pak jsme se přesunuli do dalšího krásného místa na Ř – do Říčan u Prahy, kde žijeme dodnes.

A kde jste byl deset let, do konce loňského roku starostou. Pak se vám zastesklo po škole?

To, že jsem se stal sám učitelem, je vlastně souhra náhod. Když jsem se loni rozhodl, že už nebudu starostou Říčan, rozhodně jsem si neplánoval, že se budu ubírat tímto směrem. Chtěl jsem si dát čas na rozmyšlenou, rozkoukávat se. Přemýšlel jsem o moderátorských aktivitách, o tom, jestli se naplno nevrátit k novinářině... Byly Vánoce, já šel do školy za manželkou a potkal se s ředitelem školy. Věděl už, že čekáme miminko a že končím jako starosta. Řekl mi: „Končí mi tady tři učitelé a ty mi ještě přivedeš šikovnou paní učitelku do jiného stavu, měl bys asi udělat morální krok a nějak to napravit!“ Já na to odpověděl, jestli bych teda měl jít učit... A v domnění, že ředitel řekne, že to nejde, jsem dodal: Klidně! Tak slovo dalo slovo a opravdu učím.

Převzal jste žáky po své ženě?

Martina učila druháčky, to bych já ani nemohl, asi by se mě báli. (smích) Ale přeneseně jsem její žáky převzal, měla totiž děti, které jsou nyní v páté třídě a ty mám já třeba na vlastivědu. Vzal jsem si menší úvazek, chodím jen čtyři dny v týdnu, mám volné pátky, abych měl čas na natáčení.

Jak se vám učilo online, v takovém případě se pokusy dělají asi těžko...

Naopak, učilo se mi dobře, protože na online výuce jsem měl mnohem víc možností, jak dětem ukázat praktické věci. Máme ve škole speciální software, který mnohem víc využiju při online práci než ve třídě. Dnes jsem například ukazoval, jak funguje balon, jak se z něj vypouští vzduch... Ve 3D prostředí je mnoho možností, třeba se podívat do útroby přehrady, zkoumat prehistorická zvířata, což by v realu šlo těžko. Také existuje mnoho věcí, které jsou již natočené a ve třídě se moc nedají zrealizovat. Taky jim třeba pustím nějaký pokus ze Zázraků přírody, například na Archimédův zákon.

Chtějí se vaši žáci účastnit samotného natáčení?

Jasně, děti z manželčiny třídy jsem tam už vzal. Zájem je obrovský, moc rád bych vyhověl všem dětem, ale musíme mít namíchané publikum z různých věkových kategorií, aby reagovalo na vše, co se tam děje, přece jen tam zazní i vtipy, které děti nemůžou pochopit. Během psaní scénáře hodně řešíme, jak věci vysvětlovat, aby to nebyla nuda. Musíme ty informace podávat jinak než jako řadu statistik a čísel, humor tam patří. Předpokládám, že Zázraky přírody sledují i vaši žáci...

To víte, že sledují a reagují na ně! Když jsme teď s Marošem Kramářem tančili lambádu při rychlostním potápění, tak jsem si až říkal, jestli mi tahle disciplína nepodryje učitelskou autoritu. (smích) Viděla jsem vás v leččem, třeba jak vám potápěč s blond parukou dával umělé dýchání pod vodou, nebo jak jste zkoušel plavat jako mořská panna...

Mám díky těmto situacím dvě polohy.

Když se mi povede dobrý výkon, jako slánění z Žižkovské věže nebo skok do vody z velké výšky, pak se na mě ženy na ulici dívají docela obdivně. Ale když mě pak režisér nebo dramaturgyně převléknou třeba do těsného oblečení a zkouším některé vtipné situace, pohledy jsou spíš úsměvné. (smích) Podporujete se s Marošem Kramářem navzájem?

Řekl bych, že souzníme. Role máme dobře rozhozené, nevdá nám si ze sebe udělat srandu. Ono když vyvalíte na televizní obrazovce svoje břicho, chce to velkou dávku nadhledu. Děláme to, protože nás to baví, a pak to bude bavit taky diváky. Jsme prostě normální chlapi. Snažíme se navzájem hecovat... Neměl bych to možná prozrazovat, ale Marošovi nedávno úplně nevyšel pokus na monoski. Prohrál, protože s trenérem zvolil špatnou strategii a vystartoval o chvíli později než já. Sázel na to, že se rozsekám. To ale nezná Kořena! Nespádl jsem a on už mě nedohnal. Vyčítal si to, protože měl pocit, že je na monoski lepší než já.

Kdo z vás vítězí častěji?

To je jasné, jednoznačně vedu já. (smích) Promiň, Maroši!

V jakém žvlu jste při pokusech nejčastěji?

Jsme ve vodě, ve vzduchu... Není snad prostředí, které jsme ještě nevyzkoušeli! Nedávno jsme se dokonce potápěli pod ledem, což bylo úžasné. Je zajímavé, jak to pod hladinou vypadá, až to diváci uvidí, budou asi překvapeni! Natáčení bylo náročnější, v takovém případě se může stát spousta nepříjemností, třeba může zamrznout technika a podobně.

Jaké to je, ocitnout se pod ledem?

Je to zvláštní, vlastně si můžete vyzkoušet, jaké to je, být doslova vzhůru nohama. Takto můžou trénovat astronauti stav beztlaku. Voda vás nadnáší, a když se do ledu opřete nohama, můžete po něm chodit. Museli jsme mít speciální oblek – zimní potápěčský neopren a pod ním ještě svetr.

Co byste chtěl ještě zažít?

Když bych si mohl vybrat úplně cokoli, tak bych se chtěl podívat do vesmíru! Byl by to splněný sen. Ale to by bylo možné snad jedině, kdyby Zázraky přírody dostaly sponzoring od Elona Muska.

Opustit planetu Zemi vyvolává pokoru, v rámci vesmíru jsme opravdu malíci. Pokládáme se za nejvyspělejší civilizaci, ale zničit planetu by pro nás nebylo zas tak těžké... Jsem velký fanoušek Davida Attenborougha a jeho poslední filmy ve mně burcují pocit, že bychom měli vytvářet prostor pro svobodnou přírodu, místo nad hospodařením člověka.

Na všechno existují nějaké normy – na les, louky, kolik může být někde brouků. Když se pak vyskytne něčeho víc, je z toho pomalu chemická válka, jako v případě přemnožení hrabošů.

Jako kluk si přitom pamatuju z pobytu na chatě, že za léto neměli myslivci problém zastřelit třeba tisíc zajíců, dneska jsou to jen třeba čtyři kusy.

Každým dnem čekáte čtvrté dítě, vaší nejstarší dceři je 19... To je nezvyklé!

My se toho trochu obáváme, ale nejde s tím nic dělat. (smích) Starší děti si myslí, že jsme se zbláznili! Budeme mít kluka, tím se nám doma vyrovnají poměry, do teď to byla převážně ženská domácnost, teď budeme 50:50.

KDYBYCH SI MOHL VYBRAT, CHTĚL BYCH SE PODÍVAT DO VESMÍRU. BYL BY TO MŮJ ZÁZRAKY PŘÍRODY Součástí každého dílu je také jeden experiment, který vždy podstoupí na vlastní kůži právě Vladimír Kořen. Druhým moderátorem je herec Maroš Kramár. „Maroš má dar, že se umí krásně naladit na konkrétního člověka. Jako já obdivuji přírodu, on obdivuje lidi, jejich různorodé tóny. Ještě se nestalo, že by se mezi námi ty tóny rozezněly falešně. A víte, co mě naučil? Galantně se chovat k ženám,“ říká Vladimír.

VLADIMÍR KOŘEN Narodil se 30. prosince 1973 v Teplicích. Roku 1998 vystudoval žurnalistiku se zaměřením na politologii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Byl dlouholetým redaktorem České televize se specializací na vědu a přírodu. Za svou práci dostal mj. ocenění Česká hlava. Na obrazovku ČT přivedl i seriál České hlavy. V tomto cyklu odvysílal 337 reportáží, sledovanost seriálu dosahovala až milionu diváků. Vladimír Kořen byl také autorem a moderátorem týdeníku Planeta věda a podílel se na dalším vědecko-publicistickém cyklu, divácky oblíbeném Živém srdci Evropy. V letech 2010–2020 byl starostou Říčan.

POPULARIZÁTOR VĚDY A UČITEL

Foto autor: FOTO: HANA KOŘÁNOVÁ (3), ČESKÁ TELEVIZE (3) A ARCHIV VLADIMÍRA KOŘENA (1)

Foto popis: JUNIOR JE NA SVĚTĚ! Ještě před uzávěrkou čísla se u Kořenů narodilo čtvrté dítě. Chlapec dostal po otci jméno Vladimír.

Foto popis: S MANŽELKOU V rámci jednoho dílu Zázraků přírody si za pomoci elektrošoků Vladimír vyzkoušel, jaké to je, prožívat porodní bolesti.

Další oslabení pro liberály v ČSSD. Po Petříčkovi nemá chuť kandidovat ani Dienstbier

TISK, Datum: 24.06.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 3, Autor: Ondřej Leinert, Vydáno: 19 525, Prodáno: 27 858, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 02:05, Čtenost: 148 177, Rubrika: Události, AVE: 158 322,30 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Politika

Měl být tváří, která po sesazení bývalého ministra zahraničí Tomáše Petříčka osloví v Praze zbytky liberálních voličů ČSSD. O jeho kandidaturu v říjnových volbách stál i předseda strany Jan Hamáček. Teď však někdejší senátor, ministr a prezidentský kandidát Jiří Dienstbier zvažuje, že se z kandidátky nechá vyškrtnout.

„Vím, jaké máme preference, a nepředpokládám, že by v Praze mohlo jít o volitelné místo. Říkal jsem si ale, že pokud by moje jméno na kandidátce mohlo pomoci k lepšímu výsledku, tak tam budu. V posledních týdnech se však sešlo několik okolností, kvůli kterým na to chuť nemám,“ řekl pro HN.

Na nabídku přitom kývl po letošním sjezdu ČSSD, kdy začalo být zřejmé, že se nové Hamáčkově vedení bude orientovat hlavně na konzervativní příznivce strany. A kdy začalo napražskou buňku tlačit, aby původně schváleného lídra Petříčka nahradila na kandidátce ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová.

„S Maláčovou nemám vážnější problém. Umím si ji v Praze jako lídra představit, stejně jako Petříčka. Vadí mi spíš další věci,“ uvedl Dienstbier. Zmínil moment, kdy vedení ČSSD přišlo s tím, že by dvojikou kandidátky v Praze mohl být bývalý předseda Strany zelených Matěj Stropnický.

„Pro mě se stal naprosto nedůvěryhodnou osobností. Způsob, jakým otočil od ultraprogresivních pozic k silnému konzervatismu, považuji za účelový,“ řekl. Vadí mu také postup, jakým by se nová tvář na kandidátku měla dostat. „Pražské předsednictvo se minulý pondělí v podstatě usneslo, že žádá celostátní vedení, aby Praze kandidátku sestavili oni,“ popsal. Hamáček přiznává, že ho Dienstbierova nechuť kandidovat mrzí. „Mám zájem, aby na kandidátce byl kdokoli, kdo je schopen ČSSD pomoci – a to platí i pro Jirku Dienstbiera. Pokud to vidí jinak, nebudu mi než to respektovat,“ uvedl.

Na způsobu, jakým Praha sestavuje kandidátku, ale nevidí nic zvláštního. „Je to otázka našich interních řádů. Zvolili postup, který je v souladu s nimi,“ prohlásil. Podle něj se nedá říct, že by Praha centrálu žádala, aby jí kandidátku sestavila. „Navrhli ji a předsednictvo požádalo, aby ji schválila. Je to jejich většinové rozhodnutí, takhle to chtějí,“ řekl.

Dienstbier to vidí jinak. Změny podle něho mohou souviset se silícím vlivem Hamáčkově dlouholetého spojence a současného náměstka na ministerstvu zahraničí Pavla Jaroše, o kterém se mluví jako o možném budoucím šéfovi pražské buňky ČSSD. Pro Hamáčka je důležitým vyjednávačem, díky svým vazbám na okolí prezidenta Miloše Zemana i četným kontaktům v diplomacii.

Zároveň ho ale provází pověst šedé eminence strany. V minulosti byl obžalován v kauze předražených rekonstrukcí českých ambasád, v níž figuroval spolu s někdejšími ministerským tajemníkem Karlem Srbou. Obžaloby byl zproštěn, problémů je ale kolem něho víc. Podle serveru iRozhlas se například snažil úkolovat exšéfa pražských hřbitovů Martina Červeného. Nosil seznamy hrobů pro kmotry, tlačil na podobu veřejných zakázek i na odvolání nepohodlného náměstka.

Právě Jaroš byl jedním z prvních lidí, které Hamáček po letošním sjezdu vytáhl výš – z dozorčí rady České pošty do vedení ministerstva zahraničních věcí. „Jaroše vnímám jako velmi schopného manažera se zkušenostmi s prací na ministerstvu zahraničí. Za tu dobu, co tam je, působí k mojí plné spokojenosti. Dříve byl držitelem nejvyšších stupňů prověrek, nevidím důvod ke kritice,“ řekl Hamáček.

Byl by rád, kdyby se jeho dlouholetý spolupracovník stal i předsedou pražské ČSSD. „Myslím, že ta potřebuje schopného manažera – a to je přesně Jaroš,“ říká. Byť se může zdát, že jde o nepodstatnou funkcionářskou změnu, bylo by to významné posílení kurzu, kterým se ČSSD do letošního sjezdu vydala. Tedy k další spolupráci s hnutím ANO a utužování vztahů s Hradem. Dosavadní předseda pražské buňky Petr Pavlík Hrad kritizoval, když před třemi lety odmítl prezident Zeman jmenovat ministrem zahraničí europoslance Miroslava Pocheho. Byl proti vstupu ČSSD s ANO do vlády a nelíbilo se mu ani, že by Petříčka měla v čele pražské kandidátky vystřídat Maláčová.

Jaroš je názorovým opakem Pavlíka a ve straně soupeří o vliv s Pochem. Pověst o zákulisním vlivu obou mužů zachází tak daleko, že když letos kandidoval Petříček na post předsedy strany proti Hamáčkově, někteří sociální demokraté v nadsázce říkali, že je to souboj mezi Pochem a Jarošem. A že to byl i jeden z důvodů, proč se musel Petříček po prohře rychle klidit ze svých pozic. Přišel o post ministra zahraničí a následně i lídra v Praze.

Chvilí se spekulovalo o jeho odchodu ze strany, to však podle svých slov v plánu nemá. Politice se hodlá věnovat dál, i když spíš teoreticky – od podzimu bude přednášet českou zahraniční politiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, nově spolupracuje s europoslankyní Radkou Maxovou, která nedávno opustila hnutí ANO a zastupuje ČSSD.

„Další nabídky zvažuji, včetně jednoho vlastního projektu. Jedná se o iniciativu v oblasti odborné veřejné debaty,“ naznačil Petříček s tím, že víc zatím o své budoucnosti prozrazovat nechce.

Foto autor: Foto: René Volfík

Foto popis: Uchazeč o Hrad Jiří Dienstbier byl kandidátem ČSSD v první přímé volbě prezidenta České republiky v roce 2013. V prvním kole tehdy skončil těsně čtvrtý.

Vybrané otázky práva mezinárodní bezpečnosti a odzbrojení [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.06.2021, Zdroj: kosmas.cz, Autor: Jan Ondřej, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 03:28, Celková návštěvnost: 777 920, RU / den: 2 500, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Nakladatel: Wolters Kluwer Anotace Monografie je věnována problematice mezinárodní bezpečnosti a odzbrojení.

Hlavním cílem bylo zaměřit se zejména na otázky spojené s posledním desetiletím, i když z důvodu významu některých událostí jsou zahrnuty i případy dřívější, zvláště v období po roce 1990. Pozornost je však věnována i starší historii mezinárodní bezpečnosti, zejména období...

[Zobrazit celý text](#)

[Čtenářské recenze](#)

Omlouváme se, ale hodnotit a komentovat knihy můžete pouze jako registrovaný uživatel po přihlášení.

Přihlašte se , nebo se zaregistrujte , pokud nemáte účet.

Budte první a podělte se o vlastní zkušenost s knihou. Pomůžete tisícům nerozhodných čtenářů.

Autor/Autorka

doc. JUDr. Jan Ondřej, CSc., DSc. (* 1960) absolvoval Právnickou fakultu Univerzitu Karlovy v Praze (1983). V roce 2002 byl jmenován docentem pro obor mezinárodní právo na Univerzitě Karlově. V letech 1994–2002 působil jako odborný asistent na **Fakultě sociálních věd UK v Praze**. V letech 1994–1995 působil rovněž jako právník katastrálního úřadu Praha-východ. Od roku 1996 je zapsán v seznamu advokátů ČAK. Od roku 2001 působí na Soukromé vysoké škole ekonomických studií, kde od roku 2005 vede Katedru práva a od roku 2011 vykonává funkci prorektora. Současně působí na Právnické ...

[Celý medailonek](#)

[Do oblíbených](#)

[Kategorie a témata](#)

[Bibliografické údaje](#)

Název:

Vybrané otázky práva mezinárodní bezpečnosti a odzbrojení

Autor:

Nakladatel:

EAN:

ISBN:

Popis:

1× kniha, brožovaná, 228 stran, česky

Rozměry:

15,5 × 23 cm

Rok vydání:

2021 (1. vydání)

Miroslav Šigl: O etice, morálce a svědomí v dnešních médiích [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.06.2021, Zdroj: pozitivni-noviny.cz, Autor: Miroslav Šigl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 08:38, RU / den: 5 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Nad desetiletou existencí Etického kodexu novináře, který jako otevřený dokument schválila valná hromada Syndikátu novinářů ČR 18. června 1998, sešli se žurnalisté ze současných médií ve středu 11. června.

Bylo to snad poprvé, kdy se na nějakém novinářském plénu hovořilo zasvěceně a kriticky, kdy se diskutovalo a polemizovalo o žhavých problémech v konkurenčním i partnerském prostředí. Škoda jen, že nebyli přítomni zástupci té části veřejnosti, jimž jsou média určena, ale i zájem žurnalistů samých byl pranepatrný. Kromě plejády referujících novinářských osobností seděla v přednáškovém sále Syndikátu novinářů necelá desítká zájemců. Jde však o záležitosti veskrze veřejné a věřme tedy, že alespoň se o celé akci dozvedí čtenáři, posluchači i diváci z těch zastoupených médií.

Jak dalece se ví o etickém kodexu, jak ho přijímají redakce a jejich redaktoři, co naše veřejnost ví o jednáních etické komise, která nutně musela vzniknout za situace, kdy se začal proměňovat předchozí stav české (ale i světové – dodejme) žurnalistiky včetně mediální obce, včetně požadavků a očekávání české veřejnosti a mediální krajiny vůbec? V této komisi, o níž v úvodu řekl pár slov Miroslav Jelínek, předseda Syndikátu novinářů ČR, pracují dobrovolně ve svém volném čase a zdarma novináři (a věřme, že jsou mezi nimi i ti nejen vzeší z **Fakulty sociálních věd** a univerzit, kde se žurnalistika profesně studuje, ale také s právnickým vzděláním).

To jsou také jedny z důvodů, proč se složení komise několikrát již změnilo, přičemž k samotným zásadám etického kodexu přibýly za tu dobu pouze dvě připomínky. Je postaven na neměnných principech, jakými jsou: 1. právo občanů na včasné, pravdivé a nezkrácené informace, 2. požadavky na vysokou profesionalitu v žurnalistice, 3. důvěryhodnost, slušnost a serióznost, které zvyšují autoritu médií. Stručněji: jde nejen o etiku, ale implicitně o morálku, čest a svědomí těch, kteří usedají dnes většinou ke klávesnicím počítačů, či k mikrofonům nebo se realizují před kamerami.

Vychází totiž z teorie i praxe vyspělých zemí, z nichž inspiraci nejvíce poskytují žurnalisté a jejich kodexy v Německu, USA, Velké Británii, Francii, ale také Norska a Švédska. Obětavou a vzdělanou předsedkyní komise je po celá minulé léta Barbora Osvaldová z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** (vedoucí katedry žurnalistiky), pocházející z novinářského rodu. Pod jejím vedením komise projednávala již desítky případů, s nimiž se na ni obraceli nejen novináři, ale i veřejnost či „potrefené husy“, snaží se z ní vytvořit jakéhosi žurnalistického ombudsmana za neustálého a prudkého vývoje médií a jejich technologií včetně „nepoctivých prostředků“ (nahrávání telefonických rozhovorů, zvukových a zvukově obrazových záznamů), jak rychle a věrohodně získávat informace v konkurenčním a „a čím dále více „bulvarizujícím se“ ovzduší.

Velmi užitečná jsou její jednání, jak o tom vypovídají zápisy téměř pravidelných schůzí: Nová podání - Vyřešená podání - Nedořešená podání. To je přímo návod pro všechna média, přinášející kritické reportáže, investigativně žurnalistické produkty. Což takhle: Vzplanuly - Setkaly se s ohlasem – Zapadly - Povstaly nové. Ale kde takové rubriky či relace uvidět, přečíst. Spíše je veřejnost roztrpčována stále novými a novými kauzami, aniž by se dozvíдалa, jak pokračují ty předešlé, zda a jak byly dokončeny...

Co je vlastně veřejný zájem, o který se žurnalisté opírají, aby ospravedlnili svá jednání? Jistým vodítkem by mohl být i u nás profesní kodex britské Press Complaints Commission. Podle něj zahrnuje mj. kritiku policie, informace o činnosti tajných služeb, informace o legálních drogách včetně uzavřených smluv s následky pro zdraví obyvatel, zveřejnění názoru na rozhodnutí soudu i v případě, obsahuje-li kritiku, dále pak ochranu veřejnosti před uvedením v omyl, a to jak soukromou osobou, tak i organizací, přičemž komise posléze konstatuje, že „svoboda projevu je veřejný zájem sám o sobě“. Naše žurnalistická branže se však domnívá, že pravidla hry jsou pevně nastavena, a pak lze snadno zjistit, zda byla porušena. Někjaké veřejné debaty považuje proto za bezúčelné a škodlivé – bohužel i z ideologických důvodů - to se píše v jednom podkladu naší novinářské etické komise.

O tom, jak se často stírají rozdíly mezi komerční (marketingovou) a žurnalistickou informací, jak dochází ke konfliktům se zaměstnavateli – vydavateli médií a jejich redakcemi či redaktory, jak právo či legislativa v této oblasti pokulhává za vývojem (což je typicky český jev už od počátků 90. let nejen v žurnalistice, ale v celé naší společnosti a politice zejména), zasvěceně hovořila Svatava Navrátilová, která vyučuje mj. na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně a brněnské Masarykově univerzitě. Pozoruhodný příspěvek do diskuse vnesla Marta Bystrová (Švagerová) z Lidových novin „o etických souvislostech redigování“, a tím také o metodických a organizačních a vzájemně nepropojených vztazích mezi editory a tvůrci novinových či časopiseckých textů, kteří pociťují často i znehodnocení své práce. Měly by je řešit samotní vydavatelé a jejich redakce. Je docela běžné, že píšící redaktor s hrůzou otevírá noviny či časopis, aby zjistil nejen jazykové, stylistické, ale i věčné prohřešky, jichž se v rychlosti dopustil (při krácení textu či střihu obrazu) právě editor listu, či režisér rozhlasové nahrávky nebo televizního zpravodajství. V novinách a médiích vůbec často veřejnost postrádá rubriky oprav, doplňků a ohlasů, za něž by se však žádný mediální prostředek neměl stydět.

Co říkají k etice některé novinářské osobnosti? Jitka Obzinová, vedoucí redakce Českého rozhlasu 1 – Radiožurnálu, nepochybuje o vštěpování pravidel etického kodexu. Zapomíná se – anebo není prostě čas v tom denním shonu – diskutovat zejména s mladými novináři. Ti by měli být přece dostatečně vybaveni svým předchozím studiem. Jenomže právě absolventi žurnalistiky z univerzit se do rozhlasu mnoho nehlásí, téměř většina z nich šilhá rovnou po televizi, a pak pro ty, kteří přicházejí z různých míst, není nikdo, kdo by se jim měl věnovat.

Milan Fridrich, vedoucí zpravodajských pořadů České televize, uvedl, že zde mají na 40 stranách žurnalisté popsáno, jak se mají chovat v určitých situacích, ale někdy se praxe od teorie hodně vzdaluje. Je to dáno mj. i mediální expanzí, vznikem nových a nových médií, konkurencí mezi nimi navzájem, přičemž by měla naopak existovat polemika mezi nimi. O žádné takové není nic známo. Připomínat zkušenosti z britské BBC je zavádějící: nemáme za sebou staletou tradici, staletími zažitá práva, nejsme žádnými Angličany a také tu žádné Angličany nemáme, promlouváme k našim lidem, vágní jsou otázky tolerance a naproti nim úzkostlivé hlídání a obavy.

Šéfredaktor týdeníku Respekt Erik Tabery otevřeně přiznává, že v redakci žádná pravidla nemají. Profese má nějaký řád, ale nutno počítat s tím, že mediální systém je stále ve vývoji. V redakci se diskutuje nad obsahy článků, ale dbá se na zachování vlastního stylu a způsobu jednotlivců, oceňuje se odvaha pouštět se do tabuizovaných témat. Přitom každý je si vědomý, že novinářské povolání je náročné, velice riskantní a čím náročnější žurnalistika, tím je i větší riziko chyb.

Komentátor Miloš Čermák se přimlouvá, aby se média dokázala přiznávat k chybám, kterých je ve všech novinách stále mnoho. Vyslovuje provokativní otázky, koho že z lidí zajímá etika? Syndikát novinářů snad začne asi fungovat, až se i u nás ocitne první novinář ve vězení. Na svoji širší otázku se mu nedostává odpovědi, ačkoliv je na konferenci zastoupeno hned několik vedoucích funkcionářů Syndikátu novinářů ČR, včetně jeho předsedy (užitečnou činnost etické komise, snad jediné systematicky fungující, nutno z té otázky vyjmout).

Ivana Šuláková z Českého rozhlasu v Ostravě má rozporuplné zkušenosti z regionální žurnalistiky. Pronikají do ní osobní vazby novinářů a politiků, novináři jsou často mluvčími politických stran, o nějaké nezávislosti lze jen s obtížemi hovořit, jestliže jsou dokonce novináři doslova „hlásnou troubou“ radnice města či obecního zastupitelstva, a vůbec nejotřesnější je skutečnost, když se z novináře stává „obchodník“, který shání reklamu a o nějakém střetu zájmů nechce slyšet. Mezi novináři je značný pohyb, většina z nich po určitém čase a získání užitečných kontaktů stejně odchází do „piár agentur“ (Public Relations – informační oddělení podniku organizace či agentury pro styk s veřejností), kde mohou své nabyté novinářské zkušenosti využít za mnohem výhodnějších platových a jiných podmínek. Proto jsou v našich médiích vidět stále nové a nové tváře.

Třebaže konference na Syndikátu novinářů ČR skončila ve zmatení jazyků, někdy ostrých (ale vždyť jazyk je snad jediný nástroj, který se stálým užíváním ostří), neměla by nikdy skončit trvalá diskuse o etice, morálce a svědomí našich žurnalistů a jejich médií. Užitečná bude tehdy, až se do ní zapojí širší veřejnost.

Originální ilustrace pro Pozitivní noviny © František Frk Kratochvíl <http://frk60.aspweb.cz> <http://frk1.wordpress.com>

Tento článek byl v Pozitivních novinách poprvé publikován 24. 06. 2008.

Rostou ceny nebo spíše klesá hodnota peněz? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 24.06.2021, Zdroj: pravdive.eu, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 15:17, Celková návštěvnost: 111 840, RU / den: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01, Návštěvy za měsíc: 36 225

ČNB škodí lidem. Dát si závazek ničit peníze tempem 2% ročně, ještě se za to chválit, to je prostě „na palicu“? Podobně jako by byl „na palicu“ závazek dosáhnout v Česku alespoň 3000 vražd za rok.

Od roku 2008 si většina politiků myslí, že dějiny ekonomie skončily a teď se poroučí větru i dešti. Svatý grál v podobě neomezené „výroby“ peněz, přesněji nafukování peněžní zásoby, domněle „řeší“ hospodářské a finanční krize. Spíše se ale zadělává na matku všech krizí. Český statistický úřad vykazuje meziroční zvyšování cen v rozmezí dvou až tří procent. Na základě toho Česká národní banka chválí sama sebe, že vše plus-minus odpovídá jejím plánům. Závazek tzv. inflačního cílování v podobě ničení úspor rychlostí dvě procenta za rok, se plní, ba po budovatelsku překračuje. Přitom Ústava i zákon jí ukládá pečovat o cenovou stabilitu. Ano ČNB má na svých stránkách filipiku, proč se těší z inflace a proč cenová stabilita není stabilita cen. Zde si dovolím vypomoci názorem ekonoma těžké váhy. V Hospodářských novinách 21. června 2021 vyšel článek „Zvýšení úroků cenovou stabilitu nezajistí“ autora Tomáše Havránka, docenta na Institutu ekonomických studií **FSV UK**, bývalého poradce viceguvernéra ČNB. Tyhle „chytrosti“ určitě dobře zná a nějak na ně ale nebere ohled. Cítuji: „T omu by pomohlo, kdyby ČNB vykládala ústavu podobně jako běžný čtenář a snažila se o skutečnou cenovou stabilitu, nikoli o kladnou inflaci. Vedle lepší pochopitelnosti a souladu s ústavou by takové opatření odpovídalo moderní výzkumné literatuře, která naznačuje, že optimální je dlouhodobě nulová inflace.“

Jinak řečeno, tzv. inflační cílování je módní vlna, která se začala šířit z Nového Zélandu teprve v 90. letech. Dnes tyto nápady představují „starou vestu“ a jsou hlavně nelogické, tak jak ostatně byly od samého začátku. Prostě dát si závazek ničit peníze tempem 2 % ročně, ještě se za to chválit, to je prostě „na palicu“? Podobně jako by byl „na palicu“ závazek dosáhnout v Česku alespoň 3000 vražd za rok. Prostě, ČNB škodí lidem.

Poselství politicko-ekonomického mainstreamu zní, pohoda, klídek, vše je pod kontrolou. Jenže vykazovaná „inflace“ nezahrnuje raketový růst cen nemovitostí ani to, že materiál na stavbu domku se z roku na rok stál o milion dražší. A jak se okecá, že stejné kancelářské křeslo zdražilo z podzimních 18 000 na dnešních 28 000 korun? Nezbyvá než kouzlit a ohlupovat veřejnost. Něco nezahrneme, něco zapřeme. Jednou se mluví o jádrové „inflaci“, potom o spotřebitelské „inflaci“, o něčem jako zvyšování peněžní zásoby se nemluví vůbec. Vždyť jak by dvojciferná inflace vypadala v novinových titulcích. Třeba budeme chlácholeni tím, že lokomotivy nezdražují. Ostatně tvrzení, že rostou ceny je slizký eufemismus (omlouvám se, že opakuji obecně známou věc, ale to je výraz, který „přikrašluje špatné nebo nepříjemné skutečnosti-wikipedie“) k drsnému, ale pravdivému výroku „klesá hodnota peněz“.

Politici a centrální bankéři se chovají jako obsluha rektoru v Černobyli, která manipulovala se jeho výkonem, aniž by věděla, jaké procesy uvnitř probíhají. Prostě chtějí zvýšit výkon hospodářství „tiskem“ peněz, ovlivňováním jejich ceny a krytím veřejných i soukromých dluhů. O tom, co se děje na ekonomické mikroúrovni, v myslích milionů samostatně rozhodujících jedinců, logicky nikdo nic neví. Lidi jsou přitom neskonale složitější a nevypočitatelnější než atomová jádra. Bylo pouze otázkou času, kdy se začne dít něco, s čím ve „velínu“ centrální banky nepočítali. Výbuch ani kašičku vzkypělou z hrnečku už nikdy nejde „nacpat zpět“.

Malá vsuvka. Socialismus zkolaboval kvůli manipulaci s cenami. Člověk by předpokládal, že ani rýže do nebe neporoste a něco podobného potká centrálně řízenou Čínu v důsledku její manipulace s penězi, tj. jüanem. Jenže Západ dělá to stejné, takže tentokrát nebude žádné vítězství kapitalismu nad státním kapitalistickým komunismem. Ekonomicky dopadneme stejně.

Peněz je mezi lidmi tolik, že neví co s nimi. Světácky hrají na burzách. Kupují komodity i akcie firem, které nikdy neměly zisk ani tržby, rádi sáhnou i po obligacích, o nichž také nic neví a jejichž emitenti veřejně porušují zákon. Cena za metr čtvereční bytu se šplhá ke 100 000 korun. A kdo na to bez dluhů má? Současně svého kupce najde každá „kuťa“ či sklepní díra. To vše navzdory tomu, že se nacházíme v největší hospodářské krizi a zadlužení státu se úplně vymklo z kloubů. Za tulipánové horečky v letech 1634-1637 se jejich cibulky vyměňovaly za domy na náměstí, kobyly a povozy. Po splasknutí květinové bubliny mohli nešťastníci doufat, že z neprodaných cibulek jim vyrostou tulipány nebo půjdou alespoň nakrájet na chleba. V případě krachu kryptoměn, ať už mají název bitcoin, dolar nebo koruna, jejich fandům nezbude nic jiného, než se dívat na excitované elektrony v drátech k počítačům.

Tančíme valčík na palubě Titaniku. Již došlo k pověstnému mávnutí motýlích křídel, přehřátí reaktoru...., které zasáhne celý svět. Pandavirus, narušení dodávek čipů či plastových granulátů, nedostatek lodních kontejnerů, zablokování Suezkého průplavu to vše představuje pouhou záminku ke zvyšování cen, na které bylo zaděláno již dávno. Jen se všichni ostýchali být první. Dnes vám i prodavačka bot odůvodní jejich zdražení vyšší cenou polyuretanu na světových trzích. A jako vždy ti, co vše způsobili, budou házet vinu na všechny okolo.

Vilém Barák

The post Rostou ceny nebo spíše klesá hodnota peněz? first appeared on Svobodný-svět.cz

Volební model Deníku: Piráti stále první. Ale o mandát je obrala koalice Spolu URL Automatický překlad

WEB, Datum: 24.06.2021, Zdroj: podripsy.denik.cz, Autor: Michal Janko, Kateřina Perknerová, Aleš Vojíš, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.06.2021 18:34, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Deník připravil unikátní model, který počítá možné složení budoucí poslanecké sněmovny vzniklé po podzimních parlamentních volbách. A to na základě všech 19 letošních průzkumů šesti renomovaných agentur.

"K výhře ve volbách mají nadále nejbližší Piráti a Starostové. Druhé by skončilo hnutí ANO a třetí koalice Spolu tvořená ODS, TOP-09 a KDU-ČSL. Ukazuje to volební model Deníku, který kombinuje výsledky všech 19 letošních průzkumů stranických preferencí od šesti renomovaných agentur.

Pokud by se do sněmovny volilo v těchto dnech, získala by koalice Pirátů a STAN 26,4 procenta hlasů a obsadila 66 křesel. ANO by se získalo 22,9 procenta mělo 55 poslanců, Spolu s 19,8 procenty 49 mandátů, SPD s 10,5 procenta 22 zastupitelů a KSČM díky podpoře 5,8 procenta celkem 8 křesel.

ČSSD by zůstala těsně pod pětiprocentní hranicí, za ní by se umístila Přísaha s 3,5 procenta hlasů a koalice Trikolóry, Svobodných a Soukromníků s 3,3 procenta hlasů.

Oproti modelu z minulého týdne tedy mají Piráti a STAN o jeden mandát méně. Naopak o jeden více získala koalice Spolu.

Naposledy byl do modelu přidán čtvrtletní průzkum agentury CVVM, podle kterého by vyhrálo ANO s 24,5 procenta hlasů, druzí by byli Piráti a STAN s 22,5 procenta, třetí pak blok Spolu (19,5 procenta). Vedle SPD a KSČM by se podle CVVM do sněmovny probojovala i ČSSD.

Jak Deník model počítá

Model Deníku je inspirován takzvanými „poll of polls“ obvyklými v zahraničních médiích. Je založen na váženém průměru všech letošních průzkumů stranických preferencí zveřejněných renomovanými agenturami IPSOS, Kantar TNS, Median, STEM, Data Collect a CVVM – aktuálně jde o devatenáct posledních průzkumů zmíněných společností.

K přepočtu na mandáty Deník použil pravidla schválené novely volebního zákona, která začne platit 1. července. Počítá se stejným počtem odevzdaných hlasů jako při volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2017.

Model bude až do říjnových voleb průběžně aktualizován podle nových průzkumů.

Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Syndrom skrytého voliče

„U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v průzkumech, které probíhají nezávisle na sobě různými agenturami. Pokud jsou splněny obě tyto podmínky, je zvolená metoda velmi přínosná a dá se podle ní orientovat,“ řekl Deníku politolog z Metropolitní univerzity Praha Petr Just.

Média a interpreti předvolebních preferencí podle Petra Justa někdy dělají chybu, když na základě jednoho aktuálního průzkumu, který například KSČM přisuzuje čtyři procenta, udělají závěr, že komunisté se do sněmovny nedostanou.

„Vždy je třeba vnímat dlouhodobé trendy a nezapomínat na statistickou chybu, která činí dvě až tři procenta,“ míní Just. Žádná agentura proto nikdy neřekne, že míra pravděpodobnosti jejího výzkumu je stoprocentní.

Politici mnohdy opakují, že jediným relevantním průzkumem jsou volby a na odhady proto neberou ohled a mají je za mylné vodítko.

Proč se někdy skutečně realita o dost liší od skutečnosti?

„Rád bych upozornil na tzv. syndrom skrytého voliče neboli spirálu mlčení. Někteří lidé se za svou volbu stydí a nechtějí ji zveřejňovat. Když je tazatel osloví na ulici, odpoví mu falešně. To vedlo k překvapivým výsledkům v několika zemích, kdy například zabodovala Alternativa pro Německo nebo Kotleba na Slovensku, ačkoli před volbami to tak nevypadalo. V průzkumech měl Kotleba kolem dvou procent, ale dostal osm. Agentury s tím nemohou nic dělat, protože pracují s odpověďmi, které dostanou,“ vysvětluje Just.

MILUJU OTÁZKU „PROČ?“

TISK, Datum: 25.06.2021, Zdroj: Pátek Lidových novin, Strana: 6, Autor: Marie Niček, Vytlačeno: 45 120, Prodáno: 34 145, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.06.2021 00:21, Čtenost: 203 459, Rubrika: Rozhovor, AVE: 757 471,58 Kč, Země: Česko, GRP: 2,26

Moderátor České televize DANIEL STACH o tom, jak si poradit s nadbytkem informací, co mu koronavirová krize přinesla dobrého a co ho naučila divoká voda.

Stachovo upřímné nadšení pro vědu dobře známe z televizního pořadu ČT24 Hyde Park Civilizace, kde zpovídá světové špičky nejruznějších vědeckých oborů. Se stejným zapálením ale mluví o jakémkoli tématu, ať už jde o editaci genomů, vášeň pro divokou vodu, nebo dokonce samotný covid.

Moderátor se stal jednou z nejvýraznějších tváří koronavirové krize, když široké veřejnosti podával ověřené informace o vývoji situace. Během první loňské vlny pandemie měl pouhé tři dny volna a den co den byl pod návalem ne zrovna pozitivních zpráv o viru. I přesto říká, že svou práci dělá s radostí. Zcela zaslouženě tak letos obdržel novinářskou Cenu Ferdinanda Peroutky a v květnu i prestižní medaili za zásluhy o rozvoj vědy Učené společnosti.

Udržet si optimismus a dobít energii mu pomáhá víra v lidi a taky podpora jeho přátel a rodiny. Loni se mu narodil syn – a mladý moderátor už se nemůže dočkat, až s ním bude hledat odpovědi na svou oblíbenou otázku „Proč?“.

* Do jakého světa se narodil váš syn?

Měníciho se. Svět se ale bude měnit vždycky, jen k tomu teď došlo rychleji a výrazněji, než jsme byli zvyklí. Pandemie způsobila spoustu neštěstí a problémů, se kterými se budeme potýkat ještě celé roky. Je ale je jen na nás, abychom si i z této situace vzali to dobré.

* Vracíme se nyní do „normálního“ života, nebo už nikdy nebude stejný jako předtím?

Je opravdu hodně na nás, jak moc bude jiný. Nemusíme být pouze pasivními diváky, kteří čekají, co jim přinese. Z velké části můžeme ovlivnit, jak bude náš svět v následujících desetiletích vypadat, a změnit ho k lepšímu.

* Co je to „dobré“, co nám pandemie přinesla?

Vznikla spousta skvělých nových věcí. Máme tady nanomateriály, které do budoucna můžeme využívat a exportovat. Velmi dobře se dá využít výuka na dálku, můžeme dál rozvíjet telemedicínu. Když někoho například srazí auto a přijede pro něj sanitka, lékaři u něho najdou kartičku zdravotní pojišťovny. Nejistí ale, jestli má nějaké zdravotní problémy, které by při poskytování první pomoci měli znát. Digitalizované zdravotnictví by nám velmi pomohlo. Pro mě je ale nejdůležitější lidství, které se během pandemie ukázalo. Jak si lidé navzájem pomáhali. Nedělám si ale iluze, že dojde k nějakému obrovskému prozření společnosti. Stačilo by, kdybychom si z toho vzali i na první pohled docela obyčejné věci, jako třeba mýt si správně ruce. Vypadá to jako maličkost, už to by ale například přispělo k poklesu nemocnosti.

* Co jste si z krize vzal vy osobně?

Pro mě hráli nejdůležitější roli lidi. Zjistil jsem, na koho se můžu spolehnout. Říká se, že v nouzi poznáš přítele. Pod tím obrovským tlakem, pod kterým jsme byli, vypluly na povrch opravdové charaktery a schopnosti. Jsem hrdý na to, že žijí ve státě, kde tolik lidí obětovalo čas a energii pomoci druhým. Obdivuji ty, kteří šli pomáhat třeba do nemocnice nebo domů pro seniory. Je úplně jedno, jestli někdo přispěl tím, že vymyslel nový PCR test, nebo jestli si povídal se seniory, aby se necítili osamělí. Je úžasné, že tu takové lidi máme.

* O covidu jste získal neskutečné množství informací. Jak k němu přistupujete s tím, co všechno víte?

S respektem a beze strachu. Virus je patogen, který se chová docela přirozeně. Mění se, bude se dál měnit a je to normální. Není to tak, že byl kul pikle, co by si na lidstvo ještě vymyslel. Je pochopitelné, že z něj máme obavy. S ničím podobným jsme se do této doby neseťkali. Nesmíme ale dopustit, aby nás strach ovládl. Musíme se mu postavit a najít cestu, jak k situaci přistupovat. Tato krize ukázala, že odpovědi nejsou v politice, ale ve vědě.

* Kolem koronaviru koluje spousta dezinformací. S jakými mýty se nejčastěji setkáváte?

Lži se šířilo a ještě bude šířit hrozně moc. Není to žádná novinka, dělo se to vždy, jen je toho teď více – a dost k tomu přispívají i sociální sítě. Nejčastěji se asi objevovala obava, že když se necháme očkovat mRNA vakcínami, změní se nám DNA. To je nesmysl. Hodně jsme v televizi řešili, jak k dezinformacím přistupovat. Máme je rozpozorovat a říct, jak to doopravdy je? Podle výzkumů bychom tím ale jen zvýšili dosah lží, protože si ji zapamatujete, a může se tak šířit dál. Takže jsme je jen sledovali a vysílali ověřené dostupné informace. A když jsme na něco neznali odpověď, říkali jsme, že nevíme. Je normální, že nevíme vše. Nikdy ve svém životě jsem neřekl tolikrát slovo „nevím“ jako za poslední rok a půl.

* Jaká skupina obyvatel je neshadnější obětí dezinformací?

Na to nedokážu odpovědět, podobné výzkumy ale určitě jsou. Zajímavé ale bylo sledovat, jak se dotazy lišily podle toho, jestli jsme vysílali na ČT1, nebo ČT24, které mají jiné diváky. Na jedničce byly víc z každodenního života, například jak dlouho mě po vakcíně bude bolet rameno. Na čtyřadvacítce, co přesně vakcína obsahuje. Otázky se také měnily v průběhu času. Na začátku se lidé ptali, jak mají postupovat, když dostanou kašel. Nebo se objevovaly obavy typu: Můj manžel je řidič tramvaje, která jezdí k Pražskému hradu, kde je hodně italských turistů. Mám se o něj bát? Na podzim už byly dotazy víc technického rázu, jako třeba co se děje při PCR testu. Kolem nich také koluje hodně mýtů.

* V posledních letech, nejen ve spojitosti s covidem, panuje ve společnosti nedůvěra k očkování. Chápete ji? Záleží, k jakým informacím se člověk dostane. Když si třeba maminka něco vyhledá na internetu o očkování dětí, troufám si odhadnout, že narazí na spoustu stránek plných dezinformací. Přečte si nějakou diskusi lidí, kteří tomu nerozumějí a dělají závěry na základě své jedné osobní zkušenosti. Obavy často vznikají z toho, že si někdo někde něco přečetl. Je na nás hledat relevantní informace. Chyba je ale i na straně institucí. Měly by se snažit dostat informace k lidem. Jako první by mi měl vyhledávač nabídnout stránky oficiálních zdrojů, a ne diskusi maminek na mateřské.

* Radil byste veřejnosti, at' se nechá očkovat proti covidu?

Dle dostupných údajů je očkování velice účinné. Nejvíce vakcíny Pfizer a Moderna, a to i proti mutacím. U AstraZeneky vydala Česká vakcinologická společnost doporučení neočkovat ženy mladší šedesáti let z důvodu rizika vzniku krevních sraženin. Očkování nám může pomoci vytvořit kolektivní imunitu. Data z Izraele ukazují, že výrazně snižuje pravděpodobnost přenosu viru na člověka. Mladí lidé si třeba můžou myslet, že vakcínu nepotřebují, protože covid zvládnou – ani to ovšem nemusí být pravda. Očkováním ale chrání i své okolí.

* Je tedy vakcinace řešení?

Půjčím si slova docenta Plevky z výzkumného centra Ceitec: „Dokud nejsou v bezpečí všichni, není v bezpečí nikdo.“ Proočkování České republiky nebo Evropy neřeší situaci v České republice. Jedná se o celosvětovou krizi a dnes je svět propojený. Covid navíc nezmizí. Bude tu nadále s námi. Záleží ale hodně na nás, jak dlouho to bude trvat a jak nebezpečný bude. Čím méně se nám podaří snížit celkové množství nakažených, tím víc mu dáváme příležitosti se měnit a vyvinout variantu, která obejde léky i očkování.

* Žijeme v době, kdy máme k dispozici v podstatě neomezené množství informací. Je to výhoda?

Se studenty občas hrajeme takovou hru: řekněte tu nejbizarnější věc, co vás napadne, a zkuste ji vyhledat. Najdete všechno! Autoři sci-fi románů se v 60. letech domnívali, že přijde revoluce v energetice. Nastala ale revoluce v informacích. Osobně si myslím, že na ni nejsme připravení. Nedokážeme je třídit a vyznat se v nich.

* Jak s nimi máme pracovat?

Nesmíme po sobě chtít příliš mnoho a snažit se obsáhnout všechno. Nemůžeme očekávat, že po celém dni v práci člověk ještě stráví dvě hodiny ověřováním všech faktů. Radil bych vybrat si tři zdroje, ke kterým mám důvěru, a třeba nějaký zájmový server a věnovat jim deset minut denně. První krok je mít základ informací, který nám pomůže vyznat se v tom, co se ve světě děje. Pak můžeme okruh pomalu rozšiřovat. Mám také takové pravidlo: nejdřív najdu, pak čtu, pak se zamyslím a teprve potom případně sdílím. Náš mozek funguje tak, že si neustále něco ukládá. Může to být ale jen zlomek, nikoli kompletní informace. To pak dochází k situacím jako: „To jsem někde četl...“ Ale už nevíme kde a co přesně. Takové brouzdání po internetu nebo sociálních sítích tedy může být velmi nebezpečné.

* Vy jste bombardovaný informacemi, a v době covidu navíc ne zrovna pozitivními, v podstatě dvacet čtyři hodin denně. Jak to zvládáte?

Musím to zvládnout, je to moje práce. Stejně jako se doktor stará o své pacienty nebo stavař dělá na stavbě. Navíc mám svou práci rád a vidím v ní smysl. Působím v médiu veřejné služby a byla moje povinnost lidem tuto extrémní situaci, ve které jsme se ocitli, pomoci zvládnout. Nevěnoval jsem se ale od rána do večera jen covidu. To bych nemohl svou práci odvádět dobře. Hodně mi pomáhá, že mám skvělé kolegy, přátele a rodinu, o které se můžu opřít.

* Dáváte si někdy informační detox?

Jednou za rok na dovolené. Potřebuji ho. Tělo i mysl si musí odpočinout. Obvykle jezdím trekovat do hor, kde často není signál ani lidí. Je to skvělé. Nemám problém zahodit telefon a úplně se odpojit.

* Závodně jste se věnoval vodnímu slalomu. To jste vlastně vyměnil adrenalin ve sportu za adrenalin při moderování, že?

Voda mi neskutečně pomohla zvládnout to, co teď dělám. V divoké vodě se neustále něco mění. Můžete si to naplánovat, jak chcete, pak se ale stejně stane něco jiného – a musíte na to v ten okamžik reagovat. Je třeba udělat rozhodnutí a vzít za něj zodpovědnost. Voda mi dala spoustu věcí, které mi v životě hodně pomáhají. Naučila mě pokoře. Kdo má nos nahoru, v mžiku ho pošle dolů. A kdo se s ní dlouhodobě pere, v důsledku vždycky prohraje. Jediná cesta je spolupráce. Pokud rodiče přemýšlejí, na jaký sport děti dát, voda je rozhodně dobrá volba. Pohybují se kolem ní také skvělí lidé nejrůznějšího vzdělání, zázemí, názorů. Člověk pak vidí svět pestřeji. Nikdo si ale nehraje na to, že je doktor, právník nebo pán z televize. Jsme prostě vodáci a s některými držíme pospolu už čtvrt století.

* Jak jste se vlastně dostal k vědě?

Baví mě otázka „Proč?“. Zajímá mě, jak věci fungují, a věda je všude kolem nás. Není nic, co by nebylo postavené na vědě. Dává nám odpovědi, pomáhá pochopit svět, posouvá ho dopředu. A mě baví poznávat. Těším se na každý nový den, protože vím, že se zase něco dozvím.

* Často diskutujete s vědci z oborů fyziky a matematiky o velice komplikovaných tématech. Měl jste k těmto předmětům blízko už ve škole?

Nejsem nijak vyhraněný, prostě se rád dovidám nové věci. Na gymnáziu jsme měli profesora dějepisu, který se nás ptal, jaké historické období nás nejvíc zajímá. A já řekl, že mě dějepis moc nebaví. Nakonec jsem z něho chtěl maturovat! Jde o přístup. Informace se jen nebiflovat, ale provázat je, vysvětlovat. Také si nemyslím, že člověk musí mít na něco vyložené buňky, aby to mohl dělat. Zastávám názor, že když chce a věnuje se tomu, naučí se cokoli. Já bych třeba nikdy nebyl výborný malíř. Kdybych se ale na malování zaměřil a osvojil si základní principy, dokázal bych nakreslit jakž takž něco rozumného. Aby se ze mě ale stal mistr, to už bych musel mít něco navíc.

* Vaši hosté mívají velice vysoké IQ. Jak to ale mají s emoční inteligencí? Nebývají to občas trochu podivíni?

Říká se, že příroda někde přidá – a jinde zase ubere. Z mé zkušenosti ale ti úplně nejchytřejší, se kterými jsem se potkal, byli také nejvíc v pohodě a mohla jste si s nimi povídat o čemkoli i mimo jejich obor. Nejlepším příkladem jsou astronauti. To je neuvěřitelná kombinace inteligence, znalostí, dovedností, fyzické zdatnosti i sociální inteligence. Ostatně jsou také pečlivě vybíráni, dělají velmi náročnou práci. Jsou ale i velice lidští.

* Bývají vědci věřící?

Jak kdo. Někteří potřebují exaktní důkazy, ale například astronom a popularizátor vědy Jiří Grygar je věřící a zároveň špička ve svém oboru. Věda a víra se nevylučují. Jen musí vědec umět tyto dva světy oddělit.

* V České televizi působíte už jedenáct let. Přemýšlel jste, co budete dělat dál?

Na pracovním pohovoru by pro mě byla hrozná otázka: Kde se vidíte za pět let? Netuším. Přeji si být zdravý a šťastný. Moje práce mě baví a v České televizi mám velké štěstí, že se mi dostává hodně svobody.

* Setkal jste se s dalajlamou nebo vedl rozhovor s Andrewem Feustelem přímo z paluby Mezinárodní vesmírné stanice. Jde to překonat?

Je hodně lidí, se kterými bych ještě rád mluvil. Například s Elonem Muskem nebo Davidem Attenboroughem, i když ten nás bohužel velmi zdvořile odmítl. Mám ale spoustu nápadů, co všechno by se dalo dělat.

* Na jaké „Proč?“ byste rád dostal odpověď?

Těch je! Jednou z velkých otázek je editace genomu. Tím můžeme bez nadsázky přímo změnit lidstvo! Málo se mluví o tom, co

to může způsobit, a ptám se, zda jsme už propásli šanci stanovit hranici, kdy je ještě upravování genetické informace v pořádku, nebo už jsme ji překročili. Dále antibiotická rezistence, stejně jako jsme investovali do covidu, měli bychom investovat do antibiotik. A pak je tu velké téma nedostatku vody. Jedna věc je, když se válčí o myšlenku, ale představte si, že se bude válčit o to, že naše děti nemají co pít. To je už něco úplně jiného!

DANIEL STACH (33) Pochází z Českých Budějovic. Vystudoval Fakultu mezinárodních vztahů VŠE v Praze a Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy. Od roku 2010 působí v České televizi. Je moderátorem pořadu zaměřeného na vědu a současnou civilizaci Hyde Park Civilizace na ČT24 a své rozhovory s významnými vědci vydal i knižně. Je držitelem novinářské Ceny Ferdinanda Peroutky a prestižní medaile za zásluhy o rozvoj vědy Učené společnosti. Býval juniorským reprezentantem ČR ve vodním slalomu. Je ženatý a má syna.

Foto autor: Foto: Jan Zátorský

Foto popis: (vlevo) V jednom z nejpobulárnějších dílů pořadu Hyde Park Civilizace francouzský profesor Cédric Villani vysvětloval, proč je dobré učit se matematiku.

Foto autor: Foto Václav Hodina, archiv D. S. a ČT

Foto popis: (vpravo) Setkání s americkým astronautem Charlesem Dukem, který je jedním z dvanácti lidí na světě, kteří se prošli po Měsíci.

Foto autor: Foto ČT, archiv D. S. a Tomáš Mimra

Foto popis: (vlevo) Americký fyzik a kosmolog Lawrence Krauss Danielu Stachovi nejprve nevěřil, že na vysvětlení podstaty vesmíru bude mít v pořadu Hyde Park Civilizace celou hodinu. V USA by dostal maximálně šest minut.

Foto popis: (vpravo) Fyzika se dá přiblížit i pomocí superhrdinů, jak v ČT ukázal americký fyzik James Kakalios.

Foto popis: S vědci bývá legrace, s americkým fyzikem Williamem Danielem Phillipsem se Daniel Stach ne bavil o Nobelově ceně: ve studiu si pinkali balonky s tekutým dusíkem.

Foto popis: (vlevo) Daniel Stach se připravuje na vysílání – právě mu připevňují mikrofony. Kravatu má uvázanou nakrátko, protože bude ve studiu sedět.

Foto popis: Daniel Stach se léta závodně věnoval vodnímu slalomu. Ve Vodáckém areálu Lídy Polesné v Českém Vrbném u Českých Budějovic tak strávil značnou část života.

Foto popis: Vpravo na výpravě do zálivu Petunia na Špicberkách, kde čeští vědci provádějí výzkum změn klimatu.

Kdo jsou letošní laureáti cen Univerzity Karlovy? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.06.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vedavyzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.06.2021 09:10, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Rubrika: Z domova, AVE: 1 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima ocenil nejlepší absolventy každoročně udělovanou Cenou rektora. Zároveň udělil Mimořádnou cenu, Bolzanovu cenu podporující vědeckou výchovu a odbornou přípravu studentů UK, Cenu Bedřicha Hrozného za tvůrčí počín a Cenu Miroslava Petruska za prezentaci. Nejlepší vědci pak obdrželi výzkumnou podporu Donatio Universitatis Carolinae.

"Blahopřeji všem oceněným studentům, pedagogům a vědeckovýzkumným pracovníkům naší Alma Mater. Velmi mě těší úspěchy, kterých dosáhli a přeji jim mnoho dalších úspěchů v jejich další práci a osobním rozvoji", uvedl rektor UK Tomáš Zima.

Cena rektora

Cena rektora pro nejlepší absolventy Univerzity Karlovy je udělována vynikajícím studentům bakalářského nebo magisterského studijního programu, kteří dosáhli mimořádných výsledků ve vědecké, výzkumné, sportovní nebo kulturní činnosti. Cenu Karla Weignera pro nejlepší absolventy lékařských oborů získal letos Marek Doležal z 1. lékařské fakulty a Lucie Škardová ze 3. lékařské fakulty. Cenu Karla Engliše pro nejlepší absolventy společenskovedních oborů si letos odnesla Marie - Anna Hamanová z Filozofické fakulty a Tomáš Boukal z Fakulty sociálních věd. Cenou Jaroslava Heyrovského pro nejlepší absolventy přírodovědných oborů je oceněn Lukáš Janošik z Přírodovědecké fakulty a Marian Poljak z Matematicko-fyzikální fakulty.

Cena Josefa Dobrovského pro nejlepší absolventy teologických oborů pak získal Pavel Eder, z Evangelické teologické fakulty a Cena Václava Příhody pro nejlepší absolventy učitelského studia putuje k Daniele Roreitnerové z Přírodovědecké fakulty a Lydii Cehákové z Matematicko-fyzikální fakulty.

Mimořádná cena rektora

Předány byly také Mimořádné ceny rektora, které se udělují studentům za čin vykonaný během studia a prokazující mimořádnou občanskou statečnost nebo obětavost, za dosažení mimořádných výsledků v průběhu studia v oblasti vědy a výzkumu, za mimořádně vysoké ocenění při provozování kulturních či uměleckých aktivit nebo za skvělé sportovní výsledky v mezinárodních soutěžích. Oceněnými jsou letos Barbora Deutschová z Evangelické teologické fakulty, Dávid Kulišiak z 1. lékařské fakulty, Ondřej Blecha z 2. lékařské fakulty a Metoděj Renza a Tomáš Sychra z 3. lékařské fakulty

Bolzanova cena

Smyslem této ceny je již více než dvacet let podporovat vědeckou výchovu a odbornou připravenost studentů. Uděluje se ve třech kategoriích – společenskovední, přírodovědné a biomedicínské.

V přírodovědné kategorii cenu získala Johana Rotterová z Přírodovědecké fakulty za „Anaerobic ciliates as a model group for studying the biodiversity and symbioses in anoxic environments“. V biomedicínské kategorii je oceněna Anna Přistoupilová z 1. Lékařské fakulty za „Využití nových metod analýzy genomu ve studiu molekulární podstaty vzácných geneticky podmíněných onemocnění“ a v kategorii společenskovední včetně teologických oborů je oceněn Martin Odler z Filozofické fakulty za „The

Social Context of Copper in Ancient Egypt down to the end of Middle Kingdom“.

Cena Miloslava Petruska za významnou prezentaci UK v uplynulém roce

Cenu získali zástupci Charles University Innovations Prague s.r.o., konkrétně ředitel Otomar Sláma, patentový zástupce Matěj Machů a projektová manažerka Daniela Králíková.

Cenu obdrželi za aktivity při vzniku všech čtyř spin-off společností v minulém roce. První z nich, Charles Games s.r.o., vznikla z mezioborové spolupráce Filozofické fakulty UK a Matematicko-fyzikální fakulty UK spolu s historiky Akademie věd ČR, druhá LAM-X a.s. z Přírodovědecké fakulty UK a třetí GeneSpector s.r.o. z 1. lékařské fakulty UK a poslední FlexiCare s.r.o. ze společného projektu 1. lékařské fakulty UK a Českého vysokého učení technického v Praze. GeneSpector a LAM-X na sobě nyní nezávisle pomáhají při zvládnání pandemické situace COVID-19.

Cenu převzali rovněž zástupci projektu NEZAPOMENEME, konkrétně tým autorů z katedry výtvarné výchovy PedF UK: Marie Fulková, Magdalena Novotná, Helena Blašková, Jan Pfeiffer, Pavla Gajdošíková a z katedry dějin a didaktiky dějepisu PedF: Magdalena Pokorná, Petr Koura, Eva Hocká, Jaroslav Pinkas a také místostarosta města Chomutova Milan Márc. Ocenění byli za celoroční projekt s kreativní, uměleckou a vzdělávací složkou, s celospolečenským dopadem a se silným etickým přesahem na téma 2. světové války a holokaustu/šoa. Projekt byl zakončen výtvarnou přehlídkou a sympoziem. Přehlídka výtvarných prací bude nadále digitálně zpřístupněna.

Cena Bedřicha Hrozného za tvůrčí počín

Cenu Bedřicha Hrozného za tvůrčí počín obdržel tým klinických vědců vedených Pavlem Osmančíkem, ze 3. Lékařské fakulty za Národní multicentrickou prospektivní randomizovanou studii prevence cévní mozkové příhody pomocí implantace okludem ouška levé síně (studie „PRAGUE-17“), Marie Rakušanová z Filozofické fakulty za editorství a hlavní autorství monografie Bohumil Kubišta a Evropa. Dále pak vědecký tým vedený Miroslavem Bártou z Filozofické fakulty za monografii Sluneční králové a v neposlední řadě Adéla Čmoková a kol. z Přírodovědecké fakulty: Resolving the taxonomy of emerging zoonotic pathogens in the Trichophyton benhamiae complex.

Výzkumná podpora Donatio

Cílem výzkumné podpory Donatio je podpora významných vědeckých osobností, které mimořádně přispívají k odborné prestiži Univerzity Karlovy. V letošním - již pátém - ročníku podporu obdrží jedna laureátka a čtyři laureráti, jimž bude ocenění slavnostně předáno, jakmile to umožní situace. Kdo letos podporu získal, jste si mohli přečíst v tomto článku.

Zdroj: Univerzita Karlova

Foto: Vladimír Šigut, UK

redakčně upraveno

Jan Daniel [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.06.2021, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.06.2021 10:15, RU / den: 25 000, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Jan Daniel působí jako výzkumný pracovník a vedoucí Centra pro studium globálních regionů. Také stojí v čele Výzkumné skupiny pro Střední východ a severní Afriku. Doktorský titul v oboru mezinárodní vztahy získal na Institutu politických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a působil jako hostující výzkumník na European University Institute, Free University of Berlin, nebo Orient-Institut Beirut. Předmětem jeho odborného zájmu jsou politika a bezpečnosti na Blízkém východě se zaměřením primárně na Libanon a Sýrii, agendy peacekeeping, peacebuilding a statebuilding, dále česká zahraniční a bezpečnostní politika vůči zemím Blízkého východu a diskuze o problematice hybridní války. Teoreticky se orientuje především na antropologické a post-strukturalistické přístupy k výzkumu mezinárodní politiky a mezinárodní politické sociologii. Působí také jako člen redakce časopisu Mezinárodní vztahy a zástupce ÚMV v síti Euromesco.

Francouzská demokracie je nemocná, varuje politolog. Země čelí nejnižší volební účasti za posledních 60 let [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.06.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Ernestina Černá, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.06.2021 12:57, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Krajské volby přinesly nejnižší volební účast ve Francii od roku 1958. Méně lidí hlasovalo pouze v referendu o zkrácení prezidentského mandátu na pět let z roku 2000. „Jde o pokračování existujících trendů způsobených skepsí a nezájmem o politiku u širokých vrstev obyvatelstva, které se cítí politiky ‚zapomenuté‘,“ domnívá se politolog David Emler. Nálada ve společnosti může ovlivnit i nadcházející prezidentské volby.

Ve Francii se v neděli uskutečnilo první kolo krajských voleb. Zúčastnilo se jich pouze 33 % oprávněných voličů. Pozice Národního sdružení (RN) Marine Le Penové je nyní oslabená, stejně tak i strana Republika v pohybu (REM) prezidenta Emmanuela Macrona.

Favorizovaná strana Le Penové propadla, když získala přibližně jen 19 % hlasů. Mezi významnou voličskou základnou strany,

nízkopříjmovou skupinou, totiž panovala zvláště nízká účast. Příznivé výsledky získalo Národní sdružení pouze v regionu na jihu Francie Provence-Alpes-Côte d'Azur.

David Emler z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** pro server iROZHLAS.cz upozorňuje, že Le Penová je sice v celosvětovém měřítku jedna z nejviditelnějších tváří krajní pravice, ale ve Francii je její strana stále okrajovou silou. Jednak má pro mnohé obyvatele stále „hnědou“ nálepkou, za druhé má marginální politické zastoupení. Významné úspěchy získala pouze ve volbách do Evropského parlamentu, které jsou však tradičně vnímány jako příležitost kritizovat národní politickou scénu bez vážných následků.

První kolo krajských voleb skončilo nepříznivě i pro hnutí Republika v pohybu prezidenta Emmanuela Macrona. Popularita hlavy státu sice po skončení lockdownu ve Francii roste, prezidentovo hnutí ale za čtyři roky vlády nedokázalo získat podporu Francouzů na lokální úrovni. Vládní strana REM se tak v některých regionech nedostala ani do druhého kola.

Nemocná demokracie

Masivní volební neúčast nelze svést pouze na pandemii covidu-19. Podle francouzské výzkumné agentury IFOP způsobily nezájem události v souvislosti s koronavirem pouze u 17 % Francouzů. Na vině je naopak chybějící mobilizace voličů v důsledku smazávání tradičního pravolevého dělení, uvedl server Politico.

„Francouzská demokracie je nemocná,“ upozorňuje politolog Emmanuel Riviere. Podle něj se občané nedokážou ztotožnit s politickou reprezentací. Mají pocit, že státníky více zajímá, aby byly zvoleni, než aby vyřešili jejich problémy. Apatie se projevila zejména mezi mladými lidmi. U osob ve věku 18–24 let byla neúčast dokonce vyšší než 80 %.

„Nejedná se ale o zásadní zlom, spíše jde o pokračování existujících trendů, jako je vysoká neúčast ve volbách způsobená skepsí a nezájmem o politiku u širokých vrstev obyvatelstva, které se cítí politiky ‚zapomenuté‘,“ domnívá se Emler.

Rekordní neúčast nejspíš přinese změny do politického dění. Současná vláda Macronova hnutí Republika v pohybu plánuje z výsledků vyvodit nutné změny. „Je třeba, abychom Francouzům vrátili chuť jít volit, dokázat jim, že jsme upřímní, že věci děláme pro lidi,“ uvedl ministr vnitra Gérald Darmanin jako host televize France 2.

Nejisté prezidentské volby

Neztotožnění Francouzů se současnou politickou kulturou může ovlivnit následující prezidentské volby. Právě Marine Le Penová a Emmanuel Macron se s největší pravděpodobností měli stát politickými rivaly bojujícími o úřad hlavy státu. Současný vztah Francouzů k politickému dění ale může ohrozit jak Macronův postup do druhého kola, tak oslabit jeho rivalku, lídryni krajně pravicového Národního sdružení Le Penovou.

Politici letošních krajských voleb vnímají jako ověření svých programů a hesel před prezidentskou volbou. Macronův dosavadní způsob mobilizace voličů, apelující na nebezpečí extrémní pravice a stavějící Republiku v pohybu do role jediné opozice, ztratil svou sílu. Pouhých 42 % Francouzů totiž aktuálně vnímá krajní pravici jako hrozbu pro demokracii.

Podle Michela Perottina, vedoucího katedry politologie **Fakulty sociálních věd**, ale zatím nelze jednoznačně říci, že by oba favorizovaní kandidáti neměli uspět. V pozici vítěze však může stanout další, méně očekávaný kandidát. „Pravděpodobně by se jednalo o zástupce ‚tradičních‘ stran, a ne o novou osobnost politické scény,“ komentuje Perottino pro iROZHLAS.cz.

Úspěch Republikánů

První kolo krajských voleb je vítězným úspěchem pravicově konzervativních Republikánů. Jedna z hlavních politických stran ve Francii v posledních letech čelila korupčním kauzám. Stranickému lídru prezidentských voleb v roce 2017 François Fillonovi bylo minulý rok soudem uloženo pět let vězení za zpronevěru veřejných prostředků. Se zakladatelem strany, Nicolasem Sarkozym, běžel v době voleb soudní proces kvůli obžalobě z podvodu při financování kampaně z roku 2012. Prokuratura pro Sarkozyho žádá šest měsíců vězení.

„Kauzy těchto dvou politiků se vyšetřují již řadu let, strana se od nich samozřejmě snaží distancovat. Voliči nezapomínají – probíhající soudy se řeší v novinách dennodenně, ale možná jsou s odstupem času ochotni něco odpustit, když vidí, že alternativy buď neexistují, nebo již také selhaly,“ konstatuje Emler.

Podle Michela Perottina Republikánům pomohla i nízká volební účast. Prakticky jsou totiž zřejmě na úrovni skalních voličů.

Jedním z vítězů proběhlého kola voleb je Xavier Bertrand. Konzervativní politik a bývalý člen Republikánů získal v Hauts-de-France 41 % hlasů. Bertrand navíc letos v březnu oznámil svou kandidaturu na post hlavy státu. Le Penové a Macronovi se tak rýsuje potenciální protivník.

Své místo si v tamní politické kultuře pomalu nachází i zelená politika. Lídr strany Evropa Ekologie – Zelení Julien Bayou získal v Paříži téměř 13 % výsledek a obsadil třetí pozici. Francouzští představitelé ekologické politiky tak zaznamenávají větší úspěchy.

Výrazný obrat a posílení Zelených ale nelze očekávat. Podle Emlera těží zejména z krize socialistů a radikálnosti krajně levicového poslance Jeana-Luca Mélenchona. Můžou tak převzít „vedení“ umírněné levice.

Praha otevře čapadlo u Hollaru. Ještě v červnu tu vznikne bar i místo pro relaxaci [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.06.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.06.2021 18:31, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Poslední červnový den se veřejnosti zpřístupní klenutý průchod nábřežní zdi, tedy takzvané čapadlo. Nově vzniklý průchod propojí ulici Divadelní a Smetanovo nábřeží. Prostor, který dříve sloužil ke komerčním aktivitám bude revitalizován a vznikne zde místo odpočinku pro Pražany, kde nebude chybět restaurace s posezením, ale také třeba lehátka na opalování. Praha na nový prostor vysoutěžila provozovatele, bude jím Michal Řepka známý pod uměleckým pseudonymem Mike Trafik

Čapadlo se nachází hned vedle budovy **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a díky své bezbariérovosti zpřístupní nábřeží i lidem na vozíku nebo rodičům s kočárky. Doteď se k řece totiž dalo sejít pouze po schodech, které vedly přímo ze Smetanova nábřeží.

Kultivací tohoto prostoru tak Praha navazuje na myšlenku zklidnění zmiňovaného nábřeží.

Loni zde, vzdor časté kritice, ubyl jeden jízdní pruh pro automobily a místo něj vzniklo místo pro posezení a zahrádky okolních restaurací.

Nevábné zákoutí prokouklo

Průchod, má ve správě Technická správa komunikací (TSK), měla v minulosti pronajatý nedaleká restaurace. Ta sice měla v podmínkách smlouvy, aby byl průchod přístupný, nikdy tomu tak ale nebylo.

Celé zákoutí tak spíše sloužilo jako parkoviště, sklad a bohužel i jako neoficiální veřejné záchody.

„Je dobře, že se nám tento prostor podaří zkulturnovat. Většina z nás ho zná, jako nevábné místo, kterému se nejraději vyhne. Díky jeho revitalizaci se dočkáme vítaného oživení veřejného prostoru,“ řekl radní pro majetek Jan Chabr (TOP 09).

Nápad zpřístupnit čapadlo vznikl v minulém roce. Práce na jeho zpřístupnění pak začaly letos v dubnu. Bylo potřeba celý prostor vyčistit od nepořádku a dokonce i od výkalů a také odstranit ze zdí graffiti.

Veškeré náklady na úklid nepřesáhly 200 tisíc korun.

Místo pro kulturu i odpočinek

Čapadlo a prostor vltavského nábřeží bude provozovat firma Michala Řepky, který je znám spíše jako Mike Trafik. „Samotné čapadlo chceme speciálně nasvítit a doplnit ho nějakou formou umění. Minimalistické street art vzkazy budou v kombinaci se světlem důstojným entré na poloostrov s krásnou nábřežní zdí vhodnou pro výstavu.

Vznikne tak místo k posezení pro návštěvníky i travnatá plocha pro ranní jógu nebo meditaci,“ představil vizi Řepka.

Pražané se na nově zpřístupněném nábřeží mohou těšit nejen na klasickou pivní zahrádku, ale také třeba na snídaň.

Otevřeno bude už od brzkých ranních hodin. Nebude chybět ani bar nebo zmrzlina,

drinky s tvrdým alkoholem však na menu nebudou. Veškeré aktivity pak budou ukončeny s úderem 22:00, aby se zachoval noční klid.

Zpřístupnění čapadla Hollar vítá i vedení Prahy 1. starosta Jan Hejma (STAN) řekl, že to vnímá jako první část revitalizace celého území. „Doufám, že na revitalizaci tohoto čapadla brzy naváže i revitalizace čapadla u Anenského trojúhelníku,“ zmínil starosta. V budoucnu by obě místa mohla propojit lávka.

Z ulice rovnou k řece. Revitalizované čapadlo Hollar se otevírá veřejnosti [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.06.2021, Zdroj: prazsky.denik.cz, Autor: Monika Dorňáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.06.2021 10:23, RU / měsíc: 467 459, RU / den: 63 201, Rubrika: Praha, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,70, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Městská společnost TRADE CENTRE PRAHA (TCP) společně se zástupci hlavního města v pátek představili dokončený projekt průchodnění unikátního čapadla, které se nachází pod Galerií Hollar na Smetanově nábřeží. Průchod bude veřejnosti zpřístupněn 30. června.

„Poněkud odpudivý prostor připomínající součást odpadního systému, který byl hojně využíván jako parkoviště i místo k vykonání potřeby kolemjdoucích. Tak byl po dlouhá léta vnímán průchod vedoucí z Divadelní ulice na poloostrov Smetanova nábřeží.

S plánem vyčistit a zpřístupnit veřejnosti pozapomenuté a špinavé místo přišlo hlavní město v loňském roce. Práce začaly letos v dubnu, kdy byly odstraněny graffiti na zdech klenutého průchodu i další nepořádek nebo dokonce výkaly. Náklady na obnovu místa se vešly do 200 tisíc korun.

Na noc se bude uzavírat

Na přilehlém poloostrově v samotném centru města navíc vznikl prostor pro odpočinkové i kulturní aktivity, kde budou k dispozici například stoly pro piknik, mobiliář, opalovací zóna s lehátky i nové sociální zařízení. Součástí bude i možnost občerstvení, avšak nebude se zde podávat tvrdý alkohol. Čapadlo se bude denně v 22.00 uzavírat mříží a přes celou noc bude zajištěn dohled security.

„Pražanům vracíme další kus veřejného prostoru v srdci města, kterému se dříve vyhýbali. Jsem moc ráda, že otevřením čapadla zpřístupníme prostor také lidem na vozíku nebo rodičům s kočárky, aby si i oni mohli užít říční atmosféru s výhledem na Pražský hrad,“ řekla Hana Třeštková, radní pro kulturu a cestovní ruch.

„Zprůchodnění čapadla Hollar vnímám jako první etapu revitalizace náplavky a věřím, že už brzy na ni naváže pěší lávka a částečná revitalizace čapadla v Anenském trojúhelníku. Praha 1 v uplynulých měsících spolu s **Fakultou sociálních věd UK**, místními občany a Magistrátem hl. m. Prahy značně zkultivovala zdejší proluku mezi Smetanovým nábřežím a Divadelní ulicí, jejíž stav místní občany velmi trápil,“ sdělil starosta Prahy 1 Petr Hejma.

Maturanti nejčastěji chtějí být učiteli. Univerzity hlásí rekordní zájem [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.06.2021, Zdroj: zpravyIDNES.cz, Autor: brz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.06.2021 22:03, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Vysoké školy a univerzity v Česku mají většinou za sebou první kolo přijímacího řízení a počty uchazečů v porovnání s minulými léty podle nich rostou. Nárůst hlásí ústecká, Masarykova nebo Západočeská univerzita. Největší zájem je o pedagogické fakulty, nezaostávají ale ani lékařské nebo filozofické fakulty.

„Hlásil jsem se na více škol, tak ještě uvidím, kam se nakonec vydám. Závěr střední školy nebyl vůbec jednoduchý, takový stres jsem ještě nezažil, ale chci studovat dál. Nastoupit rovnou do zaměstnání se mi nechce, i když jsem během distanční výuky byl ve firmě, kde bych si dokázal představit pracovat i po střední,“ popisuje Michal Svoboda, který by rád pokračoval ve studiu ekonomie a finančnictví.

Takové obory nabízí například **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**, kam se ve srovnání s loňským rokem hlásí o osm procent více lidí.

„U bakalářských programů bylo nejvíce přihlášek podáno na program Politologie a mezinárodní vztahy, kde chce studovat 745 zájemců. Následují Komunikační studia se specializací Marketingová komunikace a PR, kde evidují 487 přihlášek a třetí jsou Teritoriální studia se specializací Teritoriální studia se 442 přihláškami,“ vyjmenovává mluvčí fakulty Jana Chloubová. Na chvostu je naopak program Česko-německá studia s 35 přihláškami.

Fakulta sociálních věd je z pohledu zájmu uchazečů o studium na Univerzitě Karlově na třetím místě. Druhá je pedagogická fakulta a vede fakulta filozofická. Na některé programy se ještě stále mohou zájemci hlásit, ale již nyní podle mluvčího univerzity Václava Hájka momentálně evidují přes 30 tisíc přihlášek do bakalářského studia.

„Do magisterského studia je to 16 770 přihlášek do magisterského studia, 9 471 přihlášek do navazujícího magisterského studia a 1 114 přihlášek do doktorského studia, pokud bereme v potaz studium v českém jazyce. V případě bakalářského, magisterského a navazujícího magisterského studia jde o celkový nárůst oproti počtu přihlášek v předchozím roce zhruba o 5 procent,“ upřesnil Hájek.

Do studijních programů vyučovaných v cizím jazyce evidují celkem 5 820 přihlášek, což je pokles oproti předchozímu roku o cca 3 procenta.

Pedagogické fakulty se těší velkému zájmu

Po maturitě se tisíce lidí hlásí ke studiu na pedagogických fakultách. Na Univerzitě Hradec Králové jde podle mluvčího Jakuba Nováka o tradičního největšího „tahouna“.

„Je nejstarší a zároveň i největší součástí naší univerzity a hlásí se na ni nejvíce lidí. Nejmenší počet přihlášek evidujeme v

rámci Přírodovědecké fakulty, která je u nás zase naopak nejmenší a nejmladší. Celkově máme na univerzitu téměř 7 500 přihlášek, což je srovnatelné s minulými léty," popisuje Novák. V loňském roce jich bylo dokonce ještě více a jde o mírný pokles, který ale univerzitě výrazně nevadí.

„Ve srovnání s minulými roky jde o podobné tempo, které nám zároveň velmi vyhovuje, protože na navýšení počtu přihlášek bychom stejně museli z větší části reagovat odmítáním uchazečů. Univerzita totiž může ke studiu příští akademický rok přijmout maximálně 2 415 studujících. V posledních letech jsme měli přihlášek mnohem více. V roce 2019 to bylo 7 637, v loňském roce 7 967 a letos 7 428,“ dodal Novák.

O více než čtvrtinu přihlášek více má letos Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Na osm fakult přišlo na 7 600 přihlášek. Kromě pedagogické fakulty, která je na špici zájmu i na severu, jsou v závěsu i další fakulty. Lékaři stále „na bedně“

Na 13 tisíc přihlášek má ke studiu bakalářských, magisterských a doktorských studijních programů Západočeská univerzita v Plzni, což je o 1 100 více než ve stejné době loni. I tady vede pedagogická fakulta, která podle mluvčí univerzity Šárky Staré zaznamenala mimořádný zájem.

„Do bakalářských studijních programů dostala zhruba 2 500 přihlášek, což je oproti loňským o 313 více. U magisterského studijního programu učitelství pro 1. stupeň ZŠ stoupl počet přihlášek o 60 procent na 240,“ prezentovala statistiky Stará.

Výrazně neupadá ale ani zájem o lékařské fakulty. Naopak, na špici je například na brněnské Masarykově univerzitě, kde je počet zájemců o studium vyšší každým rokem. Přihlášky na Masarykovu univerzitu podle fakult 201920202021Lékařská7 1027 5608 056Farmaceutická--492Filozofická5 4695 9477 697Právnická2 5252 5382 897Sociálních studií3 6413 7344 602Přírodovědecká3 0642 8163 185Informatiky1 5701 8001 931Pedagogická5 6716 0127 527Sportovní studia1 5891 6261 753Ekonomicko-správní3 5223 5703 742MU CELKEM34 15635 60341 882

V hledáčku budoucích vysokoškolských studentů je také lékařská fakulta v Olomouci. Tamní Univerzita Palackého dostala v polovině března nejvíc přihlášek za posledních devět let, celkem jich přišlo přes 32 tisíc od více než 22 tisíc uchazečů.

„Jde o nárůst, loni univerzita evidovala ke stejnému datu 28 030 e-přihlášek a 19 239 uchazečů. Kromě lékařské fakulty se u nás nejvíce uchazečů hlásilo na filozofickou a pedagogickou fakultu. Nejméně na cyrilometodějskou teologickou fakultu, což je mimo jiné dáno její velikostí a oproti ostatním nižším počtem studijních programů. V meziročním srovnání je ale celkový nárůst přihlášek nacyrilometodějskou teologickou fakultu výrazný a dosahuje 300 procent,“ vysvětlil mluvčí Univerzity Palackého Egon Havrlant.

Na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích je kromě pedagogické fakulty zájem také o studium na ekonomické a zdravotně sociální fakultě. Oproti loňskému roku je podle mluvčího univerzity Štěpána Kuděje nárůst zájmu v řádu stovek přihlášených.

„Ve srovnání s minulými roky výrazně roste počet uchazečů o studium na filozofické fakultě. Pro příští akademický rok evidujeme více než 8 tisíc přihlášek ke studiu. Nejmenší počet přihlášek má Fakulta rybnářství a ochrany vod, což je ale dáno jejím specifickým zaměřením,“ dodal Kuděj.

Vysoké školy v Česku vypisují další kola zpravidla podle toho, jaká je obsazenost vybraných oborů. Zájemci se také mohou hlásit na více univerzit či více oborů v rámci jedné.

Foto:

Americký velvyslanec Andrew Schapiro debatoval se studenty Masarykovy univerzity.
Anna Vavříková, MAFRA

FotoGallery:

Studenti Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Hradci Králové
Archiv LF UK Hradec Králové

Nacisté vstoupili do Pobaltí jako osvoboditelé, to je zkratka role druhého okupanta, tvrdí historik Švec [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Ondřej Čihák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 08:24, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Rubrika: 20. století, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

V létě roku 1940 začala vojska Sovětského svazu obsazovat území tří do té doby svobodných evropských států: Litvy, Lotyška a Estonska. Také skončilo víc než dvacet let svobodného Pobaltí a začaly dekády sovětizace. Šlo o období devastace kulturní i národní, se kterou se region vyrovnává dodnes, říká historik Luboš Švec z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Tvář i tvář přicházející válce pobaltské státy vyhlásily neutralitu. Domnívaly se, že uniknou nebezpečí války.“

Neutrality Pobaltí však nebyla možná, protože jejich poloha mezi Sovětským svazem a Německem jim nedávala šanci uniknout. „A v tajném dodatku paktu Molotov-Ribbentrop z 23. srpna 1939 byly Estonsko a Lotyšsko přeřazeny do sovětské sféry vlivu. Litva nejdříve do německé sféry, později také do sovětské,“ shrnuje historik Švec.

Sovětský svaz si už v září 1939 ultimativním způsobem vynutil umístění svých vojenských posádek v oblasti. „Tyto se rovnaly

svým počtem místním armádám. A když v červnu 1940 dal Josif Stalin další ultimátum, měl své už pozice zajištěné.“

„Místní vlády, levicové, tehdy plnily vůli Sovětů. Vyhlásily volby, které proběhly už v totalitní režii – tedy jednotná kandidátka, opozice nebyla připuštěna a původci pokusů vytvořit alternativu proti takzvané lidové kandidátce byli perzekvováni,“ přibližuje historik.

První rok sovětské okupace je nazýván rokem hrůzy. „Nebo také strašným rokem. Sověti přinesli teror, zestátnění, zabavování soukromého majetku, jaké si předtím nikdo nedokázal představit.“

Nacisté osvoboditelé?

Také proto nacisté vstupovali do Pobaltí v roce 1941 v roli osvoboditele od sovětského teroru. „To byla pozice druhého okupanta, který využívá strachu z okupanta prvního,“ vysvětluje Švec.

„Sice vznikla linie místní samosprávy a fungovalo dokonce i vysoké školství, ale v plánech nacistů Pobaltí fungovalo jen jako zdroj levné pracovní síly a surovin,“ dodává historik.

Když bylo patrné, že toto „osvobození“ není osvobozením, tak nacisté naráželi víceméně na pasivitu. „Veřejnost v pobaltských zemích nebyla ozbrojená, což je důsledek toho, že tyto země byly mezi dvěma mlýnskými kameny.“

„Hovoříme o třech okupacích: sovětské mezi lety 1940 a 1941, německé mezi roky 1941 až 1945 a pak další sovětské,“ shrnuje historik.

Velká část veřejnosti v Pobaltí od konce 80. let vnímala svůj tragický osud jako osud obětí. „Až mnohem později se začaly objevovat otázky po proněmecké kolaboraci, existenci proněmeckých vojenských jednotek, ale také o účasti Litvy a Lotyšska na holocaustu,“ říká Švec.

Rusifikace a dvojjazyčnost

Druhé obsazení Sovětským svazem v roce 1945 bylo Stalinem prezentováno jako osvobození od fašismu. „To je pravda, ale přišla sovětská éra dalších represí. Ty zpočátku směřovaly na proněmecké kolaboranty. Tato brutální fáze spojená se stalinským terorem končí na začátku padesátých let smrtí Stalina.“

„Součástí sovětizace byly etnické změny obyvatelstva spojené s rusifikací a příliv ruských pracovních sil, tedy nejen vojáků, funkcionářů a učitelů, ale především dělnictva. Zvláště v Lotyšsku a Estonsku po druhé světové válce dochází k obnově průmyslu a sovětské industrializaci.“

Rusifikace probíhala až do konce osmdesátých let. „Byla propagandisticky vysvětlována jako důsledek investic a budování průmyslu. Pro dělníky z Ruska se budovala sídliště, nikdo je nenutil, aby se učili místním jazykům, ale o ni sami vyžadovali, aby místní obyvatelé s nimi mluvili rusky.“

V těchto zemích sice platila dvojjazyčnost, tedy místní jazyk a ruština, ale kdo usiloval o kariéerní postup, musel ovládat ruštinu. „Například dizertace musely být v ruštině a jazyk byl vyžadován pro další vzestup.“

Návrat carského a sovětského imperialismu

„Zvláště konzervativní část ruské společnosti viní dnes pobaltské státy z rozpadu Sovětského svazu. Začali proces posilování autonomie místních republik a nakonec jejich vydělování ze Sovětského svazu,“ připomíná historik Švec.

Ale Pobaltěané prý vycházeli z toho, že jejich republiky byly v rozporu s mezinárodním právem připojeny k Sovětskému svazu, okupovány a anektovány. „Pro sovětskou veřejnost to bylo v rámci tradiční interpretace coby dobrovolné připojení k socialistické revoluci.“

Tato interpretace se zhroutila se sovětskou perestrojkou na konci osmdesátých let. „Tehdy se zjistilo, že se nejednalo o spontánní revoluci, ale důsledek paktu Molotov-Ribbentrop a důsledek stalinské politiky, tedy že si Stalin pobaltské státy přivlastnil po dohodě s Hitlerem.“

„Toto půlstoletí zanechalo v Pobaltí obrovské škody a devastaci a s důsledky změněné etnické struktury se vypořádává dodnes. Důsledkem je i nedůvěra k východnímu sousedovi, který se vrací ke kombinaci carských imperiálních ambicí a sovětského imperialismu,“ konstatuje historik Luboš Švec.

Hostem Leonarda Plus byl také sociální demograf Josef Miškovský, který odpovídá na otázku, jaká je současná společnost v Pobaltí. Poslechněte si celou debatu. Moderuje Ivan Malý.

Zeman ve volbách hodí hlas hnutí ANO, volební koalice považuje za podvod. Jen útočí na konkurenci Babiše, míní politologové [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: iHNed.cz Autor: ČTK, kul, foto ČTK/ AP, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 12:41, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Prezident Miloš Zeman prohlásil že v podzimních parlamentních volbách hodí svůj hlas vládnímu hnutí ANO. Také zopakoval, že po říjnových sněmovních volbách pověří sestavením vlády předsedu neúspěšnější strany, nikoli lídra některé z volebních koalic. Volební koalice pokládá za podvod. Vyjádřil se v nedělní Partii Terezie Tománkové na CNN Prima News.

Zeman je zastáncem názoru, že koalice vznikají až po volbách. „Jestliže nějaká poměrně silná strana si na sebe navěsí dva nebo tři pětiprocentní průousky, tak je to podvod,“ řekl o volebních koaličních.

Největší šanci na úspěch mají dvě koalice. Podle posledního průzkumu, který si nechala zpracovat Česká televize od společnosti Kantar, by volby vyhrála koalice Pirátů a STAN s 26 procenty. Koalice SPOLU, kterou složily ODS, KDU-ČSL a TOP 09, by byla druhá se ziskem 21,5 procenta. ANO bylo v průzkumu na třetím místě s 20 procenty.

Zeman koalice kritizuje dlouhodobě. Na Primě v neděli uvedl, že i ze strany s pětiprocentní podporou se může stát strana s deseti i 20procentním ziskem. „Nicméně dokud tomu tak není, tak hodit záchranné lano těm, které voliči v podstatě nechťejí, jenom znamená zaplevelovat politickou scénu malými stranami,“ uvedl. Ideální by podle něj bylo, kdyby existovaly dvě velké strany, jedna levicová a druhá pravicová.

Před předloňskými evropskými volbami Zeman podpořil sociální demokracii, kterou dříve vedl. Obrat ANO je tedy změna. „A kdybych měl dva hlasy, jako že je nemám, tak můj druhý hlas bude patřit sociální demokracii,“ řekl. Hnutí ANO podle prezidenta odvedlo více práce na potlačení epidemie koronaviru i na zabránění zhroucení ekonomiky. Zeman ale zároveň zdůraznil, že nejde o kritiku ČSSD.

Prezident ohlásil, že po volbách si pozve k jednáním předsedy všech sněmovních stran. Následně jmenuje premiéra a dá mu dostatek času, aby vedl „náročná koaliční jednání“.

Zeman také uvedl, že předpokládá, že jedním z prezidentských kandidátů bude jeho předchůdce v úřadu Václav Klaus. Zopakoval, že jako kandidát by se mu líbil i Babiš.

Na jejich blízký vztah upozorňují politologové dlouhodobě. To je také důvod nelibosti, s níž Zeman přistupuje ke konkurenčním koalicím. „Prezident mě tím nepřekvapil, jeho zájmem je co nejdéle udržet Babiše u vlády. Chce ztížit cestu k vítězství jeho politickým konkurentům,“ řekl HN už dříve politolog Lukáš Jelínek, který měl dříve blízko k ČSSD, teď je na volné noze.

Podobně promluvil i politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Dává tím najevo, že se to bude snažit vznikajícím koalicím znepříjemnit, jak to jen půjde,“ řekl Mlejnek.

Podle obou expertů je Zemanův postup nebezpečný, protože by mohl vést k tomu, že zemi budou řadu měsíců vést vlády bez důvěry parlamentu.

Prezident má po volbách dva pokusy jmenovat premiéra. V minulosti přitom bylo zvykem, že i když jmenoval premiéra, jehož kabinet pak nezískal důvěru sněmovny, vláda bez důvěry ještě nějakou dobu vykonávala svoji činnost. V případě vlády Jiřího Rusnoka to bylo šest měsíců, v případě první vlády Andreje Babiše rovněž.

„Pokud dopřeje Andrejovi Babišovi několik měsíců na sestavení jedné i druhé vlády, tak můžeme být v provizoriu třeba až do konce prezidentského mandátu Miloše Zemana. Ten připadá na 8. března 2023. Představa, že tady vládne menšinová vláda bez podpory, důvěry, v době, kdy bude epidemie, společnost nebude proočkována, budeme ve finančních problémech, je nejhorší možný scénář,“ upozornil Jelínek.

Podle politologa Tomáše Lebedy z Univerzity Palackého v Olomouci ale prezidenta prohlášení mohou mít špatný vliv už i teď. „Ohlašuje to takto předem v době volební kampaně, čímž posílá vzkaz voličům, koho má smysl volit, a zasahuje tím do předvolební soutěže. Je to mimořádně nevhodné,“ myslí si Lebeda.

Zeman ve volbách hodí hlas hnutí ANO, volební koalice považuje za podvod. Jen útočí na konkurenci Babiše, míní politologové [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: iHNed.cz Autor: Markéta Řeháková, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 14:20, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Prezident Miloš Zeman prohlásil, že v podzimních parlamentních volbách hodí svůj hlas vládnímu hnutí ANO. Také zopakoval, že po říjnových sněmovních volbách pověří sestavením vlády předsedu nejúspěšnější strany, nikoli lídra některé z volebních koalic. Volební koalice pokládá za podvod. Vyjádřil se tak v nedělní Partii Terezie Tománkové na CNN Prima News.

Zeman je zastáncem názoru, že koalice vznikají až po volbách. „Jestliže nějaká poměrně silná strana si na sebe navěsí dva nebo tři pětiprocentní průousky, tak je to podvod,“ řekl o volebních koalicích.

Největší šanci na úspěch mají dvě koalice. Podle posledního průzkumu, který si nechala zpracovat Česká televize od společnosti Kantar, by volby vyhrála koalice Pirátů a STAN s 26 procenty. Koalice Spolu, kterou složily ODS, KDU-ČSL a TOP 09, by byla druhá se ziskem 21,5 procenta. ANO bylo v průzkumu na třetím místě s 20 procenty.

Že vám to není trapné @AndrejBabis teď řešit tohle, že vás huba nebolí!! pic.twitter.com/6ldM6EHXru

— Marian Jurečka (@MJureka) June 27, 2021

Zeman koalice kritizuje dlouhodobě. Na Primě v neděli uvedl, že i ze strany s pětiprocentní podporou se může stát strana s deseti- i dvacetiprocentním ziskem. „Nicméně dokud tomu tak není, tak hodit záchranné lano těm, které voliči v podstatě nechťejí, jenom znamená zaplevelovat politickou scénu malými stranami,“ uvedl. Ideální by podle něj bylo, kdyby existovaly dvě velké strany, jedna levicová a druhá pravicová.

Prezident ohlásil, že po volbách si pozve k jednáním předsedy všech sněmovních stran. Následně jmenuje premiéra a dá mu dostatek času, aby vedl „náročná koaliční jednání“.

Na prezidentovo prohlášení reagoval předseda Senátu Miloš Vystrčil (ODS). „Když před volbami jako koalice Spolu řekneme, že chceme spolupracovat s TOP 09 a KDU-ČSL, a dokonce na té úrovni, že si to dopředu domluvíme, tak se vůči voličům chováme transparentně a férově,“ řekl Vystrčil na Primě. Dodal, že si není jistý, zda by měl Zeman na koalice stejný názor, kdyby členem jedné z nich byl Andrej Babiš.

Vystrčil zdůraznil, že ústava přesně nepopisuje, jak se má prezident po volbách zachovat. Jestli tedy pověří sestavením vlády lídra nejúspěšnější politické strany, nikoli koalice, je na něm. „V tomto smyslu si může dělat, co chce,“ popsal Vystrčil.

Před předloňskými evropskými volbami Zeman podpořil sociální demokracii, kterou dříve vedl. Obrat k ANO je tedy změna. „A kdybych měl dva hlasy, jako že je nemám, tak můj druhý hlas bude patřit sociální demokracii,“ řekl. Hnutí ANO podle prezidenta odvedlo více práce na potlačení epidemie koronaviru i na zabránění zhroutilí ekonomiky. Zeman ale zároveň zdůraznil, že nejde o kritiku ČSSD.

Zeman také uvedl, že předpokládá, že jedním z prezidentských kandidátů bude jeho předchůdce v úřadu Václav Klaus. Zopakoval, že jako kandidát by se mu líbil i Babiš.

Na blízký vztah Zemana a Babiše upozorňují politologové dlouhodobě. To je také důvod nelibosti, s níž Zeman přistupuje ke konkurenčním koalicím. „Prezident mě tím nepřekvapil, jeho zájmem je co nejdéle udržet Babiše u vlády. Chce ztížit cestu k vítězství jeho politickým konkurentům,“ řekl HN už dříve politolog Lukáš Jelínek, který měl dříve blízko k ČSSD, teď je na volné noze.

Podobně promluvil i politolog Josef Mlejnek z [Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy](#). „Dává tím najevo, že se to bude snažit vznikajícím koalicím znepříjemnit, jak to jen půjde,“ řekl Mlejnek.

Podle obou expertů je Zemanův postup nebezpečný, protože by mohl vést k tomu, že zemi budou řadu měsíců vést vlády bez důvěry parlamentu.

Prezident má po volbách dva pokusy jmenovat premiéra. V minulosti přitom bylo zvykem, že i když jmenoval premiéra, jehož kabinet pak nezískal důvěru sněmovny, vláda bez důvěry ještě nějakou dobu vykonávala svoji činnost. V případě vlády Jiřího Rusnoka to bylo šest měsíců, stejně tak v případě první vlády Andreje Babiše.

„Pokud dopřeje Andrejovi Babišovi několik měsíců na sestavení jedné i druhé vlády, tak můžeme být v provizoriu třeba až do konce prezidentského mandátu Miloše Zemana. Ten připadá na 8. března 2023. Představa, že tady vládne menšinová vláda bez podpory, důvěry, v době, kdy bude epidemie, společnost nebude proočkována, budeme ve finančních problémech, je nejhorší možný scénář,“ upozornil Jelínek.

Podle politologa Tomáše Lebedy z Univerzity Palackého v Olomouci ale prezidenta prohlášení mohou mít špatný vliv už i teď. „Ohlašuje to takto předem v době volební kampaně, čímž posílá vzkaz voličům, koho má smysl volit, a zasahuje tím do předvolební soutěže. Je to mimořádně nevhodné,“ myslí si Lebeda.

Na Smetanově nábřeží se otevře historický průchod k Vltavě URL Automatický překlad

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: prazskypatriot.cz, Autor: Jan Puci, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 14:20, Celková návštěvnost: 248 540, RU / měsíc: 201 081, RU / den: 11 575, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,13

Praha ve středu 30. června zprůchodní jedno z takzvaných čapadel, tedy průchodů nábřeží zdi k Vltavě původně určených k zachytávání („čapání“) splavovaných vorů z řeky. Ze zanedbaného a nevyužívaného místa na Smetanově nábřeží nově vznikl prostor pro volnočasové aktivity Pražanů, kde bude mimo jiné opalovací zóna s lehátky nebo možnost občerstvení, včetně sociálního zařízení.

Průchod u Hollaru včetně přilehlého prostranství u řeky bude v této sezoně provozovat firma Michala Řepky, v hudebním světě známého jako Mike Trafik. Připravuje tam prodej občerstvení i kulturní program. Dříve čapadlo využívala restaurace, která dostala výpověď.

„Komerční aktivity na poloostrově Smetanova nábřeží nahradíme kulturou, komunitními akcemi a bude zde prostor pro cvičení jógy nebo odpočinek ve stínu stromů. Jsem moc ráda, že otevřením čapadla zpřístupníme prostor také lidem na vozíku nebo rodičům s kočárky,“ řekla pražská radní pro kulturu a cestovní ruch Hana Třeštíková (Praha Sobě).

Čapadlo pod nábřežím bude již brzy průchozí

Čapadlo se nachází pod Galeríí Hollar na Smetanově nábřeží. Vstup do něj vede z Divadelní ulice. „Tento prostor jsme znali dříve jako parkoviště, jako místo, kam si spíše někdo šel odskočit vykonat potřebu,“ sdělil pražský radní pro oblast správy majetku Jan Chabr (TOP 09).

Na přilehlém poloostrově v samotném centru města navíc vznikl prostor pro odpočinkové i kulturní aktivity, kde budou k dispozici například stolky pro piknik, mobiliář, opalovací zóna s lehátky i nové sociální zařízení. Součástí bude i možnost občerstvení, avšak nebude se zde podávat tvrdý alkohol.

Ve 22:00 hodin se čapadlo Hollar uzavře mříží a bude zde zajištěn dohled security přes celou noc. TCP zároveň vybralo provozovatele, společnost Starworks entertainment, která se bude o prostor starat.

Práce začaly letos v dubnu, kdy byly odstraněny graffiti na zdech klenutého průchodu i další nepořádek. Náklady na obnovu místa se vešly do 200 tisíc korun.

„Zprůchodnění čapadla Hollar vnímám jako první etapu revitalizace náplavky a věřím, že už brzy na ni naváže pěší lávka a částečná revitalizace čapadla v Anenském trojúhelníku. Praha 1 v uplynulých měsících spolu s **Fakultou sociálních věd UK**, místními občany a magistrátem značně zkultivovala zdejší proluku mezi Smetanovým nábřežím a Divadelní ulicí, jejíž stav místní občany velmi trápil. Apelujeme proto na vedení hlavního města, aby projekt čapadla Hollar a zejména pak navazující aktivity nevedly k nárůstu hluku v místě a ke snížení kvality bydlení,“ sdělil Prahy 1 Petr Hejma (STAN).

Třeštíková: Pražanům vracíme další kus veřejného prostoru v srdci města [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: PV, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 16:07, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Veřejnosti bude od středy 30. června zpřístupněn klenutý průchod, vedoucí na poloostrov Smetanova nábřeží v Praze 1. Ze zanedbaného a nevyužívaného místa nově vznikl prostor pro volnočasové aktivity Pražanů, kde bude mimo jiné opalovací zóna s lehátky nebo možnost občerstvení, včetně sociálního zařízení.

„Pražanům vracíme další kus veřejného prostoru v srdci města, kterému se dříve vyhýbali. Komerční aktivity na poloostrově Smetanova nábřeží nahradíme kulturou, komunitními akcemi a bude zde prostor pro cvičení jógy nebo odpočinek ve stínu stromů. Jsem moc ráda, že otevřením čapadla zpřístupníme prostor také lidem na vozíku nebo rodičům s kočárky, aby si i oni mohli užít říční atmosféru s výhledem na Pražský hrad,“ řekla Hana Třeštíková, radní pro kulturu a cestovní ruch.

Městská společnost TRADE CENTR PRAHA (TCP) společně se zástupci hl. m. Prahy v pátek představili dokončený projekt zprůchodnění unikátního čapadla, které se nachází pod Galerii Hollar na Smetanově nábřeží. Vstup do něj vede z Divadelní ulice. Díky tomu se Pražané i návštěvníci hlavního města nově dostanou pohodlně až k Vltavě.

„Místo, které bylo známo spíše svojí nevábností a zanedbaností, dostane nyní tolik potřebné oživení. Tento prostor jsme znali dříve jako parkoviště, jako místo, kam si spíše někdo šel odskočit vykonat potřebu. Za mě půjde o vítané oživení veřejného prostoru. Je pro nás důležité, aby břehy Vltavy umožnily Pražanům trávit svůj volný čas v kultivované formě,“ vysvětluje radní pro oblast správy majetku Jan Chabr.

Na přilehlém poloostrově v samotném centru města navíc vznikl prostor pro odpočinkové i kulturní aktivity, kde budou k dispozici například stolky pro piknik, mobiliář, opalovací zóna s lehátky i nové sociální zařízení. Součástí bude i možnost občerstvení, avšak nebude se zde podávat tvrdý alkohol.

Ve 22:00 hodin se čapadlo Hollar uzavře mříží a bude zde zajištěn dohled security přes celou noc. TCP zároveň vybralo provozovatele, společnost Starworks entertainment, která se bude o prostor starat.

„Zpřístupnění čapadla Hollar zapadá do celkové proměny Smetanova nábřeží, s níž jsme začali už v minulém roce. Naším dlouhodobým cílem je zklidnění této významné lokality v historickém jádru Prahy a omezení zbytečné tranzitní dopravy. Naopak nutností je vytvořit důstojné podmínky pro pěší, cyklisty i cestující v MHD. Dalšími navazujícími kroky proto bude rozšíření chodníků na Smetanově nábřeží, výsadba nového stromořadí nebo například vybudování nových zastávek Karlovy lázně,“ jmenuje náměstek pro oblast dopravy Adam Scheinherr.

S plánem vyčistit a zpřístupnit veřejnosti pozapomenuté a špinavé místo, které zároveň sloužilo jako sklad přilehlé restaurace, přišlo hlavní město v loňském roce. Práce začaly letos v dubnu, kdy byly odstraněny graffiti na zdech klenutého průchodu i další nepořádek nebo dokonce výkaly. Náklady na obnovu místa se vešly do 200 tisíc korun.

„Společnost TCP tímto představuje veřejný a komunitní prostor čapadlo Hollar s přilehlým poloostrovem Smetanova nábřeží, který se nám v rekordním čase podařilo vyčistit a uvést do provozu schopného stavu tak, aby sloužil všem občanům a návštěvníkům. Podařilo se nám na základě výběrového řízení vybrat provozovatele, kterým se stala společnost Starworks entertainment zastoupená Michalem Řepkou aka Mikem Trafikem z legendárního labelu BiggBoss. Chtěli bychom poděkovat i ostatním uchazečům s tím, že určitě nevyklučujeme možnou rámcovou spolupráci v budoucnu i s nimi,“ uvádí kurátor pražských náplavek ze společnosti TRADE CENTRE PRAHA Petr Hozman.

„Zpřůchodnění čapadla Hollar vnímám jako první etapu revitalizace náplavky a věřím, že už brzy na ni naváže pěší lávka a částečná revitalizace čapadla v Anenském trojúhelníku. Praha 1 v uplynulých měsících spolu s **Fakultou sociálních věd UK**, místními občany a Magistrátem hl. m. Prahy značně zkultivovala zdejší proluku mezi Smetanovým nábřežím a Divadelní ulicí, jejíž stav místní občany velmi trápil. Apelujeme proto na vedení hlavního města, aby projekt čapadla Hollar a zejména pak navazující aktivity nevedly k nárůstu hluku v místě a ke snížení kvality bydlení,“ upozorňuje starosta Prahy 1 Petr Hejma.

Proč se nescházet s Putinem? Dokud si EU neujasní, co vlastně od Ruska chce (a může dostat), nemá smysl, aby s ním jednala [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.06.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.06.2021 17:20, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Komentář Michaela Romancova: Šéfové vlád a hlavy států se na jednání Evropské rady neshodli na uspořádání summitu EU–Rusko za účasti Vladimira Putina. S iniciativou přišli kancléřka Merkelová a prezident Macron, ale nedokázali pro ni získat ostatní. Jsem přesvědčen, že to je dobře, ale na druhou stranu by bylo naivní domnívat se, že to tak dopadne i příště. Je totiž evidentní, že řada evropských politiků, stejně jako Putin, o takovou schůzku stojí.

Putinův mluvčí na zprávu z Bruselu reagoval poměrně věcně a smířlivě. Moskvu prý mrzí, že k setkání nedojde, a to zejména s ohledem na nedávný článek ruského prezidenta, v němž prý Putin „vyslal Evropanům řadu pozitivních signálů a vyjádřil zájem o dialog a oživení vztahů“. Zároveň však podotkl, že problém s takovým formátem setkání mají „mladí Evropané, kteří s Ruskem mají největší problémy a vznášejí nejvíce požadavků“...

Nemůže být sporu, že termínem „mladí Evropané“ Peskov označil v první řadě Estonce, Lotyšce, Litevce a Poláky, tedy ty, kteří

do Unie vstoupili až v roce 2004. V Moskvě, v Berlíně i Paříži samozřejmě vědí, co za tím vězí, ale o to v podobných prohlášeních nejde. Důležité je, že Kreml opět dal najevo, že si je velmi dobře vědom heterogenity EU. Tentokrát tak nebylo učiněno tradičně urážlivým způsobem a poukazem na omezenou suverenitu těchto zemí a jejich závislost na washingtonských „loutkovodičích“, ale způsobem amerického ministra obrany Donalda Rumsfelda, jenž při hledání podpory pro tažení proti Saddámu Husajnovi rozdělil Evropu na „starou a novou“.

Z tzv. „staré Evropy“ získal Washington jednoznačnou podporu pouze od Britů, zatímco Němci a Francouzi byli proti. Británie je teď však pryč a bez ohledu na to, jak moc se to komu (ne)líbí, je jasné, že všichni velcí hráči, Američany nevyjímaje, budou při jednání s EU nejprve věnovat pozornost tomu, co si myslí Paříž a Berlín, a teprve pak Brusel, případně kdokoliv jiný.

Důvody, proč návrh na summit neprošel, jsou logické a opodstatněné. Závěr, že EU má zvažovat možnost dialogu s Ruskem teprve tehdy, až to nebude proti jejím vlastním zájmům v Evropě, nikdo nerozporuje, ale otázkou je, co je oním zájmem. Prohlášení „Evropská rada očekává, že ruské vedení prokáže konstruktivnější zapojení a politické odhodlání a že ukončí akce namířené proti EU a jejím členským státům, jakož i proti třetím zemím“ totiž v podstatě jen reprodukuje to, co od Ruska chceme od anexe Krymu a rozpoutání války na východě Ukrajiny. Nic z toho jsme nedostali a není důvod domnívat se, že by se na tom v dohledné době cokoli změnilo.

Mít jasno v tom, co od Ruska chceme

V Moskvě vědí, že svého času Unii podcenili – připomeňme, jak se vyvíjela ruská rétorika ohledně možnosti, že by EU, po vzoru USA, vyhlásila sankce: Evropané se vůči Rusku sankce neodvážejí vyhlásit; Evropané si nedovolí sankce uvalit; Evropané sankce neudrží – ale když se tak stalo, jedinou změnou bylo upravení rétoriky směrem k ruské veřejnosti na „Evropané sankce nikdy nezruší“.

Za této konstelace existují dvě možnosti, jak dál. První spočívá v tom, že se vše podstatné bude i nadále odehrávat ve vyjetých kolejích, a je celkem evidentní, že se jedná o cestu schůdnou. Druhá, že ke změně dojde. Naši starosti – jak na úrovni EU, tak z pohledu České republiky by mělo být, aby taková změna pro nás byla maximálně výhodnou. Klíčovou otázkou přitom je, v čem spočívá evropský zájem.

Snaha o změnu vztahů s Ruskem by měla vycházet z trojího poznání. Zaprvé: naše normativní požadavky v Kremlu nikdy nebudou akceptovat. Pokud by k tomu snad došlo, tak to dopadne stejně jako v případě závazku budovat právní a demokratický stát. Taktický ústupek, který bude v prvním vhodném okamžiku zapomenut.

Zadruhé: cestou není posilování hospodářské výměny. Zkusili jsme to, ale dlouhou dobu úspěšně rostoucí objemy hospodářské výměny nevedly k větší důvěře, ale jen k posílení ruské asertivity, která přerostla v agresivitu.

Zatřetí: nikdy nezískáme vše, co bychom získat chtěli, něco musí získat i druhá strana. Co tedy zbývá? To jediné, co fungovalo historicky: geopolitické vyjednávání.

Kdokoli, kdo se dlouhodobě věnuje Rusku a jeho zahraniční a bezpečnostní politice, ví, že to je přesně to, o co Moskva usiluje. Máme tedy vyhovět? Prvním potenciálním pozitivem je, že vyhovět můžeme, ale nemusíme. Moskva, jak už bylo uvedeno výše, nás podcenila a po sedmi letech, které uplynuly od anexe Krymu, je zřejmé, že s výjimkou vlastního poloostrova nic nezískala. Ztráty z tohoto „zisku“, lhostejno zda politické, reputační či hospodářské, setrvale rostou a díky neschopnosti zvládat covidovou pandemii se na tom nic nezmění.

Něco za něco. Nebo nic

Za této konstelace bychom se mohli pokusit převzít iniciativu (možná že německo-francouzský návrh takovým pokusem byl) a snažit se definovat agendu, o které se s Moskvou má smysl bavit s tím, že existuje šance na úspěch. Je třeba zopakovat, že takovými tématy nejsou parametry právního státu, svobodné volby, problematika menšin, osud Navalného ani klimatická krize. O čem bychom mohli jednat?

Například o stažení ruských jednotek do vnitrozemí od hranic členských států NATO a EU (až o stovky kilometrů) a balistických raket Iskander z ruské exklávy kolem Kaliningradu. Když Moskva, v kontextu vyjednávání o hranicích v letech 1991–2004, musela (samozřejmě jen částečně) vyhovět požadavkům Pekingů, tak proč ne teď nám?

Dalšími tématy by mohla být internacionalizace plavby po tzv. Severní mořské cestě a plné dodržování norem mezinárodního námořního práva vycházejících z režimu UNCLOS, konec militarizace Arktidy atd.

Co bychom za to Moskvě mohli nabídnout? Zrušení sankcí a návrat k podobě vztahů před rokem 2014? V žádném případě! Ruský režim, který je zjevně neschopen jakékoli reflexe svých současných či historických chyb, si musíme držet tak daleko, jak jen to je možné. Výměnou za výše uvedené plus možnost vstupu Ukrajiny, Gruzie a Moldavska do EU a NATO bychom mohli uznat Krym jako součást RF.

Z morálního hlediska nesprávné a odsouzeníhodné, ale z hlediska praktického jedna ze schůdných variant. Emocionálně mimořádně zraňující pro Ukrajinu, ale Francouzi a Němci – a bude to primárně na nich – mohou argumentovat obdobnými teritoriálními ztrátami (Alžírsko, respektive někdejší východní německá území), které se však nakonec ukázaly být snesitelné a v jistém ohledu i výhodné.

Šanci na možný úspěch však budeme mít jen tak dlouho, dokud se nezmění vztah mezi Ruskem a Čínou. Putin dobrovolně strčil hlavu do čínské oprátky, ale teprve teď si to začíná uvědomovat. Buď se Rusko definitivně změní v čínský surovinový apendix, a pak nebude mít žádný důvod pro vyjednávání s Washingtonem a Bruselem, nebo se pokusí ze svízelné situace vyklouznout. Klíčem je Krym.

Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce. [greybox]

kontext Když se z kamarádů stane rodina

TISK, Datum: 28.06.2021, Zdroj: Respekt, Strana: 38, Autor: BARBORA CHALOUPKOVÁ, Vytlačeno: 44 699, Prodáno: 36 580, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.06.2021 00:59, Čtenost: 219 868, Rubrika: Kontext, AVE: 1 020 130,43 Kč, Země: Česko, GRP: 2,44

Proměna pohledu na roli žen a mužů nám umožňuje objevovat nové rozměry starého zázraku jménem přátelství

Když přišly zlé situace a bylo jasné, že někdo potřebuje pomoc, nastoupili jsme my. Rodinné vztahy některých z nás nebyly vždy úplně ideální, kamarádi ale fungovali vždycky. Parta byla zvolená rodina. Sem mělo smysl investovat čas a energii.“ Takhle popisují sedmadvacetiletý Kryštof a o rok mladší Klára svoji sociální bublinu, které v nadsázce říkají „sekta“ a do níž patří zhruba dvacet lidí. Většina má za sebou vysokou školu, Kryštof pracuje ve finančnictví a Klára jako konzultantka. I když velká část z nich strávila několik let v zahraničí, svým pražským přátelům zůstali věrni. „Nic lepšího už jsme nikde nikdy nenašli a ani jsme to nezkoušeli,“ smějí se. V kontaktu jsou denně přes sociální sítě, slaví spolu Vánoce, vítají nové partnery ostatních členů a navzájem o sobě vědí zásadní věc: kdyby se cokoli stalo, skupina bude tady a jen pro ně. Všichni tušíme, že na rozdíl od tradičních rodinných vazeb, které ne vždy vyústí v láskyplné soužití, nabízí přátelství coby volnější vztah, do kterého vstupujeme zcela dobrovolně, příjemné emoce takřka zákonitě. V případě, že rodina nebo partnerství nefungují nejlépe, mohou se přátelé dokonce stát nejsilnějšími vztahy, které v životě máme. Když jsme nemocní nebo dostaneme vyhazov z práce, jsou to podle mnoha zkušeností oni, kdo vytvoří pomyslnou záchrannou síť, do které spadneme. A i v případě, že všechny naše vztahy fungují na výbornou, přátelé nabízejí míru porozumění a sympatií, kterou jinde prostě nenajdeme. Jak popisuje čerstvá matka Lenka, přátelé z divadelního souboru, s nimiž od malička hraje, jsou pro ni i dnes vším. „Vyvinul se mezi námi zcela specifický druh humoru. Chybí mi to hrozně, stejně jako všechny další zážitky a šance úplného uvolnění,“ vzpomíná ze zahraničí, kde dnes žije. Zdánilivě samozřejmého tématu přitažlivosti přátelství si v posledních letech všímá i odborná literatura a nejrůznější výzkumy potvrzují pozitivní dopad přátelských vazeb na naše zdraví. Jednoduchá myšlenka, že „přátelství je nejlepší rodina na světě“, získává punc vědeckosti, ale důležitější je jiná věc: v době, kdy klesá tlak na to postupovat životem po nalinkované trajektorii „svatba – dítě – dům“, se otevírá prostor pro nové konstelace. A přátelství nabízí neodolatelný koktejl.

Moje volba

Pro pětadvacetiletou Dominiku hrají přátelé zásadní roli z jednoduchého důvodu: její biologická rodina jí nikdy nic moc nedávala. „Máma je závislá na alkoholu a táta dlouho nefungoval. Pomoc a podporu jsem se naučila nehledat u nich, ale u kamarádů,“ říká. Postupem času si vytvořila několik přátelství, která dnes tvoří její síť nejbližších lidí. „Vím, že tady pro mě vždycky budou. Občas si říkám, že tohle asi lidé normálně cítí v rodině,“ dodává. V případě osmadvacetiletého Ondřeje jsou vzájemné rodinné vztahy spíš povinností a s nejbližšími příbuznými se setkává pouze několikrát do roka. „Kromě bratra necítím ke své vlastní rodině žádnou blízkou vazbu. Cítím kvůli tomu určitou výčitku, protože jsme byli vedeni k soudržnosti s rodinou, ale kromě příjmení prostě nemáme nic společného,“ popisuje vzájemné vztahy. Až s přáteli podle svých slov zažívá pocit porozumění, sounáležitosti a vědomí, že ho vždy někdo vyslechne. S partnerkou a společným kamarádem sdílí osmadvacetiletý doktorand v Olomouci byt a oceňuje domáckou atmosféru, kterou tam mají. Nedávno se rychle po sobě zúčastnil dvou událostí: rodinné oslavy a setkání s přáteli, kteří si prošli covidem. „Bylo milé vidět rodinu, ale brzy mi došlo, že mě ta společnost ubíjí. Naopak s přáteli to bylo skvělé, tehdy jsme si začali připíjet na to, že si rodinu vybereme. Došlo mi, že oni jsou moje širší rodina. S nimi jsem naživu,“ vzpomíná.

Termín „zvolená rodina“ vznikl poprvé ve Spojených státech v sedmdesátých letech minulého století. Označovaly se jím přátelské vazby, kterými lidé – často gayové a lesby – nahrazovali biologické rodiny, jež se jich zřekly. Od té doby pojem zlidověl a již dávno ho nepoužívají pouze členové gay komunity. Nahrazení nefungující rodiny přáteli je logický krok, snad každý z nás v nějaké míře touží po společenském kontaktu a fungujících a příjemných vztazích s jinými lidmi. A jak ukazuje i řada studií, máloco pomáhá našemu zdraví tak masivně jako péče o vztahy s našimi blízkými, ať již jde o rodinu nebo přátele. Důkazy pro předpoklad, že s blízkými lidmi prožijeme zdravější životy, přinesla v roce 2010 například psychologka a neuroložka Julianna Holt-Lunstadt působící na univerzitě v americkém Utahu. V metaanalýze zkombinovala závěry ze 148 studií, které zkoumaly vztah mezi úmrtností na chronická onemocnění (jako například rakovina či kardiovaskulární onemocnění) a sociálními vazbami, které nemocní lidé měli. Závěr studie, která shromáždila data týkající se více než 300 tisíc lidí, zněl jasně: pokud kolem sebe máme podpůrnou síť blízkých lidí, pravděpodobnost úmrtí se sníží o 50 procent. „Dopad na naše zdraví je obdobně silný, jako když přestaneme kouřit,“ shrnuje studie. A zatímco analýza Julianny Holt-Lunstadt zkoumala pozitivní dopady vztahů obecně, v poslední době přibývá výzkumů, které se soustředí konkrétně na přátelství. „Data ukazují, že je důležité mít v životě zdravé, fungující vztahy a nezáleží na tom, s kým konkrétně. Přibývá ale lidí, pro které jsou přátelské vztahy ty nejdůležitější, jaké ve svém životě mají,“ říká antropoložka Anna Machin, která se tématu věnuje na Oxfordské univerzitě a příští rok vydá novou knihu *Why We Love: The New Science Behind Our Closest Relationships* (Proč milujeme: nové poznatky o našich nejbližších vztazích).

Obdobné otázky zkoumá i její oxfordský kolega Robin Dunbar, který už v devadesátých letech přišel s teorií, že v průměru je každý člověk schopen udržovat nějakou formu vztahu maximálně se 150 lidmi. Nejbliže si jsme se zhruba čtyřmi až pěti lidmi, se kterými jsme v denním kontaktu a věnujeme jim zhruba 40 procent našeho času. Do této skupiny může patřit náš partner, děti či nejbližší přátelé. Jádro doplňuje dalších deset lidí, s nimiž jsme v kontaktu na týdenní bázi. Těchto 15 lidí pak tvoří naši hlavní podpůrnou skupinu. „Jak tohle všechno souvisí s přátelstvím? Podstatná část lidí – kterých navíc každý rok přibývá – má přátele místo rodiny i partnera. Přátelé jsou jejich 15 nejdůležitějších lidí. Právě oni tvoří onu kouzelnou síť, která má zásadní vliv na jejich štěstí či zdraví,“ vysvětluje Machin v textu na webu internetového magazínu Aeon.

Proměna okolností

Kdo jsou lidé, pro něž hrají přátelé tak zásadní roli v jejich životě? Pokud bychom chtěli tu nejkratší odpověď, bude podle oxfordské antropoložky znít „spíše mladší ženy“. Jde nevyhnutelně o zkreslený závěr, který bude mít hodně výjimek. Podle Machin ale existují důvody, proč se domnívat, že přátelé jsou dnes velmi důležití pro mladší lidi, a zejména pro ženy. Jedním z

hlavních důvodů je podle ní proměna postavení žen ve společnosti, ke které došlo zhruba za posledních 50 let. „Ženy měly vždy blízká přátelství, ale myslím, že v poslední době se změnila možnosti, jak mohou žít své životy. Díky antikoncepci získaly šanci kontrolovat vlastní porodnost, nemusí se ani nutně vdávat, aby si zajistily příjem,“ říká antropoložka s důležitým dovětkem, že popisuje situaci především západních zemí. Podle Anny Machin se mění i očekávání společnosti směrem k ženám. Zatímco dříve se čekalo, že budou manželky a matky, a primární vztah, který měly, byl s jejich manželem a dětmi, dnes existuje víc prostoru pro to, aby jejich podpůrnou síť tvořily i jiné konstelace. Postupně se měnící společenské normy posledních desetiletí také vysvětlují, proč se fenomén blízkých přátelství týká často spíše mladších lidí, ačkoli Machin podotýká, že ve svém výzkumu pracuje i s generacemi „50 plus“. Dochází k – očekávatelnému – závěru, že dnes zásadně přibývá lidí, kteří žijí bez partnera nebo se rozhodnou nemít děti. Právě tohle jsou okolnosti úzce ovlivňující to, jak moc mají lidé možnost věnovat svůj čas, energii i lásku přátelům. „Když se ptáme na zásadní hodnoty, většina lidí uvádí zdraví, rodinu a přátele,“ shrnuje současnou českou realitu sociolog Martin Buchtík. „Lidé, kteří se cítí osamělí, mají výrazně menší pocit životního štěstí, je to dokonce ještě o něco důležitější než ekonomická situace,“ dodává. Vysoká hodnota přátelství je podle něj záležitostí dospívání a brzkého mládí a nemění se: přátelství bylo pro mladé lidi stejně důležité před 60 lety, jako je dnes. I on ale vidí některé trendy, jež přispívají k tomu, že také v českém kontextu má nyní část mladších ročníků větší prostor k tomu o svá přátelství pečovat. Kromě rostoucího věku prvoroďiček, který od devadesátých let stoupl z 23 na 30 let, hraje důležitou roli i silící rozmanitost životního stylu. „Na Západě to začalo v šedesátých letech s důrazem na individualizaci a s akceptováním myšlenky, že neexistuje jen jeden návod na život. Společnost mladé lidi netlačí k tomu, aby měli rychle rodinu, a vzniká tak nové životní období zhruba od 23 do 33 let,“ vysvětluje sociolog. Dnešní doba zároveň nabízí mnoho možností, jak tento čas „navíc“ využít, od cestování po podnikání, říká Buchtík s dovětkem, že velká míra individuální volby ale ne každému vyhovuje. „Radši teď pojedou s nějakou kamarádkou na trip dodávkou a budu poznávat svět, než abych měla na seznamu svatbu a dítě,“ vysvětluje svou pozici devětatdvacetiletá Alžběta. Zaměstnankyně pražské neziskové organizace sama sebe označuje spíše za introvertku, která dbá na hlubší vztahy s několika blízkými přáteli. Tak jako celá řada mladých lidí bydlí Alžběta ve sdíleném bytě. „Jsem za to ráda, vaříme si spolu, půjčujeme si, co je potřeba, je to příjemné,“ říká a jedním dechem dodává, že je to i finančně výhodnější. Spolubydlení si pochvaluje také sedmadvacetiletá nutriční terapeutka Tereza, která se letos přestěhovala do Brna. S dalšími šesti lidmi žije v dřevěné chatě uprostřed jednoho městského vnitrobloku. „Babička trochu nechápe, proč jsem ve svém věku něco takového udělala,“ směje se, „já však vidím hodnotu v tom, že mám s kým sdílet prostor a čas. Mohla bych si sama dovolit třeba garsonku, ale vůbec mi to nepřijde lepší,“ říká.

Právě vysoké ceny bydlení jsou podle Buchtíka jedním z důvodů, který dnes ovlivňuje ono „nové“ životní období mladých lidí. „Pořídít si vlastní bydlení je nedosažitelná aspirace, ale zároveň máte v jistých profesích dostatek ekonomických prostředků na každodenní život a můžete si dovolit pracovat třeba i na částečný úvazek,“ vysvětluje. Sociolog nicméně dodává, že rozhodně nelze říci, že by takové možnosti měl každý mladý člověk. Zda se mu otevrou, nebo ne, podle něj velmi záleží například na typu školy, kterou studuje. „Pokud studujete učňák, v devatenácti vás to vyhodí na pracovní trh. Učňovské obory jsou navíc často méně flexibilní, takže jste víc svázaní v tom, co můžete a nemůžete,“ říká s tím, že jiná situace bude platit pro studenty a absolventy vysokých škol.

Tak jako se nedá říci, že všichni mladí lidé kladou na přátelství ve svém životě zásadní důraz, nelze samozřejmě ani omezit důležitost přátelství pouze na mladé. I v případě seniorů existuje skupina lidí, která má dnes víc prostoru a možností udržovat stará přátelství či navazovat nová. „Prodlužuje se délka dožití, odchod do důchodu zůstává relativně nízký a lidé jsou zdravější, takže se dostáváme do nové fáze životního běhu, ve které jsou lidé aktivní a mají víc času,“ vysvětluje Jaroslava Hasmanová Marháňková z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, která se věnuje sociologii stárnutí. „Je to ale samozřejmě závislé na vaší ekonomické i zdravotní situaci,“ dodává. S tím, jak lidé stárnou, ponechávají si podle ní pouze ty nejpevnější vazby. Odpadnou povrchnější vztahy jako například známí z práce a lidé se víc soustředí na ty, již jsou důležití pro jejich štěstí a pocit naplnění.

Nemohou to vidět

Zatímco pro některé lidi mohou přátelé zastupovat dysfunkční rodinu, v jiných případech mohou zaplnit prostor, který by připadl partnerovi, pokud by ho měli. „Jsem schopná udržovat víc velmi hlubokých přátelství, protože jsem single. Mám čas o přátelské vztahy pečovat,“ říká třicetiletá psycholožka Hana z Ostravy. Vyjadřuje jasně rozčilení z toho, že podle ní lidé dělají až příliš velké rozdíly mezi přátelskými a partnerskými vztahy. „Není tam ta erotická a sexuální rovina, ale když slyším příběhy některých partnerství, tak ti lidé zdaleka nemají tak silné a intimní emoční pouto, jaké já nacházím v přátelstvích,“ dodává. Tak jako v případě řady dalších lidí, i Hanina zkušenost popírá představu, že přátelská láska se nikdy nevyrovná lásce partnerské a romantické. „Společností je partnerský vztah vnímán jako ten nejdůležitější, přátelství tak vnímáno není,“ říká socioložka a psychoterapeutka Markéta Šetinová, která se ve své praxi věnuje seznamování převážně milenálů. Pracuje tak s lidmi, jimž se nedaří úspěšně navázat či udržet partnerský vztah, často ale mají ve svém životě silná přátelství. „Všichni máme nějaké vztahové potřeby. Emoční blízkost, schopnost se o sebe opřít, nějakou zranitelnost, to vše můžeme mít jak v partnerském, tak přátelském vztahu,“ vysvětluje. Na partnerství podle ní ale klademe stále větší a větší očekávání, která se pak obvykle nenaplní. Naopak přátelství přehnanými očekáváními zatíženo není a často jsou lidé spíše příjemně překvapeni tím, co všechno jim dává. O tom, že partnerské vztahy by se od přátelství mohly mnohé naučit, mluví například třicetiletá Nhung, nejlepší kamarádka Hany. „Chtěla bych do partnerských vztahů přenést tu nenáročnost a přirozenost, co mám v přátelství,“ říká. Na základě zkušeností ze své praxe Šetinová říká, že většina lidí, kteří jsou sami, nepředpokládá, že to tak zůstane navždy, a mají ambice najít si partnera. Řada z nich však může být s momentálním stavem, v němž většinu pozornosti věnují svým přátelům, spokojená a naplněná. Pro některé lidi jsou jejich přátelství jediné vztahy, ve kterých se nikdy nezklamali. „Dlouho pro mě byl základem partnerský vztah, ale když nedávno po devíti letech skončil, došlo mi, že jsem byla asi naivní. Přátelé tu pro vás budou vždy, ať se stane cokoli,“ shrnuje všeobecný pocit jednatřicetiletá vystudovaná sinoložka Zuzana. A obdobně mluví i osmadvacetiletý skladník a produkční Jan: „Kamarádství je do smrti, partnerství se může nepovést.“ Podle Šetinové má společnost někdy malé pochopení pro velmi hluboká přátelství nezadaných lidí a není výjimečné, že začnou padat otázky na to, zda nemá sexuální charakter. S podobnými komentáři má zkušenost šestadvacetiletá tlumočnice Veronika. Posledních sedm let bydlí s nejlepší kamarádkou a soužití si pochvaluje jako ideální. „Má to všechny výhody sdílené domácnosti. Vaříme pro dva, když jedna nemůže, uklidí druhá,“ vysvětluje. Přátelstvím podle svých slov nechce nahradit partnerství ani rodinu, jednoduše pro ni představuje další hodnotný vztah. „Čas od času ale padají komentáře, zda spolu nemáme i něco víc. Lidem, kteří takové přátelství nezažili, to prostě asi nevysvětlíte,“ usmívá se Veronika. Podle antropoložky Anny Machin existuje ještě jeden důvod, proč jsou pro nás přátelství tak důležitá. A díky němu v přátelství nachází velkou hodnotu úplně všichni – i ti, kdo mají spokojené rodinné a partnerské vztahy. S přáteli můžeme totiž zažívat absolutní míru porozumění a emoční blízkost. Takovou, jakou mnohdy nezažijeme ani se svým partnerem, zejména pokud je opačného pohlaví. „Interakce mezi odlišnými pohlavími je nejnáročnější ze všech, protože naše mozky fungují trochu jiným

způsobem. I proto má většina lidí nejlepší přátele stejného pohlaví," říká. V romantickém vztahu také podle ní může existovat napětí vyvolané myšlenkou na to, že by si partner mohl nalézt někoho jiného. Interakce s rodinou zase může být stresová, protože v ní člověk často plní nějakou roli a rodinní příslušníci mají vzhledem k němu různá očekávání. „Přátelé do našich životů přinášejí uvolnění a pocit přijetí. Můžeme být prostě sami sebou," vyzdvihuje Machin, proč se v jejich přítomnosti cítíme tak dobře.

Vzájemný pocit úplného pochopení a možnosti se otevřít popisují čtyři kamarádky, které se před několika lety seznámily během studií na **fakultě sociálních věd v Praze**. I když už dnes každá dělá něco jiného, přátelství vydrželo a pro všechny představuje jejich zásadní vztah. „Taková, jaká jsem s vámi, si s rodinou nemůžu dovolit být. S vámi můžu prožívat identitu, která si myslím, je moje," charakterizuje to jedna ze skupiny pod podmínkou anonymity. „Moje máma naše přátelství vůbec nechápe a žárlí na něj," říká. „Sdílíme spolu věci, které by si třeba generace našich rodičů nechala jenom pro svého partnera. Mně ale přijde hrozně osvobozující, že těch lidí mám víc. Naše přátelství se pořád prohlubuje, dnes holkám řeknu věci, co jsem si dřív nemyslela, že bych byla komukoli schopná říci," dodává další dívka.

Stejnou situaci, ale způsobenou zcela jinými důvody popisuje i Nguyen Van Anh zvaná Nhung, která vyrůstala v české vietnamské rodině. Rodiče neumí pořádně česky, ona zase pořádně vietnamsky. „Až v posledních letech mi došlo, že oni mě znají pouze z pozice dcery. Nemohu s nimi pořádně mluvit o literatuře, o filozofii a dalších věcech. Nechtou to, co já. I proto jsou pro mě přátelství jako rodinné vztahy. Přátelé mě poznají úplně celou.“

WWW. RESPEKT. CZ/AUDIO

Přátelé nám přináší uvolnění a pocit přijetí.

Foto autor: FOTO MILAN JAROŠ

Foto popis: Víme, že tu pro sebe vždycky budeme, popisují Kryštof (v horní řadě v šedém saku) a Klára (dolní řada uprostřed) svoji skupinu přátel.

Foto popis: Lidé se ptají, jestli spolu něco nemáme. (Veronika)

Foto popis: Radši teď pojedou poznávat svět než mít na seznamu svatbu a dítě. (Alžběta)

Foto popis: Partnerství se může od přátelství učit. (Nhung)

Pád lanovky v Itálii

TV, Datum: 27.06.2021, Zdroj: ČT24, Zpráva: 7, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.06.2021 03:03, Sledovanost pořadu: 93 019, Pořad: 22:05 Newsroom ČT24, AVE: 744 180,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,03

Luboš ROSÍ, moderátor

Doslova brutální video z doslova strašné události. V médiích. Itálie, pád lanovky. Stalo se před měsícem. Teď tamní televize RAI odvysílala navzdory policejnímu zákazmu poslední vteřiny před smrtí 14 lidí. Neetické, shodují se oslovení odborníci na média a etiku. Tak proč to udělali?

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Kabina lanovky v Mottarone téměř u cílové horní stanice. Chybělo pár vteřin. Dveře by se otevřely a tragédie nestala. Náhle prudce mění směr, praská nosné lano. Kabina i s 15 pasažéry se bez šance zastavit řítí zpět. Celá nahrávka, kterou zveřejnila ve vysílání televize RAI, ukazuje i moment, kdy se kabina odpojila z lana a dopadla na zem. Přežilo jen pětileté dítě. Jeho starší bratr, rodiče a prarodiče zemřeli. Celkem 14 mrtvých.

Andreas PIERALLI, italský novinář žijící v Praze

A oni to obhajují nějakým blížně nespecifikovaným...právo veřejnosti na informaci a tím pádem i povinnost těch médií tyto informace vydávat.

Jaromír VOLEK, sociolog médií, agentura Focus

Představme situaci, že vidíte svého vnoučka nebo svého syna nebo dceru, jak se řítí v jakési kabině a končí takhle tragicky, a vy se na to díváte v televizi. To je samozřejmě za hranicí veškerých etických pravidel a samozřejmě RAI jako televize veřejné služby by si zvlášť měla uvědomovat.

Andreas PIERALLI, italský novinář žijící v Praze

Z mého hlediska tam na to video nejsou vidět prvky, které by pomohly třeba tomu lepšímu pochopení toho, co se stalo.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Video zveřejnil také deník Corriere della Sera s doprovodným komentářem a bez drastických pasáží. O tom, že by materiál zůstal jen v archivu, nakonec neuvažovali. I proto, že s nahrávkou přišli až mezi posledními z velkých mediálních domů.

Davide CASATI, editor webu Corriere della Sera

Víme, že pozůstalí po obětech byli v šoku, když se o zveřejnění videa dozvěděli. Ale jejich vztek se obrátil směrem k veřejnoprávní televizi RAI.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Zástupci televize RAI se pro Newsroom odmítli vyjádřit. Věc za ně řeší právníci. Sporný je totiž i způsob, jakým se k policejnímu materiálu redaktoři dostali.

Andreas PIERALLI, italský novinář žijící v Praze

Co se týče teda té právní roviny, tam je to jednoznačně nezákonný. Prostě je to důkazní materiál ve spisu ve fázi ještě vyšetření a podle italského práva nesmí být zveřejněn.

Vědunka LUNARDI, spolupracovnice ČT, Itálie

Italové, kteří ale všichni zhlédli video několikrát samozřejmě, by chtěli, aby se věc prošetřila, aby se prostě zjistilo, kdo dal video médiím. A také by chtěli, aby se skončilo s tím, že se ty zprávy, informace a dokumentace dostávají z prokuratur na veřejnost.

Jaromír VOLEK, sociolog médií, agentura Focus

Dneska jsou všechna evropská média pod tlakem sledovanosti a pochopitelně tento typ komunikace dramatického, vypjatého příběhu, který končí navíc smrtí, je to prostě bulvár se všemi atributy.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Redakcím hrozí za zveřejnění videa postih. Pokuty jsou ale nízké. V takto sledovaných případech malá cena za skokový nárůst diváků a čtenářů.

Andreas PIERALLI, italský novinář žijící v Praze

Ty pokuty, ty sankce za to nejsou nijak vysoké, a proto taky neodrazují ta případná média od případného šíření.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Ve většině případů nakonec ani úřady redakce nepokutují. Sankce nepřišly ani třeba po pádu Morandiho mostu v Janově 14. srpna 2018.

Andreas PIERALLI, italský novinář žijící v Praze

Na YouTube jsou videa, kde nejenom je vidět, jak padá ten most, ale jak lítají třeba auta. A v těch autech taky byli lidé. A tam se to tolik neřešilo.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Svůj eticky sporný případ má i Česko. Mimořádně tragický moment po výbuchu plynu v Prešově. Pro televizi Prima úvodní záběr celé reportáže. Video se na obrazovkách objevilo 2x po sobě, a to bez varování pro diváky. Padající tělo bylo zdůrazněno červeným kroužkem. V opakovaném záběru navíc televize video zpomalila.

Alice NĚMCOVÁ TEJKALOVÁ, děkanka FSV UK

Už ve chvíli, kdy to vysíláte, jak ta věc dopadla, tak mi připadá neetické ukazovat takový záběr čistě proto, že je to věc nezvratná.

redaktor; citace: Adam HALMOŠI, redakce zpravodajství TV Prima

Cílem odvysílání bylo divákům realisticky popsat extrémní situaci, nikoliv vzbuzovat negativní reakce.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

A nejhlasitější diskuze o hranicích novinářské etiky: po 11. září 2001 svět obletěly fotografie lidí, kteří po nárazu letadel do newyorských dvojčat vyskočili z oken stametrových budov. Dnes ikonickou fotku Falling man otiskly New York Times na titulní stránce. Ilona Zasytkovičová a Andreas Papadopulos, Česká televize.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Silné téma, hlavně pro pozůstalé oběti. Ale důležitý je i ryze právní aspekt. S Ilonou Zasytkovičovou jsme natáčeli taky s Davidem Casatim z deníku Corriere della Sera. Sami část záběrů zveřejnili, neví ale, kdo video vypustil na veřejnost. Jiní žurnalisté naznačili, že to byli obhájci mužů, které policie v souvislosti s pádem lanovky zadržela. Jakým způsobem se novináři k nahrávce dostali?

Davide CASATI, editor webu Corriere della Sera

Za prvé si musíme uvědomit, odkud se video vzdalo. Bylo uchováno mezi důkazy v probíhajícím vyšetřování nehody. Není tedy úplně v utajovaném režimu. Měli k němu ale podle zákona přístup jen ti, kterých se vyšetřování nějakým způsobem týká. Není tak úplně jednoduché říct, kdo to video vynesl ven. Nebyla to jen naše redakce, do které se video dostalo. Ten neznámý jej rozposlal do všech velkých mediálních domů v Itálii. Co je důležité říct, v Itálii existuje zákon, který zakazuje novinám publikovat jakékoliv důkazy z policejního vyšetřování. Ten zákon byl přijat jako ochrana svědků nebo vyšetřovaných osob, aby je zkrátka na základě jen třeba části zveřejněného důkazu společnost neodsoudila neprávem. Takže to, že se video dostalo ven, bylo legální, ale jeho zveřejnění velkou částí redakcí včetně té naší asi nebylo. Chci jen říct, že v momentu, kdy se dostalo na veřejnost, toto video už všichni pozůstali a jejich právníci dávno viděli.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Můžete, prosím, popsat diskuzi, kterou jste vedli v redakci těsně před tím, než jste tento materiál zveřejnili?

Davide CASATI, editor webu Corriere della Sera

Vedli jsme dlouhou debatu, která nakonec skončila kompromisem, že Corriere della Sera zveřejní jen část videa. Ty hlavní otázky, které padly, zní: je to vůbec novinářsky zajímavé? Pomůže zveřejnění videa divákům a čtenářům pochopit nějaký problém? Odpověděli jsme si ano jen částečně. Už předtím jsme napsali články, že kabina lanovky téměř dorazila do cíle a pak až spadla, ale až když vidíte to video, pak zjistíte, co to slovo téměř vlastně znamená. Můžete vidět moment, kdy se ocelové lano přetrhne, a můžete vidět, co se s kabinou dělo. Pro každého, kdo se na to video podívá, je to opravdu velmi bolestivý zážitek. Je fakt děsivé to vidět. My jsme proto hned zkrájali identifikovali přesně ty momenty, které jsou děsivé, a těch jsme se zbavili. Klíčové chvíle toho videa jsme vystříhali a nahradili komentářem, který následující vteřiny barvitě popisuje. Takže obsah videa jsme vlastně zveřejnili, ale formálně jsme to uchopili jinak a část zkrátka vystříhali. A také jsme vystříhali momenty, na kterých jsou zřetelně rozpoznatelné obličeje cestujících. Řekli jsme si OK, pojďme zveřejnit vše, co je vhodné a co diváků předá informaci. A zbytek pojďme vystříhnout. Bylo to opravdu těžké rozhodování. Část mých kolegů říkala, že je to prostě svědectví, dokument o něčí chybě a že je nutné to zveřejnit celé tak, jak to je. Bez ohledu na okolnosti. Že zkrátka názor si udělají až sami lidé.

Rotundu nedáme! Ikonické hospodě na Praze 1 hrozí zánik [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.06.2021, Zdroj: reflex.cz, Autor: Kryštof Pavelka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.06.2021 06:42, Celková návštěvnost: 5 050 000, RU / měsíc: 2 176 884, RU / den: 205 559, Rubrika: Komentáře, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,28

Kolem záměru radnice Prahy 1 vypovědět z nájmu jednu z posledních autentických putyk v centru se zvedla vlna odporu.

„Nejdřív Oáza a teď Rotunda?! Nikdy!“ – „Tohle jim nesmí projít!“ Podobné výroky začaly minulý týden plnit internetové profily lidí z části pražského uměleckého a mediálního světa, když se dozvěděli, že možná bude zrušena nájemní smlouva restaurací v Praze 1. Proč vlastně kolem možného konce jedné hospody s levným pivem, sekačkou a utopenci vznikl takový cirkus?

Pivnice U rotundy je na adrese Karoliny Světlé 17, pár set metrů od Karlova mostu. Nese jméno podle rotundy svatého Kříže Menšího z poloviny dvacátého století, která stojí jen pár metrů vedle. V jejím nejbližším okolí sídlí několik vysokých škol, například DAMU, FAMU, **Fakulta sociálních věd** nebo Filozofická fakulta Univerzity Karlovy. V hostinci se vystřídaly generace studentů, kteří se nad pivem a malými rummy střídavě učili na zápočty a opět učivo úspěšně zapomínali, a především se přirozeně mísili s pracující třídou, která se místo umění či filozofie hádala o fotbalu a opravování škodovek.

Autoři petice

Za zachování hostince U rotundy, reklamní režisér Oskar Pajer, kameraman Marek Brožek a scénografka Jana Hauskrechtová, to definují pregnančně: „Hostinec U rotundy, hospoda charakteristická nezaměnitelným, kultovním prostředím, má významnou kulturní hodnotu. Je dostupná a otevřená všem, bez rozdílu víry nebo sociální stratifikace. Zrušení hostince a eventuální náhrada cenově nedostupným konceptem by znamenaly citelný zásah do společenského života.“

Radnice Prahy 1 se reakce zřejmě poněkud zalekla, sám starosta Hejma vyzval na Facebooku, ať se štamgasti a občané Prahy 1 spojí a Rotundě pomohou, například formou veřejné sbírky. Problém hostince je prostý: majitel, který nechce zvyšovat ceny právě proto, aby nezlikvidoval genius loci místa, dluží městu na nájemném. Rada městské části tak podle Hejmy „nemohla jako řádný hospodář postupovat jinak než smlouvu vypovědět. Pokud by tak neučinila, mohla by být napadena pro porušení povinností při správě cizího majetku.“ Minimálně z vyjádření starosty a dalších angažovaných osob se však nezdá, že by existoval záměr hostinec zlikvidovat. Rotundu se tedy snad podaří zachránit, podobně jako dříve další legendární pajzl U černého vola na Hradčanech.

Hana Vincourová

10. března 2021 • 14:19

Až budeme moct do hospody, bude vůbec ještě kam zajít?

Oldřich Tichý

11. května 2021 • 13:25

Není

normální chodit na pivo s bumázkou. Zahrádky otevřené s podmínkou nejsou návratem...

Volební model Deníku: Koalice Pirátů a STAN ztrácí, Spolu sílí [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.06.2021, Zdroj: podripsyky.denik.cz, Autor: Michal Janko, Aleš Vojíš, Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.06.2021 11:20, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Volební preference, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Deník připravil unikátní model, který počítá možné složení budoucí poslancecké sněmovny vzniklé po podzimních parlamentních volbách. A to na základě všech 20 letošních průzkumů šesti renomovaných agentur.

"Očekávané vítězství koalice Pirátů a Starostů už nevypadá tak přesvědčivě jako na jaře. Pokud by se volby do sněmovny konaly nyní, získala by 26,2 procenta hlasů a obsadila 64 křesel. Druhé ANO by díky 22,7 procenta hlasů mělo 55 poslanců, koalice Spolu tvořená ODS, TOP-09 a KDU-ČSL pak 20,1 procenta hlasů a 49 mandátů. Ukazuje to volební model Deníku čerstvě doplněný o nejnovější průzkum agentury Kantar.

Volební model Deníku aktuálně sestává již z dvaceti letošních průzkumů od šesti renomovaných agentur. V posledních dnech se nejrychleji měnily preference Spolu, které se poprvé od začátku roku vrátily nad 20 procent. ANO spolu s Piráty a STAN pokračuje v pomalém sestupu.

Hýbou se i preference u ostatních stran. SPD od začátku roku posílila už o dva procentní body na 10,7 procenta, KSČM naopak mírně ztrácí, aktuálně by jí dalo hlas 5,7 procenta voličů. Popularita ČSSD osciluje těsně pod klíčovou pětiprocentní hranicí.

Zesponu se na ni dotahuje hnutí Přísaha, které volební model momentálně přisuzuje 3,7 procenta hlasů. A žebříček stran, které žíví nadějí na vstup do sněmovny, uzavírá koalice Trikolóry, Svobodných a Soukromníků. Ta za poslední měsíc mírně ztratila, má 3,2 procenta.

V posledním průzkumu agentury Kantar, který Deník aktuálně přidal do modelu, se jako nejsilnější ukázala koalice Pirátů a STAN se 24 procenty. Pouze o půl procentního bodu horší je koalice Spolu, třetí hnutí ANO má šanci na 21,5 procenta. Do Sněmovny by se podle Kantaru dostala ještě SPD se ziskem 12,5 procenta a hnutí Přísaha se šesti procenty. KSČM i vládní ČSSD by skončily pod pětiprocentní hranicí nutnou pro získání mandátů, vychází agentura.

Jak Deník model počítá

Model Deníku je inspirován takzvanými „poll of polls“ obvyklými v zahraničních médiích. Je založen na váženém průměru všech letošních průzkumů stranických preferencí zveřejněných renomovanými agenturami IPSOS, Kantar TNS, Median, STEM, Data Collect a CVVM – aktuálně jde o dvacet posledních průzkumů zmíněných společností.

K přepočtu na mandáty Deník použil pravidla schválené novely volebního zákona, která začne platit 1. července. Počítá se stejným počtem odevzdaných hlasů jako při volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2017.

Model bude až do říjnových voleb průběžně aktualizován podle nových průzkumů.

Metodiku volebního modelu redakce Deníku konzultovala s experty z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Syndrom skrytého voliče

„U každého sociologického průzkumu platí, že by se měl ověřovat v dlouhodobém časovém rámci a v průzkumech, které probíhají nezávisle na sobě různými agenturami. Pokud jsou splněny obě tyto podmínky, je zvolená metoda velmi přínosná a dá se podle ní orientovat,“ řekl Deníku politolog z Metropolitní univerzity Praha Petr Just.

Média a interpreti předvolebních preferencí podle Petra Justa někdy dělají chybu, když na základě jednoho aktuálního průzkumu, který například KSČM přisuzuje čtyři procenta, udělají závěr, že komunisté se do sněmovny nedostanou.

„Vždy je třeba vnímat dlouhodobé trendy a nezapomínat na statistickou chybu, která činí dvě až tři procenta,“ míní Just. Žádná agentura proto nikdy neřekne, že míra pravděpodobnosti jejího výzkumu je stoprocentní.

Politici mnohdy opakují, že jediným relevantním průzkumem jsou volby a na odhady proto neberou ohled a mají je za mylné vodítko.

Proč se někdy skutečně realita o dost liší od skutečnosti?

„Rád bych upozornil na tzv. syndrom skrytého voliče neboli spirálu mlčení. Někteří lidé se za svou volbu stydí a nechtějí ji zveřejňovat. Když je tazatel osloví na ulici, odpoví mu falešně. To vedlo k překvapivým výsledkům v několika zemích, kdy například zabodovala Alternativa pro Německo nebo Kotleba na Slovensku, ačkoli před volbami to tak nevypadalo. V průzkumech měl Kotleba kolem dvou procent, ale dostal osm. Agentury s tím nemohou nic dělat, protože pracují s odpověďmi, které dostanou,“ vysvětluje Just.

Tento týden nabídne dividendy od Goldman Sachs BDC, JPMorgan, Smith & Wesson, Deere a spousty dalších

[URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.06.2021, Zdroj: kurzy.cz, Autor: Jiří Zendulka (Kurzy.cz), Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.06.2021 13:58, Celková návštěvnost: 7 050 000, RU / měsíc: 1 995 572, RU / den: 151 154, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,68

V týdnu se dočkáme příchodu 3. čtvrtletí, což bude jistě u investorů více vyvolávat vyhlížení startu nové výsledkové sezóny na Wall Street.

V tomto týdnu se vzhledem k jinému fiskálnímu období údaje o hospodaření dočkáme tradičně jen od jednotek firem, nicméně poměrně zajímavých. Například ve středu od Micron Technology, Constellation Brands či o den později od zástupce prestižního indexu DJIA Walgreens Boots Alliance. Naopak nadále výrazně živo by mělo přetrvávat na poli primárních emisí. Maxima na Wall Street již v minulém týdnu přilákala ke vstupu na trh nakonec 16 firem a obdobný počet se chystá i v následujících dnech. Oproti upisovací ceně každopádně kurzově nakonec dominovaly akcie Doximity (DOCS), které přidaly přes 100 %. V minulém reportu zmiňované akcie čínské Full Truck Alliance (YMM) přidaly v porovnání skromnější zhruba 4 %.

Z hlediska každodenních rozhodných dnů pro nárok na dividendy nás čeká průměrný týden, když termín stanovilo téměř 300 korporací. Zmínit lze, že podobně jako i u nás, investory v zámoří každopádně následně čeká prodloužený víkend, když díky svátku Dne nezávislosti zůstane Wall Street v pondělí 5. července uzavřena.

K vypořádání na akciovém trhu v USA dochází obdobně jako na pražské burze druhý pracovní den po obchodu (tzv. T+2). Z hlediska nároku rozhodného dne pro nárok na dividendu se nicméně tradičně sleduje především tzv. ex-date. Jinými slovy

první obchodní den, kdy se již akcie obchodují bez nároku na dividendu . Nakoupit akcie s nárokem na dividendu se tedy musí nejpozději den před „ex-date“.

Akcie v ČR

ČEZ doposud vyplatil akcionářům na dividendách 315,2 mld. Kč

V týdnu lze nalézt hned tři zástupce prestižního indexu DJIA Technologický gigant Cisco Systems CSCO) v minulém čtvrtletí po roce o cent navýšil dividendu , vyplatí tak nyní opět 0,37 USD Dividendový výnos se aktuálně na titulu blíží 3 % . Hůře jsou na tom z tohoto pohledu akcie American Express AXP) , přestože karetní asociace vyplácí o pár centů vyšší dividendu USD . Bankovní gigant JPMorgan JPM) pak již téměř dva roky čtvrtletně rozdělují stabilních 0,90 USD . U titulu to indikuje dividendový výnos jen nevýrazně nad 2% hranicí

Obecně z finančního sektoru lze v týdnu nalézt celou řadu dalších titulů, v porovnání převážně s výrazně atraktivnějším dividendovým výnosem. Zmínit lze například Fifth Third Bancorp FITB First Bancorp (FBNC), FMC FMC The Bank of Nova Scotia (BNS), U.S. Bancorp USB Horizon Bancorp (HBNC) či State Street STT). Zmínit lze také gigantem Goldman Sachs před lety založenou dceřinou Goldman Sachs BDC (GSBD). Firma udržuje tradiční čtvrtletní dividendu na 0,45 USD . Jak už jsme dříve v přehledech uváděli, navíc loni na podzim rozhodla, že ve třech splátkách rozdělí celkově dalších 0,15 USD . V příštích měsících lze vyhlížet „třetích“ 5 centů. Titul aktuálně zkrátka indikuje výrazný téměř 9 % dividendový výnos.

Akcie v ČR

CZG: Valná hromada schválila dividendu 7,5 Kč/akcie, dnes obchodování bez nároku

V návaznosti na v minulém týdnu ze strany Fed zveřejněné pozitivní výsledky zátěžových testů bank, lze od řady finančních ústavů vyhlížet v příštích měsících navyšování „zmrazených“ dividend

Za zmínku dále jistě stojí z průmyslového sektoru akcie známého výrobce zemědělské techniky Deere (DE), který v minulém čtvrtletí výrazně navýšil dividendu z 0,76 USD , resp. vyplatí tak nyní opět 0,90 USD . U titulu to nicméně přesto indikuje zhruba „jen“ procentní dividendový výnos. S aktuálním nárokem se titul bude obchodovat naposledy dnes.

Terminově obdobně jsou na tom akcie Mondelez International MDLZ). Také i v ČR tento výrobně aktivní producent cukrovinek rozdělí tradičních USD . V kontextu domácích akcií CZG lze pak zmínit známého konkurenčního výrobce pistolí Smith & Wesson (SWBI). Akcionáři se nyní mohou těšit na o 3 centy navýšenou dividendu USD

Navázat lze rovnou dalšími zbrojaři. Steel Dynamics (STLD) po centovém navýšení v minulém čtvrtletí vyplatí opět 0,26 USD . Z hlediska absolutní výše dividendy USD i aktuálně 2,5 % dividendového výnosu atraktivněji z těchto faktorů vycházejí konkurenční akcie General Dynamics (GD).

Makroekonomika

USA hlásí očekávaný růst HDP o 6,4 % . Americké banky prošly stress testy, mohou navýšit dividendy i odkup akcií.

Makrokalendář na příští týden.

Zdravotnický sektor ze známých firem v týdnu zastupuje gigant Bristol -Myers Squibb BMY) s dividendou opět 0,49 USD Dividendový výnos u titulu dosahuje 3 %.

Ze známých velkých firem z hlediska dividendového výnosu pak v týdnu mírně vyčnívá Xerox XRX). Firma, která vlastně dala název „kopírování“, vyplácí již přes 3 roky stabilně čtvrtletní dividendu USD Dividendový výnos lze nyní stanovit na 4,2 %.

K vyhledávání v níže uvedeném přehledu doporučujeme příp. využít klávesovou zkratku Ctrl+F.

Ticker/Společnost

Periodicita dividendy

Dividenda

Dividendový výnos

Ex-date

NGLOY Anglo American

AXS AXIS Capital

quarterly

CIB Bancolumbia

quarterly

BOCH Bank of Commerce

quarterly

BHLB Berkshire Hills Bancorp

quarterly

CYD China Yuchai International

annual

HDB HDFC Bank

annual

ITRN Ituran Location and Control

quarterly

MAIN Main Street Capital

monthly

PRA ProAssurance

quarterly

PRA ProAssurance

TDI Telephone and Data Systems, Inc. SR NT 2045

quarterly

TWO Two Harbors Investment

quarterly

AKR Acadia Realty Trust

quarterly

ACAZF Acadian Timber

MITT AG Mortgage Investment Trust

quarterly

AGNC AGNC Investment

jun 21

ADC Agree Realty

monthly

ARE

Alexandria Real Estate Equities
quarterly
AQN Algonquin Power & Utilities
quarterly
DOX Amdocs
quarterly
ATAX America First Multifamily Investors
quarterly
ATAX America First Multifamily Investors
COLD Americold Realty Trust
quarterly
ABCB Ameris Bancorp
quarterly
NLY Annaly Capital Management
quarterly
ARI Apollo Commercial Real Estate Finance
quarterly
APLE Apple Hospitality REIT
quarterly
ACRE Ares Commercial Real Estate
quarterly
AHH Armada Hoffler Properties
quarterly
ATNI ATN International
quarterly
AVB AvalonBay Communities
quarterly
BGS B&G Foods
quarterly
BCSF Bain Capital Specialty Finance
quarterly
BANF BancFirst
quarterly
BHE Benchmark Electronics
quarterly
BXMT Blackstone Mortgage Trust
quarterly
BXP Boston Properties
quarterly
BRSP Brightspire Capital
BRMK Broadmark Realty Capital
monthly
BNL Broadstone Net Lease
quarterly
CPT Camden Property Trust
quarterly
CNNEF Canacol Energy
CDPYF Canadian Apartment Properties Real Estate Investment Trust
CMO Capstead Mortgage
quarterly
MTBCP CareCloud
monthly
CTRE CareTrust REIT
quarterly
CHMI Cherry Hill Mortgage Investment
quarterly
CSSEP Chicken Soup for the Soul Entertainment
monthly
CIM Chimera Investment
quarterly
CIXX CI Financial
quarterly
CIGI Colliers International Group
semi-annual
CLNC Colony Credit Real Estate
quarterly
CMC Commercial Metals
quarterly
COR CoreSite Realty
quarterly
OFC Corporate Office Properties Trust
quarterly
CCAP Crescent Capital BDC
quarterly
CRT Cross Timbers Royalty Trust

monthly
CSX
CSX
CVBF CVB Financial
quarterly
Deere & Company
quarterly
DWNX Delhi Bank
DDS Dillard's
quarterly
DNP DNP Select Income Fund
monthly
DEI Douglas Emmett
quarterly
DRETF Dream Office Real Estate Investment Trust
DTE
DTE
quarterly
EGP EastGroup Properties
quarterly
EFC Ellington Financial
monthly
EARN Ellington Residential Mortgage REIT
quarterly
EPRT Essential Properties Realty Trust
quarterly
ESS
Essex Property Trust
EXETF Extencicare
FITB
Fifth Third Bancorp
TNSGF Findev
FBNC First Bancorp
quarterly
FR First Industrial Realty Trust
quarterly
FSV FirstService
quarterly
FLXS Flexsteel Industries
quarterly
FMC
FMC
quarterly
FCPT Four Corners Property Trust
quarterly
FTF Franklin Limited Duration Income Trust
monthly
BEN
Franklin Resources
quarterly
FT Franklin Universal Trust
monthly
FRHLF Freehold Royalties
GLOG GasLog
quarterly
GSBD Goldman Sachs BDC
quarterly
GVA Granite Construction
quarterly
AVAL Grupo Aval Acciones y Valores
monthly
HIMX Himax Technologies
HUM
Humana
quarterly
IGIFF IGM Financial
ITW
Illinois Tool Works
IIPR Innovative Industrial Properties
quarterly
ISTR Investar
quarterly
CSR Investors Real Estate Trust
quarterly
KW Kennedy-Wilson

quarterly
KRC Kilroy Realty
quarterly
KL Kirkland Lake Gold
quarterly
KREF KKR Real Estate Finance Trust
quarterly
LADR Ladder Capital
quarterly
LII Lennox International
quarterly
LEVL Level One Bancorp
quarterly
LXP Lexington Realty Trust
quarterly
LECO Lincoln Electric
quarterly
LFT Lument Finance Trust
quarterly
MFCSF Medical Facilities
MERC Mercer International
quarterly
MFA MFA Financial
quarterly
MGP MGM Growth Properties
quarterly
MDLZ
Mondelez International
quarterly
MPWR Monolithic Power Systems
quarterly
MSD Morgan Stanley Emerging Markets Debt Fund
quarterly
EDD Morgan Stanley Emerging Markets Domestic Debt Fund
quarterly
NFG National Fuel Gas
quarterly
NHI National Health Investors
quarterly
NHC National HealthCare
quarterly
NRC National Research
quarterly
NBW Neuberger Berman California Municipal Fund
monthly
NBH Neuberger Berman Municipal Fund
monthly
NBO Neuberger Berman New York Municipal Fund
monthly
NFYEF NFI Group
NOG Northern Oil and Gas
NWHUF NorthWest Healthcare Properties Real Estate Investment Trust
NUE Nucor
quarterly
NTR Nutrien
quarterly
OFG OFG Bancorp
quarterly
ORC Orchid Island Capital
monthly
OR Osisko Gold Royalties
quarterly
ORCC Owl Rock Capital
quarterly
PGRE Paramount Group
quarterly
PEB Pebblebrook Hotel Trust
quarterly
PBT Permian Basin Royalty Trust
monthly
PRT PermRock Royalty Trust
monthly
PEYUF Peyto Exploration & Development
PXD
Pioneer Natural Resources

PLYM Plymouth Industrial REIT
quarterly
PRIM Primoris Services
quarterly
RC Ready Capital
quarterly
REVG REV Group
quarterly
REXR Rexford Industrial Realty
quarterly
RIOCF RioCan Real Estate Investment Trust
RLJ RLJ Lodging Trust
quarterly
SAFE Safehold
quarterly
SGA Saga Communications
quarterly
SJT San Juan Basin Royalty Trust
monthly
SLG
SL Green Realty
SRC Spirit Realty Capital
quarterly
FLOW SPX FLOW
quarterly
STAG STAG Industrial
monthly
STN Stantec
quarterly
STWD Starwood Property Trust
quarterly
STLD Steel Dynamics
quarterly
SCM Stellus Capital Investment
monthly
STEP StepStone Group
quarterly
SVAUF StorageVault Canada
STOR STORE Capital
quarterly
SYK Stryker
quarterly
SUI Sun Communities
quarterly
TRP TC Energy
quarterly
CGBD TCG BDC
quarterly
TSI TCW Strategic Income Fund
quarterly
TGLS Tecnoglass
quarterly
TLTZY Tele2 AB (publ)
none
TRNO Terreno Realty
quarterly
TFII TFI International
quarterly
TFII TFI International
quarterly
ENSG The Ensign Group
quarterly
YORW The York Water
quarterly
TOWN TowneBank
quarterly
TRIN Trinity Capital
quarterly
USB
U.S. Bancorp
quarterly
VER VEREIT
quarterly
WPC W. P. Carey
quarterly

WTSHF Westshore Terminals Investment
XRX Xerox
quarterly
AUJ Yamana Gold
quarterly
ABM ABM Industries
quarterly
AGNCP AGNC Investment
quarterly
APD Air Products and Chemicals
quarterly
CAH
Cardinal Health
quarterly
CBTX CBTX
quarterly
CHH Choice Hotels International
quarterly
CWCO Consolidated Water
quarterly
CUBE CubeSmart
quarterly
EHC Encompass Health
quarterly
EHC Encompass Health
quarterly
EHC Encompass Health
quarterly
EHC Encompass Health
quarterly
ESE ESCO Technologies
quarterly
FPI Farmland Partners
quarterly
INBK First Internet Bancorp
quarterly
FRG Franchise Group
quarterly
FULT Fulton Financial
quarterly
GLT Glatfelter
quarterly
GPMT Granite Point Mortgage Trust
quarterly
HTA Healthcare Trust of America
quarterly
HEI HEICO
semi-annual
INGR Ingredion
quarterly
KDP Keurig Dr Pepper
quarterly
LDI loanDepot
quarterly
MAGOY MAN
annual
PKE Park Aerospace
quarterly
PEGA Pegasystems
quarterly
PLPC Preformed Line Products
quarterly
PWR
Quanta Services
quarterly
RJF Raymond James
quarterly
O Realty Income
monthly
RSG
Republic Services
quarterly
SFBS ServisFirst Bancshares
quarterly
SSD Simpson Manufacturing

quarterly
SWBI Smith & Wesson Brands
quarterly
STT State Street
quarterly
TANNZ TravelCenters of America LLC 8% SR NT
quarterly
TANNI TravelCenters of America LLC SR NT 8.25 28
quarterly
VTR Ventas
quarterly
WASH Washington Trust Bancorp
quarterly
WWW Wolverine World Wide
quarterly
ACU Acme United
quarterly
AWF AllianceBernstein Global High Income Fund
monthly
AFB AllianceBernstein National Municipal Income Fund
monthly
AXP American Express
quarterly
AFINP American Finance Trust
quarterly
BMBN Benchmark Bankshares
semi-annual
BMY
Bristol -Myers Squibb
quarterly
DOOO BRP
quarterly
BURBY Burberry Group
annual
CIHKY China Merchants Bank
annual
WIRE Encore Wire
quarterly
FDEU First Trust Dynamic Europe Equity Income Fund
monthly
FIF First Trust Energy Infrastructure Fund
monthly
FSD First Trust High Income Long/Short Fund
monthly
FPF First Trust Intermediate Duration Preferred & Income Fund
monthly
FEI First Trust MLP and Energy Income Fund
monthly
FMY First Trust Mortgage Income Fund
monthly
FPL First Trust New Opportunities MLP & Energy Fund
monthly
FIV First Trust Senior Floating Rate Target Term Fund
monthly
FCT First Trust Senior Floating Rate Income Fund II
monthly
FAM First Trust/Aberdeen Global Opportunity Income Fund
monthly
General Dynamics
quarterly
GL Globe Life
quarterly
HASI Hannon Armstrong Sustainable Infrastructure Capital
quarterly
HLIO Helios Technologies
quarterly
HBNC Horizon Bancorp
quarterly
HNP Huaneng Power International
annual
IRT Independence Realty Trust
quarterly
ITUB Itaú Unibanco
monthly
LEN Lennar

quarterly
MFNC Mackinac Financial
quarterly
NRZ New Residential Investment
quarterly
DOC Physicians Realty Trust
quarterly
RBC Regal Beloit
quarterly
RGLD Royal Gold
quarterly
SPG Simon Property Group
quarterly
SYY Sysco
quarterly
VIV Telefônica Brasil
THO Thor Industries
quarterly
TBLMY Tiger Brands
semi-annual
UBA Urstadt Biddle Properties
quarterly
UBP Urstadt Biddle Properties
quarterly
IAE Voya Asia Pacific High Dividend Equity Income Fund
quarterly
IHD Voya Emerging Markets High Dividend Equity Fund
quarterly
IGD Voya Global Equity Dividend and Premium Opportunity Fund
monthly
IDE Voya Infrastructure, Industrials and Materials Fund
quarterly
WMC Western Asset Mortgage Capital
quarterly
WSR Whitestone REIT
monthly
Agilent Technologies
quarterly
BBDO Banco Bradesco
BBDO Banco Bradesco
BBD Banco Bradesco
BKSC Bank of South Carolina
quarterly
BST BlackRock Science and Technology Trust
monthly
BRX Brixmor Property Group
quarterly
CSCO
Cisco Systems
quarterly
CUZ Cousins Properties
quarterly
DG Dollar General
quarterly
EIX
Edison International
quarterly
GFED Guaranty Federal Bancshares
quarterly
IVR Invesco Mortgage Capital
quarterly
JW.B John Wiley & Sons
quarterly
JW/A John Wiley & Sons
JPM JPMorgan Chase & Co.
quarterly
KYN Kayne Anderson Energy Infrastructure Fund
quarterly
KMF Kayne Anderson NextGen Energy & Infrastructure
quarterly
KFY Korn Ferry
quarterly
LMNR Limoneira
quarterly
PKBK Parke Bancorp

quarterly
PDRDY Pernod Ricard
semi-annual
QADB QAD
quarterly
QADA QAD
quarterly
SCVL Shoe Carnival
quarterly
SCS Steelcase
quarterly
BNS The Bank of Nova Scotia
quarterly
UBFO United Security Bancshares
quarterly
WERN Werner Enterprises
quarterly
dividendový

Jako každý týden závěrem snad jen zopakovat, že akcionáři se od většiny výše uvedených firem dané dividendy dočkají obvykle do 2 týdnů po rozhodném dnu. Výše uvedená data je nutné brát jako orientační, resp. doporučujeme si je v případě „obchodování“ aktuálně ověřit u svého obchodníka s cennými papíry.

Příjmy zdravotnictví řešme systematicky

TISK, Datum: 29.06.2021, Zdroj: Medical Tribune, Strana: 7, Autor: ač, Vydáno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.06.2021 00:10, Čtenost: 40 000, Rubrika: Informace - ze světa farmacie, AVE: 24 079,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,44

Ačkoli vláda opět rozhodla o navýšení plateb za státní pojišťovny, predikce střednědobého vývoje bilance systému veřejného zdravotního pojištění není podle nové ekonomické studie růžová.

Česko v příštích letech potřebuje vést debatu o systematickém hledání dalších zdrojů veřejného zdravotního pojištění. Takový závěr vyplývá ze studie, kterou ekonomky Lucie Bryndová a Lenka Šlegerová z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** vydaly v projektu IDEA Národohospodářského ústavu Akademie věd.

Studie s názvem Zásah nutný: Dopady budoucího ekonomického vývoje a pandemických opatření na příjmy a výdaje systému veřejného zdravotního pojištění modeluje budoucí vývoj bilance systému v nejbližších letech na základě dostupných ekonomických prognóz a dalších předpokladů. Předpokládaný růst ekonomiky se na příjmech ze zdravotního pojištění podle studie neprojeví tak, aby sám o sobě pokryl nutný růst výdajů za zdravotní služby.

„Jistou roli ve výdajích následujících let hraje také setrvačnost systému a vyjednávání postavená na makroekonomických očekáváních z roku předchozího. Zatímco v dobách ekonomické prosperity přispívá tento fakt obecně k vytváření přebytků veřejného zdravotního pojištění (v minulých letech hospodářská realita vždy předčila původní makroekonomická očekávání, a proto příjmy rostly rychleji než výdaje), v dobách ekonomického zpomalení nebo recese naopak přispívá k rychlému nárůstu dluhů,“ konstatují autorky.

V následujících letech se tak podle nich systém dostane do deficitu, i kdyby růst výdajů na zdravotní služby zpomalil. V příštím roce by podle nich rozdíl mezi příjmy a výdaji mohl dosáhnout 17 miliard korun, pokud by nedošlo k navýšení plateb za státní pojišťovny. V roce 2024 by při růstu příjmů podle ekonomických predikcí vývoje výběru pojistného, při nezvyšování plateb za státní pojišťovny a bez jiných nových zdrojů, a zároveň při setrvalém růstu nákladů o pouhých tři procenta saldo příjmů a výdajů činilo podle studie -22 mld. Kč. Tříprocentní nárůst výdajů je přitom velmi nízký předpoklad. Mezi lety 2014 a 2019 rostly výdaje zdravotního pojištění v průměru meziročně o 5,6 procenta, od roku 2017 průměrně o více než sedm procent ročně. Při předpokládaném růstu výdajů o pět procent by přitom v roce 2024 bylo saldo systému už -47,6 mld. Kč a při růstu 7,1 procenta dokonce -75,9 mld. Kč.

„Předložená analýza ukazuje nutnost hledání dalších zdrojů veřejného zdravotního pojištění, včetně otevření diskuse o vyšších odvodech a dalším navýšení platby státu i za cenu kompromisů jiných priorit ve státním rozpočtu. Alternativou jsou nepopulární opatření na výdajové straně veřejného zdravotního pojištění, která by v konečném důsledku vedla buď k omezení dostupnosti péče, ke kompromisům v její kvalitě, k zastavení růstu či snížení odměňování ve zdravotnictví, či k vytváření druhotné platební neschopnosti mezi poskytovateli zdravotních služeb. Z hlediska finanční udržitelnosti systému lze očekávat, že nižší přírůstky příjmů v následujících letech při i jen konzervativně nízkém růstu výdajové strany veřejného zdravotního pojištění budou znamenat hrozbu každoročních deficitů v řádu desítek miliard Kč ročně,“ konstatuje se ve studii.

Studie původně vznikala před schválením zvýšení platby státního rozpočtu za státní pojišťovny. Na závěr ale autorky doplnily úvahu o tom, jak se navýšení příspěvku státu projeví. Podle nich to potřebu systémové změny jen o rok odloží.

„Každé navýšení platby státu o 100 Kč na osobu za měsíc představuje v roce 2022 vyšší výdaj státního rozpočtu o zhruba 7,3 mld. Kč. Při dodatečném nezvýšení plateb by celkový příspěvek za státní pojišťovny v roce 2022 činil zhruba 129 mld. Kč. I při pouhém tříprocentním růstu výdajů veřejného zdravotního pojištění v roce 2022 proti výdajům plánovaným zdravotně pojistnými plány na rok 2021 vychází rozdíl mezi příjmy veřejného zdravotního pojištění a nutnými výdaji v roce 2022 minus 17 mld. Kč. Tento rozdíl by mohlo snížit diskutované dodatečné navýšení plateb státu o 200 Kč na osobu a měsíc a příznivější vývoj makroekonomické situace (redukce deficitu o cca 3 mld. Kč ročně). V tom případě by v roce 2022 nebylo třeba prodlužovat doby splatnosti poskytovatelům péče. Nicméně v roce 2023 by to bez systémové změny bylo již nevyhnutelné. Bez změny se totiž může opakovat situace z let 2005–2006 a 2012–2013, kdy se poskytovatelé, respektive jejich dodavatelé stali nedobrovolnými věřiteli systému veřejného zdravotního pojištění,“ uvádí se ve studii. Ta je v plném znění k nalezení na webových stránkách projektu IDEA.

Konference SCI-PO 2021: Veřejná politika v oblasti výzkumu, vývoje a inovací [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.06.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vědavyzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.06.2021 00:42, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Rubrika: Akce, AVE: 1 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Byla zahájena registrace na již čtvrtý ročník konference SCIPO (Science Policy), která se uskuteční 30. září 2021 hybridní formou. Od svého vzniku v roce 2018 je konference zaměřena na aktuální témata veřejné politiky v oblasti výzkumu, vývoje a inovací.

Společnost alevia ve spolupráci s Technologickým centrem AV ČR, Tertiary Education & Research Institute (TERI), think-tankem IDEA při CERGE EI, Centrem pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** a Filozofickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci pořádají letošní ročník SCIPO 2021 dne 30. září 2021.

Hlavním tématem letošního ročníku jsou dopady výzkumu, vývoje a výzkumných infrastruktur na společnost. Konference bude rozdělena na dopolední a odpolední část. Dopolední část bude probíhat formou kulatého stolu / panelové diskuse zástupců RVVI, MŠMT, poskytovatelů a ostatních aktérů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací. Odpolední část bude věnována problematice výzkumných infrastruktur prostřednictvím kratších odborných příspěvků a následné diskuse účastníků.

Dopoledne

10:00 - 10:15 Zahájení konference

10:15 - 10:45 Michal Pazour: Výzkum pro výzkumníky či výzkum pro společnost?

10:45 - 11:00 Přestávka

11:00 - 12:00 Panelová diskuse: Pavel Doleček, Alice Valkárová, Pavel Baran, Štěpán Jurajda, Martin Bunčec

Odpoledne

13:00 - 13:10 INFRAM: Aktuality z projektu

13:10 - 13:40 Vlastimil Růžička: Řízení výzkumných infrastruktur - zkušenosti ze zahraničí

13:40 - 14:10 CEITEC MU: Zkušenosti s řízením velké výzkumné infrastruktury

14:10 - 14:25 Přestávka

14:25 - 14:55 Zkušenosti s řízením velké výzkumné infrastruktury (tba)

14:55 - 15:30 Diskuse, shrnutí, zakončení

U příležitosti konference bude vydán jako každoročně konferenční sborník s příspěvky, které se dotýkají vědní a inovační politiky, právního rámce výzkumu a vývoje, ochrany duševního vlastnictví, komercializace výzkumných výsledků, transferu znalostí a technologií, spolupráce výzkumné a aplikační sféry, managementu a řízení výzkumu a vývoje či jeho financování.

Registrace na konferenci je bezplatná, aktuální informace naleznete [zde](#).

Vzhledem k epidemiologickým podmínkám je konference plánována on-line.

Portál Vědavyzkum.cz je mediálním partnerem konference od jejího vzniku. Můžete si přečíst reportáže z prvního, druhého a třetího ročníku konference.

Zdroj: alevia

Dobrodružství snů na plátně

TISK, Datum: 29.06.2021, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 36, Autor: Mjmir Sedláček, Vytlačeno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.06.2021 02:44, Rubrika: Film, AVE: 26 941,70 Kč, Země: Česko

SLEDUJEME POSTAVU NA PLÁTNĚ, JAK SI LEHÁ DO POSTELE. USÍNÁ, OBRAZ SE ROZMLŽÍ A MY SE OCITÁME V ODLIŠNĚM SVĚTĚ, V NĚMŽ MOHOU PALETY BAREV A ZVUKŮ NABÝVAT ZCELA NOVÝCH DIMENZÍ. JSME V HLAVĚ FILMOVÉ POSTAVY A PROSTŘEDNICTVÍM POZOROVÁNÍ JEJÍHO SNU SE MŮŽEME DOZVĚDĚT I TO, CO BY NÁM O SOBĚ NEŘEKLA. 31 snových děl

Filmaři používají snové sekvence jako vyprávěcí prvek už od samých počátků kinematografie, protože se jedná o efektivní způsob, jak se po formální stránce „utrhnout ze řetězu“ a zároveň sdělit informace, k nimž bychom se jinak dostávali mnohem zdlouhavěji.

Bohužel lze filmové sny i zneužít – a to v případě líných či alibistických scenáristů, kteří diváka šokují jen proto, aby vzápětí udělali krok zpátky a označili předchozí dění za vizi či sen. To je standardní zbraň v arzenálu hororových pisálků, ale může to zajít ještě dál. Možná si vzpomenete na slavnou scénu z kdysi veleoblíbené telenovely Dallas, jejíž autoři nechali zemřít ústřední charakter Bobbyho Ewinga, protože si herec Patrick Duffy nepřál v seriálu pokračovat. Když si to o rok později rozmyslel a chtěl se do seriálu vrátit, scenáristi byli ochotni celou předchozí sezonu označit za sen a zneplatnit tak vše, co se v předchozích 31 epizodách odehrálo. Odvážné rozhodnutí? Možná. Podvod na diváka? Zcela určitě. Přesto bychom neměli filmové sny zatracovat jako lacinou berličku, kterou si autor scénáře vypomůže, když se dostane do úzkých – sny jsou neodmyslitelně spjaté se samotným zážitkem sledování filmu.

Sny jako filmy

Práce Sigmunda Freuda s názvem Výklad snů vyšla na přelomu 19. a 20. století a vedle toho, že se jednalo o jeden z klíčových spisů psychoanalýzy i zdrojů informací o Freudově vlastním životě, inspirovala také několik generací filmových teoretiků. Ti se snažili uplatňovat popsané analytické postupy i vůči filmovým dílům, jež podle jejich mínění měla (stejně jako sny) manifestní i latentní obsah; tedy explicitní, vyřčený děj i skrytou výkladovou rovinu. Další umělci i teoretici (třeba surrealistů André Breton)

hovořili o filmovém zážitku jakožto o stavu usnutí při bdělosti – sledováním filmu jsme vytrženi ze své reality a uvedeni do snové situace, nad níž nemáme kontrolu a která se nám může, ale také nemusí líbit.

Spojení mezi filmem a snem přitom zdaleka není jen uměle vytvořené a sloužící k legitimizaci filmového média jakožto druhu umění. Snadno se totiž dopracujeme až k jungiánským archetypům, na které narážíme nejen v našich vlastních snech, nýbrž i v mytologii, tisíce let tradovaných příbězích.

Právě struktura tradičního hrdinského mýtu či lidové pohádky, vybroušená mnoha generacemi, se stala základem dramatického narativního oblouku, na němž filmové vyprávění stojí; ale o tom třeba až jindy. Teď je podstatné, že jádrem filmu je prezentace určitého příběhu, což bývá značně podobné i u snů, v nichž se navíc leckdy dokážeme ztotožnit i s jiným protagonistou, než jsme my sami – což je pro naše zaujetí filmovým dějem rovněž klíčové. A v neposlední řadě stojí za zmínku, že výzkum z roku 1999 ukázal mnohem vyšší výbavnost snů a jejich dopad na chování u lidí zastávajících ve filmovém průmyslu kreativní profese (režie, scénář, herci) nežli u jejich kolegů z produkce či technického štábu (včetně kameramanů a střiháčů). Skuteční umělci se snaží zákoutím své mysli naslouchat. A co by mohlo být lepší pozvánkou do těchto běžně nepřístupných území nežli právě sny?

Lynchova umělecká parta

Pokud si zkusíte najít seznamy filmů, jež se buď tematikou snů přímo zabývají, anebo hojně využívají snového stylu a logiky, rychle se doberete k těm nejslavnějším a nejmělečtějším režisérům všech dob.

Bergman, Fellini, Bunuel, Tarkovskij, Kubrick, Nolan, Kurosawa... To je skutečně velmi vybraná společnost.

Konkrétně snímky jako Persona, Osm a půl, Kráska dne, Solaris, Eyes Wide Shut, Počátek či Sny Akiry Kurosawy jsou zásadními díly kinematografie – a když k nim přičtete i další snové laděné filmy jako třeba Vejdi do prázdna, Loni v Marienbadu, Věčný svit neposkvrněné mysli, Brazil, Rozdvojená duše, Prokletý ostrov, Vertigo či tuzemské příspěvky Jana Švankmajera, Pavla Juráčka a Jaromila Jireše, dostanete dlouhé seznamy skutečně špičkové filmové podívané. V jejich čele však stojí jedno jméno, jež je s převáděním snových mechanismů na filmové plátno zmiňováno nejčastěji. Pěťasedmdesátiletý vizionář David Lynch je po celou svou kariéru spojován se surrealismem, magickým realismem, ezoterickými praktikami či převáděním temných zákoutí lidské duše do filmového média. Už jeho celovečerní debut Mazací hlava z roku 1977 vypráví hororově laděný příběh, u něhož si v žádném okamžiku nejsme jistí, co se skutečně odehrává a co jsou pouze vize, projekce či noční můry hlavního hrdiny. V tomto duchu pokračuje většina Lynchovy tvorby, a tak pokud chcete zažít nejpohnější snové zážitky ve světě médií, s klidným svědomím mohu doporučit filmy jako Lost Highway, Mulholland Drive, Modrý samet a samozřejmě i seriál Městečko Twin Peaks. Důraz na emoce, prožitek, subjektivní zkušenost a symbolismus, jež mají mnohem větší důležitost než rozumné převyprávění explicitních událostí – to jsou charakteristiky (nejen Lynchovy) snové logiky, která se nikdy neomezuje na jeden „správný“ výklad, nýbrž každému divákovi nabízí unikátní pohled na prezentované dění.

Svrážná snová realita

Jakkoli výše zmíněné filmy vypadají na první pohled umělecky a náročně, každý z nás je intuitivně vybaven k jejich pochopení. Všichni jsme si během spánkových dobrodružství prošli nekauzální a zdánlivě nepochopitelnou posloupností událostí, které během samotného snění dávají smysl, ale po probuzení se nám jeví zcela absurdně. Snové filmy se pokoušejí divákovi předat zážitek podobný tomu, když spící člověk prožívá sen. Běžně se tedy setkáme s nelineárním vyprávěním, tajemnými a mnohoznačnými postavami či důrazem na neuchopitelnou až temnou atmosféru. Prostřednictvím opojného vizuálu dochází ke stírání hranic mezi realitou a iluzí, chaosem a pořádkem. Divák má neodbytný pocit, že něco je jinak, špatně, ale nedokáže přesně pojmenovat co. Důsledkem je zmatení, odcizení, nejednoznačnost, nejistota, ale i otevřenost pestré paletě výkladů. Divák se identifikuje s protagonistou, ale zároveň si od něj udržuje odstup, uvědomuje si sám sebe při sledování fikčního příběhu – není toto rozštěpení nakonec podobné tomu, když v terapii zaujímáme meta-pozici či se prostě v běžném životě zamýšlíme nad sebou samými jako objekty, nikoli pouze prožívajícími subjekty?

Právě díky tomu, že každý z nás je se sny obeznámen, může jejich principů využívat i film: řetězit těžko uchopitelné, pro rozum zaměřené obrazy, jež do sebe v rámci daného fikčního světa zapadají, ovšem při pohledu optikou naší reality se neúprosně rozpadají.

I díky snům se však do těchto audiovizuálních abstrakcí dokážeme ponořit a na určitou chvíli je přijmout. Sám Lynch přiznal, že film je pro zobrazení snové logiky ideálním médiem. Ba co víc, v jedné fanouškovské antologii zabývající se fenoménem Twin Peaks se vzletně, leč moudře píše: „Snová logika zahrnuje ztělesněný instinkt a vesmírné sebeuvědomění, naše nejnížší zvířecí touhy i nejvyšší duchovní aspirace, naše nejtemnější obavy i nejjasnější radosti. Pojí se s mnohem širší škálou zážitků a realit, než je běžně poznáváno bdělým vědomím.“ Možná jsou tedy filmy jen jakýmsi dobrovolným a vědomým ponořením se do světů mnohem hlubších a bohatších než naše každodenní realita, definovaná složenkami, nákupními seznamy a dobíháním autobusu, nabízí. A to rozhodně není málo.

Lynchova jedinečná logika nabízí každému divákovi zcela unikátní pohled na snové dění.

ČVUT: Univerzitní centrum energeticky efektivních budov má nové vedení [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.06.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: Tisková zpráva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.06.2021 14:44, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Od 1. července 2021 povede Univerzitní centrum energeticky efektivních budov ČVUT na pozici ředitele Ing. Robert Jára, Ph.D. Ředitelem pro vědu a výzkum se stane Ing. Antonín Lupíšek, Ph.D. Odstupující ředitel doc. Ing. Lukáš Ferkl, Ph.D., plánuje další spolupráci se svým dosavadním zaměstnavatelem UCEEB při rozjezdu nové spin-off firmy Envitrail.

Ing. Robert Jára, Ph.D., v roce 2018 absolvoval doktorské studium na Katedře ocelových a dřevěných konstrukcí Fakulty stavební (FSV) ČVUT v Praze, kde dosud působí jako odborný asistent se zaměřením na dřevostavby. Na UCEEB zastával od roku 2016 funkci zástupce vedoucího výzkumného oddělení Materiály a konstrukce budov. Odborně se zabývá výzkumem v oblasti navrhování dřevostaveb a experimentální analýzy stavebních konstrukčních prvků.

„Prioritou nového vedení UCEEB je rozšíření mezioborové spolupráce v oblasti vývoje čistých technologií jak na ČVUT, tak na národní i mezinárodní úrovni. Hlavními odbornými doménami zůstávají budovy, architektura, energetika a kvalita vnitřního prostředí. Nové vedení se v prvním roce zaměří na zefektivnění zavádění špičkových výsledků výzkumu do praxe, rozvoj inovačního potenciálu výzkumných týmů a systematickou podporu odborného a karierního růstu spolupracovníků,“ říká Ing. Robert Jára, Ph.D.

Nově zřízenou pozici ředitele pro vědu a výzkum bude zastávat Ing. Antonín Lupíšek, Ph.D., který absolvoval obor Pozemní stavitelství na Fakultě stavební ČVUT v Praze, kde v roce 2013 obdržel doktorát. Mezi lety 2001 a 2005 pracoval v průmyslu jako odborný konzultant a výzkumný pracovník v oblasti stavební fyziky, energetiky budov a obnovitelných zdrojů. Od roku 2006 působil na různých výzkumných a manažerských pozicích na ČVUT. V roce 2013 se stal odborným asistentem Katedry konstrukcí pozemních staveb Fakulty stavební ČVUT. Od roku 2016 zastává na UCEEB pozici vedoucího výzkumného oddělení Architektura a životní prostředí. Zabývá se mezioborovým výzkumem v oblasti udržitelného rozvoje se zaměřením na energetiku a stavebnictví a podílí se na národních i mezinárodních výzkumných projektech.

Odstupující ředitel doc. Ing. Lukáš Ferkl, Ph.D., bude do konce letošního roku pracovat i nadále na UCEEB. Jeho hlavním úkolem bude pomoci při rozjezdu nové spin-off firmy s majetkovou účastí ČVUT, která se bude zabývat hlavně hodnocením firem a produktů z pohledu jejich dopadu na životní prostředí.

Fußball: Stefan Hofmann bleibt Vorsitzender des FSV Mainz [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.06.2021, Zdroj: czpravycz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.06.2021 23:27, RU / měsíc: 347 614, RU / den: 26 751, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,30

Fußball: Stefan Hofmann bleibt Vorsitzender des FSV Mainz related

Z démonizované stalo akademické zábavy se odvětví

TISK, Datum: 30.06.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 18, Autor: MICHAL TOMĚŠ, Vytištěno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 00:31, Rubrika: Rozhovor, AVE: 50 026,98 Kč, Země: Česko

Českým herním vývojářům se daří. Herní studia sídlící v České republice loni vydělala přibližně pět miliard, čemuž pomohla také koronavirová pandemie, která řadu lidí přinutila oprášit herní počítače nebo konzole a ve volných chvílích znovu začít. Také kvůli přibývajícím pracím však českým studiím chybí dostatek kvalitních pracovníků. Na to se daří reagovat vysokým školám, které poskytují stále větší možnosti hry studovat. Nabízejí přitom víc než jen obligátní titul.

„Jedním ze způsobů, jak se hry naučit vytvářet, je nějaká forma samostudia,“ vysvětluje herní vývojář Jaroslav Wagner, jeden z autorů populární počítačové hry Bulánci. Legendární střelčku, kde proti sobě bojují pestrobarevné polštáře, vytvořil společně s kamarády ještě v průběhu studií v roce 2001. Tedy v době, kdy se počítače teprve dostávaly do běžného života a na samotné počítačové hry velká část společnosti shlížela spatra.

Jednou z těchto částí byly také školy. Ačkoliv mnoho známých počítačových titulů tehdejší doby vytvořili stejně jako Bulánky právě studenti, jako obor byly počítačové hry dlouho přehlížené.

Průkopníkem byla Velká Británie, kde první studijní obor zaměřující se primárně na počítačové hry vznikl v roce 1997 na skotské Abertay University v Dundee. Šlo o první takový obor na světě. Od té doby se pravidelně umísťuje na předních pozicích mezinárodních srovnání. Na univerzitě Abertay mohou zájemci studovat jak herní produkci, tak technologické obory nebo obor Computer Arts, který je zaměřený především na teorii herního průmyslu.

Právě devadesátá léta dala rovněž vzniknout oboru game studies (volně přeloženo jako studium her nebo studium o hráčích), které se odštěpilo z kulturních studií. Původně se game studies zaměřovaly především na deskové hry, již krátce po jejich ustavení se však hlavním cílem zájmu staly právě videohry. Významná část game studies je propojená s kognitivní psychologií, výzkumníci se ale zabývají také historií herního průmyslu nebo virtuální ekonomii.

ŘEKNI, KDE TI ODBORNÍCI JSOU?

V České republice se s propojováním herního průmyslu a akademické sféry začalo asi o deset let později opatrným a postupným vytvářením vysokoškolských kurzů, které dlouho zůstávaly pouze na okraji zájmu. Nyní už si však zájemci o studium her mohou vybírat – hernímu vývoji se věnuje Univerzita Karlova, Masarykova univerzita v Brně, České vysoké učení technické, ale také třeba Západočeská univerzita v Plzni. Naposledy se pak obor herní design otevřel také na pražské FAMU, a to po několika letech náročného vyjednávání v rámci akademické obce.

„Výuka her má svůj vývoj, ten proces trvá již přibližně deset let. Jedná se o stále populárnější médium, a sílí proto také přesvědčení, že by se mělo studovat,“ vysvětluje Jaroslav Švelch, který se studiem her zabývá jak na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, tak právě na FAMU.

Proč stojí za to jít hry studovat? Lidí schopných počítačové hry vyvíjet je v Česku nedostatek. „Naprostě klíčový problém herního průmyslu je nedostatek kvalifikovaných lidí,“ vysvětluje Pavel Barák, šéf Asociace českých herních vývojářů. Jen v loňském roce vznikly v českých herních studiích tři stovky nových pracovních míst, celý obor pak zaměstnává necelé dva tisíce lidí. Největší zájem je o grafiky a programátory, kteří si v herních studiích mohou průměrně vydělat sedmdesát až devadesát tisíc korun.

VYSOKÁ ŠKOLA VÁM DÁ ČAS

Pouze polovina lidí pracujících v českém herním průmyslu má však v současnosti vysokoškolské vzdělání, celkem 48 procent lidí hry vyvíjí pouze se střední školou. To vyvolává otázky, nakolik je v herním odvětví vysokoškolské vzdělání potřeba, a to jak u technických, tak hlavně teoretických

oborů, jako jsou právě game studies, která se nacházejí na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

„Vysoké školy jsou prostředí, ve kterém si mohou věci vyzkoušet bez velkého tlaku, mohou pracovat na vlastních nápadech bez ohledu na to, zda jsou komerčně využitelné,“ vysvětluje Švelch, podle něj tak studenti mohou místo tlaku ve velkém studiu získat větší prostor pro vytváření originálnějších herních titulů a víc času se nad nimi zamyslet.

Jedním z příkladů úspěšného studentského projektu je herní studio Thatgamecompany, které v roce 2006 založili studenti University of Southern California Jenova Chen a Kellee Santiago. Autoři se rozhodli přistoupit k vývoji her naprostě odlišným přístupem – místo aby se řídili jednotlivými žánry, hlavním měřítkem pro vývoj jejich her bylo, jaké vyvolají emoce. Například titul Flower měl vzbudit pozitivní náladu tím, že hráč rozfoukával lístky květin. Navzdory netradičnímu přístupu hry Thatgamecompany dlouhodobě oceňují recenzenti po celém světě. Studio tak navazuje na úspěch první hry Flow, kterou Chen původně zveřejnil zdarma, než se z ní stal hit na konzolích Playstation.

S obdobnou iniciativou již loni přišla také Univerzita Karlova, která založila vlastní herní studio Charles Games. Za ním stojí lidé, kteří vytvořili například hru Attentat 1942, jež hráčům přibližovala život v protektorátu za druhé světové války.

Právě spoluautor hry Attentat 1942 Vít Šisler vidí jednu z hlavních výhod propojení herního průmyslu a akademické sféry v lepší možnosti zkoumání. „Učitelé, školy, ale i vývojáři, kteří se o učení pomocí her zajímají, mají k dispozici data, na základě kterých se mohou rozhodnout, co má smysl použít, a co naopak ne,“ vysvětluje Šisler, podle něj se téma vzdělávání pomocí her znovu výrazně otevřelo právě v období koronavirové pandemie. „Výzkum her je dnes běžný v mnoha společenskovedních oborech, od psychologie po historii,“ dodává Šisler, který zlom ve vnímání počítačových her odbornou společností začal vnímat asi před pěti lety. Historií herního průmyslu se zabývá Jaroslav Švelch z **FSV UK** a FAMU. Že je výuka historie důležitá i v tak dynamickém a rychle se rozvíjejícím odvětví, jako je vývoj počítačových her, Švelch nepochybuje a nabízí paralelu s filmovým průmyslem.

Při výuce herní historie totiž nejde tolik o připomínku využívaných technologií, jako spíše o herní principy, mechanismy a příběhy. „Je inspirativní se dívat, jaký kontext ty hry ovlivňoval, ať už politický, nebo geografický. Díváme se, jakým způsobem se vyvíjejí žánry a mechaniky v nich, to pak může sloužit jako inspirace,“ vysvětluje akademik, proč i humanitní vzdělávání má v herním průmyslu své místo. A to i z čistě lidských důvodů – dodává, že právě na akademické půdě je prostor pro debaty o tom, pro jaké publikum daná hra vzniká a jak ji hráči přijmou.

Ačkoliv se to totiž na první pohled nezdá, i herní svět je silně politický, což poznali i vývojáři výše zmíněné hry Attentat 1942, která věrně zobrazuje nacismus. To se totiž nelíbilo německým úřadům, které hru v zemi nepovolily – ve srovnání s dokumentárními filmy nebo vzdělávacími knihami totiž vydávání her s nacistickou tematikou nemělo v zákoně dostatečnou oporu. Z obdobného důvodu ukrajinské úřady zakázaly například hru Mortal Kombat 11, ve které se objevují nacistické i komunistické symboly. Česká hra Mafia II se nemohla kvůli zobrazování násilí prodávat třeba ve Spojených arabských emirátech; právě muslimské země patří z hlediska regulace k nejcitlivějším. Do zahraničí míří celkem 95 procent české herní produkce.

ROZMANITOST JAKO ZÁKLAD

Jistou formu rozmanitosti do českého herního průmyslu přinášejí také lidé, kteří v něm pracují. Téměř třetina vývojářů totiž pochází z jiné země, než je Česko. Kromě Slováků jde nejčastěji o Ukrajince, Rusy, Američany, ale také lidi z Polska, kde je vývojářská komunita velmi silná. I proto Švelch upozorňuje, že by se školy měly více zaměřit na výuku v angličtině. Kombinace národností a lidí jak s humanitním, tak technickým vzděláním vytváří potřebný mix rozmanitých nápadů a náhledů na věc, který je v herním průmyslu ceněným bonusem.

„Hry a herní vývoj pokrývají mnoho oblastí a profesí, určitě to není jen otázka technických oborů. Například spousta uměleckých oborů je v herním vývoji žádaná,“ vysvětluje Pavel Barák z Asociace herních vývojářů. Na českém trhu je hlad také po takzvaných level designérech, tedy odbornících, kteří vytvářejí konkrétní herní mise a způsoby. Ačkoliv jde o práci podobnou vytváření podrobného scénáře, Barák upozorňuje, že aspoň nějaké technické znalosti jsou žádané téměř na každé pozici. A čím víc daný zájemce umí programovat, tím lepší postavení na pracovním trhu bude mít. O to víc to pak platí pro zájemce s humanitním vzděláním.

„Interdisciplinarita je podmínkou pro cokoliv, co se týká výzkumu a vývoje her,“ vysvětluje Švelch. Cílem vysokých škol by proto podle něj mělo být, aby se pro herní průmysl nevychovali pouze specialisté, ale lidé s obecnými znalostmi a zkušenostmi. Už nyní nicméně odborníci hodnotí českou herní scénu jako velmi různorodou – nachází se v ní totiž jak odlišné žánry, tak různé typy studií, z velké části jde o nezávislé vydavatele. Téměř tři čtvrtiny českých studií mají méně než deset zaměstnanců. Barák z vývojářské asociace nicméně upozorňuje, že existují i další možnosti, jak mohou mladí lidé do světa her vkročit – nemusejí čekat až na období po maturitě. Také proto, že se obory napojené na vývoj her objevují již na středních školách. „Jako první krok bych doporučil propojit se s komunitou herních vývojářů – na sociálních sítích existují dedikované skupiny, úplně ideální je případně navštívit jednu z herně vývojářských akcí,“ dodává šéf asociace.

NA DOBRÉ CESTĚ

Ačkoliv průmysl obecně si dlouhodobě na spolupráci s vysokými školami stěžuje, v případě herního odvětví zaznívají z obou stran v podstatě jen pozitiva. Menší nadšení ze strany vývojářů však panuje při zmínce o politice. „Obzvláště severské země jsou pro nás velkou inspirací. Například ve Finsku je úplně běžné, že i na menší herní akci je přítomen ministr průmyslu a

aktivně debatuje s herními společnostmi o jejich potřebách a problémech. To se zatím u nás neděje,“ stýská si Barák z vývojářské asociace.

Přesto jsou však podle lidí z oboru již pryč časy, kdy byly počítačové hry demonizovány a dávány do přímé souvislosti například se zvýšenou mírou agrese. Odborné studie přitom nabízejí často protichůdné výsledky. Zatímco některé dávají hraní počítačových her do přímé souvislosti s psychickými problémy, další takové závěry odmítají.

Podle britského psychologa Petea Etchellse to má několik důvodů – jedním z nich je jednoduše to, že z psychologického hlediska je složité definovat, co vůbec násilí je a zda jeho projevy se skutečným násilím souvisí. Zajímavá je například studie z roku 2013, na níž se podíleli vědci pod vedením Youssefa Hasana. V jejím rámci lidé s násilnými sklony pouštěli svým oponentům do uší hlasitější zvuky než lidé, kteří údajně byli bez násilných sklónů.

Etchells rovněž upozorňuje na další aspekt. Ačkoliv mnoho počítačových her zobrazuje násilí páchané na lidech, je podle něj také důležité pracovat s tím, v jakém kontextu k násilí dochází. Stejně tak je nutné se dívat na mechaniku samotných her. Některé z nich je sice možné považovat za násilné, zdůrazňují se v nich ale například principy vzájemné spolupráce. „Hraní běžných her nás může v mnohém obohatit, je to prostor, kde se můžeme setkávat s přáteli, řešit simulované problémy nebo rozvíjet svoje schopnosti,“ dodává Šisler.

Foto autor: REPRO: HANGAR 13

Foto popis: Akční hra Mafia je jedním z pilířů českého herního průmyslu, řada jejích autorů patří v současnosti mezi ústřední osobnosti odvětví v tuzemsku.

Foto autor: REPRO: CHARLES GAMES

Foto popis: Možnosti studovat vývoj her jsou sice největší v Praze, ale již nějakou dobu je možné učit se o hrách také v Brně nebo Plzni.

Foto autor: FOTO: FAVU

Foto popis: Attentat 1942 patří mezi nejvýraznější počiny akademické herní sféry. Spolupracovali na ní vývojáři ze dvou fakult Univerzity Karlovy a odborníci z Akademie věd.

Tomáš Havránek: Hodnocení ERC je velmi poctivé, nápady vynikající [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.06.2021, Zdroj: vedavzkum.cz, Autor: Vědavzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 00:56, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Rubrika: Rozhovory, AVE: 1 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

„Ekonomem jsem se stal omylem, ale jsem za to nakonec rád,“? říká docent Tomáš Havránek, v současnosti nejcitovanější český ekonom. Působí na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd UK** a přede dvěma lety byl Evropskou výzkumnou radou (ERC) osloven pro hodnocení prestižních ERC grantů – jako první český ekonom a nejmladší hodnotitel vůbec.

Byl jste vybrán coby první zástupce ČR v oboru „ekonomie a finance“ a zároveň nejmladší český zástupce napříč všemi obory do panelu hodnotitelů žádostí o pokročilé (Advanced) granty Evropské výzkumné rady (ERC). Víte už nyní, podle čeho si vás vybrali?

Když mne před pár lety oslovili, divil jsem se. V té době jsem ani nesplňoval podmínku deseti let aktivního výzkumu, abych si sám mohl podat žádost o pokročilý ERC grant, takže mě překvapilo, že chtěli, abych se stal jejich hodnotitelem... A když jsem se ptal proč, řekli mi, že to bylo díky mé specializaci. Věnuji se totiž meta-analýze, což je původně medicínská metoda pro analýzu odborné literatury. Kvůli tomu, že je to metoda mezioborová, získáte určitý přehled i o dalších oblastech uvnitř, ale i mimo ekonomii. Zároveň jsem nějakou dobu strávil na University of California, Berkeley, kde jsem potkal lidi, kteří mě zřejmě doporučili. Občas též píšu posudky pro časopisy mimo ekonomii, jako jsou Nature, Science nebo Journal of Clinical Epidemiology.

Prozradte: jak takové ERC hodnocení probíhá?

Hodnocení má dvě kola. V prvním se hodnotí všechny žádosti, jichž může být šedesát až sto podle konkrétního roku. Každý projekt je detailně hodnocen několika zpravodaji najednou, kteří připraví podrobné posudky a poznámky jako podklady pro následnou diskusi. V panelu nás bylo dvanáct a na každého případlo pro detailní hodnocení kolem dvaceti přihlášek, ačkoli přečíst jsme museli projekty všechny. Nejprve jsme hodnotili první část: shrnutí a životopis uchazeče, celkem asi tak deset stran. Pak jsme se všichni na týden sešli a vybrali spolu projekty, které postoupily do druhého kola, což byla zhruba čtvrtina. Ty jsme si opět rozdělili a po dalším podrobném hodnocení námi i externími oponenty jsme na druhém týdenním setkání vybrali projekty, jež budou podpořeny. Celý proces je časově náročný – mně zabralo hodnocení dva měsíce čistého času.

Bylo něco, co vás při hodnocení vyloženě překvapilo?

Překvapilo mě v dobrém, že se celé hodnocení bere opravdu velmi vážně – je podrobné a velice poctivé. Až obsesivně se hlídá střet zájmů, například nemůžete hodnotit projekt uchazeče ze školy, kde jste byl jen chvíli studovali. Překvapila mě i „pracovní etika“ hodnotitelů a úředníků ERC, na což nejsem úplně zvyklý u úředníků ani u sebe. Mám ve zvyku pracovat od sedmi do tří hodin a odpoledne se pak věnuji dětem. Jednání panelu ovšem často probíhala až do osmi večer a přes noc? jsme dostali za úkol dodělat věci, které se nestihly... Fascinuje mě, že někteří kolegové mají takový pracovní režim, možná proto jsou i tak úspěšní. V mladším věku jsem rovněž pracoval o večerech a víkendech, ale to skončilo s tím, jak se nám narodily děti.

Odborně mne pak překvapila tematická šíře projektů; objevovala se i témata, o kterých si v ekonomických časopisech nepřečtete. Trochu mě mrzelo, že všechna jednání probíhala online. Zoom je sice fajn nouzová volba, ale člověka unavuje a osobní schůzky nenahradí. Nicméně do panelu můžete být vybráni opakovaně, tak si třeba někdy s kolegy konečně zajdeme na pivo.

Stalo se vám někdy, že vás daný projekt oslovil, že jste si řekl: „Tak to je fakt geniální“?

To jsem si řekl asi v polovině případů (směje se). Většina projektů je opravdu výborná, přihlašují se i nositelé Nobelovy ceny a odměna je vlastně větší než za Nobelovu cenu. Řada témat byla pro mě inspirací; nemohu je vědecky použít, je to důvěrné, ale některé náměty mě inspirovaly při psaní novinových článků. Ostatně: myslím, že každý vědec by se měl snažit, aby jeho práce měla větší užitek než jen odborné publikace a citace, ale aby měla dopad na společnost a život lidí. Je hezké mít pět tisíc citací, ale ještě lepší je prosadit něco, o čem věříte, že to zlepší život ostatním.

Během hodnocení jste četl a přečetl desítky ERC projektů – jak vypadá ten úspěšný?

Klíčem k úspěchu je silná myšlenka a perfektně napsaný projekt, ze kterého je jasné, že pokud nedostanete ERC grant, tak ten výzkum nelze uskutečnit. Ale vůbec nepotřebujete doktorát z nejlepších univerzit nebo publikace v nejprestižnějších časopisech. Dosavadní výsledky jsou důležité, ale primární je kvalita projektu. A vždy se bere ohled na specifika a zvyklosti daného oboru. U pokročilých grantů v ekonomii je například spíše negativním signálem, když má uchazeč papírově dobré publikace, ale jsou málo citovány, tedy moc se „nechyty“ u ostatních vědců.

Konkurence v ERC je hodně tvrdá, že?

Šance na úspěch není vysoká, ale není nulová. Mám pocit, že čeští vědci – a speciálně vědkyně – jsou často až zbytečně skromní a bojí se propagovat svoje úspěchy. Ale i to se pomalu mění; vidíme, že i v Česku lze ERC grant získat. O úspěchu často rozhoduje i štěstí, ale když to nezkusíte, tak to nikdy nevyjde... Navíc musím říci, že napsat ERC projekt je užitečná zkušenost, i když peníze nezískáte – donutí vás to rozmyslet si své další směřování. Myslím, že jednou za život by ERC projekt měl podat každý ambiciózní vědec či vědkyně.

Na některých zahraničních institucích mají i speciální oddělení, která vědcům a vědkyním s psaním ERC grantů pomáhají – je na projektech poznat rozdíl dostupné podpory?

Ano, ale záleží na konkrétním žadateli či žadatelce. Často i v projektech z prestižních univerzit, kde mají špičkovou podporu, byly až „školácké chyby“, třeba když hvězdný žadatel ve vědecky hvězdném projektu nevysvětlil, proč nemůže projekt uskutečnit bez financování ERC – vypadalo to, že ty články napíše každopádně, no a takový projekt nemá šanci.

Úspěšnost českých žadatelů o ERC granty se v posledních letech velmi mírně zlepšuje, ale především v přírodovědných oborech – proč se nedaří ve společenských vědách?

Na větším úspěchu českých žadatelů má zásadní podíl profesor Zdeněk Strakoš z MFF UK a prorektor UK Jan Konvalinka. Pořádání informačních workshopů, mít se na koho obrátit s dotazy či grantová podpora PRIMUS jsou nepostradatelné. Jedním z faktorů menší úspěšnosti výzkumu společenských věd je, že kladou větší důraz na prezentaci v angličtině. U nás je úroveň angličtiny stále nižší než v západních zemích. Třeba v matematice není až tak klíčové, aby byl článek napsán perfektně stylizovanou angličtinou, pokud je vědecky inovativní. Dalším faktorem je určitě minulost – v Česku byl historicky kladen větší důraz na průmysl, technologie a přírodní vědy, nikoliv na vědy společenské, které též zasáhla za minulého režimu silná ideologizace.

Ekonomie na Univerzitě Karlově je nicméně opakovaně hodnocena jako jeden z nejlepších oborů na škole – co podle vás stojí za tímto úspěchem?

Pro jakékoliv mezinárodní hodnocení výzkumu jsou klíčové publikace a citace. Ústav CERGE-EI, společné pracoviště Univerzity Karlovy a Národohospodářského ústavu Akademie věd ČR, má hromadu špičkových publikací. Institut ekonomických studií (IES) na FSV má zase hodně citací. Třeba mezi pěti nejcitovanějšími českými ekonomy jsou čtyři zástupci IES a pak Jan Švejnar z CERGE-EI. Takže bych řekl, že obě instituce přispívají ke zlepšujícímu se hodnocení podobnou vahou, i když část výstupů CERGE-EI se možná počítá Akademii věd. Myslím, že IES i CERGE-EI se vzájemně výborně doplňují a spolupracují ve výuce i výzkumu. CERGE-EI je opravdu špičkové pracoviště, které se může srovnávat s těmi nejlepšími departementy v zahraničí (ekonomové Filip Matějka a Jakub Steiner již získali tři ERC granty – pozn. redakce). Řekl bych to takhle: CERGE-EI má granty ERC, na IES o těch grantech zase rozhodujeme (usmívá se).

Proč jste se vydal na dráhu vědeckého ekonomů?

Jako kluk jsem četl science fiction a fascinoval mě technický pokrok. Ten doopravdy odstartoval kolem roku 1800 spolu s průmyslovou revolucí. Fascinoval mě ten zlom – čím se stalo, že pak mohlo dojít k tak výraznému rozvoji a trvalému růstu životní úrovně? Myslel jsem si, že je to ekonomická otázka, takže jsem šel studovat ekonomii. Až později jsem zjistil, že to je otázka spíše sociologická. Takže ekonomem jsem vlastně omylem, ale jsem za to nakonec rád... S mou disciplínou, s meta-analýzou, jsem se poprvé setkal před lety ve skriptech profesora Štěpána Jurajdy a následně během studijního pobytu ve Finsku, kde o ní přednášel profesor Pekka Ilmakunnas. Pod jeho vedením jsem na toto téma napsal první seminární práci a meta-analýza se mi zalíbila natolik, že jsem se jí začal věnovat. Umožňuje nám očistit výzkum o publikační selektivitu, což je klíčové v kontextu současné replikační krize nejen ve společenských vědách.

Co a jak vědecky zkoumá ekonomie?

Většina lidí si myslí, že my ekonomové počítáme peníze. Možnosti výzkumu v ekonomii jsou však široké, třeba i řešení globálního oteplování je do velké míry ekonomická otázka: musíte spočítat, jak danit emise oxidu uhličitého, musíte zbalancovat náklady a výnosy omezování emisí... Je nutné emise omezit, ale pokud je omezení příliš, bude to tak drahé, že zbytečně sebereme prostředky třeba ze zdravotnictví a společnosti to naopak uškodí. Porovnání nákladů a výnosů je základní ekonomický princip. Ekonomické řešení klimatické změny je hlavně ve výsadbě stromů.

A co jsou „vaše témata“, co vás těší a zajímá?

Výzkumných projektů mám více, ale témata, která mě aktuálně nejvíc baví a která se snažím popularizovat, jsou optimální inflace a správa devizových rezerv. Podle centrálních bank je ideální roční inflace dvě procenta, ale kde se tato hodnota vzala?

Proč nemáme v České republice dlouhodobě nulovou inflaci, která je intuitivní a přesně odpovídá Ústavě – abychom si za tisíc korun koupili stejně hodnotný nákup tuto sobotu i za třicet let? Celkově existuje 230 odborných studií odhadujících optimální inflaci a průměrný odhad je 0,03 procenta, tedy de facto skutečná cenová stabilita. Hluboce věřím, že skutečná cenová stabilita by nám všem pomohla. Byli bychom jednou z prvních zemí, jejíž měna bude stabilním uchovatelem hodnoty. Pak bychom mohli snáze plánovat úspory na důchod a spoření pro děti.

A druhé téma jsou devizové rezervy, kde máme jako stát „nasýleno“ 3,5 bilionu korun. Tato obrovská suma teď v podstatě leží na běžném účtu, přitom kdybychom část po vzoru Norů, Švýcarů nebo Singapurců investovali, vydělávali bychom v průměru 200 miliard ročně navíc. Mohu se mýlit, možná je v tom nějaký problém, který nevidím, ale za pět let diskuzí mě nikdo o opaku nepřesvědčil. Takže vedle výzkumu a výuky mě teď profesně naplňuje i takový, řekněme, měnový aktivismus: prosazovat v centrální bance věci, o nichž hluboce věřím, že jsou správné.

Autoři: Pavla Hubálková a Martin Rychlík

Foto: archiv UK a Tomáše Havránka

Rozhovor vyšel v online magazínu Univerzity Karlovy Forum.

Tomáš Havránek

Působí na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd UK**. Mezi jeho odborné zájmy patří makroekonomie, měnová politika a meta-analýza. V roce 2020 byl vybrán mezi přední odborníky do panelu hodnotitelů žádostí o pokročilé granty Evropské výzkumné rady (ERC) v oboru ekonomie a finance. Dříve působil jako poradce viceguvernéra České národní banky, podle mezinárodní databáze RePEc je aktuálně nejcitovanějším českým ekonomem. S manželkou – také ekonomkou – vychovává čtyři děti.

Jourová: Teď krizi oddřou demokraticky zvolené vlády, ale mám obavu, aby po covidu nepřišli populisté [URL](#) Automatický překlad

WEB, Datum: 30.06.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Zuzana Marková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 18:08, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Rubrika: Domáci, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

V Česku začíná předvolební kampaň. Uprostřed koronakrizy jsou karty rozdané jasně, domnívá se česká eurokomisařka Věra Jourová: (ANO) „V době pandemie chtějí lidé vidět výsledky, nejen sliby. Mám ale obavu z postcovidové situace.“ Právě v období po odvrácení hrozby přeplněných nemocnic bude podle ní potřeba zvýšená ostražitost. „Teď to demokraticky zvolené vlády oddřou, ale mám obavy, aby po covidu nepřišli ke kormidlu populisté, kteří budou na kritice získávat laciné body.“

Měli bychom se připravit na pouhou kritiku pro kritiku, kdy „noví spasitelé“ nenabídnou žádnou alternativu, varuje sto dnů před volbami v Česku eurokomisařka. „Měli bychom být schopní to odmítnat. Nebo se alespoň ptát – co navrhuje vy?“

Zdravá kritika postupů vlády v době krize je bezpochyby na místě, přiznává s tím, že Evropa na pandemickou krizi skutečně nebyla připravená. „Na rozdíl třeba od některých asijských států, kde už si nějakými epidemiemi prošli.“

Jourová ale věří, že Češi jsou na jakékoli tendence k vypínání demokratických pojištěk velmi citliví. Připomíná třeba demonstrace po posledním střídání na postu ministra spravedlnosti, který po Janu Kněžínkovi obsadila Marie Benešová (za ANO).

Jaký je populismus u nás?

Politolog z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Martin Mejstřík připomíná, že populismus v České republice není tak docela podobný tomu, který můžeme vidět za hranicemi.

„Například v Polsku, Maďarsku nebo Německu jsou za populistické strany považovány ty, které mají nějakou jasnou ideologii a sérii hodnot – většinou silně konzervativních, pravicových a národoveckých. Zatímco u nás je populismus primárně spojen s postavou pana premiéra Babiše (ANO).“

Tuzemským specifíkem je podle Mejstříka populismus technokratický, který je spíš prostředkem k udržení se u moci a nemá žádnou koherentní ideologii.

Síla populistických politiků spočívá v tom, že potenciálním voličům říkají právě to, co chtějí slyšet, tvrdí politolog. „Dokážou problém popsat velmi jednoduchými slovy a přijít s návrhem jednoduchého a srozumitelného řešení, které často nemusí být realistické, ale pro ty lidi je srozumitelné.“ V tom mají populisté oproti tradičním politikům značně navrch.

„Jedinou účinnou strategií je odpracovat si své a ukázat lidem, že se jim za jejich vlády daří dobře,“ radí tradičním stranám Mejstřík. Je to ale dlouhodobý proces, uznává s tím, že obecný recept na to, jak nad populismem zvítězit, zatím není.

Jak se můžeme poučit z populistické zkušenosti Slovenska, odpovídá slovenská expremiéra Iveta Radičová. Poslechněte si celý audiozáznam Speciálu Lucie Vopálenské.

Kvůli olympiádě si musíme vzít neplacené volno, říkají první čeští olympionici v curlingu [URL](#) Automatický překlad

WEB, Datum: 30.06.2021, Zdroj: hradeckadrba.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 19:08, Celková návštěvnost: 570 145, RU / měsíc: 305 642, RU / den: 10 188, Rubrika: Zprávy, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11

Zuzana a Tomáš Paulovi jsou manželský pár, který spojuje curling – v českém prostředí velmi nenápadný sport, který je na

žebříčku popularity hluboko ve stínu fotbalu nebo hokeje. Právě na curlingovém hřišti se Zuzana s Tomášem poznali, začali tvořit dvoučlenný tým, postupně se vypracovali mezi republikovou špičku a v květnu se stali prvními Čechy, kteří budou v curlingu reprezentovat barvy České republiky na olympijských hrách. I přes podporu od státu budou muset Zuzana s Tomášem něco doplatit, aby se na olympijské hry vůbec dostali.

„Kousek od baráku nám postavili tréninkovou halu“

Zuzana se narodila před osmadvaceti lety v Praze a její život je spjatý s Jižním Městem. „Vyrůstala jsem na Praze 11 a žiju na Praze 11,“ říká hrdě. Po základní škole chodila na opatovské gymnázium, odkud se dostala na Univerzitu Karlovu, kde získala magisterský titul v oboru mediální studia.

Sport byl Zuzaniným koníčkem od dětství, kdy se věnovala mimo jiné volejbalu, první kontakt s curlingem proběhl v deseti letech. „Kousek od baráku nám postavili tréninkovou halu, takže jsem si řekla, že to půjdu zkusit, vlastně mě tam dotáhla kamarádka. V deseti letech určitě nebylo mým snem stát se hráčkou curlingu, ale byla to spíš náhoda, že jsem s tímhle sportem začala. I rodiče byli rádi, že jsem si vybrala něco, co bylo kousek od domu,“ vzpomíná na svoje začátky Zuzana.

„Standardním problémem v curlingu je nedostatek hráčů“

Tomáš je stejně jako Zuzana rodilý Pražák, vyrůstal v Podolí, dlouho žil na Vinohradech, kde navštěvoval základku, na gymnázium chodil na Hradčanech a sám si utahuje z toho, že se kvůli vztahu se Zuzanou postupně vzdaluje od centra Prahy.

Po střední škole Tomáš vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Tomášova cesta ke curlingu byla podobná jako u Zuzany. I on začal hrát díky kamarádovi. „Standardním problémem v curlingu je nedostatek hráčů, takže mě kamarád vzal s sebou a já se stal členem juniorského týmu,“ vysvětluje Tomáš.

„Ne, curling nás určitě neživí!“

Právě při curlingu se Zuzana s Tomášem poznali. „Potkali jsme se asi dvanáct let zpátky a jedenáct let zpátky jsme spolu začali hrát, to bylo skoro hned. Curling samozřejmě řešíme doma hodně, bavíme se daleko víc o curlingu než třeba o práci,“ říká Tomáš.

Při otázce, zda Zuzanu a Tomáše curling uživí, se oba od srdce rozesmějí. „Ne, curling nás určitě neživí!“ řekne důrazně Zuzana a Tomáš vysvětlí situaci. Dvojici kromě kamenů a košťat spojuje podobný pracovní obor, oba totiž pracují v bance. „Já dělám ve spořitelně finančního analytika a Zuzka dělá rozvoj personalizace a digitalizace v rámci banky,“ říká Tomáš.

„Všechna dovolená jde na curling“

Jen v Praze jsou pro hráče curlingu dvě haly. Ve Zbraslavi je menší hala a na Roztylech je oficiální hala, jejímž vlastníkem je Český svaz curlingu a kde jsou čtyři curlingové dráhy. Právě v této hale se odehrávají nejvýznamnější české soutěže.

Zaregistrovaných hráčů je v České republice asi pět set ve zhruba čtyřiceti týmech v případě mužů a asi třiceti týmech v případě žen. Curling hraje v každodenním životě partnerů obrovskou roli. „Máme čtyřikrát týdně tréninky, o víkendech jezdíme na turnaje a v téhle komunitě máme i většinu kamarádů,“ říká Zuzana. Práce však curlingu zatím neustupuje. „Pracujeme na full-time a když je nějaká krize, tak si člověk vezme neplacené volno, ale to se mi stalo snad jednou za posledních osm let,“ vzpomíná Tomáš. „Jenže to znamená, že všechna dovolená jde na curling,“ podotýká Zuzana. „Není to tak, že bychom si zajeli ještě navíc někde jen tak odpočinout.“

Neplacené volno však dvojice bude potřebovat v nadcházejících měsících. V květnu se totiž Paulovi kvalifikovali na únorové olympijské hry v Pekingu, kde budou bojovat v konkurenci dvojic ze Skotska, Kanady, Itálie, Švédska, Norska, Švýcarska, domácí Číny a dalších dvou zemí, které se kvalifikují v prosinci.

„Pro nás to určitě není o tom, že si dáme týden dovolené na olympiádě, ale chceme dát víc času přípravě, takže nás čekají turnaje v zahraničí,“ říká Zuzana rezolutně. „Nejsme ani outsideri, ani favoriti na zlato, náš cíl je klidný střed. Všichni soupeři jsou hratelní a bude hodně záležet na aktuální formě. Nechceme tam jet s cílem, že vyhrájeme jeden zápas a budeme nadšení, to určitě ne,“ dívá se Tomáš střízlivě na pozici českého týmu před turnajem.

První a možná poslední šance

V curlingu smíšených dvojic je nutné, aby jeden člen týmu byl muž a druhý žena. Paulovi, jako manželská dvojice, nebudou na olympiádě úplnou výjimkou. „Manželé jsou ještě Norové, tam si akorát ta hráčka nevzala jeho jméno, ale jsou svoji, takže úplná rarita nejsme,“ zamýšlí se Zuzana a jedním dechem dodává, že to, zda spoluhráči tvoří pár i v osobním životě, podle ní téměř nehraje roli. „Náš úspěch netkví v tom, že jsme manželé. My jsme oba byli velmi dobří hráči i před tím, než jsme spolu začali hrát ve dvoučlenném týmu. Možná to ale přeci jen má malý vliv na to, že jsme víc sehraní.“

I přes podporu od státu budou muset Zuzana s Tomášem něco doplatit, aby se na olympijské hry vůbec dostali. „Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy uvolňuje pro účely reprezentací nějaké finance. Ty sice určitě nepokryjí všechny naše náklady, ale dá se to zvládnout,“ říká Tomáš.

„Je to asi naposled, co se na olympiádu dostaneme, protože za další čtyři roky už by to pro nás bylo hodně složité vzhledem k tomu všemu, co curlingu obětujeme,“ uzavírá povídání Tomáš. Jak se bude dvojici z Jižního Města dařit s košťaty a kameny na ledové dráze pod olympijskými kruhy v Pekingu, budou moci sledovat od 4. února 2022.

Dvacet minut Radiožurnálu: politický geograf Michal Romancov

RADIO, Datum: 30.06.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 19:13, Poslechovost pořadu: 211 282, Pořad: 17:06 Dvacet minut Radiožurnálu, AVE: 938 490,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,35

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Česká republika oficiálně žádá po Rusku náhradu škod způsobených explozemi ve Vrbětčích. Mluví ruské diplomacie tento požadavek označila za vyděračství. Jak se budou dál vyvíjet Česko-Ruské vztahy? Porušuje Rusko mezinárodní závazky, když zařadilo Česko na seznam nikoliv přátelských států? A jaké jsou vztahy mezi Ruskem a Evropskou unií? Dnešním hostem Dvaceti minut Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus, je politický geograf, odborník na Rusko a pedagog působící na **Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity** a také na Metropolitní univerzitě Praha Michael Romancov, dobrý den, vítejte v našem studiu.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Dobrý den, děkuji za pozvání.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Ruský prezident Vladimir Putin dnes několik hodin odpovídal v živém vysílání ruských televizních a rozhlasových stanic na dotazy obyvatel Ruska. Vyjádřil se také k Česku a česko-ruským vztahům?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Já jsem nezaznamenal nic, co by přímo se vyjadřovalo k Česku a česko-ruským vztahům. Nepřímo se nás pochopitelně týkaly některé ty výroky směřované obecně do zahraničí, respektive k Evropské unii a k Západu.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

K čemuž se dostaneme za chvíli. Pokud jde o česko-ruské vztahy, připomenu, že náměstek ministra zahraničí Martin Smolek v tomto týdnu předal ruskému velvyslanci v Praze diplomatickou nótu, která uplatňuje mezinárodněprávní odpovědnost Ruska a jeho zapojení do výbuchu muničních skladů ve Vrbětčích, a požaduje plnou náhradu škod způsobených explozemi. Nótu Česko vyzývá Rusko k jednání v této záležitosti. Mluví ruského ministerstva zahraničí Marija Zacharovová na sociální síti Telegram tento český postup přirovnala k vyděračství. To je zatím jediná, řekněme, oficiálnější reakce z ruské strany?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Ještě byly reakce od některých členů ruského parlamentu, například poslanec Slucký, který předsedá zahraničnímu výboru, ve státní dumě, což je dolní komora ruského parlamentu, se vyjádřil vlastně ve velice podobném duchu jako paní Zacharovová. To znamená, všechny reakce z míst, která lze označit termínem oficiální, jsou jednoznačně negativní.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Dá se očekávat něco ještě oficiálnějšího, to znamená nějaká nóta nebo nějaká skutečně diplomatická odpověď z ruské strany?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Tak předpokládejme, že ruské ministerstvo zahraničních vztahů na jaksi oficiální podnět oficiální cestou bude také reagovat. Rovněž se dá předpokládat, že na tiskovém brífinku, který právě paní Zacharovová má většinou ve čtvrtek, občas je to posunuté, když do toho jaksi vleze nějaká jiná událost, ale předpokládejme tedy ve čtvrtek, že by na to mohla reagovat sama, protože vlastně kauza Vrbětice v Rusku ještě pořád rezonuje. A pokud ne, tak když budou mít zájem, tak si to samozřejmě Kreml umí zařídit tak, aby byl v tomto ohledu položen dotaz, ale na to si budeme muset teda minimálně do zítřka ještě počkat.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Když se na to podíváme z nadhledu, z vašeho pohledu mohla ta nóta vůbec k něčemu konstruktivnímu dovést? Opravdu, když Česká republika vyzývá k jednání, bylo reálné a realistické očekávat, že by mohla vést k nějakému jednání?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Já bych s dovolením to rozdělil na dvě věci. Za prvé je naprosto v pořádku, že Česká republika se tímto způsobem ozvala, protože když už jsme jednou jakožto Česká republika, respektive naše vláda, k téhle kauze zaujali nějaké stanovisko, tak teď se musíme snažit všemi dostupnými prostředky, které máme, a tohle jeden z nich, vlastně tu kauzu dotáhnout až dokonce, čili tohleto je za mě naprosto v pořádku a je to dobré. Pokud je tam očekávání nějakého výsledku, tak je to samozřejmě naivní, protože současný ruský režim je režim, který v Evropě opětně rozpoutal válku. Současný ruský režim je režim, který anektoval protiprávně území svého souseda.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Pardon, tou válkou myslíte to, co se děje na Ukrajině?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Přesně tak, to znamená, Rusko rozpoutalo válku na východě Ukrajiny, Rusko přepadlo Ukrajinu a odnalo mělo jí Krym, a to je samozřejmě daleko podstatnější porušení mezinárodního práva. Jsou s tím spojeny nesrovnatelně větší materiální škody i škody na lidských životech, nebo ztráty na lidských životech, než v případě Vrbětice a České republiky, čili když použijeme tohle srovnání, tak je pochopitelně jasné, že ten náš požadavek, to je pouze kapka v moři.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Může na druhé straně ta naše nóta vyhrotit ještě česko-ruské vztahy?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Ono v podstatě není tento okamžik kam, protože došlo k tomu, že počet těch diplomatických zástupců, respektive pracovníků diplomatických zastoupení byl paritně srovnán, to je náš obrovský úspěch, o tom jaksi nebudiž sporu. A momentálně tedy jaksi není příliš kam moc to vyhrocovat. Je nepochybné, že si to Rusové budou pamatovat, budou tím proti nám operovat, a já jenom doufám, že bez ohledu na to, jak se bude vyvíjet naše vnitropolitická situace, že si to budem pamatovat rovněž. To je asi tak to

maximum realistického, co se pro, řekněme, krátkodobý horizont dá očekávat.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Ten náměstek českého ministra zahraničí Martin Smolek při tom pondělním setkání s ruským velvyslancem ruskému velvyslanci také sdělil, že to zařazení České republiky na seznam nikoliv přátelských států. Představuje porušení mezinárodního práva, konkrétně podle něj jde o porušení vídeňské úmluvy o diplomatických stycích a smlouvy o přátelských vztazích a spolupráci. Může tohle oficiální ohrazení se k něčemu být?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Ne. Naprosto jednoznačně ne, Rusko samo používá vídeňskou úmluvu jako takový klín. Zase je tedy dobře, že česká strana se uchýlila k tomu samému, ale jaksi k praktickému dopadu to nepovede.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Co to je vlastně, ten seznam? Má to nějaký právní podklad?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Těžko říct, protože to je vlastně věc, která vznikla nově. Možná se to dá přirovnat k tomu, protože Rusové navzdor tomu, jak tvrdí, že jsou samostatní, nezávislí, originální a že podle nich si v uvozovkách celý svět šteluje hodinky, tak oni spíš jaksi ve všem více či méně zdařile a s větším či menším časovým odstupem napodobují Spojené státy, tak možná se to dá přirovnat k tomu, co svého času použila americká administrativa tehdy za prezidenta Busha mladšího, když byla vydefinovaná ta takzvaná osa zla. A víme, že prostě tehdejší americký prezident prohlásil, že ve světě existuje osa zla, která byla tvořena Sýrií, Íránem, Severní Koreou, takže možná jako je to možné přirovnat k tomuhle tomu. Jenom v tom haprují ty spojené státy, protože to je supervelmoc současného světa a viděli jsme, že Rusko s ní chce vést bilaterální jaksi rozhovory. To setkání Bidena s Putinem, Rusové dávali dlouhodobě najevo, že o něco takového usilují, čili ten jejich seznam vlastně kulhá v tomto ohledu, že oni tam vlastně dali jak tu supervelmoc, tak Českou republiku. Pokud by Spojené státy vypadly nebo pokud by se o nich přestalo mluvit, tak tam zůstane Česká republika a pak je trochu jaksi problém proč?

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Vy jste teď o tom mluvil, že vlastně na tom seznamu nikoliv přátelských států z pohledu Ruska jsou 2 země, Spojené státy americké a Česká republika, znamená to, že Rusko v současném světě nemá víc ne úplně přátelských, když to takto eufemisticky řeknu, států?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Zdá se tedy, že ne. Nicméně Rusko má jaksi napjaté vztahy s kdekým, když to vezmeme jenom z toho bezprostředního geografického okolí, tak od roku 2008 mají Rusové velmi, když to řeknu eufemisticky, komplikované vztahy s Gruzii, to samé platí pro Ukrajinu, to samé platí pro Moldávii, to samé platí pro pobaltské státy. To znamená, těch zemí, se kterými ruský současný režim má problémy, je obrovské množství. Také na začátku, když se vlastně mluvilo o tom, že ten seznam vznikne, tak se počítalo i v Rusku, že na tom seznamu bude Polsko, právě pobaltské státy, samozřejmě Ukrajina. Nakonec jsme se tam ocitli jenom my a Američané. A vlastně ruská strana dodnes nebyla schopná nějak jaksi pregnančně vydefinovat proč. V tom je mimochodem zase rozdíl mezi Spojenými státy a Ruskem, protože ta Bushova administrativa explicitně uvedla, proč právě tyhle státy, respektive režimy, se tehdy na tom jejich v uvozovkách seznamu, na té ose zla ocitly.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

K tomu seznamu se vlastně trochu vyjádřil dnes i v tom mnohahodinovém televizním vystoupení ruský prezident Vladimir Putin. On odpovídal na otázku, proč na tom seznamu není právě Ukrajina, ruský prezident řekl, že se nikoliv přátelsky projevuje jen současné vedení Ukrajiny, nikoliv celý ukrajinský národ. Dá se to chápat tak, že tedy ve vnímání Vladimira Putina v České republice je nepřátelský celý český národ.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Já se obávám, že jiná interpretace není možná. Je to prostě logické, protože pokud s Ukrajinou jsou ty vztahy tak, jaké jsou, a jsou jednoznačně špatné, tak jaksi, jak jinak tohleto chcete interpretovat? Obávám se že tady Vladimir Putin si sám sebe dostal do opozice, která sice jaksi jemu vrásky na čele dělat nebude, a to ne, protože ta má tolik botoxu, že je tam žádné vrásky nejsou, on si může dovolit Českou republiku, ať už pomlouvat, nebo ignorovat, ale myslím si, že to je jednoznačně jaksi „kaňka“ na tom jeho vystoupení, protože zrovna tenhle argument, který použil, tak jaksi silně hapruje, protože mimochodem by to také platilo vůči Spojeným státům, které na tom seznamu jsou zatím také, a tam Putin v předchozích letech mnohokrát tvrdil něco jiného. A jak v případě České republiky, tak v případě Spojených států, a to je zase ta oficiální rétorika, ať už třeba ruského ministerstva zahraničí, respektive jejího mluvčí nebo některých jiných, vždycky mluví o tom, že jsou takzvané nelhostejní občané v té či oné zemi. Myslím si, že třeba naše české komunisty nebo prezidenta Zemana, to jsou lidé, které mohla tahle Putinova slova ranit.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Může to, že na tom seznamu jsme, mít nějaké reálné praktické dopady?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Rusko nám určitě bude komplikovat jakékoliv aktivity ve všech mezinárodních organizacích, kde jsme rovněž přítomni s Ruskem a kde Rusko má nějaké silné slovo. Typickým příkladem by mohla být Organizace spojených národů. Například když se Česká republika bude ucházet o třeba místo nestálého člena Rady bezpečnosti, tak tam jaksi Rusové mohou výrazným způsobem zkomplikovat, případně i bránit našemu členství na tomhleto grémiu, případně na řadě jiných těchhle těch mezinárodních organizací, ať už multilaterálních, anebo v případě teda nějakých těch organizací, které jsou zastřešeny pod tím deštníkem OSN, tak vlastně ve své podstatě globálních, ale pokud jde o bezprostřední jaksi škody, tak v tom zase krátkodobém horizontu asi těžko něco, protože to důležité, co sem z Ruska přichází, to jsou především energo suroviny, ale tam Česká republika vlastně svoje energetické potřeby uspokojuje prostřednictvím burzy v Rotterdamu, to znamená, to nejsou bilaterální dodávky, které by sem byly směřovány. Rusům pochopitelně se nelíbí, že byli vlastně vyškrtnutí z toho tendru na rozšiřování Dukovan, ale zase to není nic, co by je jaksi „srazilo na kolena“. Oni si to pěkně budou pamatovat, tak já jenom zopakuji to, co jsem říkal, před chvílí, že doufám, že tohle si budou pamatovat stejně dlouhou dobu a se stejnou intenzitou i všechny české vlády.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Když se na ty vyhozené česko-ruské vztahy podíváme, dá se říci, že na to doplácí jedna z těch zemí víc?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Myslím si že, abychom dělali v uvozovkách tuhle tu účetní závěrku, na to je ještě příliš brzy. Česko je příliš malý hráč na to, abychom my mohli sami o sobě Rusko jaksi ranit, pokud by to bylo cílem, v nějaké zásadní oblasti. A navzdory tomu, že jsme takhle malí, tak tím, že jsme obklopeni Evropskou unií a Severoatlantickou aliancí, tak jsme zase pro to Rusko příliš tvrdý oříšek, minimálně v tenhleten okamžik, jak EU a NATO fungují, kdyby to byly skutečně čistě bilaterální vztahy, kdyby EU a NATO neexistovaly, no tak by ta situace samozřejmě byla jiná a v takovém případě by Rusko díky své váze na tom bylo pochopitelně lépe.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Prezident republiky Miloš Zeman v neděli v televizi Prima znovu zopakoval, že existuje víc vyšetřovacích verzí výbuchů ve Vrbětících, šéf Národní centrály proti organizovanému zločinu v rozhovoru pro iRozhlas.cz řekl, že ta verze je jenom jedna, stejně se vyjadřuje opakovaně premiér Andrej Babiš nebo ministr vnitra Jan Hamáček. Mají tyhle zprávy a rozpor mezi vyjádřeními Miloše Zemana a dalších českých politiků ohledně Vrbetic silnou odezvu v ruských médiích?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Mají a zejména právě zase na těch nebo v těch částech ruského politického i mediálního spektra, která je třeba považovat za relevantní z hlediska tvorby ruské zahraniční, případně bezpečnostní politiky. Právě už zmíněná mluvčí MZV ruského paní Zacharovová, tak ta upadá do extatického nadšení, kdykoliv od nás přijde tahleta informace. Neustále říká, že vlastně Češi jsou pomatení, nebo naše politická reprezentace je pomatená pochopitelně, až na prezidenta Zemana. To znamená, tady krásně vidíme, že prezident Zeman skutečně nahrává opakovaně jaksi ruskému politickému PR, jedná v tomto ohledu jednoznačně v rozporu se zájmy této země, protože víme, že za zahraniční politiku odpovědná vláda a vláda České republiky, až na ministryni Benešovou, což je ministryně „za zemanovce“, stranu přátel občanů, tak...

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Je za hnutí ANO ve vládě, abychom byli korektní.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Ano, je, nicméně víme, jakým způsobem se vyjadřovala a chovala předtím, čili vlastně to jsou ti dva, to jsou ty dva pilíře, které v Rusku jaksi nacházejí jaksi pochvalný hlas nebo získávají pochvalný hlas, všichni ostatní jsou podle ruských zdrojů pomatení.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Mimochodem, když už podruhé jsme mluvili o mluvčí ministerstva zahraničí ruského, paní Zacharovové, tak ona právě na rozpor mezi Milošem Zemanem a premiérem Babišem reagovala v neděli na sociálních sítích, když citoval bajku Ivana Andrejeviče Krylova Labuť, štika a rak. Převzala tu informaci oficiální ruská tisková agentura, potom další média. To je běžné, že tímhle způsobem vlastně Rusko se vyjadřuje k zahraniční politice, že mluvčí ministerstva zahraničí něco ještě s odkazem na umělecké dílo dá na sociální síť a je z toho vlastně zpráva i do zahraničí?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Určitě paní Zacharovova si evidentně zakládá na tom, že je vzdělaná. Ona vlastně často používá právě tyhlety citáty, mimochodem, pokud jde o kauzu Vrbětice, tak jak ona, tak ruské sdělovací prostředky už také se odkazovaly ke Kafkovi...

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Ke Karlu Čapkovi.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Ke Karlu Čapkovi, k Haškovi a ke Švejkovi pochopitelně, ale tohle to jsou věci, které se dějí i o jiné země, nebo v případě jiných zemí a u jiné jiné kauzy. Rusové si často zakládají na tom, že jsou kulturní lidé, a tohleto je vlastně takový tradiční způsob, jak směrem do zahraničí vlastně ukázat, my jsme na jaksi vyšším levelu, než jste vy.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Vy už jste se zmínil o vztazích mezi Evropskou unií a Ruskem, kde samozřejmě tím, že jsme členem Evropské unie, tak se nás to také týká. Tyto vztahy mezi Evropskou unií a Ruskem byly koneckonců tématem minulý týden na summitu lídrů států Evropské unie. Rusko, respektive Německo a Francie neuspěly s návrhem, aby se udělal velký summit s Vladimírem Putinem. Co tohleto vypovídá o vztazích v rámci Evropské unie směrem k Rusku a které ty státy byly nejmíc v opozici?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Začnu od konce toho vaše dotazu. Nejvíce v opozici byly pobaltské státy a Polsko, logicky, to jsou země, které mají s Ruskem, respektive s ruským režimem, tím současným, a i z hlediska historického ty vůbec nejhorší možné zkušenosti, čili tohleto bylo logické, předvídatelné a přesně tohle to se stalo. Pokud jde o Francii a Německo, tak to jsou dva státy, které se dlouhodobě snaží o to mít s Ruskem, respektive mít s kýmkoliv, ono se to netýká Ruska, ono se to týká i Číny a samozřejmě se to týká také Spojených států, čili mít s těmi velmocemi, které v systému mezinárodních vztahů jsou, co možná nejlepší vztahy, což je z obecného hlediska naprosto v pořádku, je to racionální, protože čím lepší vztahy mezi sebou mocnosti budou mít, tím lépe nám všem na světě bude. Pokud jde o vztah k Rusku, tak za mě nicméně to je něco, co nabývá, pokud jde o Francii a Německo občas až patologických rysů. Opakovaně slyšíme, jak z Berlína, tak z Paříže, že s Ruskem je třeba vést dialog. Navzdory tomu, že máme neustále rostoucí zkušenost, že prostřednictvím dialogu se v tento okamžik s ruským režimem jednat nedá. Josep Borrell, vysoký představitel OSN pro zahraniční a bezpečnostní...

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Evropské unie.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Evropské unie, pardon, pro zahraniční a bezpečnostní vztahy, tak ten k tomu se vlastně v Rusku, ministr zahraniční Lavrov se k němu choval, já pro to použiju, dejme tomu, termín jako řidič učitel vůči nezbednému školákovi. Rusové vlastně celou Evropskou unii v osobě Josepa Borrellu prostě ponížili. A místo toho, abychom si z tohoto vzali poučení, to neznamená, urazit se, ale prostě uvědomit si, že prostřednictvím dialogu, prostřednictvím toho, co funguje směrem dovnitř Evropské unie, a prostřednictvím toho co funguje k jiným demokratickým státům ve světě, tak místo toho, abychom si budeme, že tohle je zaručeně způsob, kterým se s Ruskem tento okamžik komunikovat nedá, tak se opětně, mám-li věřit tomu, co oficiálně bylo řečeno, tak se opětně vlastně ocitáme v tom, že Francie a Německo nás chtějí na tuhle trajektorii navést, čili tohle něco, čemu nerozumím, anebo je tady jiná možnost, o které jsem já třeba psal před nedávnem vlastně komentář pro Deník N, a to je totiž to, že Francie a Německo po odchodu Velké Británie jsou vlastně dva jediné státy, které v Evropské unii zbyly, které, ať už z hlediska historického nebo současného snesou označení termínem velmoc. A velmoci v systému mezinárodních vztahů vždycky měly, mají a já jsem přesvědčen, že mít budou, trošičku zvláštní postavení. Možná tedy, že tohleto byl první pokus Francie a Německa začít vlastně připravovat tu sedmadvacítku na to, že nějaký kontakt s Ruskem potřebujeme, v čemž já bych například úplně souhlasil, a teď je otázka jaký, protože ono je možné samozřejmě jaksí pokusit se převzít iniciativu, využít toho, že Rusko je v obrovských problémech hospodářských, sociálních, zdravotních a tak dál, a vlastně pokusit se převzít iniciativu. Pokud by k tomuhleto došlo, tak zase za mě dobře, byť v tento okamžik nemám naprosto tušení, jaké by mohly být jaksí konkrétní parametry takovéhle diplomatické ofenzívy.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Já se na závěr našeho povídání ještě vrátím k tomu dnešnímu pořadu Vladimira Putina, který trval mnoho hodin, Vladimír Putin odpovídal na otázky ruských občanů. On se tam vyjadřoval i ke svému možnému následovníkovi, dá se z toho vyrozumět, dokdy je připraven a chce vládnout, protože podle podle těch ústavních změn vlastně může kandidovat až do roku 2036?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Putin už měl mnohokrát možnost toho nechat, což kdyby se bývalo stalo, zejména, kdyby se to stalo v roce 2008, tak by se skutečně zapsal nesmazatelně a pozitivně do ruských dějin. Tuhleto šanci už mnohokrát jaksí propásl, čili já jsem přesvědčen, že Putin je odhodlán zůstat u moci, v podstatě se dá říci na doživotí. Spousta odborníků je přesvědčena, že on ani v podstatě nemá jinou možnost, čili tenhle dotaz, respektive ta jeho odpověď, podle mého názoru, to byla jenom snaha trošičku rozptýlit ve veřejném mínění znechucení z Putina. Rusové jsou evidentně Putinem unaveni. Vlastně ten ruský veřejný politický a mediální prostor je přeputinizován. Ono se sice trošičku mění to aranžmá, on už tolik nevystupuje obnažen do půlky těla a neplave rychleji než štika a neléta na rogalu motorovým výš než orel a tak dále, už to přece jen začíná mít trošičku jaksí jiný rozměr, ale furt je to Putin, Putin, Putin a myslím si, že už ho sami Rusové mají v tomto ohledu plné zuby.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Ale z toho, co tedy říkal a jak říkal, tak se dá čekat, že prezidentem chce být ještě delší dobu.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Já jsem o tom pevně přesvědčen.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

On, jestli se nepletu, tak dokonce řekl, že to nejdůležitější ho ve funkci teprve čeká.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Přesně tak. Což si myslím, že pro Rusko je skutečně dost děsuplná jaksí zpráva.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Ten pořad, který samozřejmě rezonuje dneska na sociálních sítích v médiích, pro koho vlastně je určen? Je primárně pro Rusy, anebo i pro zahraničí?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Tak zahraničí tomu věnuje pozornost. Koneckonců naše debata je toho nejlepším důkazem, ale určitě je primárně určen dovnitř Ruska a mimochodem, myslím si, že to je v podstatě věc, která ukazuje na to, jak zoufalém stavu Rusko je, jestli se nepletu, letos vybrali nebo nashromáždili mezi obyvateli víc než 1 000 000 dotazů. Tam vlastně ta pravděpodobnost, že právě váš dotaz bude vybrán, Putinem zodpovězen a od toho existuje slabou linka naděje, že se třeba něco začne také dít, tak ta pravděpodobnost je zhruba stejně malá, jako když si vsadíte v loterii. Přesto je mezi nemalou částí ruské veřejnosti zájem jaksí ten svůj dotaz vznést a doufají, že ten dotaz bude protlačen, protože to je jedna z mála šancí na změnu, to je opravdu strašlivá zpráva ruské společnosti.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Samozřejmě velkým tématem v Rusku je pandemie, koneckonců české ministerstvo zdravotnictví zařadilo Rusko na černý seznam velmi rizikových zemí. Přitom Rusko stále vyvází vakcínu Sputnik V. Je v Rusku tlak na to, aby se víc očkovalo přímo v zemi?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Pokud jde o ten vývoz, tak Rusko sice váží, nicméně země, které se s Ruskem dohodly, a které dokonce, případně Rusku zaplatily, tak v zásadě unisono říkají, nedodáváte, dodáváte pozdě, dodáváte méně. Guatemala, tuším, že dneska ráno vyšla informace, že Guatemala žádá, aby Rusové vrátili peníze, protože prostě dodávky nejsou, čili celé tohleto obrovské PR, které tak drtivě dopadalo třeba do středoevropského prostoru, tak je to jeden velký fake. A ruská situace s covidem je ještě horší.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Říká politický geograf Michal Romančov, který byl naším hostem, díky za to, na viděnou, na slyšenou.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Já děkuji za pozvání, na slyšenou.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Speciál - 100 dnů do voleb

RADIO, Datum: 30.06.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.06.2021 22:39, Pořad: 14:10 Speciál II., Země: Česko

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Dříve než lidé v Česku půjdou k volebním urnám Němci, jejichž ekonomika je silně provázaná s tou českou. Jak tedy vypadá předvolební situace u našich západních sousedů? Proč se v Německu na rozdíl od Česka daří Zeleným? A jak se změna na postu kancléře odrazí na německé politice v rámci Evropské unie? Nejen o tom budeme mluvit v následujících 25 minutách, kterými vás provede Šárka Fenyková.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

/znělka/

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

O zhruba 10 dnů dříve než v České republice, tedy 26. září, budou své zástupce do Parlamentu volit lidé v Německu. Jak vypadá předvolební situace tam, o tom už budeme mluvit s prvním hostem Speciálu Pavlem Polákem, bývalý zpravodajem Českého rozhlasu v Berlíně, současným zpravodajem Deníku N v Německu. Dobré dopoledne.

Pavel POLÁK, zpravodaj Deníku N v Německu

Dobré dopoledne, děkuji za pozvání.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Pavle, vedou už strany zostřenou předvolební kampaň před parlamentními volbami?

Pavel POLÁK, zpravodaj Deníku N v Německu

To ještě nevedou, strany představily zatím svoje volební programy a tak, jak bývá v Německu zvykem nebo jak jsem mohl sledovat v roce 2013 i 2017, kdy byly v Německu parlamentní volby, tak ta ostřejší volební fáze začíná zpravidla tak 2 týdny, nebo dokonce i týden, jak to bylo třeba v roce 2017. Takže v Německu ještě nejsme svědky žádného zvýšeného volebního boje, je možné, že to září bude trochu vzrušenější, protože už nekandiduje kancléřka Angela Merkelová, která veškeré své volební boje v minulosti stavěla na své image a ty volební boje byly z našeho pohledu, nebo kdybychom to třeba srovnali s americkými volbami, tak poněkud nezáživné.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Právě Křesťanskodemokratická unie z koalice CDU/CSU zvítězila v nedávných zemských volbách v Sasku-Anhaltsku i přesto, že se říkalo, že žádná zostřená kampaň se ještě nevede, tak využili nějak tohoto posledního vlastně testu před velkými volbami? Využili toho nějak ve své kampani?

Pavel POLÁK, zpravodaj Deníku N v Německu

Tak ten test nebo ty volby byly důležité pro Křesťanskodemokratickou unii, a to hlavně z toho důvodu, protože do těchto voleb se ještě bavorský premiér Markus Söder, předseda bavorské CSU a také kandidát na kancléře, nebo prostě on se o tento post zajímal, předběhl nebo v interní volbě byl nakonec za konzervativní křídlo vybrán Armin Laschet z CDU a čekalo se, jak dopadnou volby v Sasku-Anhaltsku. Pokud by CDU v těchto volbách propadla nebo udělala špatný výsledek, tak by se ta pozice Armina Lascheta coby kandidáta na kancléře za konzervativní strany, tak by byla velmi vachrlatá a Markus Söder doufal nebo choval naději, že pokud by tato situace nastala, tak by jeho jméno mohlo být znovu ve hře, což není, protože CDU v Sasku-Anhaltsku zvítězila o několik délek velmi suverénně. A to potvrdilo roli nebo místo Armina Lascheta jako volebního lídra CDU/CSU v těchto parlamentních volbách. Byl to tedy spíše signál dovnitř stran CDU/CSU, kdo tedy skutečně povede konzervativce do voleb.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Pokud ještě zůstaneme u těch zemských voleb v Sasku-Anhaltsku, druhá skončila protiimigrační Alternativa pro Německo, oni čekali zřejmě lepší výsledek. Přesto dá se to považovat za úspěch a využili toho už nějak právě oni ve své předvolební kampani?

Pavel POLÁK, zpravodaj Deníku N v Německu

Je velký rozdíl mezi volbami na západě Německa a v těch nových spolkových zemích, jako je právě třeba Sasko-Anhaltsko nebo koneckonců i Sasko nebo Durynsko, i Braniborsko, kde je AfD, Alternativa pro Německo, velmi silně zastoupená. Tam v těchto zemích kupříkladu Zelení jsou velmi na chvostu, což se zase nedá říci o těch západních nebo těch starých spolkových zemích, kde naopak jsou Zelení velmi silní. Strana AfD v tom předvolebním boji trochu se ztrácí nebo není tak výrazná, a to zejména proto, protože její hlavní téma, kterým bodovala v roce 2017 v parlamentních volbách, tedy otázka migrace, není v Německu v popředí, je naopak upozaděná, není to tím hlavním tématem, o které se budou strany, které se ucházejí o zastoupení v parlamentu, střetávat. Tudíž AfD udělala dobrý výsledek samozřejmě v Sasku-Anhaltsku, ale pokud bychom se na to podívali z perspektivy celého Německa. Tak to samozřejmě není tak zásadní.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Jaká témata tedy letošním volbám dominují?

Pavel POLÁK, zpravodaj Deníku N v Německu

Je zajímavé, že veškeré strany zdůrazňují nebo se věnují na velké ploše otázce klimatu a životního prostředí, ono to souvisí i s tím, když se podíváme na preference Zelených, kteří šli velmi nahoru v poslední měsících, tak je vidět, že toto téma, které je klíčové právě pro tuto stranu, německou veřejností rezonuje, je vidět, že i konzervativci z CDU/CSU této otázce ve svém programu věnují spoustu prostoru právě proto, aby voliči od nich neodcházeli k Zeleným. Je to téma, kterému se žádná z

politických stran nevyhne. Ono souvisí to také s tím, že Německo by mělo příští rok vypnout všechny své jaderné elektrárny, je tu diskuze o tom, kdy se má Německo stát bezuhlíkovou zemí, je tu téma výstupu z uhlí, tedy přestat používat uhlí pro výrobu elektřiny, jsou zde otázky, které se dotýkají jak hospodářství, tak životního prostředí, a je to téma, jak už jsem říkal, kterému se žádná ze stran nemůže vyhnout.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Německem se navzdory očkování začala šířit varianta koronaviru označovaná jako delta, jak se vůbec pandemie promítá do předvolebních nálad?

Pavel POLÁK, zpravodaj Deníku N v Německu

V tom způsobu, že samozřejmě jako v každé jiné zemi lockdown a dlouhotrvající lockdown a protikoronavirová opatření samozřejmě způsobují nelibost v populaci, protože je to něco, s čím se musejí vyrovnávat, a samozřejmě více si potom německá veřejnost všímá různých přešlapů těch, kdo jsou právě u moci, což jsou aktuálně křesťanští demokraté spolu se sociálními demokraty. Byly zde různé drobnější i větší politické aféry, ta poslední kupříkladu kolem ministra zdravotnictví Jense Spahna, který před rokem, jak na to upozornil týdeník Spiegel, tak nakoupil nebo respektive spolkové ministerstvo zdravotnictví nakoupilo v době, kdy nebyly žádné roušky a respirátory, za miliardu eur roušky z Číny, které ale neodpovídají nebo nemají evropskou certifikaci, a ty potom v podstatě byly nepoužité a to ministerstvo je chtělo potom distribuovat v zásadě bezdomovcům nebo lidem bez práce. To byla taková poslední větší kauza politická a aféra, která ovšem velmi rychle odezněla a dnes nemá žádný vliv na atmosféru nebo náladu před volbami.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Pavel Polák, zpravodaj Deníku N v Německu, byl naším hostem. Děkuji, na slyšenou.

Pavel POLÁK, zpravodaj Deníku N v Německu

Díky, pěkný den.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

A na druhé lince teď zvu do vysílání Miroslava Kunštáta z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dobré dopoledne.

Miroslav KUNŠTÁT, Katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Také přeji dobré dopoledne.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

O pozici CDU/CSU se v souvislosti s pandemií koronaviru a tím, jak ho vláda zvládá, nebo nezvládá mluví často, ale jak se ten uplynulý rok odrazil ve volebních preferencích koaličního partnera, tedy sociálních demokratů? Jsou vidět a slyšet?

Miroslav KUNŠTÁT, Katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Tak sociální demokrati jsou samozřejmě slyšet poměrně méně, protože té loňské koronakrizy vlastně využila vládní strana kancléřky Merkelové, kdy skutečně tam došlo k velkému přestupu těch volebních preferencí, když se podíváme třeba na léto 2020, a sociální demokraté se svými vstupy a s celkovou viditelností na půdě parlamentu byli jaksí ve stínu. Což tenhle trend pokračuje a ty jejich volební výsledky se setrvale pohybují poslední dobou už po 20 procenty. V současné době je to něco málo přes 15 %.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Na jaře měli velmi slibnou pozici němečtí Zelení, na začátku května dokonce v průzkumech o 3 % poráželi vládnoucí konzervativní unii CDU/CSU, pak ale jejich hvězda začala padat, takže jak jsou na tom teď?

Miroslav KUNŠTÁT, Katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

To, co zmiňujete, to je ten tzv. /nesrozumitelné/, který není nový, který je takovým zajímavým fenoménem, protože už se projevil v roce 2017, ale v případě právě sociální demokracie, kdy tady na jaře vystoupila jakási čerstvost a neokoukanost tehdejšího kandidáta Martina Schulze, no a víme, jak to dopadlo. Byl to vlastně čtrnáctidenní až měsíční efekt a pak ty preference, které rychle vylétly, začaly zase klesat. A tady je to trochu podobná situace, kdy v dubnu, zejména teda po oznámení kancléřské kandidatury Annaleny Baerbock, ona je známá politička, ale to samotné rozhodnutí a taková univerzálnost, jakou věnuje vlastně všem svým tématům, tak zaujaly. Ale zase byl to mají /nesrozumitelné/ tzv., trvalo to 14 dní, měsíc a dneska jsme, zdá se, na sestupné trajektorii. Těch příčin samozřejmě je víc, o tom bychom mohli hovořit. Byly tam problémy v jejím životopise jednu, že nedodala všechny exaktní údaje, ale to, myslím, na podstatě toho efektu tak úplně nic nemění.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Jaký potenciál mají Zelení jako koaliční partner?

Miroslav KUNŠTÁT, Katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Tak ten koaliční potenciál je dneska bezesporu vysoký. Skoro bych řekl, že většina analytiků se domnívá, že budoucí německá vláda se bez Zelených neobejde, že jejich pobyt ve vládním kabinetu po dlouhých letech tedy přítomnosti v opozici je téměř jistý, je tady dlouholetá zkušenost s vládnutím s Křesťanskodemokratickou unií zejména v Bádensku-Württembersku, sama CDU se téhle koalici, jak známo, nebrání, takže tam se jedná skutečně podle mého názoru o to, kdo získá ten kancléřský úřad. Zda to bude Armin Laschet, nebo zda to bude Annalena Baerbock. Ale samozřejmě Zelení mají potenciál i pro koalici směrem nalevo, se sociální demokracií, to je už vyzkoušený, zeleno-rudý model, a jistě je to možné i, řekněme, s FDP za určitých okolností, co se týče té, řekněme, koalice rot-rot-grün, rudo-rudo-zelená, o které se někdy mluvilo a kterou naopak straší voliče ten konzervativní tábor, tak ta se mi jeví nebo, myslím, velké části analytiků jako nepravděpodobná. Sami Zelení většinou jakousi koalici, v níž by byla zastoupena i Linke, ta strana, která je nalevo od sociální demokracie, taky vylučují. Tam je skutečně celá řada bodů, které prostě nekorespondují s programem Zelených.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Miroslav Kunštát z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** byl naším hostem.

Děkujeme za rozhovor, na slyšenou.

Miroslav KUNŠTÁT, Katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Na slyšenou, na shledanou.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

A dalším hostem je po telefonu Jan Kovář z Ústavu mezinárodních vztahů, dobré dopoledne.

Jan KOVÁŘ, Ústav mezinárodních vztahů

Dobrý den.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Jak už zaznělo, Německo vlastně nevíme, jak dopadnou volby, nevíme, kdo bude s kým nakonec v koalici, co ale víme určitě, je, že do křesla kancléřky už neusedne Angela Merkelová. Připravuje se na to Německo, ale jak se na to připravuje třeba Evropská unie?

Jan KOVÁŘ, Ústav mezinárodních vztahů

Já myslím, že Evropská unie je v současnosti 27 členských států, takže připravovat se na to nějak centrálně nemůže, byť bezesporu Německo patří mezi klíčový členský stát a volby v Německu, řekněme, tedy federální volby v Německu patří mezi ty naprosto klíčové a mohou do velké míry ovlivnit to, jakým směrem se Evropská unie bude v tom následujícím období odvíjet. Ale jsem řekl, že by se na to nějak mohly instituce EU nebo jednotlivé členské státy společně připravit, to možné není, spíš si tak můžou zmapovat, co lze očekávat od jednotlivých možných povolebních koalic, respektive co lze v té evropské politice očekávat od jednotlivých německých stran.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Pokud v Německu uspějí Zelení a stanou se součástí vládní koalice, může to zcela změnit směr německé mezinárodní politiky?

Jan KOVÁŘ, Ústav mezinárodních vztahů

No, kdybych se spíš zaměřil na tedy evropskou nebo mezinárodní politiku, tak já si myslím, že tam by mohlo dojít k tlaku na výrazné změny, samozřejmě zase Evropská unie je soubor 27 členských zemí, takže to nezáleží jenom na Německu, ale to Německo má klíčový hlas, a tam bych řekl, že pokud - samozřejmě záleží na tom, jak bude vypadat koalice -, ale pokud by to byli Zelení, tak může dojít k /nesrozumitelné/ proměně, a to samozřejmě velkému tlaku na klimatické otázky, na další členské státy, na společné cíle. Ale to není to jediné důležité, já bych řekl, že to by se dále projevilo velmi klíčově, řekněme, v oblasti fiskální politiky, ve fungování eurozóny, protože Zelení prostě říkají, bude potřeba peníze na to, abychom ty klimatické cíle nějakým způsobem byli schopni naplnit. A ty peníze bychom měli nějak společně získat. Tedy mohlo by docházet k nějaké kolektivizaci dluhu, fiskálním větším transferům, ke společnému ručení Evropské unie za ten dluh, jako jsme viděli teď během koronakrize, což jsou věci, které například Angela Merkelová, obecně CDU/CSU víceméně odmítali, případně povolili na té jednorázové bázi. Takže tam by mohlo v této ekonomické oblasti dojít k tlaku na, řekněme, výrazné proměny, stejně tak bych řekl, že by docházelo k tlaku na proměny evropské zahraniční a bezpečnostní politiky, a to jak například ve vztahu k Rusku, Číně, řekněme, dalším nedemokratickým režimům, kdy současné vlády pod Angelou Merkelovou a obecně CDU/CSU měly spíš takový ten pragmatický přístup, balancování zahraničně politických cílů, demokracie, lidských práv a právního státu a na druhé straně obchodních zájmů, zatímco Zelení celkem otevřeně tvrdí, že by přistoupili k tomu, že prostě ty zahraničněpolitické cíle, jako je ochrana demokracie atd., by měly mít přednost a měly by se právě využívat i například obchodní nástroje k tomuto, takže zakazovat vývozy, dovozy atd. Takže i v této oblasti, řekněme, mezinárodní, zahraniční politiky by šlo očekávat v případě vítězství Zelených tlak na jisté proměny, byť to, jak by byly provedeny do praxe, záleží na tom, jak by se shodlo dalších 26 členských států s Německem.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Dodává Jan Kovář z Ústavu mezinárodních vztahů. Děkuji za rozhovor, na slyšenou.

Jan KOVÁŘ, Ústav mezinárodních vztahů

Na slyšenou.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

A na závěr probereme ještě detailněji možné ekonomické dopady parlamentních voleb v Německu, do vysílání tedy zvu ekonoma České spořitelny Petra Zahradníka. Dobré dopoledne i vám.

Petr ZAHRADNÍK, ekonom, Česká spořitelna

Dobrý den, děkuji.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

My už jsme tady mluvili o tom, co by znamenalo i z ekonomického hlediska, pokud by výrazněji uspěli Zelení, ale to klima jako téma přitom není výlučnou doménou Zelených. Tak dá se očekávat nějaká změna v ekonomickém směřování země, ať vyhraje, kdo vyhraje?

Petr ZAHRADNÍK, ekonom, Česká spořitelna

Já si myslím, že ta změna je určitě na pořadu dne, Německo je bezesporu zeleným lídrem, respektive lídrem zelených aktivit v rámci Unie a řekl bych, dávno předtím, než Zelení měli tak silnou politickou podporu a začali zaujímat tak silné politické pozice v Německu jako v současné době. Uvědomme si, že například Německo už před nějakými 15 lety nebo ještě déle vyhlásilo, řekněme, reformu svého energetického sektoru, zprvu odklon od jádra, poté odklon od energie založené na uhlí, využívání obnovitelných zdrojů, takže myslím si, že ta zelená linka v Německu je velice silně zakořeněna v současné době bez ohledu na to, že strana Zelených zaujímá tak silnou pozici v současnosti.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Pokud se Německo rozhodne pro větší ekologizaci automobilového průmyslu, o kterém se hodně mluví. Jsme schopni jako

ekonomika, která navazuje na tu ekonomiku německou, se tomu přizpůsobit? Máme třeba dostatek pracovní síly, která vlastně na to bude schopná reagovat?

Petr ZAHRADNÍK, ekonom, Česká spořitelna

Já si troufám tvrdit, že ta pracovní síla, nechci říct, že je to nejmenší, ale není to podle mého až tak úplně důležité. Právě ta zelená ekonomika, respektive ta udržitelná ekonomika se snaží nějakým způsobem odchytil ekonomický výkon od potřeby dalšího a dalšího získávání pracovních sil, ale Německo si myslím, že v tom bude hrát velmi silnou roli právě proto, že je v podstatě největším vlastníkem klíčových firem v České republice a bude záležet na tom, do jaké míry, řekněme, umožní těm filiálkám v České republice se tímto způsobem přizpůsobit. Takže neviděl bych to úplně v té pracovní síle, ale viděl bych to ve schopnosti českého průmyslu a současně v možnostech českého průmyslu se tomu zelenému trendu přizpůsobit, to, že to nepůjde automaticky, to, že to není autopilot, který se, řekněme, automaticky přehodí na tu zelenou linii, je jasné, bude zapotřebí k tomu vyvinout obrovské úsilí, které bude něco stát, ale mám pocit, že právě proto, aby si Česká republika i nadále uchovala svoji, řekněme, výlučnou pozici v automobilovém průmyslu, tak bude zapotřebí se touto cestou vydat.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Německo je jedním z největších ekonomických partnerů Číny. Pokud by uspěli Zelení tak, jak jsme o tom mluvili už několikrát, změnilo by se podle vás i na tomto něco? Dokážou Němci striktně oddělit ekonomickou spolupráci a otázku dodržování lidských práv?

Petr ZAHRADNÍK, ekonom, Česká spořitelna

Já mám pocit, že Němci jsou v tomto velmi pragmatičtí, ta reál politika, která koneckonců vznikla v nějaké, řekněme, moderní německé historii, tak si myslím, že je aktuální i v současné době, navíc ta pozice Německa vůči Číně je zajímavá i v tom smyslu, že Německo je v podstatě jediná z vyspělých zemí, které má s Čínou kladnou obchodní bilanci, jinými slovy do Číny vyváží více, než z Číny dováží, což si myslím, že i v očích Číny Německo činí jaksí výjimečnou zemí, žádná jiná z těch významných tuto pozici nemá a mám pocit, že Německo je schopno si tuto pozici i jaksí politicky a i ekonomicky a pragmaticky jaksí upevnit a posílit. Takže myslím si, že na tomto se víceméně nic nezmění, myslím si, že Zelení by byli pošetilí, kdyby s touto pozicí něco nějakým způsobem se snažili administrativně dělat, a vůbec tato pozice nejenom Německo, ale i celou Evropu vůči Číně činí daleko odolnější a daleko, řekněme, schopnější reagovat na některé ne úplně standardní kroky, které z čínské strany občas vidíme.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Míní ekonom České spořitelny Petr Zahradník. Děkujeme, na slyšenou.

Petr ZAHRADNÍK, ekonom, Česká spořitelna

Nápodobně, díky a na shledanou.

Šárka FENYKOVÁ, moderátorka

Takový byl Speciál Českého rozhlasu Plus.

Přepis: Jak to vidí Jiří Pondělíček – 30. června 2021 [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.06.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.07.2021 08:53, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,44

Hostem byl amerikanista Jiří Pondělíček.

Vladimír KROC, moderátorHostem pořadu Jak to vidí je dnes amerikanista Jiří Pondělíček z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd, Univerzity Karlovy** v **Praze**. Dobrý den. Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií **FSV UK**Dobrý den. Vladimír KROC, moderátorCo přinesla cesta amerického prezidenta do Evropy, jaké jsou vztahy USA - Izrael. Jak se Washington vypořádá s iránskou jadernou hrozbou a jak vážná je situace s imigranty na hranicích Spojených států s Mexikem? Příjemný poslech vám přeje Vladimír Kroc. Není teď po, řekněme, nevypočitatelném Trumpovi za uměřeného Bidena americká politika poněkud nudná? Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií **FSV UK**Já bych řekl, že nudná není, ale samozřejmě to každodenní tvítování nebo to čekání, očekávání, co zase prezident na Twitteru napíše a ta každodenní dramata, tak to samozřejmě ustoupilo do pozadí. Biden je určitě předvídatelnější a v tomhle ohledu asi se dá říct i nudnější, ale těch zajímavých věcí, co se tam děje, je pořád dost. Koneckonců vy jste je v tom úvodu zmínil, takže... Vladimír KROC, moderátorPojďme k nim. Americký prezidenty, tedy nový americký prezident po summitu zemí skupiny G7 prohlásil, že obnovuje důvěryhodnost USA. Otázka zní jak? Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií **FSV UK**To samozřejmě ukáže až budoucnost, jak k tomu konkrétně dojde. Faktem je, že ta americká politika za Donalda Trumpa byla více orientovaná jaksí dovnitř i vlastně ten jeho přístup k zahraniční politice. Amerika především America First bylo heslo, které vlastně spíš mělo mluvit k domácímu publiku než, než k tomu zahraničnímu. On se tím také ne vždycky úplně řídil, protože si myslím, že hodně v té zahraniční politice nechával na těch lidech ve svém týmu, ať už to byl nejdřív Rex Tillerson nebo posléze lidé jako Mike Pompeo, James Mattis. Takže to třeba ve vztahu k Evropě a k Rusku nikdy nebylo naplňováno úplně tak asi, jak by si někteří ti prezidentovi fanoušci přáli. Ale faktem je, že ten jeho přístup byl takový, že vlastně i se spojenci třeba evropskými spojenci byl ochoten jít do konfliktů, kterým se třeba ty předchozí administrativy vyhýbaly, což občas asi nebylo úplně na škodu, například ten projekt Nord Stream, který vlastně kritizovali i předchozí Nord Stream 2, který kritizovaly i předchozí americké administrativy, tak vlastně teprve za Trumpa došlo k nějaké razantnější reakci nebo například, co se týče toho závazku dávat na armádu 2 % HDP, který přijali vlastně země NATO, to je taky věc, na kterou si stěžovali snad všichni američtí prezidenti, že Evropa nedává na svou obranu dost a až možná ten Trumpův možná trochu buranský a nebo přímý přístup, kdy vlastně řekl, no, když se nebudete chtít bránit sami, tak možná vás nebudeme bránit ani my, tak aspoň trochu třeba zafungoval. Takže určitě ty vztahy byly napjatější nebo Trump byl ochoten hnát to daleko víc až na samou mez. Biden je v tomhle tom uměřenější a myslím si, že v tomhle tom se trochu vrátíme do toho předchozího období. Vladimír KROC, moderátorA co by jste řekl, že zejména přineslo to aktuální setkání zemí G7? Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií **FSV UK**G7 hodně mluvilo o Číně, ale také Rusku. Já si myslím, že právě Čína je vlastně věcí nebo zemí, která pro ty západní země je v současnosti asi největší výzvou nebo největším protivníkem v tom jedenadvacátém století. G7 vlastně už předtím opakovaně mluvilo o tom, že jim nejde o Čínu jako takovou, ale o její přístup k mezinárodnímu právu, k těm mezinárodním pravidlům, ať už se to týká například svobodné plavby v /nesrozumitelné/ oceánech nebo různých obchodních pravidel, a tak

dále. Té zvyšující se agresivité Číny prostě bude potřeba nějakým způsobem čelit. Austrálie v poslední době zažila velice nepěkný nátlak ze strany Číny, který byl podpořen tedy nějakými ekonomickými embargy, tuším, na víno a na další produkty. Takže G7 si myslím, dává tady tím i trochu najevo, že přeče jenom Rusko se stává čím dál tím víc především regionálním problémem, kdežto Čína je problémem globálním. Vladimír KROC, moderátor. Jakou, řekněme, novou perspektivu má díky přístupu Bidena Severoatlantická aliance? Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Tam bych řekl, že je to docela, docela podobné. Spojené státy nebo respektive Biden osobně se často říká, že je jedním z těch posledních transatlantických romantiků, je to politik, který vlastně vyrostl v době té studené války, kdy ten závazek Ameriky tady v Evropě byl naprosto nezpochybnitelný. Jak jsme viděli za prezidenta Trumpa, tak to tak úplně automatické není a teď to není jenom záležitost Trumpa jako jednoho politika, ale ten počet těch voličů, a to voličů obou stran, kteří třeba nevidí úplně smysl v tom, v tom americkém angažmá v Evropě nebo v NATO, tak se prostě zvyšuje. Vždycky tam nějaká ta izolace mystická kliká nebo izolace mystické křídlo bylo v obou těch stranách, ale mezi voliči to zřejmě je čím dál tím víc populární. Takže NATO bude muset najít, si myslím, nějakou novou roli právě asi i ve vztahu k Číně tak, aby to pro Ameriku to spojení dávalo nějaký smysl. Vladimír KROC, moderátor. Co víme o setkání amerického prezidenta Bidena s britskou královnou Alžbětou II., bylo to jenom formální? Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Tak setkání s britskou královnou jsou zdvořilostní. Britská královna samozřejmě nemá pravomoci, které by jí umožňovaly nějakým způsobem výrazně promlouvat do třeba právě zahraniční politiky, a tak dále. Takže spíš opravdu zdvořilostní setkání. Vladimír KROC, moderátor. Globální očkovací kampaň, dá se to označit za jedno z hlavních témat Bidenovi osmidenní cesty po Evropě? Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Bylo to také jedno z výrazných témat. Amerika je momentálně v situaci, kdy má přebytek vakcín, protože počet lidí, kteří by byli ochotni se nechat očkovat v Americe, rapidně, rapidně poklesl. V některých státech nejsou schopni vlastně vyčkovat dávky, které dostávají, někde se, někde prý došlo k tomu, že se některé dávky zkazily. Amerika díky tomu přislíbila tedy, že věnuje globálně na boj s covidem půl miliardy dávek vakcín, které tedy měla, měla nakoupené. Ono to dává smysl, já tady samozřejmě nejsem ani epidemiolog ani virolog, ale čelil jsem názoru, že bez toho, aby tedy západní země pomohly těm zemím třetího světa co nejrychleji proočkovat alespoň ty nejohroženější tak, že ta pandemie globálně prostě vyřeší, vyřeší nepůjde. Vladimír KROC, moderátor. Abychom shrnuli to úvodní téma, jak se mění podle vás americké zahraniční postoje za nového prezidenta? Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Ono já bych tady trochu rozlišil rétoriku a ten skutečný přístup. Ono samozřejmě, co se týče těch rétorických vystoupení, tak prezident Trump byl často bombastický, často přeháněl, jak jsem říkal, dovolil si jít až na samou mez. Na druhou stranu, například velmi pozitivně mluvil o Vladimíru Putinovi nebo Kim Čong-unovi. To od Joa Bidena asi čekat nemůžeme, ale v mnoha těch věcech ta politika konzistentní je, i když se podíváme například na politiku vůči Rusku a Trump to často poukazoval, když se mluvilo vlastně o té ruské kampani, která mu měla pomoci do Bílého domu, tak říkal, proč by to Rusko dělalo, podívejte se, moje administrativa je vlastně tvrdší na Rusko, než byla ta předcházející. Poukazoval třeba na to, že právě až za jeho administrativy byly Ukrajině dodány smrtící zbraně v rámci té vojenské pomoci, což je pravda, ale je to, jak jsem říkal, on prostě tady to trochu nechával na těch lidech, co byli, co byli pod ním, ať už to byli, ať už to byli třeba sankce proti Rusku, které Spojené státy nebo to vyhoštění diplomatů, které Spojené státy provedly, například po kauze Skripal, a tak dále, kdy vlastně administrativa postupovala nějakým způsobem a Donald Trump často na veřejnosti mluvil trochu jinak, což vzbuzovalo potom samozřejmě nedůvěru nebo nějaké zmatení v té světové veřejnosti. Takže myslím, že ta skutečná politika, například vůči Rusku i vůči Číně bude z větší části dosti podobná, ale můžeme čekat výraznou změnu té rétoriky. Vladimír KROC, moderátor. Ještě mě napadlo, jak hodnotíte zpětně schůzku Biden - Putin v Ženevě? Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Já tady v tom ohledu jsem víc opatrný, ono opravdu taky se dá říct, že nevíme, protože vlastně nebyla ani společná tisková konference po, po tom oba dva politici mluvili o nějakých náznacích. Joe Biden řekl, že tam vidí příležitost pro stabilnější vztah Spojených států a Ruska. Nicméně sám řekl, že bude záležet na několika příštích měsících, jestli dojde k naplnění těch kroků, o kterých se politici bavili, nicméně neřekl, jaké ty kroky byly. Takže určitě bude dobré sledovat, jak se bude vyvíjet situace ohledně Ukrajiny nebo například v Sýrii a v těch dalších neuralgických bodech, nebo jestli se třeba podaří obnovit jednání o té smlouvě o zákazu raket krátkého a středního doletu, to by byly nějaké náznaky, že skutečně dochází ke stabilizaci toho vztahu, ale zatím opravdu je brzo a jediné, co můžu říct je, že nevím, jestli k nějakému zlepšení dojde, jestli něco skutečně podstatného bylo dojednáno. Vladimír KROC, moderátor. Amerikanista Jiří Pondělíček je hostem pořadu Jak to vidí. Joe Biden při své pondělní schůzce s izraelským prezidentem Rivlinem prohlásil, že nedovolí, aby Írán získal jadernou zbraň. Je to v jeho moci? Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK To je velká otázka. Pokud se Írán rozhodne tu jadernou zbraň získat, tak jí velice pravděpodobně získá. Ono koneckonců už v době, kdy byla podepsána ta Obamova jaderná dohoda, tak vlastně já nebyl příliš daleko od testování jaderné zbraně. Ta dohoda vlastně znamenala jenom nějaké zmrazení toho programu, nikoliv jeho úplné, úplné zrušení. Takže Írán vlastně pořád je v pozici navíc teďka vlastně ohlašuje, že bude vlastně obohacovat uran na vyšší, vyšší tedy procentuální obsah toho U-235, což ho zase přibližuje té bombě. Takže myslím si, že pokud se Írán opravdu rozhodne, tak to časové okno je natolik krátké, že opravdu jediné, co by asi Spojené státy mohly udělat, by byl vojenský úder a nemyslím si, že úplně je tam politická vůle k tomu, protože představa, že režim, který už takhle vlastně je sužován různými sankcemi, by se zastavil kvůli nějakým dalším sankcím, nedovede si to moc představit. Vladimír KROC, moderátor. Přitom ale Bidenova vláda se snaží oživit tu zmíněnou dohodu Íránu se světovými velmocemi z roku 2015, od které před třemi lety Donald Trump odstoupil. Jak tomu rozumět, že na jednu stranu jakoby výhrůžka, na druhou stranu snaha o diplomacii? Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Ten Bidenův postup bych řekl obecně vlastně také třeba vůči Rusku mluvil velice tvrdě nebo vůči Putinovi, konkrétně prohlásil o něm, že je to zabiják, prohlásil, že tedy vlastně jakékoliv třeba zasahování do těch amerických voleb nebo jakékoliv porušení těch mezinárodních pravidel se setká s tvrdou odpovědí, ale zároveň tedy podal pomyslnou ruku a řekl, že si myslí, že přesto jsou schopni se na spoustu věcí domluvit nebo jsou oblasti, kde ta spolupráce bude výhodná. Jestli to úspěje, to opravdu těžko říct. Já myslím, že.. Já myslím, že Írán vnímá tu atomovou zbraň jako svého svým způsobem pojistku právě proti třeba nějakému vojenskému útoku a snaze o změnu režimu. Hodně, hodně se tady v tom případě mluví o Muammaru Kaddáfim, který se na nátlak Západu vzdal tedy vývoje jaderných zbraní a spousta těch režimů i třeba Severní Korea, tak si z toho vzala ponaučení, že Kaddáfí se těch jaderných zbraní vzdal a kde je mu teďka konec. Takže domnívám se, že ta snaha je dlouhodobá, je asi naivní předpokládat, že by se Írán nějakým způsobem toho dobrovolně vzdal. Jenom bych chtěl říct, že tam s tou dohodou v roce 2015 nebyl ani problém v tom, že by Írán jí nedodržel, co se týče těch jaderných zbraní, ten problém byl spíš v tom, že ta dohoda samozřejmě kromě tedy těch bezprostředních bezpečnostních cílů měla i nějaký, dá se říct, nadřazený nebo vyšší politický cíl a tam byla naděje, že Írán tu hospodářskou obnovu nebo to znovuzapojení do toho celosvětového systému ekonomického využije ke zlepšení života obyvatel, k nějaké, k nějakému, nějak podpoře ekonomického růstu, a že se vlastně normalizuje nějakým způsobem, a to se nestalo. Írán ty prostředky, které získal, často využíval vlastně k zásahům v těch okolních zemích, ať už to bylo v Jemenu, nebo v Sýrii, nebo podpora třeba hnutí Hizballáh v Libanonu, a to je právě jeden z důvodů, proč tedy republikáni tvrdili, a to nebyl zdaleka samozřejmě jenom Trump, proč republikáni tvrdili, že ta dohoda vlastně není, není dobrá, protože říkali, že byť Írán plní třeba ty konkrétní závazky, tak tady v tom vlastně ten hlavní cíl,

nějaká normalizace, toho režimu naplněn nebyl. Vladimír KROC, moderátor Biden řekl, že se těší na brzké setkání s novým izraelským premiérem Naftalim Bennettem. Na jaké úrovni jsou současné americko-izraelské vztahy? Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Já se domnívám, že pořád velice dobré. To skutečně. To, že Donald Trump a Benjamin Netanjahu si rozuměli opravdu - opravdu velice dobře neznamená, že teďka nutně dojde k tomu, že se ty dvě země rozhádají. Tam ta tradice podpory nebo ta tradiční podpora Izraele je dlouhodobá, byť samozřejmě v demokratické straně sílí hlasy, které jsou k té podpoře Izraeli kritické, nicméně myslím si, že ještě bude chvíli trvat, než by nějakým způsobem mohli získat většinu a ta podpora třeba v Republikánské straně je pořád dosti neochvějná. Je možná dobře v tomhle ohledu, že nastupuje nový izraelský premiér, protože Benjamin Netanjahu byl pro americké demokraty velice kontroverzní postavou právě s ohledem nebo kvůli událostem týkajících se té íránské jaderné dohody, on na půdě amerického Kongresu vystoupil proti ní, byl velmi kritický vůči Baracku Obamovi, demokraté to vnímali nikoliv neoprávněně jako zásah do nějaké do americké vnitřní politiky, něco, co by si úplně izraelský premiér dovolit neměl a jako podporu republikánů, kteří samozřejmě tomu nadšeně tleskali, takže je možná i dobře, že k té změně došlo, protože je otázka, jak by, jak by ty vztahy vypadaly nebo respektive jaká důvěra by mohla panovat mezi Netanjahuem a demokratickým prezidentem Bidenem. Vladimír KROC, moderátor Jedinou odpověď na konflikt mezi Izraelem a Palestinou je podle Bidena vytvoření dvou samostatných států, jak řekl v regionu, nezavlaďné mír, dokud okolní státy neuznají právo Izraele na svou existenci. Je to ve Spojených státech převládající názor? Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK To je dlouhodobá americká pozice, ta se skutečně nemění. To volání po tom dvoustátním řešení, koneckonců i ta Trumpem navržená dohoda, která byla pro Palestince krajně nevýhodná, tak oficiálně nebo na povrchu mluvila o tom, že tedy se jedná o zřízení dvou států, takže ani přestože ten její skutečný obsah byl vlastně trošku jiný a opravdu z Palestiny by se stal nějaký závislý stát, nikoliv samostatný stát, tak oficiálně nebo ostantativně mluvila o tom, že tedy drží tu politiku dvou států. Takže to je, to je opět neměnné. Vladimír KROC, moderátor Rivlin byl na poslední zahraniční cestě v prezidentském úřadu začátkem července. Po sedmi letech ve funkci skončí a nahradí ho Jicchak Herzog. Může to něco změnit na vztazích těch dvou zemí? Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Já nejsem úplně odborníkem na izraelskou politiku, ale nedomnívám se, že ten vztah je úplně závislý na těch jednotlivých osobnostech. Možná ta výjimka Benjamina Netanjahu, o kterém jsem mluvil, byť i tam si myslím, že by nutně bylo, bylo by to třeba komplikovanější a nevedlo by to k nějaké radikální změně těch vztahů. Takže nemyslím si, že změna v úřadu prezidenta nějakým způsobem ten vztah výrazně promění. Vladimír KROC, moderátor Posloucháte pořad Jak to vidí dnes s amerikanistou Jiřím Pondělíčkem. Spojené státy čelí největší migrační vlně za posledních 20 let. Na Bílý dům se kvůli tomu snaší rostoucí kritika. Viceprezidentka Kamala Harrisová, která má téma na starosti, se minulý pátek vydala na společnou hranici s Mexikem. Podle posledního průzkumu považuje 80 % Američanů ilegální přistěhovalce za zásadní problém. 55 % z nich přitom volá po obnově restriktivních opatření z doby vlády někdejší hlavy státu Donalda Trumpa, co to znamená pro Joea Bidena? Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Joe Biden na to určitě musí reagovat, protože spolu třeba s nárůstem zločinnosti ve Spojených státech, tak je to jedno z témat, které republikáni určitě budou chtít použít v těch volbách poločasových, takzvaných v roce 2022 a tady ty dvě témata se zdá, že mají potenciál, aby republikánům ty volby vyhrála. Takže nějakým způsobem tu situaci bude muset řešit. Je otázka, jestli ten nárůst Joe Bidenovi o tom, že je sezónní, což úplně není pravda. Nicméně uvidí se, jestli ten trend třeba poklesne, někteří, někteří vědci, kteří se zabývají migrací, tak spali o tom, že teď to není ani tak podpořeno změnou nějaké americké politiky, která opět není nějak dramaticky odlišná. Pokud odhlédneme třeba od separace rodinných příslušníků, tak opravdu ta, to procento těch, kteří ten azyl nedostanou a jsou rychle vráceni, je vlastně pořád stejné. To znamená, není to tak, že by najednou americká vláda řekla máte otevřené dveře, ale že tou příčinou je z velké části třeba koronavirová pandemie, která zvýraznila ty ekonomické problémy ve spoustě těch středo a jihoamerických zemích, zemí, které momentálně také produkují velké množství uprchlíků nebo i třeba uprchlíci, kteří už z té země utekli, ale z těch ostatních amerických zemí se přesouvají dále na sever, tak je Venezuela. Od nástupu prezidenta Madura se odhaduje, že zemí opustilo 6 milionů lidí, což v případě země, která je takhle bohatá na ropu, a přitom je v tak jako silném ekonomickém rozvratu, je opravdu, opravdu na pováženou. Počet Venezuelanů žijících v Americe se už vlastně v roce 2018, tuším, zdvojnásobil oproti předchozím číslům. Takže, takže těch příčin je samozřejmě mnoho. Já asi nejsem úplně schopen říct, do jaké míry se třeba na to může podepisovat nějaké, nějaké drobné změny americké politiky, ale důležité je, jak to budou vnímat voliči a ti voliči evidentně i podle čísel, která vy jste tady zmiňoval, tak si to spojují tak, že prostě za Trumpa těch zadržených na hranici bylo méně a teď je jich prostě více, a tu příčinou linku tam vidí velice jasně. Vladimír KROC, moderátor Americko-mexickou hranici překročilo na 50 000 dětí bez dospělého doprovodu, jaký bude jejich další osud? Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Tam hodně záleží, jestli se třeba podaří najít nějaké jejich příbuzné ve Spojených státech amerických. Koneckonců vlastně i s tímto, s touto nadějí třeba často rodiče ty děti na tuhle nebezpečnou cestu vysílají. Vladimír KROC, moderátor Ostatně já jsem četl, že 80 % zadržených dětí má ve Spojených státech nějakého příbuzného. Čili je to vlastně plán. Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Je to, je to, je to vlastně součástí toho, že ti rodiče se snaží těm dětem poskytnout lepší život a věří, že pokud prostě už tam žije třeba jejich strýček nebo nějaký jiný příbuzný, takže ta jejich situace bude jednodušší za prvé tedy, že snáze získají azyl, což bych rád připomněl, že samozřejmě je právem každého člověka požádat o azyl, a že zároveň tedy případně to přibuzenstvo ty silné příbuzenské vazby, které tam jsou, takže jim usnadní nějakým způsobem start v té, v té nové zemi. Vladimír KROC, moderátor Jaké jsou ale podmínky v těch uprchlických táborech. Údajně se tam nekontrolovaně šíří covid-19, server BBC tvrdí, že děti v těch centrech čekají na lékařskou pomoc několik hodin, v některých případech se jí ani nedočkají. Anonymní zdroje mluví o sexuálním zneužívání, a tak dál. Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Ty podmínky jsou určitě problematické. Ta zařízení jsou, zčásti se jedná prostě o to, že ta zařízení absolutně nezvládají kapacitně. Ono koneckonců je vidět, že prostě ta vlna je obrovská, největší za posledních 20 let. Takže ten systém není úplně připraven na to se s takovým množstvím lidí nějakým způsobem potýkat. A pak tam jsou samozřejmě ty druhotné problémy, ty lidé a především tedy děti nebo mladí nedospělí, tak jsou samozřejmě v extrémně zranitelné situaci v těch táborech, takže asi není překvapením, byť to samozřejmě nechci nějak obhajovat, asi není překvapením, že se třeba můžou stávat terčem nějakého zneužívání. Tam je otázka, do jaké míry je to systematické, to bych řekl, že asi spíš budou, bude záležitost jednotlivců, ale samozřejmě vzhledem k tomu jakou moc nad těmi zadrženými mají, tak je to, je to velice problematické. Vladimír KROC, moderátor Jak se federální vláda tady snaží odradit nelegální migranty zejména ze zemí střední Ameriky? Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK Kamala Harrisová se vydala na cestu do Latinské Ameriky, navštívila Mexiko, Guatemala, opakovaně ona i prezident Biden říkají, že ti uchazeči o azyl nebo migranti nemají přicházet do Ameriky, že budou odmítnuti, což ta čísla zatím docela podporují, opravdu většina těch lidí, co je zadržena, tak je poměrně rychle vrácena. Mluví o tom, že Amerika bude investovat v těchto zemích tak, aby se tam ty ekonomické podmínky zlepšily, aby ti lidé nemuseli odcházet. Nicméně to je v každém případě, ať už to bude fungovat nebo ne, tak to je prostě dlouhodobé řešení, než se to nějak projeví, tak to můžou být roky, možná desetiletí, to samozřejmě nemůže změnit tu současnou vlnu a určitě to nemůže zmírnit ty obavy těch amerických voličů. Vladimír KROC, moderátor Intenzivní, dlouhotrvající, rekordní, bezprecedentní, anomální a nebezpečné, tak popisuje americká Národní meteorologická služba historickou vlnu veder, která postihla severozápad Spojených států u

pobřeží Tichého oceánu. Jak se s tím Severní Amerika vypořádává? Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKT
am je velký problém, že vlastně ta infrastruktura, například třeba vodovodní, tak je v rukou jednotlivých států. Takže prostě pokud je v nějakém státě sucho, tak ty možnosti nějaké přeshraniční pomoci nebo vyrovnání třeba, jsou velice - velice omezené. Navíc to není za poslední desetiletí zdaleka první sucho ve Spojených státech amerických, ta sucha se opakují poměrně cyklicky a zdá se aspoň teda podle článků, které já jsem četl, že vlastně intenzita a trvání těch suchých období se zvyšuje. Takže to bude samozřejmě velký problém. Kalifornie třeba má velké zkušenosti už s tím suchem. Bude se určitě snažit nějakým způsobem omezit používání vody, ať už tedy domácností nebo, nebo zemědělství, ale nějaké krátkodobé rychlé řešení momentálně nevidím. Vladimír KROC, moderátor
To byl amerikanista Jiří Pondělíček z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, děkuju za rozhovor, na shledanou. Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKD
ěkuju za pozvání, na shledanou. Vladimír KROC, moderátor
Příjemný poslech dalších pořadů přeje Vladimír Kroc.
